Úřední věstník L 150

Evropské unie

Ročník 62

České vydání **Právní předpisy** 7. června 2019

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012** [1] 1

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace úvěrových institucí a investičních podniků** [1] 226

SMĚRNICE

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu** [1] 253

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES** 296

[1] Text s významem pro EHP.

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/876

ze dne 20. května 2019,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V důsledku finanční krize, která vypukla v letech 2007–2008, Unie provedla zásadní reformu regulačního rámce pro finanční služby, aby posílila odolnost svých finančních institucí. Tato reforma do značné míry vycházela z mezinárodních standardů, jež v roce 2010 schválil Basilejský výbor pro bankovní dohled (BCBS) a které vešly ve známost jako rámec Basilej III. Mezi řadu opatření reformního balíčku patřilo přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([4]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([5]), jež posílily obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky (instituce).

(2) I když provedená reforma zvýšila stabilitu finančního systému a jeho odolnost vůči řadě možných budoucích šoků a krizí, neřešila všechny známé problémy. Důležitým důvodem této skutečnosti bylo, že tvůrci mezinárodních standardů, jako BCBS a Rada pro finanční stabilitu (FSB), v té době ještě stále pracovali na mezinárodně dohodnutých řešeních těchto problémů. Nyní byla tato práce na dalších důležitých reformách dokončena a tyto zbývající problémy by měly být vyřešeny.

([1]) Úř. věst. C 34, 31.1.2018, s. 5.
([2]) Úř. věst. C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2019.
([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).
([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

(3) Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015 nazvaném „Dokončení bankovní unie“ Komise uznala potřebu dalšího snižování rizik a zavázala se, že předloží legislativní návrh, který by stavěl na mezinárodně dohodnutých standardech. Rada ve svých závěrech ze dne 17. června 2016 a Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 10. března 2016 o bankovní unii – výroční zpráva za rok 2015 ([6]) rovněž uznaly, že je třeba učinit další konkrétní legislativní opatření, pokud jde o snížení rizik ve finančním sektoru.

(4) Opatření ke snížení rizik by měla nejen dále posílit odolnost evropského bankovního systému a důvěru trhu v něj, ale také poskytnout základ pro další pokrok při dokončování bankovní unie. Tato opatření by měla být rovněž zvažována v kontextu širších problémů, které mají vliv na ekonomiku Unie, zejména potřeby podporovat růst a pracovní místa v dobách nejistého ekonomického výhledu. V této souvislosti byly na posílení ekonomiky Unie zahájeny různé významné politické iniciativy, jako jsou investiční plán pro Evropu a unie kapitálových trhů. Je proto důležité, aby všechna opatření ke snížení rizik hladce interagovala s uvedenými politickými iniciativami, jakož i s nedávnými širšími reformami ve finančním sektoru.

(5) Ustanovení tohoto nařízení by měla odpovídat mezinárodně dohodnutým standardům a zajistit, aby směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 byly nadále rovnocenné rámci Basilej III. Cílené úpravy, které mají zohlednit specifika Unie a širší politické úvahy, by měly být omezeny co do rozsahu působnosti nebo času, aby neměly negativní dopad na celkovou přiměřenost obezřetnostního rámce.

(6) Rovněž je třeba zlepšit stávající opatření ke snížení rizik, jakož i zejména požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, aby bylo zajištěno, že mohou být uplatňovány přiměřenějším způsobem a že nevytvářejí nadměrnou zátěž související s jejich dodržováním, zvláště u malých a nepříliš složitých institucí.

(7) Za účelem cíleného zjednodušení požadavků a s ohledem na uplatňování zásady proporcionality je nutné tyto malé a nepříliš složité instituce přesně definovat. Jednotná absolutní hraniční hodnota sama o sobě specifika národních bankovních trhů nezohledňuje. Proto je nutné, aby členské státy mohly dle vlastního uvážení a v souladu s vnitrostátními podmínkami tuto hraniční hodnotu upravovat a případně ji snížit. Jelikož pro určení rizikového profilu instituce není rozhodná její velikost sama o sobě, použitím dalších kvalitativních kritérií je navíc nutné zajistit, aby instituce byla považována za malou a nepříliš složitou a mohla těžit z přiměřenějších pravidel pouze v případě, kdy splňuje všechna relevantní kritéria.

(8) Pákové poměry přispívají k zachování finanční stability tím, že působí jako pojistky u kapitálových požadavků založených na riziku a omezují vytváření nadměrné páky během hospodářského vzestupu. BCBS revidoval mezinárodní standard o pákovém poměru, aby blíže určil některé aspekty koncepce tohoto poměru. Nařízení Rady (EU) č. 575/2013 by mělo být uvedeno do souladu s tímto revidovaným standardem tak, aby zajistilo rovné podmínky na mezinárodní úrovni pro instituce usazené v Unii, ale působící mimo Unii, a aby zajistilo, že pákový poměr zůstane účinným doplňkem kapitálových požadavků založených na riziku. Proto by měl být zaveden požadavek na pákový poměr, který doplní současný systém podávání zpráv a zpřístupňování informací o pákovém poměru.

(9) Aby nedošlo ke zbytečnému omezení poskytování úvěrů podnikům a domácnostem ze strany institucí a aby se zabránilo neodůvodněným nepříznivým dopadům na likviditu trhu, měl by být požadavek na pákový poměr stanoven na úrovni, kde působí jako důvěryhodná pojistka proti riziku nadměrné páky, aniž by narušoval hospodářský růst.

(10) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví) (EBA), který byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([7]), dospěl ve své zprávě ze dne 3. srpna 2016 o požadavku na pákový poměr k závěru, že pákový poměr kapitálu tier 1 stanovený ve výši 3 % pro všechny typy úvěrových institucí by představoval spolehlivou pojistku. Požadavek na 3 % pákový poměr byl také dohodnut na mezinárodní úrovni BCBS. Požadavek na pákový poměr by proto měl být kalibrován na úrovni 3 %.

([6]) Úř. věst. C 50, 9.2.2018, s. 80.

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

(11) Požadavek na 3 % pákový poměr by však některé modely a linie podnikání omezil více než jiné. Nepřiměřeně postiženy by byly zejména veřejné úvěry poskytované veřejnými rozvojovými bankami a státem podporované vývozní úvěry. Pákový poměr by tedy pro uvedené typy expozic měl být upraven. Měla by tudíž být stanovena jasná kritéria, která pomohou ověřit veřejný mandát těchto úvěrových institucí a obsáhnou takové aspekty, jako je například jejich zřízení, druh vykonávaných činností, jejich účel, režimy záruk ze strany orgánů veřejné správy a omezení činností souvisejících s přijímáním vkladů. Forma a způsob zřízení takových úvěrových institucí by však měly být i nadále ponechány na rozhodnutí ústřední vlády, regionální vlády nebo místního orgánu členského státu, přičemž se může jednat o založení nové úvěrové instituce, akvizici nebo převzetí již existujícího subjektu těmito orgány veřejné správy, a to i prostřednictvím koncesí a v kontextu postupů k řešení krize.

(12) Pákový poměr by rovněž neměl narušit poskytování služeb centrálního clearingu institucemi klientům. Proto by počáteční marže na derivátové transakce, u nichž se provádí centrální clearing, přijaté institucemi od klientů a přenášené na ústřední protistrany měly být z celkové míry expozic vyloučeny.

(13) Za výjimečných okolností, které odůvodňují vynětí některých expozic vůči centrálním bankám z pákového poměru, a s cílem usnadnit provádění měnových politik by příslušné orgány měly mít možnost takové expozice z celkové míry expozic dočasně vyloučit. Za tímto účelem by po konzultaci s příslušnou centrální bankou měly veřejně vyhlásit, že takové výjimečné okolnosti nastaly. Požadavek na pákový poměr by měl být znovu úměrně kalibrován, aby kompenzoval dopad vynětí. Takovým překalibrováním by mělo být zajištěno vyloučení rizik ohrožujících finanční stabilitu, která postihují příslušné bankovní sektory, a také by měla zůstat zachována odolnost zajišťovaná pákovým poměrem.

(14) Pro instituce určené jako globální systémově významné instituce (dále jen „G-SVI“) je vhodné zavést požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru v souladu se směrnicí 2013/36/EU a standardem BCBS ohledně kapitálové rezervy k pákovému poměru pro globální systémově významné banky (G-SVB), který byl zveřejněn v prosinci 2017. Kapitálová rezerva k pákovému poměru byla BCBS kalibrována specificky za účelem zmírnění srovnatelně vyšších rizik, která G-SVB pro finanční stabilitu představují, a vzhledem k této skutečnosti by se měla v této fázi vztahovat pouze na G-SVI. Je však třeba provést další analýzu s cílem určit, zda by bylo vhodné uplatňovat požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru i na jiné systémově významné instituce (J-SVI), jak jsou vymezeny ve směrnici 2013/36/EU, a pokud ano, jakým způsobem by jeho kalibrace měla být přizpůsobena specifikům těchto institucí.

(15) Dne 9. listopadu 2015 zveřejnila Rada pro finanční stabilitu specifikaci celkové kapacity pro absorpci ztrát (dále jen „standard TLAC“), která byla potvrzena skupinou G20 na summitu v Turecku v listopadu 2015. Standard TLAC vyžaduje, aby G-SVB držely dostatečný objem závazků (způsobilých k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů) s vysokou schopností absorbovat ztráty pro zajištění rychlé a hladké absorpce ztrát a rekapitalizace v případě řešení krize. Standard TLAC by měl být zaveden do práva Unie.

(16) Provedení standardu TLAC v právu Unie musí vzít v úvahu stávající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ([8]). Jelikož standard TLAC a minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky sledují stejný cíl, tedy zajistit, aby instituce měly dostatečnou kapacitu pro absorpci ztrát, měly by tyto dva požadavky představovat vzájemně se doplňující prvky společného rámce. Z operačního hlediska by harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC měla být do nařízení (EU) č. 575/2013 zavedena prostřednictvím nového požadavku na kapitál a způsobilé závazky, zatímco specifický doplněk pro G-SVI a specifický požadavek na instituce, které nejsou G-SVI, by měl být zaveden prostřednictvím cílených změn směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ([9]). Ustanovení zavádějící standard TLAC v nařízení (EU) č. 575/2013 by měla být vykládána společně s ustanoveními uvedenými ve směrnici 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014 a ve směrnici 2013/36/EU.

([8]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

(17) V souladu se standardem TLAC, který se týká pouze G-SVB, by se minimální požadavek na dostatečný objem kapitálu a závazků s vysokou schopností absorbovat ztráty zavedený tímto nařízením měl vztahovat pouze na G-SVI. Nicméně pravidla týkající se způsobilých závazků zavedená v tomto nařízení by měla platit pro všechny instituce, a to v souladu s doplňujícími úpravami a požadavky uvedenými ve směrnici 2014/59/EU.

(18) V souladu se standardem TLAC by se požadavek na kapitál a způsobilé závazky měl vztahovat na subjekty řešící krizi, které buď jsou samy o sobě G-SVI, nebo jsou součástí skupiny označené jako G-SVI. Požadavek na kapitál a způsobilé závazky by se měl uplatňovat buď na individuálním, nebo konsolidovaném základě, v závislosti na tom, zda jsou tyto subjekty řešící krizi samostatnými institucemi bez dceřiných podniků, nebo mateřskými podniky.

(19) Směrnice 2014/59/EU umožňuje využití nástrojů k řešení krize nejen pro instituce, ale také pro finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti. Mateřské finanční holdingové společnosti a mateřské smíšené finanční holdingové společnosti by proto měly mít tak jako mateřské instituce dostatečnou schopnost absorbovat ztráty.

(20) Aby byla zajištěna účinnost požadavku na kapitál a způsobilé závazky, je nezbytné, aby nástroje držené za účelem splnění tohoto požadavku měly vysokou schopnost absorbovat ztráty. Závazky, které jsou vyloučeny z nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů ve smyslu směrnice 2014/59/EU, tuto schopnost nemají a nemají ji ani jiné závazky, které k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v zásadě sice způsobilé jsou, ale v praxi by při rekapitalizaci z vnitřních zdrojů mohly způsobovat potíže. Tyto závazky by proto neměly být považovány za způsobilé pro požadavek na kapitál a způsobilé závazky. Na druhou stranu kapitálové nástroje, stejně jako podřízené závazky, mají vysokou schopnost absorbovat ztráty. Do určité míry by měl být v souladu se standardem TLAC uznán rovněž potenciál absorbovat ztráty u závazků, které jsou na stejné úrovni jako některé vyloučené závazky.

(21) Aby se zamezilo dvojímu započtení závazků pro účely požadavku na kapitál a způsobilé závazky, měla by být zavedena pravidla pro odpočet držených položek způsobilých závazků, která odrážejí odpovídající přístup k odpočtu již vyvinutý v nařízení (EU) č. 575/2013 pro kapitálové nástroje. Na základě tohoto přístupu by držené položky nástrojů způsobilých závazků měly být nejprve odečteny od způsobilých závazků, a pokud neexistují dostatečné způsobilé závazky, měly by být tyto nástroje způsobilých závazků odečteny od nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2.

(22) Standard TLAC obsahuje některá kritéria způsobilosti pro závazky, která jsou přísnější než současná kritéria způsobilosti pro kapitálové nástroje. Aby byla zajištěna jednotnost, kritéria způsobilosti pro kapitálové nástroje by měla být sladěna, pokud jde o nezpůsobilost nástrojů vydaných prostřednictvím jednotek pro speciální účel, a to ke dni 1. ledna 2022.

(23) Pro nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 je nezbytné stanovit jasný a transparentní schvalovací postup, který může přispět k zachování vysoké kvality těchto nástrojů. Za tímto účelem by příslušné orgány měly odpovídat za schvalování těchto nástrojů před tím, než je instituce mohou klasifikovat jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. Příslušné orgány by však nemusely vyžadovat předchozí svolení pro nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vydané na základě právní dokumentace, kterou již příslušný orgán schválil, a které se řídí v podstatě shodnými ustanoveními, jakými se řídí kapitálové nástroje, pro něž instituce již získala od příslušného orgánu předchozí svolení klasifikovat je jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. V takovém případě by instituce namísto žádosti o předchozí schválení měly mít možnost příslušným orgánům oznámit svůj úmysl takové nástroje vydat. Měly by tak učinit v dostatečném předstihu, než nástroje klasifikují jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, aby příslušné orgány měly v případě potřeby čas tyto nástroje přezkoumat. S ohledem na to, že úlohou orgánu EBA je dále sbližovat postupy v oblasti dohledu a zvyšovat kvalitu kapitálových nástrojů, měly by jej příslušné orgány konzultovat před schválením jakékoli nové formy nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1.

(24) Kapitálové nástroje jsou způsobilé jako nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 pouze tehdy, jsou-li v souladu s příslušnými kritérii způsobilosti. Tyto kapitálové nástroje mohou zahrnovat vlastní kapitál nebo závazky, včetně podřízených půjček, jež splňují tato kritéria.

(25) Kapitálové nástroje nebo jejich části by měly být způsobilé jako kapitálové nástroje pouze v rozsahu, v jakém jsou splacené. Pokud části určitého nástroje splaceny nejsou, neměly by být tyto části způsobilé jako kapitálové nástroje.

(26) Kapitálové nástroje a způsobilé závazky by neměly být předmětem ujednání o kompenzaci nebo započtení, jež by ohrozila jejich schopnost absorbovat ztráty při řešení krize. Nemělo by to znamenat, že by smluvní ustanovení, kterými se závazky řídí, měla obsahovat ustanovení výslovně uvádějící, že nástroj nepodléhá právům na kompenzaci nebo započtení.

(27) Protože se bankovní sektor vyvíjí ve stále digitalizovanějším prostředí, stále významnějším druhem aktiva se stává software. Na obezřetně oceněná aktiva v podobě softwaru, jejichž hodnota není podstatně ovlivněna řešením krize, platební neschopností nebo likvidací instituce, by se neměly vztahovat odpočty nehmotných aktiv z položek kmenového kapitálu tier 1. Tato specifikace je důležitá, protože pojetí softwaru je široké a zahrnuje mnoho různých druhů aktiv, z nichž ne všechna si po ukončení činnosti podniku uchovávají svou hodnotu. V tomto ohledu by se měly vzít v úvahu rozdíly v ocenění a amortizaci aktiv v podobě softwaru a realizované prodeje těchto aktiv. Kromě toho by se měl zohlednit i mezinárodní vývoj a rozdíly v právní úpravě investic do softwaru, různá obezřetnostní pravidla vztahující se na instituce a pojišťovny i různorodost finančního sektoru v Unii včetně neregulovaných subjektů, jako jsou společnosti finančních technologií.

(28) Aby se zabránilo prudké změně situace, je nutné zachovat právní účinky stávajících nástrojů, pokud jde o některá kritéria způsobilosti. V případě závazků vydaných před 27. červnem 2019 by od některých kritérií způsobilosti pro kapitálové nástroje a způsobilé závazky mělo být upuštěno. Takovéto zachování právních účinků by se mělo vztahovat na závazky započítávané v příslušných případech do podřízené části TLAC a podřízené části minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky podle směrnice 2014/59/EU, jakož i na závazky započítávané v příslušných případech do nepodřízené části TLAC a nepodřízené části minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky podle směrnice 2014/59/EU. V případě kapitálových nástrojů by zachování právních účinků mělo skončit dne 28. června 2025.

(29) Nástroje způsobilých závazků včetně těch, které mají zbytkovou splatnost kratší než jeden rok, mohou být umořeny až poté, co orgán příslušný k řešení krize udělil předchozí svolení. Takovým předchozím svolením by rovněž mohlo být obecné předchozí svolení, přičemž by k umoření muselo dojít během omezené doby a v předem stanovené výši v mezích obecného předchozího svolení.

(30) Od přijetí nařízení (EU) č. 575/2013 byl mezinárodní standard o obezřetnostním zacházení s expozicemi institucí vůči ústředním protistranám pozměněn s cílem zlepšit zacházení s expozicemi institucí vůči způsobilým ústředním protistranám. Významné revize tohoto standardu zahrnovaly použití jednotné metody pro stanovení kapitálového požadavku pro expozice z důvodu příspěvků do fondu pro riziko selhání, explicitní limit na celkové požadavky na kapitál používané pro expozice vůči způsobilým ústředním protistranám a k rizikům citlivější přístup k zachycení hodnoty derivátů při výpočtu hypotetických zdrojů způsobilých ústředních protistran. Zacházení s expozicemi vůči nezpůsobilým ústředním protistranám bylo zároveň ponecháno beze změn. Vzhledem k tomu, že revidované mezinárodní standardy zavedly zacházení, které je pro prostředí centrálního clearingu vhodnější, právní předpisy Unie by měly být změněny, aby tyto standardy začlenily.

(31) Aby bylo zajištěno, že instituce odpovídajícím způsobem řídí své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování, pravidla stanovící zacházení s těmito expozicemi by měla být citlivá na rizika a měla by podporovat transparentnost ve vztahu k podkladovým expozicím subjektů kolektivního investování. BCBS proto přijal revidovaný standard, který stanoví jasnou hierarchii přístupů k výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro tyto expozice. Tato hierarchie odráží míru transparentnosti, pokud jde o podkladové expozice. Nařízení (EU) č. 575/2013 by mělo být sladěno s těmito mezinárodně dohodnutými pravidly.

(32) V případě instituce, která k investici do podílové jednotky nebo akcie v subjektu kolektivního investování, a to i v rámci systému soukromého důchodového pojištění se státním příspěvkem, poskytuje v konečný prospěch neprofesionálních zákazníků příslib minimální hodnoty, se nevyžaduje žádná platba ze strany instituce ani podniku, jenž je zahrnut do téže působnosti obezřetnostní konsolidace, pokud hodnota akcií nebo podílových jednotek zákazníka v subjektu kolektivního investování neklesne v jednom nebo více okamžicích v čase, jak je stanoveno ve smlouvě, pod garantovanou částku. Pravděpodobnost uplatnění závazku je proto v praxi nízká.

Pokud je institucí poskytnutý příslib minimální hodnoty omezen na procento částky, kterou zákazník původně investoval do akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování (příslib minimální hodnoty v pevné výši) nebo na částku, která závisí na vývoji finančních ukazatelů nebo tržních indexů do vypršení určitého období, veškerý stávající kladný rozdíl mezi hodnotou akcií nebo podílových jednotek zákazníka a současnou hodnotou garantované částky k danému datu tvoří rezervu a snižuje riziko, že instituce bude muset vyplatit garantovanou částku. Všechny tyto důvody ospravedlňují snížený konverzní faktor.

(33) Pro výpočet hodnoty expozice derivátových transakcí podle rámce úvěrového rizika protistrany dává nařízení (EU) č. 575/2013 v současné době institucím na výběr mezi třemi různými standardizovanými přístupy: standardizovanou metodou, metodou oceňování podle tržní hodnoty a metodou původní expozice.

(34) Tyto standardizované přístupy však přiměřeně nezohledňují skutečnost, že kolaterál snižuje riziko v těchto expozicích. Jejich kalibrace je zastaralá a neodráží vysokou míru volatility zaznamenanou v průběhu finanční krize. Ani přiměřeně nezohledňují prospěch ze započtení. K řešení těchto nedostatků se BCBS rozhodl nahradit standardizovanou metodu a metodu oceňování podle tržní hodnoty novým standardizovaným přístupem pro výpočet hodnoty expozice derivátových expozic – tzv. standardizovaným přístupem k úvěrovému riziku protistrany (SA-CCR). Vzhledem k tomu, že revidované mezinárodní standardy zavedly nový standardizovaný přístup, který je pro prostředí centrálního clearingu vhodnější, právní předpisy Unie by měly být změněny, aby tyto standardy začlenily.

(35) Přístup SA-CCR je citlivější na rizika než standardizovaná metoda a metoda oceňování podle tržní hodnoty, a proto by měl vést ke kapitálovým požadavkům, které lépe odrážejí rizika spojená s derivátovými transakcemi institucí. Současně se může ukázat, že pro některé instituce, které v současné době používají metodu oceňování podle tržní hodnoty, je přístup SA-CCR příliš složitý a jeho uplatňování příliš zatěžující. Pro ty instituce, které splňují předem definovaná kritéria způsobilosti, a pro instituce, které jsou součástí skupiny, jež tato kritéria splňuje na konsolidovaném základě, by měla být zavedena zjednodušená verze přístupu SA-CCR (dále jen „zjednodušený přístup SA-CCR“). Jelikož taková zjednodušená verze bude méně citlivá na rizika než SA-CCR, měla by být odpovídajícím způsobem kalibrována, aby se zajistilo, že nebude podceňovat hodnotu expozice derivátových transakcí.

(36) Pro instituce, které mají omezené derivátové expozice a které v současné době používají metodu oceňování podle tržní hodnoty nebo metodu původní expozice, by uplatňování přístupu SA-CCR i zjednodušeného přístupu SA-CCR mohlo být příliš složité. Metoda původní expozice by proto měla být vyhrazena jako alternativní přístup pro ty instituce, které splňují předem definovaná kritéria způsobilosti, a pro instituce, které jsou součástí skupiny, jež tato kritéria splňuje na konsolidovaném základě, ale měla by být revidována s cílem vyřešit její hlavní nedostatky.

(37) Měla by být zavedena jasná kritéria, která poslouží institucím jako vodítko při výběru z povolených přístupů. Tato kritéria by se měla zakládat na rozsahu derivátových aktivit instituce, který ukazuje na míru sofistikovanosti, jež by instituce při výpočtu hodnoty expozice měla být schopna splnit.

(38) Během finanční krize byly ztráty v obchodním portfoliu u některých institucí usazených v Unii značné. Pro některé z nich se výše kapitálu požadovaná proti těmto ztrátám ukázala jako nedostatečná, což vedlo k tomu, že žádaly o mimořádnou veřejnou finanční podporu. Tyto poznatky vedly BCBS k odstranění řady nedostatků v obezřetnostním zacházení s pozicemi v obchodním portfoliu v souvislosti s kapitálovými požadavky k tržnímu riziku.

(39) V roce 2009 byl na mezinárodní úrovni dokončen první soubor reforem, jenž byl v unijním právu proveden směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/76/EU ([10]). Reforma z roku 2009 se však nezabývala strukturálními nedostatky kapitálových požadavků pro standardy tržního rizika. Nejasné vytyčení hranice mezi obchodním a investičním portfoliem poskytovalo příležitosti k regulatorní arbitráži, zatímco vůči riziku nedostatečná citlivost kapitálových požadavků k tržnímu riziku neumožnila zachytit úplné spektrum rizik, kterým byly instituce vystaveny.

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/76/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad zásadami odměňování (Úř. věst. L 329, 14.12.2010, s. 3).

(40) BCBS zahájil zásadní přezkum obchodního portfolia (FRTB) s cílem vyřešit strukturální nedostatky kapitálových požadavků pro standardy tržního rizika. Výsledkem této práce byl revidovaný rámec pro tržní riziko, který byl zveřejněn v lednu 2016. V prosinci 2017 se skupina guvernérů centrálních bank a vedoucích orgánů dohledu dohodla, že lhůtu pro provedení tohoto revidovaného rámce pro tržní riziko prodlouží, aby institucím poskytla dodatečný čas na vytvoření nezbytné systémové infrastruktury, ale také aby BCBS mohl vyřešit některé specifické otázky související s tímto rámcem. Mezi ně patří přezkum kalibrací standardizovaného přístupu a přístupu interního modelu, který by měl zajistit soudržnost s původními očekáváními BCBS. Po dokončení tohoto přezkumu a dříve než bude provedeno posouzení dopadů výsledných revizí rámce FRTB na instituce v Unii, by měly všechny instituce, které by v Unii podléhaly rámci FRTB, začít podávat zprávy o výpočtech odvozených z revidovaného standardizovaného přístupu. Za tímto účelem, aby výpočty pro požadavky na podávání zpráv byly plně funkční v souladu s mezinárodním vývojem, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijmout akt v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Komise by měla tento akt v přenesené pravomoci přijmout do 31. prosince 2019. Instituce by měly začít podávat zprávy o tomto výpočtu nejpozději do jednoho roku po přijetí uvedeného aktu v přenesené pravomoci. Dále by instituce, které získají souhlas k použití revidovaného přístupu interního modelu rámce FRTB pro účely podávání zpráv, měly rovněž podávat zprávy o výpočtu podle přístupu interního modelu tři roky poté, co bude plně použitelný.

(41) Zavedení požadavků na podávání zpráv vyplývajících z přístupů FRTB je třeba považovat za první krok k plnému zavedení rámce FRTB v Unii. Komise by s přihlédnutím ke konečným revizím rámce FRTB, které provede BCBS, k výsledkům dopadů těchto revizí na instituce v Unii a k přístupům FRTB, které jsou pro požadavky na podávání zpráv již stanoveny v tomto nařízení, měla do 30. června 2020 Evropskému parlamentu a Radě případně předložit legislativní návrh týkající se toho, jakým způsobem by měl být rámec FRTB prováděn v Unii za účelem stanovení kapitálových požadavků k tržnímu riziku.

(42) Přiměřené zacházení s tržním rizikem by se rovněž mělo vztahovat na instituce s omezenými činnostmi v rámci obchodního portfolia, což umožní více institucím s nízkou činností v rámci obchodního portfolia uplatnit rámec úvěrového rizika pro pozice v investičním portfoliu, jak je stanoveno v revidované verzi odchylky pro malá obchodní portfolia. Zásada proporcionality by měla být rovněž zohledněna, až bude Komise znovu posuzovat, jakým způsobem by kapitálové požadavky k tržnímu riziku měly vypočítávat instituce se středně velkým obchodním portfoliem. S ohledem na vývoj na mezinárodní úrovni by se u institucí se středně velkým obchodním portfoliem měla přezkoumat zejména kalibrace kapitálových požadavků k tržnímu riziku. V mezidobí by tyto instituce se středně velkým obchodním portfoliem, jakož i instituce s malým obchodním portfoliem, měly být od požadavků na podávání zpráv podle FRTB osvobozeny.

(43) Rámec velkých expozic by měl být posílen s cílem zlepšit schopnost institucí absorbovat ztráty a lépe dodržovat mezinárodní standardy. K tomuto účelu by měla být jako kapitálový základ pro výpočet limitu velkých expozic používána vyšší kvalita kapitálu a expozice vůči úvěrovým derivátům by měly být počítány v souladu s přístupem SA-CCR. Kromě toho by měl být snížen limit na expozice, které G-SVI mohou mít vůči jiným G-SVI, s cílem omezit systémová rizika související se vzájemnou provázaností velkých institucí a dopad, jenž selhání protistrany G-SVI může mít na finanční stabilitu.

(44) I když ukazatel krytí likvidity (LCR) zajišťuje, že instituce budou schopny odolat vážnému tlaku krátkodobě, nezaručuje, že tyto instituce budou mít stabilní strukturu financování v dlouhodobějším horizontu. Je tedy zřejmé, že by na úrovni Unie měl být vytvořen podrobný závazný požadavek stabilního financování, který by měl být vždy dodržován, aby se zabránilo nadměrnému nesouladu splatností aktiv a závazků a přílišnému spoléhání se na krátkodobé velkoobchodní financování.

(45) V souladu se standardem stabilního financování stanoveným BCBS by proto měla být přijata pravidla pro definování požadavku stabilního financování jakožto poměru objemu dostupného stabilního financování instituce k objemu jejího požadovaného stabilního financování v průběhu jednoho roku. Tento závazný požadavek by se měl nazývat ukazatel čistého stabilního financování (NSFR). Objem dostupného stabilního

financování by se měl vypočítat vynásobením závazků a kapitálu instituce příslušnými faktory, které odrážejí jejich míru spolehlivosti v jednoletém horizontu NSFR. Objem požadovaného stabilního financování by se měl vypočítat vynásobením aktiv a podrozvahových expozic instituce příslušnými faktory, které odrážejí jejich charakteristiky likvidity a zbytkové splatnosti v jednoletém horizontu NSFR.

(46) NSFR by měl být vyjádřen v procentech a nastaven na minimální úroveň 100 %, která vyjadřuje, že instituce drží dostatečné stabilní financování k pokrytí svých finančních potřeb v období jednoho roku za běžných i krizových podmínek. Pokud by NSFR klesl pod úroveň 100 %, měla by instituce plnit zvláštní požadavky stanovené nařízením (EU) č. 575/2013 pro včasné navrácení svého NSFR na minimální úroveň. V případech nedodržení požadavku NSFR by se opatření dohledu neměla uplatňovat automaticky. Namísto toho by příslušné orgány měly důvody nesouladu s požadavkem NSFR posoudit, dříve než stanoví případná opatření v oblasti dohledu.

(47) V souladu s doporučeními vydanými orgánem EBA ve zprávě ze dne 15. prosince 2015 o požadavcích čistého stabilního financování vypracované podle článku 510 nařízení (EU) č. 575/2013 by pravidla pro výpočet NSFR měla být úzce sladěna se standardy BCBS včetně vývoje těchto standardů, pokud jde o zacházení s derivátovými transakcemi. Nutnost vzít v úvahu některá evropská specifika, aby bylo zajištěno, že požadavek NSFR nebrání financování evropské reálné ekonomiky, však pro definici požadavku evropského NSFR odůvodňuje přijetí některých úprav NSFR vypracovaného BCBS. Tyto úpravy kvůli evropskému kontextu jsou doporučeny orgánem EBA a souvisejí především se specifickým zacházením pro: průchozí modely obecně a emise krytých dluhopisů zvláště; aktivity v oblasti financování obchodu; centralizované regulované úspory; zajištěné půjčky na bydlení; úvěrová sdružení; ústřední protistrany a centrální depozitáře cenných papírů neprovádějící žádnou významnou transformaci splatnosti. Tato navrhovaná specifická zacházení do značné míry odrážejí přednostní zacházení s danými činnostmi v evropském LCR ve srovnání s LCR vypracovaným BCBS. Vzhledem k tomu, že NSFR doplňuje LCR, měly by tyto dva ukazatele být konzistentní, pokud jde o jejich definici a kalibraci. To se týká zejména faktorů požadovaného stabilního financování uplatňovaných na vysoce kvalitní likvidní aktiva LCR pro výpočet NSFR, které by měly odrážet definice a srážky u evropského LCR, bez ohledu na dodržování obecných a provozních požadavků stanovených pro výpočet LCR, které nejsou pro jednoletý horizont výpočtu NSFR přiměřené.

(48) Vedle evropských specifik by zacházení s derivátovými transakcemi v rámci NSFR vypracovaného BCBS mohlo mít významný dopad na derivátové aktivity institucí, a v důsledku toho na evropské finanční trhy a na přístup koncových uživatelů k některým operacím. Derivátové transakce a některé vzájemně propojené transakce, včetně clearingových činností, by mohly být zavedením NSFR vypracovaného BCBS neodůvodněně a nepřiměřeně ovlivněny, aniž by byly předmětem rozsáhlých studií kvantitativních dopadů a veřejných konzultací. Dodatečný požadavek držet 5 % až 20 % stabilního financování proti hrubým derivátovým závazkům je obecně považován za hrubé měřítko pro zachycení dodatečných rizik financování spojených s možným nárůstem derivátových závazků v průběhu jednoho roku a je předmětem přezkumu na úrovni BCBS. Tento požadavek zavedený na úrovni 5 % v souladu s pravomocí, kterou BCBS ponechal jurisdikcím za účelem snížení faktoru požadovaného stabilního financování ve vztahu k hrubým derivátovým závazkům, by následně mohl být pozměněn s cílem zohlednit vývoj na úrovni BCBS a vyhnout se případným nezamýšleným důsledkům, jako například bránění dobrému fungování evropských finančních trhů a poskytování zajišťovacích nástrojů institucím a koncovým uživatelům, včetně podniků, se záměrem zajistit jejich financování jakožto jeden z cílů unie kapitálových trhů.

(49) Asymetrické zacházení podle BCBS s krátkodobým financováním, jako jsou repo obchody (stabilní financování není uznáváno), a krátkodobými půjčkami, jako jsou reverzní repo obchody (je požadováno určité stabilní financování – 10 % v případě transakcí zajištěných vysoce kvalitními likvidními aktivy úrovně 1 podle definice v LCR a 15 % pro ostatní transakce), má v případě finančních zákazníků odrazovat od rozsáhlých vazeb krátkodobého financování mezi finančními zákazníky, protože tyto vazby jsou zdrojem propojení a ztěžují řešení krize konkrétní instituce bez toho, aby se v případě selhání riziko rozšířilo do zbytku finančního systému. Nicméně kalibrace této asymetrie je konzervativní a může mít vliv na likviditu cenných papírů, které se obvykle používají jako kolaterál u krátkodobých transakcí, zejména státních dluhopisů, protože instituce pravděpodobně sníží objem svých operací na repo trzích. Mohla by také narušit činnosti tvorby trhu, jelikož repo trhy usnadňují správu potřebného inventáře, což je v rozporu s cíli unie kapitálových trhů. Aby instituce měly dostatek času na postupné přizpůsobení se této konzervativní kalibraci, mělo by být zavedeno přechodné období, během něhož by byly faktory požadovaného stabilního financování dočasně sníženy. Rozsah dočasného snížení faktorů požadovaného stabilního financování by se měl odvíjet od typů transakcí a typu kolaterálu použitého pro tyto transakce.

(50) Kromě dočasného překalibrování faktoru požadovaného stabilního financování vypracovaného BCBS, který se vztahuje na krátkodobé reverzní repo obchody s finančními zákazníky zajištěné státními dluhopisy, se jako nezbytné ukázaly některé další úpravy, aby bylo zajištěno, že zavedení požadavku NSFR nebrání likviditě trhů se státními dluhopisy. BCBS vypracovaný 5 % faktor požadovaného stabilního financování, který se vztahuje na vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1 včetně státních dluhopisů, znamená, že by instituce musely držet uvedený podíl dostupného dlouhodobého nezajištěného financování bez ohledu na dobu, po kterou se chystají takové státní dluhopisy držet. Tato skutečnost by mohla instituce dále motivovat k tomu, aby ukládaly hotovost u centrálních bank, spíše než k tomu, aby jednaly jako primární dealeři a poskytovaly likviditu na trzích se státními dluhopisy. Kromě toho není v souladu s LCR, který uznává plnou likviditu těchto aktiv i v době závažného nedostatku likvidity (0 % srážka). Faktor požadovaného stabilního financování u vysoce kvalitních likvidních aktiv úrovně 1, jak je definován v evropském LCR, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality, by proto měl být snížen z 5 % na 0 %.

(51) Kromě toho by všechna vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1, jak jsou definována v evropském LCR, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality, přijatá jako variační marže v derivátových smlouvách měla kompenzovat derivátová aktiva, zatímco NSFR vypracovaný BCBS přijímá ke kompenzaci derivátových aktiv pouze hotovost splňující podmínky rámce pro pákový poměr. Toto širší uznání aktiv přijatých jako variační marže přispěje k likviditě trhů se státními dluhopisy, zabrání penalizaci koncových uživatelů, kteří drží velké množství státních dluhopisů, ale jen málo hotovosti (jako jsou penzijní fondy), a nebude přispívat k dalšímu napětí z hlediska poptávky po hotovosti na repo trzích.

(52) Požadavek NSFR by se měl vztahovat na instituce na individuálním i konsolidovaném základě, pokud příslušné orgány neupustí od uplatňování požadavku NSFR na individuálním základě. Pokud nebylo upuštěno od uplatňování požadavku NSFR na individuálním základě, transakce mezi dvěma institucemi náležejícími do stejné skupiny nebo téhož institucionálního systému ochrany by měly v zásadě obdržet symetrické faktory dostupného a požadovaného stabilního financování, aby nedošlo ke ztrátě finančních prostředků na vnitřním trhu a nebránilo se účinnému řízení likvidity v evropských skupinách, kde je likvidita centrálně řízená. Taková preferenční symetrická zacházení by měla být přiznávána pouze transakcím uvnitř skupiny, kde fungují všechny nezbytné záruky, na základě dodatečných kritérií pro přeshraniční transakce a pouze s předchozím souhlasem dotčených příslušných orgánů, neboť nelze předpokládat, že instituce mající potíže s plněním svých platebních povinností vždy obdrží finanční podporu od jiných podniků náležejících do stejné skupiny nebo téhož institucionálního systému ochrany.

(53) Malé a nepříliš složité instituce by měly mít možnost používat zjednodušenou verzi požadavku NSFR. Zjednodušená, méně členěná verze NSFR by měla zahrnovat shromažďování omezeného objemu údajů, což sice na jedné straně snižuje složitost výpočtu pro tyto instituce v souladu se zásadou proporcionality, na straně druhé však zajišťuje, že tyto instituce budou přesto dodržovat dostatečný faktor stabilního financování prostřednictvím kalibrace, která by měla být alespoň tak konzervativní jako ta v rámci plnohodnotného požadavku NSFR. Příslušné orgány by však měly mít možnost vyžadovat, aby malé a nepříliš složité instituce použily plnohodnotný požadavek NSFR namísto zjednodušené verze.

(54) Konsolidace dceřiných podniků ve třetích zemích by měla řádně zohlednit požadavky stabilního financování platné v těchto zemích. V souladu s tím by pravidla pro konsolidaci v Unii neměla zavádět příznivější zacházení pro dostupné a požadované stabilní financování v dceřiných podnicích ve třetích zemích, než je zacházení, které je k dispozici podle vnitrostátních právních předpisů těchto třetích zemí.

(55) Instituce by měly mít povinnost podávat svým příslušným orgánům ve vykazovací měně zprávy o závazném podrobném NSFR pro všechny položky a odděleně pro položky denominované v každé významné měně, aby bylo zajištěno odpovídající sledování možných nesouladů měn. Požadavek NSFR by neměl institucím ukládat žádné požadavky na zdvojené podávání zpráv nebo požadavky na podávání zpráv, které nejsou v souladu s platnými předpisy, a institucím by měl být poskytnut dostatek času, aby se připravily na vstup nových požadavků na podávaní zpráv v platnost.

(56) Jelikož poskytování smysluplných a srovnatelných informací trhu o společných klíčových ukazatelích používaných institucemi k měření rizika trhu je základním principem zdravého bankovního systému, je nezbytné co nejvíce snížit informační asymetrii a usnadnit srovnatelnost rizikových profilů úvěrových institucí uvnitř jurisdikce i napříč jurisdikcemi. BCBS zveřejnil v lednu 2015 revidované standardy pro zpřístupňování informací v rámci pilíře 3, aby se zvýšila srovnatelnost, kvalita a konzistence povinného zpřístupňování informací trhu ze strany institucí. Je proto vhodné změnit stávající požadavky na zpřístupňování informací, aby se provedly tyto nové mezinárodní standardy.

(57) Respondenti výzvy Komise ke sdělení skutečností o regulačním rámci EU pro finanční služby považovali současné požadavky na zpřístupňování informací za nepřiměřené a zatěžující v případě menších institucí. Aniž by bylo dotčeno užší sladění zpřístupňování informací s mezinárodními standardy, po malých a nepříliš složitých institucích by se mělo požadovat méně časté a podrobné zpřístupňování informací než od jejich větších protějšků, čímž se sníží administrativní zátěž, které jsou vystaveny.

(58) Mělo by dojít k určitým vyjasněním ohledně zpřístupňování informací o odměňování. Požadavky na zpřístupňování informací o odměnách stanovené v tomto nařízení by měly být v souladu s cíli pravidel odměňování, tj. u těch kategorií pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil institucí, stanovit a udržovat takové zásady a postupy odměňování, které jsou v souladu s účinným řízením rizik. Kromě toho by instituce využívající odchylku od určitých pravidel odměňování měly mít povinnost zpřístupňovat informace týkající se této odchylky.

(59) Malé a střední podniky jsou jedním z pilířů hospodářství Unie, jelikož hrají zásadní roli při vytváření ekonomického růstu a zajišťování pracovních míst. Vzhledem k tomu, že malé a střední podniky nesou nižší systémové riziko než větší podniky, kapitálové požadavky pro expozice vůči malým a středním podnikům by měly být nižší než pro expozice vůči velkým podnikům, aby se zajistilo optimální bankovní financování malých a středních podniků. V současné době se na expozice vůči malým a středním podnikům až do výše 1,5 milionu EUR vztahuje 23,81 % snížení objemu rizikově vážené expozice. Vzhledem k tomu, že hraniční hodnota ve výši 1,5 milionu EUR pro expozici vůči malým a středním podnikům nenaznačuje změnu rizikovosti malých a středních podniků, snížení kapitálových požadavků mělo být rozšířeno na expozice vůči malým a středním podnikům do výše 2,5milionu EUR a část expozice vůči malým a středním podnikům překračující hodnotu 2,5 milionu EUR by měla podléhat 15 % snížení kapitálových požadavků.

(60) Investice do infrastruktury jsou nezbytné pro posílení konkurenceschopnosti Evropy a stimulaci tvorby pracovních míst. Oživení a budoucí růst ekonomiky Unie závisí do značné míry na dostupnosti kapitálu pro strategické investice evropského významu do infrastruktury, zejména širokopásmových a energetických sítí, jakož i dopravní infrastruktury včetně infrastruktury elektromobility, zejména v průmyslových centrech, do vzdělávání, výzkumu a inovací a do energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti. Investiční plán pro Evropu si klade za cíl podpořit další financování životaschopných infrastrukturních projektů, mimo jiné prostřednictvím mobilizace dalších soukromých zdrojů financování. Pro řadu potenciálních investorů je největší obavou pociťovaná absence životaschopných projektů a omezená schopnost správně vyhodnotit riziko vzhledem k jejich přirozeně komplexní povaze.

(61) S cílem podpořit soukromé a veřejné investice do infrastrukturních projektů je nutné stanovit regulatorní prostředí, které je schopno podporovat vysoce kvalitní infrastrukturní projekty a snížit rizika pro investory. Zejména by měly být omezeny kapitálové požadavky pro expozice vůči infrastrukturním projektům za předpokladu, že splňují soubor kritérií schopných snížit jejich rizikový profil a zvýšit předvídatelnost peněžních toků. Komise by měla ustanovení týkající se vysoce kvalitních infrastrukturních projektů přezkoumat s cílem posoudit jeho dopad na objem investic do infrastruktury ze strany institucí a kvalitu investic s ohledem na cíle Unie v oblasti přechodu na nízkouhlíkové a oběhové hospodářství odolné vůči změně klimatu a jeho přiměřenost z obezřetnostního hlediska. Komise by měla také zvážit, zda by oblast působnosti těchto ustanovení měla být rozšířena na investice do infrastruktury ze strany podniků.

(62) Jak doporučují Evropský orgán pro bankovnictví, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (ESMA), který byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([11]), a Evropská centrální banka, ústřední protistrany by měly být vzhledem ke svému odlišnému modelu podnikání osvobozeny od požadavku na pákový poměr, protože jsou povinny získat bankovní licenci jenom proto, aby měly přístup k jednodenním facilitám centrálních bank a mohly plnit svou úlohu klíčových zprostředkovatelů pro dosahování důležitých politických a regulačních cílů ve finančním sektoru.

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

(63) Kromě toho expozice centrálních depozitářů cenných papírů s povolením působit jako úvěrové instituce a expozice úvěrových institucí určených podle čl. 54 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ([12]), jako jsou peněžní zůstatky vyplývající z vedení peněžních účtů účastníkům systému vypořádání obchodů s cennými papíry a majitelům účtů cenných papírů a z přijímání jejich vkladů, by měly být z celkové míry expozic vyloučeny, protože nevytvářejí riziko nadměrné páky, neboť tyto peněžní zůstatky se používají výhradně za účelem vypořádání transakce v systému vypořádání obchodů s cennými papíry.

(64) Vzhledem k tomu, že pokyn k držení dodatečného kapitálu uvedený ve směrnici 2013/36/EU představuje kapitálový cíl, který odráží očekávání dohledu, podle nařízení (EU) č. 575/2013 nebo uvedené směrnice by neměl být ani předmětem povinného zveřejňování, ani zákazu týkajícího se zveřejnění ze strany příslušných orgánů.

(65) Za účelem zajistit vhodnou definici některých specifických technických ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013 a zohlednit možný vývoj standardů na mezinárodní úrovni by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny seznamu produktů nebo služeb, jejichž aktiva a závazky mohou být považovány za vzájemně závislé; pokud jde o změny seznamu mezinárodních rozvojových bank; pokud jde o změny požadavků na vykazování tržního rizika; a pokud jde o stanovení dodatečných požadavků na likviditu. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([13]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(66) Technické normy by měly zajistit důslednou harmonizaci požadavků stanovenou v nařízení (EU) č. 575/2013. EBA jako orgán, jenž disponuje vysoce specializovanými odbornými znalostmi, by měl být pověřen vypracováním návrhů regulačních technických norem, jejichž součástí nejsou politická rozhodnutí, a jejich předložením Komisi. Regulační technické normy by měly být vypracovány v oblasti obezřetnostní konsolidace, kapitálu, standardu TLAC, zacházení s expozicemi zajištěnými nemovitostmi, kapitálových investic do fondů, výpočtu ztrátovosti ze selhání podle přístupu založeného na interním ratingu pro úvěrové riziko, tržního rizika, velkých expozic a likvidity. Komise by měla být zmocněna přijímat tyto regulační technické normy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.Komise a EBA by měly zajistit, aby tyto normy a požadavky mohly všechny dotčené instituce uplatňovat způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti těchto institucí a jejich činností.

(67) K usnadnění srovnatelnosti zpřístupňovaných informací by měl být EBA pověřen vypracováním návrhů prováděcích technických norem, které stanoví standardizované šablony pro zpřístupňování informací pokrývající všechny podstatné požadavky na zpřístupňování informací stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013. Při vypracovávání těchto norem by měl EBA zohlednit velikost a složitost institucí, jakož i povahu a míru rizika jejich činností. EBA by měl podat zprávu o tom, kde by se mohla zlepšit přiměřenost unijního balíčku v oblasti podávání zpráv orgánům dohledu, pokud jde o rozsah, míru členění nebo četnost, a přinejmenším předložit konkrétní doporučení, jak lze pomocí vhodného zjednodušení požadavků snížit průměrné náklady na dodržování tohoto nařízení pro malé instituce ideálně o 20 % a více nebo nejméně o 10 %. EBA by měl být pověřen vypracováním návrhů prováděcích technických norem, které budou součástí této zprávy. Komise by měla být zmocněna přijímat tyto prováděcí technické normy prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

(68) S cílem usnadnit dodržování pravidel stanovených v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, jakož i regulačních technických norem, prováděcích technických norem, obecných pokynů a šablon přijatých k provádění těchto pravidel by orgán EBA měl vytvořit IT nástroj s cílem provést instituce příslušnými ustanoveními, normami, obecnými pokyny a šablonami v závislosti na jejich velikosti a modelu podnikání.

([12]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

([13]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(69) Kromě zprávy o možném snížení nákladů do 28. června 2020 by EBA měl – ve spolupráci se všemi příslušnými orgány, jmenovitě těmi orgány, které odpovídají za obezřetnostní dohled, řešení krizí a systémy pojištění vkladů, a zejména ve spolupráci s Evropským systémem centrálních bank (ESCB) – připravit zprávu o proveditelnosti týkající se vývoje jednotného a integrovaného systému pro shromažďování statistických údajů, údajů týkajících se řešení krizí a obezřetnostních údajů. S ohledem na předchozí práci ESCB v oblasti integrovaného shromažďování údajů by tato zpráva měla obsahovat analýzu nákladů a přínosů týkající se vytvoření ústředního místa shromažďování údajů v rámci integrovaného systému vykazování údajů, pokud jde o statistické a regulační údaje pro všechny instituce nacházející se v Unii. Tento systém by pro shromažďování údajů měl mezi jiným používat jednotné definice a standardy a měl by zaručit spolehlivou a stálou výměnu informací mezi příslušnými orgány, a tím zajistit přísnou důvěrnost shromážděných údajů, silné ověření přístupového práva do systému a jeho správu, jakož i kybernetickou bezpečnost. Cílem této centralizace a harmonizace evropského výkaznictví je zabránit tomu, aby docházelo k násobnému podávání žádostí o podobné nebo stejné údaje od různých orgánů, a tím podstatně snížit správní a finanční zátěž jak pro příslušné orgány, tak pro instituce. Komise by případně s ohledem na zprávu o proveditelnosti vypracovanou orgánem EBA měla Evropskému parlamentu a Radě předložit legislativní návrh.

(70) Relevantní příslušné nebo pověřené orgány by se měly zaměřit na to, jak zamezit všem formám duplicitního nebo nekonzistentního používání makroobezřetnostních pravomocí stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU. Relevantní příslušné nebo pověřené orgány by zejména měly řádně zvážit, zda opatření, která přijímají podle článku 124, 164 nebo 458 nařízení (EU) č. 575/2013 nejsou duplicitní nebo nekonzistentní s ohledem na další existující nebo připravovaná opatření podle článku 133 směrnice 2013/36/EU.

(71) S ohledem na změny v zacházení s expozicemi vůči způsobilým ústředním protistranám, konkrétně v zacházení s příspěvky institucí do fondů způsobilých ústředních protistran pro riziko selhání, stanovené v tomto nařízení by měla být odpovídajícím způsobem změněna příslušná ustanovení nařízení (EU) č. 648/2012 ([14]), která do něj byla zavedena nařízením (EU) č. 575/2013 a která upřesňují výpočet hypotetického kapitálu ústředních protistran, který pak používají instituce pro výpočet svých kapitálových požadavků.

(72) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž posílit a vylepšit již existující právní předpisy Unie zajišťující jednotné obezřetnostní požadavky, které se vztahují na instituce v celé Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(73) S cílem umožnit řádné vyvázání investic z pojišťovacích holdingových společností, které nepodléhají doplňkovému dohledu, by se měla použít změněná verze přechodného ustanovení týkajícího se neodečítání kapitálových investic do pojišťoven, a to se zpětným účinkem od 1. ledna 2019.

(74) Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 575/2013

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) Články 1 a 2 se nahrazují tímto:

„*Článek 1*

Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se obecných obezřetnostních požadavků, které musí instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti podléhající dohledu podle směrnice č. 2013/36/EU splňovat v souvislosti:

a) s kapitálovými požadavky týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků úvěrového rizika, tržního rizika, operačního rizika, vypořádacího rizika a páky;

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

b) s požadavky na omezení velkých expozic;

c) s požadavky na likviditu týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků rizika likvidity;

d) s požadavky na podávání zpráv, které se týkají písmen a), b) a c);

e) s požadavky na zveřejňování informací.

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se požadavků na kapitál a způsobilé závazky, které musí splňovat subjekty řešící krizi, jež jsou globálními systémově významnými institucemi (G-SVI) nebo součástí G-SVI a významnými dceřinými podniky G-SVI mimo EU.

Toto nařízení neupravuje požadavky na zveřejňování uložené příslušným orgánům v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad institucemi, které jsou stanoveny ve směrnici 2013/36/EU.

Článek 2

Pravomoci v oblasti dohledu

1. Pro účely zajišťování souladu s tímto nařízením mají příslušné orgány pravomoci a dodržují postupy stanovené ve směrnici 2013/36/EU a v tomto nařízení.

2. Pro účely zajišťování souladu s tímto nařízením mají orgány příslušné k řešení krize pravomoci a dodržují postupy stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*) a v tomto nařízení.

3. Pro účely zajišťování souladu s požadavky na kapitál a způsobilé závazky příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize spolupracují.

4. Pro účely zajišťování souladu v rámci svých příslušných pravomocí Jednotný výbor pro řešení krizí zřízený podle článku 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 (**) a Evropská centrální banka s ohledem na záležitosti týkající se úkolů svěřených jí nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 (***) zabezpečují pravidelnou a spolehlivou výměnu příslušných informací.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

(***) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).“

2) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) bod 7) se nahrazuje tímto:

„7. „subjektem kolektivního investování“ SKIPCP ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES (*) nebo alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU (**);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).“,

ii) bod 20) se nahrazuje tímto:

„20) „finanční holdingovou společností“ finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně institucemi nebo finančními institucemi a která není smíšenou finanční holdingovou společností; dceřiné podniky finanční instituce jsou převážně institucemi nebo finančními institucemi, jestliže alespoň jeden z nich je institucí a jestliže je více než 50 % vlastního kapitálu, konsolidovaných aktiv, výnosů, zaměstnanců nebo jiného ukazatele finanční instituce považovaného příslušným orgánem za relevantní spojeno s dceřinými podniky, které jsou institucemi nebo finančními institucemi;“,

iii) bod 26) se nahrazuje tímto:

„26) „finanční institucí“ podnik jiný než instituce a jiný než čistě průmyslová holdingová společnost, jehož hlavní činností je nabývání účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 15 přílohy I směrnice 2013/36/EU, včetně finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, platební instituce ve smyslu čl. 4 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*) a společnosti spravující aktiva, avšak s výjimkou pojišťovacích holdingových společností a pojišťovacích holdingových společností se smíšenou činností ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) a g) směrnice 2009/138/ES;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“,

iv) bod 28) se nahrazuje tímto:

„28) „mateřskou institucí v členském státě“ instituce v členském státě, která má dceřiný podnik ve formě instituce, finanční instituce nebo podniku pomocných služeb nebo která drží v instituci, finanční instituci nebo podniku pomocných služeb účast a zároveň sama není dceřiným podnikem jiné instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě“,

v) vkládají se nové body, které znějí:

„29a) „mateřským investičním podnikem v členském státě“ mateřská instituce v členském státě, která je investičním podnikem;

29b) „mateřským investičním podnikem v EU“ mateřská instituce v EU, která je investičním podnikem;

29c) „mateřskou úvěrovou institucí v členském státě“ mateřská instituce v členském státě, která je úvěrovou institucí;

29d) „mateřskou úvěrovou institucí v EU“ mateřská instituce v EU, která je úvěrovou institucí;“,

vi) v bodě 39 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Dvě nebo více fyzických nebo právnických osob, které splňují podmínky stanovené v písmenech a) nebo b) z důvodu své přímé expozice vůči stejné ústřední protistraně pro účely clearingových činností, nejsou považovány za ekonomicky spjatou skupinu klientů.“,

vii) bod 41) se nahrazuje tímto:

„41) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ příslušný orgán odpovědný za výkon dohledu na konsolidovaném základě v souladu s článkem 111 směrnice 2013/36/EU;“,

viii) v bodě 71 písm. b) se návětí nahrazuje tímto:

„b) pro účely článku 97 součet:“,

ix) v bodě 72 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) je regulovaným trhem nebo trhem třetí země, který je považován za rovnocenný regulovanému trhu v souladu s postupem stanoveným v čl. 25 odst. 4 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*);

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).“,

x) bod 86) se nahrazuje tímto:

„86) „obchodním portfoliem“ veškeré pozice ve finančních nástrojích a komoditách, jež instituce drží se záměrem obchodovat nebo s cílem zajistit pozice držené se záměrem obchodovat v souladu s článkem 104;“,

xi) bod 91) se nahrazuje tímto:

„91) „obchodní expozicí“ současná expozice vůči ústřední protistraně vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. a), b) a c), včetně variační marže, kterou má člen clearingového systému obdržet, ale dosud neobdržel, a jakákoli potenciální budoucí expozice člena clearingového systému nebo klienta vůči ústřední protistraně vyplývající z uvedených smluv a transakcí, jakož i počáteční marže;“,

xii) bod 96) se nahrazuje tímto:

„96) „vnitřním zajištěním“ pozice, která podstatně kompenzuje složky rizika mezi pozicí v obchodním portfoliu a jednou nebo více pozicemi v investičním portfoliu nebo mezi dvěma obchodními útvary;“,

xiii) v bodě 127 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) instituce spadají do stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 113 odst. 7 nebo jsou trvale přidružené v síti k ústřednímu subjektu;“,

xiv) bod 128) se nahrazuje tímto:

„128) „položkami k rozdělení“ výše zisku na konci posledního účetního období zvýšená o veškerý zisk z předchozích období a fondy určené k tomuto účelu před rozdělením mezi držitele kapitálových nástrojů a snížená o veškeré ztráty z předchozích období, o veškerý zisk, který podle právních předpisů Unie nebo členských států nebo pravidel instituce rozdělit nelze, a o platby vložené do nedělitelných fondů v souladu s vnitrostátním právem nebo stanovami instituce, přičemž se vždy zohlední konkrétní kategorie kapitálových nástrojů, na kterou se právní předpisy Unie nebo členských států a pravidla nebo stanovy institucí vztahují; tyto zisky, ztráty a fondy se určují na základě individuální, nikoliv konsolidované účetní závěrky instituce;“,

xv) doplňují se nové body, které znějí:

„130) „orgánem příslušným k řešení krize“ orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/59/EU;

131) „subjektem řešícím krizi“ subjekt řešící krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 83a směrnice 2014/59/EU;

132) „skupinou řešící krizi“ skupina řešící krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 83b směrnice 2014/59/EU;

133) „globální systémově významnou institucí“ neboli „G-SVI“ globální systémově významná instituce, která byla určena v souladu s čl. 131 odst. 1 směrnice 2013/36/EU;

134) „globální systémově významnou institucí mimo EU“ neboli „G-SVI mimo EU“ globální systémově významná bankovní skupina nebo banka (G-SVB), která není G-SVI a která je uvedena na pravidelně aktualizovaném seznamu G-SVB zveřejňovaném Radou pro finanční stabilitu;

135) „významným dceřiným podnikem“ dceřiný podnik, který na individuálním nebo konsolidovaném základě splňuje některou z těchto podmínek:

a) dceřiný podnik drží více než 5 % konsolidovaných rizikově vážených aktiv svého původního mateřského podniku;

b) dceřiný podnik vytváří více než 5 % celkových provozních výnosů svého původního mateřského podniku;

c) celková míra expozic podle čl. 429 odst. 4 tohoto nařízení dceřiného podniku představuje více než 5 % konsolidované celkové míry expozic jeho původního mateřského podniku;

použije-li se čl. 21b odst. 2 směrnice 2013/36/EU, považují se pro účely určení významného dceřiného podniku dva zprostředkující mateřské podniky v EU za jeden dceřiný podnik na základě jejich konsolidované situace;

136) „subjektem G-SVI“ subjekt s právní subjektivitou, který je G-SVI nebo je součástí G-SVI či součástí G-SVI mimo EU;

137) „nástrojem rekapitalizace z vnitřních zdrojů“ nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 57 směrnice 2014/59/EU;

138) „skupinou“ skupina podniků, z nichž alespoň jeden je institucí a která se skládá z mateřského podniku a jeho dceřiných podniků nebo z podniků navzájem propojených ve smyslu článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2013/34/EU (*);

139) „transakcí s financováním cenných papírů“ repo operace, půjčka či výpůjčka cenných papírů či komodit nebo maržový obchod;

140) „počáteční marží“ jakýkoli kolaterál jiný než variační marže, získaný od subjektu nebo poskytnutý subjektu na pokrytí současné a potenciální budoucí expozice transakce nebo portfolia transakcí v období potřebném k likvidaci těchto transakcí nebo na opětovné zajištění jejich tržního rizika po selhání protistrany transakce nebo portfolia transakcí;

141) „tržním rizikem“ riziko ztrát vyplývající z pohybů tržních cen, a to i směnných kurzů nebo cen komodit;

142) „měnovým rizikem“ riziko ztrát vyplývající z pohybů směnných kurzů;

143) „komoditním rizikem“ riziko ztrát vyplývající z pohybů cen komodit;

144) „obchodním útvarem“ přesně vymezená skupina obchodníků vytvořená institucí tak, aby společně spravovala portfolio pozic v obchodním portfoliu v souladu s přesně stanovenou a konzistentní obchodní strategií, která působí v rámci téže struktury řízení rizik;;

145) „malou a nepříliš složitou institucí“ instituce, která splňuje všechny tyto podmínky:

a) není velkou institucí;

b) celková hodnota jejích aktiv na individuálním základě, nebo v příslušných případech na konsolidovaném základě, v souladu s tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU je za období čtyř let bezprostředně předcházejících aktuálnímu ročnímu vykazovanému období v průměru rovna hraniční hodnotě 5 miliard EUR nebo je nižší; členské státy mohou tuto hraniční hodnotu snížit;

c) nepodléhá ve vztahu k plánování ozdravných postupů a řešení krize v souladu s článkem 4 směrnice 2014/59/EU žádným povinnostem nebo podléhá zjednodušeným povinnostem;

d) její obchodní portfolio se podle čl. 94 odst. 1 považuje za malé obchodní portfolio;

e) celková hodnota jejích derivátových pozic, jež drží se záměrem obchodovat, nepřekračuje 2 % jejích rozvahových a podrozvahových aktiv a celková hodnota jejích celkových derivátových pozic nepřekračuje 5 %, přičemž obě hodnoty se vypočítají podle čl. 273a odst. 3;

f) více než 75 % konsolidovaných celkových aktiv a závazků instituce – v obou případech s vyloučením expozic uvnitř skupiny – se týká aktivit s protistranami, které se nacházejí v Evropském hospodářském prostoru;

g) instituce ke splnění obezřetnostních požadavků podle tohoto nařízení nepoužívá interní modely, přičemž tato podmínka neplatí pro dceřiné podniky, které používají interní modely vytvořené na úrovni skupiny, pokud daná skupina podléhá požadavkům na zpřístupňování informací stanoveným v článcích 433a nebo 433c na konsolidovaném základě;

h) instituce nevznesla u příslušného orgánu námitku proti tomu, aby byla považována za malou a nepříliš složitou instituci;

i) příslušný orgán nerozhodl, že na základě analýzy velikosti, propojenosti, složitosti či rizikového profilu nelze instituci považovat za malou a nepříliš složitou instituci;

146) „velkou institucí“ instituce splňující kteroukoli z těchto podmínek:

a) je G-SVI;

b) byla v souladu s čl. 131 odst. 1 a 3 směrnice 2013/36/EU určena jako jiná systémově významná instituce (J-SVI);

c) představuje v členském státě, ve kterém je usazena, jednu ze tří největších institucí z hlediska celkové hodnoty aktiv;

d) celková hodnota jejích aktiv na individuálním základě, nebo v příslušných případech na základě její konsolidované situace, v souladu s tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU je 30 miliard EUR nebo vyšší;

147) „velkým dceřiným podnikem“ dceřiný podnik, který se kvalifikuje jako velká instituce;

148) „nekotovanou institucí“ instituce, která v žádném z členských států nevydala cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu kteréhokoli členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU;

149) „finanční zprávou“ pro účely části osmé finanční zpráva ve smyslu článků 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES (**).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví, za jakých okolností jsou splněny podmínky stanovené v odst. 1 bodě 39.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

3) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce plní na individuálním základě povinnosti stanovené v části druhé, třetí, čtvrté, sedmé, sedmé A a osmé tohoto nařízení a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402, s výjimkou čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku plní požadavek stanovený v článku 92a na individuálním základě pouze instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou zároveň G-SVI nebo jsou součástí G-SVI a které nemají dceřiné podniky.

Významné dceřiné podniky G-SVI mimo EU plní ustanovení článku 92b na individuálním základě, pokud splňují všechny tyto podmínky:

a) nejsou subjekty řešící krizi;

b) nemají dceřiné podniky;

c) nejsou dceřiným podnikem mateřské instituce v EU.“;

c) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Od instituce, která je buď mateřským, nebo dceřiným podnikem, ani od instituce, která je zahrnuta do konsolidace podle článku 18, se nevyžaduje, aby na individuálním základě plnila povinnosti stanovené v části osmé.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce plní instituce uvedené v odstavci 1a tohoto článku povinnosti článku 437a a čl. 447 písm. h) na individuálním základě.

4. Úvěrové instituce a investiční podniky, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby a činnosti uvedené v oddílu A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2014/65/EU, plní na individuálním základě povinnosti stanovené v části šesté a v čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení.

Povinnosti stanovené v čl. 413 odst. 1 a související požadavky na podávání zpráv o likviditě stanovené v části sedmé A tohoto nařízení nemusí plnit tyto instituce:

a) instituce, které jsou zároveň povoleny v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 648/2012;

b) instituce, které jsou zároveň povoleny v souladu s článkem 16 a čl. 54 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 909/2014 (*), za předpokladu, že neprovádějí žádnou významnou transformaci splatnosti, a

c) instituce určené podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 909/2014 za předpokladu, že:

i) je jejich činnost omezena na nabízení služeb bankovního typu, které jsou uvedeny v písmenech a) až e) oddílu C přílohy uvedeného nařízení, centrálním depozitářům cenných papírů povoleným podle článku 16 uvedeného nařízení a

ii) neprovádějí žádnou významnou transformaci splatnosti.

Do předložení zprávy Komise v souladu s čl. 508 odst. 3 mohou příslušné orgány osvobodit investiční podniky od požadavku plnit povinnosti stanovené v části šesté a v čl. 430 odst. 1 písm. d) s ohledem na povahu, rozsah a složitost jejich činnosti.

5. Investiční podniky uvedené v čl. 95 odst. 1 a čl. 96 odst. 1 tohoto nařízení, instituce, v jejichž případě příslušné orgány uplatnily výjimku stanovenou v čl. 7 odst. 1 nebo 3 tohoto nařízení, a instituce, které jsou zároveň povoleny v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 648/2012, nemusí na individuálním základě plnit povinnosti stanovené v části sedmé a související požadavky na podávání zpráv o pákovém poměru stanovené v části sedmé A tohoto nařízení.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).“;

4) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) mateřská instituce na konsolidovaném základě nebo dceřiná instituce na subkonsolidovaném základě neustále sleduje a dohlíží na likviditní pozice všech institucí uvnitř skupiny nebo podskupiny, na něž se vztahuje výjimka, neustále sleduje a dohlíží na pozice financování všech institucí uvnitř skupiny nebo podskupiny, pokud se upouští od požadavku na ukazatel čistého stabilního financování (NSFR) uvedeného v části šesté hlavě IV, a zajišťuje dostatečnou úroveň likvidity a stabilního financování, pokud se upouští od požadavku na NSFR uvedeného v části šesté hlavě IV, pro všechny tyto instituce;“

b) v odstavci 3 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) rozdělení objemů, umístění a vlastnictví požadovaných likvidních aktiv, která mají být v jediné podskupině pro účely likvidity držena, pokud se upouští od požadavku na ukazatele krytí likvidity (LCR) vymezeného v aktu v přenesené pravomoci, který je uveden v čl. 460 odst. 1, a rozdělení objemů a umístění dostupného stabilního financování v jediné podskupině pro účely likvidity, pokud se upouští od požadavku na NSFR uvedeného v části šesté hlavě IV;

c) stanovení minimálních objemů likvidních aktiv, která mají držet instituce, u nichž se upouští od uplatňování požadavku na LCR vymezeného v aktu v přenesené pravomoci, který je uveden v čl. 460 odst. 1, a stanovení minimálních objemů dostupného stabilního financování, které mají držet instituce, u nichž se upouští od uplatňování požadavku na NSFR uvedeného v části šesté hlavě IV;“

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Pokud v souladu s tímto článkem příslušný orgán zcela nebo částečně upustí od uplatňování části šesté na instituci, může ve vztahu k této instituci rovněž upustit od uplatňování souvisejících požadavků na podávání zpráv o likviditě podle čl. 430 odst. 1 písm. d).“

5) V čl. 10 odst. 1 prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány mohou v souladu s vnitrostátním právem částečně nebo zcela upustit od uplatňování požadavků stanovených v části druhé až osmé tohoto nařízení a kapitoly 2 nařízení (EU) 2017/2402 na jednu nebo více úvěrových institucí, které se nacházejí v témže členském státě a které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi vykonává dohled a je usazen v témže členském státě, pokud jsou splněny tyto podmínky:“.

6) Článek 11 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Mateřské instituce v členském státě plní na základě své konsolidované situace povinnosti stanovené v části druhé, třetí, čtvrté, sedmé a sedmé A, s výjimkou čl. 430 odst. 1 písm. d), v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 18. Mateřské podniky a jejich dceřiné podniky, na něž se vztahuje toto nařízení, mají zavedenu řádnou organizační strukturu a odpovídající mechanismy vnitřní kontroly, aby zajistily řádné zpracovávání a předávání údajů nezbytných ke konsolidaci. Zejména zajistí, aby dceřiné podniky, na něž se nevztahuje toto nařízení, zavedly opatření, postupy a mechanismy pro zajištění náležité konsolidace.

2. Pro účely zajištění toho, aby požadavky tohoto nařízení byly uplatňovány na konsolidovaném základě, odkazují pojmy „instituce“, „mateřská instituce v členském státě“, „mateřská instituce v EU“ a „mateřský podnik“ podle situace rovněž na:

a) finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost schválenou v souladu s článkem 21a směrnice 2013/36/EU;

b) označenou instituci ovládanou mateřskou finanční holdingovou společností nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností, pokud tato nepodléhá schválení v souladu s čl. 21a odst. 4 směrnice 2013/36/EU;

c) finanční holdingovou společnost, smíšenou finanční holdingovou společnost nebo instituci označenou podle čl. 21a odst. 6 písm. d) směrnice 2013/36/EU.

Konsolidovanou situací podniku uvedeného v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce je konsolidovaná situace mateřské finanční holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti, která nepodléhá schválení v souladu s čl. 21a odst. 4 směrnice 2013/36/EU. Konsolidovanou situací podniku uvedeného v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce je konsolidovaná situace jeho mateřské finanční holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti.“;

b) odstavec 3 se zrušuje;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku plní povinnosti stanovené v článku 92a tohoto nařízení na konsolidovaném základě v rozsahu a způsobem stanoveným v článku 18 tohoto nařízení pouze mateřské instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI, součástí G-SVI nebo součástí G-SVI mimo EU.

Povinnosti stanovené v článku 92b tohoto nařízení plní na konsolidovaném základě v rozsahu a způsobem popsaným v článku 18 tohoto nařízení pouze mateřské podniky v EU, které jsou významným dceřiným podnikem G-SVI mimo EU a nejsou subjektem řešícím krizi. Pokud se použije čl. 21b odst. 2 směrnice 2013/36/EU, v případě dvou zprostředkujících mateřských podniků v EU, které byly společně určeny jako významný dceřiný podnik, plní každý z těchto podniků požadavky podle článku 92b tohoto nařízení na základě své konsolidované situace.“;

d) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Mateřské instituce v EU plní požadavky části šesté a čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení na základě své konsolidované situace, pokud se skupina skládá z jedné nebo více úvěrových institucí nebo investičních podniků, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby a činnosti uvedené v oddílu A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2014/65/EU. Do předložení zprávy Komise v souladu s čl. 508 odst. 2 tohoto nařízení, a pokud skupina sestává pouze z investičních podniků, mohou příslušné orgány osvobodit mateřské instituce v EU od požadavku plnit povinnosti stanovené v části šesté a čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení na konsolidovaném základě, s ohledem na povahu, rozsah a složitost činnosti daných investičních podniků.

Pokud byla udělena výjimka podle čl. 8 odst. 1 až 5, plní instituce a případně finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, které jsou součástí podskupiny pro účely likvidity, povinnosti stanovené v části šesté a čl. 430 odst. 1 písm. d) na konsolidovaném základě nebo na subkonsolidovaném základě v rámci dané podskupiny pro účely likvidity.

5. Pokud se použije článek 10 tohoto nařízení, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní požadavky části druhé až osmé tohoto nařízení a kapitoly 2 nařízení (EU) 2017/2402 na základě konsolidované situace celku tvořeného ústředním subjektem a jeho přidruženými institucemi.

6. Vedle požadavků stanovených v odstavcích 1 až 5 tohoto článku, a aniž jsou dotčena jiná ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU, mohou příslušné orgány od instituce vyžadovat plnění povinností stanovených v části druhé a osmé tohoto nařízení a v hlavě VII směrnice 2013/36/EU na subkonsolidovaném základě, jestliže k tomu pro účely dohledu existují důvody plynoucí ze zvláštností rizika nebo kapitálové struktury instituce nebo jestliže členské státy přijmou vnitrostátní právní předpisy, které vyžadují strukturální oddělení činností v rámci bankovní skupiny.

Uplatněním přístupu uvedeného v prvním pododstavci nesmí být dotčen účinný dohled na konsolidovaném základě a jeho uplatnění rovněž nesmí vést k neúměrným nepříznivým účinkům na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku ani nesmí vytvářet překážku bránící fungování vnitřního trhu.“

7) Článek 12 se zrušuje.

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 12a

Konsolidovaný výpočet pro G-SVI s více subjekty řešícími krizi

Pokud nejméně dva subjekty G-SVI patřící ke stejné G-SVI jsou subjekty řešícími krizi, mateřská instituce v EU této G-SVI vypočítá objem kapitálu a způsobilých závazků podle čl. 92a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení. Tento výpočet se provádí na základě konsolidované situace mateřské instituce v EU, jako by byla jediným subjektem řešícím krizi v rámci dané G-SVI.

Pokud je objem vypočtený podle prvního pododstavce tohoto článku nižší než součet objemů kapitálu a způsobilých závazků všech subjektů řešících krizi v rámci dané G-SVI podle čl. 92a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, postupují orgány příslušné k řešení krize v souladu s čl. 45d odst. 3 a čl. 45h odst. 2 směrnice 2014/59/EU.

Pokud je objem vypočtený podle prvního pododstavce tohoto článku vyšší než součet objemů kapitálu a způsobilých závazků všech subjektů řešících krizi v rámci dané G-SVI podle čl. 92a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, mohou orgány příslušné k řešení krize postupovat v souladu s čl. 45d odst. 3 a čl. 45h odst. 2 směrnice 2014/59/EU."

9) Články 13 a 14 se nahrazují tímto:

„Článek 13

Uplatňování požadavků na zpřístupňování na konsolidovaném základě

1. Mateřské instituce v EU plní povinnosti stanovené v části osmé na základě své konsolidované situace.

Velké dceřiné podniky mateřských institucí v EU zpřístupňují informace uvedené v článcích 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a a 453 na individuálním základě, nebo je-li to v souladu s tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU relevantní, na subkonsolidovaném základě.

2. Instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo součástí G-SVI, plní povinnosti stanovené v článku 437a a v čl. 447 písm. h) na základě konsolidované situace své skupiny řešící krizi.

3. Ustanovení odst. 1 prvního pododstavce se nepoužije na mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU ani subjekty řešící krizi, pokud jsou zahrnuty do rovnocenného zpřístupňování informací, které na konsolidovaném základě provádí mateřský podnik usazený ve třetí zemi.

Ustanovení odst. 1 druhého pododstavce se použije na dceřiné podniky mateřských podniků usazených ve třetí zemi, jestliže jsou tyto dceřiné podniky považovány za velké dceřiné podniky.

4. Pokud se použije článek 10, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní povinnosti stanovené v části osmé na základě konsolidované situace ústředního subjektu. Na ústřední subjekt se použije čl. 18 odst. 1 a s přidruženými institucemi se nakládá jako s dceřinými podniky ústředního subjektu.

Článek 14

Uplatňování požadavků článku 5 nařízení (EU) 2017/2402 na konsolidovaném základě

1. Mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje toto nařízení, musí plnit povinnosti stanovené v článku 5 nařízení (EU) 2017/2402 na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě, aby zajistily, že jejich opatření, postupy a mechanismy požadované danými ustanoveními jsou konzistentní a řádně integrované a že je možné získat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu. Zejména zajistí, aby dceřiné podniky, na něž se nevztahuje toto nařízení, zavedly opatření, postupy a mechanismy pro zajištění souladu s uvedenými ustanoveními.

2. Při uplatňování článku 92 tohoto nařízení na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě použijí instituce dodatečnou rizikovou váhu podle článku 270a tohoto nařízení, pokud jsou na úrovni subjektu usazeného ve třetí zemi, který je zahrnut do konsolidace v souladu s článkem 18 tohoto nařízení, porušeny požadavky uvedené v článku 5 nařízení (EU) 2017/2402 a porušení je podstatné ve vztahu k celkovému rizikovému profilu skupiny."

10) V čl. 15 odst. 1 prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě může v konkrétních případech upustit od uplatňování části třetí, souvisejících požadavků na podávání zpráv stanovených v části sedmé A tohoto nařízení a hlavy VII kapitoly 4 směrnice 2013/36/EU, s výjimkou čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení, na konsolidovaném základě za předpokladu, že platí tyto podmínky:".

11) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Výjimky z uplatňování požadavků na pákový poměr na konsolidovaném základě pro skupiny investičních podniků

Pokud jsou všechny subjekty v rámci skupiny investičních podniků, včetně mateřského podniku, investičními podniky, které jsou vyňaty z uplatňování požadavků stanovených v části sedmé na individuálním základě v souladu s čl. 6 odst. 5, může se mateřský investiční podnik rozhodnout, že neuplatní požadavky stanovené v části sedmé a související požadavky na podávání zpráv o pákovém poměru stanovené v části sedmé A na konsolidovaném základě.“

12) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Metody obezřetnostní konsolidace

1. Instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti, které jsou povinny plnit požadavky uvedené v oddíle 1 této kapitoly na základě konsolidované situace, provedou plnou konsolidaci všech institucí a finančních institucí, které jsou jejich dceřinými podniky. Odstavce 3 až 6 a odstavec 9 tohoto článku se nepoužijí, pokud se část šestá a čl. 430 odst. 1 písm. d) uplatňuje na základě konsolidované situace instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti nebo subkonsolidované situace podskupiny pro účely likvidity podle článků 8 a 10.

Pro účely čl. 11 odst. 3a provedou instituce, které jsou povinny plnit požadavky uvedené v článku 92a nebo 92b na konsolidovaném základě, plnou konsolidaci všech institucí a finančních institucí, které jsou jejich dceřinými podniky v příslušných skupinách řešících krizi.

2. Podniky pomocných služeb se do konsolidace zahrnují v případech uvedených v tomto článku a v souladu s metodami v něm stanovenými.

3. Jsou-li podniky propojeny ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU, určí způsob provedení konsolidace příslušné orgány.

4. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě vyžaduje poměrnou konsolidaci podle podílů na kapitálu držených v institucích a finančních institucích, které jsou řízeny podnikem zahrnutým do konsolidace spolu s jedním nebo více podniky nezahrnutými do konsolidace, je-li ručení těchto podniků omezeno do výše drženého podílu na kapitálu.

5. V případě jiných účastí nebo kapitálových vazeb, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 4, určí příslušné orgány, zda a jak má být konsolidace provedena. Zejména mohou povolit nebo požadovat použití ekvivalenční metody. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

6. Příslušné orgány určí, zda a jak má být konsolidace provedena v těchto případech:

a) pokud podle názoru příslušných orgánů instituce uplatňuje významný vliv na jednu nebo více institucí nebo finančních institucí, ale nemá v těchto institucích účast ani k nim nemá jiné kapitálové vazby, a

b) pokud jsou dvě nebo více institucí nebo finančních institucí podřízeny jednomu vedení jinak než na základě smlouvy, zakládací listiny nebo stanov.

Příslušné orgány mohou zejména povolit nebo požadovat použití metody uvedené v čl. 22 odst. 7, 8 a 9 směrnice 2013/34/EU. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

7. Má-li instituce dceřiný podnik jiný než ve formě instituce, finanční instituce nebo podniku pomocných služeb nebo drží v takovém podniku účast, použije pro daný dceřiný podnik nebo danou účast ekvivalenční metodu. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

Odchylně od prvního pododstavce mohou příslušné orgány povolit nebo požadovat, aby instituce na tyto dceřiné podniky či účasti uplatňovaly odlišnou metodu, včetně metody požadované příslušným účetním rámcem, za podmínky, že:

a) instituce neuplatňuje ekvivalenční metodu ke dni 28. prosince 2020;

b) uplatňování ekvivalenční metody by představovalo nepřiměřenou zátěž nebo ekvivalenční metoda přiměřeně nezohledňuje rizika, která tento podnik uvedený v prvním pododstavci pro instituci představuje, a

c) uplatňovaná metoda nevede k plné nebo poměrné konsolidaci tohoto podniku.

8. Příslušné orgány mohou požadovat plnou nebo poměrnou konsolidaci dceřiného podniku nebo podniku, v němž instituce drží účast, pokud tento dceřiný podnik nebo podnik není institucí, finanční institucí ani podnikem pomocných služeb a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) podnik není pojišťovnou, pojišťovnou ze třetí země, zajišťovnou, zajišťovnou ze třetí země, pojišťovací holdingovou společností ani podnikem vyloučeným z oblasti působnosti směrnice 2009/138/ES v souladu s článkem 4 uvedené směrnice;

b) existuje významné riziko, že se instituce rozhodne poskytnout tomuto podniku za krizových podmínek finanční podporu, ačkoliv neexistují smluvní závazky k poskytnutí takové podpory, nebo nad rámec těchto smluvních závazků.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se provádí konsolidace v případech uvedených v odstavcích 3 až 6 a 8.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 31. prosince 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

13) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„*Článek 22*

Subkonsolidace v případě subjektů ve třetích zemích

1. Dceřiné instituce uplatňují požadavky stanovené v článcích 89, 90 a 91 a v části třetí, čtvrté a sedmé a související požadavky na podávání zpráv stanovené v části sedmé A na základě své subkonsolidované situace, jestliže tyto instituce mají ve třetí zemi dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo v takovém podniku drží účast.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se mohou dceřiné instituce rozhodnout neuplatňovat požadavky stanovené v článcích 89, 90 a 91 a v části třetí, čtvrté a sedmé a související požadavky na podávání zpráv stanovené v části sedmé A na základě své subkonsolidované situace, pokud celková aktiva a podrozvahové položky jejich dceřiných podniků a účasti ve třetích zemích představují méně než 10 % celkového objemu aktiv a podrozvahových položek dané dceřiné instituce.“

14) Název části druhé se nahrazuje tímto:

„**KAPITÁL A ZPŮSOBILÉ ZÁVAZKY**“

15) V článku 26 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Příslušné orgány vyhodnotí, zda emise kapitálových nástrojů splňují kritéria stanovená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29. Instituce zařadí emise kapitálových nástrojů mezi nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 až poté, co příslušné orgány udělí svolení.

Odchylně od prvního pododstavce mohou instituce jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 klasifikovat následné emise ve formě nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, pro které již získaly svolení, za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:

a) ustanovení, kterými se tyto následné emise řídí, jsou v zásadě totožné s ustanoveními, kterými se řídí ty emise, pro které již instituce získaly svolení;

b) instituce oznámily tyto následné emise příslušným orgánům v dostatečném časovém předstihu, než je klasifikovaly jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1.

Před udělením svolení pro nové formy kapitálových nástrojů, jež mají být klasifikovány jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, konzultují příslušné orgány orgán EBA. Příslušné orgány stanovisko orgánu EBA náležitě zohlední, a pokud se rozhodnou od něj odchýlit, zašlou orgánu EBA do tří měsíců ode dne doručení stanoviska orgánu EBA písemné oznámení vymezující důvody odchýlení od příslušného stanoviska. Tento pododstavec se nepoužije na kapitálové nástroje uvedené v článku 31.

Na základě informací shromážděných od příslušných orgánů EBA vypracuje, udržuje a zveřejňuje seznam všech forem kapitálových nástrojů v každém členském státě, které jsou považovány za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. V souladu s článkem 35 nařízení (EU) č. 1093/2010 může EBA v souvislosti s nástroji zahrnovanými do kmenového kapitálu tier 1 shromažďovat veškeré informace, které považuje za nezbytné pro prokázání souladu s kritérii uvedenými v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29 tohoto nařízení a za účelem udržování a aktualizace seznamu uvedeného v tomto pododstavci.

V návaznosti na proces přezkumu uvedený v článku 80 a existují-li dostatečné důkazy, že příslušné kapitálové nástroje nesplňují nebo přestaly splňovat kritéria uvedená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29, může orgán EBA rozhodnout, že tyto nástroje na seznam uvedený ve čtvrtém pododstavci nezařadí nebo je případně z tohoto seznamu vyřadí. EBA učiní v tomto smyslu oznámení, které musí rovněž odkazovat na postoj daného příslušného orgánu k dané otázce. Tento pododstavec se nepoužije na kapitálové nástroje uvedené v článku 31.“;

16) Článek 28 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) nástroje jsou plně splaceny a nabytí vlastnického práva k těmto nástrojům není přímo ani nepřímo financováno institucí;“

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce písm. b) lze za kapitálový nástroj považovat pouze tu část nástroje zahrnovaného do kmenového kapitálu tier 1, která je plně splacena.“

b) v odstavci 3 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Podmínka stanovená v odst. 1 prvním pododstavci písm. h) bodě v) se považuje za splněnou bez ohledu na to, zda se na dceřiný podnik vztahuje dohoda s mateřským podnikem o převodu zisku a ztrát, podle které se dceřiný podnik po vypracování roční účetní závěrky zavazuje převést svůj roční výsledek mateřskému podniku, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) mateřský podnik vlastní 90 % nebo více hlasovacích práv a kapitálu dceřiného podniku;

b) mateřský podnik a dceřiný podnik se nacházejí ve stejném členském státě;

c) dohoda byla uzavřena za legitimním daňovým účelem;

d) dceřiný podnik má při vypracování roční účetní závěrky možnost snížit objem rozdělovaných výnosů dle vlastního uvážení převedením části nebo celého svého zisku do svých vlastních fondů nebo do rezervních fondů na všeobecná bankovní rizika, a to dříve než provede jakoukoli platbu ve prospěch mateřského podniku;

e) mateřský podnik je podle dohody povinen dceřinému podniku plně kompenzovat veškeré jeho ztráty;

f) na dohodu se vztahuje výpovědní lhůta, na základě které lze dohodu ukončit pouze ke konci účetního období a toto ukončení nabude účinnosti nejdříve od začátku následujícího účetního období, přičemž na povinnosti mateřského podniku plně kompenzovat veškeré ztráty dceřiného podniku vzniklé během běžného účetního období se nic nemění.

Pokud instituce uzavřela dohodu o převodu zisku a ztrát, neodkladně to oznámí příslušnému orgánu a poskytne mu kopii této dohody. Instituce rovněž příslušnému orgánu neodkladně oznámí jakékoli změny dohody o převodu zisku a ztrát a její ukončení. Instituce neuzavře více než jednu dohodu o převodu zisku a ztrát.“

17) V čl. 33 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) v reálné hodnotě vyjádřené zisky a ztráty z derivátových závazků instituce, které vyplývají ze změn vlastního úvěrového rizika instituce.“

18) Článek 36 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) nehmotná aktiva s výjimkou obezřetně oceněných aktiv v podobě softwaru, jejichž hodnota není negativně ovlivněna řešením krize, platební neschopností nebo likvidací instituce;“

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„n) v případě příslibu minimální hodnoty uvedeného v čl. 132c odst. 2 jakákoli částka, o kterou je současná tržní hodnota podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování ve vztahu k příslibu minimální hodnoty nižší než současná hodnota příslibu minimální hodnoty a pro kterou instituce dosud neuznala snížení položek kmenového kapitálu tier 1.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem s cílem upřesnit, jak mají být uplatňovány odpočty uvedené v odst. 1 písm. b) včetně závažnosti negativních dopadů na hodnotu, které nezpůsobují obavy z hlediska obezřetnosti.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

19) V článku 37 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) částka, která má být odečtena, se sníží o částku účetního přecenění nehmotných aktiv dceřiných podniků odvozených z konsolidace dceřiných podniků a přiřaditelných osobám jiným než podnikům zahrnutým do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.“

20) V čl. 39 odst. 2 prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„Odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku jsou omezeny na odložené daňové pohledávky, které byly vytvořeny před 23. listopadem 2016 a vyplývají z přechodných rozdílů, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:“.

21) V čl. 45 písm. a) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) datum splatnosti krátké pozice je buď stejné, nebo pozdější než datum splatnosti dlouhé pozice nebo zbytková splatnost krátké pozice činí nejméně jeden rok;“.

22) Článek 49 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Tento odstavec se nepoužije při výpočtu kapitálu pro účely požadavků stanovených v článcích 92a a 92b, který se vypočte v souladu s odpočtovým rámcem uvedeným v čl. 72e odst. 4.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) v písm. a) bodě iv) se poslední věta nahrazuje tímto:

„Konsolidovaná rozvaha nebo rozšířený souhrnný výpočet se oznamují příslušným orgánům s četností stanovenou v prováděcích technických normách uvedených v čl. 430 odst. 7.“;

ii) v písm. a) bodě v) se první věta nahrazuje tímto:

„v) instituce zahrnuté do institucionálního systému ochrany společně splňují na konsolidovaném nebo rozšířeném souhrnném základě požadavky stanovené v článku 92 a podávají zprávy o dodržování těchto požadavků v souladu s článkem 430.“

23) V článku 52 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) nástroje jsou přímo vydány institucí a plně splaceny;“

b) v písmeni b) se návětí nahrazuje tímto:

„b) nástroje nevlastní žádný z těchto subjektů:“;

c) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) nabytí vlastnického práva k nástrojům není přímo ani nepřímo financováno institucí;“

d) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) pokud nástroje zahrnují jednu nebo více opcí předčasného umoření včetně kupních opcí, mohou být tyto opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta;“

e) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by nástroje byly institucí vypovězeny, umořeny nebo zpětně odkoupeny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce, a instituce nic takového ani jinak neuvádí;“

f) písmeno p) se nahrazuje tímto:

„p) je-li emitent usazen ve třetí zemi a byl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, nebo je-li emitent usazen v členském státě, právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby se v případě rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uplatnit pravomoce k odpisu a konverzi podle článku 59 uvedené směrnice hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje konvertovány na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;

je-li emitent usazen ve třetí zemi a nebyl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby se v případě rozhodnutí příslušného orgánu třetí země hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje konvertovány na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;“

g) doplňují se nová písmena, která znějí:

„q) je-li emitent usazen ve třetí zemi a byl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, nebo je-li emitent usazen v členském státě, mohou být nástroje vydávány podle právních předpisů třetí země nebo jim jinak podléhat pouze tehdy, pokud je podle uvedených právních předpisů výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi nástrojů ve smyslu článku 59 uvedené směrnice účinný a vymahatelný na základě zákonných ustanovení nebo právně vymahatelných smluvních ustanovení, která uznávají řešení krize nebo jiná opatření v oblasti odpisu či konverze;

r) nástroje nejsou předmětem ujednání o kompenzaci nebo započtení, jež by ohrozila jejich schopnost absorbovat ztráty.“;

h) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce písm. a) lze za nástroj zahrnovaný do vedlejšího kapitálu tier 1 považovat pouze tu část kapitálového nástroje, která je plně splacena.“

24) V čl. 54 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) pokud byly nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 vydány dceřiným podnikem usazeným ve třetí zemi, hraniční hodnota 5,125 % nebo vyšší podle písmene a) se vypočítá v souladu s vnitrostátními právními předpisy této třetí země nebo smluvními ustanoveními, jimiž se nástroje řídí, jestliže se příslušný orgán po konzultaci s orgánem EBA přesvědčí, že daná ustanovení jsou přinejmenším rovnocenná požadavkům uvedeným v tomto článku.“

25) V článku 59 se písmeno a) bod i) nahrazuje tímto:

„i) datum splatnosti krátké pozice je buď stejné, nebo pozdější než datum splatnosti dlouhé pozice nebo zbytková splatnost krátké pozice činí nejméně jeden rok;“.

26) V článku 62 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) kapitálové nástroje za předpokladu splnění podmínek stanovených v článku 63 a v rozsahu stanoveném v článku 64;“.

27) Článek 63 se mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:“;

b) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) nástroje jsou přímo vydány institucí a plně splaceny;“

c) v písmenu b) se návětí nahrazuje tímto:

„b) nástroje nevlastní žádný z těchto subjektů:“;

d) písmena c) a d) se nahrazují tímto:

„c) nabytí vlastnického práva k nástrojům není přímo ani nepřímo financováno institucí;

d) nárok na částku jistiny nástrojů podle ustanovení, kterými se nástroje řídí, se řadí za veškeré pohledávky z nástrojů způsobilých závazků;“

e) v písmenu e) se návětí nahrazuje tímto:

„e) nástroje nejsou zajištěny žádným z níže uvedených subjektů ani se na ně nevztahuje záruka žádného z níže uvedených subjektů, která by zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek:“;

f) písmena f) až n) se nahrazují tímto:

„f) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, která by jinak zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích;

g) nástroje mají původní dobu splatnosti nejméně pět let;

h) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, neobsahují žádnou pobídku pro instituci, aby umořila nebo případně splatila jejich jistinu přede dnem splatnosti;

i) pokud nástroje zahrnují jednu nebo více opcí předčasného splacení včetně kupních opcí, mohou být tyto opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta;

j) nástroje mohou být předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 77, a nejdříve po uplynutí pěti let ode dne jejich vydání, s výjimkou případů, kdy jsou splněny podmínky stanovené v čl. 78 odst. 4;

k) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by nástroje byly institucí případně předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce, a instituce nic takového ani jinak neuvádí;

l) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce;

m) výše vyplácených úroků nebo případně dividend z nástrojů se nebude měnit na základě úvěrového hodnocení instituce nebo jejího mateřského podniku;

n) je-li emitent usazen ve třetí zemi a byl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, nebo je-li emitent usazen v členském státě, právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby se v případě rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uplatnit pravomoce k odpisu a konverzi podle článku 59 uvedené směrnice hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje konvertovány na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;

je-li emitent usazen ve třetí zemi a nebyl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby se v případě rozhodnutí příslušného orgánu třetí země hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje konvertovány na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;“

g) doplňují se nová písmena, která znějí:

„o) je-li emitent usazen ve třetí zemi a byl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, nebo je-li emitent usazen v členském státě, mohou být nástroje vydávány podle právních předpisů třetí země nebo jim jinak podléhat pouze tehdy, pokud je podle uvedených právních předpisů výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi nástrojů ve smyslu článku 59 uvedené směrnice účinný a vymahatelný na základě zákonných ustanovení nebo právně vymahatelných smluvních ustanovení, která uznávají řešení krize nebo jiná opatření v oblasti odpisu či konverze;

p) nástroje nejsou předmětem ujednání o kompenzaci nebo započtení, jež by ohrozila jejich schopnost absorbovat ztráty.“;

h) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce písm. a) lze za nástroj zahrnovaný do kapitálu tier 2 považovat pouze tu část kapitálového nástroje, která je plně splacena.“

28) Článek 64 se nahrazuje tímto:

„Článek 64

Umořování nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2

1. Plná hodnota nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 se zbytkovou splatností delší než pět let se považuje za položky kapitálu tier 2.

2. Nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 lze v posledních pěti letech před splatností považovat za položky kapitálu tier 2 v míře, která se určí vynásobením výsledku výpočtu uvedeného níže v písmenu a) hodnotou uvedenou níže v písmenu b):

a) účetní hodnota nástrojů k prvnímu dni závěrečného pětiletého období jejich smluvní splatnosti vydělená počtem kalendářních dnů v tomto období;

b) počet zbývajících kalendářních dní smluvní splatnosti nástrojů.“

29) V článku 66 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) hodnota položek, jež mají být odečteny od položek způsobilých závazků podle článku 72e, která převyšuje položky způsobilé závazky instituce.“

30) V čl. 69 písm. a) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) datum splatnosti krátké pozice je buď stejné, nebo pozdější než datum splatnosti dlouhé pozice nebo zbytková splatnost krátké pozice činí nejméně jeden rok;“.

31) Za článek 72 se vkládá nová kapitola, která zní:

„*KAPITOLA 5a*

Způsobilé závazky

Oddíl 1

Položky a nástroje způsobilých závazků

Článek 72a

Položky způsobilých závazků

1. Položky způsobilých závazků zahrnují tyto položky, pokud nespadají do žádné z kategorií vyloučených závazků podle odstavce 2 tohoto článku, a v rozsahu stanoveném v článku 72c:

a) nástroje způsobilých závazků, jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 72b, pokud nejsou považovány za položky kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2;

b) nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 se zbytkovou splatností nejméně jeden rok, pokud nejsou považovány za položky kapitálu tier 2 v souladu s článkem 64.

2. Z položek způsobilých závazků jsou vyloučeny tyto závazky:

a) pojištěné vklady;

b) vklady na viděnou a krátkodobé vklady s původní splatností kratší než jeden rok;

c) část způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, která přesahuje limit pojištění uvedený v článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU (*);

d) vklady, které by byly způsobilými vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, kdyby nebyly provedeny prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii;

e) zajištěné závazky, včetně krytých dluhopisů a závazků ve formě finančních nástrojů používaných pro zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátních právních předpisů zajištěny podobně jako kryté dluhopisy, pokud všechna zajištěná aktiva související s krycím portfoliem krytých dluhopisů zůstanou nedotčena, oddělena a s dostatečným financováním, a s vyloučením veškerých částí zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž byl poskytnut kolaterál, přesahujících hodnotu aktiv, zástavy nebo kolaterálu, vůči nimž je zajištěn;

f) veškeré závazky vzniklé z držení aktiv nebo finančních prostředků klienta včetně aktiv nebo finančních prostředků klienta držených jménem subjektů kolektivního investování, jestliže je tento klient chráněn podle použitelného insolvenčního práva;

g) veškeré závazky vzniklé v důsledku svěřenského vztahu mezi subjektem řešícím krizi nebo kterýmkoli jeho dceřiným podnikem (jako svěřenským správcem) a jinou osobou (jako obmyšleným), jestliže je takový obmyšlený chráněn podle použitelného insolvenčního nebo občanského práva;

h) závazky vůči institucím, s vyloučením závazků vůči subjektům, které jsou částí téže skupiny, s původní splatností kratší než sedm dní;

i) závazky se zbývající dobou splatnosti kratší než sedm dní vůči:

   i) systémům nebo provozovatelům systémů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES (**),

   ii) účastníkům systému určeného v souladu se směrnicí 98/26/ES a závazky vyplývající z účasti v tomto systému nebo

   iii) ústředním protistranám ze třetích zemí uznaným v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012;

j) závazek vůči kterémukoli z těchto subjektů:

   i) zaměstnanci, a to ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována kolektivní smlouvou, a s výjimkou pohyblivé složky odměny osob podstupujících podstatné riziko podle čl. 92 odst. 2 směrnice 2013/36/EU,

   ii) obchodnímu věřiteli, pokud závazek vznikl na základě poskytování zboží nebo služeb instituci nebo mateřskému podniku, jež jsou nezbytné pro každodenní fungování jejich operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor,

   iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného práva prioritní,

   iv) systémům pojištění vkladů, pokud závazek vznikl z příspěvků splatných v souladu se směrnicí 2014/49/EU;

k) závazky vzniklé z derivátů;

l) závazky vzniklé z dluhových nástrojů s vloženými deriváty.

Pro účely prvního pododstavce písm. l) se dluhové nástroje obsahující opce předčasného umoření, které lze uplatnit dle vlastního uvážení emitenta nebo držitele, a dluhové nástroje s pohyblivým úrokem odvozeným z široce používané referenční úrokové sazby, jako jsou Euribor nebo Libor, za dluhové nástroje s vloženými deriváty pouze na základě těchto prvků nepovažují.

Článek 72b

Nástroje způsobilých závazků

1. Závazky jsou považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud splňují podmínky stanovené v tomto článku, a pouze v rozsahu uvedeném v tomto článku.

2. Závazky jsou považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) závazky jsou přímo vydány nebo případně získány institucí a jsou plně splaceny;

b) závazky nevlastní žádný z těchto subjektů:

   i) instituce nebo subjekt zahrnutý do stejné skupiny řešící krizi,

   ii) podnik, v němž má instituce přímou nebo nepřímou účast ve formě vlastnictví, a to přímého nebo kontrolou, nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku;

c) nabytí vlastnického práva k závazkům není přímo ani nepřímo financováno subjektem řešícím krizi;

d) nárok na částku jistiny závazků podle ustanovení, kterými se nástroje řídí, je zcela podřízen pohledávkám vyplývajícím z vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2; tento požadavek podřízenosti se považuje za splněný v kterékoli z těchto situací:

   i) ve smluvních ustanoveních, kterými se závazky řídí, se stanoví, že v případě běžného úpadkového řízení ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 47 směrnice 2014/59/EU je nárok na částku jistiny nástrojů podřízen pohledávkám vyplývajícím z kterýchkoli vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2 tohoto nařízení,

   ii) v použitelných právních předpisech se stanoví, že v případě běžného úpadkového řízení ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 47 směrnice 2014/59/EU je nárok na částku jistiny nástrojů podřízen pohledávkám vyplývajícím z kterýchkoli vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2 tohoto nařízení,

   iii) nástroje vydal subjekt řešící krizi, který nemá v rozvaze žádné vyloučené závazky podle čl. 72a odst. 2 tohoto nařízení, které jsou na stejné úrovni jako nástroje způsobilých závazků nebo jsou jim podřízené;

e) závazky nejsou zajištěny žádným z níže uvedených subjektů ani se na ně nevztahuje záruka nebo jiné ujednání ze strany žádného z níže uvedených subjektů, které by zvyšovaly pořadí uspokojení pohledávek:

   i) instituce nebo její dceřiné podniky,

   ii) mateřský podnik instituce nebo jeho dceřiné podniky,

   iii) podnik, který má úzké vazby se subjekty uvedenými v bodech i) a ii);

f) závazky nejsou předmětem ujednání o kompenzaci nebo započtení, jež by ohrozila jejich schopnost absorbovat ztráty při řešení krize;

g) ustanovení, jimiž se závazky řídí, nezahrnují žádnou pobídku k vypovězení, umoření nebo zpětnému odkupu částky jistiny před splatností nebo případně k předčasnému splacení institucí, s výjimkou případů uvedených v čl. 72c odst. 3;

h) držitelé nástrojů nemohou závazky umořit před splatností, s výjimkou případů uvedených v čl. 72c odst. 2;

i) s výhradou čl. 72c odst. 3 a 4, pokud závazky zahrnují jednu nebo více opcí předčasného splacení včetně kupních opcí, mohou být tyto opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta, s výjimkou případů uvedených v čl. 72c odst. 2;

j) závazky mohou být předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článcích 77 a 78a;

k) ustanovení, jimiž se závazky řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by závazky byly subjektem řešícím krizi případně předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce, a instituce nic takového ani jinak neuvádí;

l) ustanovení, jimiž se závazky řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace subjektu řešícího krizi;

m) výše vyplácených úroků nebo případně dividend ze závazků se nemění na základě úvěrového hodnocení subjektu řešícího krizi nebo jeho mateřského podniku;

n) v případě nástrojů vydaných po 28. červnu 2021 příslušná smluvní dokumentace a případně prospekt týkající se jejich emise výslovně uvádí možnost výkonu pravomocí k odpisu a konverzi v souladu s článkem 48 směrnice 2014/59/EU.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) lze za nástroje způsobilých závazků považovat pouze ty části závazků, které jsou plně splaceny.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) tohoto článku platí, že pokud jsou některé z vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2 podřízeny běžným nezajištěným pohledávkám podle vnitrostátního insolvenčního práva mimo jiné proto, že je drží věřitel, který je s dlužníkem úzce propojen, tj. je nebo byl akcionářem, je nebo byl ve vztahu kontroly nebo člena skupiny, je nebo byl členem vedoucího orgánu nebo je nebo byl v nějakém vztahu k jakékoli z těchto osob, neposuzuje se podřízenost s odkazem na nároky vyplývající z takovýchto vyloučených závazků.

3. Orgán příslušný k řešení krize může povolit, aby vedle závazků uvedených v odstavci 2 tohoto článku byly za nástroje způsobilých závazků považovány i závazky do souhrnné hodnoty, která nepřesahuje 3,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 a 4, pokud:

a) jsou splněny všechny podmínky stanovené v odstavci 2 kromě podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. d);

b) závazky jsou na stejné úrovni jako nejníže postavené vyloučené závazky uvedené v čl. 72a odst. 2, s výjimkou vyloučených závazků, jež jsou podle vnitrostátního insolvenčního práva podřízeny běžným nezajištěným pohledávkám, jak je uvedeno v odst. 2 třetím pododstavci tohoto článku; a

c) zahrnutí těchto závazků mezi položky způsobilých závazků by na základě posouzení orgánem příslušným k řešení krize ve vztahu k zásadám uvedeným v čl. 34 odst. 1 písm. g) a článku 75 směrnice 2014/59/EU nevedlo ke vzniku významného rizika úspěšného právního napadení nebo platných nároků na náhradu.

4. Orgán příslušný k řešení krize může povolit, aby vedle závazků uvedených v odstavci 2 byly závazky považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud:

a) instituce nemá povoleno zahrnovat do položek způsobilých závazků závazky uvedené v odstavci 3;

b) jsou splněny všechny podmínky stanovené v odstavci 2 kromě podmínky stanovené v odst. 2 prvním pododstavci písm. d);

c) závazky jsou na stejné úrovni jako nejníže postavené vyloučené závazky uvedené v čl. 72a odst. 2 nebo jsou jim nadřazené, s výjimkou vyloučených závazků, jež jsou podle vnitrostátního insolvenčního práva podřízeny běžným nezajištěným pohledávkám, jak je uvedeno v odst. 2 třetím pododstavci tohoto článku;

d) v rozvaze instituce objem vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2, které jsou na stejné úrovni jako tyto závazky nebo jsou jim podřízené v rámci platební neschopnosti, nepřesáhne 5 % objemu kapitálu a způsobilých závazků instituce;

e) zahrnutí těchto závazků mezi položky způsobilých závazků by na základě posouzení orgánem příslušným k řešení krize ve vztahu k zásadám uvedeným v čl. 34 odst. 1 písm. g) a článku 75 směrnice 2014/59/EU nevedlo ke vzniku významného rizika úspěšného právního napadení nebo platných nároků na náhradu.

5. Orgán příslušný k řešení krize může instituci povolit, aby mezi položky způsobilých závazků zahrnula pouze závazky uvedené buď v odstavci 3, nebo 4.

6. Orgán příslušný k řešení krize při zkoumání toho, zda jsou splněny podmínky stanovené v tomto článku, konzultuje s příslušným orgánem.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) použitelné formy a povahu nepřímého financování nástrojů způsobilých závazků;

b) formu a povahu možných pobídek k umoření nástrojů pro účely podmínky uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. g) tohoto článku a čl. 72c odst. 3.

Tyto návrhy regulačních technických norem musí být plně v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v čl. 28 odst. 5 písm. a) a čl. 52 odst. 2 písm. a).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 72c

Umořování nástrojů způsobilých závazků

1. Nástroje způsobilých závazků se zbytkovou splatností nejméně jeden rok se v plném rozsahu považují za položky způsobilých závazků.

Nástroje způsobilých závazků se zbytkovou splatností kratší než jeden rok se za položky způsobilých závazků nepovažují.

2. Pro účely odstavce 1 platí, že pokud nástroj způsobilých závazků zahrnuje opci umoření držitelem uplatnitelnou před původně stanovenou splatností nástroje, je splatnost nástroje stanovena jako první možné datum, ke kterému může držitel tuto opci uplatnit a požádat o umoření nebo splacení nástroje.

3. Pro účely odstavce 1 platí, že pokud nástroj způsobilých závazků zahrnuje pobídku pro emitenta k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu před původně stanovenou splatností nástroje, je splatnost nástroje stanovena jako první možné datum, ke kterému může emitent tuto opci uplatnit a požádat o umoření nebo splacení nástroje.

4. Pro účely odstavce 1 platí, že pokud nástroj způsobilých závazků zahrnuje opce předčasného umoření, které lze uplatnit dle vlastního uvážení emitenta před původně stanovenou splatností nástroje, ale ustanovení, kterými se tento nástroj řídí, nezahrnují žádnou pobídku k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástroje před splatností a nezahrnují ani žádnou opci na umoření nebo splacení dle uvážení držitelů, potom se splatností nástroje rozumí jeho původně stanovená splatnost.

Článek 72d

Důsledky toho, že přestanou být splněny podmínky způsobilosti

Pokud v případě nástroje způsobilých závazků přestanou být splněny příslušné podmínky stanovené v článku 72b, závazky ihned přestanou být považovány za nástroje způsobilých závazků.

Závazky podle čl. 72b odst. 2 mohou nadále být považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud jsou považovány za nástroje způsobilých závazků podle čl. 72b odst. 3 nebo 4.

Oddíl 2

Odpočty od položek způsobilých závazků

Článek 72e

Odpočty od položek způsobilých závazků

1. Instituce, na které se vztahuje článek 92a, odečítají od položek způsobilých závazků:

a) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do vlastních nástrojů způsobilých závazků, včetně vlastních závazků, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajících smluvních závazků;

b) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, s nimiž je instituce ve vztahu vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit schopnost subjektu řešícího krizi absorbovat ztráty a jeho schopnost rekapitalizace;

c) příslušnou výši přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI určenou v souladu s článkem 72i, v nichž instituce nemá významnou investici;

d) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž má instituce významnou investici, s výjimkou pozic z upisování držených pět obchodních dní nebo méně.

2. Pro účely tohoto oddílu se se všemi nástroji, jež jsou na stejné úrovni jako nástroje způsobilých závazků, zachází jako s nástroji způsobilých závazků, s výjimkou nástrojů, které jsou na stejné úrovni jako nástroje uznané za způsobilé závazky podle čl. 72b odst. 3 a 4.

3. Pro účely tohoto oddílu mohou instituce vypočítat objem kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků podle čl. 72b odst. 3 takto:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

kde:

h = objem kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků uvedených v čl. 72b odst. 3;

i = index označující vydávající instituci;

H_i = celkový objem kapitálových investic do způsobilých závazků vydávající instituce i uvedených v čl. 72b odst. 3;

l_i = výše závazků zahrnutých vydávající institucí i mezi položky způsobilých závazků v rámci limitů uvedených v čl. 72b odst. 3 podle posledních informací zpřístupněných vydávající institucí; a

L_i = celková výše nesplacených závazků vydávající instituce i uvedených v čl. 72b odst. 3 podle posledních informací zpřístupněných emitentem.

4. Pokud mateřská instituce v EU nebo mateřská instituce v členském státě, na niž se vztahuje článek 92a, má přímé, nepřímé nebo syntetické kapitálové investice do kapitálových nástrojů nebo nástrojů způsobilých závazků jednoho nebo více dceřiných podniků, které nepatří do stejné skupiny řešící krizi jako daná mateřská instituce, může orgán příslušný k řešení krize této mateřské instituce po náležitém přihlédnutí ke stanovisku orgánů příslušných k řešení krize kteréhokoli dotčeného dceřiného podniku povolit mateřské instituci odečíst tyto kapitálové investice odečtením nižší částky, kterou určí orgán příslušný k řešení krize této mateřské instituce. Tato upravená částka se však musí rovnat minimálně částce m, která se vypočte takto:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

kde:

i = index označující dceřiný podnik;

OP_i = objem kapitálových nástrojů vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřskou institucí;

LP_i = objem položek způsobilých závazků vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřskou institucí;

β = procentní podíl kapitálových nástrojů a položek způsobilých závazků vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřským podnikem;

O_i = objem kapitálu dceřiného podniku i, bez zohlednění odpočtu vypočteného v souladu s tímto odstavcem;

L_i = objem způsobilých závazků dceřiného podniku i, bez zohlednění odpočtu vypočteného v souladu s tímto odstavcem;

r_i = poměr platný pro dceřiný podnik i na úrovni jeho skupiny řešící krizi v souladu s čl. 92a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení a článkem 45d směrnice 2014/59/EU; a

$aRWA_i$ = celkový objem rizikové expozice subjektu G-SVI i vypočtený podle čl. 92 odst. 3 a 4 s přihlédnutím k úpravám stanoveným v článku 12a.

Pokud je mateřské instituci v souladu s prvním pododstavcem povoleno odečíst upravenou částku, dceřiný podnik odečte rozdíl mezi objemem investic do kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků podle prvního pododstavce a touto upravenou částkou.

Článek 72f

Odpočty kapitálových investic do vlastních nástrojů způsobilých závazků

Pro účely čl. 72e odst. 1 písm. a) počítají instituce kapitálové investice na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

a) instituce mohou vypočítat objem kapitálových investic na základě čisté dlouhé pozice, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   i) dlouhé a krátké pozice jsou v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany,

   ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou pozice obojího druhu drženy v investičním portfoliu;

b) instituce určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům způsobilých závazků zahrnutým do těchto indexů;

c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích způsobilých závazků vyplývající z kapitálových investic do indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích způsobilých závazků vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

i) dlouhé a krátké pozice jsou v týchž podkladových indexech,

ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou pozice obojího druhu drženy v investičním portfoliu.

Článek 72g

Základ odpočtů pro položky způsobilých závazků

Pro účely čl. 72e odst. 1 písm. b), c) a d) instituce odečítají hrubé dlouhé pozice s výjimkami stanovenými v článcích 72h a 72i.

Článek 72h

Odpočet kapitálových investic do způsobilých závazků jiných subjektů G-SVI

Instituce nevyužívající výjimku stanovenou v článku 72j provádí odpočty podle čl. 72e odst. 1 písm. c) a d) takto:

a) mohou vypočítat přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů způsobilých závazků na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

i) datum splatnosti krátké pozice je buď stejné, nebo pozdější než datum splatnosti dlouhé pozice nebo zbytková splatnost krátké pozice činí nejméně jeden rok,

ii) buď je krátká i dlouhá pozice držena v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu.

b) určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči nástrojům způsobilých závazků zahrnutým do těchto indexů.

Článek 72i

Odpočet způsobilých závazků, pokud instituce nemá významnou investici v subjektech GSVI

1. Pro účely čl. 72e odst. 1 písm. c) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce faktorem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b) tohoto odstavce:

a) souhrnná částka, o niž přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru a do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž instituce nemá významnou investici, převyšují 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění těchto ustanovení:

i) článků 32 až 35,

ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii) až v) a písm. l), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů,

iii) článků 44 a 45;

b) hodnota přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž instituce nemá významnou investici, vydělená souhrnnou hodnotou přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru a do nástrojů způsobilých závazků subjektů GSVI, v nichž subjekt řešící krizi nemá významnou investici.

2. Instituce z částky uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu faktoru podle odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně obchodní dní.

3. Částka, která má být podle odstavce 1 odečtena, se rozdělí mezi všechny nástroje způsobilých závazků subjektu G-SVI držené institucí. Instituce určí hodnotu každého nástroje způsobilých závazků, která má být odečtena podle odstavce 1, vynásobením hodnoty stanovené v písmenu a) tohoto odstavce poměrnou částí stanovenou v písmenu b) tohoto odstavce:

a) hodnota kapitálových investic, která má být odečtena podle odstavce 1;

b) poměrná část souhrnné hodnoty přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů způsobilých závazků subjektů GSVI, v nichž instituce nemá významnou investici, kterou představuje každý nástroj způsobilých závazků držený institucí.

4. Hodnota kapitálových investic uvedená v čl. 72e odst. 1 písm. c), která je nejvýše rovna 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění ustanovení uvedených v odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iii) tohoto článku, se neodečítá a podléhá příslušným rizikovým vahám v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a případně požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.

5. Instituce určí hodnotu každého nástroje způsobilých závazků, na niž se použijí rizikové váhy podle odstavce 4, vynásobením objemu kapitálových investic, u nichž se vyžaduje použití rizikové váhy podle odstavce 4, poměrnou částí vyplývající z výpočtu uvedeného v odst. 3 písm. b).

Článek 72j

Výjimka z odpočtů od položek způsobilých závazků u obchodního portfolia

1. Instituce se mohou rozhodnout neodečítat určenou část svých přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků, jejichž souhrnná výše měřená na hrubém dlouhém základě je nejvýše rovna 5 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění článků 32 až 36, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) kapitálové investice jsou v obchodním portfoliu;

b) nástroje způsobilých závazků jsou drženy nejvýše 30 obchodních dní.

2. Objemy položek, které nejsou odečteny podle odstavce 1, podléhají kapitálovým požadavkům pro položky v obchodním portfoliu.

3. Pokud v případě kapitálových investic neodečtených podle odstavce 1 přestanou být splněny podmínky stanovené v uvedeném odstavci, odečtou se tyto kapitálové investice v souladu s článkem 72g bez uplatnění výjimek stanovených v článcích 72h a 72i.

Oddíl 3

Kapitál a způsobilé závazky

Článek 72k

Způsobilé závazky

Způsobilé závazky instituce tvoří položky způsobilých závazků instituce po odpočtech uvedených v článku 72e.

Článek 72l

Kapitál a způsobilé závazky

Kapitál a způsobilé závazky instituce tvoří součet jejího kapitálu a jejích způsobilých závazků.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).“

32) V části druhé hlavě I se název kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„***Obecné požadavky na kapitál a způsobilé závazky***“.

33) Článek 73 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„**ROZDĚLENÍ VÝNOSŮ Z NÁSTROJŮ**“;

b) odstavce 1 až 4 se nahrazují tímto:

„1. Kapitálové nástroje a závazky, u nichž může instituce podle svého uvážení rozhodnout o vyplacení rozdělených výnosů jinou formou než formou hotovosti či kapitálového nástroje, nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo za nástroje způsobilých závazků, pokud instituce neobdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

2. Příslušné orgány udělí předchozí svolení podle odstavce 1, pouze pokud jsou podle jejich názoru splněny všechny tyto podmínky:

a) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by neměly nepříznivý vliv na schopnost instituce zrušit výplaty spojené s daným nástrojem;

b) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by neměly nepříznivý vliv na schopnost kapitálového nástroje nebo závazku absorbovat ztráty;

c) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by žádným jiným způsobem nesnižovaly kvalitu kapitálového nástroje nebo závazku.

Před udělením předchozího svolení podle odstavce 1 příslušný orgán konzultuje s orgánem příslušným k řešení krize o tom, zda instituce uvedené podmínky splňuje.

3. Kapitálové nástroje a závazky, u nichž právo rozhodnout nebo požadovat, aby rozdělené výnosy z nástroje nebo závazku byly vyplaceny jinou formou než formou hotovosti či kapitálového nástroje, náleží jiné právnické osobě než instituci, která tyto kapitálové nástroje a závazky vydává, nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 ani za nástroje způsobilých závazků.

4. Instituce mohou využít široký tržní index jako jeden ze základů pro stanovení výše rozdělených výnosů z nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo tier 2 a nástrojů způsobilých závazků.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Instituce podávají zprávy o širokých tržních indexech, o něž se jejich kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků opírají, a zveřejňují je.“

34) V článku 75 se návětí nahrazuje tímto:

„Požadavky týkající se splatnosti se v případě krátkých pozic podle čl. 45 písm. a), čl. 59 písm. a), čl. 69 písm. a) a čl. 72h písm. a) považují ve vztahu k drženým pozicím za splněné, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:“.

35) V článku 76 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Pro účely čl. 42 písm. a), čl. 45 písm. a), čl. 57 písm. a), čl. 59 písm. a), čl. 67 písm. a), čl. 69 písm. a) a čl. 72h písm. a) může instituce snížit hodnotu dlouhé pozice v kapitálovém nástroji o tu část indexu, která je tvořena stejnou podkladovou expozicí, jež je zajišťována, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) buď jsou zajišťovaná dlouhá pozice i krátká pozice v indexu použitá k zajištění této dlouhé pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;

b) pozice uvedené v písmenu a) jsou v rozvaze instituce oceněny reálnou hodnotou;

c) krátkou pozici uvedenou v písmenu a) lze v rámci postupů vnitřní kontroly uplatňovaných institucí považovat za účinné zajištění;

d) příslušné orgány alespoň jednou ročně posuzují přiměřenost interních kontrolních postupů podle písmene c) a přesvědčí se, že tyto postupy jsou i nadále přiměřené.

2. S předchozím svolením příslušného orgánu může instituce místo výpočtu své expozice vůči položkám uvedeným v jednom nebo více následujících písmenech jako alternativní postup použít konzervativní odhad své podkladové expozice vůči těmto nástrojům zahrnutým do indexů:

a) vlastním nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a nástrojům způsobilých závazků zahrnutým do indexů;

b) nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru zahrnutým do indexů;

c) nástrojům způsobilých závazků institucí zahrnutým do indexů.

3. Příslušné orgány udělí předchozí svolení uvedené v odstavci 2 pouze tehdy, jestliže instituce k jejich spokojenosti prokázala, že by pro ni sledování podkladové expozice vůči položkám uvedeným v jednom nebo případně více písmenech odstavce 2 bylo provozně nepřiměřeně náročné.“

36) Článek 77 se nahrazuje tímto:

„Článek 77

Podmínky pro snížení kapitálu a způsobilých závazků

1. Instituce získá předchozí svolení příslušného orgánu k provedení kteréhokoli z těchto kroků:

a) ke snížení, umoření nebo zpětnému odkupu nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a vydaných institucí způsobem, který je povolen podle použitelného vnitrostátního práva;

b) ke snížení nebo rozdělení emisního ážia souvisejícího s kapitálovými nástroji nebo k jeho reklasifikaci na jinou položku kapitálu;

c) k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo do kapitálu tier 2 před datem jejich smluvní splatnosti.

2. Instituce získá předchozí svolení orgánu příslušného k řešení krize k případnému vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástrojů způsobilých závazků, na které se nevztahuje odstavec 1, před datem jejich smluvní splatnosti.“

37) Článek 78 se nahrazuje tímto:

„Článek 78

Svolení příslušných orgánů ke snížení kapitálu

1. Příslušný orgán udělí instituci svolení ke snížení, vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo ke snížení, rozdělení nebo reklasifikaci souvisejícího emisního ážia, pokud je splněna kterákoli z těchto podmínek:

a) nejpozději současně s jakýmikoli postupy podle čl. 77 odst. 1 instituce nahradí nástroje nebo související emisní ážio uvedené v čl. 77 odst. 1 kapitálovými nástroji stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejích ekonomických možností;

b) instituce ke spokojenosti příslušného orgánu prokázala, že její kapitál a způsobilé závazky by v důsledku postupu podle čl. 77 odst. 1 tohoto nařízení překročily požadavky stanovené v tomto nařízení, ve směrnicích 2013/36/EU a 2014/59/EU v míře, kterou příslušný orgán považuje za nezbytnou.

Pokud instituce poskytne dostatečné záruky toho, že je schopna operovat s kapitálem v objemu nad rámec požadavků stanovených v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, může příslušný orgán instituci udělit obecné předběžné svolení k provedení kteréhokoli z kroků stanovených v čl. 77 odst. 1 tohoto nařízení, pokud jsou splněna kritéria zajišťující, že jakýkoli tento budoucí krok bude v souladu s podmínkami stanovenými v písmenech a) a b) tohoto odstavce. Toto obecné předběžné svolení se uděluje pouze na sjednanou dobu, jež

nepřesáhne jeden rok, po jejímž uplynutí může být obnoveno. Uděluje se pro určitou předem danou částku, kterou určí příslušný orgán. V případě nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 nesmí tato předem daná částka překročit 3 % příslušné emise a 10 % hodnoty, o niž kmenový kapitál tier 1 převyšuje součet kapitálových požadavků na kmenový kapitál tier 1 stanovených v tomto nařízení, ve směrnicích 2013/36/EU a 2014/59/EU v míře, kterou příslušný orgán považuje za nezbytnou. V případě nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nesmí tato předem daná částka překročit 10 % příslušné emise a 3 % celkového objemu nesplacených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo případně kapitálu tier 2.

Příslušný orgán toto obecné předběžné svolení odvolá, pokud instituce poruší kterékoliv kritérium stanovené pro účely tohoto svolení.

2. Při posuzování udržitelnosti náhradních nástrojů z hlediska ekonomických možností instituce podle odst. 1 písm. a) příslušné orgány zváží, nakolik by tyto náhradní kapitálové nástroje byly pro instituci nákladnější než ty kapitálové nástroje nebo emisní ážio, které by jimi byly nahrazeny.

3. Pokud instituce postupuje podle čl. 77 odst. 1 písm. a) a použitelné vnitrostátní právo zakazuje odmítnout splacení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 uvedených v článku 27, může příslušný orgán upustit od podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku za předpokladu, že vyžaduje, aby instituce přiměřeně omezila splacení těchto nástrojů.

4. Příslušné orgány mohou institucím povolit, aby nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo související emisní ážio vypověděly, umořily, splatily nebo zpětně odkoupily před uplynutím pěti let ode dne vydání, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1 a některá z těchto podmínek:

a) dochází ke změně regulační klasifikace těchto nástrojů, která by pravděpodobně vedla k tomu, že by tyto nástroje byly vyloučeny z kapitálu nebo reklasifikovány jako kvalitativně nižší kapitál, a jsou splněny obě tyto podmínky:

   i) příslušný orgán považuje tuto změnu za dostatečně jistou,

   ii) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že regulační reklasifikace těchto nástrojů nebyla v době jejich vydání reálně předvídatelná;

b) dochází ke změně použitelného daňového režimu pro tyto nástroje, u níž instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že je podstatná a nebyla v době jejich vydání reálně předvídatelná;

c) pro nástroje a související emisní ážio platí zachování právních účinků podle článku 494b;

d) nejpozději současně s postupem podle článku 77 odst. 1 instituce nahradí nástroje nebo související emisní ážio uvedené v článku 77 odst. 1 kapitálovými nástroji stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejích ekonomických možností, a příslušný orgán tento postup povolil na základě určení, že by byl z obezřetnostního hlediska přínosný a odůvodněný mimořádnými okolnostmi;

e) nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 jsou zpětně odkoupeny pro účely tvorby trhu.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění následujícího:

a) významu spojení „udržitelné z hlediska ekonomických možností instituce“;

b) přiměřenosti omezení splacení uvedeného v odstavci 3;

c) postupu, jakým příslušné orgány udělují předběžné svolení s provedením kroků uvedených v článku 77 odst. 1, včetně omezení a postupů, a požadavky na údaje v žádosti instituce o svolení příslušného orgánu k provedení kroků uvedených ve zmíněném ustanovení, včetně postupu, který se použije v případě odkupu podílů vydaných členům družstev, a lhůty pro vyřízení těchto žádostí.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do dne 28. července 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

38) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 78a*

Svolení ke snížení nástrojů způsobilých závazků

1. Orgán příslušný k řešení krize udělí instituci svolení k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástrojů způsobilých závazků, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

a) nejpozději současně s jakýmkoli postupem podle čl. 77 odst. 2 instituce nahradí nástroje způsobilých závazků kapitálovými nástroji nebo nástroji způsobilých závazků stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejích ekonomických možností;

b) instituce ke spokojenosti orgánu příslušného k řešení krize prokázala, že její kapitál a způsobilé závazky by v důsledku postupu podle čl. 77 odst. 2 tohoto nařízení překročily požadavky na kapitál a způsobilé závazky stanovené v tomto nařízení a ve směrnicích 2013/36/EU a 2014/59/EU v míře, kterou orgán příslušný k řešení krize po dohodě s příslušným orgánem považuje za nezbytnou;

c) instituce ke spokojenosti orgánu příslušného k řešení krize prokázala, že částečné nebo úplné nahrazení způsobilých závazků kapitálovými nástroji je nezbytné k zajištění souladu s kapitálovými požadavky stanovenými v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU pro účely pokračujícího povolení.

Pokud instituce poskytne dostatečné záruky toho, že je schopna operovat s kapitálem a způsobilými závazky v objemu nad rámec požadavků stanovených v tomto nařízení a ve směrnicích 2013/36/EU a 2014/59/EU, může orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem udělit instituci obecné předběžné svolení k provádění vypovězení, umoření, splacení nebo zpětných odkupů nástrojů způsobilých závazků, pokud jsou splněna kritéria zajišťující, že jakýkoli tento budoucí krok bude v souladu s podmínkami stanovenými v písmenech a) a b) tohoto odstavce. Toto obecné předběžné svolení se uděluje pouze na sjednanou dobu, jež nepřesáhne jeden rok, po jejímž uplynutí může být obnoveno. Uděluje se pouze pro určitou předem danou částku, kterou určí orgán příslušný k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize informují příslušné orgány o veškerých udělených obecných předběžných svoleních.

Orgán příslušný k řešení krize toto obecné předběžné svolení odvolá, pokud instituce poruší kterékoliv kritérium stanovené pro účely tohoto svolení.

2. Při posuzování udržitelnosti náhradních nástrojů z hlediska ekonomických možností instituce podle odst. 1 písm. a) orgány příslušné k řešení krize zváží, nakolik by tyto náhradní kapitálové nástroje nebo náhradní způsobilé závazky byly pro instituci nákladnější než ty, které by jimi byly nahrazeny.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění následujícího:

a) postupu spolupráce mezi příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešení krize;

b) postupu pro udělování svolení v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem včetně lhůt a požadavků na informace;

c) postupu pro udělování obecného předběžného svolení v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem, včetně lhůt a požadavků na informace;

d) významu spojení „udržitelné z hlediska ekonomických možností instituce“.

Tyto návrhy regulačních technických norem musí být pro účely prvního pododstavce písm. d) tohoto odstavce plně v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v článku 78.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

39) Článek 79 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„**Dočasná výjimka z odpočtů od kapitálu a způsobilých závazků**“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud instituce drží kapitálové nástroje nebo závazky, které se považují za kapitálové nástroje v subjektu finančního sektoru nebo za nástroje způsobilých závazků v instituci a jejichž účelem je podle názoru příslušného orgánu finanční pomoc určená k reorganizaci a obnově životaschopnosti daného subjektu nebo instituce, může příslušný orgán dočasně upustit od uplatňování ustanovení o odpočtech, která by se jinak na tyto nástroje vztahovala.“

40) Za článek 79 se vkládá nový článek, který zní:

„*Článek 79a*

Posouzení souladu s podmínkami pro kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků

Při posuzování souladu s požadavky stanovenými v části druhé přihlédnou instituce k podstatným prvkům nástrojů, a nikoliv pouze k jejich právní formě. Posouzení podstatných prvků nástroje zohlední veškerá ujednání související s nástroji, a to i v případě, že tato nejsou výslovně uvedena v podmínkách nástrojů samotných, aby bylo možné určit, zda spojené ekonomické účinky těchto ujednání jsou v souladu s cílem příslušných ustanovení.“

41) Článek 80 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„**Průběžný přezkum kvality kapitálu a nástrojů způsobilých závazků**“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. EBA sleduje kvalitu kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků vydávaných institucemi po celé Unii a neprodleně informuje Komisi, pokud se objeví významné důkazy, že uvedené nástroje nesplňují příslušná kritéria způsobilosti stanovená v tomto nařízení.

Aby mohl orgán EBA sledovat kvalitu kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků vydávaných institucemi po celé Unii, příslušné orgány mu na jeho žádost neprodleně postoupí veškeré informace o nově emitovaných kapitálových nástrojích nebo nových druzích závazků, jež považuje za relevantní.“;

c) v odstavci 3 se návětí nahrazuje tímto:

„3. EBA poskytne Komisi odborné poradenství k významným změnám definice kapitálu a způsobilých závazků, které považuje za nutné v důsledku některé z následujících příčin:“.

42) V článku 81 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Menšinové podíly zahrnují součet položek kmenového kapitálu tier 1 dceřiného podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:

i) institucí,

ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU,

iii) zprostředkující finanční holdingovou společností ve třetí zemi, která podléhá obezřetnostním požadavkům, jež jsou stejně přísné jako obezřetnostní požadavky pro úvěrové instituce dané třetí země, pokud Komise v souladu s čl. 107 odst. 4 rozhodla, že tyto obezřetnostní požadavky jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům stanoveným v tomto nařízení;

b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

c) položky kmenového kapitálu tier 1 uvedené v úvodní části tohoto odstavce vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.“

43) Článek 82 se nahrazuje tímto:

„Článek 82

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál zahrnuje menšinový podíl, nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia dceřiného podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:

i) institucí,

ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU,

iii) zprostředkující finanční holdingovou společností ve třetí zemi, která podléhá obezřetnostním požadavkům, jež jsou stejně přísné jako obezřetnostní požadavky pro úvěrové instituce dané třetí země, pokud Komise v souladu s čl. 107 odst. 4 rozhodla, že tyto obezřetnostní požadavky jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům stanoveným v tomto nařízení;

b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

c) tyto nástroje vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.“

44) V čl. 83 odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel a související emisní ážio se do 31. prosince 2021 zahrnují do kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1, kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo případně kvalifikovaného kapitálu, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:“.

45) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 88a

Kvalifikované nástroje způsobilých závazků

Závazky vydané dceřiným podnikem usazeným v Unii, jenž patří do téže skupiny řešící krizi jako subjekt řešící krizi, se kvalifikují k zahrnutí do nástrojů konsolidovaných způsobilých závazků instituce podle článku 92a, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) jsou vydány v souladu s čl. 45f odst. 2 písm. a) směrnice 2014/59/EU;

b) jsou zakoupeny stávajícím akcionářem, který není součástí téže skupiny řešící krizi, za podmínky, že výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 směrnice 2014/59/EU nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

c) tyto závazky nepřekročí částku stanovenou odečtením částky uvedené v bodě i) od částky uvedené v bodě ii):

i) součet výše závazků vydaných subjektu řešícímu krizi a zakoupených tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi a výše kapitálových nástrojů vydaných v souladu s čl. 45f odst. 2 písm. b) směrnice 2014/59/EU,

ii) částka požadovaná podle čl. 45f odst. 1 směrnice 2014/59/EU.“

46) Článek 92 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) pákový poměr ve výši 3 %.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Vedle požadavku stanoveného v odst. 1 písm. d) tohoto článku udržují G-SVI kapitálovou rezervu k pákovému poměru ve výši celkové míry expozic G-SVI podle čl. 429 odst. 4 tohoto nařízení vynásobené 50 % kapitálové rezervy vztahující se na G-SVI v souladu s článkem 131 směrnice 2013/36/EU.

Požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru plní G-SVI pouze prostřednictvím kapitálu tier 1. Kapitál tier 1, který se používá ke splnění požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru, se nepoužije ke splnění žádných požadavků založených na páce, jež jsou stanoveny v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, není-li v nich výslovně stanoveno jinak.

Jestliže G-SVI požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru neplní, vztahuje se na ni požadavek na zachování kapitálu v souladu s článkem 141b směrnice 2013/36/EU.

Neplní-li G-SVI současně požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, vztahuje se na ni vyšší z požadavků na zachování kapitálu v souladu s články 141 a 141b uvedené směrnice.“;

c) odstavec 3 se mění takto:

i) písmena b) a c) se nahrazují tímto:

„b) požadavky na kapitál pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia instituce:

i) k tržnímu riziku stanovené v souladu s hlavou IV této části, s výjimkou přístupu stanoveného v kapitolách 1a a 1b uvedené hlavy;

ii) pro velké expozice přesahující limity stanovené v článcích 395 až 401, pokud je instituci povoleno tyto limity překročit, jak je určeno v souladu s částí čtvrtou;

c) požadavky na kapitál k tržnímu riziku stanovené v hlavě IV této části, s výjimkou přístupu stanoveného v kapitolách 1a a 1b uvedené hlavy, pro veškerou obchodní činnost vystavenou měnovému nebo komoditnímu riziku;“

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ca) požadavky na kapitál vypočtené v souladu s hlavou V této části, s výjimkou článku 379 pro vypořádací riziko.“

47) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 92a

Požadavky na kapitál a způsobilé závazky G-SVI

1. S výhradou článků 93 a 94 a výjimek stanovených v odstavci 2 tohoto článku platí, že instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo součástí G-SVI, musí vždy splňovat tyto požadavky na kapitál a způsobilé závazky:

a) na riziku založený poměr ve výši 18 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 a 4;

b) na riziku nezaložený poměr ve výši 6,75 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4.

2. Požadavky stanovené v odstavci 1 se nepoužijí v těchto případech:

a) do tří let od data, kdy instituce nebo skupina, jejíž je instituce součástí, byla určena jako G-SVI;

b) do dvou let od data, kdy orgán příslušný k řešení krize uplatnil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle směrnice 2014/59/EU;

c) do dvou let od data, kdy subjekt řešící krizi zavedl alternativní opatření soukromého sektoru uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b) směrnice 2014/59/EU, jímž byly kapitálové nástroje a další závazky odepsány nebo konvertovány na položky kmenového kapitálu tier 1 za účelem rekapitalizace subjektu řešícího krizi bez uplatnění nástrojů k řešení krize.

3. Pokud souhrn plynoucí z uplatnění požadavku stanoveného v odst. 1 písm. a) tohoto článku na každý subjekt řešící krizi ze stejné G-SVI překročí požadavek na kapitál a způsobilé závazky vypočtený v souladu s článkem 12a tohoto nařízení, může orgán příslušný k řešení krize mateřské instituce v EU po konzultaci s ostatními relevantními orgány příslušnými k řešení krize postupovat v souladu s čl. 45d odst. 4 nebo čl. 45h odst. 1 směrnice 2014/59/EU.

Článek 92b

Požadavek na kapitál a způsobilé závazky G-SVI mimo EU

1. Instituce, které jsou významnými dceřinými podniky G-SVI mimo EU a nejsou subjekty řešícími krizi, musí vždy splňovat požadavky na kapitál a způsobilé závazky, které se rovnají 90 % požadavků na kapitál a způsobilé závazky stanovených v článku 92a.

2. Pro účely dodržení odstavce 1 se nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a nástroje způsobilých závazků zohlední pouze tehdy, pokud je vlastní nejvyšší mateřský podnik G-SVI mimo EU a byly vydány buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v rámci téže skupiny, jsou-li všechny tyto subjekty usazeny ve stejné třetí zemi jako nejvyšší mateřský podnik nebo v členském státě.

3. Nástroj způsobilých závazků se pro účely dodržení odstavce 1 zohlední pouze tehdy, pokud splňuje všechny tyto další podmínky:

a) v případě běžného úpadkového řízení ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 47 směrnice 2014/59/EU stojí pohledávka plynoucí z tohoto závazku až za pohledávkami plynoucími ze závazků, které nesplňují podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku a které nelze považovat za kapitál;

b) podléhá pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 směrnice 2014/59/EU.“

48) Článek 94 se nahrazuje tímto:

„*Článek 94*

Výjimka pro malá obchodní portfolia

1. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. b) mohou instituce vypočítat kapitálový požadavek pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, pokud objem jejich rozvahových a podrozvahových položek zahrnutých do obchodního portfolia je na základě posouzení prováděného měsíčně s použitím údajů k poslednímu dni měsíce nejvýše roven oběma těmto hodnotám:

a) 5 % celkových aktiv instituce;

b) 50 milionům EUR.

2. Pokud jsou podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) i b) splněny, může instituce vypočítat kapitálový požadavek pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia takto:

a) u kontraktů uvedených v příloze II bodě 1, kontraktů týkajících se akcií uvedených v příloze II bodě 3 a úvěrových derivátů mohou instituce vyjmout tyto pozice z kapitálového požadavku podle čl. 92 odst. 3 písm. b);

b) u pozic v obchodním portfoliu neuvedených v písmeni a) tohoto odstavce mohou instituce nahradit kapitálový požadavek podle čl. 92 odst. 3 písm. b) požadavkem vypočteným v souladu s čl. 92 odst. 3 písm. a).

3. Instituce vypočítají objem svých rozvahových a podrozvahových položek zahrnutých do obchodního portfolia pro účely odstavce 1 na základě údajů k poslednímu dni každého měsíce v souladu s těmito požadavky:

a) do výpočtu jsou zahrnuty všechny pozice zařazené do obchodního portfolia v souladu s článkem 104 s výjimkou těchto pozic:

i) pozic týkajících se cizích měn a komodit,

ii) pozic v úvěrových derivátech, které jsou uznány jako vnitřní zajištění vůči expozicím úvěrového rizika nebo rizika protistrany v investičním portfoliu, a transakcí s úvěrovými deriváty, jež dokonale kompenzují tržní riziko tohoto vnitřního zajištění, jak je uvedeno v čl. 106 odst. 3;

b) všechny pozice zahrnuté do výpočtu v souladu s písmenem a) jsou k danému dni oceněny v tržní hodnotě; pokud není tržní hodnota určité pozice k danému dni k dispozici, použijí instituce reálnou hodnotu této pozice k danému dni; pokud k danému dni není k dispozici reálná ani tržní hodnota, použijí instituce tu tržní nebo reálnou hodnotu dané pozice, která je nejaktuálnější;

c) absolutní hodnota dlouhé pozice se sčítá s absolutní hodnotou krátké pozice.

4. Pokud jsou podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) i b) tohoto článku splněny, a to bez ohledu na povinnosti stanovené v článcích 74 a 83 směrnice 2013/36/EU, čl. 102 odst. 3 a 4 a články 103 a 104b tohoto nařízení se nepoužijí.

5. Instituce oznámí příslušným orgánům, pokud vypočítávají nebo přestanou vypočítávat kapitálové požadavky pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia v souladu s odstavcem 2.

6. Instituce, která přestala splňovat jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, tuto skutečnost ihned oznámí příslušnému orgánu.

7. Instituce do tří měsíců přestane vypočítávat kapitálové požadavky pro transakce zahrnované do obchodního portfolia v souladu s odstavcem 2 v některém z těchto případů:

a) instituce nesplňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) nebo b) po dobu tří po sobě jdoucích měsíců;

b) instituce nesplňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) nebo b) po dobu více než šesti z uplynulých dvanácti měsíců.

8. Pokud instituce přestala vypočítávat kapitálové požadavky pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia v souladu s tímto článkem, může tyto požadavky pro své transakce zahrnuté do obchodního portfolia znovu vypočítávat v souladu s tímto článkem pouze tehdy, prokáže-li příslušnému orgánu, že všechny podmínky stanovené v odstavci 1 byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.

9. Instituce neotevře, nekoupí ani neprodá pozici v obchodním portfoliu pouze za účelem splnění některé z podmínek odstavce 1 během měsíčního posuzování.“

49) V části třetí hlavě I se zrušuje kapitola 2.

50) Článek 102 se mění takto:

a) odstavce 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„2. Záměr obchodovat je třeba prokázat pomocí strategií, zásad a postupů vytvořených institucí pro řízení pozice nebo portfolia v souladu s články 103, 104 a 104a.

3. Instituce vytvoří a udržují systémy a kontrolní mechanismy pro řízení svého obchodního portfolia v souladu s článkem 103.

4. Pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v čl. 430b odst. 3 se pozice v obchodním portfoliu přiřazují obchodním útvarům vytvořeným v souladu s článkem 104b.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Pozice v obchodním portfoliu podléhají požadavkům na obezřetné oceňování uvedeným v článku 105.

6. Instituce zachází s vnitřním zajištěním v souladu s článkem 106.“

51) Článek 103 se nahrazuje tímto:

„Článek 103

Řízení obchodního portfolia

1. Instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro celkové řízení obchodního portfolia. Tyto zásady a postupy vymezují alespoň:

a) činnosti, které instituce považuje za obchodování a za součást obchodního portfolia pro účely kapitálových požadavků;

b) rozsah, v jakém lze pozici denně přeceňovat tržní hodnotou podle situace na aktivním a likvidním obousměrném trhu;

c) u pozic oceňovaných pomocí modelu rozsah, v jakém instituce může:

i) určit všechna podstatná rizika spojená s pozicí,

ii) zajistit se proti všem podstatným rizikům spojeným s pozicí pomocí nástrojů, pro které existuje aktivní a likvidní obousměrný trh,

iii) spolehlivě odhadnout klíčové předpoklady a parametry použité v modelu;

d) rozsah, v jakém instituce může a je povinna generovat ocenění pozice, které lze systematicky externě validovat;

e) rozsah, v jakém by právní omezení nebo jiné provozní požadavky ovlivnily schopnost instituce uzavřít nebo zajistit pozici v krátkém období;

f) rozsah, v jakém instituce může a je povinna aktivně řídit rizika spojená s pozicemi v rámci obchodních operací;

g) rozsah, v jakém instituce může reklasifikovat riziko nebo pozice mezi investičním a obchodním portfoliem, a požadavky na tuto reklasifikaci podle článku 104a.

2. Při řízení svých pozic či portfolií pozic v obchodním portfoliu musí instituce splňovat všechny tyto požadavky:

a) instituce musí mít zavedenu jednoznačně zdokumentovanou strategii obchodování pro pozice nebo portfolia v obchodním portfoliu, která je schválená vrcholným vedením a zahrnuje očekávané období držení;

b) instituce musí mít zavedeny jasně definované zásady a postupy pro aktivní řízení pozic nebo portfolií v obchodním portfoliu; tyto zásady a postupy zahrnují:

i) vymezení pozic nebo portfolií pozic, které může každý obchodní útvar nebo případně určený obchodník otevírat,

ii) stanovení limitů na pozice a sledování jejich přiměřenosti,

iii) zajištění toho, aby obchodníci byli oprávněni otevírat a řídit pozici v rámci schválených limitů a v souladu se schválenou strategií,

iv) zajištění toho, aby pozice byly hlášeny vrcholnému vedení jako nedílná součást procesu řízení rizik instituce,

v) zajištění toho, aby pozice byly aktivně sledovány s ohledem na zdroje informací o trhu a byla posouzena prodejnost či realizovatelnost zajištění pozice či rizik jejích složek, včetně posouzení, kvality a dostupnosti tržních vstupů pro proces oceňování, úrovně obratu a objemu pozic obchodovaných na trhu,

vi) aktivní postupy a kontroly pro boj proti podvodům;

c) instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro sledování pozic vzhledem ke své strategii obchodování, včetně sledování obratu a pozic, u nichž byla překročena původně zamýšlená doba držení.“

52) V článku 104 se zrušuje odstavec 2.

53) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 104a

Reklasifikace pozice

1. Instituce mají zavedeny jasně definované zásady pro určení výjimečných okolností, které odůvodňují reklasifikaci pozice v obchodním portfoliu na pozici v investičním portfoliu nebo naopak reklasifikaci pozice v investičním portfoliu na pozici v obchodním portfoliu za účelem stanovení kapitálových požadavků ke spokojenosti příslušných orgánů. Instituce tyto zásady alespoň jednou ročně přezkoumají.

EBA sleduje spektrum postupů v oblasti dohledu a do 28. června 2024 vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny o pojetí výjimečných okolností pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce. Dokud EBA tyto obecné pokyny nevydá, příslušné orgány vyrozumí EBA o svém rozhodnutí udělit instituci svolení k reklasifikaci pozice podle odstavce 2 tohoto článku a k tomuto rozhodnutí poskytnou důvody.

2. Příslušné orgány udělí svolení k reklasifikaci pozice v obchodním portfoliu na pozici v investičním portfoliu nebo naopak pozice v investičním portfoliu na pozici v obchodním portfoliu pro účely stanovení kapitálových požadavků pouze tehdy, pokud instituce poskytla příslušným orgánům písemné důkazy, že její rozhodnutí reklasifikovat tuto pozici je výsledkem výjimečné okolnosti, která je v souladu se zásadami, jež má instituce zavedeny v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. K tomuto účelu instituce poskytne dostatečné důkazy o tom, že pozice již nesplňuje podmínku, aby byla zařazena jako pozice v obchodním portfoliu nebo investičním portfoliu podle článku 104.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci schválí vedoucí orgán.

3. V případech, kdy příslušný orgán udělil svolení k reklasifikaci pozice v souladu s odstavcem 2, instituce, která toto svolení obdržela:

a) neprodleně veřejně zpřístupní:

   i) informaci, že její pozice byla reklasifikována, a

   ii) má-li tato reklasifikace za účinek snížení kapitálových požadavků instituce, objem tohoto snížení, a

b) má-li tato reklasifikace za účinek snížení kapitálových požadavků instituce, neuzná tento účinek, dokud daná pozice nedosáhne splatnosti, ledaže jí příslušný orgán povolí tento účinek uznat k dřívějšímu dni.

4. Instituce vypočítá čistou změnu výše svých kapitálových požadavků vyplývající z reklasifikace pozice jako rozdíl mezi kapitálovými požadavky bezprostředně po reklasifikaci a kapitálovými požadavky bezprostředně před reklasifikací, přičemž každé vypočítá v souladu s článkem 92. Při výpočtu se nezohledňují účinky žádných jiných faktorů než reklasifikace.

5. Reklasifikace pozice v souladu s tímto článkem je neodvolatelná.

Článek 104b

Požadavky na obchodní útvar

1. Pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v čl. 430b odst. 3 instituce vytvoří obchodní útvary a přiřadí každou ze svých pozic v obchodním portfoliu jednomu z těchto obchodních útvarů. Pozice v obchodním portfoliu se přiřadí stejnému obchodnímu útvaru pouze tehdy, pokud splňují dohodnutou obchodní strategii pro obchodní útvar a jsou důsledně řízeny a sledovány v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

2. Obchodní útvary instituce vždy splňují všechny tyto požadavky:

a) každý obchodní útvar má jasnou a specifickou obchodní strategii a strukturu řízení rizik, která je přiměřená jeho obchodní strategii;

b) každý obchodní útvar má jasnou organizační strukturu; pozice v daném obchodním útvaru jsou řízeny určenými obchodníky v rámci instituce; každý obchodník má v rámci obchodního útvaru zvláštní funkce; každý obchodník je přidělen pouze jednomu obchodnímu útvaru;

c) limity pozice jsou v každém obchodním útvaru stanoveny v souladu s obchodní strategií tohoto obchodního útvaru;

d) zprávy o činnosti, ziskovosti, řízení rizik a regulatorních požadavcích na úrovni obchodního útvaru se vypracovávají alespoň jednou týdně a pravidelně se sdělují vedoucímu orgánu;

e) každý obchodní útvar má jasný roční obchodní plán včetně řádně vymezených zásad odměňování na základě spolehlivých kritérií používaných k měření výkonnosti;

f) jednou měsíčně se za každý obchodní útvar vypracovávají zprávy o splatných pozicích, případech porušení vnitrodenních a denních limitů obchodování, jakož i opatřeních, jež instituce přijala k řešení těchto porušení, a posouzení likvidity trhu, které jsou poskytovány příslušným orgánům.

3. Odchylně od odst. 2 písm. b) může instituce přidělit obchodníka více než jednomu obchodnímu útvaru, pokud ke spokojenosti příslušného orgánu prokáže, že přidělení bylo provedeno v důsledku úvah souvisejících s obchodováním nebo zdroji a jsou při něm dodrženy ostatní kvalitativní požadavky, které tento článek stanoví pro obchodníky a obchodní útvary.

4. Instituce oznámí příslušným orgánům způsob, jakým zajišťují soulad s odstavcem 2. Příslušné orgány mohou požadovat, aby instituce změnila strukturu nebo organizaci svých obchodních útvarů za účelem zajištění souladu s tímto článkem.“

54) Článek 105 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Veškeré pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu oceňované reálnou hodnotou se řídí zásadami obezřetného oceňování uvedenými v tomto článku. Instituce zejména zajistí, aby obezřetné oceňování pozic v obchodním portfoliu bylo prováděno s odpovídajícím stupněm jistoty s ohledem na dynamickou povahu pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu oceňovaných reálnou hodnotou, požadavky obezřetnosti a přiměřenosti a způsob fungování a účel kapitálových požadavků týkajících se pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu oceňovaných reálnou hodnotou.“;

b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Instituce přeceňují pozice v obchodním portfoliu reálnou hodnotou alespoň jednou denně. Změny hodnoty těchto pozic se vykazují ve výsledovce instituce.

4. Instituce provádějí tržní přecenění pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu oceňovaných reálnou hodnotou, kdykoli je to možné, a to rovněž při uplatnění příslušného kapitálového zacházení na tyto pozice.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Kde tržní ocenění není možné, používají instituce konzervativní ocenění pozic a portfolií pomocí modelu, a to rovněž při výpočtu kapitálových požadavků pro pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu oceňované reálnou hodnotou.“;

d) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely prvního pododstavce písm. d) musí být model vyvinut nebo schválen nezávisle na obchodních útvarech a nezávisle testován, včetně validace matematické stránky, předpokladů a softwarového provedení.“;

e) v odstavci 11 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dodatečný čas, který by byl zapotřebí k zajištění pozice nebo rizik v rámci pozice za horizonty likvidity, které byly přiřazeny rizikovým faktorům pozice v souladu s článkem 325bd;“.

55) Článek 106 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Požadavky stanovené v odstavci 1 se uplatňují, aniž jsou dotčeny požadavky vztahující se na zajištěnou pozici v investičním portfoliu nebo případně v obchodním portfoliu.

3. Pokud instituce zajišťuje expozici úvěrového rizika nebo rizika protistrany v investičním portfoliu pomocí úvěrového derivátu zařazeného do jejího obchodního portfolia, považuje se tato pozice v úvěrovém derivátu pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic uvedených v čl. 92 odst. 3 písm. a) za vnitřní zajištění expozice úvěrového rizika nebo rizika protistrany v investičním portfoliu, jestliže instituce vstoupí do jiné transakce s úvěrovým derivátem se způsobilou třetí stranou poskytující zajištění, která splňuje požadavky na osobní zajištění úvěrového rizika v investičním portfoliu a dokonale kompenzuje tržní riziko vnitřního zajištění.

Vnitřní zajištění uznané v souladu s prvním pododstavcem i úvěrový derivát uzavřený s třetí stranou jsou za účelem výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku zahrnuty do obchodního portfolia.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Pokud instituce zajišťuje expozici akciového rizika v investičním portfoliu pomocí akciového derivátu zařazeného do jejího obchodního portfolia, považuje se tato akciová derivátová pozice pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic uvedených v čl. 92 odst. 3 písm. a) za vnitřní zajištění expozice akciového rizika v investičním portfoliu, jestliže instituce vstoupí do jiné akciové derivátové transakce se způsobilou třetí stranou poskytující zajištění, která splňuje požadavky na osobní zajištění úvěrového rizika v investičním portfoliu a dokonale kompenzuje tržní riziko vnitřního zajištění.

Vnitřní zajištění uznané v souladu s prvním pododstavcem i akciový derivát uzavřený se způsobilou třetí stranou poskytující zajištění jsou pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku zahrnuty do obchodního portfolia.

5. Pokud instituce zajišťuje expozice úrokového rizika v investičním portfoliu pomocí pozice v úrokovém riziku zařazené do jejího obchodního portfolia, považuje se tato pozice v úrokovém riziku pro účely posouzení úrokového rizika plynoucího z investičních pozic v souladu s články 84 a 98 směrnice 2013/36/EU za vnitřní zajištění, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) pozice byla zařazena do samostatného portfolia odděleného od ostatních pozic v obchodním portfoliu, jehož obchodní strategie je určena pouze k řízení a zmírnění tržního rizika vnitřního zajištění expozice úrokového rizika; za tímto účelem může instituce do tohoto portfolia zařadit i jiné pozice v úrokovém riziku otevřené s třetími stranami nebo se svým vlastním obchodním portfoliem, pokud může tržní riziko těchto pozic v úrokovém riziku otevřených s vlastním obchodním portfoliem dokonale kompenzovat otevřením opačných pozic v úrokovém riziku s třetími stranami;

b) pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v čl. 430b odst. 3 byla pozice přiřazena obchodnímu útvaru vytvořenému v souladu s článkem 104b, jehož obchodní strategie je určena pouze k řízení a zmírnění tržního rizika vnitřního zajištění expozice úrokového rizika; za tímto účelem může obchodní útvar otevřít jiné pozice v úrokovém riziku s třetími stranami nebo jinými obchodními útvary instituce, pokud tyto jiné obchodní útvary dokonale kompenzují tržní riziko těchto jiných pozic v úrokovém riziku otevřením opačných pozic v úrokovém riziku s třetími stranami;

c) instituce plně zdokumentovala, jak pozice zmírňuje úrokové riziko vyplývající z pozic v investičním portfoliu pro účely požadavků stanovených v článcích 84 a 98 směrnice 2013/36/EU.

6. Kapitálové požadavky k tržnímu riziku všech pozic zařazených do samostatného portfolia podle odst. 5 písm. a) se vypočítají samostatně a doplňují kapitálové požadavky pro ostatní pozice v obchodním portfoliu.

7. Pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v článku 430b se kapitálové požadavky k tržnímu riziku všech pozic zařazených do samostatného portfolia podle odst. 5 písm. a) tohoto článku nebo případně

přiřazených obchodnímu útvaru nebo otevřených tímto útvarem podle odst. 5 písm. b) tohoto článku vypočítají samostatně jako samostatné portfolio a doplňují výpočet kapitálových požadavků pro ostatní pozice v obchodním portfoliu.“

56) V článku 107 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pro účely tohoto nařízení se s expozicemi vůči investičnímu podniku ze třetí země, úvěrové instituci ze třetí země a burze ze třetí země zachází jako s expozicemi vůči instituci pouze v případě, že třetí země uplatňuje na uvedený subjekt požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.“

57) V článku 117 se odstavec 2 mění takto:

a) doplňují se nová písmena, která znějí:

„o) Mezinárodní asociace pro rozvoj (International Development Association);

p) Asijská banka pro investice do infrastruktury (Asian Infrastructure Investment Bank).“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Komise je zmocněna změnit toto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem pozměnit v souladu s mezinárodními standardy seznam mezinárodních rozvojových bank uvedený v prvním pododstavci.“

58) V článku 118 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) Evropská unie a Evropské společenství pro atomovou energii;“.

59) V článku 123 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Expozicím plynoucím z půjček poskytnutých úvěrovou institucí důchodcům nebo zaměstnancům se smlouvou na dobu neurčitou proti bezpodmínečnému převodu části důchodu nebo platu dlužníka se přidělí riziková váha 35 %, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) za účelem splacení půjčky udělí dlužník penzijnímu fondu nebo zaměstnavateli bezpodmínečný souhlas s tím, aby prováděl přímé platby dané úvěrové instituci a tyto měsíční platby týkající se půjčky odečítal od dlužníkova měsíčního důchodu nebo platu;

b) rizika úmrtí, pracovní neschopnosti, ztráty zaměstnání nebo snížení čistého měsíčního důchodu nebo platu dlužníka jsou řádně kryta pojištěním, které dlužník uzavřel ve prospěch úvěrové instituce;

c) měsíční platby, které má dlužník provádět v souvislosti se všemi půjčkami splňujícími podmínky stanovené v písmenech a) a b) nepřekračují ve svém úhrnu 20 % jeho čistého měsíčního důchodu nebo platu;

d) maximální původní doba splatnosti půjčky nepřesahuje 10 let.“

60) Článek 124 se nahrazuje tímto:

„*Článek 124*

Expozice zajištěné nemovitostmi

1. Pokud nejsou splněny podmínky stanovené v článcích 125 nebo 126, přidělí se expozici nebo jakékoli její části plně zajištěné nemovitostmi riziková váha 100 %, s výjimkou jakékoli části expozice, která je zařazena do jiné kategorie expozic. Části expozice převyšující hodnotu zástavního práva nemovitosti se přidělí riziková váha použitelná pro nezajištěné expozice zapojené protistrany.

Část expozice, která je považována za plně zajištěnou nemovitostmi, nesmí být vyšší než zastavená výše tržní hodnoty daných nemovitostí nebo v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti v zákonných nebo regulačních ustanoveních, zástavní hodnota daných nemovitostí.

1a. Členské státy určí orgán odpovědný za uplatňování odstavce 2. Tímto orgánem je příslušný orgán, nebo pověřený orgán.

Je-li orgánem určeným členským státem pro uplatňování tohoto článku příslušný orgán, zajistí, aby byly relevantní vnitrostátní subjekty a orgány s makroobezřetnostním mandátem řádně informovány o jeho záměru uplatnit tento článek a byly náležitě zapojeny do posuzování souvisejícího s obavami ohledně finanční stability v jeho členském státě v souladu s odstavcem 2.

Není-li orgán určený tímto členským státem pro uplatňování tohoto článku totožný s příslušným orgánem, přijme členský stát nezbytné právní předpisy k zajištění náležité koordinace a výměny informací mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem pro účely řádného uplatňování tohoto článku. Od orgánů se zejména vyžaduje úzká spolupráce a sdílení veškerých informací, které mohou být nezbytné pro náležité plnění úkolů, jež určenému orgánu ukládá tento článek. Uvedená spolupráce usiluje o zajištění toho, aby mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem nedocházelo k žádné formě duplicitních nebo nesourodých opatření a aby bylo patřičně zohledněno vzájemné působení s dalšími opatřeními, zejména opatřeními přijatými podle článku 458 tohoto nařízení a článku 133 směrnice 2013/36/EU.

2. Na základě údajů shromážděných podle článku 430a a všech ostatních relevantních ukazatelů posuzuje orgán určený v souladu s odstavcem 1a tohoto článku pravidelně a nejméně jednou ročně, zda riziková váha 35 % uvedená v článku 125 v případě nemovitostí, které se nacházejí na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu, pro expozice vůči jednomu nebo více segmentům nemovitostí zajištěné obytnými nemovitostmi, a riziková váha 50 % uvedená v článku 126 v případě nemovitostí, které se nacházejí na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu, pro expozice zajištěné obchodními nemovitostmi jsou odpovídajícím způsobem založeny na:

a) realizovaných ztrátách z expozic zajištěných nemovitostmi;

b) budoucím vývoji trhů s nemovitostmi.

Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 1a tohoto článku dojde na základě posouzení podle prvního pododstavce tohoto odstavce k závěru, že rizikové váhy stanovené v čl. 125 odst. 2 nebo čl. 126 odst. 2 neodrážejí přiměřeně skutečná rizika spojená s jedním nebo více segmenty nemovitostí tvořícími součást těchto expozic plně zajištěných obytnými nemovitostmi nebo obchodními nemovitostmi, které se nacházejí na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu, a má-li za to, že by tato nepřiměřenost rizikových vah mohla nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu v jeho členském státě, může zvýšit rizikové váhy použitelné na dané expozice v rozpětích stanovených ve čtvrtém pododstavci tohoto odstavce nebo stanovit přísnější kritéria než ta, jež jsou stanovena v čl. 125 odst. 2 nebo čl. 126 odst. 2.

Orgán určený v souladu s odstavcem 1a tohoto článku vyrozumí EBA a ESRB o veškerých úpravách rizikových vah a uplatňovaných kritérií provedených podle tohoto odstavce. Do jednoho měsíce od obdržení tohoto vyrozumění poskytnou EBA a ESRB dotyčnému členskému státu své stanovisko. EBA a ESRB zveřejní rizikové váhy a kritéria pro expozice uvedené v článcích 125 a 126 a v čl. 199 odst. 1 písm. a), jak byly zavedeny relevantním orgánem.

Pro účely druhého pododstavce tohoto odstavce může orgán určený v souladu s odstavcem 1a stanovit rizikové váhy v těchto rozpětích:

a) 35 až 150 % pro expozice zajištěné obytnými nemovitostmi;

b) 50 % až 150 % pro expozice zajištěné obchodními nemovitostmi.

3. Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 1a stanoví vyšší rizikové váhy nebo přísnější kritéria podle odst. 2 druhého pododstavce, mají instituce před jejich uplatněním k dispozici šestiměsíční přechodné období.

4. EBA vypracuje v úzké spolupráci s ESRB návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti podle odstavce 1 a druhy faktorů, které je třeba zohlednit při posuzování vhodnosti rizikových vah uvedeném v odst. 2 prvním pododstavci.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. ESRB může prostřednictvím doporučení v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 a v úzké spolupráci s EBA poskytnout orgánům určeným v souladu s odstavcem 1a tohoto článku vodítka, pokud jde o:

a) faktory, které by mohly „nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu“, jak je uvedeno v odst. 2 druhém pododstavci,

b) orientační hodnoty, k nimž má orgán určený v souladu s odstavcem 1a při stanovování vyšších rizikových vah přihlédnout.

6. Instituce jednoho členského státu použijí rizikové váhy a kritéria, které byly určeny orgány jiného členského státu v souladu s odstavcem 2, na veškeré své odpovídající expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi, které se nacházejí na jedné nebo více částech daného jiného členského státu.“

61) V článku 128 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Instituce přidělí rizikovou váhu 150 % expozicím, které jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem.

2. Pro účely tohoto článku zachází instituce s kteroukoli z níže uvedených expozic jako s expozicemi spojenými s obzvláště vysokým rizikem:

a) investice do podniků rizikového kapitálu s výjimkou případů, kdy se s těmito investicemi zachází v souladu s článkem 132;

b) investice do soukromého kapitálu s výjimkou případů, kdy se s těmito investicemi zachází v souladu s článkem 132;

c) spekulativní financování nemovitostí.“

62) Článek 132 se nahrazuje tímto:

„*Článek 132*

Kapitálové požadavky pro expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování

1. Instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování, vypočtený v souladu s přístupy uvedenými v odst. 2 prvním pododstavci, vynásobí procentem podílových jednotek nebo akcií držených těmito institucemi.

2. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 3 tohoto článku, mohou instituce uplatnit průhledový přístup v souladu s čl. 132a odst. 1 nebo přístup založený na pověření v souladu s čl. 132a odst. 2.

S výhradou čl. 132b odst. 2 přidělí instituce, které neuplatňují průhledový přístup ani přístup založený na pověření, svým expozicím ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování rizikovou váhu 1 250 % („záložní přístup“).

Instituce mohou vypočítat objem rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování pomocí kombinace přístupů uvedených v tomto odstavci za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro použití těchto přístupů.

3. Instituce mohou určit objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v článku 132a, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) subjekt kolektivního investování je jedním z těchto subjektů:

i) subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), který se řídí směrnicí 2009/65/ES,

ii) alternativním investičním fondem spravovaným unijním správcem alternativních investičních fondů registrovaným podle čl. 3 odst. 3 směrnice 2011/61/EU,

iii) alternativním investičním fondem spravovaným unijním správcem alternativních investičních fondů, jemuž bylo uděleno povolení podle článku 6 směrnice 2011/61/EU,

iv) alternativním investičním fondem spravovaným mimounijním správcem alternativních investičních fondů, jemuž bylo uděleno povolení podle článku 37 směrnice 2011/61/EU,

v) mimounijním alternativním investičním fondem spravovaným mimounijním správcem alternativních investičních fondů a nabízeným podle článku 42 směrnice 2011/61/EU,

vi) mimounijním alternativním investičním fondem nenabízeným v Unii a spravovaným mimounijním správcem alternativních investičních fondů usazeným ve třetí zemi, na niž se vztahuje akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 67 odst. 6 směrnice 2011/61/EU;

b) prospekt subjektu kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument zahrnuje:

i) kategorie aktiv, do kterých je danému subjektu kolektivního investování povoleno investovat,

ii) pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a způsoby jejich výpočtu;

c) podávání zpráv instituci ze strany subjektu kolektivního investování nebo jeho správcovské společnosti splňuje tyto požadavky:

i) o expozicích subjektu kolektivního investování jsou podávány zprávy alespoň stejně často jako o expozicích instituce,

ii) členění finančních informací je dostatečné k tomu, aby instituci umožnilo vypočítat objem rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování v souladu s přístupem, který zvolila,

iii) pokud instituce použije průhledový přístup, informace o podkladových expozicích jsou ověřeny nezávislou třetí stranou.

Odchylně od prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce mohou mnohostranné a dvoustranné rozvojové banky a jiné instituce, které do subjektu kolektivního investování investují společně s mnohostrannými nebo dvoustrannými rozvojovými bankami, určit objem rizikově vážené expozice expozic daného subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v článku 132a, jestliže jsou splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. b) a c) tohoto odstavce a investiční pověření subjektu kolektivního investování omezuje druhy aktiv, do nichž může subjekt kolektivního investování investovat, na aktiva podporující udržitelný rozvoj v rozvojových zemích.

Instituce oznámí svému příslušnému orgánu subjekty kolektivního investování, u kterých uplatňují zacházení uvedené v druhém pododstavci.

Odchylně od prvního pododstavce písm. c) bodu i), určuje-li instituce objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupem založeným na pověření, může být podávání zpráv instituci ze strany subjektu kolektivního investování nebo jeho správcovské společnosti omezeno na investiční pověření subjektu kolektivního investování a jakékoli jeho změny a pouze na okamžiky, kdy instituce expozici vůči subjektu kolektivního investování nabude poprvé a kdy dochází ke změně investičního pověření subjektu kolektivního investování.

4. Instituce, které nemají dostatečné údaje nebo informace pro výpočet objemu rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v článku 132a, mohou spoléhat na výpočty třetí strany za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) třetí stranou je jeden z těchto subjektů:

i) depozitář nebo finanční instituce ve funkci depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u tohoto depozitáře nebo této finanční instituce,

ii) v případě subjektů kolektivního investování, na které se nevztahuje bod i) tohoto písmene, společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje podmínku stanovenou v odst. 3 písm. a);

b) třetí strana provádí v závislosti na daném případě výpočet v souladu s přístupy uvedenými v čl. 132a odst. 1, 2 nebo 3;

c) správnost výpočtu třetí strany potvrdil externí auditor.

Instituce, které spoléhají na výpočty třetích stran, vynásobí objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování vyplývající z těchto výpočtů koeficientem 1,2.

Odchylně od druhého pododstavce se koeficient 1,2 neuplatní, má-li instituce neomezený přístup k podrobným výpočtům provedeným třetí stranou. Instituce poskytne na vyžádání tyto výpočty svému příslušnému orgánu.

5. Pokud instituce použije pro účely výpočtu objemu rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování („subjekt kolektivního investování úrovně 1“) přístupy uvedené v článku 132a a kterákoli z podkladových expozic subjektu kolektivního investování úrovně 1 je expozicí ve formě podílových jednotek nebo akcií v jiném subjektu kolektivního investování („subjekt kolektivního investování úrovně 2“), lze objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování úrovně 2 vypočítat pomocí kteréhokoli ze tří přístupů popsaných v odstavci 2 tohoto článku. K výpočtu objemů rizikově vážené expozice expozic subjektů kolektivního investování úrovně 3 a jakékoli následné úrovně může instituce použít průhledový přístup pouze tehdy, pokud tento přístup použila pro výpočet na předchozí úrovni. Ve všech ostatních případech použije záložní přístup.

6. Objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování vypočtený v souladu s průhledovým přístupem a přístupem založeným na pověření stanoveným v čl. 132a odst. 1 a 2 nepřesáhne objem rizikově vážené expozice expozic tohoto subjektu kolektivního investování vypočtený v souladu se záložním přístupem.

7. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce uplatňující průhledový přístup v souladu s čl. 132a odst. 1 vypočítat objem rizikově vážené expozice svých expozic ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že hodnoty těchto expozic vypočtené v souladu s článkem 111 vynásobí rizikovou váhou (RW_i^*) vypočtenou v souladu se vzorcem stanoveným v článku 132c, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) instituce oceňují podílové jednotky nebo akcie držené v subjektu kolektivního investování v historických cenách, avšak při uplatňování průhledového přístupu oceňují podkladová aktiva tohoto subjektu kolektivního investování reálnou hodnotou;

b) změna tržní hodnoty podílových jednotek nebo akcií, jejichž hodnotu instituce oceňují v historických cenách, nemění ani objem kapitálu těchto institucí, ani hodnotu expozice spojené s takto drženými podílovými jednotkami nebo akciemi.“

63) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 132a

Přístupy k výpočtu objemů rizikově vážené expozice subjektů kolektivního investování

1. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 132 odst. 3, zohlední instituce, které mají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování, při výpočtu jeho objemu rizikově vážené expozice průhledem přímo tyto expozice, přičemž rizikově váží všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování, jako by byly přímo drženy těmito institucemi.

2. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 132 odst. 3, mohou instituce, které nemají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování k uplatnění průhledového přístupu, vypočítat objem rizikově vážené expozice těchto expozic v souladu s limity stanovenými v pověření subjektu kolektivního investování a příslušném právu.

Výpočty uvedené v prvním pododstavci provedou instituce za uplatnění předpokladu, že subjektu kolektivního investování nejprve vzniknou expozice v maximální míře povolené na základě jeho pověření nebo příslušného práva v expozicích, k nimž se váže nejvyšší kapitálový požadavek, a poté mu vznikají expozice v sestupném pořadí, dokud není dosaženo limitu maximální celkové expozice, a že subjekt kolektivního investování v příslušných případech uplatňuje páku v maximální míře povolené na základě jeho pověření nebo příslušného práva.

Instituce provedou výpočty uvedené v prvním pododstavci v souladu s metodami stanovenými v této kapitole, v kapitole 5 a v oddílech 3, 4 nebo 5 kapitoly 6 této hlavy.

3. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. d) mohou instituce, které vypočítávají objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování v souladu s odstavcem 1 nebo 2 tohoto článku, vypočítat kapitálový požadavek k riziku úvěrové úpravy v ocenění derivátových expozic tohoto subjektu jako částku, která se rovná 50 % kapitálového požadavku pro tyto derivátové expozice vypočteného v souladu s oddíly 3, 4 nebo 5 kapitoly 6 této hlavy, v závislosti na daném případu.

Odchylně od prvního pododstavce může instituce vyloučit z výpočtu kapitálového požadavku k riziku úvěrové úpravy v ocenění ty derivátové expozice, které by tomuto požadavku nepodléhaly, pokud by vznikly přímo instituci.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní způsob, jakým instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice podle odstavce 2, pokud jeden nebo několik vstupů potřebných pro tento výpočet není k dispozici.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. března 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 132b

Vynětí z přístupů k výpočtu objemů rizikově vážené expozice subjektů kolektivního investování

1. Instituce mohou z výpočtů uvedených v článku 132 vyjmout nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a nástroje způsobilých závazků držené subjektem kolektivního investování, které odečítají v souladu s čl. 36 odst. 1 a články 56, 66 a 72e.

2. Instituce mohou z výpočtů uvedených v článku 132 vyjmout expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování uvedených v čl. 150 odst. 1 písm. g) a h) a namísto toho u těchto expozic použít zacházení podle článku 133.

Článek 132c

Zacházení s podrozvahovými expozicemi vůči subjektům kolektivního investování

1. Instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice pro své podrozvahové položky s potenciálem konverze na expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že hodnoty expozice těchto expozic vypočtené v souladu s článkem 111 vynásobí touto rizikovou váhou:

a) v případě všech expozic, u nichž instituce uplatňují jeden z přístupů uvedených v článku 132a:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

kde:

RW_i^* = riziková váha;

i = index označující subjekt kolektivního investování;

$RWAE_i$ = objem vypočtený v souladu s článkem 132a pro subjekt kolektivního investování $_i$;

E_i^* = hodnota expozice expozic subjektu kolektivního investování$_i$;

A_i = účetní hodnota aktiv subjektu kolektivního investování$_i$; a

EQ_i = účetní hodnota vlastního kapitálu subjektu kolektivního investování$_i$;

b) v případě všech ostatních expozic $RW_i^* = 1\,250\,\%$.

2. Instituce vypočítají hodnotu expozice příslibu minimální hodnoty, který splňuje podmínky podle odstavce 3 tohoto článku, jako diskontovanou současnou hodnotu zaručené částky za použití bezrizikového diskontního faktoru. Hodnotu expozice příslibu minimální hodnoty mohou snížit o jakékoli ztráty uznané ve vztahu k tomuto příslibu podle příslušného mezinárodního účetního standardu.

Instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice pro své podrozvahové expozice vyplývající z příslibů minimální hodnoty, které splňují všechny podmínky stanovené v odstavci 3 tohoto článku, tak, že hodnotu expozice těchto expozic vynásobí konverzním faktorem ve výši 20 % a rizikovou váhou odvozenou podle článku 132 nebo 152.

3. Instituce určí objem rizikově vážené expozice pro podrozvahové expozice vyplývající z příslibů minimální hodnoty v souladu s odstavcem 2, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) podrozvahová expozice instituce je příslibem minimální hodnoty pro investice do podílových jednotek nebo akcií jednoho nebo více subjektů kolektivního investování, kterou je instituce povinna v rámci příslibu minimální hodnoty vyplatit, pokud je v jednom nebo více okamžicích v čase tržní hodnota podkladových expozic subjektu nebo subjektů kolektivního investování nižší než předem určený limit, jak je stanoveno ve smlouvě;

b) subjekt kolektivního investování je kterýmkoli z těchto subjektů:

i) subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů ve smyslu směrnice 2009/65/ES nebo

ii) alternativním investičním fondem ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU, který investuje výhradně do převoditelných cenných papírů nebo jiných likvidních finančních aktiv uvedených v čl. 50 odst. 1 směrnice 2009/65/ES, jestliže pověření alternativního investičního fondu neumožňuje využít páky, která by převyšovala páku povolenou podle čl. 51 odst. 3 směrnice 2009/65/ES;

c) současná tržní hodnota podkladových expozic subjektu kolektivního investování, které jsou podkladem příslibu minimální hodnoty, bez zohlednění účinku podrozvahových příslibů minimální hodnoty pokrývá současnou hodnotu limitu uvedeného v tomto příslibu nebo ji převyšuje;

d) jestliže se rozdíl, o který tržní hodnota podkladových expozic subjektu nebo subjektů kolektivního investování převyšuje současnou hodnotu příslibu minimální hodnoty, sníží, může instituce nebo jiný podnik, podléhá-li témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením, směrnicí 2013/36/EU nebo směrnicí 2002/87/ES, ovlivnit složení podkladových expozic subjektu nebo subjektů kolektivního investování nebo jinak omezit potenciál dalšího snižování tohoto rozdílu;

e) koncovým přímým nebo nepřímým beneficientem příslibu minimální hodnoty je obvykle neprofesionální zákazník ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 11 směrnice 2014/65/EU.“

64) V čl. 144 odst. 1 se písmeno g) nahrazuje tímto:

„g) instituce vypočítala kapitálové požadavky vyplývající z jejích odhadů rizikových parametrů podle přístupu IRB a je schopna předkládat zprávy, jak vyžaduje článek 430;“.

65) Článek 152 se nahrazuje tímto:

„Článek 152

Zacházení s expozicemi ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování

1. Instituce vypočítají objemy rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že objem rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování vypočtený v souladu s přístupy stanovenými v odstavcích 2 a 5 vynásobí procentem podílových jednotek nebo akcií držených těmito institucemi.

2. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 132 odst. 3, zohlední instituce, které mají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování, při výpočtu jeho objemu rizikově vážené expozice průhledem přímo tyto podkladové expozice, přičemž rizikově váží všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování, jako by byly přímo drženy institucemi.

3. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. d) mohou instituce, které vypočítávají objem rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování v souladu s odstavcem 1 nebo 2 tohoto článku, vypočítat kapitálový požadavek k riziku úvěrové úpravy v ocenění derivátových expozic tohoto subjektu jako částku, která se rovná 50 % kapitálového požadavku pro tyto derivátové expozice vypočteného v souladu s oddíly 3, 4 nebo 5 kapitoly 6 této hlavy, v závislosti na daném případu.

Odchylně od prvního pododstavce může instituce vyloučit z výpočtu kapitálového požadavku k riziku úvěrové úpravy v ocenění ty derivátové expozice, které by tomuto požadavku nepodléhaly, pokud by vznikly přímo instituci.

4. Instituce, které uplatňují průhledový přístup v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku a které splňují podmínky pro trvalé částečné použití v souladu s článkem 150 nebo které nesplňují podmínky pro používání metod stanovených v této kapitole nebo jedné či více metod stanovených v kapitole 5 pro všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování či pro jejich části, vypočítají objemy rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v souladu s těmito zásadami:

a) pro expozice, které jsou zařazeny do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. e), použijí instituce metodu zjednodušené rizikové váhy stanovenou v čl. 155 odst. 2;

b) pro expozice, které jsou zařazeny do položek představujících kategorii sekuritizovaných pozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. f), použijí instituce zacházení stanovené v článku 254, jako by tyto expozice držely přímo uvedené instituce;

c) pro všechny ostatní podkladové expozice použijí instituce standardizovaný přístup stanovený v kapitole 2 této hlavy.

Pokud není instituce pro účely prvního pododstavce písm. a) schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými a obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi.

5. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 132 odst. 3, mohou instituce, které nemají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování, vypočítat objem rizikově vážené expozice pro tyto expozice v souladu s přístupem založeným na pověření stanoveným v čl. 132a odst. 2. Nicméně pro expozice uvedené v odst. 4 písm. a), b) a c) tohoto článku použijí instituce přístupy stanovené v příslušném písmenu.

6. S výhradou čl. 132b odst. 2 použijí instituce, které neuplatňují průhledový přístup v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku ani přístup založený na pověření v souladu s odstavcem 5 tohoto článku, záložní přístup uvedený v čl. 132 odst. 2.

7. Instituce mohou vypočítat objem rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování pomocí kombinace přístupů uvedených v tomto článku za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro použití těchto přístupů.

8. Instituce, které nemají dostatečné údaje nebo informace pro výpočet objemu rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v odstavcích 2, 3, 4 a 5, mohou spoléhat na výpočty třetí strany, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) třetí stranou je jeden z těchto subjektů:

   i) depozitář nebo finanční instituce ve funkci depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u tohoto depozitáře nebo této finanční instituce,

   ii) v případě subjektů kolektivního investování, na které se nevztahuje bod i) tohoto písmene, společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a);

b) pro jiné expozice než ty, které jsou uvedeny v odst. 4 písm. a), b) a c) tohoto článku, třetí strana provádí výpočet v souladu s průhledovým přístupem stanoveným v čl. 132a odst. 1;

c) pro expozice uvedené v odst. 4 písm. a), b) a c) třetí strana provádí výpočet v souladu s přístupy stanovenými v příslušném písmenu;

d) správnost výpočtu třetí strany potvrdil externí auditor.

Instituce, které spoléhají na výpočty třetích stran, vynásobí objemy rizikově vážených expozic u expozic subjektu kolektivního investování vyplývající z těchto výpočtů koeficientem 1,2.

Odchylně od druhého pododstavce se koeficient 1,2 neuplatní, má-li instituce neomezený přístup k podrobným výpočtům provedeným třetí stranou. Instituce poskytne na vyžádání tyto výpočty svému příslušnému orgánu.

9. Pro účely tohoto článku se použijí čl. 132 odst. 5 a 6 a článek 132b. Pro účely tohoto článku se použije článek 132c a uplatní se rizikové váhy vypočtené v souladu s kapitolou 3 této hlavy.“

66) V článku 158 se vkládá nový odstavec, který zní:

„9a. Výše očekávaných ztrát pro příslib minimální hodnoty splňující všechny požadavky stanovené v čl. 132c odst. 3 je nula.“

67) Článek 164 se nahrazuje tímto:

„Článek 164

Ztrátovost ze selhání (LGD)

1. Instituce stanovují vlastní odhady LGD s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v oddíle 6 této kapitoly a svolení příslušných orgánů vydanému podle článku 143. Pro účely rizika rozmělnění se u pohledávek nabytých za úplatu použije hodnota LGD ve výši 75 %. Pokud je instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu spolehlivě rozkládat na hodnoty PD a LGD, může použít vlastní odhad LGD.

2. Osobní zajištění úvěrového rizika lze uznat za způsobilé úpravou odhadů hodnot PD nebo LGD s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v čl. 183 odst. 1, 2 a 3 a svolení příslušných orgánů, a to pro jednotlivou expozici nebo seskupení expozic. Instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.

3. Pro účely čl. 154 odst. 2 je LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění podle čl. 153 odst. 3 buď LGD související s nezajištěnou transakcí vůči ručiteli, nebo s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že navrácená částka by závisela na finanční situaci ručitele, případně dlužníka, pokud se ručitel či dlužník dopustí během zajištěné transakce platebního selhání.

4. Průměrná vážená hodnota LGD, kde vahou jsou expozice, nesmí být pro žádnou retailovou expozici, která je zajištěna obytnými nemovitostmi a na kterou se nevztahují záruky ústředních vlád, nižší než 10 %.

Průměrná vážená hodnota LGD, kde vahou jsou expozice, nesmí být pro žádnou retailovou expozici, která je zajištěna obchodními nemovitostmi a na kterou se nevztahují záruky ústředních vlád, nižší než 15 %.

5. Členské státy určí orgán odpovědný za uplatňování odstavce 6. Tímto orgánem je příslušný orgán, nebo pověřený orgán.

Je-li orgánem určeným členským státem pro uplatňování tohoto článku příslušný orgán, zajistí, aby byly relevantní vnitrostátní subjekty a orgány s makroobezřetnostním mandátem řádně informovány o jeho záměru uplatnit tento článek a byly náležitě zapojeny do posuzování souvisejícího s obavami ohledně finanční stability v jeho členském státě v souladu s odstavcem 6.

Není-li orgán určený tímto členským státem pro uplatňování tohoto článku totožný s příslušným orgánem, přijme členský stát nezbytné právní předpisy k zajištění náležité koordinace a výměny informací mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem pro účely řádného uplatňování tohoto článku. Od orgánů se zejména vyžaduje úzká spolupráce a sdílení veškerých informací, které mohou být nezbytné pro náležité plnění úkolů, jež určenému orgánu ukládá tento článek. Uvedená spolupráce usiluje o zajištění toho, aby mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem nedocházelo k žádné formě duplicitních nebo nesourodých opatření a aby bylo patřičně zohledněno vzájemné působení s dalšími opatřeními, zejména opatřeními přijatými podle článku 458 tohoto nařízení a článku 133 směrnice 2013/36/EU.

6. Na základě údajů shromážděných podle článku 430a a veškerých dalších relevantních ukazatelů a s přihlédnutím k budoucímu vývoji trhu s nemovitostmi posuzuje orgán určený v souladu s odstavcem 5 tohoto článku pravidelně, alespoň jednou ročně, zda jsou minimální hodnoty LGD uvedené v odstavci 4 tohoto článku vhodné pro expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi nacházejícími se na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu.

Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 5 dojde na základě posouzení podle prvního pododstavce tohoto odstavce k závěru, že minimální hodnoty LGD uvedené v odstavci 4 nejsou přiměřené, a má-li za to, že by tato nepřiměřenost hodnot LGD mohla nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu v jeho členském státě, může pro tyto expozice nacházející se na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu stanovit vyšší minimální hodnoty LGD. Tyto vyšší minimální hodnoty mohou být rovněž uplatňovány na úrovni jednoho nebo více segmentů nemovitostí tvořících součást těchto expozic.

Orgán určený v souladu s odstavcem 5 vyrozumí EBA a ESRB předtím, než učiní jakékoli rozhodnutí podle tohoto odstavce. Do jednoho měsíce od obdržení tohoto vyrozumění poskytnou EBA a ESRB dotyčnému členskému státu své stanovisko. EBA a ESRB tyto hodnoty LGD zveřejní.

7. Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 5 stanoví vyšší minimální hodnoty LGD podle odstavce 6, mají instituce před jejich uplatněním k dispozici šestiměsíční přechodné období.

8. EBA vypracuje ve spolupráci s ESRB návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, k nimž musí orgán určený v souladu s odstavcem 5 přihlédnout při posuzování přiměřenosti hodnot LGD v rámci posuzování podle odstavce 6.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. ESRB může prostřednictvím doporučení v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 a v úzké spolupráci s EBA poskytnout orgánům určeným v souladu s odstavcem 5 tohoto článku vodítka, pokud jde o:

a) faktory, které by mohly „nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu“, jak je uvedeno v odstavci 6, a

b) orientační hodnoty, k nimž orgán určený v souladu s odstavcem 5 při stanovování vyšších minimálních hodnot LGD přihlíží.

10. Instituce jednoho členského státu použijí vyšší minimální hodnoty LGD, které byly určeny orgány jiného členského státu v souladu s odstavcem 6, na veškeré své odpovídající expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi, které se nacházejí v jedné nebo více částech daného jiného členského státu.“

68) V čl. 201 odst. 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) způsobilé ústřední protistrany.“

69) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 204a*

Způsobilé druhy akciových derivátů

1. Instituce mohou používat akciové deriváty, které jsou swapy veškerých výnosů nebo mají obdobnou ekonomickou podstatu jako způsobilé zajištění úvěrového rizika pouze za účelem provádění vnitřního zajištění.

Zajištění úvěrového rizika se nepovažuje za způsobilé zajištění úvěrového rizika v případě, kdy instituce toto zajištění koupí prostřednictvím swapu veškerých výnosů a čisté platby obdržené ze swapu eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje odpovídající snížení hodnoty zajištěných aktiv ani snížením reálné hodnoty, ani tvorbou opravných položek.

2. Pokud instituce provádí vnitřní zajištění pomocí akciového derivátu, aby toto vnitřní zajištění bylo považováno za způsobilé zajištění úvěrového rizika pro účely této kapitoly, musí být úvěrové riziko, které je převedeno do obchodního portfolia, převedeno na třetí stranu nebo strany.

Pokud bylo vnitřní zajištění provedeno v souladu s prvním pododstavcem a požadavky uvedené v této kapitole byly splněny, instituce použijí pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě pořizování osobního zajištění úvěrového rizika pravidla stanovená v oddílech 4 až 6 této kapitoly.“

70) Článek 223 se mění takto:

a) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„V případě transakcí s OTC deriváty vypočítají instituce, které používají metodu stanovenou v kapitole 6 oddílu 6, hodnotu E_{VA} takto:

$$E_{VA} = E.“;$$

b) v odstavci 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě transakcí s OTC deriváty vezmou instituce, které používají metody stanovené v oddílech 3, 4 a 5 kapitoly 6, v úvahu účinky kolaterálu snižující riziko v souladu s ustanoveními v příslušných oddílech 3, 4 a 5 kapitoly 6.“

71) Článek 272 se mění takto:

a) bod 6) se nahrazuje tímto:

„6) „skupinou zajistitelných transakcí“ (hedging set) skupina transakcí v rámci jedné skupiny transakcí se započtením, u které je povoleno úplné nebo částečné započtení pro stanovení potenciální budoucí expozice podle metod uvedených v oddíle 3 nebo 4 této kapitoly;“

b) vkládá se nový bod, který zní:

„7a) „dohodou o jednosměrné marži“ maržová dohoda, podle níž musí instituce variační marže protistraně poskytnout, ale nemá nárok variační marži od této protistrany obdržet, nebo naopak;“

c) bod 12) se nahrazuje tímto:

„12) „současnou tržní hodnotou“ (dále jen „CMV“) čistá tržní hodnota všech transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením bez zohlednění drženého nebo poskytnutého kolaterálu;“

d) vkládá se nový bod, který zní:

„12a) „částkou čistého nezávislého kolaterálu“ (dále jen „NICA“) úhrn o volatilitu upravené hodnoty čistého přijatého nebo případně poskytnutého kolaterálu v souvislosti se skupinou transakcí se započtením, s výjimkou variační marže;“.

72) Článek 273 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce vypočítají hodnotu expozice pro kontrakty uvedené na seznamu v příloze II na základě jedné z metod uvedených v oddílech 3 až 6 v souladu s tímto článkem.

Instituce, která nesplňuje podmínky stanovené v čl. 273a odst. 1, nesmí použít metodu uvedenou v oddíle 4. Instituce, která nesplňuje podmínky stanovené v čl. 273a odst. 2, nesmí použít metodu uvedenou v oddíle 5.

Instituce mohou v rámci skupiny trvale používat kombinaci metod uvedených v oddílech 3 až 6. Jednotlivá instituce nesmí trvale používat kombinaci metod uvedených v oddílech 3 až 6.“;

b) odstavce 6, 7 a 8 se nahrazují tímto:

„6. Podle metod uvedených v oddílech 3 až 6 se hodnota expozice u dané protistrany rovná součtu hodnot expozic počítaných pro každou skupinu transakcí se započtením prováděných s touto protistranou.

Odchylně od prvního pododstavce se hodnota expozice v případech, kde se jedna maržová dohoda vztahuje na více skupin transakcí se započtením prováděných s touto protistranou a instituce používá k výpočtu hodnoty expozice těchto skupin transakcí se započtením jednu z metod stanovených v oddílech 3 až 6, vypočítá v souladu s příslušným oddílem.

Pro danou protistranu je hodnotou expozice u dané skupiny transakcí se započtením nástrojů OTC derivátů uvedených v příloze II vypočítanou podle této kapitoly větší z těchto hodnot: 0 a rozdíl mezi celkovou hodnotou expozice napříč všemi skupinami transakcí se započtením s touto protistranou a celkovou výší CVA

u této protistrany zaúčtovanou institucí jako již nastalý odpis. Při výpočtu úvěrových úprav v ocenění se nezohlední žádné vyrovnávací úpravy debetní hodnoty přiřazené vlastnímu úvěrovému riziku podniku, která již byla odečtena od kapitálu v souladu s čl. 33 odst. 1 písm. c).

7. Při výpočtu hodnoty expozice v souladu s metodami stanovenými v oddílech 3, 4 a 5 mohou instituce zacházet se dvěma OTC derivátovými smlouvami zahrnutými v téže dohodě o započtení, které si dokonale odpovídají, jako s jediným kontraktem, jehož pomyslná jistina se rovná nule.

Pro účely prvního pododstavce si dvě OTC derivátové smlouvy dokonale odpovídají, pokud splňují všechny tyto podmínky:

a) jejich rizikové pozice jsou opačné;

b) jejich vlastnosti, s výjimkou dne uzavření obchodu, jsou totožné;

c) jejich peněžní toky se v plném rozsahu vzájemně kompenzují.

8. U expozic vyplývajících z transakcí s delší dobou vypořádání určí instituce hodnotu expozice za použití kterékoli z metod uvedených v oddílech 3 až 6 této kapitoly bez ohledu na metodu zvolenou pro zacházení s OTC deriváty a s repo obchody, půjčkami či výpůjčkami cenných papírů nebo komodit a s maržovými obchody. Při výpočtu kapitálových požadavků pro transakce s delší dobou vypořádání může instituce, která uplatňuje přístup uvedený v kapitole 3, trvale a bez ohledu na důležitost takových pozic přidělit rizikové váhy podle přístupu uvedeného v kapitole 2.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„9. Pro účely metod uvedených v oddílech 3 až 6 této kapitoly zacházejí instituce s transakcemi, u nichž bylo zjištěno specifické riziko pozitivní korelace, v souladu s čl. 291 odst. 2, 4, 5 a 6.“

73) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 273a

Podmínky pro použití zjednodušených metod výpočtu hodnoty expozice

1. Instituce může hodnotu expozice svých derivátových pozic vypočítat v souladu s metodou uvedenou v oddíle 4 za předpokladu, že objem jejích rozvahových a podrozvahových derivátových obchodů je na základě posouzení prováděného měsíčně s použitím údajů k poslednímu dni v měsíci nejvýše roven oběma těmto hraničním hodnotám:

a) 10 % celkových aktiv instituce;

b) 300 milionům EUR.

2. Instituce může hodnotu expozice svých derivátových pozic vypočítat v souladu s metodou uvedenou v oddíle 5 za předpokladu, že objem jejích rozvahových a podrozvahových derivátových obchodů je na základě posouzení prováděného měsíčně s použitím údajů k poslednímu dni v měsíci nejvýše roven oběma těmto hraničním hodnotám:

a) 5 % celkových aktiv instituce;

b) 100 milionům EUR.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 vypočítají instituce objem svých rozvahových a podrozvahových derivátových obchodů na základě údajů k poslednímu dni každého měsíce v souladu s těmito požadavky:

a) derivátové pozice jsou oceněny tržními hodnotami k danému dni; pokud není tržní hodnota určité pozice k danému dni k dispozici, použijí instituce reálnou hodnotu této pozice k danému dni; pokud k danému dni není k dispozici reálná ani tržní hodnota, použijí instituce tu tržní nebo reálnou hodnotu dané pozice, která je nejaktuálnější;

b) absolutní hodnota dlouhé derivátové pozice se sčítá s absolutní hodnotou krátké derivátové pozice;

c) musí být zahrnuty všechny derivátové pozice kromě úvěrových derivátů, které jsou uznány jako vnitřní zajištění vůči expozicím úvěrového rizika v investičním portfoliu.

4. Odchylně od odstavce 1 nebo případně odstavce 2 platí, že pokud derivátové obchody na konsolidovaném základě nepřekračují hraniční hodnoty uvedené v odstavci 1nebo případně 2, může se instituce, která je do dané konsolidace zahrnuta a která by jinak z důvodu toho, že dané hraniční hodnoty překračuje na individuálním základě, musela uplatnit metodu stanovenou v oddíle 3 nebo 4, s výhradou souhlasu příslušných orgánů namísto toho rozhodnout, že bude uplatňovat metodu, jež by se použila na konsolidovaném základě.

5. Instituce oznámí příslušným orgánům metody stanovené v oddílech 4 nebo 5, které používají nebo případně přestanou používat k výpočtu hodnoty expozice svých derivátových pozic.

6. Instituce neotevře derivátovou transakci, ani nekoupí či neprodá derivátový nástroj pouze za účelem splnění některé z podmínek odstavců 1 a 2 během měsíčního posuzování.

Článek 273b

Nedodržení podmínek pro použití zjednodušených metod výpočtu hodnoty expozice derivátů

1. Instituce, která přestala splňovat jednu nebo více podmínek uvedených v čl. 273a odst. 1 nebo 2, tuto skutečnost ihned oznámí příslušnému orgánu.

2. Instituce přestane vypočítávat hodnoty expozice svých derivátových pozic v souladu s oddílem 4 nebo případně 5 do tří měsíců poté, co nastane jedna z těchto situací:

a) instituce nesplňuje podmínky uvedené v čl. 273a odst. 1 písm. a) nebo případně v čl. 273a odst. 2 písm. a) nebo podmínky uvedené v čl. 273a odst. 1 písm. b) nebo případně v čl. 273a odst. 2 písm. b) po dobu tří po sobě jdoucích měsíců;

b) instituce nesplňuje podmínky uvedené v čl. 273a odst. 1 písm. a) nebo případně v čl. 273a odst. 2 písm. a) nebo podmínky uvedené v čl. 273a odst. 1 písm. b) nebo případně v čl. 273a odst. 2 písm. b) déle než šest měsíců během předchozích 12 měsíců.

3. V případě, že instituce přestane vypočítávat hodnoty expozice svých derivátových pozic v souladu s oddílem 4 nebo případně 5, může hodnoty expozice svých derivátových pozic pomocí metod stanovených v oddíle 4 nebo 5 znovu vypočítávat pouze tehdy, prokáže-li příslušnému orgánu, že všechny podmínky stanovené v čl. 273a odst. 1 nebo 2 byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.“

74) V části třetí hlavě II kapitole 6 se oddíly 3, 4 a 5 nahrazují tímto:

„Oddíl 3

Standardizovaný přístup k úvěrovému riziku protistrany

Článek 274

Hodnota expozice

1. Instituce mohou vypočítat jedinou hodnotu expozice na úrovni skupiny transakcí se započtením pro všechny transakce spadající pod dohodu o započtení, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) dohoda o započtení patří k jednomu z druhů dohod o započtení uvedených v článku 295;

b) dohoda o započtení byla uznána příslušnými orgány v souladu s článkem 296;

c) v souvislosti s dohodou o započtení splnila instituce povinnosti stanovené v článku 297.

Pokud některá z podmínek stanovených v prvním pododstavci není splněna, musí instituce zacházet s každou transakcí, jako by to byla skupina transakcí se započtením sama o sobě.

2. Instituce vypočítají hodnotu expozice skupiny transakcí se započtením podle standardizovaného přístupu k úvěrovému riziku protistrany takto:

$$\text{Hodnota expozice} = \alpha\,(RC + PFE)$$

kde:

RC = reprodukční náklady vypočítané v souladu s článkem 275; a

PFE = potenciální budoucí expozice vypočítaná v souladu s článkem 278;

α = 1,4.

3. Hodnota expozice skupiny transakcí se započtením podléhající dohodě o smluvní marži je omezena na hodnotu expozice stejné skupiny transakcí se započtením nepodléhající žádné formě maržové dohody.

4. Pokud se ke stejné skupině transakcí se započtením vztahuje více maržových dohod, přidělí instituce každou maržovou dohodu skupině transakcí ve skupině transakcí se započtením, ke které se tato maržová dohoda smluvně vztahuje, a vypočítá hodnotu expozice zvlášť pro každou z těchto seskupených transakcí.

5. Instituce mohou nastavit na nulu hodnotu expozice skupiny transakcí se započtením, která splňuje všechny následující podmínky:

a) skupina transakcí se započtením je složena výhradně z prodaných opcí;

b) současná tržní hodnota skupiny transakcí se započtením je vždy negativní;

c) prémie všech opcí zahrnutých do skupiny transakcí se započtením obdržela instituce předem k zajištění plnění smluv;

d) skupina transakcí se započtením nepodléhá žádné maržové dohodě.

6. Pro účely výpočtu hodnoty expozice skupiny transakcí se započtením v souladu s tímto oddílem instituce ve skupině transakcí se započtením nahradí transakci, která je konečnou lineární kombinací nakoupených nebo prodaných kupních nebo prodejních opcí, všemi jednotlivými opcemi, které tvoří danou lineární kombinaci, branými jako jednotlivá transakce. S každou takovou kombinací opcí se zachází jako s jednotlivou transakcí ve skupině transakcí se započtením, v níž je kombinace pro účely výpočtu hodnoty expozice zahrnuta.

7. Hodnota expozice transakce s úvěrovými deriváty, která představuje dlouhou pozici v podkladovém nástroji, může být omezena na výši nevypořádané neuhrazené prémie, pokud se s ní zachází jako se skupinou transakcí se započtením samou o sobě, která nepodléhá maržové dohodě.

Článek 275

Reprodukční náklady

1. Instituce vypočítají reprodukční náklady (RC) pro skupiny transakcí se započtením, které nepodléhají maržové dohodě, v souladu s tímto vzorcem:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Instituce vypočítají reprodukční náklady pro jednotlivé skupiny transakcí se započtením, které podléhají maržové dohodě, v souladu s tímto vzorcem:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

VM = hodnota čisté variační marže ke skupině transakcí se započtením, která je pravidelně přijímána nebo poskytována ke zmírnění změn v CMV skupiny transakcí se započtením, upravená o volatilitu;

TH = maržový práh vztahující se na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody, pod jehož úrovní instituce nemůže zažádat o kolaterál; a

MTA = minimální hodnota převodu použitelná na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody.

3. Instituce vypočítají reprodukční náklady pro více skupin transakcí se započtením, které podléhají téže maržové dohodě, v souladu s tímto vzorcem:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

i = index označující skupiny transakcí se započtením, které podléhají jediné maržové dohodě;

CMV_i = CMV skupiny transakcí se započtením „i“;

VM_{MA} = celková hodnota kolaterálu, který je pravidelně přijímán nebo případně poskytován ke zmírnění změn v CMV více skupin transakcí se započtením, upravená o volatilitu; a

$NICA_{MA}$ = celková hodnota kolaterálu, který je pravidelně přijímán nebo případně poskytován k více skupinám transakcí se započtením jiným než VM_{MA}, upravená o volatilitu.

Pro účely prvního pododstavce může být $NICA_{MA}$ vypočítávána na úrovni obchodu, na úrovni skupiny transakcí se započtením nebo na úrovni všech skupin transakcí se započtením, na něž se maržová dohoda vztahuje, v závislosti na úrovni, na níž se maržová dohoda uplatňuje.

Článek 276

Uznání kolaterálu a zacházení s kolaterálem

1. Pro účely tohoto oddílu vypočítají instituce výše kolaterálu VM, $VM_{MA,}$ NICA a $NICA_{MA}$ uplatněním všech těchto požadavků:

a) pokud všechny transakce zahrnuté do skupiny transakcí se započtením patří do obchodního portfolia, je uznán pouze kolaterál způsobilý podle článků 197 a 299;

b) pokud skupina transakcí se započtením obsahuje alespoň jednu transakci patřící do investičního portfolia, je uznán pouze kolaterál způsobilý podle článku 197;

c) kolaterál přijatý od protistrany je uznán s kladným znaménkem a kolaterál poskytnutý protistraně je uznán se záporným znaménkem;

d) o volatilitu upravená hodnota jakéhokoli druhu přijatého nebo poskytnutého kolaterálu se vypočítá v souladu s článkem 223; pro účely tohoto výpočtu instituce nepoužívají metodu stanovenou v článku 225;

e) stejnou položku kolaterálu nelze zahrnout zároveň do VM i NICA;

f) stejnou položku kolaterálu nelze zahrnout zároveň do VM_{MA} i $NICA_{MA}$;

g) jakýkoli kolaterál poskytnutý protistraně, který je oddělen od aktiv dané protistrany, a v důsledku tohoto oddělení je odolný vůči úpadku v případě selhání nebo platební neschopnosti této protistrany, není při výpočtu NICA a $NICA_{MA}$ uznán.

2. Pro výpočet o volatilitu upravené hodnoty poskytnutého kolaterálu podle odst. 1 písm. d) tohoto článku instituce nahradí vzorec stanovený v čl. 223 odst. 2 tímto vzorcem:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

kde:

C_{VA} = volatilita upravené hodnoty poskytnutého kolaterálu; a

C = kolaterál;

H_c a H_{fx} jsou vymezeny v souladu s čl. 223 odst. 2.

3. Pro účely odst. 1 písm. d) instituce stanoví dobu do realizace relevantní pro výpočet o volatilitu upravené hodnoty jakéhokoli přijatého či poskytnutého kolaterálu v souladu s jedním z těchto časových horizontů:

a) jeden rok pro skupiny transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 1;

b) období krytí rizika marží určené v souladu s čl. 279c odst. 1 písm. b) pro skupiny transakcí se započtením uvedené v čl. 275 odst. 2 a 3.

Článek 277

Přiřazování transakcí ke kategoriím rizika

1. K určení potenciální budoucí expozice souboru transakcí se započtením podle článku 278 musí instituce přiřadit každou transakci ze skupiny transakcí se započtením k jedné z těchto kategorií rizika:

a) úrokové riziko;

b) měnové riziko;

c) úvěrové riziko;

d) akciové riziko;

e) komoditní riziko;

f) ostatní rizika.

2. Instituce musí provést přiřazení uvedené v odstavci 1 na základě primárního rizikového faktoru derivátové transakce. Primární rizikový faktor je jediným významným rizikovým faktorem derivátové transakce.

3. Odchylně od odstavce 2 přiřadí instituce derivátové transakce, které mají více než jeden podstatný rizikový faktor, k více než jedné kategorii rizika. Pokud všechny podstatné rizikové faktory jedné z těchto transakcí patří do stejné kategorie rizika, mají instituce povinnost přiřadit danou transakci k této kategorii rizika pouze jednou na základě nejvýznamnějšího rizikového faktoru. V případě, že významné rizikové faktory jedné z těchto transakcí patří do různých kategorií rizika, přiřadí instituce tuto transakci jednou do každé kategorie rizika, pro kterou má transakce alespoň jeden významný rizikový faktor, na základě nejvýznamnějšího rizikového faktoru v dané kategorii rizik.

4. Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3 instituce při přiřazování transakcí ke kategoriím rizika uvedeným v odstavci 1 použijí tyto požadavky:

a) pokud primárním rizikovým faktorem transakce, nebo pro transakce uvedené v odstavci 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, je inflační proměnná, přiřadí instituce transakci ke kategorii úrokového rizika;

b) pokud primárním rizikovým faktorem transakce, nebo pro transakce uvedené v odstavci 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, je proměnná klimatických podmínek, přiřadí instituce transakci ke kategorii komoditního rizika.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) metodu pro identifikaci transakcí s pouze jedním významným rizikovým faktorem;

b) metodu pro identifikaci transakcí s více než jedním významným rizikovým faktorem a pro identifikaci nejvýznamnějšího z těchto rizikových faktorů pro účely odstavce 3.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 277a

Skupiny zajistitelných transakcí

1. Instituce vytvoří příslušné skupiny zajistitelných transakcí pro každou kategorii rizika skupiny transakcí se započtením a zařadí každou transakci do těchto skupin zajistitelných transakcí takto:

a) transakce přiřazené ke kategorii úrokového rizika se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, je-li jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, denominován ve stejné měně;

b) transakce přiřazené ke kategorii měnového rizika se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, je-li jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, založen na stejném měnovém páru;

c) všechny transakce přiřazené ke kategorii úvěrového rizika se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí;

d) všechny transakce přiřazené ke kategorii akciového rizika se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí;

e) transakce přiřazené ke kategorii komoditního rizika se zařadí do jedné z těchto pěti skupin zajistitelných transakcí na základě povahy jejich primárního rizikového faktoru nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 jejich nejvýznamnějšího rizikového faktoru dané kategorie rizika:

   i) energie,

   ii) kovy,

   iii) zemědělské produkty,

   iv) další komodity,

   v) klimatické podmínky;

f) transakce přiřazené ke kategorii ostatních rizik se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, pokud je jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, totožný.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce se transakce přiřazené ke kategorii úrokového rizika, které mají jako primární rizikový faktor inflační proměnnou, zařadí do samostatných skupin zajistitelných transakcí jiných, než jsou skupiny zajistitelných transakcí vytvořené pro transakce přiřazené ke kategorii úrokového rizika, které inflační proměnnou jako primární rizikový faktor nemají. Tyto transakce se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, je-li jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, denominován ve stejné měně.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku instituce vytvoří samostatné individuální skupiny zajistitelných transakcí v každé kategorii rizika pro tyto transakce:

a) transakce, pro které je primárním rizikovým faktorem, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, buď tržně implikovaná volatilita, nebo realizovaná volatilita rizikového faktoru nebo korelace mezi dvěma rizikovými faktory;

b) transakce, pro které je primárním rizikovým faktorem, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, rozdíl mezi dvěma rizikovými faktory přiřazenými ke stejné kategorii rizika, nebo transakce, které se skládají ze dvou platebních komponent denominovaných v téže měně a pro které je rizikový faktor ze stejné kategorie rizika primárního rizikového faktoru obsažen ve druhé platební komponentě, než je ta, která obsahuje primární rizikový faktor.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce zařadí instituce transakce do téže skupiny zajistitelných transakcí příslušné kategorie rizika pouze tehdy, je-li jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, totožný.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) zařadí instituce transakce do téže skupiny zajistitelných transakcí příslušné kategorie rizika pouze tehdy, je-li pár rizikových faktorů v těchto transakcích podle písmene b) totožný a oba

rizikové faktory obsažené v tomto páru jsou pozitivně korelovány. V opačném případě instituce zařadí transakce uvedené v prvním pododstavci písm. b) do jedné ze skupin zajistitelných transakcí vytvořených v souladu s odstavcem 1 na základě pouze jednoho z obou rizikových faktorů uvedených v prvním pododstavci písm. b).

3. Instituce zpřístupní na žádost příslušných orgánů počet skupin zajistitelných transakcí vytvořených v souladu s odstavcem 2 tohoto článku pro každou kategorii rizika, spolu s primárním rizikovým faktorem, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, nebo párem rizikových faktorů každé z těchto skupin zajistitelných transakcí a s počtem transakcí v každé z těchto skupin zajistitelných transakcí.

Článek 278

Potenciální budoucí expozice

1. Instituce vypočítají potenciální budoucí expozici skupiny transakcí se započtením takto:

$$\text{PFE} = \text{Multiplikátor} \cdot \sum_{a} \text{Navýšení}^{(a)}$$

kde:

PFE = potenciální budoucí expozice;

a = index označující kategorie rizika zahrnuté do výpočtu potenciální budoucí expozice skupiny transakcí se započtením;

Navýšení$^{(a)}$ = navýšení pro kategorii rizika „a“ vypočtené v příslušných případech v souladu s články 280a až 280f; a

multiplikátor = násobící koeficient vypočtený v souladu se vzorcem uvedeným v odstavci 3.

Pro účely tohoto výpočtu instituce zahrnou navýšení pro danou kategorii rizika do výpočtu potenciální budoucí expozice skupiny transakcí se započtením, pokud k této kategorii rizika byla přiřazena alespoň jedna transakce ze skupiny transakcí se započtením.

2. Potenciální budoucí expozice více skupin transakcí se zajištěním podléhajících jedné maržové dohodě, jak je uvedeno v čl. 275 odst. 3, se vypočte jako součet potenciálních budoucích expozic všech jednotlivých skupin transakcí se započtením, jako by nepodléhaly žádné formě maržové dohody.

3. Pro účely odstavce 1 se multiplikátor vypočítá takto:

$$\text{multiplikátor} = \begin{cases} 1 \text{ pokud } z \geq 0 \\ \min\left\{1, \text{DolníMez}_m + (1 - \text{DolníMez}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \text{ pokud } z < 0 \end{cases}$$

kde:

DolníMez_m = 5 %;

$y = 2 \cdot (1 - \text{DolníMez}) \cdot \Sigma_a \text{Navýšení}^{(a)}$

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA u skupin transakcí se započtením podle čl.275 odst.1} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA u skupin transakcí se započtením podle čl.275 odst.2} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ u skupin transakcí se započtením podle čl.275 odst.3} \end{cases}$$

NICA_i = částka čistého nezávislého kolaterálu vypočtená pouze pro transakce, které jsou zahrnuty do skupiny transakcí se započtením „i“. NICA_i se vypočítá na úrovni obchodu nebo na úrovni skupiny transakcí se započtením v závislosti na maržové dohodě.

Článek 279

Výpočet rizikové pozice

Pro účely výpočtu navýšení pro kategorie rizika podle článků 280a až 280f instituce vypočítají rizikovou pozici každé transakce ze skupiny transakcí se započtením takto:

$$\text{riziková pozice} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

kde:

δ = dohledová delta transakce vypočtená v souladu se vzorcem uvedeným v článku 279a;

AdjNot = upravená pomyslná částka transakce vypočtená v souladu s článkem 279b; a

MF = faktor splatnosti transakce vypočtený v souladu se vzorcem uvedeným v článku 279c.

Článek 279a

Dohledová delta

1. Instituce vypočítají dohledovou deltu takto:

a) pro kupní a prodejní opce, které opravňují kupujícího opce k nákupu nebo prodeji podkladového nástroje za kladnou cenu k jednomu nebo více než jednomu budoucímu dni vyjma případů, kdy jsou tyto opce přiřazeny ke kategorii úrokového rizika, použijí instituce tento vzorec:

$$\delta = \text{znaménko} \cdot N\left(\text{druh} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

kde:

δ = dohledová delta;

znaménko = − 1, pokud je transakce prodanou kupní opcí nebo koupenou prodejní opcí;

znaménko = + 1, pokud je transakce koupenou kupní opcí nebo prodanou prodejní opcí;

druh = − 1, pokud je transakce prodejní opcí;

druh = + 1, pokud je transakce kupní opcí;

N(x) = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, tj. pravděpodobnost, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné „x“;

P = spotová nebo forwardová cena podkladového nástroje opce. U opcí, jejichž peněžní toky závisejí na průměrné hodnotě ceny podkladového nástroje, se P rovná této průměrné hodnotě ke dni výpočtu;

K = realizační cena opce;

T = datum skončení platnosti opce. U opcí, které lze uplatnit pouze k jednomu budoucímu dni, je datem skončení platnosti tento budoucí den. U opcí, které lze uplatnit k více než jednomu budoucímu dni, je datem skončení platnosti nejpozdější z těchto dní. Datum skončení platnosti musí být vyjádřeno v letech pomocí příslušné konvence obchodních dní; a

σ = regulatorní volatilita opce stanovená v souladu s tabulkou 1 na základě kategorie rizika transakce a povahy podkladového nástroje opce.

Tabulka 1

Kategorie rizika	Podkladový nástroj	Regulatorní volatilita
Měnové riziko	Všechny	15 %
Úvěrové riziko	Nástroj na jedno jméno	100 %
	Nástroj na více jmen	80 %
Akciové riziko	Nástroj na jedno jméno	120 %
	Nástroj na více jmen	75 %
Komoditní riziko	Elektřina	150 %
	Ostatní komodity (kromě elektřiny)	70 %
Ostatní rizika	Všechny	150 %

Instituce používající forwardovou cenu podkladového nástroje opce zajistí, že:

i) forwardová cena je v souladu s charakteristikami opce,

ii) forwardová cena se vypočte pomocí příslušné úrokové míry platné k datu vykázání,

iii) forwardová cena integruje očekávané peněžní toky podkladového nástroje před skončením platnosti opce;

b) pro tranše syntetické sekuritizace a úvěrového derivátu n-tého selhání použijí instituce tento vzorec:

$$\delta = \text{znaménko} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

kde:

$$\text{znaménko} = \begin{cases} +1 \text{ pokud bylo transakcí získáno zajištění úvěrového rizika} \\ -1 \text{ pokud bylo transakcí poskytnuto zajištění úvěrového rizika} \end{cases}$$

A = záchytný bod tranše; u transakce s úvěrovým derivátem n-tého selhání založené na „k“ referenčních jednotkách A = (n − 1)/k; a

D = uvolňující bod tranše; u transakce s úvěrovým derivátem n-tého selhání založené na „k“ referenčních jednotkách D = n/k;

c) pro transakce, které nejsou uvedeny v písmenech a) nebo b), používají instituce tuto dohledovou deltu:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ pokud je transakce dlouhou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika} \\ -1 \text{ pokud je transakce krátkou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika} \end{cases}$$

2. Pro účely tohoto oddílu se dlouhou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika uvedeným v čl. 277 odst. 3 rozumí to, že se tržní hodnota transakce s rostoucí hodnotou tohoto rizikového faktoru zvyšuje, a krátkou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika uvedeným v čl. 277 odst. 3 se rozumí to, že se tržní hodnota transakce s rostoucí hodnotou tohoto rizikového faktoru snižuje.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) vzorec, který instituce použijí pro výpočet dohledové delty kupních a prodejních opcí přiřazených ke kategorii úrokového rizika kompatibilní s tržními podmínkami, za nichž mohou být úrokové míry negativní, jakož i regulatorní volatilitu, která je vhodná pro tento vzorec, v souladu s vývojem v oblasti mezinárodní regulace;

b) způsob určení toho, zda je transakce dlouhou nebo krátkou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika uvedeným v čl. 277 odst. 3.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 279b

Upravená pomyslná částka

1. Instituce vypočítají upravenou pomyslnou částku takto:

a) pro transakce přiřazené ke kategorii úrokového rizika nebo kategorii úvěrového rizika vypočítají instituce upravenou pomyslnou částku jako součin pomyslné částky derivátové smlouvy a dohledového duračního faktoru, který se vypočte takto:

$$\text{dohledový durační faktor} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

kde:

R = dohledová diskontní sazba; R = 5 %;

S = doba mezi dnem zahájení transakce a dnem vykázání, která je vyjádřena v letech pomocí příslušné konvence obchodních dní.

E = doba mezi dnem ukončení transakce a dnem vykázání, která je vyjádřena v letech pomocí příslušné konvence obchodních dní.

Dnem zahájení transakce je nejbližší možný den, k němuž je stanovena nebo realizována alespoň jedna smluvní platba v rámci dané transakce ve prospěch instituce nebo ze strany instituce, jiná než platby související s výměnou kolaterálu v maržové dohodě. V případě, že ke dni vykázání již transakce platby stanovila nebo realizovala, se den zahájení transakce rovná 0.

Zahrnuje-li transakce jeden nebo více smluvně stanovených budoucích dní, ke kterým se instituce nebo protistrana mohou rozhodnout ukončit transakci před uplynutím její smluvní splatnosti, rovná se den zahájení transakce nejbližšímu z těchto dní:

i) den nebo nejbližší z více budoucích dní, ke kterým se instituce nebo protistrana mohou rozhodnout ukončit transakci před uplynutím její smluvní splatnosti,

ii) den, kdy v rámci transakce začíná stanovování nebo realizace plateb jiných než plateb souvisejících s výměnou kolaterálu v maržové dohodě.

Pokud má transakce jako podkladový nástroj finanční nástroj, který může zakládat další smluvní závazky vedle těch, které vyplývají z vlastní transakce, určí se den zahájení transakce na základě nejbližšího dne, k němuž tento podkladový nástroj začíná stanovovat nebo realizovat platby.

Dnem ukončení transakce je nejzazší možný den, k němuž smluvní platba v rámci transakce ve prospěch instituce nebo ze strany instituce je nebo může být realizována.

Pokud má transakce jako podkladový nástroj finanční nástroj, který může zakládat další smluvní závazky vedle těch, které vyplývají z vlastní transakce, určí se den ukončení transakce na základě poslední smluvní platby v rámci podkladového nástroje transakce.

Pokud je transakce strukturována tak, aby k vypořádání nesplacené expozice docházelo po určitých dnech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota transakce k těmto specifickým datům byla nulová, se vypořádání nesplacené expozice k těmto specifickým datům považuje za smluvní platbu v rámci též transakce;

b) pro transakce přiřazené ke kategorii měnového rizika vypočte instituce upravenou pomyslnou částku takto:

i) pokud je transakce tvořena jedinou platební komponentou, je upravenou pomyslnou částkou pomyslná částka derivátové smlouvy,

ii) pokud je transakce tvořena dvěma platebními komponentami a pomyslná částka jedné platební komponenty je denominována ve vykazovací měně instituce, je upravenou pomyslnou částkou pomyslná částka druhé z obou platebních komponent,

iii) pokud je transakce tvořena dvěma platebními komponentami a pomyslná částka každé z nich je denominována v jiné měně než vykazovací měně instituce, je upravenou pomyslnou částkou nejvyšší z pomyslných částek obou platebních komponent poté, co byly tyto částky převedeny na vykazovací měnu instituce podle platného spotového směnného kurzu;

c) pro transakce přiřazené ke kategorii akciového nebo komoditního rizika vypočtou instituce upravenou pomyslnou částku jako součin tržní ceny jednotky podkladového nástroje transakce a počtu jednotek v podkladovém nástroji, k němuž transakce odkazuje;

je-li transakce přiřazená ke kategorii akciového nebo komoditního rizika smluvně vyjádřena jako pomyslná částka, použijí instituce tuto pomyslnou částku transakce jako upravenou pomyslnou částku namísto počtu jednotek v podkladovém nástroji;

d) pro transakce přiřazené ke kategorii ostatních rizik vypočítají instituce upravenou pomyslnou částku na základě nejvhodnější z metod uvedených v písmenech a), b) a c) v závislosti na povaze a vlastnostech podkladového nástroje transakce.

2. Instituce určí pomyslnou částku nebo počet jednotek podkladového nástroje pro účely výpočtu upravené pomyslné částky transakce podle odstavce 1 takto:

a) pokud pomyslná částka nebo počet jednotek podkladového nástroje transakce nejsou stanoveny až do smluvního termínu splatnosti:

i) pro deterministické pomyslné částky a počty jednotek podkladového nástroje je pomyslnou částkou vážený průměr všech deterministických hodnot pomyslných částek nebo případně počtů jednotek podkladového nástroje až do smluvního data splatnosti transakce, přičemž váhou je poměrný podíl doby, po kterou příslušná hodnota pomyslné částky platí,

ii) pro stochastické pomyslné částky a počty jednotek podkladového nástroje je pomyslnou částkou částka určená stanovením současných tržních hodnot v rámci vzorce pro výpočet budoucích tržních hodnot;

b) pro kontrakty s vícenásobnými výměnami pomyslné částky se pomyslná částka vynásobí počtem zbývajících plateb, které mají být podle kontraktů ještě provedeny;

c) pro kontrakty stanovící multiplikaci peněžních toků nebo multiplikaci podkladového nástroje derivátové smlouvy je pomyslná částka institucí upravena, aby byly vzaty v úvahu účinky multiplikace na strukturu rizik těchto kontraktů.

3. Instituce převedou upravenou pomyslnou částku transakce na svou vykazovací měnu podle platného spotového směnného kurzu, přičemž tato upravená pomyslná částka se vypočítá podle tohoto článku ze smluvní pomyslné částky nebo tržní ceny počtu jednotek podkladového nástroje denominovaného v jiné měně.

Článek 279c

Faktor splatnosti

1. Instituce vypočítají faktor splatnosti takto:

a) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 1 použijí instituce tento vzorec:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/JedenObchodníRok\}, 1\}}$$

kde:

MF = faktor splatnosti;

M = zbývající doba splatnosti transakce, která se rovná době potřebné k ukončení všech smluvních závazků vyplývajících z transakce. Za tímto účelem se opční prvek derivátové smlouvy považuje za smluvní závazek. Zbývající doba splatnosti musí být vyjádřena v letech pomocí příslušné konvence obchodních dní;

pokud má transakce jako podkladový nástroj jinou derivátovou smlouvu, která může zakládat další smluvní závazky vedle smluvních závazků transakce, je zbývající doba splatnosti rovna době potřebné k ukončení všech smluvních závazků vyplývajících z daného podkladového nástroje;

pokud je transakce strukturována tak, aby k vypořádání nesplacených expozic docházelo po určitých dnech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota transakce k těmto specifickým datům byla nulová, se zbytková splatnost transakce rovná době do následujícího data stanovení termínu; a

JedenObchodníRok = období jednoho roku vyjádřené v obchodních dnech pomocí příslušné konvence obchodních dní;

b) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 2 a 3 je faktor splatnosti definován jako:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{JedenObchodníRok}}$$

kde:

MF = faktor splatnosti; a

MPOR = období krytí rizika marží u skupiny transakcí se započtením v souladu s čl. 285 odst. 2 až 5; a

JedenObchodníRok = období jednoho roku vyjádřené v obchodních dnech pomocí příslušné konvence obchodních dní.

Při určování období krytí rizika marží pro transakce mezi klientem a členem clearingového systému nahradí instituce jednající jako klient či jako člen clearingového systému minimální období stanovené v čl. 285 odst. 2 písm. b) obdobím pěti obchodních dní.

2. Pro účely odstavce 1 se pro transakce strukturované tak, aby k vypořádání nesplacených expozic docházelo po určitých dnech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota kontraktu byla k těmto specifickým platebním datům nulová, se zbývající doba splatnosti rovná době do následujícího data stanovení termínu transakce.

Článek 280

Koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí

Pro účely výpočtu navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí podle článků 280a až 280f je koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí „ϵ“ určen takto:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \text{ u skupin zajistitelných transakcí podle čl.277a odst.1} \\ 5 \text{ u skupin zajistitelných transakcí podle čl.277a odst.2 písm.a)} \\ 0{,}5 \text{ u skupin zajistitelných transakcí podle čl.277a odst.2 písm.b)} \end{cases}$$

Článek 280a

Navýšení pro kategorii úrokového rizika

1. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii úrokového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Úrokové}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Úrokové}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Úrokové}}$ = navýšení pro kategorii úrokového rizika;

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí úrokového rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. a) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Úrokové}}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úrokového rizika vypočtené podle odstavce 2.

2. Navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úrokového rizika vypočítají instituce takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Úrokové}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{Úrokové}} \cdot \text{EffNot}_{j}^{\text{Úrokové}}$$

kde:

ϵ_{j} = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s příslušnou hodnotou stanovenou v článku 280;

$\text{SF}^{\text{Úrokové}}$ = dohledový faktor pro kategorii úrokového rizika o hodnotě rovnající se 0,5 %; a

$\text{EffNot}_{j}^{\text{Úrokové}}$ = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená v souladu s odstavcem 3.

3. Pro účely výpočtu efektivní pomyslné částky skupiny zajistitelných transakcí „j“ instituce nejprve přiřadí každou transakci skupiny zajistitelných transakcí příslušnému koši v tabulce 2. Učiní tak na základě dne ukončení každé transakce určeného podle čl. 279b odst. 1 písm. a):

Tabulka 2

Koš	Den ukončení (v letech)
1	> 0 a <= 1
2	> 1 a <=5
3	> 5

Instituce pak vypočítají efektivní pomyslnou částku skupiny zajistitelných transakcí „j“ podle tohoto vzorce:

$$\text{EffNot}_{j}^{\text{Úrokové}} = \sqrt{\left[(\text{D}_{j,1})^{2} + (\text{D}_{j,2})^{2} + 1{,}4 \cdot \text{D}_{j,1} \cdot \text{D}_{j,2} + 1{,}4 \cdot \text{D}_{j,2} \cdot \text{D}_{j,3} + 0{,}6 \cdot \text{D}_{j,1} \cdot \text{D}_{j,3}\right]}$$

kde:

$\text{EffNot}_{j}^{\text{Úrokové}}$ = pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“; a

$\text{D}_{j,k}$ = efektivní pomyslná částka koše „k“ skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená takto:

$$\text{D}_{j,k} = \sum_{l \in \text{Košk}} \text{RizikováPozice}_{l}$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Článek 280b

Navýšení pro kategorii měnového rizika

1. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii měnového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Měnové}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Měnové}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Měnové}}$ = navýšení pro kategorii měnového rizika;

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí měnového rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. b) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Měnové}}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úrokového rizika vypočtené podle odstavce 2.

2. Navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii měnového rizika vypočítají instituce takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Měnové}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{Měnové}} \cdot \left|\text{EffNot}_{j}^{\text{Měnové}}\right|$$

kde:

ϵ_{j} = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280;

$\text{SF}^{\text{Měnové}}$ = dohledový faktor pro kategorii měnového rizika o hodnotě rovnající se 4 %;

$\text{EffNot}_{j}^{\text{Měnové}}$ = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená takto:

$$\text{EffNot}_{j}^{\text{Měnové}} = \sum_{l \,\epsilon\, \text{Skupina zajistitelných transakcí j}} \text{RizikováPozice}_{l}$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Článek 280c

Navýšení pro kategorii úvěrového rizika

1. Pro účely odstavce 2 stanoví instituce příslušné úvěrové referenční jednotky skupiny transakcí se započtením takto:

a) je stanovena jedna úvěrová referenční jednotka pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje, který je podkladem transakce na jedno jméno přidělené ke kategorii úvěrového rizika;. transakce na jedno jméno se přiřadí stejné úvěrové referenční jednotce pouze v případě, že podkladový referenční dluhový nástroj těchto transakcí vydal stejný emitent;

b) je stanovena jedna úvěrová referenční jednotka pro každou skupinu referenčních dluhových nástrojů nebo úvěrových derivátů na jedno jméno, které jsou podkladem transakce na více jmen přidělené ke kategorii úvěrového rizika;. transakce na více jmen se přiřadí stejné úvěrové referenční jednotce pouze v případě, že skupina podkladových referenčních dluhových nástrojů nebo úvěrových derivátů na jedno jméno těchto transakcí má stejné složky.

2. Pro účely článku 278 vypočítá instituce navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Úvěrové}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Úvěrové}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Úvěrové}}$ = navýšení pro kategorii úvěrového rizika;

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí úvěrového rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. c) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Úvěrové}}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úvěrového rizika vypočtené v souladu s odstavcem 3.

3. Instituce vypočítají navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Úvěrové}} = \epsilon_{j} \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\text{Úvěrové}} \cdot \text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k}) \right)^{2} + \sum_{k} 1 - (\rho_{k}^{\text{Úvěrové}})^{2}) \cdot (\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k}))^{2}}$$

kde:

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Úvěrové}}$ = navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

ϵ_{j} = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280;

k = index označující úvěrové referenční jednotky skupiny transakcí se započtením stanovené v souladu s odstavcem 1;

$\rho_{k}^{\text{Úvěrové}}$ = korelační faktor úvěrové referenční jednotky „k“; pokud byla úvěrová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. a), $\rho_{k}^{\text{Úvěrové}} = 50\,\%$. Pokud byla úvěrová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. b), $\rho_{k}^{\text{Úvěrové}} = 80\,\%$ potom

$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k})$ = navýšení pro úvěrovou referenční jednotku „k“ určené v souladu s odstavcem 4; a

4. Instituce vypočítají navýšení pro úvěrovou referenční jednotku „k“ takto:

$$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k}) = \text{EffNot}_{k}^{\text{Úvěrové}}$$

kde:

$\text{EffNot}_{k}^{\text{Úvěrové}}$ = efektivní pomyslná částka úvěrové referenční jednotky „k“ vypočtená takto:

$$\text{EffNot}_{k}^{\text{Úvěrové}} = \sum_{l \,\epsilon\, \text{Uvěrová referenční jednotka k}} \text{SF}_{k,l}^{\text{Úvěrové}} \cdot \text{RizikováPozice}_{l}$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici; a

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Úvěrové}}$ = dohledový faktor použitelný na úvěrovou referenční jednotku „k“ vypočtený v souladu s odstavcem 5.

5. Instituce vypočítají dohledový faktor pro úvěrovou referenční jednotku „k“ takto:

a) pro úvěrovou referenční jednotku „k“ stanovenou v souladu s odst. 1 písm. a) se$\text{SF}_{k,l}^{\text{Úvěrové}}$ přiřadí k jednomu z šesti dohledových faktorů podle tabulky 3 v tomto odstavci na základě externího úvěrového hodnocení vypracovaného určenou externí ratingovou agenturou příslušného individuálního emitenta; u individuálního emitenta, pro nějž není k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou:

   i) instituce používající přístup podle kapitoly 3 přiřadí interní rating individuálního emitenta k jednomu z externích úvěrových hodnocení,

ii) instituce používající přístup podle kapitoly 2 přidělí této úvěrové referenční jednotce hodnotu $SF_{k,l}^{Úvěrové} = 0{,}54\,\%$ pokud však instituce použije na rizikovou váhu expozice úvěrového rizika protistrany vůči tomuto individuálnímu emitentovi článek 128, $SF_{k,l}^{Úvěrové} = 1{,}6\,\%$ přidělí se této úvěrové referenční jednotce

b) pro úvěrovou referenční jednotku „k" stanovenou v souladu s odst. 1 písm. b):

i) pokud je pozice „l" přiřazená úvěrové referenční jednotce „k" úvěrovým indexem kotovaným na uznané burze, $SF_{k,l}^{Úvěrové}$ se přiřadí k jednomu ze dvou dohledových faktorů podle tabulky 4 v tomto článku na základě úvěrové kvality většiny jeho jednotlivých složek,

ii) pokud není riziková pozice „l" přiřazená úvěrové referenční jednotce „k" uvedena v bodě i) tohoto písmene, je hodnotou $SF_{k,l}^{Úvěrové}$ vážený průměr dohledových faktorů přiřazených ke každé složce v souladu s metodou stanovenou v písmeni a), přičemž váhy jsou stanoveny poměrným podílem pomyslné částky složek v dané pozici.

Tabulka 3

Stupeň úvěrové kvality	Dohledový faktor pro transakce na jedno jméno
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabulka 4

Dominantní úvěrová kvalita	Dohledový faktor pro kotované indexy
Investiční stupeň	0,38 %
Neinvestiční stupeň	1,06 %

Článek 280d

Navýšení pro kategorii akciového rizika

1. Pro účely odstavce 2 stanoví instituce příslušné akciové referenční jednotky pro skupinu transakcí se započtením takto:

a) je stanovena jedna akciová referenční jednotka pro každého emitenta referenčního akciového nástroje, který je podkladem transakce na jedno jméno přidělené ke kategorii akciového rizika; transakce na jedno jméno se přiřadí stejné akciové referenční jednotce pouze v případě, že podkladový referenční akciový nástroj těchto transakcí vydal stejný emitent;

b) je stanovena jedna akciová referenční jednotka pro každou skupinu referenčních akciových nástrojů nebo akciových derivátů na jedno jméno, jež jsou podkladem transakce na více jmen přidělené ke kategorii akciového rizika; transakce na více jmen se přiřadí stejné akciové referenční jednotce pouze v případě, že skupina podkladových referenčních akciových nástrojů nebo případně úvěrových derivátů na jedno jméno těchto transakcí má stejné složky.

2. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii akciového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Akciové}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Akciové}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Akciové}}$ = navýšení pro kategorii akciového rizika;

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí akciového rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. d) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Akciové}}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii akciového rizika vypočtené v souladu s odstavcem 3.

3. Instituce vypočítají navýšení pro kategorii akciového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Akciové}} = \epsilon_{j} \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\text{Akciové}} \cdot \text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} 1 - \left(\rho_{k}^{\text{Akciové}}\right)^{2} \cdot \left(\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k})\right)^{2}}$$

kde:

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Akciové}}$ = navýšení pro kategorii akciového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

ϵ_{j} = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280;

k = index označující akciové referenční jednotky skupiny transakcí se započtením stanovené v souladu s odstavcem 1;

$\rho_{k}^{\text{Akciové}}$ = korelační faktor akciové referenční jednotky „k“; pokud byla akciová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. a), potom $\rho_{k}^{\text{Akciové}} = 50\,\%$ Pokud byla akciová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. b), potom $\rho_{k}^{\text{Akciové}} = 80\,\%$; a

$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k})$ = navýšení pro akciovou referenční jednotku „k“ určené v souladu s odstavcem 4.

4. Instituce vypočítají navýšení pro akciovou referenční jednotku „k“ takto:

$$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k}) = \text{SK}_{k}^{\text{Akciové}} \cdot \text{EffNot}_{k}^{\text{Akciové}}$$

kde:

$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k})$ = navýšení pro akciovou referenční jednotku „k“;

$\text{SF}_{k}^{\text{Akciové}}$ = dohledový faktor použitelný na akciovou referenční jednotku „k“; pokud byla akciová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. a), potom $\text{SF}_{k}^{\text{Akciové}} = 32\,\%$ pokud byla akciová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. b), potom $\text{SF}_{k}^{\text{Akciové}} = 20\,\%$; a

$\text{EffNot}_{k}^{\text{Akciové}}$ = efektivní pomyslná částka akciové referenční jednotky „k“ vypočtená takto:

$$\text{EffNot}_{k}^{\text{Akciové}} = \sum_{l \,\epsilon\, \text{Akciová referenční jednotka k}} \text{RizikováPozice}_{l}$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Článek 280e

Navýšení pro kategorii komoditního rizika

1. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii komoditního rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Komoditní}} = \sum_{i} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Komoditní}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Komoditní}}$ = navýšení pro kategorii komoditního rizika;

j = index označující skupiny zajistitelných transakcí komoditního rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. e) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Komoditní}}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii komoditního rizika vypočtené v souladu s odstavcem 4.

2. Pro účely výpočtu navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí pro komoditní riziko dané skupiny transakcí se započtením v souladu s odstavcem 4 stanoví instituce pro každou skupinu zajistitelných transakcí příslušné referenční typy komodity. Komoditní derivátové transakce se přiřadí stejnému referenčnímu typu komodity pouze v případě, že podkladový komoditní nástroj příslušných transakcí má stejnou povahu, bez ohledu na místo a kvalitu dodání komoditního nástroje.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce, která je významným způsobem vystavena bazickému riziku různých pozic stejné povahy, jak je uvedeno v odstavci 2, stanovila referenční typy komodity pro tyto pozice s pomocí většího počtu vlastností než pouze povahy podkladového komoditního nástroje. V takové situaci se komoditní derivátové transakce přiřadí stejnému referenčnímu typu komodity pouze v případě, že mají tyto vlastnosti společné.

4. Instituce vypočítají navýšení pro kategorii komoditního rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Komoditní}} = \epsilon_{j} \sqrt{\left(\rho^{\text{Komoditní}} \cdot \sum_{k} \text{Navýšení}(\text{Typ}_{k}^{j})\right)^{2} + (1 - (\rho^{\text{Komoditní}})^{2}) \cdot \sum_{k} \left(\text{Navýšení}(\text{Typ}_{k}^{j})\right)^{2}}$$

kde:

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Komoditní}}$ = navýšení pro kategorii komoditního rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

ϵ_{j} = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280;

$\rho^{\text{Komoditní}}$ = korelační faktor kategorie komoditního rizika o hodnotě 40 %.

k = index označující referenční typy komodity skupiny transakcí se započtením stanovené v souladu s odstavcem 2; a

$\text{Navýšení}(\text{Typ}_{k}^{j})$ = navýšení pro referenční typ komodity „k“ vypočtené podle odstavce 5.

5. Instituce vypočítají navýšení pro referenční typ komodity „k“ takto:

$$\text{Navýšení}(\text{Typ}_{k}^{j}) = \text{SF}_{k}^{\text{Komoditní}} \cdot \text{EffNot}_{k}^{\text{Komoditní}}$$

kde:

$\text{Navýšení}(\text{Typ}_{k}^{j})$ = navýšení pro referenční typ komodity „k“;

$\text{SF}_{k}^{\text{Komoditní}}$ = dohledový faktor použitelný na referenční typ komodity „k“; pokud referenční typ komodity „k“ odpovídá transakcím přiděleným ke skupině zajistitelných transakcí podle čl. 277a odst. 1 písm. e) bodu i) kromě transakcí týkajících se elektřiny, potom $\text{SF}_{k}^{\text{Komoditní}} = 18\ \%$; pro transakce týkající se elektřiny $\text{SF}_{k}^{\text{Komoditní}} = 40\ \%$; a

$EffNot_k^{Komoditní}$ = efektivní pomyslná částka referenčního typu komodity „k“ vypočtená takto:

$$EffNot_k^{Komoditní} = \sum_{l \in \text{Referenční typ komodity k}} RizikováPozice_l$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Článek 280f

Navýšení pro kategorii ostatních rizik

1. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii ostatních rizik pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$Navýšení^{Ostatní} = \sum_j Navýšení_j^{Ostatní}$$

kde:

$Navýšení_j^{Ostatní}$ = navýšení pro kategorii ostatních rizik;

j = index označující skupiny zajistitelných transakcí ostatních rizik vytvořené podle čl. 277a odst. 1 písm. f) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$Navýšení_j^{Ostatní}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii ostatních rizik vypočtené podle odstavce 2.

2. Instituce vypočítají navýšení pro kategorii ostatních rizik pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ takto:

$$Navýšení_j^{Ostatní} = \epsilon_j \cdot SF^{Ostatní} \cdot \left| EffNot_j^{Ostatní} \right|$$

kde:

$Navýšení_j^{Ostatní}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii ostatních rizik;

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280; a

$SF^{Ostatní}$ = dohledový faktor pro kategorii ostatních rizik o hodnotě rovnající se 8 %;

$EffNot_j^{Ostatní}$ = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená takto:

$$EffNot_j^{Ostatní} = \sum_{\text{Skupina zajistitelných transakcí j}} RizikováPozice_l$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Oddíl 4

Zjednodušený standardizovaný přístup k úvěrovému riziku protistrany

Článek 281

Výpočet hodnoty expozice

1. Instituce vypočtou jedinou hodnotu expozice na úrovni skupiny transakcí se započtením podle oddílu 3 s výhradou odstavce 2 tohoto článku.

2. Hodnota expozice skupiny transakcí se započtením se vypočítá v souladu s těmito požadavky:

a) instituce neuplatní zacházení uvedené v čl. 274 odst. 6;

b) odchylně od čl. 275 odst. 1 pro skupiny transakcí se započtením neuvedené v čl. 275 odst. 2 vypočtou instituce reprodukční náklady v souladu s tímto vzorcem:

$$RC = \max\{CMV,0\}$$

kde:

RC = reprodukční náklady; a

CMV = současná tržní hodnota.

c) odchylně od čl. 275 odst. 2 tohoto nařízení pro skupiny transakcí se započtením, které jsou obchodovány na uznané burze, jejichž centrální clearing provádí ústřední protistrana povolená v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo uznaná v souladu s článkem 25 uvedeného nařízení nebo pro něž je s danou protistranou dvoustranně vyměňován kolaterál v souladu s článkem 11 nařízení (EU) č. 648/2012, vypočtou instituce reprodukční náklady v souladu s tímto vzorcem:

$$RC = TH + MTA$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

TH = maržový práh vztahující se na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody, pod jehož úrovní instituce nemůže zažádat o kolaterál; a

MTA = minimální hodnota převodu použitelná na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody;

d) odchylně od čl. 275 odst. 3, pro více skupin transakcí se započtením podléhajících maržové dohodě vypočítají instituce reprodukční náklady jako součet reprodukčních nákladů každé jednotlivé skupiny transakcí se započtením vypočtených v souladu s odstavcem 1, jako by nebyly zajištěny marží;

e) všechny skupiny zajistitelných transakcí se stanoví v souladu s čl. 277a odst. 1;

f) instituce nastaví na hodnotu 1 multiplikátor ve vzorci, který je používán pro výpočet potenciální budoucí expozice v čl. 278 odst. 1, takto:

$$PFE = \sum_{a} \text{Navýšení}^{(a)}$$

kde:

PFE = potenciální budoucí expozice;

$\text{Navýšení}^{(a)}$ = navýšení pro kategorii rizika „a“;

g) odchylně od čl. 279a odst. 1 vypočítají instituce pro všechny transakce dohledovou deltu takto:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ „pokud je transakce dlouhou pozicí v primárním rizikovém faktoru“} \\ -1 \text{ „pokud je transakce krátkou pozicí v primárním rizikovém faktoru“} \end{cases}$$

kde:

δ = dohledová delta;

h) vzorec uvedeného v čl. 279b odst. 1 písm. a), který se používá k výpočtu dohledového duračního faktoru, zní takto:

$$\text{dohledový durační faktor} = E - S$$

kde:

E = doba mezi koncovým datem transakce a datem hlášení;

S = doba mezi počátečním dnem transakce a datem hlášení;

i) faktor splatnosti („MF“) uvedený v čl. 279c odst. 1 se vypočte takto:

i) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 1 platí, že MF = 1;

ii) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 2 a 3 platí, že MF = 0,42;

j) vzorec uvedený v čl. 280a odst. 3, který se používá k výpočtu efektivní pomyslné částky skupiny zajistitelných transakcí „j“, zní takto:

$$EffNot_j^{Úrokové} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

kde:

$EffNot_j^{Úrokové}$ = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“; a

D_j = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ pro koš k;

k) vzorec uvedený v čl. 280c odst. 3, který se používá k výpočtu navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“, zní takto:

$$Navýšení_j^{Úvěrové} = \sum_k |Navýšení(Jednotka_k)|$$

kde:

$Navýšení_j^{Úvěrové}$ = navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

$Navýšení(Jednotka_k)$ = navýšení pro úvěrovou referenční jednotku „k“;

l) vzorec uvedený v čl. 280d odst. 3, který se používá k výpočtu navýšení pro kategorii akciového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“, zní takto:

$$Navýšení_j^{Akciové} = \sum_k |Navýšení(Jednotka_k)|$$

kde:

$Navýšení_j^{Akciové}$ = navýšení pro kategorii akciového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

$Navýšení(Jednotka_k)$ = navýšení pro akciovou referenční jednotku „k“;

m) vzorec uvedený v čl. 280e odst. 4, který se používá k výpočtu navýšení pro kategorii komoditního rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“, zní takto:

$$Navýšení_j^{Komoditní} = \sum_k |Navýšení(Typ_k^j)|$$

kde:

$Navýšení_j^{Komoditní}$ = navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

$Navýšení(Jednotka_k^j)$ = navýšení pro úvěrovou referenční jednotku „k“;

Oddíl 5

Metoda původní expozice

Článek 282

Výpočet hodnoty expozice

1. Instituce mohou vypočítat jedinou hodnotu expozice pro všechny transakce v rámci jedné dohody o započtení, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 274 odst. 1. V opačném případě vypočítají instituce hodnotu expozice zvlášť pro každou transakci, která je považována za skupinu transakcí se započtením sama o sobě.

2. Hodnota expozice skupiny transakcí se započtením nebo transakce je součinem 1,4násobku součtu současných reprodukčních nákladů a potenciální budoucí expozice.

3. Současné reprodukční náklady uvedené v odstavci 2 se vypočítají takto:

a) pro skupiny transakcí se započtením, které jsou obchodovány na uznané burze, jejichž centrální clearing provádí ústřední protistrana povolená v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo uznaná v souladu s článkem 25 uvedeného nařízení nebo pro něž je s danou protistranou dvoustranně vyměňován kolaterál v souladu s článkem 11 nařízení (EU) č. 648/2012, použijí instituce tento vzorec:

$$RC = TH + MTA$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

TH = maržový práh vztahující se na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody, pod jehož úrovní instituce nemůže zažádat o kolaterál; a

MTA = minimální hodnota převodu použitelná na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody;

b) pro všechny ostatní skupiny transakcí se započtením nebo jednotlivé transakce použijí instituce tento vzorec:

$$RC = \max\{CMV,0\}$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

CMV = současná tržní hodnota;

Pro výpočet současných reprodukčních nákladů aktualizují instituce současné tržní hodnoty minimálně jednou měsíčně.

4. Instituce vypočítají potenciální budoucí expozici uvedenou v odstavci 2 takto:

a) potenciální budoucí expozice pro skupinu transakcí se započtením je součet potenciální budoucí expozice všech transakcí skupiny transakcí se započtením podle výpočtu v písmenu b);

b) potenciální budoucí expozice jednotlivé transakce je její pomyslná částka vynásobená:

i) součinem 0,5 % a zbytkové splatnosti transakce vyjádřené v letech v případě úrokových derivátových smluv,

ii) součinem 6 % a zbytkové splatnosti transakce vyjádřené v letech v případě úvěrových derivátových smluv,

iii) 4 % v případě měnových derivátů,

iv) 18 % v případě derivátů zlata a komoditních derivátů, které nejsou deriváty na elektřinu,

v) 40 % v případě derivátů na elektřinu,

vi) 32 % v případě akciových derivátů;

c) pomyslná částka uvedená v písmeni b) tohoto odstavce se určí v souladu s čl. 279b odst. 2 a 3 v případě všech derivátů uvedených v daném písmeni; kromě toho se pomyslná částka derivátů uvedených v písm. b) bodech iii) až vi) tohoto odstavce určí v souladu s čl. 279b odst. 1 písm. b) a c);

d) potenciální budoucí expozice skupin transakcí se započtením podle odst. 3 písm. a) se vynásobí koeficientem 0,42.

Pro výpočet potenciální expozice úrokových derivátů a úvěrových derivátů v souladu s písm. b) body i) a ii) se může instituce rozhodnout použít namísto zbytkové splatnosti smluv původní splatnost.“

75) V článku 283 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. U všech transakcí s OTC deriváty a u transakcí s delší dobou vypořádání, ke kterým instituce neobdržela svolení pro použití metody interního modelu podle odstavce 1, použije instituce metody stanovené v oddílu 3. Kombinované použití těchto metod v rámci skupiny je trvale povoleno.“

76) Článek 298 se nahrazuje tímto:

„*Článek 298*

Účinky uznání započtení za faktor snižující riziko

Započtení pro účely oddílů 3 a 6 se uznává tak, jak je v nich uvedeno.“

77) V čl. 299 odst. 2 se zrušuje písmeno a).

78) Článek 300 se mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Pro účely tohoto oddílu a části sedmé se použijí tyto definice:“;

b) doplňují se nové body, které zní:

„5) „hotovostní transakcí“ se rozumí transakce v hotovosti, transakce s dluhovými nástroji nebo akciemi, spotová měnová transakce nebo spotová komoditní transakce; repo obchody a půjčky a výpůjčky cenných papírů nebo komodit se nicméně za hotovostní transakce nepovažují;

6) „nepřímým ujednáním o clearingu“ se rozumí ujednání, které splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 648/2012;

7) „klientem vyšší úrovně“ se rozumí subjekt poskytující clearingové služby klientovi nižší úrovně;

8) „klientem nižší úrovně“ se rozumí subjekt s přístupem ke službám ústřední protistrany prostřednictvím klienta vyšší úrovně;

9) „víceúrovňovou klientskou strukturou“ se rozumí nepřímé ujednání o clearingu, podle něhož poskytuje clearingové služby instituci subjekt, který není členem clearingového systému, ale sám je klientem člena clearingového systému nebo klienta vyšší úrovně;

10) „nefinancovaným příspěvkem do fondu pro riziko selhání“ se rozumí příspěvek, který má instituce působící jako člen clearingového systému na základě smluvního závazku poskytnout ústřední protistraně poté, co tato ústřední protistrana vyčerpala svůj fond pro riziko selhání, na pokrytí ztrát vzniklých v důsledku selhání jednoho nebo více členů jejího clearingového systému;

11) „plně zaručenou transakcí půjček či výpůjček vkladů“ se rozumí plně zajištěná transakce na peněžním trhu, v níž si dvě protistrany vymění vklady a ústřední protistrana mezi ně vstupuje, aby zajistila splnění platebních povinností těchto protistran.“

79) Článek 301 se nahrazuje tímto:

„*Článek 301*

Věcná působnost

1. Tento oddíl se vztahuje na následující smlouvy a transakce, které dosud nebyly s ústřední protistranou vypořádány:

a) derivátové smlouvy uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;

b) transakce s financováním cenných papírů a plně zaručené transakce půjček či výpůjček vkladů a

c) transakce s delší dobou vypořádání.

Tento oddíl se nevztahuje na expozice vyplývající z vypořádání hotovostních transakcí. Na obchodní expozice vyplývající z těchto transakcí použijí instituce postup stanovený v hlavě V a na příspěvky do fondu pro riziko selhání zahrnující pouze tyto transakce uplatňují rizikovou váhu 0 %. Vedle hotovostních transakcí uplatňují instituce na příspěvky do fondu pro riziko selhání, které se vztahují ke smlouvám uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce, postup uvedený v článku 307.

2. Pro účely tohoto oddílu platí následující požadavky:

a) počáteční marže nezahrnuje příspěvky ústřední protistraně v rámci dohod o vzájemném sdílení ztrát;

b) počáteční marže zahrnuje kolaterál složený institucí působící jako člen clearingového systému nebo klientem nad rámec minimální částky požadované ústřední protistranou nebo institucí působící jako člen clearingového systému, a to za předpokladu, že ústřední protistrana nebo instituce působící jako člen clearingového systému může ve vhodných případech zabránit instituci působící jako člen clearingového systému nebo klientovi v čerpání tohoto přebytečného kolaterálu;

c) pokud ústřední protistrana využije počáteční marži na vzájemné sdílení ztrát mezi členy svého clearingového systému, zacházejí instituce jednající jako členové clearingového systému s touto počáteční marží jako s příspěvkem do fondu pro riziko selhání.“

80) V článku 302 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Instituce prostřednictvím vhodné analýzy scénářů a zátěžového testování posoudí, zda úroveň kapitálu drženého proti expozicím vůči ústřední protistraně, včetně potenciálních budoucích nebo podmíněných úvěrových expozic, expozic vůči příspěvkům do fondu pro riziko selhání, a pokud instituce působí jako člen clearingového systému, expozic vyplývajících ze smluvních ujednání podle článku 304, vhodným způsobem odpovídá rizikům neodmyslitelně spjatým s těmito expozicemi.“

81) Článek 303 se nahrazuje tímto:

„*Článek 303*

Zacházení s expozicemi členů clearingového systému vůči ústřední protistraně

1. Instituce, která působí jako člen clearingového systému, ať už pro své vlastní účely nebo jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje expozice vůči ústřední protistraně takto:

a) na své obchodní expozice vůči dané ústřední protistraně použije postup stanovený v článku 306;

b) na své příspěvky ústřední protistraně do fondu pro riziko selhání použije postup stanovený v článku 307.

2. Pro účely odstavce 1 podléhá součet kapitálových požadavků instituce pro expozice vůči způsobilé ústřední protistraně z důvodu obchodních expozic a příspěvků do fondu pro riziko selhání stropu rovnajícímu se součtu kapitálových požadavků, které by se uplatnily na tytéž expozice, pokud by ústřední protistrana nebyla způsobilou ústřední protistranou.“

82) Článek 304 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce, která působí jako člen clearingového systému a v rámci této funkce jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje transakce s daným klientem související s ústřední protistranou v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly, s touto hlavou kapitolou 4 oddílem 4 a případně s hlavou VI.“;

b) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Pokud instituce působící jako člen clearingového systému použije metody stanovené v oddíle 3 nebo 6 této kapitoly pro výpočet kapitálového požadavku pro své expozice, použijí se tato ustanovení:

a) odchylně od čl. 285 odst. 2 může instituce pro své expozice vůči klientovi použít období krytí rizika marží v délce nejméně pět obchodních dní;

b) pro své expozice vůči ústřední protistraně použije instituce období krytí rizika marží v délce alespoň 10 obchodních dní;

c) odchylně od čl. 285 odst. 3 platí, že pokud skupina transakcí se započtením zahrnutá do výpočtu splní podmínku stanovenou v písmenu a) uvedeného odstavce, nemusí instituce brát zřetel na limit v uvedeném písmenu stanovený, pokud ovšem skupina transakcí se započtením nesplňuje podmínku podle písmene b) uvedeného odstavce a neobsahuje sporné obchody nebo exotické opce;

d) pokud si ústřední protistrana vůči transakci ponechá variační marži a kolaterál instituce není proti platební neschopnosti ústřední protistrany chráněn, uplatní instituce období krytí rizika marží v délce jednoho roku nebo zbývající doby splatnosti transakce podle toho, co je kratší, nejméně však 10 obchodních dní.

4. Odchylně od čl. 281 odst. 2 písm. i) platí, že pokud instituce působící jako člen clearingového systému použije pro výpočet kapitálového požadavku pro své expozice vůči klientovi metodu uvedenou v oddíle 4, může pro tento výpočet použít faktor splatnosti 0,21.

5. Odchylně od čl. 282 odst. 4 písm. d) platí, že pokud instituce působící jako člen clearingového systému použije pro výpočet kapitálového požadavku pro své expozice vůči klientovi metodu uvedenou v oddíle 5, může tato instituce pro tento výpočet použít faktor splatnosti 0,21.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Instituce působící jako člen clearingového systému může použít sníženou expozici v selhání vyplývající z výpočtů uvedených v odstavcích 3, 4 a 5 pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA v souladu s hlavou VI.

7. Instituce působící jako člen clearingového systému, která od klienta shromažďuje kolaterál pro transakce související s ústřední protistranou a předává jej dále ústřední protistraně, může tento kolaterál zohlednit ke snížení své expozice vůči klientovi v dané transakci související s ústřední protistranou.

V případě víceúrovňové klientské struktury může být zacházení popsané v prvním pododstavci použito na každé úrovni této struktury.“

83) Článek 305 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce, která je klientem, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje transakce se svým členem clearingového systému související s ústřední protistranou v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly, s touto hlavou kapitolou 4 oddílem 4 a případně s hlavou VI.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) klient provedl dostatečně důkladnou právní revizi, kterou průběžně aktualizuje a která dokládá, že opatření zajišťující splnění podmínky stanovené v písmenu b) jsou legální, platná, závazná a vymahatelná podle příslušných právních předpisů v rámci příslušné jurisdikce nebo jurisdikcí;“;

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Při posuzování toho, zda splňuje podmínku stanovenou v prvním pododstavci písm. b), může instituce vzít v úvahu jakékoliv jasné precedenty převodů klientských pozic a odpovídajících kolaterálů na ústřední protistranu a záměr odvětví v této praxi pokračovat.“;

c) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku platí, že pokud instituce, která je klientem, nesplní podmínku stanovenou v písmeni a) uvedeného odstavce z toho důvodu, že není chráněna před ztrátami v případě společného selhání člena clearingového systému a jiného klienta člena clearingového systému, přičemž jsou splněny všechny ostatní podmínky stanovené v písmenech a) až d) uvedeného odstavce, může instituce vypočítat kapitálové požadavky pro svoje obchodní expozice vůči svému členovi clearingového systému pro transakce související s ústřední protistranou v souladu s článkem 306, za podmínky, že při tom nahradí rizikovou váhu ve výši 2 % uvedenou v čl. 306 odst. 1 písm. a) rizikovou váhou ve výši 4 %.

4. V případě víceúrovňové klientské struktury může instituce, která je klientem nižší úrovně a má přístup ke službám ústřední protistrany prostřednictvím klienta vyšší úrovně, použít postup stanovený v odstavcích 2 nebo 3 pouze tehdy, jsou-li podmínky stanovené ve zmíněných odstavcích splněny na každé úrovni uvedené struktury.“

84) Článek 306 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) v případech, kdy instituce působí jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou a podmínky transakce související s ústřední protistranou stanoví, že instituce není povinna proplatit klientovi jakékoli ztráty, které utrpěl kvůli změnám hodnoty této transakce v případě selhání ústřední protistrany, může tato instituce nastavit hodnotu expozice u obchodní expozice s ústřední protistranou odpovídající uvedené transakci související s ústřední protistranou na rovnou nule.“;

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„d) v případech, kdy instituce působí jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou a podmínky transakce související s ústřední protistranou stanoví, že instituce je povinna proplatit klientovi ztráty, které utrpěl kvůli změnám hodnoty této transakce v případě selhání ústřední protistrany, použije tato instituce na obchodní expozici s ústřední protistranou odpovídající uvedené transakci související s ústřední protistranou postup stanovený v písmeni a) nebo případně b).“;

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Odchylně od odstavce 1 platí, že pokud jsou aktiva, která byla dána do úschovy jako kolaterál ústřední protistraně nebo členu clearingového systému, odolná vůči úpadku, může instituce v případě, že se ústřední protistrana, člen clearingového systému nebo jeden nebo více dalších klientů člena clearingového systému dostane do platební neschopnosti, přiřadit expozici úvěrového rizika protistrany u těchto aktiv nulovou hodnotu expozice.

3. Instituce provede výpočet hodnot expozice svých obchodních expozic vůči ústřední protistraně v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly a případně s kapitolou 4 oddílem 4.“

85) Článek 307 se nahrazuje tímto:

„Článek 307

Kapitálové požadavky pro příspěvky do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany

Instituce, která působí jako člen clearingového systému, použije na expozice vyplývající z jejích příspěvků do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany tento postup:

a) vypočítá kapitálové požadavky pro své předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 308;

b) vypočítá kapitálové požadavky pro své předfinancované příspěvky a nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 309;

c) vypočítá kapitálové požadavky pro své nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 310.“

86) Článek 308 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Instituce vypočítá kapitálový požadavek (K_i) na pokrytí nákladů na expozici vyplývající z jejího předfinancovaného příspěvku (DF_i) takto:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}\ , 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

kde:

K_i = kapitálový požadavek;

i = index označující člena clearingového systému;

K_{CCP} = hypotetický kapitál způsobilé ústřední protistrany sdělený instituci touto způsobilou ústřední protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012;

DF_i = předfinancovaný příspěvek;

DF_{CCP} = předfinancované finanční zdroje ústřední protistrany sdělené instituci touto ústřední protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012; a

DF_{CM} = součet předfinancovaných příspěvků všech členů clearingového systému způsobilé ústřední protistrany sdělený instituci touto způsobilou ústřední protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012.

3. Instituce vypočítá objemy rizikově vážené expozice expozic vyplývajících z jejího předfinancovaného příspěvku do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany pro účely čl. 92 odst. 3 jako kapitálový požadavek vypočítaný v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, který se vynásobí číslem 12,5.“;

b) odstavce 4 a 5 se zrušují.

87) Články 309, 310 a 311 se nahrazují tímto:

„Článek 309

Kapitálové požadavky pro předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany a pro nefinancované příspěvky nezpůsobilé ústřední protistraně

1. Instituce použije níže uvedený vzorec pro výpočet kapitálového požadavku pro expozice vyplývající z jejích předfinancovaných příspěvků do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany a z nefinancovaných příspěvků pro takovou ústřední protistranu:

$$K = DF + UC$$

kde:

K = kapitálový požadavek;

DF = předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany; a

UC = nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany.

2. Instituce vypočítá objemy rizikově vážené expozice expozic vyplývajících z jejího příspěvku do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany pro účely čl. 92 odst. 3 jako kapitálový požadavek vypočítaný v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, který se vynásobí číslem 12,5.

Článek 310

Kapitálové požadavky pro nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany

Na své nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany uplatní instituce rizikovou váhu 0 %.

Článek 311

Kapitálové požadavky pro expozice vůči ústředním protistranám, které přestanou splňovat určité podmínky

1. Instituce použijí postup stanovený v tomto článku, pokud se na základě veřejného oznámení nebo oznámení příslušného orgánu ústřední protistrany, kterou uvedené instituce využívají, nebo od ústřední protistrany samé dozví, že ústřední protistrana již nebude vyhovovat podmínkám pro povolení, případně uznání.

2. Je-li splněna podmínka stanovená v odstavci 1, musí dané instituce do tří měsíců od okamžiku, kdy se dozvěděly o okolnostech tamtéž uvedených, nebo dříve, pokud o to jejich příslušné orgány požádají, učinit tyto kroky s ohledem na své expozice vůči dané ústřední protistraně:

a) použít na své obchodní expozice vůči dané ústřední protistraně postup stanovený v čl. 306 odst. 1 písm. b);

b) použít na své předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání dané ústřední protistrany a pro nefinancované příspěvky dané ústřední protistraně postup stanovený v článku 309;

c) zacházet se svými expozicemi vůči dané ústřední protistraně, které jsou jiné než expozice uvedené v písmenech a) a b) tohoto odstavce, jako s expozicemi vůči podnikům v souladu se standardizovaným přístupem k úvěrovému riziku, jak je uvedeno v kapitole 2.“

88) V čl. 316 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce se mohou instituce rozhodnout nepoužívat pro výpočet relevantního ukazatele účetní kategorie pro výsledovku podle článku 27 směrnice 86/635/EHS na finanční a operativní leasing a namísto toho mohou zahrnout:

a) úrokové výnosy z finančního a operativního leasingu a zisky z pronajatých aktiv do kategorie uvedené v bodě 1 tabulky 1;

b) úrokové náklady z finančního a operativního leasingu a ztráty, odpisy a snížení hodnoty u aktiv pronajatých v rámci operativního leasingu do kategorie uvedené v bodě 2 tabulky 1.“

89) V části třetí hlavě IV se kapitola 1 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 325

Přístupy k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku

1. Instituce vypočítá kapitálové požadavky k tržnímu riziku všech pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku v souladu s těmito přístupy:

a) standardizovaným přístupem uvedeným v odstavci 2;

b) přístupem interního modelu uvedeným v kapitole 5 této hlavy pro ty kategorie rizika, pro něž instituce v souladu s článkem 363 obdržela svolení k použití tohoto přístupu.

2. Kapitálovými požadavky k tržnímu riziku vypočtenými v souladu se standardizovaným přístupem podle odst. 1 písm. a) se v příslušných případech rozumí součet těchto kapitálových požadavků:

a) kapitálové požadavky k pozičnímu riziku podle kapitoly 2;

b) kapitálové požadavky k měnovému riziku podle kapitoly 3;

c) kapitálové požadavky ke komoditnímu riziku podle kapitoly 4.

3. Instituce, která není v souladu s článkem 325a osvobozena od požadavků na podávání zpráv podle článku 430b, podává zprávy o výpočtu v souladu s článkem 430b pro všechny pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému nebo komoditnímu riziku v souladu s těmito přístupy:

a) alternativním standardizovaným přístupem stanoveným v kapitole 1a;

b) přístupem založeným na alternativních interních modelech stanoveným v kapitole 1b.

4. Instituce může v rámci skupiny trvale používat kombinaci přístupů podle odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku v souladu s článkem 363.

5. Instituce nesmí použít přístup uvedený v odst. 3 písm. b) pro nástroje v jejich obchodním portfoliu, které jsou sekuritizovanými pozicemi nebo pozicemi zahrnutými v alternativním portfoliu obchodování s korelací (ACTP) podle odstavců 6, 7 a 8.

6. Do ACTP se zahrnují sekuritizované pozice a úvěrové deriváty n-tého selhání, které splňují všechna tato kritéria:

a) pozice nejsou resekuritizovanými pozicemi, opcemi na sekuritizované tranše ani jakýmikoli jinými deriváty sekuritizovaných expozic, které neposkytují poměrný podíl na výnosech sekuritizované tranše;

b) všechny jejich podkladové nástroje jsou:

   i) nástroji na jedno jméno, včetně úvěrových derivátů na jedno jméno, pro něž existuje likvidní obousměrný trh;

   ii) běžně obchodovanými indexy založenými na nástrojích uvedených v bodu i).

Má se za to, že obousměrný trh existuje tam, kde existují nezávislé nabídky na nákup a prodej učiněné v dobré víře, takže lze během jednoho dne určit cenu, která má přiměřený vztah k poslední prodejní ceně nebo k běžným konkurenčním nabídkám na nákup a prodej učiněný v dobré víře, a vypořádání při této ceně je možné provést během relativně krátké doby, která odpovídá obchodním zvyklostem.

7. Do ACTP se nezahrnují pozice s kterýmkoli z těchto podkladových nástrojů:

a) podkladové nástroje zařazené do kategorií expozic uvedených v čl. 112 písm. h) nebo i);

b) pohledávka za jednotkou pro speciální účel, která je přímo či nepřímo zajištěna pozicí, jež by sama o sobě nebyla podle odstavce 6 způsobilá k zahrnutí do ACTP.

8. Instituce mohou do ACTP zahrnout pozice, které nejsou sekuritizovanými pozicemi ani úvěrovými deriváty n-tého selhání, avšak zajišťují jiné pozice tohoto portfolia, pokud pro tento nástroj nebo jeho podkladové nástroje existuje likvidní obousměrný trh popsaný v odst. 6 druhém pododstavci.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní, jakým způsobem instituce vypočítá kapitálové požadavky k tržnímu riziku u pozic v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku v souladu s přístupy stanovenými v odst. 1 písm. a) a b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. září 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325a

Osvobození od zvláštních požadavků na podávání zpráv pro tržní riziko

1. Instituce je osvobozena od požadavku na podávání zpráv podle článku 430b za předpokladu, že objem jejích rozvahových a podrozvahových položek vystavených tržnímu riziku je na základě posouzení prováděného měsíčně s použitím údajů k poslednímu dni v měsíci nejvýše roven každé z těchto hraničních hodnot:

a) 10 % celkových aktiv instituce;

b) 500 milionům EUR.

2. Instituce vypočítají objem svých rozvahových a podrozvahových položek vystavených tržnímu riziku na základě údajů k poslednímu dni každého měsíce v souladu s těmito požadavky:

a) musí být zahrnuty všechny pozice zařazené do obchodního portfolia kromě úvěrových derivátů, které jsou uznány jako vnitřní zajištění vůči expozicím úvěrového rizika v investičním portfoliu, a transakcí s úvěrovými deriváty, jež dokonale kompenzují tržní riziko vnitřního zajištění, jak je uvedeno v čl. 106 odst. 3;

b) musí být zahrnuty všechny pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému nebo komoditnímu riziku;

c) všechny pozice musí být oceněny svou tržní hodnotou k danému dni, s výjimkou pozic podle písmene b); pokud není tržní hodnota určité pozice k danému dni k dispozici, použijí instituce reálnou hodnotu této pozice k danému dni; pokud k danému dni není k dispozici reálná ani tržní hodnota, použijí instituce tu tržní nebo reálnou hodnotu dané pozice, která je nejaktuálnější;

d) všechny pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému riziku se považují za celkovou čistou měnovou pozici a oceňují se v souladu s článkem 352;

e) všechny pozice v investičním portfoliu vystavené komoditnímu riziku se oceňují podle článků 357 a 358;

f) absolutní hodnota dlouhé pozice se sčítá s absolutní hodnotou krátké pozice.

3. Instituce oznámí příslušným orgánům, pokud vypočítávají nebo přestanou vypočítávat kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s tímto článkem.

4. Instituce, která přestala splňovat jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, tuto skutečnost ihned oznámí příslušnému orgánu.

5. Osvobození od požadavků na podávání zpráv podle článku 430b se přestane uplatňovat tři měsíce poté, co nastane některý z těchto případů:

a) instituce nesplňuje podmínku stanovenou v odst. 1 písm. a) nebo b) po dobu tří po sobě jdoucích měsíců; nebo

b) instituce nesplňuje podmínku stanovenou v odst. 1 písm. a) nebo b) po dobu více než šesti z uplynulých dvanácti měsíců.

6. Pokud se na instituci začaly vztahovat požadavky na podávání zpráv podle článku 430b v souladu s odstavcem 5 tohoto článku, může být od těchto požadavků na podávání zpráv osvobozena pouze tehdy, prokáže-li příslušnému orgánu, že všechny podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.

7. Instituce neotevře, nenakoupí ani neprodá pozici pouze za účelem splnění některé z podmínek stanovených v odstavci 1 během měsíčního posuzování.

8. Instituce, která je způsobilá pro zacházení stanovené v článku 94, je osvobozena od požadavku na podávání zpráv podle článku 430b.

Článek 325b

Svolení ke konsolidovaným požadavkům

1. S výhradou odstavce 2 a pouze pro účely výpočtu čistých pozic a kapitálových požadavků v souladu s touto hlavou na konsolidovaném základě mohou instituce využít pozice v jedné instituci nebo podniku k vykompenzování pozic v jiné instituci nebo podniku.

2. Instituce mohou použít odstavec 1 pouze se svolením příslušných orgánů, které je uděleno, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) kapitál je uvnitř skupiny uspokojivě rozdělen;

b) regulační, právní nebo smluvní rámec, v němž tyto instituce působí, zaručuje vzájemnou finanční podporu uvnitř skupiny.

3. U podniků nacházejících se ve třetích zemích musí být kromě podmínek uvedených v odstavci 2 splněny i všechny následující podmínky:

a) tyto podniky obdržely povolení ve třetí zemi a odpovídají definici úvěrové instituce nebo jsou uznanými investičními podniky z třetích zemí;

b) na individuálním základě tyto podniky splňují kapitálové požadavky ekvivalentní požadavkům stanoveným v tomto nařízení;

c) v dotyčných třetích zemích neexistují předpisy, které by podstatně ovlivňovaly převod prostředků v rámci skupiny.“

90) V části třetí hlavě IV se vkládají nové kapitoly, které znějí:

„*KAPITOLA 1a*

Alternativní standardizovaný přístup

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 325c

Působnost a struktura alternativního standardizovaného přístupu

1. Alternativní standardizovaný přístup vymezený v této kapitole se použije pouze pro účely požadavku na podávání zpráv podle čl. 430b odst. 1.

2. Instituce vypočítají kapitálové požadavky k tržnímu riziku alternativním standardizovaným přístupem pro portfolio pozic v obchodním portfoliu nebo pozic v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku jako součet těchto tří složek:

a) kapitálového požadavku podle metody založené na citlivostech stanoveného v oddíle 2;

b) kapitálového požadavku k riziku selhání stanoveného v oddíle 5, který se vztahuje pouze na pozice v obchodním portfoliu v daném oddíle uvedené;

c) kapitálového požadavku ke zbytkovým rizikům podle oddílu 4, který se vztahuje pouze na pozice v obchodním portfoliu v daném oddíle uvedené.

Oddíl 2

Výpočet kapitálového požadavku podle metody založené na citlivostech

Článek 325d

Definice

Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:

1) „rizikovou třídou“ se rozumí jedna z těchto sedmi kategorií:

   i) obecné úrokové riziko;

   ii) riziko úvěrového rozpětí pro nesekuritizaci;

   iii) riziko úvěrového rozpětí pro sekuritizaci mimo alternativní portfolio obchodování s korelací (riziko úvěrového rozpětí mimo ACTP);

   iv) riziko úvěrového rozpětí pro sekuritizaci v rámci alternativního portfolia obchodování s korelací (riziko úvěrového rozpětí ACTP);

   v) akciové riziko;

   vi) komoditní riziko;

   vii) měnové riziko;

2) „citlivostí“ se rozumí relativní změna hodnoty pozice v důsledku změny hodnoty některého z relevantních rizikových faktorů dané pozice, vypočtená pomocí modelu oceňování instituce v souladu s oddílem 3 pododdílem 2;

3) „košem“ se rozumí podkategorie pozic v rámci jedné rizikové třídy s podobným rizikovým profilem, jemuž je přidělována riziková váha ve smyslu oddílu 3 pododdílu 1.

Článek 325e

Složky metody založené na citlivostech

1. Instituce vypočítají kapitálový požadavek k tržnímu riziku podle metody založené na citlivostech sloučením těchto tří kapitálových požadavků v souladu s článkem 325h:

a) kapitálových požadavků k riziku delta, které zachycuje riziko změny hodnoty nástroje v důsledku změn v jeho rizikových faktorech nesouvisejících s volatilitou;

b) kapitálových požadavků k riziku vega, které zachycuje riziko změny hodnoty nástroje v důsledku změn v jeho rizikových faktorech souvisejících s volatilitou;

c) kapitálových požadavků k riziku zakřivení, které zachycuje riziko změny hodnoty nástroje v důsledku změn v jeho hlavních rizikových faktorech nesouvisejících s volatilitou, jež nejsou zachyceny kapitálovými požadavky k riziku delta.

2. Pro účely výpočtu uvedeného v odstavci 1:

a) všechny pozice nástrojů s opčním prvkem podléhají kapitálovým požadavkům podle odst. 1 písm. a), b) a c);

b) všechny pozice nástrojů bez opčního prvku podléhají pouze kapitálovým požadavkům podle odst. 1 písm. a).

Pro účely této kapitoly zahrnují nástroje s opčním prvkem mimo jiné: kupní a prodejní opce, capy, floory, swapové opce, bariérové opce a exotické opce. Vložené opce, jako jsou opce na předčasné splacení nebo behaviorální opce, se pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku považují za samostatné pozice v opcích.

Pro účely této kapitoly se nástroje, jejichž peněžní tok lze zapsat jako lineární funkci pomyslné hodnoty podkladu, považují za nástroje bez opčního prvku.

Článek 325f

Kapitálové požadavky k rizikům delta a vega

1. Pro výpočet kapitálových požadavků k rizikům delta a vega použijí instituce faktory rizika delta a vega uvedené v oddílu 3 pododdílu 1.

2. Pro výpočet kapitálových požadavků k rizikům delta a vega uplatní instituce postup stanovený v odstavcích 3 až 8.

3. Pro každou rizikovou třídu se vypočítá citlivost všech nástrojů v působnosti kapitálových požadavků k rizikům delta a vega na každý příslušný faktor rizika delta a vega zahrnutý do dané rizikové třídy s pomocí příslušných vzorců uvedených v oddílu 3 pododdílu 2. Pokud hodnota některého nástroje závisí na několika rizikových faktorech, určí se citlivost samostatně pro každý z nich.

4. Citlivosti jsou přiřazovány jednomu z košů „b“ v rámci každé rizikové třídy.

5. V rámci každého koše „b“ jsou vzájemně započteny pozitivní a negativní citlivosti na tentýž rizikový faktor, čímž se získají čisté citlivosti (s_k) na každý rizikový faktor „k“ v koši.

6. Čisté citlivosti na každý rizikový faktor v každém koši se vynásobí odpovídající rizikovou váhou podle oddílu 6, čímž se získají vážené citlivosti na jednotlivé rizikové faktory v koši v souladu s tímto vzorcem:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

kde:

WS_k = vážené citlivosti;

RW_k = rizikové váhy; a

s_k = rizikový faktor.

7. Vážené citlivosti na jednotlivé rizikové faktory v každém koši se sečtou v souladu s níže uvedeným vzorcem, přičemž nejnižší hodnota ve funkci druhé odmocniny je nula, čímž se získá citlivost pro daný koš. Použijí se odpovídající korelace pro vážené citlivosti ve stejném koši (ρ_{kl}), jak jsou stanoveny v oddíle 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

kde:

K_h = citlivost pro daný koš; a

WS = vážené citlivosti.

8. Citlivost pro daný koš (K_b) se vypočítá pro každý koš v rámci rizikové třídy v souladu s odstavci 5, 6 a 7. Jakmile je citlivost pro daný koš vypočtena pro všechny koše, sloučí se vážené citlivosti na všechny rizikové faktory pro všechny koše v souladu s níže uvedeným vzorcem s použitím odpovídajících korelací γ_{bc} pro vážené citlivosti v různých koších, jak jsou stanoveny v oddíle 6, čímž se získá kapitálový požadavek k riziku delta nebo vega pro danou rizikovou třídu:

$$\text{Kapitálový požadavek k riziku „delta nebo vega“ pro danou rizikovou třídu} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

kde:

S_b = Σ_k WS_k pro všechny rizikové faktory v koši b a S_c = Σ_k WS_k v koši c. Pokud tyto hodnoty S_b a S_c vedou k záporné hodnotě celkového součtu $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_c \neq b\, \gamma_{bc} S_b S_c$, vypočte instituce kapitálové požadavky k riziku delta nebo vega pro danou rizikovou třídu alternativním způsobem, přičemž

S_b = max [min (Σ_k WS_k, K_b), – K_b] pro všechny rizikové faktory v koši b a

S_c = max [min (Σ_k WS_k, K_c), – K_c] pro všechny rizikové faktory v koši c.

Kapitálové požadavky k riziku delta nebo vega pro danou rizikovou třídu se vypočtou pro každou rizikovou třídu v souladu s odstavci 1 až 8.

Článek 325g

Kapitálové požadavky k riziku zakřivení

Instituce vypočítají kapitálové požadavky k riziku zakřivení v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeném v článku 461a.

Článek 325h

Součet kapitálových požadavků k rizikům delta a vega a k riziku zakřivení pro jednotlivé rizikové třídy

1. Instituce sečtou kapitálové požadavky k rizikům delta a vega a k riziku zakřivení pro jednotlivé rizikové třídy postupem stanoveným v odstavcích 2, 3 a 4.

2. Postup výpočtu kapitálových požadavků k rizikům delta a vega pro jednotlivé rizikové třídy a k riziku zakřivení stanovený v článcích 325f a 325g se provádí pro každou rizikovou třídu třikrát, pokaždé s jiným souborem korelačních parametrů ρ_{kl} (korelace mezi rizikovými faktory v rámci koše) a γ_{bc} (korelace mezi koši v rámci rizikové třídy). Každý z těchto souborů odpovídá odlišnému scénáři:

a) scénář středních korelací, podle nějž zůstávají korelační parametry ρ_{kl} a γ_{bc} podle oddílu 6 beze změny;

b) scénář vysokých korelací, podle nějž se korelační parametry ρ_{kl} a γ_{bc} určené v oddíle 6 jednotně vynásobí číslem 1,25, a parametry ρ_{kl} a γ_{bc} jsou podřízeny maximu 100 %;

c) scénář nízkých korelací, který se upřesní v aktu v přenesené pravomoci podle článku 461a.

3. Instituce sečtou kapitálové požadavky k rizikům delta a vega a k riziku zakřivení pro jednotlivé rizikové třídy pro každý scénář, aby určily tři kapitálové požadavky odpovídající jednotlivým scénářům.

4. Kapitálovým požadavkem určeným metodou založenou na citlivostech je ten nejvyšší z daných tří kapitálových požadavků uvedených v odstavci 3 odpovídajících jednotlivým scénářům.

Článek 325i

Zacházení s indexovými nástroji a s opcemi s více podkladovými nástroji

Instituce zacházejí s indexovými nástroji a s opcemi s více podkladovými nástroji v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeném v článku 461a.

Článek 325j

Zacházení se subjekty kolektivního investování

Instituce zacházejí se subjekty kolektivního investování v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v článku 461a.

Článek 325k

Pozice z upisování

1. Instituce mohou postup stanovený v tomto článku používat pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku u pozic z upisování dluhových nebo akciových nástrojů.

2. Instituce uplatní jeden z vhodných multiplikačních koeficientů uvedených v tabulce 1 na čisté citlivosti všech pozic z upisování v každém jednotlivém emitentovi, s výjimkou pozic z upisování, které upsaly nebo za které spoluručí třetí strany na základě formálních dohod, a vypočítají kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s přístupem stanoveným v této kapitole na základě upravených čistých citlivostí.

Tabulka 1

Obchodní den 0	0 %
Obchodní den 1	10 %
Obchodní dny 2 a 3	25 %
Obchodní den 4	50 %
Obchodní den 5	75 %
Po obchodním dnu 5	100 %

Pro účely tohoto článku „obchodní den 0“ znamená obchodní den, kdy se instituce bezpodmínečně zaváže přijmout známé množství cenných papírů za dohodnutou cenu.

3. Instituce o použití postupu stanoveného v tomto článku informují příslušné orgány.

Oddíl 3

Definice rizikových faktorů a citlivosti

Pododdíl 1

Definice rizikových faktorů

Článek 325l

Faktory obecného úrokového rizika

1. Pro všechny faktory obecného úrokového rizika včetně inflačního rizika a křížového měnového bazického rizika se vytvoří jeden koš pro každou měnu, přičemž každý koš obsahuje různé druhy rizikových faktorů.

Faktory obecného úrokového rizika delta použitelnými pro nástroje citlivé na úrokovou míru jsou příslušné bezrizikové míry pro každou měnu a každou z těchto splatností: 0,25 roku, 0,5 roku, 1 rok, 2 roky, 3 roky, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let. Instituce přiřadí rizikové faktory stanoveným bodům pomocí lineární interpolace nebo pomocí metody, která nejlépe odpovídá funkcím oceňování, které jsou používány v rámci nezávislé funkce řízení rizik instituce pro vykazování tržního rizika nebo zisků a ztrát vrcholnému vedení.

2. Instituce získá bezrizikové míry pro každou měnu z nástrojů peněžního trhu držených v obchodním portfoliu instituce, které mají nejnižší úvěrové riziko, například jednodenní indexové swapy.

3. Pokud instituce nemohou použít přístup uvedený v odstavci 2, musí být bezrizikové míry založeny na jedné nebo více trhem implikovaných swapových křivkách, které instituce používají k tržnímu ocenění pozic, například na mezibankovních nabídkových swapových křivkách.

Pokud jsou údaje o trhem implikovaných swapových křivkách uvedených v odstavci 2 a prvním pododstavci tohoto odstavce nedostatečné, mohou být bezrizikové míry odvozeny od nejvhodnější křivky státních dluhopisů pro danou měnu.

Pokud instituce používají faktory obecného úrokového rizika odvozené v souladu s postupem stanoveným v druhém pododstavci tohoto odstavce pro nástroje státního dluhu, nesmí být takový nástroj státního dluhu vyňat z kapitálových požadavků k riziku úvěrového rozpětí. V případech, kdy není možné oddělit bezrizikovou míru od složky úvěrového rozpětí, musí být citlivost na rizikový faktor přidělena jak ke třídě obecného úrokového rizika, tak i ke třídě rizika úvěrového rozpětí.

4. V případě faktorů obecného úrokového rizika tvoří každá měna samostatný koš. Rizikovým faktorům ve stejném koši, avšak s odlišnou splatností, přiřadí instituce různé rizikové váhy v souladu s oddílem 6.

Instituce použijí dodatečné rizikové faktory pro inflační riziko u dluhových nástrojů, jejichž peněžní toky jsou funkčně závislé na míře inflace. Tyto dodatečné rizikové faktory jsou složeny z jednoho vektoru trhem implikovaných měr inflace s různými splatnostmi pro jednotlivé měny. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je měr inflace použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj.

5. Instituce vypočítají citlivost nástroje na dodatečný rizikový faktor pro inflační riziko uvedený v odstavci 4 jako změnu v hodnotě nástroje podle svého modelu oceňování, která je výsledkem posunu o 1 bazický bod v každé složce vektoru. Každá měna tvoří samostatný koš. V rámci každého koše zacházejí instituce s inflací jako s jedním rizikovým faktorem bez ohledu na počet složek každého vektoru. Instituce v rámci koše vzájemně započtou všechny citlivosti na inflaci vypočítané způsobem popsaným v tomto odstavci s cílem získat jedinou čistou citlivost za každý koš.

6. Dluhové nástroje, které zahrnují platby v různých měnách, podléhají rovněž křížovému měnovému bazickému riziku mezi těmito měnami. Pro účely metody založené na citlivostech jsou rizikovými faktory, které mají instituce použít, křížové měnové bazické riziko pro každou měnu nad USD nebo EUR. Instituce vypočítají křížové měnové báze, které se nevztahují k bázi nad USD ani k bázi nad EUR, buď na „bázi nad USD“, nebo na „bázi nad EUR“.

Každý faktor křížového měnového bazického rizika je tvořen jedním vektorem křížové měnové báze různých splatností pro každou měnu. Pro každý dluhový nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je křížových měnových bází použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj. Každá měna tvoří odlišný koš.

Instituce vypočítají citlivost nástroje na faktor křížového měnového bazického rizika jako změnu v hodnotě nástroje podle svého modelu oceňování, která je výsledkem posunu o 1 bazický bod v každé složce vektoru. Každá měna tvoří samostatný koš. V rámci každého koše existují dva možné odlišné rizikové faktory: báze nad EUR a báze nad USD, bez ohledu na počet složek existujících v každém vektoru křížové měnové báze. Maximální počet čistých citlivostí na koš je dvě.

7. Faktory obecného úrokového rizika vega použitelnými pro opce s podklady, jež jsou citlivé na obecnou úrokovou míru, jsou implikované volatility příslušných bezrizikových měr, jak je popsáno v odstavcích 2 a 3, které jsou zařazeny do košů v závislosti na měně a v každém koši přiřazeny k těmto splatnostem: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Pro každou měnu existuje jeden koš.

Pro účely vzájemného započtení mají instituce za to, že implikované volatility spojené se stejnými bezrizikovými mírami a přiřazené ke stejným splatnostem představují stejný rizikový faktor.

Pokud instituce přiřadí implikované volatility ke splatnostem podle tohoto odstavce, uplatní se tyto požadavky:

a) pokud je splatnost opce v souladu se splatností podkladu, použije se jeden rizikový faktor, který se přiřadí v souladu s touto splatností;

b) pokud je splatnost opce kratší než splatnost podkladu, použijí se následující rizikové faktory takto:

   i) první rizikový faktor se přiřadí v souladu se splatností opce;

   ii) druhý rizikový faktor se přiřadí v souladu se zbytkovou splatností podkladu opce ke dni skončení platnosti opce.

8. Faktory obecného úrokového rizika zakřivení, jež mají instituce použít, jsou tvořeny jedním vektorem bezrizikových měr, který představuje specifickou bezrizikovou výnosovou křivku, na každou měnu. Každá měna tvoří odlišný koš. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností bezrizikových měr použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj.

9. Instituce vypočítají citlivost nástroje na každý rizikový faktor použitý ve vzorci rizika zakřivení v souladu s článkem 325g. Pro účely rizika zakřivení považují instituce vektory odpovídající různým výnosovým křivkám a mající různý počet složek za tentýž rizikový faktor, a to za předpokladu, že tyto vektory odpovídají stejné měně. Instituce vzájemně započtou citlivosti na stejný rizikový faktor. Pro každý koš existuje pouze jedna čistá citlivost.

Pro riziko inflace a křížové měnové bazické riziko neexistují žádné kapitálové požadavky k riziku zakřivení.

Článek 325m

Faktory rizika úvěrového rozpětí pro nesekuritizované expozice

1. Faktory rizika úvěrového rozpětí delta, které mají instituce používat pro nesekuritizované nástroje, jež jsou citlivé na úvěrové rozpětí, jsou míry úvěrového rozpětí těchto nástrojů odvozené od příslušných dluhových nástrojů a swapů úvěrového selhání a přiřazené ke každé z těchto splatností: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Instituce použijí jeden rizikový faktor na emitenta a splatnost, bez ohledu na to, zda jsou dané míry úvěrového rozpětí emitenta odvozeny od dluhových nástrojů nebo swapů úvěrového selhání. Koše jsou sektorové koše, jak je uvedeno v oddíle 6, a každý koš zahrnuje všechny rizikové faktory přiřazené příslušnému sektoru.

2. Faktory rizika úvěrového rozpětí vega, jež mají instituce používat pro opce s nesekuritizovanými podklady citlivými na úvěrové rozpětí, jsou implikované volatility měr úvěrového rozpětí emitenta podkladů odvozených způsobem stanoveným v odstavci 1, které se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatností opce podléhající kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Použijí se stejné koše jako koše, které byly použity pro riziko úvěrového rozpětí delta pro nesekuritizované expozice.

3. Faktory rizika úvěrového rozpětí u zakřivení, které mají instituce používat pro nesekuritizované nástroje, jsou tvořeny jedním vektorem měr úvěrového rozpětí, který představuje křivku úvěrového rozpětí konkrétního emitenta. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností měr úvěrového rozpětí použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj. Použijí se stejné koše jako koše, které byly použity pro riziko úvěrového rozpětí delta pro nesekuritizované expozice.

4. Instituce vypočítají citlivost nástroje na každý rizikový faktor použitý ve vzorci rizika zakřivení v souladu s článkem 325g. Pro účely rizika zakřivení považují instituce vektory, které jsou odvozeny od příslušných dluhových nástrojů nebo swapů úvěrového selhání a mají různý počet složek, za stejný rizikový faktor, pokud tyto vektory odpovídají stejnému emitentovi.

Článek 325n

Faktory rizika úvěrového rozpětí pro sekuritizaci

1. Instituce použijí faktory rizika úvěrového rozpětí podle odstavce 3 na sekuritizované pozice, které patří do ACTP, jak je uvedeno v čl. 325 odst. 6, 7 a 8.

Instituce použijí faktory rizika úvěrového rozpětí podle odstavce 5 na sekuritizované pozice, které nepatří do ACTP, jak je uvedeno v čl. 325 odst. 6, 7 a 8.

2. Koše použitelné pro riziko úvěrového rozpětí sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP, jsou stejné jako koše použitelné pro riziko úvěrového rozpětí nesekuritizovaných expozic, jak je uvedeno v oddíle 6.

Koše použitelné pro riziko úvěrového rozpětí sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP, jsou specifické pro tuto kategorii rizikové třídy, jak je uvedeno v oddíle 6.

3. Faktory rizika úvěrového rozpětí, které mají instituce používat pro sekuritizované pozice, které patří do ACTP, jsou vymezeny takto:

a) faktory rizika delta jsou všechny příslušné míry úvěrového rozpětí emitentů podkladových expozic sekuritizované pozice, odvozené od příslušných dluhových nástrojů a swapů úvěrového selhání pro každou z těchto splatností: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let;

b) faktory rizika vega použitelnými pro opce se sekuritizovanými pozicemi, které patří do ACTP jako podklady, jsou implikované volatility úvěrových rozpětí emitentů podkladových expozic sekuritizované pozice odvozených způsobem stanoveným v písmenu a) tohoto odstavce, které se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatností odpovídající opce podléhající kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let;

c) faktory rizika zakřivení jsou příslušné výnosové křivky úvěrového rozpětí emitentů podkladových expozic sekuritizované pozice, vyjádřené jako vektor měr úvěrového rozpětí pro různé splatnosti odvozených způsobem uvedeným v písmenu a) tohoto odstavce; pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností měr úvěrového rozpětí použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj.

4. Instituce vypočítají citlivost sekuritizované pozice na každý rizikový faktor použitý ve vzorci rizika zakřivení v souladu s článkem 325g. Pro účely rizika zakřivení považují instituce vektory, které jsou odvozeny od příslušných dluhových nástrojů nebo swapů úvěrového selhání a mají různý počet složek, za stejný rizikový faktor, pokud tyto vektory odpovídají stejnému emitentovi.

5. Faktory rizika úvěrového rozpětí, které mají instituce používat pro sekuritizované pozice, které nepatří do ACTP, se vztahují k rozpětí tranše, nikoliv k rozpětí podkladových nástrojů, a jsou vymezeny takto:

a) faktory rizika delta jsou příslušné míry úvěrového rozpětí tranše přiřazené k následujícím splatnostem v souladu se splatností tranše: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let;

b) faktory rizika vega použitelnými pro opce se sekuritizovanými pozicemi, které nepatří do ACTP jako podklady, jsou implikované volatility úvěrového rozpětí tranší, přičemž každá z nich je přiřazena k následujícím splatnostem v souladu se splatností opce podléhající kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let;

c) faktory rizika zakřivení jsou stejné jako faktory popsané v písmeni a) tohoto odstavce; na všechny tyto rizikové faktory se použije společná riziková váha, jak je uvedeno v oddíle 6.

Článek 325o

Faktory akciového rizika

1. Koši pro všechny faktory akciového rizika jsou sektorové koše uvedené v oddíle 6.

2. Faktory akciového rizika delta, které mají instituce používat, jsou všechny spotové ceny akcií a všechny akciové repo sazby.

Pro účely akciového rizika tvoří specifická akciová repo křivka jeden rizikový faktor, který je vyjádřen jako vektor repo sazeb pro různé splatnosti. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností repo sazeb použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj.

Instituce vypočítají citlivost nástroje na faktor akciového rizika jako změnu v hodnotě nástroje podle svého modelu oceňování, která je výsledkem posunu o 1 bazický bod v každé složce vektoru. Instituce vzájemně započtou citlivosti na rizikový faktor repo sazby stejného akciového cenného papíru bez ohledu na počet složek každého vektoru.

3. Faktory akciového rizika vega, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na akcie, jsou implikované volatility spotových cen akcií, které se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatnostmi odpovídajících opcí podléhajících kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Pro akciové repo sazby neexistují žádné kapitálové požadavky k riziku vega.

4. Faktory akciového rizika zakřivení, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na akcie, jsou všechny spotové ceny akcií bez ohledu na splatnost odpovídajících opcí. Pro akciové repo sazby neexistují žádné kapitálové požadavky k riziku zakřivení.

Článek 325p

Faktory komoditního rizika

1. Koši pro všechny faktory komoditního rizika jsou sektorové koše uvedené v oddíle 6.

2. Faktory komoditního rizika delta, které mají instituce používat pro nástroje citlivé na komodity, jsou všechny spotové komoditní ceny pro každý typ komodity a každou z následujících splatností: 0,25 roku, 0,5 roku, 1 rok, 2 roky, 3 roky, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let. Instituce mají za to, že dvě komoditní ceny téhož typu komodity a se stejnou splatností představují stejný rizikový faktor pouze v případě, že soubor právních podmínek týkajících se místa dodání je shodný.

3. Faktory komoditního rizika vega, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na komodity, jsou implikované volatility komoditních cen pro každý typ komodity, které se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatnostmi odpovídajících opcí podléhajících kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Instituce mají za to, že citlivosti na stejný typ komodity přiřazené stejné splatnosti představují jeden rizikový faktor, který instituce následně vzájemně započtou.

4. Faktory komoditního rizika zakřivení, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na komodity, tvoří jeden soubor komoditních cen s různými splatnostmi podle typu komodity, který je vyjádřen jako vektor. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je cen dané komodity, které jsou použity jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj. Instituce nerozlišují mezi cenami komodit podle místa dodání.

Citlivost nástroje na každý rizikový faktor použitý ve vzorci rizika zakřivení se vypočítá v souladu s článkem 325g. Pro účely rizika zakřivení mají instituce za to, že vektory s různým počtem složek představují tentýž rizikový faktor, pokud tyto vektory odpovídají stejnému typu komodity.

Článek 325q

Faktory měnového rizika

1. Faktory měnového rizika delta, které mají instituce používat pro nástroje citlivé na cizí měny, jsou všechny spotové směnné kurzy mezi měnou, ve které je nástroj denominován, a vykazovací měnou instituce. Pro každý měnový pár existuje jeden koš obsahující jeden rizikový faktor a jednu čistou citlivost.

2. Faktory měnového rizika vega, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na cizí měny, jsou implikované volatility směnných kurzů mezi měnovými páry uvedenými v odstavci 1. Tyto implikované volatility směnných kurzů se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatnostmi odpovídajících opcí podléhajících kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let.

3. Faktory měnového rizika zakřivení, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na cizí měny, jsou stejné jako faktory uvedené v odstavci 1.

4. U veškerých faktorů měnového rizika delta, vega a měnového rizika zakřivení nemusí instituce rozlišovat mezi místními a zahraničními variantami měny.

Pododdíl 2

Definice citlivosti

Článek 325r

Citlivosti na riziko delta

1. Citlivosti na obecné úrokové riziko delta vypočítají instituce takto:

a) citlivosti na rizikové faktory tvořené bezrizikovými mírami se vypočítají takto:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

kde:

$S_{r_{kt}}$ = citlivosti na rizikové faktory tvořené bezrizikovými mírami;

r_{kt} = míra bezrizikové křivky k se splatností t;

V_i (.) = funkce oceňování nástroje i; a

x,y = rizikové faktory jiné než r_{kt} ve funkci oceňování V_i;

b) citlivosti na rizikové faktory tvořené inflačním rizikem a křížovou měnovou bází se vypočítají takto:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\overline{x}_{ji} + 0{,}0001\,\overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

kde:

S_{x_j} = citlivosti na rizikové faktory tvořené inflačním rizikem a křížovou měnovou bází;

$\overline{x}_{ji}$ = vektor m složek vyjadřující implicitní křivku inflace nebo křížovou měnovou bazickou křivku pro danou měnu j, přičemž m se rovná počtu inflačních nebo křížových měnových proměnných použitých v modelu oceňování nástroje i;

$\overline{I_m}$ = jednotková matice rozměru (1 × m);

V_i (.) = funkce oceňování nástroje i; a

y, z = další proměnné v modelu oceňování.

2. Citlivosti na riziko úvěrového rozpětí delta vypočítají instituce pro všechny sekuritizované a nesekuritizované pozice takto:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(CS_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

kde:

$S_{CS_{kt}}$ = citlivosti na riziko úvěrového rozpětí delta vypočítají instituce pro všechny sekuritizované a nesekuritizované pozice;

cs_{kt} = hodnota míry úvěrového rozpětí emitenta j při splatnosti t;

V_i (.) = funkce oceňování nástroje i; a

x,y = rizikové faktory jiné než cs_{kt} ve funkci oceňování V_i.

3. Citlivosti na akciové riziko delta vypočítají instituce takto:

a) citlivosti na rizikové faktory tvořené spotovými cenami akcií se vypočítají takto:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0{,}01}$$

kde:

s_k = citlivosti na rizikové faktory tvořené spotovými cenami akcií;

k = konkrétní majetkový cenný papír;

EQ_k = hodnota spotové ceny daného majetkového cenného papíru;

V_i (.) = funkce oceňování nástroje i; a

x,y = rizikové faktory jiné než EQ_k ve funkci oceňování V_i;

b) citlivosti na rizikové faktory tvořené akciovými repo sazbami se vypočítají takto:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\overline{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

kde:

S_{x_k} = citlivosti na rizikové faktory tvořené akciovými repo sazbami;

k = index označující akcii;

$\overline{x}_{ki}$ = vektor m složek vyjadřující termínovou strukturu rep pro konkrétní akcii k, přičemž m se rovná počtu repo sazeb odpovídajícímu různým splatnostem použitým v modelu oceňování nástroje i;

$\overline{I_m}$ = jednotková matice rozměru (1 × m);

V_i (.) = funkce oceňování nástroje i; a

y, z = rizikové faktory jiné než $\overline{x}_{ki}$ ve funkci oceňování V_i.

4. Citlivosti na komoditní riziko delta vypočítají instituce vůči každému rizikovému faktoru k takto:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k, \gamma, z \ldots) - V_i(CTY_k, \gamma, z \ldots)}{0{,}01}$$

kde:

s_k = citlivosti na komoditní riziko delta;

k = daný faktor komoditního rizika;

CTY_k = hodnota rizikového faktoru k;

V_i (.) = tržní hodnota nástroje i jako funkce rizikového faktoru k; a

y, z = rizikové faktory jiné než CTY_k v modelu oceňování nástroje i.

5. Citlivosti na měnové riziko delta vypočítají instituce vůči každému faktoru měnového rizika k takto:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k, y, z \ldots) - V_i(FX_k, y, z \ldots)}{0{,}01}$$

kde:

s_k = citlivosti na měnové riziko delta;

k = daný faktor měnového rizika;

FX_k = hodnota rizikového faktoru;

V_i (.) = tržní hodnota nástroje i jako funkce rizikového faktoru k; a

y, z = rizikové faktory jiné než FX_k v modelu oceňování nástroje i.

Článek 325s

Citlivosti na riziko vega

1. Citlivost opce na riziko vega vypočítají instituce vůči danému rizikovému faktoru k takto:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

kde:

s_k = citlivost opce na riziko vega;

k = konkrétní faktor rizika vega, tvořený implikovanou volatilitou;

vol_k = hodnota tohoto rizikového faktoru, která by měla být vyjádřena jako procento; a

x,y = rizikové faktory jiné než vol_k ve funkci oceňování V_i.

2. V případě rizikových tříd, kde mají faktory rizika vega rozměr splatnosti, ale kde se pravidla přiřazování rizikových faktorů nepoužijí, protože opce nemají splatnost, přiřadí instituce tyto rizikové faktory k nejdelší předepsané splatnosti. Na tyto opce se vztahuje navýšení pro zbytková rizika.

3. V případě opcí, které nemají realizační cenu nebo bariéru, a opcí, které mají několik realizačních cen nebo bariér, uplatní instituce přiřazování k realizační ceně a splatnosti používaným interně danou institucí ke stanovení ceny opce. Na tyto opce se rovněž vztahuje navýšení pro zbytková rizika.

4. Instituce nepočítají riziko vega pro sekuritizované tranše zahrnuté do ACTP podle čl. 325 odst. 6, 7 a 8, které nemají implikovanou volatilitu. Pro tyto sekuritizované tranše musí být vypočítány kapitálové požadavky k riziku delta a riziku zakřivení.

Článek 325t

Požadavky na výpočty citlivosti

1. Instituce odvozují citlivosti ze svých modelů oceňování, které slouží jako základ pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení, pomocí vzorců stanovených v tomto pododdíle.

Odchylně od prvního pododstavce mohou příslušné orgány od instituce, které nebylo uděleno svolení používat přístup založený na alternativních interních modelech podle kapitoly 1b, vyžadovat, aby při výpočtu citlivostí podle této kapitoly pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku a podávání zpráv o nich v souladu s čl. 430b odst. 3 použily funkce oceňování, které jsou součástí systému měření rizika v rámci jejich přístupu založeném na interních modelech.

2. Při výpočtu citlivostí nástrojů s opčním prvkem uvedených v čl. 325e odst. 2 písm. a) na riziko delta mohou instituce předpokládat, že rizikové faktory implikované volatility jsou konstantní.

3. Při výpočtu citlivostí nástrojů s opčním prvkem uvedených v čl. 325e odst. 2 písm. b) na riziko vega se použijí tyto požadavky:

a) v případě obecného úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí předpokládají instituce pro každou měnu, že podklad rizikových faktorů volatility, pro něž se riziko vega počítá, má v modelech oceňování použitých pro dané nástroje logaritmicko-normální nebo normální rozdělení;

b) v případě akciového rizika, komoditního rizika a měnového rizika předpokládají instituce, že podklad rizikových faktorů volatility, pro něž se riziko vega počítá, má v modelech oceňování použitých pro tyto nástroje logaritmicko-normální rozdělení.

4. Instituce vypočítají všechny citlivosti kromě citlivostí na úvěrové úpravy v ocenění.

5. Odchylně od odstavce 1 může instituce s výhradou svolení příslušných orgánů použít při výpočtu kapitálových požadavků pozice v obchodním portfoliu podle této kapitoly alternativní definice citlivostí na riziko delta, pokud splňuje všechny tyto podmínky:

a) tyto alternativní definice se používají pro účely interního řízení rizik a pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení nezávislým útvarem řízení rizika v rámci instituce;

b) instituce prokáže, že jsou tyto alternativní definice vhodnější k zachycení citlivostí pro danou pozici než vzorce uvedené v tomto pododdíle a že výsledné citlivosti se od uvedených vzorců podstatně neliší.

6. Odchylně od odstavce 1 může instituce s výhradou svolení příslušných orgánů použít při výpočtu kapitálových požadavků pozice v obchodním portfoliu podle této kapitoly alternativní definice citlivostí na riziko vega, pokud splňuje obě tyto podmínky:

a) uvedené alternativní definice se používají pro účely interního řízení rizik a pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení nezávislým útvarem řízení rizika v rámci instituce;

b) instituce prokáže, že jsou uvedené alternativní definice vhodnější k zachycení citlivostí pro danou pozici než vzorce uvedené v tomto pododdíle a že lineární transformace uvedená v prvním pododstavci odráží citlivost na riziko vega.

Oddíl 4

Navýšení pro zbytkové riziko

Článek 325u

Kapitálové požadavky ke zbytkovým rizikům

1. Kromě kapitálových požadavků k tržnímu riziku stanovených v oddíle 2 uplatní instituce dodatečné kapitálové požadavky na nástroje vystavené zbytkovým rizikům v souladu s tímto článkem.

2. Má se za to, že nástroje jsou vystaveny zbytkovým rizikům, pokud splňují kteroukoli z těchto podmínek:

a) nástroj odkazuje na exotický podklad, což pro účely této kapitoly znamená, že nástroj obchodního portfolia odkazuje na podkladovou expozici, která nespadá do působnosti zacházení v rámci rizik delta, vega a zakřivení podle metody založené na citlivostech stanovené v oddíle 2 ani kapitálových požadavků k riziku selhání stanovených v oddíle 5;

b) nástroj je nástrojem nesoucím jiná zbytková rizika, což pro účely této kapitoly zahrnuje kterýkoli z těchto nástrojů:

   i) nástroje, které podléhají kapitálovým požadavkům k riziku vega a k riziku zakřivení podle metody založené na citlivostech stanovené v oddíle 2 a které generují částky k výplatě, které nelze replikovat jako konečnou lineární kombinaci vanilkových opcí s jedinou podkladovou cenou akcie, cenou komodity, směnným kurzem, cenou dluhopisu, cenou swapu úvěrového selhání nebo úrokovým swapem;

   ii) nástroje, které jsou pozicemi, jež patří do ACTP, jak je uvedeno v čl. 325 odst. 6; zajištění, která patří do daného ACTP, jak je uvedeno v čl. 325 odst. 8, se nezohledňují.

3. Instituce vypočítá dodatečné kapitálové požadavky uvedené v odstavci 1 jako součet hrubých pomyslných částek nástrojů uvedených v odstavci 2 vynásobených těmito rizikovými váhami:

a) 1,0 % v případě nástrojů uvedených v odst. 2 písm. a);

b) 0,1 % v případě nástrojů uvedených v odst. 2 písm. b).

4. Odchylně od odstavce 1 instituce neuplatní kapitálový požadavek ke zbytkovým rizikům u nástroje, který splňuje kteroukoli z těchto podmínek:

a) nástroj je kotován na uznané burze;

b) nástroj je způsobilý k centrálnímu clearingu v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012;

c) nástroj dokonale kompenzuje tržní riziko jiné pozice v obchodním portfoliu a v takovém případě jsou obě dokonale si odpovídající pozice v obchodním portfoliu z kapitálového požadavku ke zbytkovým rizikům vyňaty.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní, co je exotický podklad a které nástroje jsou nástroji nesoucími zbytková rizika pro účely odstavce 2.

Při vypracovávání těchto návrhů regulačních technických norem EBA prověří, zda by za exotické podklady měly být považovány riziko dlouhověkosti, počasí, přírodní katastrofy a budoucí realizovaná volatilita.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2021.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 5

Kapitálové požadavky k riziku selhání

Článek 325v

Definice a obecná ustanovení

1. Pro účely tohoto oddílu se použijí tyto definice:

a) „krátkou expozicí“ se rozumí, že selhání emitenta nebo skupiny emitentů vede k zisku pro instituci bez ohledu na druh nástroje nebo transakce vytvářející tuto expozici;

b) „dlouhou expozicí“ se rozumí, že selhání emitenta nebo skupiny emitentů vede ke ztrátě pro instituci bez ohledu na druh nástroje nebo transakce vytvářející tuto expozici;

c) „hrubou výší rizika náhlého selhání“ („hrubou výší JTD“) se rozumí odhadovaná velikost ztráty nebo zisku, které by selhání dlužníka vytvořilo pro specifickou expozici;

d) „čistou výší rizika náhlého selhání“ („čistou výší JTD“) se rozumí odhadovaná velikost ztráty nebo zisku, které by selhání dlužníka způsobilo konkrétní instituci po kompenzaci mezi hrubými výšemi rizika náhlého selhání;

e) „ztrátovostí ze selhání“ neboli „LGD“ se rozumí ztrátovost ze selhání dlužníka u nástroje vydaného tímto dlužníkem vyjádřená jako podíl pomyslné hodnoty tohoto nástroje;

f) „rizikovou váhou selhání“ se rozumí procento představující odhadovanou pravděpodobnost selhání každého dlužníka podle jeho úvěruschopnosti.

2. Kapitálové požadavky k riziku selhání se použijí na dluhové a akciové nástroje, na derivátové nástroje mající dané nástroje jako podklady a na deriváty, jejichž částky k výplatě nebo reálné hodnoty jsou ovlivněny selháním dlužníka jiného než protistrany samotného derivátového nástroje. Instituce vypočítají požadavky k riziku selhání samostatně pro každý z těchto druhů nástrojů: sekuritizované expozic, sekuritizované expozice, které nepatří do ACTP, a sekuritizované expozice, které do ACTP patří. Konečné kapitálové požadavky k riziku selhání jsou pro instituce součtem těchto tří složek.

Pododdíl 1

Kapitálové požadavky k riziku selhání u nesekuritizovaných expozic

Článek 325w

Hrubé výše rizika náhlého selhání

1. Instituce vypočítají hrubé výše JTD pro každou dlouhou expozici vůči dluhovým nástrojům takto:

$$JTD_{dlouhá} = max\ \{LGD \cdot V_{pomyslná} + P\&L_{dlouhá} + Úprava_{dlouhá};\ 0\}$$

kde:

$JTD_{dlouhá}$ = hrubá výše JTD pro dlouhou expozici;

$V_{pomyslná}$ = pomyslná hodnota nástroje;

$P\&L_{dlouhá}$ = výraz upravující zisky nebo ztráty, které již instituce zaúčtovala, v důsledku změn reálné hodnoty nástroje, který vytváří dlouhou expozici; zisky se do vzorce zadávají s kladným znaménkem a ztráty se záporným; a

$Úprava_{dlouhá}$ = částka, o kterou by byla v důsledku struktury derivátového nástroje ztráta instituce v případě selhání zvýšena nebo snížena vzhledem k plné výši ztráty vyplývající z podkladového nástroje;. zvýšení se do výrazu $Úprava_{dlouhá}$ zadávají s kladným znaménkem a snížení se záporným.

2. Instituce vypočítají hrubé výše JTD pro každou krátkou expozici vůči dluhovým nástrojům takto:

$$JTD_{krátká} = min \{LGD \cdot V_{pomyslná} + P\&L_{krátká} + Úprava_{krátká}; 0\}$$

kde:

$JTD_{krátká}$ = hrubá výše JTD pro krátkou expozici;

$V_{pomyslná}$ = pomyslná hodnota nástroje, která se do vzorce zadává se záporným znaménkem;

$P\&L_{krátká}$ = výraz upravující zisky nebo ztráty, které již instituce zaúčtovala, v důsledku změn reálné hodnoty nástroje, který vytváří krátkou expozici; zisky se do vzorce zadávají s kladným znaménkem a ztráty se záporným; a

$Úprava_{krátká}$ = částka, o kterou by byl v důsledku struktury derivátového nástroje zisk instituce v případě selhání zvýšen nebo snížen vzhledem k plné výši ztráty vyplývající z podkladového nástroje; snížení se do výrazu $Úprava_{krátká}$ zadávají s kladným znaménkem a zvýšení se záporným.

3. Pro účely výpočtu stanoveného v odstavcích 1 a 2 jsou LGD pro dluhové nástroje, které mají instituce používat, tyto:

a) expozicím vůči dluhovým nástrojům bez přednostního pořadí se přiřadí hodnota LGD 100 %;

b) expozicím vůči dluhovým nástrojům s přednostním pořadím se přiřadí hodnota LGD 75 %;

c) expozicím vůči krytým dluhopisům podle článku 129 se přiřadí hodnota LGD 25 %.

4. Pro účely výpočtů uvedených v odstavcích 1 a 2 se pomyslné hodnoty určí takto:

a) v případě dluhových nástrojů je pomyslnou hodnotou nominální hodnota dluhového nástroje;

b) v případě derivátových nástrojů s podklady ve formě dluhových cenných papírů je pomyslnou hodnotou pomyslná hodnota derivátového nástroje.

5. Pro expozice vůči akciovým nástrojům nevypočítají instituce hrubé výše JTD pomocí vzorců uvedených v odstavcích 1 a 2, ale takto:

$$JTD_{krátká} = max \{LGD \cdot V_{pomyslná} + P\&L_{krátká} + Úprava_{krátká}; 0\}$$

$$JTD_{krátká} = min \{LGD \cdot V_{pomyslná} + P\&L_{krátká} + Úprava_{krátká}; 0\}$$

kde:

$JTD_{dlouhá}$ = hrubá výše JTD pro dlouhou expozici;

$JTD_{krátká}$ = hrubá výše JTD pro krátkou expozici;

V = reálná hodnota akcie, nebo v případě derivátových nástrojů s podklady ve formě akcií reálná hodnota podkladu ve formě akcií.

6. Instituce přiřadí LGD 100 % akciovým nástrojům pro účely výpočtu stanoveného v odstavci 5.

7. V případě expozic vůči riziku selhání vyplývajícímu z derivátových nástrojů, jejichž částky k výplatě v případě selhání dlužníka nesouvisejí s pomyslnou hodnotou konkrétního nástroje vydaného tímto dlužníkem nebo s LGD dlužníka či nástrojem vydaným tímto dlužníkem, použijí instituce alternativní metodiky k odhadu hrubých výší JTD.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) způsob, jakým mají instituce vypočítat výše JTD pro různé druhy nástrojů v souladu s tímto článkem;

b) alternativní metodiky, jež mají instituce používat pro účely odhadu hrubých výší JTD podle odstavce 7;

c) pomyslné hodnoty nástrojů jiných než uvedených v odst. 4 písm. a) a b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2021.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325x

Čisté výše rizika náhlého selhání

1. Instituce vypočítá čisté výše JTD vzájemným započtením hrubých výší JTD pro krátké a dlouhé expozice. Vzájemné započtení je možné pouze mezi expozicemi vůči stejnému dlužníkovi, pokud mají krátké expozice stejné pořadí přednosti jako dlouhé expozice nebo nižší pořadí přednosti.

2. Vzájemné započtení se provede v plném rozsahu nebo částečně, v závislosti na splatnostech vzájemně započítávaných expozic:

a) vzájemné započtení se provede v plném rozsahu, pokud mají všechny vzájemně započítávané expozice splatnost jeden rok nebo delší;

b) vzájemné započtení se provede částečně, pokud alespoň jedna ze vzájemně započítávaných expozic má splatnost kratší než jeden rok; v takovém případě je výše JTD každé expozice se splatností kratší než jeden rok vynásobena poměrem splatnosti dané expozice k období jednoho roku.

3. Pokud není vzájemné započtení možné, hrubé výše JTD se rovnají čistým výším JTD v případě expozic se splatností jeden rok nebo delší. Hrubé výše JTD se splatností kratší než jeden rok se pro výpočet čistých výší JTD vynásobí poměrem splatnosti expozice k období jednoho roku s dolní hranicí tři měsíce.

4. Pro účely odstavců 2 a 3 se uvažují splatnosti derivátových smluv, a nikoliv splatnosti jejich podkladů. Hotovostním akciovým expozicím se přiřadí splatnost jeden rok nebo tři měsíce, podle vlastního uvážení instituce.

Článek 325y

Výpočet kapitálových požadavků k riziku selhání

1. Čisté výše JTD bez ohledu na druh protistrany se vynásobí rizikovými vahami selhání, které odpovídají jejich úvěrové kvalitě, jak je uvedeno v tabulce 2:

Tabulka 2

Kategorie úvěrové kvality	Riziková váha selhání
Stupeň úvěrové kvality 1	0,5 %
Stupeň úvěrové kvality 2	3 %

Kategorie úvěrové kvality	Riziková váha selhání
Stupeň úvěrové kvality 3	6 %
Stupeň úvěrové kvality 4	15 %
Stupeň úvěrové kvality 5	30 %
Stupeň úvěrové kvality 6	50 %
Nehodnoceno	15 %
Selhání	100 %

2. Expozice, které by obdržely rizikovou váhu 0 % podle standardizovaného přístupu pro hodnocení úvěrového rizika v souladu s hlavou II kapitolou 2, obdrží rizikovou váhu selhání 0 % pro kapitálové požadavky k riziku selhání.

3. Vážené čisté výše JTD se zařadí do těchto košů: podnikatelské subjekty, státy, místní samosprávy / obce.

4. Vážené čisté výše JTD se sečtou v každém koši v souladu s tímto vzorcem:

$$DRC_b = \max \Sigma_{i \in \text{Dlouhá}} RW_i \cdot \text{čistá JTD}_i - WtS \cdot (\Sigma_{i \in \text{Krátká}} RW_i \cdot \text{čistá JTD}_i); 0\}$$

kde:

DRC_b = kapitálový požadavek k riziku selhání pro koš b;

i = index označující nástroj, jenž náleží do koše b;

RW_i = riziková váha; a

WtS = poměr vyjadřující přínos pro zajišťovací vztahy v koši, který se vypočítá takto:

$$WtS = \frac{\sum \text{čistáJTD}_{\text{dlouhá}}}{\sum \text{čistáJTD}_{\text{dlouhá}} + \sum \left|\text{čistáJTD}_{\text{krátká}}\right|}$$

Pro účely výpočtu DRC_b a WtS se pro všechny pozice v koši bez ohledu na stupeň úvěrové kvality, který je těmto pozicím přidělen, sečtou dlouhé a krátké pozice, čímž se získají kapitálové požadavky k riziku selhání pro daný koš.

5. Konečný kapitálový požadavek k riziku selhání u nesekuritizovaných expozic se vypočítá jako prostý součet kapitálových požadavků na úrovni koše.

Pododdíl 2

Kapitálové požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP

Článek 325z

Výše rizika náhlého selhání

1. Hrubými výšemi rizika náhlého selhání pro sekuritizované expozice jsou jejich tržní hodnoty, nebo není-li jejich tržní hodnota k dispozici, jejich reálná hodnota stanovená v souladu s příslušným účetním rámcem.

2. Čisté výše rizika náhlého selhání se určí vzájemným započtením dlouhých hrubých výší rizika náhlého selhání a krátkých hrubých výší rizika náhlého selhání. Vzájemné započtení je možné pouze mezi sekuritizovanými expozicemi se stejným seskupením podkladových aktiv náležejícími do stejné tranše. Není povoleno vzájemné započtení mezi sekuritizovanými expozicemi s různými seskupeními podkladových aktiv, přestože jsou záchytné a uvolňující body stejné.

3. V případě, že rozložením nebo kombinací stávajících sekuritizovaných expozic lze dokonale, s výjimkou rozměru splatnosti, replikovat ostatní stávající sekuritizované expozice, mohou být pro účely vzájemného započtení namísto stávajících sekuritizovaných expozic použity expozice vyplývající z daného rozložení nebo kombinace.

4. V případě, že rozložením nebo kombinací stávajících expozic v podkladových složkách lze dokonale replikovat celou strukturu tranší stávající sekuritizované expozice, mohou být pro účely vzájemného započtení namísto stávajících sekuritizovaných expozic použity expozice vyplývající z tohoto rozložení nebo kombinace. Pokud jsou podkladové složky použity tímto způsobem, vyjmou se ze zacházení s rizikem selhání u nesekuritizací.

5. Článek 325x se použije na stávající sekuritizované expozice i na sekuritizované expozice používané v souladu s odstavci 3 a 4 tohoto článku. Příslušnými splatnostmi jsou splatnosti sekuritizovaných tranší.

Článek 325aa

Výpočet kapitálového požadavku k riziku selhání pro sekuritizace

1. Čisté výše JTD sekuritizovaných expozic se vynásobí 8 % rizikovou váhou, která se vztahuje na příslušnou sekuritizovanou expozici, včetně jednoduchých, transparentních a standardizovaných sekuritizací (STS), v investičním portfoliu v souladu s hierarchií přístupů stanovených v hlavě II kapitole 5 oddíle 3 a bez ohledu na druh protistrany.

2. Splatnost jeden rok se použije pro všechny tranše, pro které se rizikové váhy vypočítají v souladu s přístupy SEC-IRBA a SEC-ERBA.

3. Rizikově vážené výše JTD pro jednotlivé hotovostní sekuritizované expozice jsou shora omezeny reálnou hodnotou pozice.

4. Rizikově vážené čisté výše JTD se zařadí do těchto košů:

a) jeden společný koš pro všechny podnikatelské subjekty bez ohledu na oblast;

b) 44 různých košů odpovídajících jednomu koši na oblast pro každou z jedenácti tříd aktiv definovaných v druhém pododstavci.

Pro účely prvního pododstavce se jedenácti třídami aktiv rozumí komerční papíry zajištěné aktivy, půjčky/leasing automobilů, cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti, kreditní karty, cenné papíry zajištěné hypotékami na obchodní nemovitosti, zajištěné úvěrové závazky, zajištěné dluhové závazky na druhou („CDO na druhou"), malé a střední podniky, studentské půjčky, ostatní retailoví klienti, ostatní profesionální klienti. Danými čtyřmi oblastmi jsou Asie, Evropa, Severní Amerika a zbytek světa.

5. Pro zařazení sekuritizované expozice do koše se instituce spoléhají na klasifikaci běžně používanou na trhu. Instituce zařadí každou sekuritizovanou expozici pouze do jednoho z košů uvedených v odstavci 4. Jakákoli sekuritizovaná expozice, kterou instituce nemůže zařadit do koše pro třídu aktiv nebo oblast, se zařadí do třídy aktiv „ostatní retailoví klienti", „ostatní profesionální klienti" nebo „zbytek světa".

6. Vážené čisté výše JTD se sečtou v každém koši stejným způsobem jako v případě rizika selhání nesekuritizovaných expozic s pomocí vzorce v čl. 325y odst. 4, čímž se získá kapitálový požadavek k riziku selhání pro každý koš.

7. Konečný kapitálový požadavek k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP se vypočítá jako prostý součet kapitálových požadavků na úrovni koše.

Pododdíl 3

Kapitálové požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP

Článek 325ab

Oblast působnosti

1. Pro ACTP zahrnují kapitálové požadavky riziko selhání pro sekuritizované expozice a pro nesekuritizovaná zajištění. Tato zajištění se vyjmou z výpočtů rizika selhání pro nesekuritizované expozice. Mezi kapitálovými požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, kapitálovými požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP, a kapitálovými požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP, není žádná výhoda diverzifikace.

2. Pro obchodované nesekuritizované úvěrové a akciové deriváty se výše JTD podle jednotlivých složek stanoví použitím průhledového přístupu.

Článek 325ac

Výše rizika náhlého selhání pro ACTP

1. Pro účely tohoto článku se použijí tyto definice:

a) „rozložením pomocí modelu oceňování“ se rozumí to, že složka sekuritizace na jedno jméno je oceněna jako rozdíl mezi nepodmíněnou hodnotou sekuritizace a podmíněnou hodnotou sekuritizace za předpokladu, že selhání jednoho jména znamená LGD 100 %;

b) „replikací“ se rozumí, že kombinace jednotlivých sekuritizovaných indexových tranší jsou zkombinovány s cílem replikovat jinou tranši stejné indexové řady nebo replikovat netranšovanou pozici v indexové řadě;

c) „rozložením“ se rozumí replikování indexu prostřednictvím sekuritizace, jejíž podkladové expozice v seskupení jsou shodné s expozicemi vůči jednotlivým jménům, které tvoří index.

2. Hrubými výšemi JTD pro sekuritizované expozice a nesekuritizované expozice v ACTP jsou jejich tržní hodnoty, nebo není-li jejich tržní hodnota k dispozici, jejich reálná hodnota stanovená v souladu s příslušným účetním rámcem.

3. S produkty n-tého selhání se zachází jako s tranšovanými produkty s těmito záchytnými a uvolňujícími body:

a) záchytný bod = (N – 1) / celkový počet jmen;

b) uvolňující bod = N / celkový počet jmen;

kde „celkový počet jmen“ představuje celkový počet jmen v podkladovém koši nebo seskupení.

4. Čisté výše JTD se určí vzájemným započtením dlouhých hrubých výší JTD a krátkých hrubých výší JTD. Vzájemné započtení je možné pouze mezi expozicemi, které jsou s výjimkou splatnosti shodné. Vzájemné započtení je možné pouze tímto způsobem:

a) v případě indexů, indexových tranší a individuálních tranší je vzájemné započtení možné napříč splatnostmi v rámci stejné indexové sady, řady a tranše, s výhradou ustanovení týkajících se expozic kratších než jeden rok uvedených v článku 325x. Dlouhé a krátké hrubé výše JTD, které se navzájem dokonale replikují, mohou být vzájemně započteny prostřednictvím rozložení na expozice odpovídající jednomu jménu pomocí modelu oceňování. V takových případech se součet hrubých výší JTD u expozic odpovídajících jednomu jménu získaných rozložením rovná hrubé výši JTD nerozložené expozice;

b) vzájemné započtení rozložením, jak je stanoveno v písmeni a), není povoleno pro resekuritizace ani deriváty na sekuritizace;

c) pro indexy a indexové tranše je vzájemné započtení možné napříč splatnostmi v rámci stejné indexové sady, řady a tranše replikací nebo rozložením; pokud jsou dlouhé a krátké expozice shodné s výjimkou jedné zbytkové složky, je vzájemné započtení povoleno a čistá výše JTD odráží zbytkovou expozici;

d) různé tranše stejné indexové řady, různé řady stejného indexu a různé indexové sady nesmí být vzájemně započítávány.

Článek 325ad

Výpočet kapitálového požadavku k riziku selhání u ACTP

1. Čisté výše JTD se vynásobí:

a) pro tranšované produkty rizikovými váhami selhání odpovídajícími jejich úvěrové kvalitě, jak je stanoveno v čl. 325y odst. 1 a 2;

b) v případě netranšovaných produktů rizikovými váhami selhání podle čl. 325aa odst. 1.

2. Rizikově vážené čisté výše JTD se zařadí do košů, které odpovídají indexu.

3. Vážené čisté výše JTD se sečtou v každém koši v souladu s tímto vzorcem:

$$DRC_b = \max\{(\Sigma_{i \in \text{Dlouhá}} RW_i \cdot \text{čistá JTD}_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\Sigma_{i \in \text{Krátká}} RW_i \cdot |\text{čistá JTD}_i|); 0\}$$

kde:

DRC_b = kapitálový požadavek k riziku selhání pro koš b;

i = nástroj náležející do koše b; a

WtS_{ACTP} = poměr vyjadřující přínos zajišťovacích vztahů v koši, který se vypočítá v souladu se vzorcem pro WtS uvedeným v čl. 325y odst. 4, ale s pomocí dlouhých a krátkých pozic v celém ACTP, nikoli pouze pozic v daném koši.

4. Instituce vypočítají kapitálové požadavky k riziku selhání v případě ACTP pomocí tohoto vzorce:

$$DRC_{ACTP} = \max\left\{\sum_b \max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \cdot (\min[DRC_b, 00]) ; 0)\right\}$$

kde:

DRC_{ACTP} = kapitálový požadavek k riziku selhání v případě ACTP; a

DRC_b = kapitálový požadavek k riziku selhání pro koš b.

Oddíl 6

Rizikové váhy a korelace

Pododdíl 1

Váhy a korelace rizika Delta

Článek 325ae

Rizikové váhy pro obecné úrokové riziko

1. Pro měny, které nejsou zahrnuty v podkategorii nejlikvidnějších měn podle čl. 325bd odst. 7 písm. b), se rizikové váhy citlivostí na rizikové faktory bezrizikových měr pro každý koš v tabulce 3 stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a.

Tabulka 3

Koš	Splatnost
1	0,25 roku
2	0,5 roku
3	1 rok

Koš	Splatnost
4	2 roky
5	3 roky
6	5 let
7	10 let
8	15 let
9	20 let
10	30 let

2. Společná riziková váha pro všechny citlivosti na faktory inflačního rizika a křížového měnového bazického rizika se stanoví v aktu v přenesené pravomoci podle článku 461a.

3. Pro měny, které jsou zahrnuty v podkategorii nejlikvidnějších měn podle čl. 325bd odst. 7 písm. b), a domácí měnu instituce jsou rizikovými váhami rizikových faktorů pro bezrizikové míry rizikové váhy uvedené v tabulce 3 vydělené$\sqrt{2}$.

Článek 325af

Korelace v rámci koše pro obecné úrokové riziko

1. Mezi dvěma váženými citlivostmi faktorů obecného úrokového rizika WS_k a WS_l v rámci téhož koše a se stejnou přiřazenou splatností, jež však odpovídají různým křivkám, se korelace ρkl stanoví na 99,90 %.

2. Mezi dvěma váženými citlivostmi faktorů obecného úrokového rizika WS_k a WS_l v rámci téhož koše, které odpovídají stejné křivce, ale mají různé splatnosti, se korelace stanoví v souladu s tímto vzorcem:

$$\max\left[e^{\left(-\vartheta\cdot\frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k;T_l\}}\right)};\ 40\ \%\right]$$

kde:

T_k (respektiveT_l) = splatnost, která se týká bezrizikové míry;

ϑ = 3 %.

3. Mezi dvěma váženými citlivostmi faktorů obecného úrokového rizika WS_k a WS_l v rámci téhož koše, které odpovídají různým křivkám a mají různé splatnosti, se korelace ρkl rovná korelačnímu parametru uvedenému v odstavci 2 vynásobenému 99,90 %.

4. Mezi kteroukoli váženou citlivostí faktorů obecného úrokového rizika WSk a kteroukoli váženou citlivostí faktorů inflačního rizika WSl se korelace stanoví na 40 %.

5. Mezi kteroukoli váženou citlivostí faktorů křížového měnového bazického rizika WS_k a kteroukoli váženou citlivostí faktorů obecného úrokového rizika WS_l, včetně jiného faktoru křížového měnového bazického rizika, se korelace stanoví na 0 %.

Článek 325ag

Korelace mezi koši pro obecné úrokové riziko

1. K agregaci rizikových faktorů náležejících do různých košů se použije parametr γ_{bc} = 50 %.

2. K agregaci faktoru úrokového rizika založeného na měně uvedeného v čl. 325av odst. 3 a faktoru úrokového rizika založeného na euru se použije parametr γ_{bc} = 80 %.

Článek 325ah

Rizikové váhy pro riziko úvěrového rozpětí u nesekuritizovaných expozic

1. Rizikové váhy pro citlivosti na faktory rizika úvěrového rozpětí u nesekuritizovaných expozic jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši v tabulce 4:

Tabulka 4

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Sektor	Riziková váha (procentní body)
1	Všechny	Ústřední vláda členského státu včetně centrálních bank	0,50 %
2	Stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, multilaterální rozvojové banky a mezinárodní organizace odkazované v čl. 117 odst. 2 nebo článku 118	0,5 %
3		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	1,0 %
4		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a podpůrnými věřiteli	5,0 %
5		Základní materiály, energie, průmysl, zemědělství, výroba, těžba a dolování	3,0 %
6		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	3,0 %
7		Technologie, telekomunikace	2,0 %
8		Zdravotnictví, inženýrské sítě, profesionální a technické činnosti	1,5 %
9		Kryté dlužní úpisy vydané úvěrovými institucemi v členském státu	1,0 %
11	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, multilaterální rozvojové banky a mezinárodní organizace odkazované v čl. 117 odst. 2 nebo článku 118	
12		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	4,0 %
13		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a podpůrnými věřiteli	12,0 %
14		Základní materiály, energie, průmysl, zemědělství, výroba, těžba a dolování	7,0 %
15		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	8,5 %
16		Technologie, telekomunikace	5,5 %
17		Zdravotnictví, inženýrské sítě, profesionální a technické činnosti	5,0 %
18	Jiný sektor		12,0 %

2. Za účelem zařazení rizikové expozice do určitého odvětví se instituce spoléhají na klasifikaci, která se na trhu běžně používá pro seskupování emitentů podle odvětví. Instituce zařadí každého emitenta pouze do jednoho z odvětvových košů uvedených v tabulce 4. Rizikové expozice od jakéhokoli emitenta, kterého instituce nemůže tímto způsobem zařadit do některého odvětví, se zařadí do koše 18 v tabulce 4.

Článek 325ai

Korelace v rámci koše pro riziko úvěrového rozpětí u nesekuritizovaných expozic

1. Mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l v rámci téhož koše se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(jméno)} \cdot \rho_{kl}^{(splatnost)} \cdot \rho_{kl}^{(báze)}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(jméno)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména citlivostí k a l shodná, v ostatních případech se rovná 35 %;

$\rho_{kl}^{(splatnost)}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 65 %; a

$\rho_{kl}^{(báze)}$ se rovná 1, pokud se obě citlivosti týkají stejných křivek, v ostatních případech se rovná 99,90 %.

2. Korelační parametry uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahují na koš 18 uvedený v tabulce 4 v čl. 325ah odst. 1. Kapitálový požadavek pro vzorec agregace rizika delta v koši 18 se rovná součtu absolutních hodnot čistých vážených citlivostí zařazených do tohoto koše:

$$K_{b(koš\,18)} = \sum_k |WS_k|$$

Článek 325aj

Korelace mezi koši pro riziko úvěrového rozpětí u nesekuritizovaných expozic

Korelační parametr γ_{bc}, který se vztahuje na agregaci citlivostí mezi různými koši, se stanoví takto:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(hodnocení)} \cdot \gamma_{bc}^{(odvětví)}$$

kde:

$\gamma_{bc}^{(hodnocení)}$ se rovná 1, pokud mají oba koše stejnou kategorii úvěrové kvality (buď stupeň úvěrové kvality 1 až 3, nebo stupeň úvěrové kvality 4 až 6), v ostatních případech se rovná 50 %. Pro účely tohoto výpočtu se má za to, že koš 1 náleží do stejné kategorie úvěrové kvality jako koše, které mají stupeň úvěrové kvality 1 až 3; a

$\gamma_{bc}^{(odvětví)}$ se rovná 1, pokud oba koše náležejí do téhož odvětví, v ostatních případech se rovná příslušnému procentu uvedenému v tabulce 5.

Tabulka 5

Koš	1, 2 a 11	3 a 12	4 a 13	5 a 14	6 a 15	7 a 16	8 a 17	9
1,2 a 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 a 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 a 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 a 14					20 %	25 %	5 %	5 %

Koš	1, 2 a 11	3 a 12	4 a 13	5 a 14	6 a 15	7 a 16	8 a 17	9
6 a 15						25 %	5 %	15 %
7 a 16							5 %	20 %
8 a 17								5 %
9								—

Článek 325ak

Rizikové váhy pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP

Rizikové váhy pro citlivosti na faktory rizika úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP, jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši a pro každý koš v tabulce 6 se stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a:

Tabulka 6

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví
1	Všechny	Ústřední vláda členského státu včetně centrálních bank
2	Stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, mezinárodní rozvojové banky a mezinárodní organizace uvedené v čl. 117 odst. 2 nebo článku 118
3		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru
4		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zřízených nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a poskytovatelé podpůrných úvěrů
5		Základní materiály, energetika, průmyslové podniky, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání
6		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb
7		Technologie, telekomunikace
8		Zdravotnictví, veřejné služby, odborné a technické činnosti
9		Kryté dluhopisy vydané úvěrovými institucemi v členských státech
10		Kryté dluhopisy vydané úvěrovými institucemi ve třetích zemích
11	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, mezinárodní rozvojové banky a mezinárodní organizace uvedené v čl. 117 odst. 2 nebo článku 118
12		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru
13		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zřízených nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a poskytovatelé podpůrných úvěrů
14		Základní materiály, energetika, průmyslové podniky, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví
15		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb
16		Technologie, telekomunikace
17		Zdravotnictví, veřejné služby, odborné a technické činnosti
18	Jiné odvětví	

Článek 325al

Korelace pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP

1. Korelace rizika delta$_{\rho kl}$ se odvodí v souladu s článkem 325ai s výjimkou toho, že pro účely tohoto odstavce se $\rho_{kl}^{(báze)}$ rovná 1, pokud se obě citlivosti týkají stejných křivek, v ostatních případech se rovná 99,00 %.

2. Korelace γ_{bc} se odvodí v souladu s článkem 325aj.

Článek 325am

Rizikové váhy pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP

1. Rizikové váhy pro citlivosti na faktory rizika úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP, jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši v tabulce 7 a pro každý koš v tabulce 7 se stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a:

Tabulka 7

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví
1	S předností, stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – bonitní
2		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – středně bonitní
3		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – nebonitní
4		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obchodní nemovitosti
5		Cenné papíry zajištěné aktivy – studentské půjčky
6		Cenné papíry zajištěné aktivy – kreditní karty
7		Cenné papíry zajištěné aktivy – automobily
8		Zajištěné úvěrové závazky – mimo ACTP
9	Bez přednosti, stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – bonitní
10		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – středně bonitní
11		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – nebonitní
12		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obchodní nemovitosti
13		Cenné papíry zajištěné aktivy – studentské půjčky
14		Cenné papíry zajištěné aktivy – kreditní karty
15		Cenné papíry zajištěné aktivy – automobily
16		Zajištěné úvěrové závazky – mimo ACTP

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví
17	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6	Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – bonitní
18		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – středně bonitní
19		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – nebonitní
20		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obchodní nemovitosti
21		Cenné papíry zajištěné aktivy – studentské půjčky
22		Cenné papíry zajištěné aktivy – kreditní karty
23		Cenné papíry zajištěné aktivy – automobily
24		Zajištěné úvěrové závazky – mimo ACTP
25	Jiné odvětví	

2. Za účelem zařazení rizikových expozic do určitého odvětví se instituce spoléhají na klasifikaci, která se na trhu běžně používá pro seskupování emitentů podle odvětví. Instituce zařadí každou tranši do jednoho z odvětvových košů uvedených v tabulce 7. Rizikové expozice z jakékoli tranše, kterou instituce nemůže tímto způsobem zařadit do některého odvětví, se zařadí do koše 25.

Článek 325an

Korelace v rámci koše pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP

1. Mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l v rámci téhož koše se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tranše)} \cdot \rho_{kl}^{(splatnost)} \cdot \rho_{kl}^{(báze)}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(tranše)}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména citlivostí k a l v rámci téhož koše a týkají se téže sekuritizované tranše (více než 80 % překrytí v pomyslném vyjádření), v ostatních případech se rovná 40 %;

$\rho_{kl}^{(splatnost)}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 80 %; a

$\rho_{kl}^{(báze)}$ se rovná 1, pokud se obě citlivosti týkají stejných křivek, v ostatních případech se rovná 99,90 %.

2. Korelační parametry uvedené v odstavci 1 se nepoužijí na koš 25 uvedený v tabulce 7 v čl. 325am odst. 1. Kapitálový požadavek pro vzorec agregace rizika delta v koši 25 se rovná součtu absolutních hodnot čistých vážených citlivostí zařazených do tohoto koše:

$$K_{b(koš\ 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Článek 325ao

Korelace mezi koši pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP

1. Korelační parametr γbc se vztahuje na agregaci citlivostí mezi různými koši a stanoví se na 0 %.

2. Kapitálový požadavek pro koš 25 se připočítá k celkovému kapitálu na úrovni rizikové třídy bez účinků diverzifikace nebo zajištění uznaných u jakéhokoli jiného koše.

Článek 325ap

Rizikové váhy pro akciové riziko

1. Rizikové váhy pro citlivosti na faktory akciového rizika a rizika akciových repo sazeb se pro každý koš v tabulce 8 stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a:

Tabulka 8

Číslo koše	Tržní kapitalizace	Ekonomika	Odvětví
1	Velká	Rozvíjející se tržní ekonomika	Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, administrativní a podpůrné činnosti, zdravotnictví, veřejné služby
2			Telekomunikace, průmyslové podniky
3			Základní materiály, energetika, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání
4			Finanční podniky, včetně finančních podniků podporovaných vládou, realitní činnosti, technologie
5		Rozvinutá ekonomika	Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, administrativní a podpůrné činnosti, zdravotnictví, veřejné služby
6			Telekomunikace, průmyslové podniky
7			Základní materiály, energetika, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání
8			Finanční podniky, včetně finančních podniků podporovaných vládou, realitní činnosti, technologie
9	Malá	Rozvíjející se tržní ekonomika	Všechna odvětví popsaná v koších číslo 1, 2, 3 a 4
10		Rozvinutá ekonomika	Všechna odvětví popsaná v koších číslo 5, 6, 7 a 8
11	Jiné odvětví		

2. Pro účely tohoto článku se v regulačních technických normách uvedených v čl. 325bd odst. 7 stanoví, co se považuje za malou a velkou tržní kapitalizaci.

3. Po účely tohoto článku EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní, co se považuje za rozvíjející se trh a co se považuje za rozvinutou ekonomiku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2021.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Při zařazování rizikových expozic do určitého odvětví se instituce spoléhají na klasifikaci, která se na trhu běžně používá pro seskupování emitentů podle odvětví. Instituce zařadí každého emitenta pouze do jednoho z odvětvových košů uvedených v tabulce 8 a zařadí všechny emitenty ze stejného průmyslu do stejného odvětví. Rizikové expozice od jakéhokoli emitenta, kterého instituce nemůže tímto způsobem zařadit do některého odvětví, se zařadí do koše 11 v tabulce 8. Mezinárodní nebo víceodvětvoví emitenti akcií se zařadí do specifického koše na základě nejvýznamnější oblasti a odvětví, v nichž emitent akcií působí.

Článek 325aq

Korelace v rámci koše pro akciové riziko

1. Korelační parametr rizika delta ρ_{kl} se stanoví na 99,90 % mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l v rámci téhož koše, pokud jedna je citlivost na spotovou cenu akcie a druhá na akciovou repo sazbu, jestliže se obě týkají stejného jména emitenta akcií.

2. V jiných případech, než jsou případy uvedené v odstavci 1, se korelační parametr ρ_{kl} mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l na spotovou cenu akcie v rámci téhož koše stanoví takto:

a) 15 % mezi dvěma citlivostmi v rámci téhož koše, které spadají do kategorie velké tržní kapitalizace v rozvíjející se tržní ekonomice (koš číslo 1, 2, 3 nebo 4);

b) 25 % mezi dvěma citlivostmi v rámci téhož koše, které spadají do velké tržní kapitalizace v rozvinuté ekonomice (koš číslo 5, 6, 7 nebo 8);

c) 7,5 % mezi dvěma citlivostmi v rámci téhož koše, které spadají do kategorie malé tržní kapitalizace v rozvíjející se tržní ekonomice (koš číslo 9).

d) 12,5 % mezi dvěma citlivostmi v rámci téhož koše, které spadají do malé tržní kapitalizace v rozvinuté ekonomice (koš číslo 10).

3. Korelační parametr ρ_{kl} mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l na akciovou repo sazbu v rámci téhož koše se stanoví v souladu s odstavcem 2.

4. Mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l v rámci téhož koše, pokud jedna je citlivost na spotovou cenu akcie a druhá na akciovou repo sazbu a obě tyto citlivosti se týkají jiného jména emitenta akcií, se korelační parametr ρkl stanoví podle korelačních parametrů uvedených v odstavci 2 vynásobených 99,90 %.

5. Korelační parametry uvedené v odstavcích 1 až 4 se nepoužijí na koš 11. Kapitálový požadavek pro vzorec agregace rizika delta v koši 11 se rovná součtu absolutních hodnot čistých vážených citlivostí zařazených do tohoto koše:

$$K_{b(\text{koš } 11)} = \sum_{k} |WS_k|$$

Článek 325ar

Korelace mezi koši pro akciové riziko

Korelační parametr γ_{bc} se vztahuje na agregaci citlivostí mezi různými koši. Stanoví se na 15 %, pokud oba koše patří mezi koše číslo 1 až 10.

Článek 325as

Rizikové váhy pro komoditní riziko

Rizikové váhy pro citlivosti na faktory komoditního rizika se pro každý koš v tabulce 9 stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a:

Tabulka 9

Číslo koše	Název koše
1	Energie – tuhá paliva
2	Energie – tekutá paliva
3	Energie – elektřina a obchod s uhlíkem

Číslo koše	Název koše
4	Nákladní doprava
5	Běžné kovy
6	Plynná paliva
7	Drahé kovy (včetně zlata)
8	Obilniny a olejnatá semena
9	Chov dobytka a produkce mléka
10	Netrvanlivé a další zemědělské produkty
11	Jiné komodity

Článek 325at

Korelace v rámci koše pro komoditní riziko

1. Pro účely tohoto článku se jakékoli dvě komodity považují za různé komodity, pokud na trhu existují dvě smlouvy odlišující se pouze podkladovou komoditou, která má být v rámci každé smlouvy dodána.

2. Mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l v rámci téhož koše se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(komodita)} \cdot \rho_{kl}^{(splatnost)} \cdot \rho_{kl}^{(báze)}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(komodita)}$ se rovná 1, pokud jsou obě komodity citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná korelacím v rámci koše v tabulce 10;

$\rho_{kl}^{(splatnost)}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 99 %; a

$\rho_{kl}^{(báze)}$ se rovná 1, pokud jsou obě citlivosti shodné z hlediska místa dodání komodity, v ostatních případech se rovná 99,90 %.

3. Korelace v rámci koše $\rho_{kl}^{(komodita)}$ jsou:

Tabulka 10

Číslo koše	Název koše	Korelace ρ_{kl} (komodity)
1	Energie – tuhá paliva	55 %
2	Energie – tekutá paliva	95 %
3	Energie – elektrická energie a obchod s uhlím	40 %
4	Nákladní doprava	80 %
5	Kovy – kromě drahých	60 %
6	Plynná paliva	65 %

Číslo koše	Název koše	Korelace ρ_{kl} (komodity)
7	Drahé kovy (včetně zlata)	55 %
8	Obilí a olejnatá semena	45 %
9	Hospodářská zvířata a mlékárenské produkty	15 %
10	Měkké a další zemědělské produkty	40 %
11	Další komodity	15 %

4. Bez ohledu na odstavec 1 se použijí tato ustanovení:

a) dva rizikové faktory zařazené do koše 3 v tabulce 10 a týkající se elektřiny, která se vyrábí v různých oblastech nebo je podle smlouvy dodávána v odlišném časovém období, se považují za odlišné faktory komoditního rizika;

b) dva rizikové faktory zařazené do koše 4 v tabulce 10 a týkající se nákladní dopravy, u nichž se trasa nákladní dopravy nebo týden dodání liší, se považují za odlišné faktory komoditního rizika.

Článek 325au

Korelace mezi koši pro komoditní riziko

Korelační parametr γ_{bc}, který se vztahuje na agregaci citlivostí mezi různými koši, se stanoví takto:

a) 20 %, pokud oba koše patří mezi koše číslo 1 až 10;

b) 0 %, pokud kterýkoli z obou košů je koš číslo 11.

Článek 325av

Rizikové váhy pro měnové riziko

1. Rizikové váhy pro všechny citlivosti na faktory měnového rizika se stanoví v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v článku 461a.

2. Rizikovou vahou faktorů měnového rizika týkajících se měnových párů, které jsou tvořeny eurem a měnou členského státu účastnícího se druhé fáze hospodářské a měnové unie (ERM II), je jedna z těchto rizikových vah:

a) riziková váha uvedená v odstavci 1 vydělená 3;

b) maximální fluktuace v rámci fluktuačního rozpětí formálně dohodnutého členským státem a Evropskou centrální bankou, je-li užší než fluktuační pásmo vymezené v ERM II.

3. Bez ohledu na odstavec 2 se riziková váha faktorů měnového rizika týkajících se měn uvedených v odstavci 2, které se účastní ERM II s formálně dohodnutým fluktuačním pásmem užším než standardní pásmo +/– 15 %, rovná maximální procentní fluktuaci v tomto užším pásmu.

4. Rizikovou vahou faktorů měnového rizika zahrnutých v podkategorii nejlikvidnějších měnových párů, jak je uvedeno v čl. 325bd odst. 7 písm. c), je riziková váha uvedená v odstavci 1 tohoto článku vydělená $\sqrt{2}$.

5. Pokud z údajů o denních směnných kurzech za předcházející období tří let vyplývá, že směnný kurz měnového páru tvořeného eurem a měnou členského státu jinou než euro je konstantní a dotyčná instituce se může vždy dostat do situace, že je rozpětí nabídka/poptávka u příslušných obchodů souvisejících s tímto měnovým párem nulové, může tato instituce uplatňovat rizikovou váhu uvedenou v odstavci 1 vydělenou 2, pokud k tomu obdrží výslovné svolení svého příslušného orgánu.

Článek 325aw

Korelace pro měnové riziko

Pro agregaci citlivostí na měnové riziko se použije jednotný korelační parametr γ_{bc}ve výši 60 %.

Pododdíl 2

Váhy a korelace rizika vega a rizika zakřivení

Článek 325ax

Váhy rizika vega a rizika zakřivení

1. Pro faktory rizika vega se použijí koše delta uvedené v pododdíle 1.

2. Riziková váha pro daný faktor rizika vega k se určí jako podíl současné hodnoty daného rizikového faktoru k, který představuje implicitní volatilitu podkladu, jak je popsáno v oddíle 3.

3. Podíl uvedený v odstavci 2 závisí na předpokládané likviditě každého druhu rizikového faktoru v souladu s tímto vzorcem:

$$RW_k = (\text{Hodnota rizikového faktoru k}) \cdot \min\left\{RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{riziková třída}}}}{\sqrt{10}}\ ;\ 100\ \%\right\}$$

kde:

RW_k = riziková váha pro daný faktor rizika vega k;

RW_σ je stanoveno na 55 %; a

$LH_{\text{riziková třída}}$ je regulační horizont likvidity, který má být předepsán při stanovení každého faktoru rizika vega k. $LH_{\text{riziková třída}}$ se stanoví podle této tabulky:

Tabulka 11

Riziková třída	$LH_{\text{risk class}}$
GIRR	60
CSR, bez sekuritizace	120
CSR, se sekuritizací (ACTP)	120
CSR, se sekuritizací (mimo ACTP)	120
Vlastní kapitál (vysoká tržní kapitalizace)	20
Vlastní kapitál (nízká tržní kapitalizace)	60
Komodita	120
FX	40

4. Koše použité v kontextu rizika delta v pododdíle 1 se použijí v kontextu rizika zakřivení, není-li v této kapitole uvedeno jinak.

5. Pro faktory měnového rizika zakřivení a akciového rizika zakřivení jsou váhami rizika zakřivení relativní posuny, které se rovnají vahám rizika delta uvedeným v pododdíle 1.

6. Pro faktory obecného úrokového rizika zakřivení, faktory rizika úvěrového rozpětí u zakřivení a faktory komoditního rizika zakřivení je vahou rizika zakřivení paralelní posun všech bodů pro každou křivku na základě nejvyšší předepsané váhy rizika delta v pododdíle 1 pro příslušnou rizikovou třídu.

Článek 325ay

Korelace rizika vega a rizika zakřivení

1. Mezi citlivostmi na riziko vega v rámci téhož koše rizikové třídy obecného úrokového rizika se korelační parametr r_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \min(\rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{splatnost podkladu})}; 1)$$

kde:

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})}$ se rovnáe $e^{-\alpha\frac{\left|T_k - T_l\right|}{\min\left\{T_k; T_l\right\}}}$, kde α je nastavena na 1 %, T_k a T_l jsou splatnosti opcí, pro které jsou citlivosti vega odvozeny, vyjádřené v letech; a

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost podkladu})}$ se rovnáe $e^{-\alpha\frac{\left|T_k^U - T_l^U\right|}{\min\left\{T_k^U; T_l^U\right\}}}$, kde α je nastavena na 1 %, T_k^U a T_l^U jsou splatnosti podkladových nástrojů opcí, pro které jsou citlivosti vega odvozeny, minus splatnosti odpovídajících opcí, obojí vyjádřeno v letech.

2. Mezi citlivostmi na riziko vega v rámci koše ostatních rizikových tříd se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})}; 1\right\}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ se rovná korelaci delta v rámci koše, která odpovídá koši, do něhož by byly zařazeny faktory rizika vega k a l; a

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})}$ se nastaví podle odstavce 1.

3. Pokud jde o citlivosti na riziko vega mezi koši v rámci rizikové třídy (obecné úrokové riziko a jiné než obecné úrokové riziko), používají se v kontextu rizika vega stejné korelační parametry pro γbc, které byly stanoveny pro korelace delta pro každou rizikovou třídu v oddíle 4.

4. Mezi faktory rizik vega a delta není žádná výhoda diverzifikace nebo zajištění uznaná ve standardizovanému přístupu. Kapitálové požadavky k riziku vega a delta se agregují prostým součtem.

5. Korelacemi rizika zakřivení je druhá mocnina odpovídajících korelací rizika delta ρ_{kl} a γ_{bc} uvedených v pododdíle 1.

KAPITOLA 1b

Přístup založený na alternativních interních modelech

Oddíl 1

Svolení a kapitálové požadavky

Článek 325az

Přístup založený na alternativních interních modelech a svolení používat alternativní interní modely

1. Přístup založený na alternativních interních modelech vymezený v této kapitole se použije pouze pro účely požadavku na podávání zpráv podle čl. 430b odst. 3.

2. Po ověření, že instituce splňují požadavky stanovené v článcích 325bh, 325bi a 325bj, příslušné orgány udělí těmto institucím svolení vypočítávat kapitálové požadavky pro portfolio všech pozic přiřazených obchodním útvarům za použití svých alternativních interních modelů v souladu s článkem 325ba, jsou-li splněny všechny tyto požadavky:

a) obchodní útvary byly vytvořeny v souladu s článkem 104b;

b) instituce příslušnému orgánu poskytla důvod pro zahrnutí obchodních útvarů do přístupu založeného na alternativních interních modelech.

c) obchodní útvary splnily požadavky na zpětné testování uvedené v čl. 325bf odst. 3 za předcházející rok;

d) instituce příslušným orgánům podala zprávu o výsledcích požadavku přiřazování zisků a ztrát uloženého obchodním útvarům podle článku 325bg;

e) v případě obchodních útvarů, kterým byla přiřazena alespoň jedna z pozic v obchodním portfoliu, které jsou uvedeny v článku 325bl, splňují tyto obchodní útvary požadavky stanovené v článku 325bm pro interní model rizika selhání;

f) obchodnímu útvaru nebyly přiřazeny žádné sekuritizované ani resekuritizované pozice.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce nesmí být důvodem k nezahrnutí obchodního útvaru do přístupu založeného na alternativních interních modelech to, že kapitálový požadavek vypočtený podle alternativního standardizovaného přístupu stanoveného v čl. 325 odst. 3) písm. a) by byl nižší než kapitálový požadavek vypočtený podle přístupu založeného na alternativních interních modelech.

3. Instituce, které obdržely svolení použít přístup založený na alternativních interních modelech, podávají příslušným orgánům zprávy v souladu s čl. 430b odst. 3.

4. Instituce, které bylo uděleno svolení podle odstavce 2, ihned informuje své příslušné orgány o tom, že jeden z jejích obchodních útvarů již nesplňuje přinejmenším jeden z požadavků stanovených v uvedeném odstavci. Instituce pozbývá svolení uplatňovat tuto kapitolu na kteroukoli z pozic přiřazených danému obchodnímu útvaru a musí počítat kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 1a pro všechny pozice přiřazené tomuto obchodnímu útvaru od nejbližšího data hlášení a dokud příslušným orgánům neprokáže, že daný obchodní útvar znovu splňuje všechny požadavky stanovené v odstavci 2.

5. Odchylně od odstavce 4 mohou příslušné orgány za mimořádných podmínek svolit, aby instituce pokračovala v používání svých alternativních interních modelů pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku obchodního útvaru, který již nesplňuje podmínky stanovené v odst. 2 písm. c) tohoto článku a v čl. 325bg odst. 1. Pokud příslušné orgány využijí této možnosti, informují o tom EBA a své rozhodnutí zdůvodní.

6. Pro pozice přiřazené obchodním útvarům, pro které instituci nebylo uděleno svolení uvedené v odstavci 2, vypočítá instituce kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s kapitolou 1a této hlavy. Pro tento výpočet se na všechny tyto pozice pohlíží na samostatném základě jako na samostatné portfolio.

7. Podstatné změny v použití alternativních interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela svolení, rozšíření použití alternativních interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela svolení, a podstatné změny ve výběru podsouboru modelovatelných rizikových faktorů ze strany instituce, jak je uvedeno v čl. 325bc odst. 2, vyžadují samostatné svolení příslušných orgánů.

Instituce oznámí příslušným orgánům všechna další rozšíření a změny v užívání těchto alternativních interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela svolení.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) podmínky pro posouzení, jak podstatné jsou rozšíření a změny týkající se používání alternativních interních modelů a změny v podsouborech modelovatelných rizikových faktorů, jak je uvedeno v článku 325bd;

b) metodiku hodnocení, podle níž příslušné orgány ověřují soulad instituce s požadavky stanovenými v článcích 325bh, 325bi, 325bn, 325bo a 325bp.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2024.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění mimořádných podmínek, za kterých mohou příslušné orgány svolit, aby instituce:

a) nadále používala své alternativní interní modely za účelem výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku obchodního útvaru, který již nesplňuje podmínky stanovené v odst. 2 písm. c) tohoto článku a v čl. 325bg odst. 1;

b) omezila navýšení na takovou hodnotu, která vyplývá z překročení podle zpětného testování hypotetických změn.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2024.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325ba

Kapitálové požadavky při použití alternativních interních modelů

1. Instituce používající alternativní interní model vypočítá kapitálové požadavky pro portfolio všech pozic přiřazených obchodním útvarům, pro které jí bylo uděleno svolení podle čl. 325az odst. 2, jako vyšší z těchto hodnot:

a) součet těchto hodnot:

   i) rizikového ukazatele očekávaného deficitu instituce pro předchozí den vypočteného v souladu s článkem 325bb (ES_{t-1}) a

   ii) rizikového ukazatele zátěžového scénáře instituce pro předchozí den vypočteného v souladu s oddílem 5 (SS_{t-1}); nebo

b) součet:

   i) průměru denního rizikového ukazatele očekávaného deficitu instituce vypočteného v souladu s článkem 325bb pro každý z předcházejících 60 obchodních dní (ES^{avg}), který se vynásobí multiplikačním faktorem (m_c); a

   ii) průměru denního rizikového ukazatele zátěžového scénáře instituce vypočítaného v souladu s oddílem 5 pro každý z předcházejících 60 obchodních dní (SS^{avg}).

2. Instituce držící pozice v obchodovaných dluhových a akciových nástrojích, které jsou zahrnuty do interního modelu rizika selhání a přiřazeny obchodním útvarům uvedeným v odstavci 1, musí splňovat dodatečný kapitálový požadavek vyjádřený jako vyšší z těchto hodnot:

a) nejnovější kapitálový požadavek k riziku selhání vypočtený v souladu s oddílem 3;

b) průměr částky uvedené v písmeni a) za předchozích 12 týdnů.

Oddíl 2

Obecné požadavky

Článek 325bb

Rizikový ukazatel očekávaného deficitu

1. Instituce vypočítají rizikový ukazatel očekávaného deficitu uvedený v čl. 325ba odst. 1 písm. a) pro jakýkoli daný den „t“ a pro jakékoli dané portfolio pozic v obchodním portfoliu takto:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

kde:

ES_t = rizikový ukazatel očekávaného deficitu;

i = index označující pět obecných kategorií rizikových faktorů uvedených v prvním sloupci tabulky 2 v článku 325bd;

UES_t = ukazatel neomezeného očekávaného deficitu vypočtený takto:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = ukazatel neomezeného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů „i“ vypočtený takto:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = dohledový korelační faktor napříč obecnými kategoriemi rizik; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 2;

PES_t^{RC} = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 3;

PES_t^{FC} = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 4;

$PES_t^{RS,i}$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů i, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 2;

$PES_t^{RC,i}$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů i, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 3;

$PES_t^{FC,i}$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů „i“, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 4.

2. Při stanovování každé hodnoty částečného očekávaného deficitu pro výpočet rizikového ukazatele očekávaného deficitu v souladu s odstavcem 1 použije instituce scénáře budoucích šoků pouze na konkrétní soubor modelovatelných rizikových faktorů příslušných pro každý ukazatel částečného očekávaného deficitu, jak je uvedeno v článku 325bc.

3. Má-li alespoň jedna transakce v portfoliu alespoň jeden modelovatelný rizikový faktor, který byl přiřazen k obecné kategorii rizik „i“ v souladu s článkem 325bd, vypočtou instituce ukazatel neomezeného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů i a zahrnou jej do vzorce pro rizikový ukazatel očekávaného deficitu podle odstavce 1 tohoto článku.

4. Odchylně od odstavce 1 může instituce snížit četnost výpočtu ukazatelů neomezeného očekávaného deficitu UES_t^i a ukazatelů částečného očekávaného deficitu $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ a $PES_t^{FC,i}$ pro všechny obecné kategorie rizikových faktorů „i“ z denní na týdenní, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

a) instituce může příslušnému orgánu prokázat, že výpočet ukazatelů neomezeného očekávaného deficitu UES_t^i nepodhodnocuje tržní riziko daných pozic v obchodním portfoliu;

b) instituce je schopna zvýšit četnost výpočtu UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ a $PES_t^{FC,i}$ z týdenní na denní, pokud to příslušný orgán vyžaduje.

Článek 325bc

Výpočty částečného očekávaného deficitu

1. Instituce vypočítávají veškeré ukazatele částečného očekávaného deficitu uvedené v čl. 325bb odst. 1 takto:

a) denní výpočty ukazatelů částečného očekávaného deficitu;

b) při 97,5 % jednostranném intervalu spolehlivosti;

c) pro dané portfolio pozic v obchodním portfoliu vypočte instituce ukazatel částečného očekávaného deficitu v čase „t“ podle tohoto vzorce:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)}$$

kde:

PES_t = ukazatel částečného očekávaného deficitu v čase „t“;

j = index označující pět horizontů likvidity uvedených v prvním sloupci tabulky 1;

LH_j = délka horizontů likvidity j vyjádřená ve dnech v tabulce 1;

T = bazický časový horizont, kde T = 10 dní;

$PES_t(T)$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který je stanoven použitím scénářů budoucích šoků s časovým horizontem 10 dní pouze na konkrétní soubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu stanovený v odstavcích 2, 3 a 4 pro každý ukazatel částečného očekávaného deficitu uvedený v čl. 325bb odst. 1.

$PES_t(T, j)$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který je stanoven použitím scénářů budoucích šoků s časovým horizontem 10 dní pouze na konkrétní soubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu stanovený v odstavcích 2, 3 a 4 pro každý ukazatel částečného očekávaného deficitu uvedený v čl. 325bb odst. 1, jejichž efektivní horizont likvidity stanovený v souladu s čl. 325bd odst. 2 je stejný jako LH_j nebo delší.

Tabulka 1

Horizont likvidity j	Délka horizontu likvidity j (dny)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu PES_t^{RS} a $PES_t^{RS,i}$ uvedených v čl. 325bb odst. 1 tohoto článku instituce kromě požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku splní také tyto požadavky:

a) při výpočtu PES_t^{RS} instituce použije scénáře budoucích šoků pouze na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu, který vybrala, ke spokojenosti příslušných orgánů, tak aby byla splněna následující podmínka, přičemž jde o součet za předchozích 60 obchodních dní:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\,\%$$

Instituce, která již nesplňuje požadavek uvedený v prvním pododstavci tohoto písmene, o tom bezodkladně informuje příslušné orgány a aktualizuje podsoubor modelovatelných rizikových faktorů během dvou týdnů, aby byl uvedený požadavek splněn. Pokud tato instituce uvedený požadavek nesplňuje ani po dvou týdnech, vrátí se k přístupu pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku za některé obchodní útvary stanovenému v kapitole 1a, dokud příslušným orgánům neprokáže, že požadavek stanovený v prvním pododstavci tohoto písmene splňuje;

b) při výpočtu $PES_t^{RS,i}$ instituce použije scénáře budoucích šoků pouze na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu, které vybrala pro účely písmene a) tohoto odstavce a které byly přiřazeny k obecné kategorii rizikových faktorů i v souladu s článkem 325bd;

c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory podle písmen a) a b) se kalibrují na historické údaje ze souvislého dvanáctiměsíčního období finanční zátěže, jež instituce určí pro maximalizaci hodnoty PES_t^{RS}; pro účely určení tohoto zátěžového období použijí instituce období pozorování začínající nejpozději 1. ledna 2007, ke spokojenosti příslušných orgánů; a

d) datové vstupy $PES_t^{RS,i}$ se kalibrují na 12měsíční zátěžové období, které bylo institucí určeno pro účely písmene c).

3. Pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu PES_t^{RC} a $PES_t^{RC,i}$ uvedených v čl. 325bb odst. 1 instituce kromě požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku splní také tyto požadavky:

a) při výpočtu PES_t^{RC} instituce použije scénáře budoucích šoků pouze na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu uvedený v odst. 2 písm. a);

b) při výpočtu $PES_t^{RC,i}$ instituce použije scénáře budoucích otřesů pouze na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu uvedený v odst. 2 písm. b);

c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory podle písmen a) a b) tohoto odstavce se kalibrují s historickými údaji uvedenými v odst. 4 písm. c); tato data se aktualizují minimálně jednou za měsíc.

4. Pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu PES_t^{FC} a $PES_t^{FC,i}$ uvedených v čl. 325bb odst. 1 instituce kromě požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku splní také tyto požadavky:

a) při výpočtu PES_t^{FC}instituce použije scénáře budoucích šoků na veškeré modelovatelné rizikové faktory pozic v portfoliu;

b) při výpočtu $PES_t^{FC,i}$instituce použije scénáře budoucích šoků na veškeré modelovatelné rizikové faktory pozic v portfoliu, které byly přiřazeny k obecné kategorii rizikových faktorů i v souladu s článkem 325bd;

c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory podle písmen a) a b) se kalibrují na historické údaje z předcházejícího dvanáctiměsíčního období. Dochází-li k významnému nárůstu cenové volatility u podstatného počtu modelovatelných rizikových faktorů portfolia instituce, které nejsou v podsouboru rizikových faktorů uvedeném v odst. 2 písm. a), mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce použila historické údaje za období kratší než předchozích 12 měsíců, ale takové kratší období nesmí být kratší než předchozích šest měsíců. Příslušné orgány informují EBA o jakémkoli rozhodnutí, které od instituce vyžaduje použití historických údajů z období kratšího než 12 měsíců, a zdůvodní je.

5. Při výpočtu daného ukazatele částečného očekávaného deficitu podle čl. 325bb odst. 1 musejí instituce uchovávat hodnoty modelovatelných rizikových faktorů, u kterých se od ní podle odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku nevyžadovalo použití scénářů budoucích šoků pro tento daný ukazatel částečného očekávaného deficitu.

Článek 325bd

Horizonty likvidity

1. Instituce přiřadí každý rizikový faktor pozic přiřazených obchodním útvarům, pro které jim bylo uděleno svolení podle čl. 325az odst. 2 nebo které se nacházejí v procesu udělování svolení, k jedné z obecných kategorií rizikových faktorů uvedených v tabulce 2 a k jedné z obecných podkategorií rizikových faktorů uvedených ve zmíněné tabulce.

2. Horizontem likvidity rizikového faktoru pozic dle odstavce 1 je horizont likvidity odpovídající obecných podkategorii rizikových faktorů, k níž byl přiřazen.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se instituce může rozhodnout nahradit pro daný obchodní útvar horizont likvidity určité obecné podkategorie rizikových faktorů uvedené v tabulce 2 tohoto článku některým z delších horizontů likvidity uvedených v tabulce 1 článku 325bc. Pokud se instituce takto rozhodne, použije se delší horizont likvidity na všechny modelovatelné rizikové faktory pozic přiřazených tomuto obchodnímu útvaru, které byly přiřazeny k této obecné podkategorii rizikových faktorů, pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu v souladu s čl. 325bc odst. 1 písm. c).

Instituce informuje příslušné orgány o obchodních útvarech a obecných podkategoriích rizikových faktorů, pro které se rozhodla použít zacházení uvedené v prvním pododstavci.

4. Pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu v souladu s čl. 325bc odst. 1 písm. c) se efektivní horizont likvidity daného modelovatelného rizikového faktoru dané pozice v obchodním portfoliu vypočítá takto:

$$\text{EfektivníLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH pokud Mat} > LH_5 \\ \min(\text{SubCatLH}, (\min)_j \{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}) \text{ pokud} \\ LH_1 \leq \text{Mat} \leq LH_5 \end{cases}$$

kde:

EfektivníLH = efektivní horizont likvidity;

Mat = splatnost pozice v obchodním portfoliu;

SubCatLH = délka horizontu likvidity modelovatelného rizikového faktoru určeného v souladu s odstavcem 1; a

$\min_j \{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}$ = délka jednoho z horizontů likvidity uvedených v tabulce 1 v článku 325bc, který je nejbližším horizontem likvidity nad splatností pozice v obchodním portfoliu.

5. Měnové páry, které jsou tvořeny eurem a měnou členského státu účastnícího se ERM II, jsou zahrnuty do podkategorie nejlikvidnějších měnových párů v obecné kategorii měnového rizika v tabulce 2.

6. Instituce ověří vhodnost přiřazování uvedeného v odstavci 1 nejméně jednou za měsíc.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) jak instituce přiřadí rizikové faktory pozic uvedených v odstavci 1 k obecným kategoriím a podkategoriím rizikových faktorů pro účely odstavce 1;

b) které měny tvoří podkategorii nejlikvidnějších měn v obecné kategorii úrokových rizikových faktorů v tabulce 2;

c) které měnové páry tvoří podkategorii nejlikvidnějších měnových párů v obecné kategorii měnových rizikových faktorů v tabulce 2;

d) definice malé a velké tržní kapitalizace pro účely podkategorie ceny akcií a volatility v obecné kategorii akciových rizikových faktorů v tabulce 2;

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. března 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Tabulka 2

Obecné kategorie rizikových faktorů	Obecné podkategorie rizikových faktorů	Horizonty likvidity	Délka horizontu likvidity (dny)
Úroková míra	Nejlikvidnější měny a domácí měna	1	10
	Jiné měny (kromě nejlikvidnějších měn)	2	20
	Volatilita	4	60
	Jiné typy	4	60
Úvěrové rozpětí	Ústřední vláda členského státu včetně centrálních bank	2	20
	Kryté dluhopisy vydané úvěrovými institucemi v členských státech (investiční stupeň)	2	20
	Státní dluhopisy (investiční stupeň)	2	20
	Státní dluhopisy (vysoký výnos)	3	40
	Podnikové dluhopisy (investiční stupeň)	3	40
	Podnikové dluhopisy (vysoký výnos)	4	60
	Volatilita	5	120
	Jiné typy	5	120

Obecné kategorie rizikových faktorů	Obecné podkategorie rizikových faktorů	Horizonty likvidity	Délka horizontu likvidity (dny)
Akcie	Cena akcií (velká tržní kapitalizace)	1	10
	Cena akcií (malá tržní kapitalizace)	2	20
	Volatilita (velká tržní kapitalizace)	2	20
	Volatilita (malá tržní kapitalizace)	4	60
	Jiné typy	4	60
Cizí měny	Nejlikvidnější měnové páry	1	10
	Jiné měnové páry (kromě nejlikvidnějších měnových párů)	2	20
	Volatilita	3	40
	Jiné typy	3	40
Komodity	Cena energií a cena emisí oxidu uhličitého	2	20
	Cena drahých kovů a cena neželezných kovů	2	20
	Ceny dalších komodit (kromě ceny energie a ceny emisí oxidu uhličitého, ceny drahých kovů a ceny neželezných kovů)	4	60
	Volatilita energie a volatilita emisí oxidu uhličitého	4	60
	Volatilita drahých kovů a volatilita neželezných kovů	4	60
	Volatility dalších komodit (kromě volatility energie a volatility emisí oxidu uhličitého, volatility drahých kovů a volatility neželezných kovů)	5	120
	Jiné typy	5	120

Článek 325be

Posouzení modelovatelnosti rizikových faktorů

1. Instituce posoudí modelovatelnost všech rizikových faktorů pozic přiřazených obchodním útvarům, pro které jim bylo uděleno svolení podle čl. 325az odst. 2 nebo které se nachází v procesu udělování svolení.

2. V rámci posouzení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku vypočítají instituce kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s článkem 325bk pro rizikové faktory, které nejsou modelovatelné.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní kritéria pro posuzování modelovatelnosti rizikových faktorů v souladu s odstavcem 1, jakož i četnost tohoto posuzování.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. března 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325bf

Regulační požadavky na zpětné testování a multiplikační faktory

1. Pro účely tohoto článku se „překročením" rozumí jednodenní změna hodnoty portfolia všech pozic přiřazených obchodnímu útvaru, která překročí výši hodnoty v riziku pro dotyčný den, vypočítanou pomocí alternativního interního modelu instituce v souladu s těmito požadavky:

a) výpočet hodnoty v riziku podléhá jednodennímu období držení;

b) scénáře budoucích šoků se použijí na rizikové faktory pozic obchodního útvaru, které jsou uvedené v čl. 325bg odst. 3 a které jsou považovány za modelovatelné v souladu s článkem 325be;

c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory se kalibrují s historickými údaji uvedenými v čl. 325bc odst. 4 písm. c).

d) pokud není v tomto článku uvedeno jinak, je alternativní interní model instituce založen na stejných modelovacích předpokladech, jaké jsou použity pro výpočet rizikového ukazatele očekávaného deficitu uvedeného v čl. 325ba odst. 1 písm. a).

2. Instituce počítají denní překročení na základě zpětného testování hypotetických a skutečných změn v hodnotě portfolia tvořeného všemi pozicemi přiřazenými obchodnímu útvaru.

3. Má se za to, že obchodní útvar instituce splňuje požadavky na zpětné testování, jestliže počet překročení pro daný obchodní útvar, ke kterým došlo za posledních 250 obchodních dní, nepřekračuje žádnou z těchto hodnot:

a) 12 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou při 99 % jednostranném intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování hypotetických změn hodnoty portfolia;

b) 12 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou při 99 % jednostranném intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování skutečných změn hodnoty portfolia;

c) 30 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou při 97,5 % jednostranném intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování hypotetických změn hodnoty portfolia;

d) 30 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou při 97,5 % jednostranném intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování skutečných změn hodnoty portfolia.

4. Instituce počítají denní překročení v souladu s tímto:

a) zpětné testování hypotetických změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho hodnotou na konci následujícího dne za předpokladu nezměněných pozic;

b) zpětné testování skutečných změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho skutečnou hodnotou ke konci následujícího dne bez poplatků a provizí;

c) překročení se počítá za každý obchodní den, za který instituce nemůže stanovit hodnotu portfolia nebo nemůže vypočítat výši hodnoty v riziku, jak je uvedeno v odstavci 3.

5. Instituce vypočítá v souladu s odstavci 6 a 7 tohoto článku multiplikační faktor (m_c) uvedený v článku 325ba pro portfolio všech pozic přiřazených obchodním útvarům, pro které bylo uděleno svolení použít alternativní interní modely uvedené v čl. 325az odst. 2.

6. Multiplikační faktor (mc) je součtem hodnoty 1,5 a navýšení mezi 0 a 0,5 podle tabulky 3. Pro portfolio uvedené v odstavci 5 se toto navýšení vypočítá podle počtu překročení, ke kterým došlo za posledních 250 obchodních dní, což je doloženo institucí provedeným zpětným testováním výše hodnoty v riziku vypočtené podle písmene a) tohoto pododstavce. Výpočet navýšení splňuje tyto požadavky:

a) překročením je, pokud jednodenní změna hodnoty portfolia překročí výši hodnoty v riziku pro dotyčný den, vypočítanou pomocí interního modelu instituce v souladu s tímto:

   i) jednodenní období držení;

ii) 99 % jednostranný interval spolehlivosti;

iii) scénáře budoucích šoků se použijí na rizikové faktory pozic obchodních útvarů, které jsou uvedené v čl. 325bg odst. 3 a které jsou považovány za modelovatelné v souladu s článkem 325be;

iv) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory se kalibrují s historickými údaji uvedenými v čl. 325bc odst. 4 písm. c);

v) pokud není v tomto článku uvedeno jinak, je interní model instituce založen na stejných modelovacích předpokladech, jaké jsou použity pro výpočet rizikového ukazatele očekávaného deficitu uvedeného v čl. 325ba odst. 1 písm. a);

b) počet překročení se rovná vyššímu z počtu překročení na základě hypotetických a skutečných změn hodnoty portfolia.

Tabulka 3

Počet překročení	Navýšení
méně než 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
více než 9	0,50

Za mimořádných podmínek mohou příslušné orgány omezit hodnotu navýšení na takovou, která vyplývá z překročení podle zpětného testování hypotetických změn, pokud počet překročení podle zpětného testování podle skutečných změn nevyplývá z nedostatků v interním modelu.

7. Příslušné orgány monitorují vhodnost multiplikačního faktoru uvedeného v odstavci 5 a soulad obchodních útvarů s požadavky na zpětné testování uvedenými v odstavci 3. Instituce bezodkladně informuje příslušné orgány, v každém případě nejpozději pět obchodních dní po výskytu překročení, o překročení, které je výsledkem programu zpětného testování instituce, a poskytne vysvětlení těchto překročení.

8. Odchylně od odstavců 1 a 6 tohoto článku mohou příslušné orgány svolit, aby instituce nepočítala překročení, pokud lze jednodenní změnu hodnoty jejího portfolia, která překračuje související výši hodnoty v riziku vypočtenou na základě interního modelu instituce, přičíst na vrub nemodelovatelného rizikového faktoru. Proto instituce příslušnému orgánu prokáže, že rizikový ukazatel zátěžového scénáře vypočítaný v souladu s článkem 325bk pro tento nemodelovatelný rizikový faktor je vyšší než kladný rozdíl mezi změnou hodnoty portfolia instituce a související výše hodnoty v riziku.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění technických prvků, které se zahrnou do skutečných a hypotetických změn hodnoty portfolia instituce pro účely tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. března 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325bg

Požadavek na přiřazování zisků a ztrát

1. Obchodní útvar instituce splňuje požadavky na přiřazování zisků a ztrát, jestliže splňuje požadavky stanovené v tomto článku.

2. Požadavek na přiřazování zisků a ztrát zajistí, že teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru na základě modelu měření rizika instituce jsou dostatečně blízko hypotetickým změnám v hodnotě portfolia obchodního útvaru na základě modelu oceňování instituce.

3. Soulad instituce s požadavkem na přiřazování zisků a ztrát vede pro každou pozici v daném obchodním útvaru k určení přesného seznamu rizikových faktorů, které jsou považovány za vhodné pro ověření souladu instituce s požadavkem na zpětné testování stanoveným v článku 325bf.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) kritéria nezbytná pro zajištění toho, aby teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru byly dostatečně blízko hypotetickým změnám v hodnotě portfolia obchodního útvaru pro účely odstavce 2, při zohlednění vývoje v oblasti mezinárodní regulace;

b) důsledky pro instituci, jestliže teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru nejsou dostatečně blízko hypotetickým změnám v hodnotě portfolia obchodního útvaru pro účely odstavce 2;

c) četnost, s níž má instituce přiřazování zisků a ztrát provádět;

d) technické prvky, které se zahrnou do teoretických a hypotetických změn v hodnotě portfolia obchodního útvaru pro účely tohoto článku;

e) způsob, jímž instituce používající interní model mají agregovat celkový kapitálový požadavek k tržnímu riziku pro všechny své pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému nebo komoditnímu riziku, s ohledem na důsledky uvedené v písmeni b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. března 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325bh

Požadavky na měření rizika

1. Instituce, které k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku používají interní model měření rizika, jak je uvedeno v článku 325ba, zajistí, aby tento model splňoval všechny tyto požadavky:

a) interní model měření rizika popisuje dostatečný počet rizikových faktorů, které zahrnují minimálně rizikové faktory uvedené v kapitole 1a oddíle 3 pododdíle 1, pokud instituce neprokáže příslušným orgánům, že vynechání těchto rizikových faktorů nemá podstatný dopad na výsledky požadavku na přiřazování zisků a ztrát uvedeného v článku 325bg; instituce musí umět příslušným orgánům vysvětlit, proč integrovala určitý rizikový faktor do svého modelu oceňování, ale nikoli do svého interního modelu měření rizika;

b) interní model měření rizika zachycuje pro opce a jiné produkty nelineárnosti a také riziko korelace a bazické riziko;

c) interní model měření rizika zahrnuje soubor rizikových faktorů odpovídajících úrokovým mírám v každé měně, ve které má instituce rozvahové nebo podrozvahové pozice citlivé na úrokové míry; instituce profiluje

výnosové křivky pomocí jednoho z obecně uznávaných postupů; výnosová křivka se rozděluje do různých segmentů splatnosti, aby byly zachyceny změny volatility úrokových měr na výnosové křivce; pro významné expozice vůči úrokovému riziku v hlavních měnách a na hlavních trzích se výnosová křivka modeluje za použití minimálně šesti segmentů splatnosti a počet rizikových faktorů použitých k modelování výnosové křivky musí být úměrný povaze a složitosti obchodních strategií instituce; model musí rovněž zachycovat rizikové rozpětí ne zcela korelovaných pohybů mezi různými výnosovými křivkami nebo různými finančními nástroji téhož podkladového emitenta;

d) interní model měření rizika zahrnuje rizikové faktory pro zlato a jednotlivé cizí měny, ve kterých jsou pozice instituce denominovány; u subjektů kolektivního investování se zohlední jejich skutečné měnové pozice; instituce se mohou spolehnout na informace třetí strany o měnových pozicích subjektu kolektivního investování, je-li správnost těchto informací náležitým způsobem zajištěna; měnové pozice subjektu kolektivního investování, jež nejsou instituci známy, se izolují a zachází se s nimi podle kapitoly 1a;

e) propracovanost techniky modelování musí být úměrná významnosti aktivit instituce na akciových trzích; interní model měření rizika zahrnuje nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každý z akciových trhů, na kterých instituce drží významné pozice, a nejméně jeden rizikový faktor, jenž zachycuje systémové pohyby cen akcií a závislost daného rizikového faktoru ve vztahu k jednotlivým rizikovým faktorům pro každý akciový trh;

f) interní model měření rizika používá nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každou komoditu, ve které instituce drží významné pozice, pokud tato instituce nemá malou agregovanou pozici v komoditách ve srovnání s veškerými svými obchodními činnostmi; v takovém případě může použít samostatný rizikový faktor pro každý obecný typ komodity; pro významné expozice na komoditních trzích musí model zachycovat riziko ne zcela korelovaných pohybů mezi podobnými, nikoli však identickým komoditami, expozici vůči změnám forwardových cen vyplývajících z nesouladu splatností a dále výnos z držení mezi derivátovými a hotovostními pozicemi;

g) použité zástupné ukazatele vykazují pro skutečnou drženou pozici spolehlivé záznamy minulého vývoje, musejí být přiměřeně konzervativní a lze je používat pouze tehdy, pokud jsou dostupné údaje nedostačující, například během období zátěže uvedeného v čl. 325bc odst. 2 písm. c);

h) pro významné expozice vůči rizikům volatility v nástrojích s opčním prvkem musí interní model měření rizika zachycovat závislost implicitních hodnot volatility pro jednotlivé realizační ceny a splatnosti opcí.

2. Instituce může používat empirické korelace v rámci jednotlivých obecných kategorií rizikových faktorů a pro účely výpočtu ukazatele neomezeného očekávaného deficitu UES_t podle čl. 325bb odst. 1 mezi nimi pouze tehdy, je-li její přístup k měření těchto korelací správný, v souladu s příslušnými horizonty likvidity a řádně používaný.

3. Do 28. září 2020 vydá EBA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny, v nichž upřesní kritéria pro používání datových vstupů uvedených v článku 325bc v modelu měření rizika.

Článek 325bi

Kvalitativní požadavky

1. Jakýkoli interní model měření rizika použitý pro účely této kapitoly musí být koncepčně správný, řádně vypočtený a používaný a musí být v souladu se všemi těmito kvalitativními požadavky:

a) jakýkoli interní model měření rizika použitý pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku je úzce začleněn do procesu každodenního řízení rizik instituce a slouží jako základ pro hlášení rizikových expozic vrcholnému vedení instituce;

b) instituce má útvar řízení rizik, který je nezávislý na obchodních útvarech a podléhá přímo vrcholnému vedení instituce; tento útvar je odpovědný za tvorbu a používání interního modelu měření rizika; útvar provádí počáteční a průběžné validace jakéhokoli interního modelu používaného pro účely této kapitoly a současně je

odpovědný za celkový proces řízení rizik; útvar denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech jakéhokoli interního modelu používaného pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku a o vhodnosti opatření, která je třeba podniknout ohledně limitů obchodování;

c) vedoucí orgán a vrcholné vedení se aktivně účastní procesu řízení rizik a denní zprávy vypracované útvarem řízení rizik jsou přezkoumávány na takové úrovni vedení, jež disponuje dostatečnou pravomocí, aby mohlo požadovat jak redukci pozic zaujatých jednotlivými obchodníky, tak i snížení celkové rizikové expozice instituce;

d) instituce mají dostatečný počet zaměstnanců s dovednostmi na úrovni odpovídající propracovanosti interních modelů měření rizika a dostatečný počet zaměstnanců schopných obchodovat, řídit rizika, provádět audity a pracovat v útvaru vypořádání obchodů (back office);

e) instituce musí mít zaveden zdokumentovaný soubor interních strategií, postupů a kontrolních mechanismů pro monitorování celkové funkčnosti veškerých interních modelů měření rizika a zajištění souladu;

f) u jakéhokoli interního modelu měření rizika, a to i modelu oceňování, musí být prokázána přijatelná přesnost v měření rizik a tyto modely se nesmí výrazně lišit od modelů, které instituce používá k internímu řízení rizik;

g) instituce často provádějí důkladné programy zátěžového testování, včetně reverzních zátěžových testů, které zahrnuje jakýkoli interní model měření rizika; výsledky těchto zátěžových testů jsou přezkoumávány vrcholným vedením minimálně jednou za měsíc a musí splňovat zásady a omezení schválená vedoucím orgánem; instituce musí podniknout příslušná opatření, pokud výsledky těchto zátěžových testů vykazují nadměrné ztráty vzešlé z obchodování instituce za jistých okolností;

h) instituce musí provádět nezávislý přezkum jakéhokoli interního modelu měření rizika buď jako součást svého běžného výkonu vnitřního auditu, nebo tím, že tímto přezkumem pověří třetí stranu, a ten bude proveden ke spokojenosti příslušných orgánů.

Pro účely prvního pododstavce písm. h) se třetí stranou rozumí podnik, který institucím poskytuje auditní nebo poradenské služby a jehož personál je dostatečně kvalifikovaný v oblasti tržního rizika v obchodních činnostech.

2. Přezkum uvedený v odst. 1 písm. h) se vztahuje jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizik. Instituce provede přezkum svého celkového procesu řízení rizik nejméně jednou ročně. Tento přezkum posuzuje:

a) adekvátnost dokumentace o systému a procesu řízení rizik a o organizaci útvaru řízení rizik;

b) začlenění měření rizika do každodenního řízení rizika a spolehlivost informačního systému pro vedení instituce;

c) postupy používané institucí pro schvalování modelů oceňování rizika a systémy oceňování, které používají pracovníci útvaru sjednávání obchodů (front office) a útvaru vypořádání obchodů (back office);

d) rozsah rizik zachycených modelem, přesnost a vhodnost systému měření rizika a validaci jakýchkoli podstatných změn v interním modelu měření rizika;

e) přesnost a úplnost údajů o pozicích, přesnost a přiměřenost předpokladů volatility a korelace, přesnost při oceňování a výpočtech citlivosti na riziko a přesnost a přiměřenost metod generování zástupných údajů, jsou-li dostupné údaje pro splnění požadavků stanovených v této kapitole nedostatečné;

f) ověřovací postup, kterého instituce využívá k vyhodnocování jednotnosti, časové příhodnosti, spolehlivosti a nezávislosti zdrojů údajů používaných v kterémkoli z jejích interních modelů měření rizika;

g) ověřovací postup, kterého instituce využívá k vyhodnocování požadavků na zpětné testování a požadavků na přiřazování zisků a ztrát, pomocí nichž hodnotí přesnost interních modelů měření rizika;

h) provádí-li přezkum třetí strana v souladu s odst. 1 písm. h) tohoto článku, ověření toho, že proces interní validace stanovený v článku 325bj splňuje své cíle.

3. Instituce aktualizují techniky a postupy, které používají pro jakékoli interní modely měření rizika pro účely této kapitoly, v souladu s vývojem nových technik a osvědčených postupů s ohledem na tyto interní modely měření rizika.

Článek 325bj

Interní validace

1. Instituce mají zavedeny postupy, kterými zajistí, aby jakékoli jejich interní modely měření rizika používané pro účely této kapitoly byly adekvátně validovány přiměřeně kvalifikovanými stranami nezávislými na vývojovém procesu, a tím bylo zaručeno, že takové modely jsou koncepčně správné a odpovídajícím způsobem zahrnují všechna podstatná rizika.

2. Instituce provádějí validaci uvedenou v odstavci 1 za těchto okolností:

a) zpočátku, když je interní model měření rizika vyvinut, a vždy, když jsou v něm provedeny významné změny;

b) v pravidelných intervalech a když dojde k významným strukturálním změnám na trhu nebo ke změnám ve složení portfolia, které by mohly vést k tomu, že interní model měření rizika již není adekvátní.

3. Validace jakéhokoli interního modelu měření rizika instituce se neomezuje na požadavky na zpětné testování a na přiřazování zisků a ztrát, ale zahrnuje přinejmenším tyto prvky:

a) testy ověřující, zda jsou předpoklady v interním modelu přiměřené a nepodceňují nebo nepřeceňují rizika;

b) vlastní validační testy interního modelu, včetně zpětného testování vedle regulatorních programů zpětného testování, týkající se rizik a struktury jejich portfolií;

c) využití hypotetických portfolií, aby se zajistilo, že interní model měření rizika je schopen zohlednit specifické strukturální vlastnosti, které se mohou objevit, například podstatná bazická rizika a riziko koncentrace nebo rizika související s použitím zástupných ukazatelů.

Článek 325bk

Výpočet rizikového ukazatele zátěžového scénáře

1. „Rizikovým ukazatelem zátěžového scénáře“ pro daný nemodelovatelný rizikový faktor se rozumí ztráta, která vznikla ve všech pozicích v obchodním portfoliu a v pozicích v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku, zahrnujícím tento nemodelovatelný rizikový faktor, je-li na tento rizikový faktor použit extrémní scénář budoucího šoku.

2. Instituce ke spokojenosti příslušných orgánů vypracují vhodné extrémní scénáře budoucího šoku pro všechny nemodelovatelné rizikové faktory.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) jak mají instituce vypracovat extrémní scénáře budoucího šoku pro nemodelovatelné rizikové faktory a jak mají tyto extrémní scénáře budoucího šoku na tyto rizikové faktory použít;

b) regulatorní extrémní scénář budoucího šoku pro každou obecnou podkategorii rizikových faktorů uvedenou v článku 325bd v tabulce 2, který mohou instituce použít, pokud nemohou vypracovat extrémní scénář budoucího šoku v souladu s písmenem a) tohoto pododstavce, nebo jehož použití mohou příslušné orgány od instituce vyžadovat, pokud nejsou spokojeny s extrémním scénářem budoucího šoku vypracovaným touto institucí;

c) okolnosti, za kterých instituce mohou vypočítat rizikový ukazatel zátěžového scénáře pro více než jeden nemodelovatelný rizikový faktor;

d) způsob, jímž mají instituce agregovat rizikové ukazatele zátěžového scénáře všech nemodelovatelných rizikových faktorů ve svých pozicích v obchodním portfoliu v pozicích v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku.

Při vypracování těchto návrhů regulačních technických norem vezme EBA v úvahu požadavek, aby úroveň kapitálových požadavků k tržnímu riziku nemodelovatelného rizikového faktoru, jak je stanoveno v tomto článku, byla stejně vysoká jako úroveň kapitálových požadavků k tržnímu riziku, která by byla vypočítána podle této kapitoly, pokud by byl rizikový faktor modelovatelný.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. září 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 3

Interní model rizika selhání

Článek 325bl

Působnost interního modelu rizika selhání

1. Na všechny pozice instituce, které byly přiřazeny obchodním útvarům, pro které instituce obdržela svolení podle čl. 325az odst. 2, se vztahuje kapitálový požadavek k riziku selhání, obsahují-li tyto pozice alespoň jeden rizikový faktor přiřazený v souladu s čl. 325bd odst. 1 k obecné kategorii rizikových faktorů „akcie“ nebo „úvěrové rozpětí“. Tento kapitálový požadavek, který je ve vztahu k rizikům zachyceným kapitálovými požadavky podle čl. 325ba odst. 1 dodatečný, se vypočítá pomocí interního modelu instituce pro riziko selhání. Tento model musí splňovat požadavky stanovené v tomto oddílu.

2. U každé pozice podle odstavce 1 instituce určí jednoho emitenta obchodovaných dluhových nebo akciových nástrojů souvisejících s alespoň jedním rizikovým faktorem.

Článek 325bm

Svolení používat interní model rizika selhání

1. Příslušné orgány udělí instituci svolení používat interní model rizika selhání pro výpočet kapitálových požadavků podle čl. 325ba odst. 2 pro všechny pozice v obchodním portfoliu uvedené v článku 325bl, jež jsou přiřazeny obchodnímu útvaru, pro který tento interní model rizika selhání splňuje požadavky uvedené v článcích 325bi, 325bj 325bn, 325bo a 325bp.

2. Pokud obchodní útvar instituce, kterému byla přiřazena alespoň jedna pozice v obchodním portfoliu podle článku 325bl, nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 1 tohoto článku, vypočítají se kapitálové požadavky k tržnímu riziku všech pozic v tomto obchodním útvaru v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 1a.

Článek 325bn

Kapitálové požadavky k riziku selhání s využitím interního modelu rizika selhání

1. Instituce vypočítají kapitálové požadavky k riziku selhání pomocí interního modelu rizika selhání pro portfolio všech pozic v obchodním portfoliu uvedených článku 325bl takto:

a) kapitálové požadavky se rovnají výši hodnoty v riziku měřící potenciální ztráty v tržní hodnotě portfolia způsobené selháním emitentů ve vztahu k těmto pozicím s 99,9 % intervalem spolehlivosti za horizont jednoho roku;

b) potenciální ztrátou uvedenou v písmeni a) se rozumí přímá nebo nepřímá ztráta v tržní hodnotě pozice způsobená selháním emitentů, která je dodatečná vzhledem k veškerým ztrátám již zohledněným v aktuálním ocenění pozice; selháním emitentů akciových pozic je pokles cen jejich akcií na nulu;

c) instituce stanoví korelace selhání mezi různými emitenty na základě koncepčně správné metodiky a pomocí objektivních historických údajů tržních úvěrových rozpětí nebo cen akcií, které pokrývají časové období alespoň 10 let, včetně zátěžového období určeného institucí v souladu s čl. 325bc odst. 2; výpočet korelací selhání mezi různými emitenty se kalibruje na časový horizont jednoho roku;

d) interní model rizika selhání vychází z předpokladu konstantní pozice po dobu jednoho roku.

2. Instituce vypočítají kapitálový požadavek k riziku selhání pomocí interního modelu rizika selhání podle odstavce 1 minimálně jednou za týden.

3. Odchylně od odst. 1 písm. a) a c) může instituce časový horizont jednoho roku případně nahradit horizontem šedesáti dnů pro účely výpočtu rizika selhání některých nebo všech akciových pozic. V takovém případě musí být výpočet korelací selhání mezi cenami akcií a pravděpodobnostmi selhání konzistentní s časovým horizontem šedesáti dnů a výpočet korelací selhání mezi cenami akcií a cenami dluhopisů musí být konzistentní s časovým horizontem jednoho roku.

Článek 325bo

Uznání zajištění v interním modelu rizika selhání

1. Instituce mohou začlenit zajištění do svého interního modelu rizika selhání a stanovit čisté pozice tam, kde se dlouhé a krátké pozice vztahují na stejný finanční nástroj.

2. Instituce mohou ve svých interních modelech rizika selhání uznat účinky zajištění nebo diverzifikace spojené s dlouhými a krátkými pozicemi zahrnujícími různé nástroje nebo různé cenné papíry vydané týmž dlužníkem i s dlouhými a krátkými pozicemi u různých emitentů pouze tím, že provedou explicitní modelování hrubých dlouhých a krátkých pozic v jednotlivých nástrojích včetně modelování bazických rizik mezi různými emitenty.

3. Instituce ve svém interním modelu rizika selhání zohlední podstatná rizika mezi zajišťovacím nástrojem a zajištěným nástrojem, která by mohla vzniknout v intervalu mezi okamžikem splatnosti zajišťovacího nástroje a horizontem jednoho roku, i možnou přítomnost významných bazických rizik v zajišťovacích strategiích plynoucích z rozdílů v druhu produktu, pořadí přednosti v kapitálové struktuře, interním či externím ratingu, době splatnosti, roku původu a jiných rozdílů. Instituce uznávají zajišťovací nástroj pouze v rozsahu, v němž jej lze zachovat i v situaci, kdy se u dlužníka zvyšuje pravděpodobnost úvěrové či jiné události.

Článek 325bp

Specifické požadavky na interní model rizika selhání

1. Interní model rizika selhání podle čl. 325bm odst. 1 musí umožňovat modelování selhání jednotlivých emitentů a také současné selhání více emitentů a musí brát v úvahu dopad těchto selhání na tržní hodnotu pozic, které jsou zahrnuty do působnosti tohoto modelu. Za tímto účelem musí být selhání každého jednotlivého emitenta modelováno pomocí dvou typů faktorů systémového rizika.

2. Interní model rizika selhání musí odrážet hospodářský cyklus, včetně závislosti mezi mírou výtěžnosti a faktory systémového rizika podle odstavce 1.

3. Interní model rizika selhání musí odrážet nelineární dopad opcí a dalších pozic s podstatným nelineárním chováním vzhledem k cenovým pohybům. Instituce rovněž řádně zohlední výši rizika modelu přítomného v oceňování a odhadování cenových rizik spojených s takovými produkty.

4. Interní model rizika selhání je založen na údajích, které jsou objektivní a aktuální.

5. Pro simulaci selhání emitentů v interním modelu rizika selhání musí odhady pravděpodobností selhání prováděné institucí splňovat tyto požadavky:

a) minimální úroveň pravděpodobnosti selhání je 0,03 %;

b) pravděpodobnosti selhání jsou založeny na horizontu jednoho roku, pokud není v tomto oddíle stanoveno jinak;

c) pravděpodobnosti selhání se měří pomocí údajů o skutečných minulých selháních a extrémních poklesech v tržních cenách rovnocenných selhání, jež byly pozorovány během historického období alespoň pěti let, případně v kombinaci s aktuálními tržními cenami; pravděpodobnosti selhání nesmí být odvozeny výhradně od aktuálních tržních cen;

d) instituce, která obdržela svolení odhadovat pravděpodobnosti selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1, musí k výpočtu těchto odhadů použít metodiku tam stanovenou;

e) instituce, která neobdržela svolení odhadovat pravděpodobnosti selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1, k odhadování pravděpodobností selhání vypracuje interní metodiku nebo použije externí zdroje; v obou případech musí být odhady pravděpodobností selhání v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku.

6. Pro simulaci selhání emitentů v interním modelu rizika selhání musí odhady ztrátovosti ze selhání prováděné institucí splňovat tyto požadavky:

a) minimální úroveň odhadu ztrátovosti ze selhání je 0 %;

b) odhady ztrátovosti ze selhání odrážejí pořadí přednosti každé pozice;

c) instituce, která obdržela svolení odhadovat ztrátovost ze selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1, musí k výpočtu těchto odhadů použít metodiku tam stanovenou;

d) instituce, která neobdržela svolení odhadovat ztrátovost ze selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1, k odhadování ztrátovosti ze selhání vypracuje interní metodiku nebo použije externí zdroje; v obou případech musí být odhady ztrátovosti ze selhání v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku.

7. Při nezávislém přezkumu a validaci svých interních modelů používaných pro účely této kapitoly, a to i pro účely systému měření rizika, instituce:

a) ověří, zda je jejich modelovací přístup ke korelacím a cenovým změnám pro jejich portfolio vhodný, včetně volby a vah faktorů systémového rizika v modelu;

b) provedou různé zátěžové testy včetně analýz citlivosti a analýz scénářů s cílem vyhodnotit kvalitativní a kvantitativní přiměřenost interního modelu rizika selhání, zvláště pokud jde o zacházení s koncentrovanými pozicemi, a

c) uskuteční vhodnou kvantitativní validaci včetně příslušných interních standardů (benchmarks) modelování.

Testy uvedené v písmenu b) nesmí být omezeny na škálu zaznamenaných minulých událostí.

8. Interní model rizika selhání vhodným způsobem odráží koncentrace emitentů a koncentrace, které mohou za krizových podmínek vznikat v rámci kategorií produktů a napříč těmito kategoriemi.

9. Interní model rizika selhání musí být konzistentní s interními metodikami řízení rizik pro určování, měření a řízení obchodních rizik používanými v dané instituci.

10. Instituce jasně definuje zásady a postupy pro určení předpokladů selhání pro korelace mezi různými emitenty v souladu s čl. 325bn odst. 1 písm. c) a preferované volby metody odhadu pravděpodobností selhání podle odst. 5 písm. e) tohoto článku a ztrátovosti ze selhání podle odst. 6 písm. d) tohoto článku.

11. Instituce musí dokumentovat své interní modely tak, aby její předpoklady ohledně korelací a dalších prvků modelovacího postupu byly pro příslušné orgány transparentní.

12. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění požadavků, které musí splňovat institucí používaná interní metodika nebo externí zdroje pro odhad pravděpodobností selhání a ztrátovosti ze selhání v souladu s odst. 5 písm. e) a odst. 6 písm. d).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. září 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

91) v čl. 384 odst. 1 se definice EAD_i^{total} nahrazuje tímto:

„EAD_i^{total} = celková hodnota expozice úvěrového rizika protistrany „i“ (součet v rámci celé skupiny transakcí se započtením) včetně dopadu kolaterálu v souladu s metodami stanovenými v hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, v závislosti na příslušném případě, na výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany pro tuto protistranu.“

92) Článek 385 se nahrazuje tímto:

„Článek 385

Alternativa k metodám CVA pro výpočet kapitálových požadavků

Instituce používající metodu původní expozice podle článku 282 mohou alternativně k článku 384 pro nástroje uvedené v článku 382 a s výhradou předchozího souhlasu příslušného orgánu vynásobit výsledné objemy rizikově vážené expozice koeficientem v hodnotě 10 pro zjištění úvěrového rizika protistran u těchto expozic, namísto výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA.“

93) Článek 390 se nahrazuje tímto:

„Článek 390

Výpočet hodnoty expozice

1. Celkové expozice vůči ekonomicky spjaté skupině klientů se vypočítají jako součet expozic vůči jednotlivým klientům v této skupině.

2. Celkové expozice vůči jednotlivým klientům se vypočítají jako součet expozic obchodního portfolia a investičního portfolia.

3. Pro expozice v obchodním portfoliu instituce mohou:

a) kompenzovat své dlouhé pozice a krátké pozice ve stejných finančních nástrojích vydaných daným klientem, přičemž se čistá pozice u každého z jednotlivých nástrojů vypočítá podle metod uvedených v části třetí hlavě IV kapitole 2;

b) kompenzovat své dlouhé pozice a krátké pozice v různých finančních nástrojích vydaných daným klientem, ale pouze pokud má podkladový finanční nástroj krátké pozice nižší pořadí přednosti než podkladový finanční nástroj dlouhé pozice nebo pokud mají podkladové nástroje stejné pořadí přednosti.

Pro účely písmen a) a b) mohou být finanční nástroje zařazeny do košů na základě různých stupňů přednosti s cílem stanovit relativní pořadí přednosti jednotlivých pozic.

4. Instituce vypočítají hodnoty expozice u derivátových smluv uvedených v příloze II a u smluv o úvěrových derivátech přímo uzavřených s klientem v souladu s jednou z metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 5, v závislosti na příslušném případě. Expozice vyplývající z transakcí uvedených v článcích 378, 379 až 380 se vypočítají způsobem stanoveným v uvedených článcích.

Při výpočtu hodnoty expozice u smluv podle prvního pododstavce, jsou-li tyto smlouvy zařazeny do obchodního portfolia, instituce rovněž dodržují zásady stanovené v článku 299.

Odchylně od prvního pododstavce mohou instituce se svolením používat metody uvedené v části třetí hlavě II kapitole 4 oddíle 4 a v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 6 používat tyto metody pro výpočet hodnoty expozice u transakcí s financováním cenných papírů.

5. Instituce k celkové expozici vůči klientovi přičtou expozici vzniklou na základě derivátových smluv uvedených v příloze II a smluv o úvěrových derivátech, pokud smlouva nebyla přímo uzavřena s tímto klientem, avšak tento klient vydal podkladový dluhový nebo akciový nástroj.

6. Expozice nezahrnují:

a) v případě devizových operací expozice s obvyklým průběhem vypořádání do dvou obchodních dnů po zaplacení;

b) v případě koupě nebo prodeje cenných papírů expozice s obvyklým průběhem vypořádání do pěti obchodních dnů po zaplacení nebo dodání cenných papírů podle toho, k čemu dojde dřív;

c) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingu a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovnictví nebo clearingu finančních nástrojů a vypořádání transakcí a úschovy pro klienty, opožděné příjmy prostředků financování a jiné expozice vzniklé z důvodu činnosti klienta, které trvají nejdéle do následujícího pracovního dne;

d) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingu a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovnictví, expozice v horizontu jednoho dne (intra-day) vůči institucím poskytujícím tyto služby;

e) expozice odečtené od položek kmenového kapitálu tier 1 nebo položek vedlejšího kapitálu tier 1 v souladu s články 36 a 56 nebo jakýkoli jiný odpočet od těchto položek, který vede ke snížení solventnostního poměru.

7. Za účelem zjištění celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, pokud jde o klienty, vůči nimž má instituce expozice na základě transakcí uvedených v čl. 112 písm. m) a o) nebo na základě jiných transakcí, u nichž existuje expozice vůči podkladovým aktivům, instituce posoudí své podkladové expozice s přihlédnutím k ekonomické podstatě struktury transakce a rizikům spojeným se strukturou vlastní transakce, aby určila, zda tato struktura představuje dodatečnou expozici.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) podmínky a metodiky používané k určení celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, pokud jde o druhy expozic uvedené v odstavci 7;

b) podmínky, za nichž struktura transakce uvedená v odstavci 7 nepředstavuje dodatečnou expozici.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. Pro účely odstavce 5 EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění toho, jak určit expozice vzniklé na základě derivátových smluv uvedených v příloze II a smluv o úvěrových derivátech, pokud smlouva nebyla přímo uzavřena s tímto klientem, avšak slouží jako podklad dluhového nebo akciového nástroje vydaného tímto klientem, za účelem jejich začlenění do expozic vůči němu.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. března 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

94) V článku 391 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.“

95) Článek 392 se nahrazuje tímto:

„*Článek 392*

Definice velké expozice

Expozice instituce vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů se považuje za velkou, představuje-li její hodnota alespoň 10 % kapitálu tier 1 instituce.“

96) Článek 394 se nahrazuje tímto:

„*Článek 394*

Požadavky týkající se podávání zpráv

1. Instituce podá příslušným orgánům o každé velké expozici, kterou má v držení, včetně velkých expozic vyňatých z působnosti čl. 395 odst. 1, zprávu obsahující tyto informace:

a) určení klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;

b) hodnotu expozice před případným zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;

c) typ majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;

d) případně hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 395 odst. 1.

Instituce, na niž se vztahuje část třetí hlava II kapitola 3, podá svým příslušným orgánům zprávu o svých 20 největších expozicích na konsolidovaném základě vyjma těch, které jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1.

Instituce svým příslušným orgánům rovněž podá na konsolidovaném základě zprávu o expozicích s hodnotou 300 milionů EUR nebo vyšší, avšak nižší než 10 % kapitálu tier 1 instituce.

2. Kromě informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku podá instituce příslušným orgánům, pokud jde o jejích 10 největších expozic na konsolidovaném základě vůči institucím, jakož i o jejích 10 největších expozic na konsolidovaném základě vůči subjektům stínového bankovnictví, které provádějí bankovní činnosti mimo regulační rámec, včetně velkých expozic vyňatých z působnosti čl. 395 odst. 1, zprávu obsahující tyto informace:

a) identifikace klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;

b) hodnotu expozice před případným zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;

c) typ majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;

d) případně hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 395 odst. 1.

3. Instituce příslušným orgánům podávají zprávu obsahující informace podle odstavců 1 a 2 minimálně dvakrát ročně

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění kritérií určení subjektů stínového bankovnictví uvedených v odstavci 2.

Při vypracování uvedených návrhů regulačních technických norem vezme EBA v úvahu mezinárodní vývoj a mezinárodně dohodnuté standardy týkající se stínového bankovnictví a zváží, zda:

a) vztah s individuálním subjektem nebo skupinou subjektů s sebou může nést rizika pro solventnost nebo likviditu instituce;

b) subjekty, které podléhají požadavkům na solventnost či likviditu podobným těm, jež jsou uloženy tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU, by měly být úplně nebo částečně vyloučeny z povinnosti být předmětem podávání zpráv podle odstavce 2 ohledně subjektů stínového bankovnictví.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

97) Článek 395 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce nesmí být vystavena expozici vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, jejíž hodnota po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 přesahuje 25 % jejího kapitálu tier 1. Pokud je uvedený klient institucí nebo pokud ekonomicky spjatá skupina klientů zahrnuje jednu či více institucí, nesmí tato hodnota přesáhnout 25 % kapitálu tier 1 instituce nebo částku 150 milionů EUR podle toho, co je vyšší, za podmínky, že součet hodnot expozic po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 vůči všem ekonomicky spjatým klientům, kteří nejsou institucemi, nepřesahuje 25 % kapitálu tier 1 instituce.

Pokud je částka 150 milionů EUR vyšší než 25 % kapitálu tier 1 instituce, hodnota expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 tohoto nařízení nesmí překročit přiměřený limit s ohledem na kapitál tier 1 instituce. Instituce stanoví tento limit v souladu se zásadami a postupy uvedenými v článku 81 směrnice 2013/36/EU s cílem řešit a kontrolovat riziko koncentrace. Tento limit nesmí překročit 100 % kapitálu tier 1 instituce.

Příslušné orgány mohou stanovit nižší limit než 150 milionů EUR a informují o tom EBA a Komisi.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce nesmí být G-SVI vystavena expozici vůči jiné G-SVI nebo G-SVI mimo EU, pokud hodnota této expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika podle článků 399 až 403 přesahuje 15 % kapitálu tier 1. G-SVI musí tento limit splnit nejpozději do 12 měsíců ode dne, kdy byla určena jako GSVI. Pokud je G-SVI vystavena expozici vůči jiné instituci nebo skupině, která bude určena jako G-SVI nebo G-SVI mimo EU, musí tento limit splnit nejpozději do 12 měsíců ode dne, kdy byla tato instituce nebo skupina určena jako G-SVI nebo G-SVI mimo EU.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Limity stanovené v tomto článku lze překročit u expozic v obchodním portfoliu instituce, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) expozice v investičním portfoliu vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů nepřekračuje limit stanovený v odstavci 1, přičemž tento limit je vypočítán s ohledem na kapitál tier 1, takže převýšení vzniká výlučně v obchodním portfoliu;

b) instituce splňuje dodatečný kapitálový požadavek na část expozice převyšující limit stanovený v odstavci 1 tohoto článku, který se vypočítá v souladu s články 397 a 398;

c) pokud od překročení limitů uvedených v písmeni b) uplynulo deset dnů nebo méně, nepřevýší expozice vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů v obchodním portfoliu 500 % kapitálu tier 1 instituce;

d) jakékoli překročení limitů, které trvalo déle než deset dnů, nepřevyšuje ve svém součtu 600 % kapitálu tier 1 instituce.

Při každém překročení tohoto limitu instituce neprodleně podá příslušným orgánům zprávu o částce převýšení a jménu příslušného klienta a případně o jménu ekonomicky spjaté skupiny klientů.“

98) Článek 396 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud se použije částka 150 milionů EUR uvedená v čl. 395 odst. 1, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech povolit překročení limitu 100 % kapitálu tier 1 dané instituce.“,

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pokud ve výjimečných případech uvedených v prvním a druhém pododstavci tohoto odstavce příslušný orgán povolí instituci překročení limitu uvedeného v čl. 395 odst. 1 na dobu delší než tři měsíce, instituce způsobem uspokojivým pro příslušný orgán předloží plán včasného návratu ke splnění příslušného limitu a tento plán uskuteční ve lhůtě dohodnuté s příslušným orgánem. Příslušné orgány provádění plánu sledují a případně vyžadují rychlejší obnovení souladu.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pro účely odstavce 1 EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny pro upřesnění způsobu, jímž příslušné orgány mohou stanovit:

a) výjimečné případy uvedené v odstavci 1 tohoto článku;

b) časový rámec považovaný za vhodný pro obnovení souladu;

c) opatření, která mají být přijata k zajištění včasného obnovení souladu ze strany instituce.“

99) V článku 397 ve sloupci 1 tabulky 1 se pojem „použitelný kapitál“ nahrazuje pojmem „kapitál tier 1“.

100) Článek 399 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce použije při výpočtu expozice techniku snižování úvěrového rizika, pokud tuto techniku použila k výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku v souladu s částí třetí hlavou II a pokud tato technika snižování úvěrového rizika splňuje podmínky stanovené v tomto článku.

Pojem „záruka“ zahrnuje pro účely článků 400 až 403 úvěrové deriváty uznané podle části třetí hlavy II kapitoly 4 s výjimkou úvěrových dluhových cenných papírů.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Techniky snižování úvěrového rizika, které jsou k dispozici pouze pro instituce uplatňující jeden z přístupů IRB, nelze použít ke snížení hodnot expozice pro účely velké expozice, s výjimkou expozic zajištěných nemovitostmi v souladu s článkem 402.“

101) Článek 400 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec mění takto:

i) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) obchodní expozice členů clearingového systému vůči způsobilým ústředním protistranám a jejich příspěvky způsobilým ústředním protistranám do fondu pro riziko selhání;“,

ii) doplňují se nová písmena, která zní:

„l) obchodní expozice klientů ve smyslu čl. 305 odst. 2 nebo 3;

m) kapitálové investice subjektů řešících krizi nebo jejich dceřiných podniků, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, do kapitálových nástrojů a způsobilých závazků uvedených v čl. 45f odst. 2 směrnice 2014/59/EU vydaných kterýmkoli z těchto subjektů:

i) v případě subjektů řešících krizi jinými subjekty patřícími k téže skupině řešící krizi,

ii) v případě dceřiných podniků subjektu řešícího krizi, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, dceřinými podniky příslušného dceřiného podniku patřícími k téže skupině řešící krizi;

n) expozice vyplývající z příslibu minimální hodnoty, který splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 132c odst. 3.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) expozice instituce, včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic, vůči mateřskému podniku, vůči jiným dceřiným podnikům takového mateřského podniku nebo vůči jeho vlastním dceřiným podnikům a kvalifikovaným účastem, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením, směrnicí 2002/87/ES nebo s rovnocennými normami platnými ve třetí zemi; s expozicemi nesplňujícími tato kritéria se zachází jako s expozicemi vůči třetí straně, ať už jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 tohoto nařízení, či nikoli;“,

ii) písmeno k) se nahrazuje tímto:

„k) expozice ve formě kolaterálu nebo záruky za úvěry na obytné nemovitosti poskytnutých způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v článku 201, který je klasifikován ratingem dosahujícím přinejmenším nižší z těchto hodnot:

i) stupeň úvěrové kvality 2,

ii) stupeň úvěrové kvality odpovídající ratingu ústřední vlády v cizí měně pro členský stát, v němž se nachází sídlo poskytovatele zajištění;“,

iii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„l) expozice ve formě záruky za státem podporované vývozní úvěry poskytnuté exportní úvěrovou agenturou, která je klasifikována ratingem dosahujícím přinejmenším nižší z těchto hodnot:

i) stupeň úvěrové kvality 2,

ii) stupeň úvěrové kvality odpovídající ratingu ústřední vlády v cizí měně pro členský stát, v němž se nachází sídlo exportní úvěrové agentury.“;

c) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány informují orgán EBA o tom, zda mají v souladu s písmeny a) a b) tohoto odstavce v úmyslu využít některou z výjimek stanovených v odstavci 2; poskytnou orgánu EBA zdůvodnění použití těchto výjimek.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Pro jednu expozici není povoleno současně použít více než jednu výjimku stanovenou v odstavcích 1 a 2.“

102) Článek 401 se nahrazuje tímto:

„Článek 401

Výpočet účinku, jaký má použití technik snižování úvěrového rizika

1. Při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 395 odst. 1 může instituce použít plně upravenou hodnotu expozice (E*) vypočítanou podle části třetí hlavy II kapitoly 4, přičemž se zohlední snižování úvěrového rizika, koeficient volatility a jakýkoli nesoulad splatností zmíněný v části třetí hlavě II kapitole 4.

2. S výjimkou institucí používajících jednoduchou metodu finančního kolaterálu použijí instituce pro účely odstavce 1 komplexní metodu finančního kolaterálu, bez ohledu na metodu použitou k výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku.

Odchylně od odstavce 1 mohou instituce se svolením používat metody uvedené v části třetí hlavě II kapitole 4 oddíle 4 a v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 6 používat tyto metody pro výpočet hodnoty expozice u transakcí s financováním cenných papírů.

3. Při výpočtu hodnoty expozicí pro účely čl. 395 odst. 1 instituce pravidelně provádějí zátěžové testy svých koncentrací úvěrového rizika, včetně rizika ve vztahu k realizovatelné hodnotě jakéhokoli přijatého kolaterálu.

Tyto pravidelné zátěžové testy uvedené v prvním pododstavci se zaměří na rizika vyplývající z potenciálních změn tržních podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit kapitálovou přiměřenost institucí, a rizika vyplývající z realizace kolaterálu v krizových podmínkách.

Provedené zátěžové testy musí být přiměřené a vhodné pro vyhodnocení takových rizik.

Instituce zahrnou do svých strategií k řešení rizika koncentrace:

a) zásady a postupy pro řešení rizik vyplývajících z nesouladu splatnosti expozic a jakéhokoli jejich úvěrového zajištění;

b) zásady a postupy související s rizikem koncentrace vyplývajícím z používání technik snižování úvěrového rizika, zejména z velkých nepřímých úvěrových expozic, například expozic vůči jedinému emitentovi cenných papírů přijatých jako kolaterál.

4. Pokud instituce použitím uznatelné techniky snižování úvěrového rizika v souladu s čl. 399 odst. 1 sníží expozici vůči klientovi, zachází způsobem stanoveným v článku 403 s částí expozice, o kterou se expozice vůči klientovi snížila, jako s expozicí vůči poskytovateli zajištění, namísto vůči klientovi.“

103) Čl. 402 odst. 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Pro výpočet hodnoty expozic pro účely článku 395 mohou instituce, nezakazují-li to příslušné vnitrostátní právní předpisy, snížit hodnotu expozice nebo jakékoli části expozice plně zajištěné obytnou nemovitostí v souladu s čl. 125 odst. 1 o zastavenou výši tržní nebo zástavní hodnoty dotčené nemovitosti, avšak nejvýše o 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti v členských státech, které právními předpisy určily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) příslušné orgány členských států nestanovily rizikovou váhu vyšší než 35 % pro expozice nebo části expozic zajištěné obytnými nemovitostmi v souladu s čl. 124 odst. 2;

b) expozice nebo část expozice je plně zajištěna kterýmkoli z těchto způsobů zajištění:

   i) jedním či více zástavními právy k obytné nemovitosti nebo

   ii) obytnou nemovitostí v případě nájemních operací, kdy si pronajímatel ponechává plné vlastnictví obytné nemovitosti a nájemce dosud nevyužil svého předkupního práva;

c) jsou splněny požadavky stanovené v článku 208 a čl. 229 odst. 1.

2. Pro výpočet hodnoty expozic pro účely článku 395 může instituce, nezakazují-li to příslušné vnitrostátní právní předpisy, snížit hodnotu expozice nebo jakékoli části expozice plně zajištěné obchodní nemovitostí v souladu s čl. 126 odst. 1 o zastavenou výši tržní nebo zástavní hodnoty dotčené nemovitosti, avšak nejvýše o 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti v členských státech, které právními předpisy určily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) příslušné orgány členských států nestanovily rizikovou váhu vyšší než 50 % pro expozice nebo části expozic zajištěné obchodními nemovitostmi v souladu s čl. 124 odst. 2;

b) expozice je plně zajištěna kterýmkoli z těchto způsobů zajištění:

i) jedním či více zástavními právy ke kancelářím nebo jiným obchodním prostorám nebo

ii) jednou či více kancelářemi nebo jinými obchodními prostorami a expozicemi souvisejícími s transakcemi, které se týkají pronájmů nemovitostí;

c) jsou splněny požadavky uvedené v čl. 126 odst. 2 písm. a), v článku 208 a v čl. 229 odst. 1;

d) obchodní nemovitost je stavebně zcela dokončena.“

104) Článek 403 se nahrazuje tímto:

„Článek 403

Substituční přístup

1. Je-li expozice vůči klientovi zajištěna třetí stranou nebo je-li zajištěna kolaterálem vydaným třetí stranou, musí instituce:

a) zacházet s částí expozice, která je zajištěna, jako s expozicí vůči ručiteli namísto vůči klientovi, pokud by byla nezajištěné expozici vůči ručiteli přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné expozice vůči klientovi podle části třetí hlavy II kapitoly 2;

b) zacházet s částí expozice zajištěné tržní hodnotou uznaného kolaterálu jako s expozicí vůči třetí straně namísto vůči klientovi, je-li expozice zajištěna kolaterálem a pokud by byla části expozice zajištěné kolaterálem přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné expozice vůči klientovi podle části třetí hlavy II kapitoly 2.

Přístup uvedený v prvním pododstavci písmene b) instituce nepoužije v případě nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění.

Pro účely této části může instituce použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak zacházení stanovené v prvním pododstavci písmene b) tohoto odstavce pouze pokud je povoleno použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak jednoduchou metodu finančního kolaterálu pro účely článku 92.

2. Pokud instituce použije odst. 1 písm. a):

a) jestliže je záruka denominována v jiné měně, než ve které je denominována expozice, vypočítá se hodnota expozice, která se považuje za krytou, v souladu s ustanoveními upravujícími nesoulad měn v případě osobního zajištění úvěrového rizika stanovenými v části třetí;

b) postupuje se v případě jakéhokoli nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění v souladu s ustanoveními upravujícími nesoulad splatností stanovenými v části třetí hlavě II kapitole 4;

c) může uznat částečné krytí v souladu s postupem stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 4.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) může instituce částku uvedenou v písmeni a) tohoto odstavce nahradit částkou uvedenou v písmeni b) tohoto odstavce, pokud jsou splněny podmínky stanovené v písm. c), d) a e) tohoto odstavce:

a) celkový objem expozice dané instituce vůči vydavateli kolaterálu z důvodu trojstranných rep zprostředkovaných trojstranným zmocněncem;

b) plná výše limitů, které má trojstranný zmocněnec uvedený v písmeni a) podle pokynu instituce uplatňovat na cenné papíry vydané vydavatelem kolaterálu uvedeným tamtéž;

c) instituce ověřila, že trojstranný zmocněnec má zavedeny vhodné záruky, které brání porušení limitů uvedených v písmeni b);

d) příslušný orgán nesdělil instituci žádné významné obavy;

e) součet výše limitu uvedeného v písmeni b) tohoto odstavce a jakýchkoli jiných expozic instituce vůči danému vydavateli kolaterálu nepřevyšuje limit stanovený v čl. 395 odst. 1.

4. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny, v nichž upřesní podmínky pro uplatňování zacházení podle odstavce 3 tohoto článku, včetně podmínek a četnosti určování, sledování a revize limitů uvedených v písmeni b) uvedeného odstavce.

EBA vydá tyto obecné pokyny do 31. prosince 2019.“

105) V části šesté se název hlavy I nahrazuje tímto:

„**DEFINICE A POŽADAVKY NA LIKVIDITU**“.

106) Článek 411 se nahrazuje tímto:

„*Článek 411*

Definice

Pro účely této části se rozumí:

1) „finančním zákazníkem“ zákazník, a to i finanční zákazník patřící do nefinanční skupiny společností, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU jako svou hlavní činnost, nebo působí jako některý z těchto subjektů:

   a) úvěrová instituce;

   b) investiční podnik;

   c) sekuritizační jednotka pro speciální účel;

   d) subjekt kolektivního investování;

   e) neotevřený investiční program;

   f) pojišťovna;

   g) zajišťovna;

   h) finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost;

   i) finanční instituce;

   j) složka penzijního systému ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) č. 648/2012;

2) „retailovým vkladem“ závazek vůči fyzické osobě nebo malému nebo střednímu podniku, pokud by tento podnik bylo možné považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko, nebo závazek vůči společnosti způsobilé pro zacházení stanovené v čl. 153 odst. 4, a pokud celkové vklady takového malého či středního podniku nebo takové společnosti v rámci skupiny nepřekročí 1 milion EUR;

3) „soukromou investiční společností“ podnik nebo svěřenství, jehož vlastníkem nebo skutečným majitelem je fyzická osoba nebo skupina úzce propojených fyzických osob, který nevykonává žádnou jinou obchodní, průmyslovou nebo profesní činnost a byl zřízen výhradně za účelem správy majetku vlastníka či vlastníků, včetně podpůrných činností, jako je oddělení aktiv vlastníků od podnikových aktiv, usnadnění převodu aktiv v rámci rodiny nebo zamezení rozdělení aktiv po úmrtí člena rodiny, jsou-li tyto činnosti spojeny s hlavním účelem správy majetku vlastníků;

4) „zprostředkovatelem vkladů“ fyzická osoba nebo podnik, který u úvěrových institucí uskutečňuje za poplatek vklady od třetích stran, včetně retailových vkladů a podnikových vkladů, avšak mimo vklady od finančních institucí;

5) „nezatíženými aktivy“ aktiva, na která se nevztahují žádná právní, smluvní, regulační ani jiná omezení, která by instituci bránila v jejich realizaci, prodeji, převodu, postoupení nebo obecně nakládání s těmito aktivy prostřednictvím přímého prodeje nebo repa;

6) „nepovinným přezajištěním“ jakýkoli objem aktiv, který instituce nemusí svázat s emisí krytých dluhopisů na základě právních nebo regulačních požadavků, smluvních závazků ani z důvodů tržní disciplíny, zejména pokud poskytnutá aktiva převyšují minimální právní, zákonný nebo regulační požadavek na přezajištění týkající se krytých dluhopisů podle vnitrostátních právních předpisů členského státu nebo třetí země;

7) „požadavkem krytí aktivy“ poměr aktiv k závazkům určený v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu nebo třetí země pro účely úvěrového posílení ve vztahu ke krytým dluhopisům;

8) „maržovými úvěry“ kolateralizované úvěry poskytované zákazníkům za účelem přijetí obchodních pozic s využitím páky;

9) „derivátovými smlouvami“ derivátové smlouvy uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;

10) „krizí“ náhlé nebo prudké zhoršení solventnosti nebo likvidity instituce vyvolané změnami tržních podmínek nebo idiosynkratickými faktory, v jejichž důsledku existuje významné riziko, že instituce v následujících 30 dnech nebude schopna dostát svým závazkům podle jejich splatnosti;

11) „aktivy úrovně 1“ aktiva velmi vysoké likvidity a úvěrové kvality podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce;

12) „aktivy úrovně 2“ vysoké likvidity a úvěrové kvality podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce tohoto nařízení; jak uvádí akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 460 odst. 1, aktiva úrovně 2 se dále dělí na aktiva úrovně 2A a 2B;

13) „rezervou v oblasti likvidity“ objem aktiv úrovně 1 a 2, která instituce drží v souladu aktem v přenesené pravomoci uvedeným v čl. 460 odst. 1;

14) „čistým odtokem likvidity“ částka, která je výsledkem odečtení přítoku likvidity instituce od jejího odtoku likvidity;

15) „vykazovací měnou“ měna členského státu, v němž se nachází správní ústředí instituce;

16) „faktoringem“ smluvní dohoda mezi podnikem (postupitelem) a finančním subjektem (faktorem), ve které postupitel postupuje nebo prodává své pohledávky faktorovi výměnou za to, že mu faktor poskytne ve vztahu k postupovaným pohledávkám jednu nebo více z těchto služeb:

   a) úhrada procentní částky postoupených pohledávek, obvykle v krátkodobém horizontu, bez vázání finančních prostředků a bez automatického obnovování;

   b) správa pohledávek, inkaso a zajištění úvěrového rizika, kdy obvykle faktor spravuje evidenci odbytu postupitele a svým jménem provádí inkaso pohledávek.

   Pro účely hlavy IV se s faktoringem zachází jako s financováním obchodu.

17) „závazným úvěrovým nebo likviditním příslibem“ úvěrový nebo likviditní příslib, který je neodvolatelný nebo podmíněně odvolatelný.“

107) Článek 412 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Instituce nezapočítávají dvojmo odtok likvidity, přítok likvidity a likvidní aktiva.

Není-li v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1 stanoveno jinak, pokud je možné určitou položku započítat do více než jedné kategorie odtoku, započítá se do té kategorie odtoku, která pro danou položku představuje největší smluvní odtok.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 460 odst. 1 se použije na úvěrové instituce a investiční podniky uvedené v čl. 6 odst. 4.“

108) Články 413 a 414 se nahrazují tímto:

„Článek 413

Požadavek stabilního financování

1. Instituce zajistí, aby dlouhodobá aktiva a podrozvahové položky byly přiměřeně kryty různorodým souborem nástrojů financování stabilních za běžných i krizových podmínek.

2. Ustanovení hlavy III se použijí výlučně pro účely upřesnění povinností týkajících se podávání zpráv podle článku 415, dokud nebudou v rámci práva Unie upřesněny a zavedeny povinnosti týkající se podávání zpráv podle uvedeného článku pro ukazatel čistého stabilního financování stanovený v hlavě IV.

3. Ustanovení hlavy IV se použijí pro účely upřesnění požadavku stabilního financování stanoveného v odstavci 1 tohoto článku a povinností týkajících se podávání zpráv stanovených v článku 415 pro instituce.

4. Do doby, než nastane použitelnost závazných minimálních standardů pro požadavky čistého stabilního financování podle odstavce 1, mohou členské státy v oblasti požadavků stabilního financování zachovat nebo zavést vnitrostátní ustanovení.

Článek 414

Soulad s požadavky na likviditu

Pokud instituce nesplňuje požadavky stanovené v článku 412 nebo v čl. 413 odst. 1 nebo jejich nesplnění předpokládá, a to i v krizové situaci, neprodleně o této skutečnosti vyrozumí příslušné orgány a bez zbytečného odkladu jim předloží plán pro včasné obnovení souladu s požadavky stanovenými v článku 412, případně v čl. 413 odst. 1. Dokud není soulad obnoven, podává instituce do konce každého obchodního dne zprávu o položkách uvedených v hlavě III, v hlavě IV, v prováděcím aktu uvedeném v čl. 415 odst. 3 nebo 3a, případně v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, pokud příslušný orgán nepovolí pro podávání zpráv nižší četnost nebo delší prodlevy. Příslušné orgány udělí takové povolení pouze na základě individuální situace instituce a s přihlédnutím k rozsahu a složitosti činností instituce. Provádění plánu na obnovení souladu monitorují a případně vyžadují rychlejší obnovení.“

109) Článek 415 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy o položkách uvedených v prováděcích technických normách uvedených v odstavcích 3 nebo 3a tohoto článku, v hlavě IV a v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 ve vykazovací měně bez ohledu na jejich skutečnou denominaci. Dokud nebudou v rámci práva Unie upřesněny a zavedeny povinnosti podávání zpráv o ukazateli čistého stabilního financování podle hlavy IV a jejich formát, podávají instituce příslušným orgánům zprávy o položkách uvedených v hlavě III ve vykazovací měně bez ohledu na jejich skutečnou denominaci.

Zprávy se podávají nejméně jednou měsíčně, pokud jde o položky uvedené v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a nejméně jednou za čtvrtletní, pokud jde o položky uvedené v hlavách III a IV.

2. Instituce podávají v závislosti na daném případu příslušným orgánům samostatně zprávy o položkách uvedených v prováděcích technických normách uvedených v odstavcích 3 nebo 3a tohoto článku odstavci, v hlavě III, dokud nebude v rámci práva Unie stanovena a zavedena povinnost podávat zprávy a formát podávání zpráv o ukazateli čistého stabilního financování stanoveném v hlavě IV, v hlavě IV a případně v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 v souladu s tímto:

a) jsou-li položky denominovány v jiné měně, než je vykazovací měna, a instituce má celkové závazky v této jiné měně ve výši rovnající se nebo větší než 5 % celkových závazků instituce nebo jediné podskupiny pro účely likvidity, s vyloučením kapitálu a podrozvahových položek, ve zprávě se uvedou informace v měně, v níž jsou položky denominovány;

b) jsou-li položky denominovány v měně hostitelského členského státu, v němž má instituce významnou pobočku podle článku 51 směrnice 2013/36/EU, a tento hostitelský členský stát používá jinou měnu, než je vykazovací měna, ve zprávě se uvedou informace v měně členského státu, v němž se významná pobočka nachází;

c) jsou-li položky denominovány ve vykazovací měně a celková výše závazků v jiných měnách, než je vykazovací měna, je 5 % celkových závazků instituce nebo jediné podskupiny pro účely likvidity, s vyloučením kapitálu a podrozvahových položek, nebo více, ve zprávě se uvedou informace ve vykazovací měně.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění:

a) jednotných formátů a řešení v oblasti informačních technologií spolu s pokyny, pokud jde o četnost, sledovaná období a lhůty pro zasílání zpráv. Formáty a četnost podávání zpráv jsou přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti jednotlivých činností institucí a zahrnují zprávy vyžadované podle odstavců 1 a 2;

b) požadavku vyžadovaného doplňkového měření sledování likvidity, které příslušným orgánům umožní získat ucelený pohled na profil rizika likvidity instituce, přiměřeně povaze, rozsahu a komplexnosti činnosti instituce.

EBA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem pro položky uvedené v písmeně a) do 28. července 2013 a pro položky uvedené v písmeně b) do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní, které doplňkové měření sledování likvidity uvedené v odstavci 3 se použije pro malé a nepříliš složité instituce.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

110) Článek 416 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. V souladu s odstavcem 1 instituce podávají zprávy o aktivech, která splňují tyto podmínky pro likvidní aktiva:

a) aktiva jsou nezatížená nebo jsou k dispozici v rámci seskupení kolaterálu, aby byla použita k získání dodatečného financování v rámci vázaných, nebo je-li dané seskupení spravováno centrální bankou, nevázaných, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou instituci k dispozici;

b) aktiva nejsou vydaná samotnou institucí nebo její mateřskou institucí nebo dceřinými institucemi nebo jiným dceřiným podnikem její mateřské instituce nebo mateřské finanční holdingové společnosti;

c) účastníci trhu se obecně dohodnou na ceně aktiv, kterou lze na trhu snadno sledovat, nebo může být cena určena vzorcem, který je snadné vypočítat na základě veřejně dostupných vstupů, přičemž neplatí, že cena závisí ve značné míře na předpokladech, jako tomu je obvykle u strukturovaných nebo exotických produktů;

d) aktiva jsou kotovaná na uznané burze nebo jsou obchodovatelná přímým prodejem nebo prostřednictvím prostého repa na repo trzích. Tato kritéria se posoudí pro každý trh zvlášť.

Podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. c) a d) se nepoužijí na aktiva uvedená v odst. 1 písm. a), e) a f).“;

b) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování lze považovat za likvidní aktiva do absolutního objemu 500 milionů EUR, nebo ekvivalentní částky v domácí měně, v portfoliu likvidních aktiv jednotlivých institucí za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené v čl. 132 odst. 3 a že subjekt kolektivního investování investuje pouze do likvidních aktiv uvedených v odstavci 1 tohoto článku, s výjimkou derivátů ke snižování úrokového, úvěrového nebo měnového rizika.

Použití nebo potenciální použití derivátových nástrojů ze strany subjektu kolektivního investování za účelem zajištění rizik povolených investic nepředstavuje překážku pro způsobilost tohoto subjektu pro zacházení podle prvního pododstavce tohoto odstavce. Není-li hodnota akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování pravidelně tržně oceňována třetími stranami uvedenými v čl. 418 odst. 4 písm. a) a b) a příslušný orgán nepovažuje požadavek, aby instituce vypracovala spolehlivé metodiky a postupy pro toto oceňování podle čl. 418 odst. 4, za splněný, nejsou tyto akcie nebo podíly v dotyčném subjektu kolektivního investování považovány za likvidní aktiva.

6. Pokud likvidní aktivum přestane splňovat požadavek na likvidní aktiva podle tohoto článku, může je instituce nicméně i nadále považovat za likvidní aktivum po dobu následujících 30 kalendářních dnů. Pokud přestane být likvidní aktivum v subjektu kolektivního investování způsobilé pro postup uvedený v odstavci 5, může být akcie nebo podílová jednotka v subjektu kolektivního investování přesto považována za likvidní aktivum po dobu následujících 30 dnů za předpokladu, že tato aktiva nepředstavují více než 10 % celkových aktiv tohoto subjektu kolektivního investování.“;

c) odstavec 7 se zrušuje.

111) Článek 419 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud odůvodněné potřeby likvidních aktiv s ohledem na požadavek uvedený v článku 412 převyšují dostupnost těchto likvidních aktiv v určité měně, použije se jedna nebo více z těchto odchylek:

a) odchylně od čl. 417 písm. f) může být denominace likvidních aktiv v nesouladu s měnovým rozložením odtoku likvidity po odečtení přítoku;

b) v případě měn některého členského státu nebo třetích zemí mohou být požadovaná likvidní aktiva nahrazena úvěrovými linkami centrální banky tohoto členského státu nebo třetí země, které jsou smluvně neodvolatelně vázány na následujících 30 dnů a jsou oceněny reálnými cenami, nezávisle na čerpané výši, za předpokladu, že příslušné orgány tohoto členského státu nebo příslušné třetí země učiní totéž, a za předpokladu, že tento členský stát nebo třetí země uplatňuje srovnatelné požadavky na podávání zpráv;

c) pokud je nedostatek aktiv úrovně 1, může instituce při uplatnění vyšší srážky držet dodatečná aktiva úrovně 2A a horní limity pro tato aktiva stanovené v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1 lze změnit.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění odchylek uvedených v odstavci 2, včetně podmínek jejich uplatňování.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010."

112) Článek 422 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Clearing, služby úschovy, správy hotovosti nebo jiné srovnatelné služby uvedené v odst. 3 písm. a) a d) se vztahují pouze na dané služby v rozsahu, ve kterém jsou poskytovány v rámci zavedených vztahů, na nichž vkladatel značně závisí. Nespočívají pouze v korespondenčním bankovnictví nebo makléřských službách a instituce má důkazy o tom, že není možné, aby klient částky řádně splatné vybral v průběhu 30 dní, aniž by tím ohrozil svůj provoz.

Až do přijetí jednotné definice zavedeného operačního vztahu uvedeného v odst. 3 písm. c) instituce samy stanoví kritéria pro určení zavedeného operačního vztahu, u něhož mají důkazy o tom, že není možné, aby klient částky řádně splatné v průběhu 30 dní vybral, aniž by tím ohrozil svůj provoz, a tato kritéria oznámí příslušným orgánům. Při neexistenci jednotné definice mohou příslušné orgány poskytovat obecné pokyny, jimiž se musí instituce řídit při určování vkladů držených vkladatelem v rámci zavedeného operačního vztahu.";

b) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Příslušné orgány mohou na základě individuálního posouzení udělit svolení uplatňovat nižší procentní hodnotu odtoku na závazky uvedené v odstavci 7, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) protistranou je kterýkoli z těchto subjektů:

i) mateřská nebo dceřiná instituce příslušné instituce nebo jiný dceřiný podnik téže mateřské instituce;

ii) subjekt spojený s institucí vztahem ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU;

iii) instituce spadající do stejného institucionálního systému ochrany splňujícího požadavky čl. 113 odst. 7 nebo

iv) ústřední instituce nebo člen sítě v souladu s čl. 400 odst. 2 písm. d);

b) existují důvody k očekávání nižšího odtoku v průběhu následujících 30 dnů i v případě kombinovaného idiosynkratického a krizového tržního scénáře;

c) odchylně od článku 425 protistrana uplatňuje odpovídající symetrický nebo konzervativnější přítok;

d) instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě."

113) V článku 423 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Instituce oznámí příslušným orgánům veškeré uzavřené smlouvy, v důsledku jejichž smluvních podmínek dochází během 30 dnů poté, co dojde k podstatnému zhoršení úvěrové kvality instituce, k odtoku likvidity nebo ke vzniku dodatečných potřeb kolaterálu. Pokud příslušné orgány považují tyto smlouvy za podstatné ve vztahu k možnému odtoku likvidity instituce, požadují, aby instituce doplnila dodatečný odtok u těchto smluv, který odpovídá dodatečným potřebám kolaterálu v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality instituce, jako je snížení jejího úvěrového hodnocení o tři stupně. Instituce rozsah tohoto podstatného zhoršení pravidelně přezkoumává s ohledem na relevantní aspekty smluv, které uzavřela, a výsledek svého přezkumu oznámí příslušným orgánům.

3. Instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající potřebám kolaterálu, který by byl výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce instituce, jestliže je podstatný.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících podmínky, za kterých lze uplatnit koncept podstatnosti, společně s metodami pro měření dodatečného odtoku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. března 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v druhém pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010."

114) V článku 424 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Závazná částka likviditního příslibu, který byl poskytnut sekuritizačním jednotkám pro speciální účel s cílem umožnit jim nákup jiných aktiv než cenných papírů od klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, se vynásobí 10 %, pokud přesahuje objem aktiv nakupovaných v dané době od klientů a pokud maximální částka, kterou lze čerpat, je smluvně omezena na objem aktiv v dané době nakupovaných."

115) V čl. 425 odst. 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) úvěry s neurčeným datem ukončení smlouvy se zohlední ve výši 20 % přítoku za předpokladu, že instituce může na základě smlouvy odstoupit a požadovat platbu v průběhu 30 dnů;".

116) V části šesté se za článek 428 vkládá nová hlava, která zní:

„HLAVA IV

UKAZATEL ČISTÉHO STABILNÍHO FINANCOVÁNÍ

KAPITOLA 1

Ukazatel čistého stabilního financování

Článek 428a

Uplatňování na konsolidovaném základě

Pokud se ukazatel čistého stabilního financování stanovený v této hlavě uplatňuje na konsolidovaném základě v souladu s čl. 11 odst. 4, platí toto:

a) aktiva a podrozvahové položky dceřiného podniku se správním ústředím ve třetí zemi, na které se podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, vztahují vyšší faktory požadovaného stabilního financování, než jaké jsou uvedeny v kapitole 4, podléhají konsolidaci v souladu s vyššími faktory určenými vnitrostátními právními předpisy uvedené třetí země;

b) závazky a kapitál dceřiného podniku se správním ústředím ve třetí zemi, na které se podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, vztahují nižší faktory dostupného stabilního financování, než jaké jsou uvedeny v kapitole 3, podléhají konsolidaci v souladu s nižšími faktory určenými vnitrostátními právními předpisy uvedené třetí země;

c) aktiva třetí země, která splňují požadavky stanovené v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 a která jsou držena dceřiným podnikem se správním ústředím ve třetí zemi, se nepovažují za likvidní aktiva pro účely konsolidace, pokud nesplňují podmínky pro likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek krytí likvidity;

d) na investiční podniky v rámci skupiny, na něž se tato hlava v souladu s čl. 6 odst. 4 nevztahuje, se vztahují články 413 a 428b na konsolidovaném základě; kromě případů uvedených v tomto písmeni se na takové investiční podniky nadále vztahuje podrobný požadavek čistého stabilního financování pro investiční podniky stanovený vnitrostátními právními předpisy.

Článek 428b

Ukazatel čistého stabilního financování

1. Požadavek čistého stabilního financování stanovený v čl. 413 odst. 1 se rovná poměru dostupného stabilního financování instituce podle kapitoly 3 vůči požadovanému stabilnímu financování instituce podle kapitoly 4 a vyjadřuje se jako procentní podíl. Instituce vypočítají svůj ukazatel čistého stabilního financování podle tohoto vzorce:

$$\frac{\text{Dostupné stabilní financování}}{\text{Požadované stabilní financování}} = \text{Ukazatel čistého stabilního financování } (\%)$$

2. Instituce udržují ukazatel čistého stabilního financování na hodnotě nejméně 100 % vypočítané ve vykazovací měně pro všechny své transakce bez ohledu na jejich skutečnou měnovou denominaci.

3. Pokud dojde kdykoli k poklesu ukazatele čistého stabilního financování instituce pod 100 % nebo lze takový pokles přiměřeně očekávat, uplatní se požadavek stanovený v článku 414. Instituce usiluje o obnovení ukazatele čistého stabilního financování na úroveň uvedenou v odstavci 2 tohoto článku. Příslušné orgány před přijetím jakýchkoli opatření dohledu posoudí důvody, proč instituce nedodržela odstavec 2 tohoto článku.

4. Instituce vypočítají a monitorují ukazatel čistého stabilního financování ve vykazovací měně pro všechny své transakce bez ohledu na jejich skutečnou měnovou denominaci a samostatně pro své transakce denominované v každé z měn, na něž se vztahuje samostatné podávání zpráv podle čl. 415 odst. 2.

5. Instituce zajistí, aby rozdělení jejich profilu financování podle měnové denominace bylo obecně v souladu s rozdělením jejich aktiv podle měny. Pokud je třeba, mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce omezily nesoulad měn stanovením limitů týkajících se podílu požadovaného stabilního financování v konkrétní měně, který lze splnit pomocí dostupného stabilního financování denominovaného v jiné měně. Toto omezení smí být použito pouze pro měnu, na niž se vztahuje samostatné podávání zpráv podle čl. 415 odst. 2.

Při určování úrovně jakéhokoli omezení ohledně nesouladu měn, které smí být uplatněno v souladu s tímto článkem, musí příslušné orgány zohlednit přinejmenším následující:

a) zda má instituce v průběhu jednoletého horizontu ukazatele čistého stabilního financování možnost přesunout dostupné stabilní financování z jedné měny do druhé a napříč jurisdikcemi a právními subjekty v rámci své skupiny a zda má možnost provést měnové swapy a získat finanční prostředky na devizových trzích;

b) dopad nepříznivých pohybů směnných kurzů na stávající pozice, které jsou v nesouladu, a na účinnost jakýchkoli existujících zajištění v cizí měně.

Jakékoli omezení týkající se nesouladu měn uložené v souladu s tímto článkem představuje zvláštní požadavek na likviditu podle článku 105 směrnice 2013/36/EU.

KAPITOLA 2

Obecná pravidla výpočtu ukazatele čistého stabilního financování

Článek 428c

Výpočet ukazatele čistého stabilního financování

1. Pokud není v této hlavě uvedeno jinak, instituce zohledňují aktiva, závazky i podrozvahové položky v hrubé výši.

2. Pro účely výpočtu ukazatele čistého stabilního financování uplatňují instituce příslušné faktory stabilního financování stanovené v kapitolách 3 a 4 na účetní hodnotu svých aktiv, závazků a podrozvahových položek, není-li v této hlavě uvedeno jinak.

3. Instituce požadované stabilní financování a dostupné stabilní financování nezapočítávají dvakrát.

Pokud není v této hlavě stanoveno jinak, je-li možné určitou položku zařadit do více než jedné kategorie požadovaného stabilního financování, zařadí se do té kategorie požadovaného stabilního financování, která pro danou položku znamená největší smluvní požadované stabilní financování.

Článek 428d

Derivátové smlouvy

1. Při výpočtu objemu požadovaného stabilního financování pro derivátové smlouvy podle kapitol 3 a 4 použijí instituce tento článek.

2. Aniž je dotčen čl. 428ah odst. 2, instituce zohlední reálnou hodnotu derivátových pozic na čistém základě, pokud jsou tyto pozice zahrnuty do stejné skupiny transakcí se započtením splňující požadavky stanovené v čl. 429c odst. 1. V opačném případě zohlední instituce reálnou hodnotu derivátových pozic na hrubém základě a pro účely kapitoly 4 uvedené derivátové pozice považuje za samostatnou skupinu transakcí se započtením.

3. Pro účely této hlavy se „reálnou hodnotou skupiny transakcí se započtením" rozumí souhrn reálných hodnot všech transakcí zahrnutých do skupiny transakcí se započtením.

4. Aniž je dotčen čl. 428ah odst. 2, všechny derivátové smlouvy uvedené v příloze II bodě 2 písm. a) až e), které zahrnují úplnou výměnu jistin v tentýž den, se vypočítají na čistém základě napříč měnami, včetně výpočtu pro účely podávání zpráv v měně, na niž se vztahuje samostatné podávání zpráv podle čl. 415 odst. 2, i v případě, že tyto transakce nejsou součástí stejné skupiny transakcí se započtením, která splňuje požadavky stanovené v čl. 429c odst. 1.

5. Hotovost přijatá jako kolaterál za účelem snížení expozice derivátové pozice se považuje za kolaterál a nepovažuje se za vklady, na něž se vztahuje kapitola 3.

6. Příslušné orgány se mohou se souhlasem příslušné centrální banky rozhodnout upustit od zohlednění dopadu derivátových smluv na výpočet ukazatele čistého stabilního financování, včetně výpočtu prostřednictvím určení faktorů požadovaného stabilního financování a opravných položek a ztrát, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) uvedené smlouvy mají zbytkovou splatnost kratší než šest měsíců;

b) protistranou je ECB nebo centrální banka členského státu;

c) derivátové smlouvy slouží účelům měnové politiky ECB nebo centrální banky členského státu.

Pokud je tato výjimka uvedená v prvním pododstavci udělena dceřinému podniku se správním ústředím ve třetí zemi podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, zohlední se uvedená výjimka ve znění, v němž je stanovena ve vnitrostátních právních předpisech dané třetí země, pro účely konsolidace.

Článek 428e

Započtení zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu

Aktiva a závazky vyplývající z transakcí s financováním cenných papírů s jednou protistranou se vypočítají na čistém základě, pokud tato aktiva a závazky splňují podmínky započtení stanovené v čl. 429b odst. 4.

Článek 428f

Vzájemně závislá aktiva a závazky

1. Po předchozím schválení příslušnými orgány může instituce zacházet s určitým aktivem a určitým závazkem jako se vzájemně závislými, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) instituce plní výhradně roli přechodné jednotky, která zajišťuje přesun finančních prostředků z daného závazku do odpovídajícího závislého aktiva;

b) jednotlivá vzájemně závislá aktiva a závazky lze jasně identifikovat a mají stejnou výši jistiny;

c) dané aktivum a závislý závazek mají v podstatě shodnou splatnost s maximálním zpožděním 20 dnů mezi splatností aktiva a splatností závazku;

d) závislý závazek byl vyžádán v souladu s právním, regulatorním nebo smluvním závazkem a není použit k financování jiných aktiv;

e) platební toky jistiny z aktiva nejsou použity k jiným účelům, než je splacení závislého závazku;

f) protistrany pro jednotlivé páry vzájemně závislých aktiv a závazků nejsou shodné.

2. Má se za to, že aktiva a závazky splňují podmínky stanovené v odstavci 1 a považují se za vzájemně závislé, jsou-li přímo spojené s těmito produkty nebo službami:

a) centralizovanými regulovanými úsporami, mají-li instituce právní povinnost převést regulované vklady do centralizovaného fondu, který je zřízen a kontrolován ústřední vládou členského státu a který poskytuje úvěry za účelem podpory cílů veřejného zájmu, a pokud k převodu vkladů do centralizovaného fondu dochází nejméně jednou za měsíc;

b) podpůrnými úvěry a úvěrovými a likviditními přísliby, které splňují kritéria stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 pro instituce, které plní roli prostých prostředníků a nenesou žádné riziko financování;

c) krytými dluhopisy, které splňují všechny tyto podmínky:

   i) jedná se o dluhopisy, které jsou uvedeny v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES nebo které splňují požadavky na způsobilost pro zacházení podle čl. 129 odst. 4 nebo 5 tohoto nařízení;

   ii) podkladové úvěry jsou v plné výši financovány vydanými krytými dluhopisy nebo kryté dluhopisy mají pevně stanovené mechanismy prodloužení splatnosti o jeden rok nebo více až do doby splatnosti podkladových úvěrů pro případ selhání refinancování k datu splatnosti krytého dluhopisu;

d) činnostmi clearingu derivátů pro klienty, pokud instituce svým klientům neposkytuje záruky ohledně výsledků ústřední protistrany, a v důsledku toho se nevystavuje žádnému riziku financování.

3. EBA sleduje aktiva a závazky, jakož i produkty a služby, s nimiž se zachází jako se vzájemně závislými aktivy a závazky podle odstavců 1 a 2, s cílem určit, zda a do jaké míry jsou splněna kritéria vhodnosti stanovená v odstavci 1. EBA podá Komisi zprávu o výsledcích tohoto sledování a poskytne jí poradenství ohledně toho, zda by byla zapotřebí změna podmínek uvedených v odstavci 1 nebo změna seznamu produktů a služeb v odstavci 2.

Článek 428g

Vklady u institucionálních systémů ochrany a kooperativních sítí

Pokud je instituce členem institucionálního systému ochrany typu uvedeného v čl. 113 odst. 7, sítě, která splňuje podmínky pro udělení výjimky podle článku 10, nebo kooperativní sítě v členském státě, platí pro vklady na viděnou, které instituce udržuje u ústřední instituce a které vkládající instituce považuje za likvidní aktiva v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, tyto požadavky:

a) vkládající instituce uplatní faktor požadovaného stabilního financování podle kapitoly 4 oddílu 2 v závislosti na zacházení s příslušnými vklady na viděnou jako s aktivy úrovně 1, úrovně 2A nebo úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 a v závislosti na příslušné srážce uplatněné na tyto vklady na viděnou pro účely výpočtu ukazatele krytí likvidity;

b) ústřední instituce přijímající vklad uplatní odpovídající symetrický faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428h

Preferenční zacházení v rámci skupiny nebo institucionálního systému ochrany

1. Odchylně od kapitol 3 a 4, a neuplatňuje-li se článek 428g, mohou příslušné orgány v jednotlivých případech povolit institucím uplatnění vyššího faktoru dostupného stabilního financování nebo nižšího faktoru požadovaného stabilního financování na aktiva, závazky a závazné úvěrové nebo likviditní přísliby, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) protistrana je jedním z těchto:

   i) mateřský nebo dceřiný podnik instituce;

   ii) jiný dceřiný podnik stejného mateřského podniku;

   iii) podnik spojený s institucí vztahem ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU;

   iv) člen stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 113 odst. 7 tohoto nařízení jako instituce;

   v) ústřední subjekt nebo přidružená úvěrová instituce sítě nebo kooperativní skupiny, jak je uvedeno v článku 10 tohoto nařízení;

b) existují důvody očekávat, že závazek nebo závazný úvěrový nebo likviditní příslib přijatý institucí představuje stabilnější zdroj financování nebo že aktivum nebo závazný úvěrový nebo likviditní příslib poskytnutý institucí vyžaduje méně stabilního financování v jednoletém horizontu ukazatele čistého stabilního financování než totožný závazek, aktivum nebo závazný úvěrový nebo likviditní příslib přijatý od jiných protistran nebo poskytnutý těmito jinými protistranami;

c) protistrana uplatňuje faktor požadovaného stabilního financování, který je roven vyššímu faktoru dostupného stabilního financování nebo je vyšší, nebo uplatňuje faktor dostupného stabilního financování, který je roven nižšímu faktoru požadovaného stabilního financování nebo je nižší;

d) instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.

2. Pokud jsou instituce a protistrana usazeny v různých členských státech, mohou příslušné orgány od podmínky stanovené v odst. 1 písm. d) upustit, jsou-li kromě kritérií stanovených v odstavci 1 splněna tato kritéria:

a) mezi subjekty v rámci skupiny existují právně závazné smlouvy a závazky týkající se závazku, aktiva nebo závazného úvěrového nebo likviditního příslibu;

b) poskytovatel financování má nízký rizikový profil financování;

c) rizikový profil financování příjemce financování byl příslušným způsobem zohledněn v řízení rizika likvidity na straně poskytovatele financování.

Příslušné orgány se vzájemně konzultují v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b), aby určily, zda jsou dodatečná kritéria stanovená v tomto odstavci splněna.

KAPITOLA 3

Dostupné stabilní financování

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 428i

Výpočet objemu dostupného stabilního financování

Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se objem dostupného stabilního financování vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo druhů závazků a kapitálu faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2. Celkový objem dostupného stabilního financování se rovná součtu vážených objemů závazků a kapitálu.

S dluhopisy a jinými dluhovými cennými papíry, které jsou vydávány institucí, prodávány výhradně na retailovém trhu a drženy na retailovém účtu, je možné zacházet jako by náležely do příslušné kategorie retailových vkladů. Musí být stanovena omezení, aby tyto nástroje nemohly koupit a držet jiné strany než retailoví zákazníci.

Článek 428j

Zbytková splatnost závazku nebo kapitálu

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, instituce zohledňují zbytkovou smluvní splatnost závazků a kapitálu s cílem určit faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují podle oddílu 2.

2. Při určování zbytkové splatnosti závazku nebo kapitálu instituce zohledňují existující opce. Činí tak na základě předpokladu, že protistrana uplatní kupní opce k nejbližšímu možnému datu. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnost instituce neuplatnit danou opci, zejména očekávání trhu, že by instituce měly některé závazky před jejich splatností umořit.

3. Instituce zacházejí s vklady s pevnou výpovědní lhůtou podle jejich výpovědní lhůty a s termínovanými vklady podle jejich zbytkové splatnosti. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku instituce při určování zbytkové splatnosti retailových termínovaných vkladů nepřihlíží k možnostem předčasného výběru, pokud za předčasný výběr do méně než jednoho roku musí vkladatel zaplatit významnou sankci, která je stanovena v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1.

4. Za účelem určení faktorů dostupného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, považují instituce jakoukoli část závazků se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, která bude splatná za méně než šest měsíců, za závazek se zbytkovou splatností méně než šest měsíců a jakoukoli část těchto závazků, která bude splatná v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku, za závazek se zbytkovou splatností od šesti měsíců do méně než jednoho roku.

Oddíl 2

Faktory dostupného stabilního financování

Článek 428k

0 % faktor dostupného stabilního financování

1. Není-li v článcích 428l až 428o uvedeno jinak, uplatní se na všechny závazky bez stanovené splatnosti, včetně krátkých pozic a pozic s otevřenou splatností, 0 % faktor dostupného stabilního financování, avšak s výjimkou těchto případů:

a) odložené daňové závazky, s nimiž se zachází v souladu s nejbližším možným datem, kdy lze tyto závazky realizovat;

b) menšinové podíly, s nimiž se zachází v souladu s termínem příslušného nástroje.

2. Na odložené daňové závazky a menšinové podíly uvedené v odstavci 1 se uplatňuje jeden z těchto faktorů:

a) 0 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu kratší než šest měsíců;

b) 50 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok;

c) 100 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu jeden rok nebo více.

3. Na tyto závazky se uplatňuje 0 % faktor dostupného stabilního financování:

a) závazky se zúčtováním v den realizace obchodu vyplývající z nákupů finančních nástrojů, cizích měn a komodit, u kterých se očekává vypořádání v rámci běžného cyklu vypořádání nebo v období, jež je obvyklé pro příslušný typ výměny nebo typ transakcí, nebo které nebyly vypořádány, avšak jejich vypořádání se očekává;

b) závazky kategorizované jako vzájemně závislé s aktivy podle článku 428f;

c) závazky se zbytkovou splatností méně než šest měsíců, které jsou poskytovány:

i) Evropskou centrální bankou nebo centrální bankou členského státu;

ii) centrální bankou třetí země;

iii) finančními zákazníky;

d) jakékoli další závazky a kapitálové položky nebo nástroje, které nejsou uvedeny v článcích 428l až 428o.

4. Instituce uplatňují 0 % faktor dostupného stabilního financování na absolutní hodnotu rozdílu (pokud je záporný) mezi součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou a součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou vypočtených v souladu s článkem 428d.

Na výpočet podle prvního pododstavce se vztahují tato pravidla:

a) variační marže obdržená institucemi od jejich protistran se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou, pokud kolaterál obdržený jako variační marže splňuje podmínky pro aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených ve zmíněném aktu v přenesené pravomoci, a pokud instituce mají právní nárok a provozní možnost tento kolaterál opětovně použít;

b) veškerá variační marže složená institucemi jejich protistranám se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou.

Článek 428l

50 % faktor dostupného stabilního financování

Na tyto závazky se uplatňuje 50 % faktor dostupného stabilního financování:

a) přijaté vklady, které splňují kritéria pro provozní vklady stanovené v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1;

b) závazky se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, které jsou poskytovány:

i) ústřední vládou členského státu nebo třetí země;

ii) regionální vládou nebo místními orgány členského státu nebo třetí země;

iii) subjekty veřejného sektoru v členském státě nebo ve třetí zemi;

iv) mezinárodními rozvojovými bankami podle čl. 117 odst. 2 a mezinárodními organizacemi podle článku 118;

v) nefinančními podnikovými zákazníky;

vi) úvěrovými družstvy povolenými příslušným orgánem, soukromými investičními společnostmi a klienty, kteří jsou zprostředkovateli vkladů, v rozsahu, ve kterém tyto závazky nespadají pod písmeno a) tohoto odstavce;

c) závazky se zbytkovou smluvní splatností minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok, které jsou poskytovány:

i) Evropskou centrální bankou nebo centrální bankou členského státu;

ii) centrální bankou třetí země;

iii) finančními zákazníky;

d) jakékoli jiné závazky se zbytkovou splatností minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok, které nejsou uvedeny v článcích 428m, 428n a 428o.

Článek 428m

90 % faktor dostupného stabilního financování

Na retailové vklady na viděnou, retailové vklady s pevnou výpovědní lhůtou kratší než jeden rok a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují příslušná kritéria pro ostatní retailové vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 90 % faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428n

95 % faktor dostupného stabilního financování

Na retailové vklady na viděnou, retailové vklady s pevnou výpovědní lhůtou kratší než jeden rok a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují příslušná kritéria pro stabilní retailové vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 95 % faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428o

100 % faktor dostupného stabilního financování

Na tyto závazky a kapitálové položky a nástroje se vztahuje 100 % faktor dostupného stabilního financování:

a) položky kmenového kapitálu tier 1 instituce před provedením úprav vyžadovaných články 32 až 35, odpočtů podle článku 36 a uplatněním výjimek a alternativních postupů stanovených v článcích 48, 49 a 79;

b) položky vedlejšího kapitálu tier 1 instituce před odpočtem položek uvedených v článku 56 a uplatněním článku 79 na tyto položky s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

c) položky kapitálu tier 2 instituce před odpočty uvedenými v článku 66 a uplatněním článku 79, které mají zbytkovou splatnost jeden rok nebo více s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

d) jakékoli jiné kapitálové nástroje instituce se zbytkovou splatností jeden rok nebo více s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

e) jakékoli jiné zajištěné a nezajištěné výpůjčky a závazky se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, včetně termínovaných vkladů, není-li v článcích 428k až 428n uvedeno jinak.

KAPITOLA 4

Požadované stabilní financování

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 428p

Výpočet objemu požadovaného stabilního financování

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se objem požadovaného stabilního financování vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo druhů aktiv a podrozvahových položek faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2. Celkový objem požadovaného stabilního financování se rovná součtu vážených objemů aktiv a podrozvahových položek.

2. Aktiva, která si instituce vypůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, se z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučí, pokud jsou tato aktiva zaúčtována v rozvaze instituce a instituce není skutečným majitelem těchto aktiv.

Na aktiva, která si instituce vypůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, se vztahují faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, pokud tato aktiva nejsou zaúčtována v rozvaze instituce a instituce není skutečným majitelem těchto aktiv.

3. Aktiva, která instituce zapůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, a u nichž je instituce skutečným majitelem, se pro účely této kapitoly považují za zatížená aktiva a vztahují se na ně faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, i když tato aktiva v rozvaze instituce nezůstávají. Jinak jsou tato aktiva z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučena.

4. Aktivům zatíženým po zbytkovou splatnost nejméně šesti měsíců, se přidělí buď faktor požadovaného stabilního financování, který by se na ně podle oddílu 2 uplatnil, pokud by byla držena nezatížená, nebo faktor požadovaného stabilního financování, který se jinak uplatňuje na tato zatížená aktiva, podle toho, který je vyšší. Totéž platí, je-li zbytková splatnost zatížených aktiv kratší než zbytková splatnost transakce, která je zdrojem zatížení.

Na aktiva se zbývajícím obdobím zatížení kratším než šest měsíců se vztahují faktory požadovaného stabilního financování podle oddílu 2, které by se uplatnily na stejná aktiva, pokud by byla držena nezatížená.

5. Pokud instituce znovu použije nebo znovu zastaví vypůjčené aktivum, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, a toto aktivum je zaúčtováno v podrozvaze, s transakcí, na jejímž základě bylo aktivum vypůjčeno, se zachází jako se zatíženou, nemůže-li dojít splatnosti bez toho, aby instituce vypůjčené aktivum vrátila.

6. Za nezatížená se považují tato aktiva:

a) aktiva zahrnutá v seskupení, která jsou k dispozici pro okamžité použití jako kolaterál za účelem získání dodatečného financování v rámci vázaných, nebo je-li dané seskupení spravováno centrální bankou, nevázaných, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou instituci k dispozici; mezi tato aktiva patří aktiva umístěná úvěrovou institucí u ústřední instituce v rámci kooperativní sítě nebo institucionálního systému ochrany; instituce předpokládají, že aktiva v seskupení jsou zatížena v pořadí rostoucí likvidity na základě klasifikace likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, počínaje aktivy nezpůsobilými pro likviditní rezervu;

b) aktiva, jež instituce obdržela jako kolaterál za účelem snižování úvěrového rizika v rámci zajištěných úvěrových transakcí, zajištěných transakcí financování nebo transakcí výměny kolaterálu a jež instituce smí zcizit;

c) aktiva spojená jako nepovinné přezajištění s emisí krytých dluhopisů.

7. V případě nestandardních, dočasných operací prováděných ECB nebo centrální bankou členského státu nebo centrální bankou třetí země za účelem naplnění jejího mandátu v období finančních obtíží na celém trhu nebo za mimořádných makroekonomických okolností lze uplatňovat snížený faktor požadovaného stabilního financování u těchto aktiv:

a) odchylně od čl. 428ad písm. f) a od čl. 428ah odst. 1 písm. a) u zatížených aktiv pro účely operací uvedených v tomto pododstavci;

b) odchylně od čl. 428ad písm. d) bodů i) a ii), od čl. 428af písm. b) a od čl. 428ag písm. c) u peněžních částek, které jsou výsledkem operací uvedených v tomto pododstavci.

Příslušné orgány po dohodě s centrální bankou, která je protistranou dané transakce, stanoví faktor požadovaného stabilního financování, který se na aktiva uvedená v prvním pododstavci písm. a) a b) uplatní. V případě zatížených aktiv podle prvního pododstavce písm. a) nesmí být faktor požadovaného stabilního financování, který se uplatní, nižší než faktor požadovaného stabilního financování, který by se podle oddílu 2 na tato aktiva uplatnil, pokud by byla držena nezatížená.

Při uplatňování sníženého faktoru požadovaného stabilního financování v souladu s druhým pododstavcem příslušné orgány pečlivě sledují dopad tohoto sníženého faktoru na pozice stabilního financování instituce a v případě nutnosti přijmou vhodná opatření dohledu.

8. S cílem zamezit dvojímu započítání vyloučí instituce aktiva spojená s kolaterálem uznaným jako variační marže složená v souladu s čl. 428k odst. 4 písm. b) a čl. 428ah odst. 2, s kolaterálem uznaným jako složená počáteční marže nebo uznaným jako příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany v souladu s čl. 428ag písm. a) a b) z jiných částí výpočtu objemu požadovaného stabilního financování v souladu s touto kapitolou.

9. Instituce do výpočtu objemu požadovaného stabilního financování zahrnou finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byl proveden příkaz k nákupu. Z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučí finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byl proveden příkaz k prodeji, nejsou-li tyto transakce zohledněny jako deriváty nebo zajištěné transakce financování v rozvaze instituce a pokud mají být tyto transakce zohledněny v rozvaze instituce po svém vypořádání.

10. Příslušné orgány mohou určit faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatní na podrozvahové expozice, které nejsou uvedeny v této kapitole, s cílem zajistit, aby instituce držely příslušný objem dostupného stabilního financování pro část těchto expozic, u které se očekává potřeba financování v jednoletém horizontu ukazatele čistého stabilního financování. Pro určení těchto faktorů zohlední příslušné orgány zejména podstatné poškození pověsti instituce, ke kterému by mohlo dojít v důsledku neposkytnutí tohoto financování.

Příslušné orgány podávají orgánu EBA nejméně jednou ročně zprávu o druzích podrozvahových expozic, pro které určily faktory požadovaného stabilního financování. V této zprávě také vysvětlí metodiku použitou k určení těchto faktorů.

Článek 428q

Zbytková splatnost aktiva

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, zohlední instituce při určování faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatní na její aktiva a podrozvahové položky podle oddílu 2, zbytkovou smluvní splatnost aktiv a podrozvahových transakcí.

2. V případě aktiv oddělených v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se instituce řídí podkladovou expozicí těchto aktiv. Na tato aktiva však instituce uplatní vyšší faktory požadovaného stabilního financování podle délky trvání zatížení určené příslušnými orgány, které zváží, zda může instituce těmito aktivy volně disponovat nebo je vyměňovat, a rovněž zváží délku trvání závazků vůči klientům instituce, kterých se tento požadavek na oddělení týká.

3. Při výpočtu zbytkové splatnosti aktiva zohledňují instituce opce na základě předpokladu, že emitent nebo protistrana uplatní jakoukoli opci k prodloužení splatnosti daného aktiva. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnost neuplatnění opce ze strany instituce, zejména očekávání trhu a klientů, že by instituce měla splatnost některých aktiv k datu jejich splatnosti prodloužit.

4. K určení faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, se v případě umoření úvěrů se zbytkovou smluvní splatností jeden rok nebo více jakákoli část, která bude splatná za méně než šest měsíců, považuje za část se zbytkovou splatností méně než šest měsíců a jakákoli část, která bude splatná v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku, za část se zbytkovou splatností od šesti měsíců do méně než jednoho roku.

Oddíl 2

Faktory požadovaného stabilního financování

Článek 428r

0 % faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva se vztahuje 0 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížená aktiva způsobilá jakožto vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci;

b) nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 0 % srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity podle aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci;

c) veškeré rezervy držené institucí u ECB nebo centrální banky členského státu nebo centrální banky třetí země, včetně povinných rezerv a přebytečných rezerv;

d) veškeré pohledávky vůči ECB nebo centrální bance členského státu nebo centrální bance třetí země se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců;

e) pohledávky se zúčtováním v den realizace obchodu vyplývající z prodejů finančních nástrojů, cizích měn nebo komodit, u kterých se očekává vypořádání v rámci běžného cyklu vypořádání nebo v období, jež je obvyklé pro příslušný typ výměny nebo typ transakce, nebo které nebyly vypořádány, avšak jejich vypořádání se očekává;

f) aktiva kategorizovaná jako vzájemně závislá se závazky podle článku 428f;

g) splatné peněžní částky vyplývající z transakcí s financováním cenných papírů s finančními zákazníky, pokud tyto transakce mají zbytkovou splatnost méně než šest měsíců, pokud tyto splatné peněžní částky jsou zajištěny aktivy splňujícími podmínky pro aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených tamtéž a pokud by instituce měla právní nárok a provozní možnost uvedená aktiva po dobu trvání transakce opětovně použít.

Uplatňuje-li se článek 428e, zohledňují instituce splatné peněžní částky podle prvního pododstavce písm. g) tohoto odstavce na čistém základě.

2. Odchylně od odst. 1 písm. c) mohou příslušné orgány po dohodě s příslušnou centrální bankou rozhodnout o uplatnění vyššího faktoru požadovaného stabilního financování na povinné rezervy, a to při zohlednění zejména rozsahu, v jakém požadavky na rezervy existují v jednoletém horizontu, a tudíž vyžadují odpovídající stabilní financování.

V případě dceřiných podniků se správním ústředím ve třetí zemi, kde se na povinné rezervy u centrální banky na základě vnitrostátních právních předpisů příslušné třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, vztahuje vyšší faktor požadovaného stabilního financování, se pro účely konsolidace zohlední tento vyšší faktor požadovaného stabilního financování.

Článek 428s

5 % faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 5 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 5 % srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) splatné peněžní částky vyplývající z transakcí s financováním cenných papírů s finančními zákazníky, pokud tyto transakce mají zbytkovou splatnost kratší než šest měsíců, jiné než ty, které jsou uvedeny v čl. 428r odst. 1 písm. g);

c) nevyčerpaná část závazných úvěrových a likviditních příslibů v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1;

d) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu podle přílohy I se zbytkovou splatností méně než šest měsíců.

Uplatňuje-li se článek 428e, zohledňují instituce splatné peněžní částky podle prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce na čistém základě.

2. Na všechny skupiny derivátových smluv se započtením uplatňují instituce 5 % faktor požadovaného stabilního financování, a to na absolutní reálnou hodnotu příslušných skupin derivativních smluv se započtením, bez zohlednění případného poskytnutého kolaterálu, pokud mají tyto skupiny derivátových smluv se započtením zápornou reálnou hodnotu. Pro účely tohoto odstavce instituce určí reálnou hodnotu bez zohlednění případného poskytnutého kolaterálu nebo vypořádacích plateb a příjmů souvisejících se změnami v tržním ocenění těchto smluv.

Článek 428t

7 % faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížená aktiva způsobilá jakožto kryté dluhopisy úrovně 1 mimořádně vysoké kvality v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 se vztahuje 7 % faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428u

7,5 % faktor požadovaného stabilního financování

Na produkty související s podrozvahovým financováním obchodu podle přílohy I se zbytkovou splatností nejméně šest měsíců, avšak méně než jeden rok se vztahuje 7,5 % faktor požadovaného stabilního financování.

Článek 428v

10 % faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 10 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) splatné peněžní částky vyplývající z transakcí s finančními zákazníky, které mají zbytkovou splatnost kratší než šest měsíců, jiné než ty, které jsou uvedeny v čl. 428r odst. 1 písm. g) a v čl. 428s odst. 1 písm. b);

b) produkty související s rozvahovým financováním obchodu se zbytkovou splatností méně než šest měsíců;

c) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu podle přílohy I se zbytkovou splatností jeden rok nebo více.

Článek 428w

12 % faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 12 % srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 12 % faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428x

15 % faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížená aktiva způsobilá jakožto aktiva úrovně 2A v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 se vztahuje 15 % faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428y

20 % faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 20 % srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 20 % faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428z

25 % faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené sekuritizace úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 se vztahuje 25 % faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428aa

30 % faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 30 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížené vysoce kvalitní kryté dluhopisy v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 30 % srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428ab

35 % faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 35 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížené sekuritizace úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 35 % srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428ac

40 % faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 40 % srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 40 % faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428ad

50 % faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 50 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížená aktiva způsobilá jakožto aktiva úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou sekuritizací úrovně 2B a vysoce kvalitních krytých dluhopisů v souladu s uvedeným aktem v přenesené pravomoci, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) vklady držené institucí v jiné finanční instituci, které splňují kritéria týkající se provozních vkladů stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1;

c) splatné peněžní částky se zbytkovou splatností kratší než jeden rok vyplývající z transakcí s(e):

   i) ústřední vládou členského státu nebo třetí země;

   ii) regionální vládou nebo místními orgány členského státu nebo třetí země;

   iii) subjekty veřejného sektoru v členském státu nebo ve třetí zemi;

   iv) mezinárodními rozvojovými bankami podle čl. 117 odst. 2 a mezinárodními organizacemi podle článku 118;

   v) nefinančními podniky, retailovými zákazníky a malými a středními podniky;

   vi) úvěrovými družstvy povolenými příslušným orgánem, soukromými investičními společnostmi a klienty, kteří jsou zprostředkovateli vkladů, v rozsahu, ve kterém tato aktiva nespadají pod písmeno b) tohoto odstavce;

d) splatné peněžní částky se zbytkovou splatností nejméně šest měsíců, avšak kratší než jeden rok vyplývající z transakcí s:

   i) Evropskou centrální bankou nebo centrální bankou členského státu;

   ii) centrální bankou třetí země;

   iii) finančními zákazníky;

e) produkty související s rozvahovým financováním obchodu se zbytkovou splatností nejméně šest měsíců, avšak kratší než jeden rok;

f) aktiva zatížená po zbytkovou splatnost nejméně šesti měsíců, avšak méně než jeden rok, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen v souladu s články 428ae až 428ah vyšší faktor požadovaného stabilního financování, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na aktiva, pokud by byla držena nezatížená;

g) jakákoli jiná aktiva se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, pokud není v článcích 428r až 428ac stanoveno jinak.

Článek 428ae

55 % faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 55 % srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 55 % faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428af

65 % faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 65 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížené úvěry zajištěné obytnými nemovitostmi nebo nezatížené úvěry na obytné nemovitosti plně zajištěné způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v čl. 129 odst. 1 písm. e) se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, pokud je těmto úvěrům v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 přidělena riziková váha 35 % nebo nižší;

b) nezatížené úvěry se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, s výjimkou úvěrů poskytnutých finančním zákazníkům a úvěrů podle článků 428r až 428ad, pokud je těmto úvěrům v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 přidělena riziková váha 35 % nebo nižší.

Článek 428ag

85 % faktor požadovaného stabilního financování

Na následující aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 85 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) jakákoli aktiva a podrozvahové položky včetně hotovosti, složené jako počáteční marže pro derivátové smlouvy, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen vyšší faktor požadovaného stabilního financování v souladu s článkem 428ah, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na aktiva, pokud by byla držena nezatížená;

b) jakákoli aktiva a podrozvahové položky včetně hotovosti, poskytnutá jako příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen vyšší faktor požadovaného stabilního financování v souladu s článkem 428ah, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na nezatížená aktiva;

c) nezatížené úvěry se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, s výjimkou úvěrů poskytnutých finančním zákazníkům a úvěrů podle článků 428r až 428af, které nejsou po splatnosti více než 90 dnů a kterým je v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 přidělena riziková váha vyšší než 35 %;

d) produkty související s rozvahovým financováním obchodu se zbytkovou splatností jeden rok nebo více;

e) nezatížené cenné papíry se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, které nejsou v selhání podle článku 178 a které nejsou způsobilé jakožto likvidní aktiva podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1;

f) nezatížené akcie obchodované na burze, které nejsou způsobilé jakožto aktiva úrovně 2B podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1;

g) fyzicky obchodované komodity včetně zlata, avšak s výjimkou komoditních derivátů;

h) aktiva zatížená po zbytkovou splatnost jednoho roku nebo déle v krycím portfoliu financovaném krytými dluhopisy podle čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES nebo krytými dluhopisy, které splňují požadavky na způsobilost pro zacházení uvedené v čl. 129 odst. 4 nebo 5 tohoto nařízení.

Článek 428ah

100 % faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva se vztahuje 100 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) není-li v této kapitole uvedeno jinak, jakákoli aktiva zatížená po zbytkovou splatnost jednoho roku nebo déle;

b) jakákoli aktiva kromě těch uvedených v článcích 428r až 428ag, včetně úvěrů pro finanční zákazníky se zbytkovou smluvní splatností jeden rok nebo více, nevýkonných expozic, položek odečtených z kapitálu, dlouhodobých aktiv, akcií obchodovaných mimo burzu, ponechaných podílů, pojistných aktiv a cenných papírů, u nichž došlo k selhání.

2. Instituce uplatní 100 % faktor požadovaného stabilního financování na rozdíl (je-li kladný) mezi součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou a součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou, jež byly vypočteny v souladu s článkem 428d.

Na výpočet podle prvního pododstavce se vztahují tato pravidla:

a) variační marže obdržená institucemi od jejich protistran se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou, pokud kolaterál obdržený jako variační marže splňuje podmínky pro aktiva úrovně 1 podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených ve zmíněném aktu v přenesené pravomoci, a pokud instituce mají právní nárok a provozní možnost tento kolaterál opětovně použít;

b) veškerá variační marže složená institucemi jejich protistranám se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou.

KAPITOLA 5

Výjimka pro malé a nepříliš složité instituce

Článek 428ai

Výjimka pro malé a nepříliš složité instituce

Odchylně od kapitol 3 a 4 se malé a nepříliš složité instituce mohou s předchozím svolením svého příslušného orgánu rozhodnout vypočítat poměr dostupného stabilního financování instituce podle kapitoly 6 vůči požadovanému stabilnímu financování instituce podle kapitoly 7 a vyjádřit jej jako procentní podíl.

Příslušný orgán může vyžadovat, aby malá a nepříliš složitá instituce dodržela požadavek čistého stabilního financování založený na dostupném stabilním financování instituce podle kapitoly 3 a požadovaném stabilním financování podle kapitoly 4, pokud se domnívá, že zjednodušená metodika není pro zachycení rizik financování existujících u dané instituce dostačující.

KAPITOLA 6

Dostupné stabilní financování pro zjednodušený výpočet ukazatele čistého stabilního financování

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 428aj

Zjednodušený výpočet objemu dostupného stabilního financování

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se objem dostupného stabilního financování vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo druhů závazků a kapitálu faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují podle oddílu 2. Celkový objem dostupného stabilního financování se rovná součtu vážených objemů závazků a kapitálu.

2. S dluhopisy a jinými dluhovými cennými papíry, které jsou vydávány institucí, prodávány výhradně na retailovém trhu a drženy na retailovém účtu, je možné zacházet jako by náležely do příslušné kategorie retailových vkladů. Musí být stanovena omezení, aby tyto nástroje nemohly koupit a držet jiné strany než retailoví zákazníci.

Článek 428ak

Zbytková splatnost závazku nebo kapitálu

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, instituce zohledňují zbytkovou smluvní splatnost závazků a kapitálu s cílem určit faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují podle oddílu 2.

2. Při určování zbytkové splatnosti závazku nebo kapitálu instituce zohlední existující opce. Činí tak na základě předpokladu, že protistrana uplatní kupní opce k nejbližšímu možnému datu. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnost instituce neuplatnit danou opci, zejména očekávání trhu, že by instituce měly některé závazky před jejich splatností umořit.

3. Instituce zacházejí s vklady s pevnou výpovědní lhůtou podle jejich výpovědní lhůty a s termínovanými vklady podle jejich zbytkové splatnosti. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku instituce při určování zbytkové splatnosti retailových termínovaných vkladů nepřihlíží k možnostem předčasného výběru, pokud za předčasný výběr do méně než jednoho roku musí vkladatel zaplatit významnou sankci, která je stanovena v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1.

4. .K určení faktorů dostupného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, se v případě závazků se zbytkovou splatností jeden rok nebo více jakákoli část, která bude splatná za méně než šest měsíců, považuje za část se zbytkovou splatností méně než šest měsíců a jakákoli část, která bude splatná v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku, za část se zbytkovou splatností od šesti měsíců do méně než jednoho roku.

Oddíl 2

Faktory dostupného stabilního financování

Článek 428al

0 % faktor dostupného stabilního financování

1. Není-li v tomto oddílu uvedeno jinak, uplatní se na všechny závazky bez stanovené splatnosti, včetně krátkých pozic a pozic s otevřenou splatností, 0 % faktor dostupného stabilního financování, avšak s výjimkou těchto případů:

a) odložené daňové závazky, s nimiž se zachází v souladu s nejbližším možným datem, kdy lze tyto závazky realizovat;

b) menšinové podíly, s nimiž se zachází v souladu s termínem dotčeného nástroje.

2. Na odložené daňové závazky a menšinové podíly uvedené v odstavci 1 se uplatňuje jeden z těchto faktorů:

a) 0 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu kratší než jeden rok;

b) 100 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu jeden rok nebo více.

3. Na následující závazky se uplatňuje 0 % faktor dostupného stabilního financování:

a) závazky se zúčtováním v den realizace obchodu vyplývající z nákupů finančních nástrojů, cizích měn a komodit, u kterých se očekává vypořádání v rámci běžného cyklu vypořádání nebo v období, jež je obvyklé pro příslušný typ výměny nebo typ transakce, nebo které nebyly vypořádány, avšak jejich vypořádání se nicméně očekává;

b) závazky kategorizované jako vzájemně závislé s aktivy podle článku 428f;

c) závazky se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, které jsou poskytovány:

i) Evropskou centrální bankou nebo centrální bankou členského státu;

ii) centrální bankou třetí země;

iii) finančními zákazníky;

d) jakékoli další závazky a kapitálové položky nebo nástroje, které nejsou uvedeny v tomto článku a v článcích 428am až 428ap.

4. Instituce uplatňují 0 % faktor dostupného stabilního financování na absolutní hodnotu rozdílu (pokud je záporný) mezi součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou a součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou vypočtených v souladu s článkem 428d.

Na výpočet podle prvního pododstavce se vztahují tato pravidla:

a) variační marže obdržená institucemi od jejich protistran se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou, pokud kolaterál obdržený jako variační marže splňuje podmínky pro aktiva úrovně 1 podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených ve zmíněném aktu v přenesené pravomoci, a pokud instituce mají právní nárok a provozní možnost tento kolaterál opětovně použít;

b) veškerá variační marže složená institucemi jejich protistranám se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou.

Článek 428am

50 % faktor dostupného stabilního financování

Na následující závazky se uplatňuje 50 % faktor dostupného stabilního financování:

a) přijaté vklady, které splňují kritéria pro provozní vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1;

b) závazky se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, které jsou poskytovány:

i) ústřední vládou členského státu nebo třetí země;

ii) regionální vládou nebo místními orgány členského státu nebo třetí země;

iii) subjekty veřejného sektoru v členském státu nebo ve třetí zemi;

iv) mezinárodními rozvojovými bankami podle čl. 117 odst. 2 a mezinárodními organizacemi podle článku 118;

v) nefinančními podnikovými zákazníky;

vi) úvěrovými sdruženími povolenými příslušným orgánem, soukromými investičními společnostmi a klienty, kteří jsou zprostředkovateli vkladů, s výjimkou přijatých vkladů, které splňují kritéria pro provozní vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1.

Článek 428an

90 % faktor dostupného stabilního financování

Na retailové vklady na viděnou, retailové vklady s pevnou výpovědní lhůtou kratší než jeden rok a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují příslušná kritéria pro ostatní retailové vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 90 % faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428ao

95 % faktor dostupného stabilního financování

Na retailové vklady na viděnou, retailové vklady s pevnou výpovědní lhůtou kratší než jeden rok a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují příslušná kritéria pro stabilní retailové vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 95 % faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428ap

100 % faktor dostupného stabilního financování

Na tyto závazky a kapitálové položky a nástroje se vztahuje 100 % faktor dostupného stabilního financování:

a) položky kmenového kapitálu tier 1 instituce před provedením úprav vyžadovaných články 32 až 35, odpočtů podle článku 36 a uplatněním výjimek a alternativních postupů stanovených v článcích 48, 49 a 79;

b) položky vedlejšího kapitálu tier 1 instituce před odpočtem položek uvedených v článku 56 a uplatněním článku 79 na tyto položky s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

c) položky kapitálu tier 2 instituce před odpočty uvedenými v článku 66 a uplatněním článku 79, které mají zbytkovou splatnost jeden rok nebo více s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

d) jakékoli jiné kapitálové nástroje instituce se zbytkovou splatností jeden rok nebo více s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

e) jakékoli jiné zajištěné a nezajištěné výpůjčky a závazky se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, včetně termínovaných vkladů, není-li v článcích 428al až 428ao uvedeno jinak.

KAPITOLA 7

Požadované stabilní financování pro zjednodušený výpočet ukazatele čistého stabilního financování

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 428aq

Zjednodušený výpočet objemu požadovaného stabilního financování

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se objem požadovaného stabilního financování pro malé a nepříliš složité instituce vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo druhů aktiv a podrozvahových položek faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2. Celkový objem požadovaného stabilního financování se rovná součtu vážených objemů aktiv a podrozvahových položek.

2. Aktiva, která si instituce vypůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, která jsou zaúčtována v jejich rozvaze a ke kterým nemají práva skutečných majitelů, jsou z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučena.

Na aktiva, která si instituce vypůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, která nejsou zaúčtována v jejich rozvaze, ale ke kterým mají práva skutečných majitelů, se vztahují faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2.

3. Aktiva, která instituce zapůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, ke kterým si zachovávají práva skutečných majitelů, i když v jejich rozvaze nezůstávají, se pro účely této kapitoly považují za zatížená aktiva a vztahují se na ně faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2. Jinak jsou tato aktiva z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučena.

4. Aktivům zatíženým po zbytkovou splatnost nejméně šesti měsíců, se přidělí buď faktor požadovaného stabilního financování, který by se na ně podle oddílu 2 uplatnil, pokud by byla držena nezatížená, nebo faktor požadovaného stabilního financování, který se jinak uplatňuje na tato zatížená aktiva, podle toho, který je vyšší. Totéž platí, je-li zbytková splatnost zatížených aktiv kratší než zbytková splatnost transakce, která je zdrojem zatížení.

Na aktiva se zbývajícím obdobím zatížení kratším než šest měsíců se vztahují faktory požadovaného stabilního financování podle oddílu 2, které by se uplatnily na stejná aktiva, pokud by byla držena nezatížená.

5. Pokud instituce znovu použije nebo znovu zastaví vypůjčené aktivum, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, a pokud je toto aktivum zaúčtováno v podrozvaze, s transakcí, jejímž prostřednictvím bylo aktivum vypůjčeno, se zachází jako se zatíženou, a to v rozsahu, v jakém nemůže dojít splatnosti bez toho, aby instituce vypůjčené aktivum vrátila.

6. Za nezatížená se považují tato aktiva:

a) aktiva zahrnutá v seskupení, která jsou k dispozici pro okamžité použití jako kolaterál za účelem získání dodatečného financování v rámci vázaných, nebo je-li dané seskupení spravováno centrální bankou, nevázaných, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou instituci k dispozici, včetně aktiv umístěných úvěrovou institucí u ústřední instituce v rámci kooperativní sítě nebo institucionálního systému ochrany;

b) aktiva, jež instituce obdržela jako kolaterál za účelem snižování úvěrového rizika v rámci zajištěných úvěrových transakcí, zajištěných transakcí financování nebo transakcí výměny kolaterálu a jež instituce smí zcizit;

c) aktiva spojená jako nepovinné přezajištění s emisí krytých dluhopisů.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce instituce předpokládají, že aktiva v seskupení jsou zatížena v pořadí rostoucí likvidity na základě klasifikace likvidity stanovené v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, počínaje aktivy nezpůsobilými pro likviditní rezervu.

7. V případě nestandardních, dočasných operací prováděných ECB nebo centrální bankou členského státu nebo centrální bankou třetí země za účelem naplnění jejího mandátu v období finančních obtíží na celém trhu nebo za mimořádných makroekonomických okolností lze snížený faktor požadovaného stabilního financování uplatnit u těchto aktiv:

a) odchylně od článku 428az a od čl. 428z odst. 1 písm. a) u aktiv zatížených pro operace uvedené v tomto pododstavci;

b) odchylně od článku 428aw a od čl. 428ay písm. b) u peněžních částek vyplývajících z operací uvedených v tomto pododstavci.

Příslušné orgány po dohodě s centrální bankou, která je protistranou dané transakce, stanoví příslušný faktor požadovaného stabilního financování, který se na aktiva uvedená v prvním pododstavci písm. a) a b) uplatní. V případě zatížených aktiv podle prvního pododstavce písm. a) nesmí být faktor požadovaného stabilního financování, který se uplatní, nižší než faktor požadovaného stabilního financování, který by se podle oddílu 2 na tato aktiva uplatnil, pokud by byla držena nezatížená.

Při uplatňování sníženého faktoru požadovaného stabilního financování v souladu s druhým pododstavcem příslušné orgány pečlivě sledují dopad tohoto sníženého faktoru na pozice stabilního financování instituce a v případě nutnosti přijmou vhodná opatření dohledu.

8. Instituce vyloučí aktiva spojená s kolaterálem uznaným jako variační marže složená v souladu s čl. 428k odst. 4 písm. b) a čl. 428ah odst. 2 nebo jako složená počáteční marže či jako příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany v souladu s čl. 428ag písm. a) a b) z jiných částí výpočtu objemu požadovaného stabilního financování v souladu s touto kapitolou, aby předešly dvojímu započítání.

9. Instituce zahrnou do výpočtu objemu požadovaného stabilního financování finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byl proveden příkaz k nákupu. Z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučí finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byl proveden příkaz k prodeji, pokud nejsou tyto transakce zohledněny jako deriváty nebo zajištěné transakce financování v rozvaze instituce a pokud mají být tyto transakce zohledněny v rozvaze instituce po svém vypořádání.

10. Příslušné orgány mohou určit faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatní na podrozvahové expozice, které nejsou uvedeny v této kapitole, za účelem zajištění toho, aby instituce držely příslušný objem dostupného stabilního financování pro část těchto expozic, u které se očekává potřeba financování v jednoletém horizontu ukazatele čistého stabilního financování. Pro určení těchto faktorů zohlední příslušné orgány zejména podstatné poškození pověsti instituce, ke kterému by mohlo dojít v důsledku neposkytnutí tohoto financování.

Příslušné orgány podávají orgánu EBA nejméně jednou ročně zprávu o druzích podrozvahových expozic, pro které určily faktory požadovaného stabilního financování. V této zprávě také vysvětlí metodiku použitou k určení těchto faktorů.

Článek 428ar

Zbytková splatnost aktiva

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, zohlední instituce při určování faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatní na její aktiva a podrozvahové položky podle oddílu 2, zbytkovou smluvní splatnost aktiv a podrozvahových transakcí.

2. V případě aktiv oddělených v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se instituce řídí podkladovou expozicí těchto aktiv. Na tato aktiva však instituce uplatní vyšší faktory požadovaného stabilního financování podle délky trvání zatížení určené příslušnými orgány, které zváží, zda může instituce těmito aktivy volně disponovat nebo je vyměňovat, a rovněž zváží délku trvání závazků vůči klientům instituce, kterých se tento požadavek na oddělení týká.

3. Při výpočtu zbytkové splatnosti aktiva zohledňují instituce opce na základě předpokladu, že emitent nebo protistrana uplatní jakoukoli opci k prodloužení splatnosti daného aktiva. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnost neuplatnění opce ze strany instituce, zejména vzhledem k očekáváním trhu a zákazníků, že by instituce měla splatnost některých aktiv k datu jejich splatnosti prodloužit.

4. K určení faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, se v případě umoření úvěrů se zbytkovou smluvní splatností jeden rok nebo více část, která bude splatná za méně než šest měsíců, považuje za část se zbytkovou splatností méně než šest měsíců a část, která bude splatná v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku, za část se zbytkovou splatností od šesti měsíců do méně než jednoho roku.

Oddíl 2

Faktory požadovaného stabilního financování

Článek 428as

0 % faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva se vztahuje 0 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížená aktiva způsobilá jakožto vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky v uvedeném aktu v přenesené pravomoci stanovené;

b) veškeré rezervy držené institucí u ECB nebo centrální banky členského státu nebo centrální banky třetí země, včetně povinných rezerv a přebytečných rezerv;

c) veškeré pohledávky vůči ECB nebo centrální bance členského státu nebo centrální bance třetí země se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců;

d) aktiva kategorizovaná jako vzájemně závislá se závazky podle článku 428f.

2. Odchylně od odst. 1 písm. b) mohou příslušné orgány po dohodě s příslušnou centrální bankou rozhodnout o uplatnění vyššího faktoru požadovaného stabilního financování na povinné rezervy, zejména s ohledem na rozsah, v jakém požadavky na rezervy existují v jednoletém horizontu, a tudíž vyžadují odpovídající stabilní financování.

V případě dceřiných podniků se správním ústředím ve třetí zemi, kde se na povinné rezervy u centrální banky na základě vnitrostátních právních předpisů příslušné třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, vztahuje vyšší faktor požadovaného stabilního financování, se pro účely konsolidace zohlední tento vyšší faktor požadovaného stabilního financování.

Článek 428at

5 % faktor požadovaného stabilního financování

1. Na nevyčerpanou část závazných úvěrových a likviditních příslibů stanovených v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 se vztahuje 5 % faktor požadovaného stabilního financování.

2. Na všechny skupiny derivátových smluv se započtením uplatňují instituce 5 % faktor požadovaného stabilního financování, a to na absolutní reálnou hodnotu příslušných skupin derivativních smluv se započtením, bez zohlednění případného poskytnutého kolaterálu, pokud mají tyto skupiny derivátových smluv se započtením zápornou reálnou hodnotu. Pro účely tohoto odstavce instituce určí reálnou hodnotu bez zohlednění případného poskytnutého kolaterálu nebo vypořádacích plateb a příjmů souvisejících se změnami v tržním ocenění těchto smluv.

Článek 428au

10 % faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 10 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížená aktiva způsobilá jakožto kryté dluhopisy úrovně 1 mimořádně vysoké kvality v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu podle přílohy I.

Článek 428av

20 % faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížená aktiva způsobilá jakožto aktiva úrovně 2A v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 a na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci se vztahuje 20 % faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428aw

50 % faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 50 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) zajištěné a nezajištěné půjčky se zbytkovou splatností méně než jeden rok a pokud jsou zatíženy méně než jeden rok;

b) jakákoli jiná aktiva se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, pokud není v článcích 428as až 428av stanoveno jinak;

c) aktiva zatížená po zbytkovou splatnost nejméně šesti měsíců, avšak méně než jeden rok, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen v souladu s články 428ax, 428ay a 428az vyšší faktor požadovaného stabilního financování, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na aktiva, pokud by byla držena nezatížená;

Článek 428ax

55 % faktor požadovaného stabilního financování

Na aktiva způsobilá jakožto aktiva úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 a na akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci se vztahuje 55 % faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci, pokud jsou zatíženy méně než jeden rok.

Článek 428ay

85 % faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 85 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) jakákoli aktiva a podrozvahové položky včetně hotovosti, složené jako počáteční marže pro derivátové smlouvy či jako příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen vyšší faktor požadovaného stabilního financování v souladu s článkem 428az, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na aktiva, pokud by byla držena nezatížená;

b) nezatížené půjčky se zbytkovou splatností jeden rok nebo delší, s výjimkou půjček poskytnutých finančním zákazníkům, které nejsou po splatnosti více než 90 dnů;

c) produkty související s rozvahovým financováním obchodu se zbytkovou splatností jeden rok nebo delší;

d) nezatížené cenné papíry se zbytkovou splatností jeden rok nebo delší, které nejsou v selhání podle článku 178 a které nesplňují podmínky pro klasifikaci jako likvidní aktiva podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1;

e) nezatížené akcie obchodované na burze, které nejsou způsobilé jakožto aktiva úrovně 2B podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1;

f) fyzicky obchodované komodity včetně zlata, avšak s výjimkou komoditních derivátů.

Článek 428az

100 % faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva se vztahuje 100 % faktor požadovaného stabilního financování:

a) jakákoli aktiva zatížená po zbytkovou splatnost jednoho roku nebo déle;

b) jakákoli aktiva kromě aktiv uvedených v článcích 428as až 428ay, včetně úvěrů pro finanční zákazníky se zbytkovou smluvní splatností jeden rok nebo více, nevýkonných expozic, položek odečtených z kapitálu, dlouhodobých aktiv, akcií obchodovaných mimo burzu, ponechaných podílů, pojistných aktiv a cenných papírů, u nichž došlo k selhání.

2. Instituce uplatní 100 % faktor požadovaného stabilního financování na rozdíl (je-li kladný) mezi součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou a součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou, jež byly vypočteny v souladu s článkem 428d.

Na výpočet podle prvního pododstavce se vztahují tato pravidla:

a) variační marže obdržená institucemi od jejich protistran se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou, pokud kolaterál obdržený jako variační marže splňuje podmínky pro aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených ve zmíněném aktu v přenesené pravomoci, a pokud instituce mají právní nárok a provozní možnost tento kolaterál opětovně použít;

b) veškerá variační marže složená institucemi jejich protistranám se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou.“

117) Část sedmá se nahrazuje tímto:

„ČÁST SEDMÁ

PÁKA

Článek 429

Výpočet pákového poměru

1. Instituce vypočítají svůj pákový poměr podle metodiky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4.

2. Pákový poměr se vypočítá jako hodnota kapitálu instituce dělená celkovou mírou expozic dané instituce a vyjadřuje se v procentech.

Instituce vypočítávají pákový poměr k referenčnímu datu vykázání.

3. Pro účely odstavce 2 je hodnotou kapitálu hodnota kapitálu tier 1.

4. Pro účely odstavce 2 se celková míra expozic rovná součtu hodnot expozic:

a) aktiv, s výjimkou derivátových smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů a pozic uvedených v článku 429e, vypočítaných v souladu s čl. 429b odst. 1;

b) derivátových smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně podrozvahových smluv a úvěrových derivátů, vypočítaných v souladu s články 429c a 429d;

c) navýšení pro úvěrové riziko protistrany u transakcí s financováním cenných papírů, včetně transakcí podrozvahových, vypočítaných v souladu s článkem 429e;

d) podrozvahových položek, s výjimkou derivátových smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, transakcí s financováním cenných papírů a pozic uvedených v článcích 429d a 429g, vypočítaných v souladu s článkem 429f;

e) nákupů nebo prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání, vypočítaných v souladu s článkem 429g.

Instituce zacházejí s transakcemi s delší dobou vypořádání v souladu s prvním pododstavcem písm. a) až d), v závislosti na příslušném případě.

Instituce mohou snížit hodnoty expozic uvedených v prvním pododstavci písm. a) o příslušný objem obecných úprav o úvěrové riziko u rozvahových položek a součet uvedený v prvním pododstavci písm. d) o příslušný objem obecných úprav o úvěrové riziko u podrozvahových položek, v obou případech s výhradou nulové minimální úrovně, jestliže úpravy o úvěrové riziko snížily kapitál tier 1.

5. Odchylně od odst. 4 písm. d) se použijí tato pravidla:

a) na derivátový nástroj považovaný podle odst. 4 písm. d) za podrozvahovou položku, s nímž se však v souladu s použitelným účetním rámcem zachází jako s derivátem, se vztahuje zacházení podle tohoto písmene;

b) pokud klient instituce působící jako člen clearingového systému přímo uzavře derivátovou transakci s ústřední protistranou a instituce zaručuje plnění obchodních expozic svého klienta vyplývajících z příslušné transakce vůči ústřední protistraně, vypočítá instituce svoji expozici vyplývající ze záruky v souladu s odst. 4 písm. b), jako by uvedená instituce danou transakci uzavřela přímo s klientem, včetně zohlednění přijetí nebo poskytnutí hotovostní variační marže.

Zacházení podle prvního pododstavce písm. b) se vztahuje rovněž na instituci, která plní roli klienta vyšší úrovně a zaručuje plnění obchodních expozic svého klienta.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) a druhého pododstavce tohoto odstavce mohou instituce považovat přidružený subjekt za klienta pouze v případě, že tento subjekt nespadá do působnosti regulatorní konsolidace na úrovni, na níž se uplatňuje požadavek stanovený v čl. 92 odst. 3 písm. d).

6. Pro účely odst. 4 písm. e) tohoto článku a článku 429g se „nákupem nebo prodejem s obvyklým termínem dodání“ rozumí nákup nebo prodej cenných papírů na základě smluv, jejichž podmínky vyžadují dodání cenného papíru v období obecně stanoveném právním předpisem nebo konvencí platnou na daném trhu.

7. Není-li v této části výslovně stanoveno jinak, vypočítají instituce celkovou míru expozic v souladu s těmito zásadami:

a) nabytý fyzický nebo finanční kolaterál, nabyté záruky nebo snižování úvěrového rizika se nepoužijí ke snížení celkové míry expozic;

b) aktiva se nesnižují o závazky.

8. Odchylně od odst. 7 písm. b) mohou instituce snížit hodnotu expozice úvěru předběžného financování nebo překlenovacího úvěru o kladný zůstatek na spořicím účtu dlužníka, jemuž byl úvěr poskytnut, a zahrnout do celkové míry expozic pouze výslednou částku, a to v případě, že jsou splněny všechny následující podmínky:

a) poskytnutí úvěru je podmíněno otevřením spořicího účtu u instituce, jež úvěr poskytuje, přičemž úvěr i spořicí účet jsou upraveny týmiž odvětvovými právními předpisy;

b) po celou dobu trvání úvěru dlužník nemůže zůstatek na spořicím účtu vybrat, a to ani v plné, ani v částečné výši;

c) instituce může bezpodmínečně a neodvolatelně použít zůstatek na spořicím účtu za účelem vypořádání jakékoli pohledávky, jež vznikne na základě dohody o úvěru, v případech upravených odvětvovými právními předpisy uvedenými v písmenu a) včetně případů neplacení ze strany dlužníka nebo jeho platební neschopnosti.

„Úvěrem předběžného financování“ nebo „překlenovacím úvěrem“ se rozumí úvěr poskytnutý dlužníkovi na omezené období s cílem překlenout jeho nedostatek finančních prostředků do okamžiku, kdy je poskytnut finální úvěr v souladu s kritérii stanovenými v odvětvových právních předpisech, jimiž jsou takové transakce upraveny.

Článek 429a

Expozice vyloučené z celkové míry expozic

1. Odchylně od čl. 429 odst. 4 písm. a) může instituce ze své celkové míry expozic vyloučit kterékoli z těchto expozic:

a) částky odečtené od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. d);

b) aktiva odečtená při výpočtu hodnoty kapitálu podle čl. 429 odst. 3;

c) expozice, jimž byla v souladu s čl. 113 odst. 6 nebo 7 přiřazena 0 % riziková váha;

d) pokud je instituce veřejnou rozvojovou úvěrovou institucí, expozice vyplývající z aktiv představujících pohledávky vůči ústředním vládám, regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru týkající se investic veřejného sektoru a podpůrných úvěrů;

e) pokud instituce není veřejnou rozvojovou úvěrovou institucí, části expozic vyplývající z postoupení podpůrných úvěrů jiným úvěrovým institucím;

f) zaručené části expozic vyplývajících z vývozních úvěrů, které splňují obě tyto podmínky:

i) záruku poskytuje způsobilý poskytovatel osobního zajištění úvěrového rizika v souladu s články 201 a 202, jako jsou například exportní úvěrové agentury nebo ústřední vlády;

ii) na zaručenou část expozice se v souladu s čl. 114 odst. 2 nebo 4 nebo čl. 116 odst. 4 vztahuje 0 % riziková váha;

g) pokud je instituce členem clearingového systému způsobilé ústřední protistrany, obchodní expozice uvedené instituce, pokud jejich clearing provádí uvedená způsobilá ústřední protistrana a pokud splňují podmínky stanovené v čl. 306 odst. 1 písm. c);

h) pokud je instituce klientem vyšší úrovně v rámci víceúrovňové klientské struktury, obchodní expozice vůči členovi clearingového systému nebo subjektu plnícímu roli klienta vyšší úrovně pro uvedenou instituci, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 305 odst. 2 a pokud instituce nemá povinnost nahradit klientovi případné ztráty utrpěné v případě selhání člena clearingového systému nebo způsobilé ústřední protistrany;

i) aktiva ve svěřenské správě splňující všechny tyto podmínky:

i) jsou zaúčtována v rozvaze instituce podle vnitrostátních všeobecně přijímaných účetních zásad, v souladu s článkem 10 směrnice 86/635/EHS;

ii) splňují kritéria pro odúčtování stanovená v mezinárodním standardu účetního výkaznictví (IFRS) 9 podle nařízení (ES) č. 1606/2002;

iii) případně splňují kritéria pro vynětí z konsolidace stanovená v mezinárodním standardu účetního výkaznictví (IFRS) 10 podle nařízení (ES) č. 1606/2002;

j) expozice, které splňují všechny tyto podmínky:

i) jsou expozicemi vůči subjektu veřejného sektoru;

ii) zachází se s nimi v souladu s čl. 116 odst. 4;

iii) vyplývají z vkladů, které musí instituce na základě právní povinnosti převést na subjekt veřejného sektoru uvedený v bodu i) pro účely financování investic obecného zájmu;

k) přebytečný kolaterál uložený u trojstranných zmocněnců, jenž nebyl zapůjčen;

l) pokud podle použitelného účetního rámce instituce zaúčtuje variační marži uhrazenou v hotovosti protistraně jako pohledávku, tuto pohledávku, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 429c odst. 3 písm. a) až e);

m) sekuritizované expozice z tradičních sekuritizací, které splňují podmínky týkající se převodu významného rizika stanovené v článku 244 odst. 2;

n) následující expozice vůči centrální bance dané instituce, jež byly uskutečněny po uplatnění výjimky a při zachování podmínek stanovených v odstavcích 5 a 6:

i) mince a bankovky představující zákonné platidlo v jurisdikci centrální banky;

ii) aktiva představující pohledávky vůči centrální bance včetně rezerv držených u centrální banky;

o) je-li instituce povolena v souladu s článkem 16 a s čl. 54 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 909/2014, expozice této instituce plynoucí z bankovních doplňkových služeb, jež jsou uvedeny v oddíle C písm. a) přílohy zmíněného nařízení, které přímo souvisejí se základními nebo doplňkovými službami, jež jsou uvedeny v oddílech A a B dotyčné přílohy;

p) je-li instituce určena v souladu s čl. 54 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 909/2014, expozice této instituce plynoucí z bankovních doplňkových služeb, jež jsou uvedeny v oddíle C písm. a) přílohy zmíněného nařízení, které přímo souvisejí se základními nebo doplňkovými službami centrálního depozitáře cenných papírů povoleného podle článku 16 zmíněného nařízení, jež jsou uvedeny v oddílech A a B dotyčné přílohy.

Pro účely prvního pododstavce písm. m) instituce do celkové míry expozic zahrnou jakoukoli ponechanou expozici;

2. Pro účely odst. 1 písm. d) a e) se „veřejnou rozvojovou úvěrovou institucí“ rozumí úvěrová instituce, která splňuje všechny tyto podmínky:

a) byla zřízena ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem členského státu;

b) její činnost je omezena na prosazování určitých cílů finanční, sociální nebo ekonomické veřejné politiky v souladu s právními a správními předpisy, jimiž se tato instituce řídí, včetně stanov, na nekonkurenčním základě;

c) jejím cílem není maximalizace zisku nebo podílu na trhu;

d) s výhradou unijních pravidel státní podpory má ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán povinnost chránit životaschopnost úvěrové instituce nebo poskytuje přímé či nepřímé záruky za nejméně 90 % jejích kapitálových požadavků, požadavků financování nebo poskytnutých podpůrných úvěrů;

e) nepřijímá pojištěné vklady ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 5 směrnice 2014/49/EU nebo ve smyslu vnitrostátních právních předpisů, jimiž se uvedená směrnice provádí, které lze označit za termínované vklady nebo spořicí vklady, od spotřebitelů ve smyslu čl. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES (*).

Pro účely prvního pododstavce písm. b) mohou cíle veřejné politiky zahrnovat financování konkrétních hospodářských odvětví nebo zeměpisných oblastí příslušného členského státu za účelem podpory nebo rozvoje.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) a e) a aniž jsou dotčena unijní pravidla státní podpory a z něj plynoucí povinnosti členských států, mohou příslušné orgány na žádost instituce přistupovat k určitému organizačně, strukturálně a finančně nezávislému a samostatnému útvaru této instituce jako k veřejné rozvojové úvěrové instituci, splňuje-li daný útvar všechny podmínky uvedené v prvním pododstavci a není-li takovým přístupem dotčena účinnost dohledu nad danou institucí. Jestliže se příslušné orgány pro účely tohoto pododstavce rozhodnou přistupovat k určitému útvaru instituce jako k veřejné rozvojové úvěrové instituci, vždy o této skutečnosti neodkladně vyrozumějí Komisi a EBA. Takovéto rozhodnutí podrobuje příslušný orgán každoročnímu přezkumu.

3. Pro účely odst. 1 písm. d) a e) a odst. 2 písm. d) se podpůrným úvěrem rozumí úvěr poskytnutý veřejnou rozvojovou úvěrovou institucí nebo subjektem zřízeným ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem členského státu přímo nebo prostřednictvím zprostředkující úvěrové instituce na nekonkurenčním a neziskovém základě s cílem podpořit cíle veřejné politiky této ústřední vlády, regionálních vlády nebo místního orgánu v členském státě.

4. Instituce nevyloučí obchodní expozice uvedené v odst. 1 písm. g) a h) tohoto článku, není-li splněna podmínka stanovená v čl. 429 odst. 5 třetím pododstavci.

5. Instituce může vyloučit expozice uvedené v odst. 1 písm. n), jsou-li splněny obě tyto podmínky:

a) příslušný orgán dané instituce po konzultaci s příslušnou centrální bankou rozhodl a veřejně prohlásil, že existují výjimečné okolnosti, které odůvodňují vyloučení s cílem usnadnit provádění měnových politik;

b) výjimka je poskytnuta na omezené období, jehož délka nepřesahuje jeden rok.

6. Expozice vyloučené podle odst. 1 písm. n) splňují obě tyto podmínky:

a) jsou denominovány v téže měně jako vklady přijímané institucí;

b) jejich průměrná splatnost nepřesahuje výraznou měrou průměrnou splatnost vkladů přijímaných institucí.

7. Odchylně od čl. 92 odst. 1 písm. d) instituce, jež vyloučí expozice uvedené v odst. 1 písm. n) tohoto článku, po celou dobu vyloučení nepřetržitě zachová následující požadavek na upravený pákový poměr:

$$aLR = 3\,\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

kde:

aLR = upravený pákový poměr;

EM_{LR} = celková míra expozic dané instituce podle definice uvedené v čl. 429 odst. 4, a to včetně expozic vyloučených v souladu s odst. 1 písm. n) tohoto článku; a

CB = objem expozic vyloučených v souladu s odst. 1 písm. n) tohoto článku.

Článek 429b

Výpočet hodnoty expozice aktiv

1. Instituce vypočítají hodnotu expozice u aktiv, s výjimkou derivátových smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů a pozic uvedených v článku 429e, v souladu s těmito zásadami:

a) „hodnotou expozic aktiv“ se rozumí hodnota expozice podle první věty čl. 111 odst. 1;

b) transakce s financováním cenných papírů se neodečítají.

2. Dohoda o sdružování finančních prostředků (cash pooling) nabízená institucí neporušuje podmínku stanovenou v čl. 429 odst. 7 písm. b) pouze v případě, že splňuje obě tyto podmínky:

a) instituce nabízející dohodu o sdružování finančních prostředků převádí kreditní a debetní zůstatky různých jednotlivých účtů skupiny subjektů zahrnutých do dohody („původní účty“) do jednoho samostatného účtu, a tím vynuluje zůstatky původních účtů;

b) instituce provádí činnosti podle písmene a) tohoto pododstavce denně.

Pro účely tohoto odstavce a odstavce 3 se „dohodou o sdružování finančních prostředků“ pro účely tohoto článku rozumí dohoda, v jejímž rámci dochází ke sdružení kreditních nebo debetních zůstatků několika jednotlivých účtů za účelem správy hotovosti nebo řízení likvidity.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku dohoda o sdružování finančních prostředků, která nesplňuje podmínku stanovenou v písmeni b) uvedeného odstavce, avšak splňuje podmínku stanovenou v jeho písmeni a), neporušuje podmínku stanovenou v čl. 429 odst. 7 písm. b), pokud uvedená dohoda splňuje všechny tyto podmínky:

a) instituce má právně vymahatelné právo kdykoli kompenzovat zůstatky původních účtů prostřednictvím převodu na jeden účet;

b) mezi zůstatky původních účtů neexistuje nesoulad splatností;

c) instituce si účtuje nebo vyplácí úroky na základě souhrnného zůstatku původních účtů;

d) příslušný orgán instituce považuje frekvenci převodů zůstatků původních účtů za přiměřenou k tomu, aby byl do celkové míry expozic zahrnut pouze souhrnný zůstatek z dohody o sdružování finančních prostředků.

4. Odchylně od odst. 1 písm. d) mohou instituce vypočítat hodnotu expozice hotovostních pohledávek a hotovostních závazků v rámci transakcí s financováním cenných papírů se stejnou protistranou na čistém základě pouze v případě, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) transakce mají tentýž explicitní termín konečného vypořádání;

b) právo započítat částky, které dluží protistraně, vůči částkám, které dluží protistrana, je právně vymahatelné za běžného fungování a v případě selhání, platební neschopnosti nebo konkursu;

c) protistrany mají v úmyslu provést vypořádání závazků na čistém základě, realizovat aktiva a současně vypořádat závazky nebo se na transakce vztahuje mechanismus vypořádání, jehož výsledek funkčně odpovídá čistému vypořádání.

5. Pro účely odst. 4 písm. c) mohou instituce mít za to, že výsledek mechanismu vypořádání funkčně odpovídá čistému vypořádání, pouze pokud se ke dni vypořádání čistý výsledek peněžních toků transakcí v rámci tohoto mechanismu rovná jediné čisté částce v rámci čistého vypořádání a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) k vypořádání transakcí dochází v rámci stejného systému vypořádání nebo v rámci systémů vypořádání, které používají společnou infrastrukturu pro vypořádání;

b) dohody o vypořádání jsou podpořeny pomocí hotovosti nebo vnitrodenních úvěrových příslibů, jejichž účelem je zajistit, že dojde k vypořádání transakcí do konce obchodního dne;

c) jakékoli potíže vyplývající z komponent transakcí s financováním cenných papírů, které se týkají cenných papírů, nemají vliv na dokončení čistého vypořádání hotovostních pohledávek a závazků.

Podmínka stanovená v prvním pododstavci písm. c) je splněna pouze tehdy, pokud selhání jakékoli transakce s financováním cenných papírů v rámci mechanismu vypořádání může vést ke zpoždění vypořádání pouze pro odpovídající hotovostní komponentu nebo může vést k vytvoření závazku vůči mechanismu vypořádání podpořeného příslušným úvěrovým příslibem.

Pokud dojde k selhání komponenty transakcí s financováním cenných papírů, která se týká cenných papírů, v rámci mechanismu vypořádání na konci lhůty pro vypořádání v rámci mechanismu vypořádání, oddělí instituce tuto transakci a odpovídající hotovostní komponentu od skupiny transakcí se započtením a zacházejí s nimi na hrubém základě.

Článek 429c

Výpočet hodnoty expozice derivátů

1. Instituce vypočítají hodnotu expozice u derivátových smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami, metodou stanovenou v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 3.

Při výpočtu hodnoty expozice mohou instituce zohlednit dopady smluv o novaci a ostatních dohod o započtení v souladu s článkem 295. Instituce nezohledňují křížové započtení, mohou však provádět započtení v rámci kategorie produktů podle čl. 272 bodu 25 písm. c) i u úvěrových derivátů, pokud se na ně vztahuje dohoda o křížovém započtení podle čl. 295 písm. c).

Instituce zahrnou do celkové míry expozic prodané opce, a to i v případě, že pro ně lze stanovit nulovou hodnotu expozice v souladu s postupem podle čl. 274 odst. 5.

2. Pokud poskytnutí kolaterálu souvisejícího s derivátovými smlouvami snižuje na základě použitelného účetního rámce objem aktiv, instituce provede reverzi tohoto snížení.

3. Pro účely odstavce 1 tohoto článku mohou instituce provádějící výpočet reprodukčních nákladů derivátových smluv v souladu s článkem 275 jako variační marži podle článku 275 uznat pouze kolaterál přijatý od protistran v hotovosti, pokud použitelný účetní rámec tuto variační marži již neuznal jako snížení hodnoty expozice a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) v případě obchodů, u nichž není prováděn clearing prostřednictvím způsobilých ústředních protistran, není hotovost, kterou obdržela přijímající protistrana, oddělena;

b) variační marže je vypočítávána a vyměňována nejméně jednou denně na základě oceňování derivátových pozic podle tržní hodnoty;

c) variační marže je přijatá v měně uvedené v derivátové smlouvě, řídicí rámcové dohodě o započtení, příloze ke kvalifikované rámcové dohodě o započtení týkající se úvěrové podpory nebo definovaná v jakékoli dohodě o započtení se způsobilou ústřední protistranou;

d) přijatá variační marže je úplnou částkou, která by byla nezbytná k zániku expozice na základě oceňování podle tržní hodnoty, pokud jde o derivátovou smlouvu, na niž se vztahují limity a minimální hodnoty převodu použitelné u protistrany;

e) na derivátovou smlouvu a variační marži mezi institucí a protistranou smlouvy se vztahuje jediná dohoda o započtení, se kterou může instituce zacházet jako s faktorem snižujícím riziko v souladu s článkem 295.

Pokud instituce poskytuje hotovostní kolaterál protistraně a tento kolaterál splňuje podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. a) až e), považuje instituce tento kolaterál za variační marži poskytnutou protistraně a zahrne jej do výpočtu reprodukčních nákladů.

Pro účely písmene b) prvního pododstavce se má za to, že instituce splnila podmínku v něm stanovenou, pokud je variační marže vyměněna ráno v obchodní den následující po obchodním dnu, kdy byla uzavřena derivátová smlouva, pokud je výměna založena na hodnotě smlouvy na konci obchodního dne, kdy byla smlouva uzavřena.

Pro účely písmene d) prvního pododstavce platí, že pokud dojde ke sporu týkajícímu se marže, mohou instituce uznat výši vyměněného kolaterálu, jíž se spor netýká.

4. Pro účely odstavce 1 tohoto článku instituce nezahrnou přijatý kolaterál do výpočtu NICA ve smyslu čl. 272 bodu 12a, s výjimkou derivátových smluv s klienty, pokud clearing těchto smluv provádí způsobilá ústřední protistrana.

5. Pro účely odstavce 1 tohoto článku instituce stanoví hodnotu multiplikátoru pro výpočet potenciální budoucí expozice v souladu s čl. 278 odst. 1 na jedna, s výjimkou derivátových smluv s klienty, pokud clearing těchto smluv provádí způsobilá ústřední protistrana.

6. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce k určení hodnoty expozice u derivátových smluv uvedených v příloze II bodech 1 a 2 použít metodu uvedenou v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 4 nebo 5, ale pouze v případech, kdy tuto metodu použijí rovněž k určení hodnoty expozice u uvedených smluv pro účely splnění kapitálových požadavků stanovených v článku 92.

Pokud instituce uplatní jednu z metod uvedených v prvním pododstavci, nesnižují celkovou míru expozic o výši přijaté marže.

Článek 429d

Dodatečná ustanovení týkající se výpočtu hodnoty expozice prodaných úvěrových derivátů

1. Pro účely tohoto článku se „písemným úvěrovým derivátem“ rozumí jakýkoli finanční nástroj, pomocí kterého instituce fakticky poskytuje zajištění úvěrového rizika, včetně swapů úvěrového selhání, swapů veškerých výnosů a opcí, v jejichž rámci má instituce povinnost poskytnout zajištění úvěrového rizika podle podmínek uvedených v opční smlouvě.

2. Kromě výpočtu stanoveného v článku 429c instituce u prodaných úvěrových derivátů zahrnou do výpočtu hodnoty expozice efektivní pomyslné částky, na které odkazují prodané úvěrové deriváty, snížené o veškeré záporné změny reálné hodnoty, které byly začleněny do kapitálu tier 1, pokud jde o tyto prodané úvěrové deriváty.

Instituce vypočítají efektivní pomyslnou částku prodaných úvěrových derivátů pomocí úpravy pomyslné částky těchto derivátů tak, aby odrážela skutečnou expozici smluv využívajících páky nebo jinak posílených strukturou transakce.

3. Instituce mohou hodnotu expozice vypočítanou v souladu s odstavcem 2 úplně nebo částečně snížit o efektivní pomyslnou částku zakoupených úvěrových derivátů, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) zbývající doba splatnosti zakoupeného úvěrového derivátu je rovna zbývající době splatnosti prodaného úvěrového derivátu nebo delší;

b) pro zakoupený úvěrový derivát jinak platí stejné nebo konzervativnější podstatné podmínky, jako jsou podmínky u odpovídajícího prodaného úvěrového derivátu;

c) zakoupený úvěrový derivát nebyl zakoupen od protistrany, která by instituci vystavila specifickému riziku pozitivní korelace ve smyslu čl. 291 odst. 1 písm. b);

d) pokud je efektivní pomyslná částka prodaného úvěrového derivátu snížena o jakoukoli zápornou změnu v reálné hodnotě začleněné do kapitálu tier 1 instituce, efektivní pomyslná částka zakoupeného úvěrového derivátu se sníží o jakoukoli kladnou změnu v reálné hodnotě začleněné do kapitálu tier 1;

e) zakoupený úvěrový derivát není začleněn do transakce, jejíž clearing instituce provedla jménem klienta, ani transakce, jejíž clearing instituce provedla v rámci své role klienta vyšší úrovně víceúrovňové klientské struktury, a pro kterou je efektivní pomyslná částka uvedená v odpovídajícím prodaném úvěrovém derivátu vyloučena z míry expozic v souladu s čl. 429a odst. 1 prvním pododstavcem písm. g), nebo h).

Pro účely výpočtu potenciální budoucí expozice v souladu s čl. 429c odst. 1 mohou instituce vyloučit ze skupiny transakcí se započtením část prodaného úvěrového derivátu, která není kompenzována v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce a pro kterou je efektivní pomyslná částka zahrnuta do celkové míry expozic.

4. Pro účely odst. 3 písm. b) se „podstatnou podmínkou“ rozumí jakákoli vlastnost úvěrového derivátu, která je relevantní pro jeho ocenění, včetně míry podřízenosti, opčního prvku, úvěrových událostí, podkladového referenčního subjektu nebo seskupení subjektů a podkladového referenčního závazku nebo seskupení závazků, s výjimkou pomyslné částky a zbytkové splatnosti úvěrového derivátu. Dvě referenční jména jsou totožná, pouze pokud označují stejný právní subjekt.

5. Odchylně od odst. 3 písm. b) mohou instituce používat zakoupené úvěrové deriváty na seskupení referenčních jmen ke kompenzaci prodaných úvěrových derivátů na jednotlivá referenční jména v daném seskupení, pokud je seskupení referenčních subjektů a míra podřízenosti v obou transakcích totožná.

6. Instituce nesníží efektivní pomyslnou částku prodaných úvěrových derivátů v případě, že zakoupí úvěrové zajištění prostřednictvím swapu veškerých výnosů a obdržené čisté platby eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje žádné snížení hodnoty prodaného úvěrového derivátu v kapitálu tier 1.

7. V případě zakoupených úvěrových derivátů na seskupení referenčních závazků mohou instituce snížit efektivní pomyslnou částku prodaných úvěrových derivátů na jednotlivé referenční závazky o efektivní pomyslnou částku zakoupených úvěrových derivátů v souladu s odstavcem 3 pouze tehdy, pokud zakoupené zajištění z ekonomického hlediska odpovídá zakoupení samostatného zajištění pro každý z jednotlivých závazků v seskupení.

Článek 429e

Navýšení pro úvěrové riziko protistrany v případě transakcí s financováním cenných papírů

1. Kromě výpočtu hodnoty expozice transakcí s financováním cenných papírů, včetně těch, které představují podrozvahové položky v souladu s čl. 429b odst. 1, zahrnou instituce do celkové míry expozic také navýšení pro úvěrové riziko protistrany vypočtené v souladu s odstavci 2, nebo 3 tohoto článku.

2. Instituce vypočítají toto navýšení v případě transakcí s protistranou, na něž se nevztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206, individuálně pro jednotlivé transakce podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

kde:

E_i^* = navýšení;

i = index označující transakci;

E_i = reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakce i; a

C_i = je reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti obdržených od protistrany v rámci transakce i.

Instituce mohou stanovit E_i^* rovnou nule, pokud je E_i hotovost zapůjčená protistraně a příslušná hotovostní pohledávka nesplňuje podmínky pro zacházení se započtením stanovené v čl. 429b odst. 4.

3. Instituce vypočítají toto navýšení v případě transakcí s protistranou, na něž se nevztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206, individuálně pro jednotlivé dohody podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

kde:

E_i^* = navýšení;

i = index označující dohodu o započtení;

E_i = reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakcí, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení i; a

C_i = reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti obdržených od protistrany, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení i.

4. Pro účely odstavců 2 a 3 zahrnuje pojem „protistrana“ také trojstranné zmocněnce, kteří přijímají kolaterál k uložení a řídí tento kolaterál v případě trojstranných transakcí.

5. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce použít metodu stanovenou v článku 222, při uplatnění minimálně 20 % příslušné rizikové váhy, k určení navýšení pro transakce s financováním cenných papírů, včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami. Instituce mohou tuto metodu použít pouze tehdy, pokud ji používají také k vypočítání hodnoty expozice uvedených transakcí pro účely splnění kapitálových požadavků stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c).

6. Pokud použitelný účetní rámec umožňuje použít u repo obchodů odbytové účetnictví, provede instituce reverzi všech účetních zápisů souvisejících s prodejem.

7. Pokud instituce jedná v rámci transakcí s financováním cenných papírů včetně těch, které jsou podrozvahovými transakcemi, jako zmocněnec mezi jejich dvěma stranami, použijí se na výpočet celkové míry expozic instituce tato pravidla:

a) pokud instituce poskytuje jedné ze stran v rámci transakcí s financováním cenných papírů zabezpečení nebo záruku, které jsou omezeny na rozdíl mezi hodnotou cenného papíru nebo hotovosti, jež zapůjčila strana, a hodnotou kolaterálu, který poskytl dlužník, zahrne instituce do celkové míry expozic pouze navýšení vypočtené v souladu s odstavcem 2, nebo 3;

b) pokud instituce neposkytuje žádné ze zapojených stran zabezpečení či záruku, transakce se do celkové míry expozic nezahrne;

c) pokud je instituce ekonomicky vystavena podkladovému cennému papíru nebo hotovosti v transakci v rozsahu vyšším, než je expozice, na niž se vztahuje navýšení, zahrne do celkové míry expozic také plnou částku cenného papíru nebo hotovosti, jimž je vystavena;

d) pokud instituce jednající jako zmocněnec poskytuje zabezpečení nebo záruku oběma stranám zapojeným do transakcí s financováním cenných papírů, vypočítá celkovou míru expozic v souladu s písmeny a), b) a c) samostatně pro každou stranu zapojenou do transakce.

Článek 429f

Výpočet hodnoty expozice podrozvahových položek

1. Instituce vypočítají v souladu s čl. 111 odst. 1 hodnotu expozice podrozvahových položek s výjimkou derivátových smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, transakcí s financováním cenných papírů a pozic uvedených v článcích 429d.

Pokud se některý příslib vztahuje k prodloužení jiného příslibu, použije se čl. 166 odst. 9.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou instituce snížit částku ekvivalentní úvěrové expozici podrozvahové položky o odpovídající částku specifických úprav o úvěrové riziko. Na tento výpočet se vztahuje minimální nulová hodnota.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku uplatní instituce na podrozvahové položky s nízkým rizikem podle čl. 111 odst. 1 písm. d) 10 % konverzní faktor.

Článek 429g

Výpočet hodnoty expozice nákupů nebo prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání

1. Instituce zacházejí s hotovostí související s prodeji s obvyklým termínem dodání nebo cennými papíry souvisejícími s nákupy s obvyklým termínem dodání, které zůstávají v rozvaze do data vypořádání, jako s aktivy podle čl. 429 odst. 4 písm. a).

2. Instituce, které v souladu s použitelným účetním rámcem uplatňují na prodeje nebo nákupy s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání účtování k datu obchodu, provedou reverzi všech kompenzací mezi hotovostními pohledávkami pro prodeje s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání a hotovostními závazky pro nákupy s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání povolených podle uvedeného rámce. Po provedení reverze všech účetních kompenzací mohou instituce provést kompenzaci mezi příslušnými hotovostními pohledávkami a hotovostními závazky v případech, kdy jsou příslušné prodeje i nákupy s obvyklým termínem dodání vypořádány na základě dodání proti zaplacení.

3. Instituce, které v souladu s použitelným účetním rámcem uplatňují na prodeje nebo nákupy s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání účtování k datu vypořádání, zahrnou do celkové míry expozic úplnou nominální hodnotu příslibů k úhradě týkajících se nákupů s obvyklým termínem dodání.

Instituce mohou provést kompenzaci úplné nominální hodnoty příslibů k úhradě týkajících se nákupů s obvyklým termínem dodání o úplnou nominální hodnotu hotovostních pohledávek týkajících se prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání pouze v případě, že jsou splněny obě následující podmínky:

a) příslušné prodeje i nákupy s obvyklým termínem dodání jsou vypořádány na základě dodání proti zaplacení;

b) nakoupená a prodaná finanční aktiva, která jsou spojena s hotovostními pohledávkami a hotovostními závazky, jsou oceněna reálnou hodnotou vykázanou do zisku nebo ztráty a zahrnuta v obchodním portfoliu instituce.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).“

118) Za článek 429g se vkládá nová část, která zní:

„ČÁST SEDMÁ A

POŽADAVKY NA PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Článek 430

Podávání zpráv o obezřetnostních požadavcích a podávání finančních informací

1. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy o:

a) kapitálových požadavcích včetně pákového poměru, jak jsou stanoveny v článku 92 a části sedmé;

b) v případě institucí, které podléhají těmto požadavkům, požadavcích stanovených v článcích 92a a 92b.

c) velkých expozicích stanovených v článku 394;

d) požadavcích na likviditu stanovených v článku 415;

e) souhrnných údajích za každý vnitrostátní trh s nemovitostmi stanovených v čl. 430a odst. 1;

f) požadavcích a pokynech stanovených ve směrnici 2013/36/EU podléhajících standardizovanému podávání zpráv, s výjimkou jakéhokoli požadavku na další podávání zpráv podle čl. 104 odst. 1 písm. j) uvedené směrnice;

g) úrovni zatížení aktiv, včetně rozčlenění podle druhu zatížení aktiv, jako jsou například repa, půjčky cenných papírů, sekuritizované expozice nebo půjčky.

Instituce, na něž se vztahuje výjimka podle čl. 6 odst. 5, nepodléhají na individuálním základě požadavku na podávání zpráv o pákovém poměru stanovenému v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce.

2. Nad rámec zpráv o pákovém poměru uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a aby příslušným orgánům umožnily sledování volatility pákového poměru, zejména v obdobích okolo referenčních dat vykázání, velké instituce podávají svým příslušným orgánům zprávy o konkrétních složkách pákového poměru na základě průměrných hodnot za vykazované období, jakož i o údajích použitých k výpočtu těchto průměrných hodnot.

3. Kromě zpráv o obezřetnostních požadavcích podle odstavce 1 tohoto článku podávají instituce svému příslušnému orgánu finanční informace, pokud jsou jedním z těchto subjektů:

a) institucí, na kterou se vztahuje článek 4 nařízení (ES) č. 1606/2002;

b) úvěrovou institucí, která sestavuje konsolidovanou účetní uzávěrku v souladu s mezinárodními účetními standardy podle čl. 5 písm. b) nařízení (ES) č. 1606/2002.

4. Příslušné orgány mohou požadovat, aby úvěrové instituce, které určují svůj kapitál na konsolidovaném základě v souladu s mezinárodními účetními standardy podle čl. 24 odst. 2, podávaly finanční informace v souladu s tímto článkem.

5. Podávání finančních informací podle odstavců 3 a 4 zahrnuje pouze informace, které jsou nezbytné pro poskytnutí komplexního pohledu na rizikový profil instituce a systémová rizika, která instituce představuje pro finanční sektor nebo reálnou ekonomiku podle nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Požadavky na podávání zpráv stanovené v tomto článku se na instituce uplatňují přiměřeným způsobem, se zřetelem ke zprávě uvedené v odstavci 8 a s ohledem na jejich velikost, složitost a povahu a úroveň rizika jejich činnosti.

7. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní jednotné formáty a šablony pro podávání zpráv, pokyny a metodiku k používání těchto šablon, četnost a lhůty podávání zpráv, definice a IT řešení pro podávání zpráv podle odstavců 1 až 4.

Žádné nové požadavky týkající se podávání zpráv, jež takové prováděcí technické normy stanoví, se nepoužijí dříve než šest měsíců od data jejich vstupu v platnost.

Pro účely odstavce 2 je v návrzích prováděcích technických norem vymezeno, o kterých složkách pákového poměru se podávají zprávy s použitím hodnoty ke konci dne nebo ke konci měsíce. Za tímto účelem EBA zohlední oba následující aspekty:

a) do jaké míry určitá složka podléhá významným dočasným snížením objemů transakcí, jež by mohla mít za následek podhodnocení rizika nadměrné páky k referenčnímu datu vykázání;

b) události a zjištění na mezinárodní úrovni.

EBA předloží Komisi návrhy prováděcích technických norem uvedených v tomto odstavci do 28. června 2021, s výjimkou návrhů týkajících se těchto aspektů:

a) pákového poměru, v jehož případě návrhy předloží do 28. června 2020;

b) povinností stanovených v článcích 92a a 92b, v jejichž případě se návrhy předloží do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. EBA v souladu s tímto odstavcem posoudí náklady a přínosy spojené s požadavky na podávání zpráv stanovenými v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 680/2014 (*) a svá zjištění sdělí Komisi do 28. června 2020. Toto posouzení se provede zejména se zřetelem k malým nepříliš složitým institucím. Pro tyto účely výsledná zpráva:

a) rozdělí instituce do kategorií podle jejich velikosti, složitosti a povahy a úrovně rizik plynoucích z jejich činnosti;

b) posoudí pro každou kategorii institucí vzniklé náklady spojené s podáváním zpráv během příslušného období ke splnění požadavků na podávání zpráv stanovených v prováděcím nařízení (EU) č. 680/2014, a to s ohledem na tyto zásady:

   i) náklady spojené s podáváním zpráv se měří jako poměr nákladů na podávání zpráv k celkovým nákladům instituce během příslušného období;

   ii) náklady spojené s podáváním zpráv zahrnují veškeré výdaje související se zavedením a průběžným provozem systémů podávání zpráv, včetně nákladů na personál, systémy IT, právní, účetní, auditní a poradenské služby;

   iii) příslušným obdobím se rozumí každé roční období, během nějž instituci vznikly náklady spojené s podáváním zpráv za účelem příprav na zavedení požadavků na podávání zpráv stanovených v prováděcím nařízení (EU) č. 680/2014 a za účelem následného průběžného provozu systémů podávání zpráv;

c) posoudí, zda byly vzniklé náklady spojené s podáváním zpráv u každé kategorie institucí přiměřené, pokud jde o dosažený přínos požadavků na podávání zpráv pro účely obezřetnostního dohledu;

d) posoudí účinky, jež by na náklady a účinnost dohledu mělo snížení požadavků na podávání zpráv, a

e) obsahuje doporučení ohledně způsobu, jak snížit požadavky na podávání zpráv alespoň v případě malých a nepříliš složitých institucí, přičemž EBA za tímto účelem usiluje o snížení očekávaných průměrných nákladů alespoň o 10 %, avšak v ideálním případě o 20 %. EBA zejména posoudí:

   i) zda by bylo možno od požadavků na podávání zpráv uvedených v odst. 1 písm. g) upustit v případě malých a nepříliš složitých institucí, u nichž zatížení aktiv nedosahuje určité prahové hodnoty;

   ii) zda by četnost zpráv požadovanou podle odst. 1 písm. a), c) a g) bylo možno v případě malých a nepříliš složitých institucí snížit.

Ke uvedené zprávě EBA připojí návrhy prováděcích technických norem uvedené v odstavci 7.

9. Příslušné orgány konzultují orgán EBA ohledně otázky, zda by instituce jiné než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 3 a 4, měly podávat finanční informace na konsolidovaném základě v souladu s odstavcem 3, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) příslušné instituce ještě nepodávají zprávy na konsolidovaném základě;

b) příslušné instituce podléhají účetnímu rámci v souladu se směrnicí 86/635/EHS;

c) účetní výkaznictví se považuje za nezbytné pro poskytnutí komplexního pohledu na rizikový profil činností těchto institucí a na systémová rizika, která představují pro finanční sektor nebo reálnou ekonomiku podle nařízení (EU) č. 1093/2010.

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem k upřesnění formátů a šablon, které instituce uvedené v prvním pododstavci použijí pro účely v něm stanovené.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve druhém pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

10. Má-li příslušný orgán za to, že pro účely stanovené v odstavci 5 jsou nezbytné informace, které nejsou zařazeny do prováděcích technických norem uvedených v odstavci 7, uvědomí orgán EBA a ESRB o dalších informacích, jejichž zařazení do prováděcích technických norem uvedených v daném odstavci považuje za nezbytné.

11. Příslušné orgány mohou upustit od požadavku na poskytnutí informací u jakýchkoli údajů vymezených v šablonách pro podávání zpráv stanovených v prováděcích technických normách podle tohoto článku, jsou-li tyto údaje duplicitní. Pro tyto účely se „duplicitními údaji" rozumí jakékoli údaje, které jsou příslušným orgánům již k dispozici jinými prostředky než shromážděním těchto šablon pro podávání zpráv, včetně případů, kdy lze dané údaje získat z údajů, jež mají příslušné orgány již k dispozici v jiných formátech nebo míře členění; příslušný orgán může upustit od požadavků podle tohoto odstavce, pouze pokud údaje obdržené, shromážděné či agregované těmito alternativními metodami jsou totožné s těmi položkami údajů, které by jinak musely být oznamovány podle příslušných prováděcích technických norem;

příslušné orgány, orgány příslušné k řešení krize a určené orgány využívají, kdykoli je to možné, výměny údajů, aby požadavky na podávání zpráv omezily. Použijí se ustanovení upravující výměnu informací a profesní tajemství stanovená v hlavě VII kapitole I oddílu II směrnice 2013/36/EU.

Článek 430a

Zvláštní oznamovací povinnosti

1. Instituce každý rok oznamují svým příslušným orgánům za každý stát, vůči jehož trhu s nemovitostmi mají expozici, tyto souhrnné údaje:

a) ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, do výše zastavené částky a 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty nemovitosti podle toho, která z těchto částek je nižší, není-li v souladu s čl. 124 odst. 2 rozhodnuto jinak;

b) celkové ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, do výše hodnoty té části expozice, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obytnými nemovitostmi;

c) hodnotu expozice u všech nesplacených expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, omezenou na tu část, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obytnými nemovitostmi;

d) ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, do výše zastavené částky a 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti podle toho, která z těchto částek je nižší, není-li v souladu s čl. 124 odst. 2 rozhodnuto jinak;

e) celkové ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, do výše hodnoty té části expozice, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obchodními nemovitostmi;

f) hodnotu expozice u všech nesplacených expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, omezenou na tu část, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obchodními nemovitostmi.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 se oznamují příslušnému orgánu domovského členského státu příslušné instituce. Pokud má instituce pobočku v jiném členském státě, oznamují se údaje týkající se této pobočky rovněž příslušným orgánům hostitelského členského státu. Údaje se oznamují samostatně za každý jednotlivý trh s nemovitostmi v rámci Unie, vůči nimž má příslušná instituce expozici.

3. Příslušné orgány každoročně zveřejní údaje uvedené v odst. 1 písm. a) až f) na agregovaném základě spolu s historickými údaji, jsou-li k dispozici. Příslušný orgán poskytne jinému příslušnému orgánu v členském státě nebo orgánu EBA na jejich žádost podrobnější informace o situaci na trzích s obytnými nebo obchodními nemovitostmi v daném členském státě.

Článek 430b

Zvláštní požadavky na podávání zpráv pro tržní riziko

1. Ode dne použitelnosti aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a podávají instituce, které nesplňují podmínky stanovené v čl. 94 odst. 1 ani podmínky stanovené v čl. 325a odst. 1, pro všechny své pozice v obchodním portfoliu a všechny své pozice v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku, zprávy o výsledcích výpočtů založených na použití alternativního standardizovaného přístupu stanoveného v části třetí hlavě IV kapitole 1a na stejném základě, na němž tyto instituce podávají zprávy o povinnostech stanovených v čl. 92 odst. 3 písm. b) bodu i) a čl. 92 odst. 3 písm. c).

2. Instituce uvedené v odstavci 1 tohoto článku podávají samostatně zprávy o výpočtech stanovených v čl. 325c odst. 2 písm. a), b) a c) pro portfolio všech pozic v obchodním portfoliu nebo pozic v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku.

3. Nad rámec požadavku stanoveného v odstavci 1 tohoto článku instituce po uplynutí tříletého období od vstupu nejnovějších regulačních technických norem uvedených v čl. 325bd odst. 7, čl. 325be odst. 3, čl. 325bf odst. 9 a čl. 325bg odst. 4 v platnost pro pozice přiřazené obchodním útvarům, pro něž instituce obdržela svolení příslušných orgánů k použití přístupu založeného na alternativních interních modelech v souladu s čl. 325az odst. 2, podá zprávy o výsledcích výpočtů založených na použití tohoto přístupu stanoveného v části třetí hlavě IV kapitole 1b na stejném základě, na němž tyto instituce podávají zprávy o povinnostech stanovených v čl. 92 odst. 3 písm. b) bodu i) a čl. 92 odst. 3 písm. c).

4. Pro účely požadavku na podávání zpráv podle odstavce 3 tohoto článku podávají instituce samostatně zprávy o výpočtech uvedených v čl. 325ba odst. 1 písm. a) bodu i) a ii) a písm. b) bodu i) a ii) a pro portfolio všech pozic v obchodním portfoliu nebo pozic v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku, o obchodních útvarech, pro něž instituce obdržela svolení příslušných orgánů k použití alternativního přístupu interního modelu, jak je stanoveno v čl. 325az odst. 2.

5. Instituce mohou v rámci skupiny použít kombinaci přístupů uvedených v odstavcích 1 a 3, nepřevyšuje-li výpočet na základě přístupů uvedených v odstavci 1 90 % celkového výpočtu. Jinak mohou instituce přístupy uvedené v odstavci 1 použít pro všechny své pozice v obchodním portfoliu a všechny své pozice v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku.

6. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní jednotné šablony pro podávání zpráv, pokyny a metodiku k používání těchto šablon, četnost a lhůty podávání zpráv, definice a IT řešení pro podávání zpráv podle tohoto článku.

Žádné nové požadavky týkající se podávání zpráv, jež takové prováděcí technické normy stanoví, se nepoužijí dříve než šest měsíců od data jejich vstupu v platnost.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 30. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 430c

Zpráva o proveditelnosti integrovaného systému pro podávání zpráv

1. EBA vypracuje zprávu o proveditelnosti týkající se vývoje jednotného a integrovaného systému pro shromažďování statistických údajů, údajů týkajících se řešení krizí a obezřetnostních údajů a sdělí svá zjištění Komisi do 28. června 2020.

2. Během přípravy návrhu zprávy o proveditelnosti EBA spolupracuje s příslušnými orgány, jakož i s orgány pověřenými správou systému pojištění vkladů a řešením krizí, a zejména pak s ESCB. Zpráva zohledňuje předchozí práci ESCB v oblasti integrovaného shromažďování údajů a je založena na analýze celkových nákladů a přínosů, přičemž zahrnuje přinejmenším:

a) přehled týkající se počtu a rozsahu aktuálních údajů shromažďovaných příslušnými orgány v jejich oblasti působnosti, jakož i původu údajů a jejich podrobnosti;

b) sestavení jednotného slovníku údajů, které mají být shromažďovány, aby byla zvýšena jednotnost požadavků na podávání zpráv, pokud jde o požadavky na pravidelné zprávy, a aby se předešlo zbytečným dotazům;

c) zřízení smíšeného výboru, v němž jsou přinejmenším zastoupeny EBA a ESCB a jenž je pověřen vývojem a zavedením integrovaného systému pro podávání zpráv;

d) proveditelnost a případný návrh ústředního místa shromažďování údajů v rámci integrovaného systému, včetně požadavků na zajištění přísné důvěrnosti shromážděných údajů, silné ověření přístupového práva do systému a jeho správu, jakož i kybernetickou bezpečnost, přičemž toto místo:

   i) zahrnuje centrální rejstřík údajů s veškerými statistickými údaji, údaji týkajícími se řešení krizí a obezřetnostními údaji s potřebnou podrobností a četností podávání zprávy pro danou instituci a v potřebných intervalech jej aktualizuje;

   ii) slouží jako kontaktní místo pro příslušné orgány tím, že přebírá veškeré dotazy příslušných orgánů na údaje, zpracovává je a sdružuje je, porovnává dotazy se shromážděnými oznámenými údaji a poskytuje příslušným orgánům možnost rychlého přístupu k požadovaným informacím;

   iii) poskytuje příslušným orgánům doplňující podporu při předávání dotazů na údaje institucím a zanáší vyžádané údaje do ústředního rejstříku údajů;

   iv) zastává koordinační úlohu pro výměnu informací a údajů mezi příslušnými orgány; a

   v) zohledňuje postupy a procesy příslušných orgánů a převádí je do jednotného systému.

3. Do jednoho roku od předložení zprávy uvedené v tomto článku Komise se zřetelem ke zprávě o proveditelnosti vypracované orgánem EBA případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se zřízení standardizovaného a integrovaného systému pro požadavky na podávání zpráv.

(*) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).“

119) Část osmá se nahrazuje tímto:

„ČÁST OSMÁ

ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ INSTITUCEMI

HLAVA I

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 431

Požadavky a zásady týkající se zpřístupňování informací

1. Instituce veřejně zpřístupňují informace uvedené v hlavách II a III v souladu s ustanoveními této hlavy, s výhradou výjimek uvedených v článku 432.

2. Instituce, které od příslušných orgánů podle části třetí obdržely svolení k nástrojům a metodikám uvedeným v hlavě III této části, veřejně zpřístupní informace stanovené v uvedené hlavě.

3. Vedoucí orgán nebo vrcholné vedení přijme formální zásady pro splnění požadavků na zpřístupňování informací stanovené v této části a zavede a udržuje interní procesy, systémy a kontrolní mechanismy k ověření toho, že zpřístupňování informací ze strany instituce probíhá řádně a v souladu s požadavky stanovenými v této části. Nejméně jeden člen vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení písemně potvrdí, že příslušná instituce zpřístupnila informace požadované na základě této části v souladu s formálními zásadami a interními procesy, systémy a kontrolními mechanismy. Písemné potvrzení a klíčové prvky formálních zásad instituce přijatých k naplnění požadavků na zpřístupňování informací musí být součástí informací, které instituce zpřístupňuje.

Informace, které mají být zpřístupněny v souladu s touto částí, podléhají stejné úrovni interního ověřování, jaká se používá v případě zprávy o činnosti obsažené ve finanční zprávě instituce.

Instituce zavedou rovněž zásady pro ověřování toho, zda jimi zpřístupněné informace plně informují účastníky trhu o rizikovém profilu daných institucí. Pokud instituce zjistí, že informace zpřístupněné podle této části plně neinformují účastníky trhu o rizikovém profilu, veřejně zpřístupní kromě informací požadovaných podle této části další nezbytné informace. Instituce mají nicméně povinnost zpřístupňovat pouze informace, jež jsou podstatné a nejsou vyhrazené nebo důvěrné podle článku 432.

4. Všechny kvantitativní zpřístupňované informace musí doprovázet kvalitativní vysvětlení a veškeré jiné doplňující informace potřebné k tomu, aby uživatelé příslušných informací daným zpřístupněným kvantitativním informacím porozuměli, zejména s ohledem na jakékoli významné změny v daných zpřístupněných informacích v porovnání s dříve zpřístupněnými informacemi.

5. Instituce na vyžádání vysvětlí svá rozhodnutí týkající se ratingů malým a středním podnikům a jiným podnikům, které žádají o úvěry, přičemž toto vysvětlení na požádání poskytnou písemně. Správní náklady na poskytnutí vysvětlení musí být přiměřené výši úvěru.

Článek 432

Nepodstatné, vyhrazené nebo důvěrné informace

1. S výjimkou zpřístupňování informací stanovených v čl. 435 odst. 2 písm. c), článku 437 a článku 450 nemusí instituce zpřístupňovat některé z informací vyjmenovaných v hlavách II a III, jestliže informace, které by byly zpřístupněny, se nepovažují za podstatné.

Při zpřístupňování se informace považují za podstatné, jestliže by jejich opomenutí nebo nesprávné uvedení mohlo změnit nebo ovlivnit posuzování nebo rozhodování uživatele spoléhajícího na tyto informace při rozhodování o ekonomických záležitostech.

EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny stanovící způsob, jakým instituce určí podstatnost v souvislosti s požadavky na zpřístupňování informací podle hlav II a III.

2. Instituce mohou také vynechat některé z položek informací vyjmenovaných v hlavě II a III, pokud tyto položky zahrnují informace považované za vyhrazené nebo důvěrné v souladu s tímto odstavcem, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v článcích 437 a 450.

Informace se z hlediska institucí považují za vyhrazené, pokud by jejich veřejné zpřístupnění ohrozilo jejich konkurenční postavení. Vyhrazené informace mohou zahrnovat informace o produktech nebo systémech, které by snížily hodnotu investice do příslušných institucí, pokud by byly sdíleny s konkurencí.

Informace se považují za důvěrné, pokud zákazníci nebo vztahy s jinými protistranami instituci zavazují k zachovávání jejich důvěrnosti.

EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny stanovící způsob, jakým instituce určí vyhrazenost a důvěrnost v souvislosti s požadavky na zpřístupňování informací podle hlav II a III.

3. Ve výjimečných případech uvedených v odstavci 2 dotčená instituce v rámci zpřístupnění informací uvede, že určité položky informací nebyly zpřístupněny a důvody jejich nezpřístupnění, a zveřejní obecnější informace o daném tématu, na nějž se uplatňuje požadavek na zpřístupňování informací, s výjimkou případů, kdy je samotné téma vyhrazené nebo důvěrné.

Článek 433

Četnost a rozsah zpřístupňování

Instituce zveřejňují zpřístupněné informace vyžadované podle hlav II a III způsobem stanoveným v článcích 433a, 433b a 433c.

Každoročně zpřístupňované informace se zveřejňují ve stejný den, kdy instituce zveřejňují svou účetní závěrku, nebo co nejdříve po tomto datu.

Půlročně a čtvrtletně zpřístupňované informace se zveřejňují ve stejný den, kdy instituce případně zveřejňují své finanční zprávy za příslušné období, nebo co nejdříve po tomto datu.

Jakékoli prodlení mezi datem zveřejnění zpřístupňovaných informací požadovaných podle této části a datem zveřejnění příslušné účetní závěrky musí být přiměřené a v žádném případě nepřekročí časový rámec stanovený příslušnými orgány podle článku 106 směrnice 2013/36/EU.

Článek 433a

Zpřístupňování informací velkými institucemi

1. Velké instituce zpřístupňují níže stanovené informace s touto četností:

a) veškeré informace požadované podle této části jednou ročně;

b) jednou za půl roku informace uvedené v:

   i) čl. 437 písm. a),

   ii) čl. 438 písm. e),

   iii) čl. 439 písm. e) až l),

   iv) článku 440,

   v) čl. 442 písm. c), e), f) a g),

   vi) čl. 444 písm. e),

   vii) článku 445,

   viii) čl. 448 odst. 1 písm. a) a b),

   ix) čl. 449 písm. j) až l),

   x) čl. 451 odst. 1 písm. a) a b),

   xi) čl. 451a odst. 3,

   xii) čl. 452 písm. g),

   xiii) čl. 453 písm. f) až j),

   xiv) čl. 455 písm. d), e) a g);

c) jednou za čtvrt roku:

   i) informace uvedené v čl. 438 písm. d) a h),

   ii) klíčové ukazatele uvedené v článku 447,

   iii) informace uvedené v čl. 451a odst. 2.

2. Odchylně od odstavce 1 zpřístupňují velké instituce jiné než G-SVI, jež jsou nekotovanými institucemi, níže stanovené informace s touto četností:

a) veškeré informace požadované podle této části jednou ročně;

b) klíčové ukazatele uvedené v článku 447 jednou za půl roku.

3. Velké instituce, na něž se vztahuje článek 92a nebo 92b, zpřístupňují informace požadované podle článku 437a jednou za půl roku s výjimkou klíčových ukazatelů uvedených čl. 447 písm. h), které zpřístupňují jednou za čtvrt roku.

Článek 433b

Zpřístupňování informací malými a nepříliš složitými institucemi

1. Malé a nepříliš složité instituce zpřístupňují níže stanovené informace s touto četností:

a) jednou ročně informace uvedené v:

i) čl. 435 odst. 1 písm. a), e) a f),

ii) čl. 438 písm. d),

iii) čl. 450 odst. 1 písm. a) až d), h), i) a j);

b) jednou za půl roku klíčové ukazatelé uvedené v článku 447.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku zpřístupňují malé a nepříliš složité instituce, jež jsou nekotovanými institucemi, klíčové ukazatele uvedené v článku 447 jednou ročně.

Článek 433c

Zpřístupňování informací jinými institucemi

1. Instituce, na které se nevztahují články 433a nebo 433b, zpřístupňují níže stanovené informace s touto četností:

a) veškeré informace požadované podle této části jednou ročně;

b) klíčové ukazatele uvedené v článku 447 jednou za půl roku.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku zpřístupňují jiné instituce, jež jsou nekotovanými institucemi, jednou ročně:

a) informace uvedené v čl. 435 odst. 1 písm. a), e) a f);

b) informace uvedené v čl. 435 odst. 2 písm. a) b) a c);

c) informace uvedené v čl. 437 písm. a);

d) informace uvedené v čl. 438 písm. c) a d);

e) klíčové ukazatele uvedené v článku 447;

f) informace uvedené v čl. 450 odst. 1 písm. a) až d) a h) až k).

Článek 434

Způsob zpřístupňování informací

1. Instituce zpřístupňují veškeré informace požadované podle hlav II a III v elektronickém formátu a na jednom nosiči nebo místě. Tímto jedním nosičem nebo místem je samostatný dokument, který poskytuje snadno dostupný zdroj obezřetnostních informací pro uživatele těchto informací, nebo jasně odlišená část v účetní závěrce nebo finančních zprávách institucí nebo k nim připojená, která obsahuje informace, jejichž zpřístupnění se požaduje, a je pro příslušné uživatele snadno identifikovatelná.

2. Instituce zpřístupní archiv informací, jejichž zpřístupnění se požaduje v souladu s touto částí, na svých internetových stránkách, nebo pokud internetové stránky nemají, na jiném vhodném místě. Tento archiv zůstane přístupný po dobu, která nesmí být kratší než doba uchovávání informací stanovená vnitrostátními právními předpisy pro informace obsažené ve finančních zprávách institucí.

Článek 434a

Jednotné formáty pro zpřístupňování informací

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které blíže určí jednotné formáty pro zpřístupňování a související pokyny, podle nichž se provádí zpřístupňování informací požadované podle hlav II a III.

Uvedené jednotné formáty pro zpřístupňování obsahují dostatečně komplexní a porovnatelné informace, na jejichž základě budou moci uživatelé těchto informací posoudit rizikové profily institucí a míru jejich souladu s požadavky stanovenými v částech první až sedmé. Prováděcí technické normy za účelem usnadnění porovnatelnosti informací usilují o udržení jednotnosti formátů pro zpřístupňování s mezinárodními standardy pro zpřístupňování informací.

Je-li to vhodné, mají formáty pro zpřístupňování podobu tabulky.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat uvedené prováděcí technické normy v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA II

TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO TRANSPARENTNOST A ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ

Článek 435

Zpřístupňování informací o cílech a zásadách v oblasti řízení rizik

1. Instituce zpřístupňují informace o svých cílech a zásadách v oblasti řízení rizik pro jednotlivé kategorie rizik včetně rizik uvedených v této hlavě. Zpřístupňují se tyto informace:

a) strategie a procesy řízení uvedených kategorií rizik;

b) struktura a organizace příslušné funkce řízení rizik včetně informací o základu pravomocí, pravomocích a odpovědnosti této funkce v souladu se zakládacími dokumenty a dokumenty týkajícími se řízení instituce;

c) rozsah a povaha systémů hlášení a měření rizik;

d) zásady pro zajištění a snižování rizika a strategie a postupy pro sledování trvalé efektivity zajištění a snižování rizika;

e) prohlášení schválené vedoucím orgánem o přiměřenosti opatření k řízení rizik příslušné instituce poskytující ujištění, že zavedené systémy řízení rizik jsou přiměřené s ohledem na profil a strategii instituce;

f) stručné prohlášení o riziku schválené vedoucím orgánem, které výstižně popisuje celkový rizikový profil příslušné instituce související se strategií podnikání; toto prohlášení obsahuje:

   i) klíčové ukazatele a údaje, které poskytují externím zúčastněným stranám komplexní představu o řízení rizika institucí, včetně toho, jak je rizikový profil instituce propojen s tolerancí k riziku stanovenou vedoucím orgánem;

   ii) informace o transakcích uvnitř skupiny a transakcích se spřízněnými stranami, které mohou mít podstatný vliv na rizikový profil konsolidované skupiny.

2. Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich systémů správy a řízení:

a) počet funkcí ve vedoucím orgánu společnosti zastávaných členy vedoucího orgánu;

b) politika přijímání pracovníků pro výběr členů vedoucího orgánu a jejich skutečné znalosti, dovednosti a zkušenosti;

c) politika různorodosti s ohledem na výběr členů vedoucího orgánu, jeho cíle a jakékoli relevantní cíle stanovené v této politice a rozsah, v jakém bylo těchto cílů dosaženo;

d) zda instituce zřídila zvláštní výbor pro rizika a kolikrát tento výbor zasedal;

e) popis toku informací o riziku pro vedoucí orgán.

Článek 436

Zpřístupňování informací o oblasti působnosti

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se oblasti působnosti tohoto nařízení:

a) název instituce, na kterou se toto nařízení vztahuje;

b) sesouhlasení mezi konsolidovanou účetní závěrkou vypracovanou v souladu s použitelným účetním rámcem a konsolidovanou účetní závěrkou vypracovanou v souladu s požadavky na regulatorní konsolidaci podle části první hlavy II oddílů 2 a 3; toto sesouhlasení uvádí rozdíly mezi účetním a regulatorním rozsahem konsolidace a právní subjekty zařazené do regulatorního rozsahu konsolidace, je-li odlišný od rozsahu účetní konsolidace; informace o právních subjektech zahrnutých do rozsahu regulatorní konsolidace uvádějí metodu regulatorní konsolidace, je-li odlišná od metody účetní konsolidace, a skutečnost, zda jsou tyto subjekty plně nebo poměrně konsolidovány a zda byly kapitálové investice do těchto právních subjektů odečteny od kapitálu;

c) členění aktiv a závazků konsolidované účetní závěrky sestavené v souladu s požadavky na regulatorní konsolidaci podle části první hlavy II oddílů 2 a 3 podle druhu rizik, jak je uvedeno v této části;

d) sesouhlasení uvádějící hlavní zdroje rozdílů mezi účetními hodnotami v účetní závěrce v rámci regulatorního rozsahu konsolidace ve smyslu části první hlavy II oddílů 2 a 3 a objemem expozice používaným k regulatorním účelům; toto sesouhlasení musí být doplněno kvalitativními informacemi o těchto hlavních zdrojích rozdílů;

e) u expozic z obchodního portfolia a investičního portfolia, které jsou upravovány v souladu s články 34 a 105, členění výší konstitutivních prvků úprav, které instituce provádí v rámci obezřetného oceňování, podle druhu rizik a celkovou výši konstitutivních prvků samostatně pro pozice v obchodním portfoliu a pro pozice v investičním portfoliu;

f) jakékoli současné nebo předpokládané podstatné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky;

g) souhrnnou částku, o niž je skutečný kapitál nižší, než je požadováno, ve všech dceřiných podnicích nezahrnutých do konsolidace a název nebo názvy těchto dceřiných podniků;

h) případně okolnosti, za nichž je využívána výjimka podle článku 7 nebo postup individuální konsolidace stanovený v článku 9.

Článek 437

Zpřístupňování informací o kapitálu

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich kapitálu:

a) úplné sesouhlasení položek kmenového kapitálu tier 1, položek vedlejšího kapitálu tier 1, položek kapitálu tier 2 a filtrů a odpočtů uplatněných na kapitál instituce podle článků 32 až 36, 56, 66 a 79 a rozvahu v rámci auditované účetní závěrky instituce;

b) popis hlavních rysů nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a vedlejšího kapitálu tier 1 a nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 emitovaných institucí;

c) podmínky všech nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 v plném znění;

d) odděleně zpřístupněné informace o povaze a objemech:

i) každého obezřetnostního filtru uplatněného podle článků 32 až 35;

ii) položek odečtených v souladu s články 36, 56 a 66;

iii) položek, které nebyly odečteny v souladu s články 47, 48, 56, 66 a 79;

e) popis všech omezení uplatněných na výpočet kapitálu v souladu s tímto nařízením a nástrojů, obezřetnostních filtrů a odpočtů, na které se tato omezení použijí;

f) provádí-li se výpočet kapitálových poměrů pomocí složek kapitálu určených na jiném základě, než který je stanoven v tomto nařízení, komplexní objasnění základu použitého pro výpočet těchto poměrů kapitálu.

Článek 437a

Zpřístupňování informací o kapitálu a způsobilých závazcích

Instituce, na něž se vztahuje článek 92a nebo 92b, zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich kapitálu a způsobilých závazků:

a) složení jejich kapitálu a způsobilých závazků, jejich splatnost a hlavní vlastnosti;

b) pořadí způsobilých závazků v hierarchii věřitelů;

c) celkový objem každé emise nástrojů způsobilých závazků podle článku 72b a objem těchto emisí, jenž je zahrnut do položek způsobilých závazků v rámci limitů stanovených v čl. 72b odst. 3 a 4;

d) celkový objem vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2.

Článek 438

Zpřístupňování informací o kapitálových požadavcích a objemech rizikově vážených expozic

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich souladu s článkem 92 tohoto nařízení a s požadavky článku 73 a čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU:

a) shrnutí přístupu institucí k hodnocení přiměřenosti jejich vnitřně stanoveného kapitálu vzhledem k současným a budoucím činnostem;

b) objem dodatečných kapitálových požadavků na základě procesu kontroly orgánem dohledu podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU a jeho složení, pokud jde o nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2;

c) na vyžádání daného příslušného orgánu výsledek interního postupu pro hodnocení kapitálové přiměřenosti instituce;

d) celkový objem rizikově vážených expozic a odpovídající celkový požadavek na kapitál stanovený v souladu s článkem 92, v členění podle jednotlivých kategorií rizik stanovených v části třetí, a případně vysvětlení dopadu na výpočet objemů kapitálu a rizikově vážených expozic, jenž vyplývá z uplatnění minimálních hodnot kapitálu a neuplatnění odpočtu položek od kapitálu;

e) rozvahové a podrozvahové expozice, objemy rizikově vážených expozic a související očekávané ztráty pro každou kategorii specializovaných úvěrů uvedenou v tabulce 1 v čl. 153 odst. 5 a rozvahové a podrozvahové expozice a objemy rizikově vážených expozic pro kategorie akciových expozic uvedené v čl. 155 odst. 2;

f) hodnotu expozice a objem rizikově vážené expozice kapitálových nástrojů držených v jakékoli pojišťovně, zajišťovně nebo pojišťovací holdingové společnosti, které instituce při výpočtu svých kapitálových požadavků na individuálním, subkonsolidovaném a konsolidovaném základě neodečítají od kapitálu podle článku 49;

g) doplňkový kapitálový požadavek a poměr kapitálové přiměřenosti finančního konglomerátu vypočtené v souladu s článkem 6 směrnice 2002/87/ES a přílohou I uvedené směrnice, pokud jsou uplatněny metody 1 nebo 2 stanovené v uvedené příloze;

h) změny v objemech rizikově vážených expozic stávajícího období, za něž se informace zpřístupňují, oproti bezprostředně předcházejícímu období zpřístupňování informací, ke kterým došlo v důsledku použití interních modelů, včetně uvedení klíčových faktorů vysvětlujících tyto změny.

Článek 439

Zpřístupňování informací o expozicích vůči úvěrovému riziku protistrany

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich expozice vůči úvěrovému riziku protistrany podle části třetí hlavy II kapitoly 6:

a) popis metodiky použité k přiřazení vnitřně stanoveného kapitálu a úvěrových limitů pro úvěrové expozice vůči protistraně včetně metod, které byly použity k přiřazení těchto limitů k expozicím vůči ústředním protistranám;

b) popis zásad týkajících se záruk a jiných prostředků ke snižování úvěrového rizika, jako jsou zásady zajištění kolaterálu a ustavení úvěrových rezerv;

c) popis zásad týkajících se obecného a specifického rizika pozitivní korelace ve smyslu článku 291;

d) výši kolaterálu, kterou by instituce musela poskytnout v případě snížení svého úvěrového ratingu;

e) výši přijatého i poskytnutého odděleného a neoddděleného kolaterálu podle typu kolaterálu a dále v členění na kolaterál použitý pro deriváty a transakce s financováním cenných papírů;

f) v případě derivátových transakcí hodnoty expozic před účinkem snižování úvěrového rizika i po něm, jak jsou určeny pomocí metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, ať už se použije kterákoli z nich, a související objemy rizikové expozice v členění podle příslušné metody;

g) v případě transakcí s financováním cenných papírů hodnoty expozic před účinkem snižování úvěrového rizika i po něm, jak jsou určeny pomocí metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 4 a 6, ať už se použije kterákoli z nich, a související objemy rizikové expozice v členění podle příslušné metody;

h) hodnoty expozic po účincích snižování úvěrového rizika a související rizikové expozice pro kapitálový požadavek k úvěrovým úpravám v ocenění samostatně pro každou z metod stanovených v části třetí hlavě VI;

i) hodnotu expozice vůči ústředním protistranám a související rizikové expozice v rámci působnosti části třetí hlavy II kapitoly 6 oddílu 9 samostatně pro způsobilé a nezpůsobilé ústřední protistrany a v členění podle druhů expozic;

j) pomyslné objemy a reálnou hodnotu úvěrových derivátových transakcí; úvěrové derivátové transakce musí být členěny podle typu produktu; v rámci jednotlivých typů produktů musí být úvěrové derivátové transakce dále rozčleněny na koupené a prodané úvěrové zajištění;

k) odhad ukazatele alfa, pokud příslušné orgány instituci povolily použití svého vlastního odhadu ukazatele alfa v souladu s čl. 284 odst. 9;

l) samostatně informace zpřístupňované podle čl. 444 písm. e) a podle čl. 452 písm. g);

m) pro instituce používající metody stanovené v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 4 až 5 objem jejich rozvahových a podrozvahových derivátových obchodů na základě výpočtu podle čl. 273a odst. 1, případně odst. 2.

Pokud centrální banka členského státu poskytuje pomoc v oblasti likvidity v podobě kolaterálových swapů, může příslušný orgán osvobodit instituce od požadavků stanovených v prvním pododstavci písm. d) a e), má-li za to, že zpřístupněním uvedených informací by mohlo být nouzové poskytnutí likvidity odkryto. Pro tyto účely stanoví příslušný orgán náležité limitní hodnoty a objektivní kritéria.

Článek 440

Zpřístupňování informací o proticyklických kapitálových rezervách

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se dodržování požadavku na proticyklickou kapitálovou rezervu podle hlavy VII kapitoly 4 směrnice 2013/36/EU:

a) zeměpisné rozložení objemů expozic a objemů rizikově vážených expozic svých úvěrových expozic použitých jako základ pro výpočet proticyklické kapitálové rezervy;

b) objem proticyklické kapitálové rezervy stanovený konkrétně pro danou instituci.

Článek 441

Zpřístupňování informací o ukazatelích globálního systémového významu

G-SVI každoročně zpřístupňují hodnoty ukazatelů použitých pro stanovení svého skóre v souladu s danou metodikou pro určení podle článku 131 směrnice 2013/36/EU.

Článek 442

Zpřístupňování informací o expozicích vůči úvěrovému riziku a riziku rozmělnění

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich expozic vůči úvěrovému riziku a riziku rozmělnění:

a) rozsah a definice pojmů „po splatnosti“ a „znehodnocených“ pro účely účetnictví a případné rozdíly mezi definicemi pojmů „po splatnosti“ a „selhání“ pro účely účetnictví a pro regulatorní účely;

b) popis přístupů a metod přijatých pro určení specifických a obecných úprav o úvěrové riziko;

c) informace o objemu a kvalitě výkonných a nevýkonných expozic a expozic s úlevou v případě úvěrů, dluhových cenných papírů a podrozvahových expozic, včetně kumulovaných ztrát ze znehodnocení, rezerv a záporných změn reálné hodnoty v důsledku úvěrového rizika a výší přijatého kolaterálu a finančních záruk;

d) analýzu stárnutí účetních expozic po splatnosti;

e) hrubé účetní hodnoty expozic, u nichž došlo k selhání, i expozic, u nichž k selhání nedošlo, kumulované specifické a obecné úpravy o úvěrové riziko a kumulované odpisy vůči těmto expozicím, jakož i čisté účetní hodnoty a jejich rozložení podle zeměpisné oblasti a typu odvětví a pro úvěry, dluhové cenné papíry a podrozvahové expozice;

f) veškeré změny v hrubém objemu rozvahových a podrozvahových expozic, u nichž došlo k selhání, přinejmenším včetně informací o počátečních a konečných zůstatcích těchto expozic a hrubém objemu kterékoli z těchto expozic, které již nejsou v selhání nebo které byly odepsány;

g) rozdělení úvěrů a dluhových cenných papírů podle zbytkové splatnosti.

Článek 443

Zpřístupňování informací o zatížených a nezatížených aktivech

Instituce zpřístupňují informace o svých zatížených i nezatížených aktivech. Za tímto účelem použijí instituce účetní hodnoty podle kategorie expozice rozdělené podle kvality aktiva a celkovou výši účetní hodnoty, která je zatížena a která je nezatížena. Zpřístupnění informací o zatížených a nezatížených aktivech nesmí vést k odkrytí skutečnosti, že došlo k nouzovému poskytnutí likvidity centrálními bankami.

Článek 444

Zpřístupňování informací o použití standardizovaného přístupu

Instituce, které počítají objemy svých rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 2, zpřístupňují za každou kategorii expozic stanovenou v článku 112 tyto informace:

a) názvy určených externích ratingových agentur a exportních úvěrových agentur a důvody změn těchto určení v průběhu období, za něž jsou informace zpřístupňovány;

b) kategorie expozic, pro které jsou jednotlivé externí ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury používány;

c) popis postupu používaného k převodu ratingů emitenta a emise na položky, které nejsou součástí obchodního portfolia;

d) přiřazení externího ratingu jednotlivých určených externích ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur rizikovým vahám, které odpovídají stupňům úvěrové kvality stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 2, přičemž tato informace nemusí být zpřístupněna, pokud instituce splňují standardní způsob přiřazování zveřejněný orgánem EBA;

e) hodnoty expozic a hodnoty expozic po snižování úvěrového rizika přiřazené jednotlivým stupňům úvěrové kvality stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 2 podle kategorie expozic, jakož i ty, které byly odečteny od kapitálu.

Článek 445

Zpřístupňování informací o expozici vůči tržnímu riziku

Instituce, které počítají kapitálové požadavky v souladu s čl. 92 odst. 3 písm. b) a c), zpřístupňují tyto požadavky odděleně pro jednotlivá rizika zmíněná v uvedených písmenech. Kromě toho se odděleně zpřístupňují kapitálové požadavky ke specifickému úrokovému riziku sekuritizovaných pozic.

Článek 446

Zpřístupňování informací o řízení operačního rizika

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace o řízení operačního rizika:

a) přístupy používané danou institucí pro hodnocení kapitálových požadavků k operačnímu riziku;

b) popis metodiky stanovené v čl. 312 odst. 2, pokud ji instituce používá, a to včetně diskuse příslušných vnitřních a vnějších faktorů zohledněných v pokročilém přístupu instituce k měření;

c) v případě dílčího používání rozsah a pokrytí jednotlivých metodik, které jsou používány.

Článek 447

Zpřístupňování klíčových ukazatelů

Instituce zpřístupňuje v podobě tabulky níže uvedené klíčové ukazatele:

a) složení kapitálu a kapitálové požadavky vypočtené v souladu s článkem 92;

b) celkový objem rizikové expozice vypočtený podle čl. 92 odst. 3;

c) případně výši a složení dodatečného kapitálu, který musí instituce držet v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU;

d) požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, které musí instituce držet v souladu s hlavou VII kapitolou 4 směrnice 2013/36/EU;

e) pákový poměr a celkovou míru expozic vypočtené v souladu s článkem 429;

f) níže uvedené informace týkající se ukazatele krytí likvidity vypočteného v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1:

i) průměr, případně průměry ukazatele krytí likvidity na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

ii) průměr, případně průměry celkových likvidních aktiv po uplatnění příslušných srážek při ocenění, jež jsou součástí rezervy v oblasti likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a to na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

iii) průměry odtoku likvidity, přítoku likvidity a čistého odtoku likvidity vypočtených v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a to na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

g) níže uvedené informace týkající se požadavku čistého stabilního financování vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV:

i) ukazatel čistého stabilního financování na konci každého čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

ii) dostupné stabilní financování na konci každého čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

iii) požadované stabilní financování na konci každého čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

h) ukazatele kapitálu a způsobilých závazků a jejich složky, čitatele a jmenovatele vypočtené v souladu s články 92a a 92b a případně rozčleněné na úrovni každé skupiny řešící krizi.

Článek 448

Zpřístupňování informací o expozicích vůči úrokovému riziku u pozic nezahrnutých do obchodního portfolia

1. Od 28. června 2021 zpřístupňují instituce níže uvedené kvantitativní a kvalitativní informace o rizicích vyplývajících z potenciálních změn v úrokových sazbách, které ovlivňují ekonomickou hodnotu vlastního kapitálu a čistý úrokový výnos z investičního portfolia podle článku 84 a čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU:

a) změny v ekonomické hodnotě vlastního kapitálu vypočtené podle šesti dohledových šokových scénářů podle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU pro stávající a předchozí období, za něž se informace zpřístupňují;

b) změny v čistém úrokovém výnosu vypočtené podle obou dohledových šokových scénářů podle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU pro stávající a předchozí období, za něž se informace zpřístupňují;

c) popis klíčových modelovacích a parametrických předpokladů kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 98 odst. 5a písm. b) a c) směrnice 2013/36/EU, jež byly použity k výpočtu změn v ekonomické hodnotě vlastního kapitálu a v čistém úrokovém výnosu podle písmen a) a b) tohoto odstavce;

d) vysvětlení významnosti měr rizika zpřístupněných podle písmen a) a b) tohoto odstavce a veškerého významného kolísání těchto měr rizika od předchozího referenčního data zpřístupňování informací;

e) popis způsobu, kterým instituce definuje, měří, snižuje a řídí úrokové riziko investičního portfolia pro účely kontroly příslušnými orgány v souladu s článkem 84 směrnice 2013/36/EU, včetně:

i) popisu specifických měr rizika, které instituce používá k hodnocení změn ekonomické hodnoty vlastního kapitálu a čistého úrokového výnosu;

ii) popisu klíčových modelovacích a parametrických předpokladů použitých v interních systémech měření instituce, které by se odlišovaly od společných modelovacích a parametrických předpokladů podle čl. 98 odst. 5a směrnice 2013/36/EU pro účely výpočtu změn ekonomické hodnoty vlastního kapitálu a čistého úrokového výnosu, včetně zdůvodnění těchto odlišností;

iii) popisu scénářů úrokových šoků, které instituce používají k odhadu úrokových rizik;

iv) rozpoznání vlivu zajištění proti těmto úrokovým rizikům, včetně vnitřního zajištění, které splňuje požadavky stanovené v čl. 106 odst. 3;

v) přehledu toho, jak často k vyhodnocení úrokového rizika dochází;

f) popis obecných strategií řízení a snižování těchto rizik;

g) průměrnou a nejdelší přeceňovací splatnost přiřazenou vkladům splatným na viděnou.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se požadavky stanovené v odst. 1 písm. c) a písm. e) bodech i) až iv) tohoto článku neuplatní na instituce, které používají standardizovanou metodiku nebo zjednodušený standardizovaný přístup podle čl. 84 odst. 1 směrnice 2013/36/EU.

Článek 449

Zpřístupňování informací o expozicích vůči sekuritizovaným pozicím

Instituce, které počítají objemy rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 5 nebo kapitálové požadavky podle článku 337 nebo 338, zpřístupňují tyto informace, a to odděleně pro obchodní portfolio a investiční portfolio:

a) popis sekuritizačních a resekuritizačních činností, včetně řízení rizik a investičních cílů ve spojení s těmito činnostmi, úlohy v sekuritizačních a resekuritizačních transakcích, zda používají rámec pro jednoduché, transparentní a standardizované (STS) sekuritizace ve smyslu článku 242 bodu 10, a rozsah, ve kterém sekuritizační transakce používají k přenosu úvěrového rizika sekuritizovaných expozic na třetí strany, případně se samostatným popisem strategie přenosu rizika v rámci syntetické sekuritizace;

b) druhy rizik, kterým jsou vystaveny ve svých sekuritizačních a resekuritizačních činnostech podle pořadí přednosti příslušných sekuritizovaných pozic s rozlišením STS a jiných než STS pozic a dále:

i) rizik ponechaných v transakcích, jejichž původcem je sama instituce;

ii) rizik vzniklých v souvislosti s transakcemi, jejichž původcem je třetí strana;

c) přístupy k výpočtu objemů rizikově vážených expozic, které instituce používá v souvislosti se sekuritizačními činnostmi včetně informace, jaký přístup se používá pro jaký druh sekuritizované pozice, a rozlišení STS a jiných než STS pozic;

d) seznam sekuritizačních jednotek pro speciální účel, které spadají do těchto kategorií, s popisem druhů expozic vůči těmto jednotkám, včetně derivátových smluv:

i) sekuritizační jednotky pro speciální účel, které nabývají expozice, jejichž původci jsou instituce;

ii) sekuritizační jednotky pro speciální účel, jejichž sponzory jsou instituce;

iii) sekuritizační jednotky pro speciální účel, pro něž instituce poskytují služby související se sekuritizací, například poradenství, obsluhu aktiv nebo služby správy;

iv) sekuritizační jednotky pro speciální účel zahrnuté v regulatorním rozsahu konsolidace instituce;

e) seznam všech právních subjektů, o nichž instituce zpřístupnily informaci, že poskytly podporu v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 5;

f) seznam právních subjektů, které jsou přidruženy k daným institucím a které investují do sekuritizací, jejichž původcem jsou dané instituce, nebo do sekuritizovaných pozic vydaných sekuritizačními jednotkami pro speciální účel, jichž jsou dané instituce sponzory;

g) shrnutí účetních metod instituce použitých pro sekuritizaci, v příslušných případech včetně odlišení sekuritizovaných a resekuritizovaných pozic;

h) názvy externích ratingových agentur použitých pro hodnocení sekuritizace a druhy expozic v členění podle jednotlivých použitých agentur;

i) případně popis metody interního hodnocení podle části třetí hlavy II kapitoly 5, včetně struktury procesu interního hodnocení a vztahu mezi interním hodnocením a externími ratingy příslušné externí ratingové agentury zpřístupněnými v souladu s písmenem h), kontrolních mechanismů pro proces interního hodnocení včetně diskuse nezávislosti, odpovědnosti a přezkumu procesu interního hodnocení, informací o druzích expozic, pro které se proces interního hodnocení použije, a o zátěžových faktorech použitých k určení úrovní úvěrového posílení;

j) odděleně pro obchodní portfolio a investiční portfolio účetní hodnotu sekuritizovaných expozic, včetně informací o tom, zda instituce převedly významné úvěrové riziko v souladu s články 244 a 245, u nichž instituce jednají jako původce, sponzor nebo investor, a to samostatně pro tradiční a syntetické sekuritizace a pro STS a jiné než STS transakce a v členění podle druhu sekuritizovaných expozic;

k) pro investiční portfolio tyto informace:

   i) souhrnný objem sekuritizovaných pozic, u kterých jednají instituce jako původce nebo sponzor, a s nimi spojených rizikově vážených aktiv a kapitálových požadavků podle regulatorních přístupů, včetně expozic, které byly odečteny od kapitálu nebo jimž byla přidělena riziková váha 1 250 %, v členění na tradiční a syntetické sekuritizace a na sekuritizované a resekuritizované expozice, samostatně pro STS a jiné než STS pozice, a dále členěné podle rizikových vah nebo kapitálových požadavků a podle přístupu použitého k výpočtu kapitálového požadavku;

   ii) souhrnný objem sekuritizovaných pozic, u kterých jednají instituce jako investor, a s nimi spojených rizikově vážených aktiv a kapitálových požadavků podle regulatorních přístupů, včetně expozic, které byly odečteny od kapitálu nebo jimž byla přidělena riziková váha 1 250 %, v členění na tradiční a syntetické sekuritizace, sekuritizované a resekuritizované pozice a STS a jiné než STS pozice, a dále členěné podle rizikových vah nebo kapitálových požadavků a podle přístupu použitého k výpočtu kapitálových požadavků;

l) u expozic sekuritizovaných institucí objem expozic v selhání a objem specifických úprav o úvěrové riziko provedených institucí v běžném období, obojí v členění podle druhu expozice.

Článek 449a

Zpřístupňování informací o environmentálních, sociálních a správních rizicích (rizicích ESG)

Od 28. června 2022 zpřístupňují velké instituce, které vydaly cenné papíry, jež jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu kteréhokoli členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU, informace o environmentálních, sociálních a správních rizicích, včetně fyzických rizik a rizik přechodu, ve smyslu zprávy uvedené v čl. 98 odst. 8 směrnice 2013/36/EU.

Informace uvedené v prvním pododstavci se zpřístupňují jednou ročně za první rok a poté dvakrát ročně.

Článek 450

Zpřístupňování informací o zásadách odměňování

1. Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich zásad a postupů odměňování těch kategorií pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil daných institucí:

a) informace o rozhodovacím procesu použitém pro stanovení zásad odměňování, jakož i počet zasedání hlavního orgánu instituce, jenž na odměňování dohlíží během příslušného účetního období, včetně případných informací o složení a mandátu výboru pro odměňování, o externím poradci, jehož služby byly využity při stanovování zásad odměňování, a úlohy příslušných zainteresovaných subjektů;

b) informace o vazbě mezi platy pracovníků a jejich výkonností;

c) nejdůležitější charakteristiky systému odměňování, včetně informací o kritériích používaných k měření výkonnosti a k úpravám o riziko, zásadách pro oddálení nároku na pohyblivou složku odměny a kritériích pro její přiznání;

d) poměry mezi stálou a pohyblivou složkou odměny stanovené podle čl. 94 odst. 1 písm. g) směrnice 2013/36/EU;

e) informace o výkonnostních kritériích, na nichž je založeno přiznání nároku na akcie, opce nebo pohyblivé složky odměny;

f) hlavní parametry a zdůvodnění všech systémů pohyblivých složek odměny a dalších nepeněžních výhod;

g) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění podle oblasti podnikání;

h) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění na vrcholné vedení a na pracovníky, jejichž pracovní činnost má podstatný dopad na rizikový profil institucí, s uvedením:

   i) výše odměn v účetním období v členění na pevnou odměnu, včetně popisu pevných složek, a pohyblivou odměnu, jakož i počtu příjemců;

   ii) výše a forem pohyblivé odměny v členění podle formy na peněžní odměny, akcie, nástroje spojené s akciemi a ostatní, samostatně pro část vyplácenou ihned a část s odloženou splatností;

   iii) výše odměny s odloženou splatností za předchozí výkonnostní období, v členění na částky, které mají být přiznány v daném účetním období, a částky, které mají být přiznány v následujících letech;

   iv) výše odměny s odloženou splatností, která má být přiznána v daném účetní období, která je v daném účetním období vyplacena a která je v důsledku úprav na základě výkonnosti snížena;

   v) zaručené pohyblivé odměny udělené během daného účetního období a počtu příjemců těchto odměn;

   vi) odstupného přiznaného za minulá období a vyplaceného v průběhu účetního období;

   vii) výše odstupného přiznaného během účetního období v členění na část vyplacenou ihned a část s odloženou splatností, počtu příjemců těchto odstupných a nejvyšší částky odstupného, která byla přiznána jedné osobě;

i) počet osob, kterým byly v účetním období vyplaceny odměny ve výši 1 milionu EUR nebo více, v případě odměn pohybujících se mezi 1 milionem EUR a 5 miliony EUR v členění na pásma vyplacených odměn po 500 000 EUR a v případě odměn ve výši 5 milionů EUR a více v členění na pásma vyplacených odměn po 1 milionu EUR;

j) na žádost příslušného členského státu nebo příslušného orgánu celkové odměny pro každého člena vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení;

k) informace o tom, zda instituce využívá odchylky stanovené v čl. 94 odst. 3 směrnice 2013/36/EU.

Pro účely prvního pododstavce písm. k) tohoto odstavce uvede instituce, která takové odchylky využívá, zda tak činí na základě čl. 94 odst. 3 písmene a) nebo b) směrnice 2013/36/EU. Instituce rovněž uvedou, pro které zásady odměňování využívají odchylku (odchylky), počet pracovníků, kteří mají z odchylky (odchylek) prospěch, a jejich celkovou odměnu v členění na pevnou a pohyblivou složku odměny.

2. V případě velkých institucí se rovněž zpřístupní veřejnosti kvantitativní informace o odměňování kolektivního vedoucího orgánu instituce podle tohoto článku v členění na výkonné a nevýkonné členy.

Instituce dodržují požadavky stanovené v tomto článku způsobem, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností, aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (*).

Článek 451

Zpřístupňování informací o pákovém poměru

1. Instituce, na něž se vztahuje část sedmá, zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich pákového poměru vypočteného podle článku 429 a jejich řízení rizika nadměrné páky:

a) pákový poměr a způsob, jak instituce uplatňuje čl. 499 odst. 2;

b) rozčlenění celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4 a sesouhlasení celkové míry expozic s důležitými informacemi zpřístupněnými ve zveřejněné účetní závěrce;

c) případně objem expozic vypočtený podle čl. 429 odst. 8 a čl. 429a odst. 1 a upravený pákový poměr vypočtený v souladu s čl. 429a odst. 7;

d) popis postupů použitých k řízení rizika nadměrné páky;

e) popis faktorů, které měly vliv na pákový poměr během období, kterého se zpřístupněný pákový poměr týká.

2. Veřejné rozvojové úvěrové instituce ve smyslu čl. 429a odst. 2 zpřístupňují pákový poměr bez úpravy celkové míry expozic podle čl. 429a odst. 1 písm. d).

3. Kromě informací podle odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku zpřístupňují velké instituce informace o pákovém poměru a rozčlenění celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4 na základě průměrných hodnot vypočtených v souladu s prováděcím aktem podle čl. 430 odst. 7.

Článek 451a

Zpřístupňování informací o požadavcích na likviditu

1. Instituce, na něž se vztahuje část šestá, zpřístupňují informace o ukazateli krytí likvidity, ukazateli čistého stabilního financování a řízení rizika likvidity v souladu s tímto článkem.

2. Instituce zpřístupňují tyto informace týkající se ukazatele krytí likvidity vypočteného v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1:

a) průměr, případně průměry ukazatele krytí likvidity na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

b) průměr, případně průměry celkových likvidních aktiv po uplatnění příslušných srážek při ocenění, jež jsou součástí likviditní rezervy v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a to na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují, a popis složení této likviditní rezervy;

c) průměry odtoku likvidity, přítoku likvidity a čistého odtoku likvidity vypočtené v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a to na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují, a popis jejich složení.

3. Instituce zpřístupňují tyto informace týkající se ukazatele čistého stabilního financování vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV:

a) hodnoty ukazatele čistého stabilního financování na konci čtvrtletí vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV kapitolou 2 za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

b) přehled výše dostupného stabilního financování vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV kapitolou 3;

c) přehled výše požadovaného stabilního financování vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV kapitolou 4.

4. Instituce zpřístupňují informace o opatřeních, systémech, postupech a strategiích zavedených pro účely identifikace, měření, řízení a sledování jejich rizika likvidity v souladu s článkem 86 směrnice 2013/36/EU.

HLAVA III

KVALIFIKAČNÍ POŽADAVKY PRO POUŽÍVÁNÍ URČITÝCH NÁSTROJŮ NEBO METODIK

Článek 452

Zpřístupňování informací o použití přístupu IRB k úvěrovému riziku

Instituce, které počítají objemy rizikově vážených expozic použitím přístupu IRB k úvěrovému riziku, zpřístupňují tyto informace:

a) svolení přístupu nebo schváleného přechodu příslušným orgánem;

b) pro každou kategorii expozic uvedenou v článku 147 procento celkové hodnoty expozice každé kategorie expozic podle standardizovaného přístupu uvedeného v části třetí hlavě II kapitole 2 nebo přístupu IRB uvedeného v části třetí hlavě II kapitole 3, stejně jako část každé kategorie expozic, která je předmětem plánu zavedení; v případech, kdy instituce obdržely svolení používat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic vlastní LGD a vlastní konverzní faktory, zpřístupní samostatně procento celkové hodnoty expozice každé kategorie expozic, na něž se svolení vztahuje;

c) kontrolní mechanismy pro systémy hodnocení v jednotlivých fázích vývoje, kontrol a změn modelu, obsahující informace týkající se:

   i) vztahu mezi funkcí řízení rizik a funkcí interního auditu;

   ii) přezkumu systému hodnocení;

   iii) postupu k zajištění nezávislosti funkce odpovědné za přezkumy modelů na funkcích odpovědných za vývoj modelů;

   iv) postupu k zajištění odpovědnosti funkcí odpovědných za vývoj a za přezkumy modelů;

d) úlohu funkcí zapojených do vývoje, schvalování a následných změn modelů úvěrového rizika;

e) rozsah a hlavní obsah zpráv souvisejících s modely úvěrového rizika;

f) popis procesu interních ratingů podle kategorie expozic včetně počtu klíčových modelů použitých ve vztahu ke každému portfoliu a stručného popisu hlavních rozdílů mezi modely v rámci téhož portfolia, a to se zahrnutím:

   i) definic, metod a údajů pro odhad a validaci hodnot PD, jejichž součástí jsou informace o tom, jak se hodnoty PD odhadují u portfolií s nízkým počtem selhání, zda existují regulatorní limity, a určující faktory vedoucí k rozdílům vysledovaným mezi hodnotami PD a skutečnými selháními nejméně za poslední tři období;

   ii) případně definic, metod a údajů pro odhad a validaci hodnot LGD, jako například metod výpočtu hodnot LGD při poklesu, informací o tom, jak se hodnoty LGD odhadují u portfolia s nízkým počtem selhání, a o časové prodlevě mezi selháním a uzavřením expozice;

   iii) případně definic, metod a údajů pro odhad a validaci konverzních faktorů, včetně předpokladů použitých při odvozování těchto proměnných;

g) případně tyto informace ve vztahu ke každé kategorii expozic podle článku 147:

   i) jejich hrubou rozvahovou expozici;

   ii) jejich hodnoty podrozvahových expozic před uplatněním příslušného konverzního faktoru;

   iii) jejich expozici po uplatnění příslušného konverzního faktoru a snižování úvěrového rizika;

   iv) jakýkoli model, parametr či vstup, který je relevantní pro pochopení rizikového vážení a výsledných objemů rizikových expozic zpřístupňovaných pro dostatečný počet stupňů dlužníků (včetně selhání), aby byla zajištěna dostatečná diferenciace úvěrového rizika;

v) samostatně pro kategorie expozic, ve vztahu k nimž instituce obdržely svolení používat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic vlastní LGD a vlastní konverzní faktory, a pro expozice, pro které instituce tyto odhady nepoužívají, hodnoty podle bodů i) až iv), na něž se svolení vztahuje;

h) odhady instituce, pokud jde o hodnoty PD, ve srovnání se skutečným poměrem selhání u každé kategorie expozic za delší období, se samostatným uvedením rozmezí PD, odpovídající hodnoty externího ratingu, váženého a aritmetického průměru hodnot PD, počtu dlužníků na konci předchozího roku a na konci zkoumaného roku, počtu dlužníků, kteří jsou v selhání, včetně nových dlužníků, kteří jsou v selhání, a roční průměrné historické míry selhání.

Pro účely písmene b) tohoto článku instituce použijí hodnotu expozice definovanou v článku 166.

Článek 453

Zpřístupňování informací o použití technik snižování úvěrového rizika

Instituce používající techniky snižování úvěrového rizika zpřístupňují tyto informace:

a) klíčové rysy zásad a procesů používání rozvahového a podrozvahového započtení s uvedením rozsahu, v jakém instituce rozvahové započtení používají;

b) klíčové rysy zásad a procesů oceňování a řízení způsobilého kolaterálu;

c) popis používaných hlavních druhů kolaterálu přijímaných institucí za účelem snižování úvěrového rizika;

d) v případě záruk a úvěrových derivátů použitých jako zajištění úvěrového rizika a s výjimkou těch, které jsou použity jako součást struktur syntetické sekuritizace, hlavní druhy ručitelů a protistran u úvěrových derivátů a jejich úvěruschopnost, které jsou použity ke snížení kapitálových požadavků;

e) informace o koncentracích tržního nebo úvěrového rizika v rámci snižování úvěrového rizika;

f) v případě institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, celkovou hodnotu expozice nekrytou žádným způsobilým zajištěním úvěrového rizika a celkovou hodnotu expozice krytou způsobilým zajištěním úvěrového rizika po použití koeficientů volatility; zpřístupňování informací podle tohoto písmene se provede samostatně pro úvěry a dluhové cenné papíry a obsahuje členění expozic, u nichž došlo k selhání;

g) odpovídající konverzní faktor a snižování úvěrového rizika související s expozicí a dopad technik snižování úvěrového rizika se substitučním účinkem a bez něj;

h) v případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, hodnotu rozvahových a podrozvahových expozic podle kategorie expozic před a po použití konverzních faktorů a jakéhokoli souvisejícího snižování úvěrového rizika;

i) v případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, objem rizikově vážené expozice a poměr mezi tímto objemem rizikově vážené expozice a hodnotou expozice po použití odpovídajícího konverzního faktoru a snižování úvěrového rizika souvisejícího s expozicí; zpřístupňování informací podle tohoto písmene se provádí samostatně pro každou kategorii expozic;

j) v případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic podle přístupu IRB, objem rizikově vážené expozice před uznáním dopadu snižování úvěrového rizika, který mají úvěrové deriváty, a po něm; v případech, kdy instituce obdržely svolení používat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic vlastní LGD a vlastní konverzní faktory, zpřístupní informace podle tohoto písmene samostatně pro kategorie expozic, na něž se svolení vztahuje.

Článek 454

Zpřístupňování informací o použití pokročilých přístupů k měření operačního rizika

Instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku používají přístupy stanovené v článcích 321 až 324, zpřístupňují popis použití pojištění a jiných mechanismů převodu rizika pro účely snižování uvedeného rizika.

Článek 455

Použití interních modelů pro tržní riziko

Instituce, které počítají kapitálové požadavky podle článku 363, zpřístupňují tyto informace:

a) pro každé dílčí portfolio:

i) charakteristiky použitých modelů;

ii) případně u interních modelů pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro obchodování s korelací použité metodiky a rizika měřená s použitím interního modelu včetně popisu přístupu použitého institucí k určení horizontů likvidity, metodiky použité s cílem získat hodnocení kapitálu splňující požadovaný standard spolehlivosti a přístupy použité při validaci modelu;

iii) popis zátěžového testování uplatněného na dané dílčí portfolio;

iv) popis přístupů používaných pro zpětné testování a validaci přesnosti a konzistentnosti interních modelů a procesů modelování;

b) rozsah svolení uděleného příslušným orgánem;

c) popis rozsahu a metodik pro splnění požadavků stanovených v článcích 104 a 105;

d) nejvyšší, nejnižší a střední hodnotu:

i) denní výše hodnot v riziku během vykazovaného období a ke konci vykazovaného období;

ii) výše hodnot v riziku za krizových podmínek během vykazovaného období a ke konci vykazovaného období;

iii) výše rizik pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro specifické riziko portfolia obchodování s korelací během vykazovaného období a ke konci vykazovaného období;

e) prvky kapitálového požadavku podle článku 364;

f) vážený průměrný horizont likvidity pro každé dílčí portfolio, na které se použijí interní modely pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro obchodování s korelací;

g) porovnání denní výše hodnot v riziku ke konci dne a jednodenních změn hodnoty portfolia na konci následujícího obchodního dne spolu s analýzou veškerých významných překročení během vykazovaného období.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).“;

120) V článku 456 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„k) změny požadavků na zpřístupňování informací stanovených v části osmé hlavách II a III s cílem zohlednit vývoj nebo změny mezinárodních standardů pro zpřístupňování informací.“

121) V článku 457 se písmeno i) nahrazuje tímto:

„i) části druhé a článku 430 pouze v důsledku vývoje účetních standardů nebo požadavků, které zohledňují legislativní akty Unie.“;

122) Článek 458 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud orgán určený podle odstavce 1 tohoto článku zjistí, že ve finančním systému došlo ke změnám velikosti makroobezřetnostního nebo systémového rizika, které mohou mít závažné nepříznivé důsledky pro

finanční systém a reálnou ekonomiku v konkrétním členském státě a které podle názoru orgánu určeného podle odstavce 1 nelze prostřednictvím jiných makroobezřetnostních nástrojů vymezených tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU řešit stejně účinně jako prostřednictvím přísnějších opatření na vnitrostátní úrovni, náležitě o této skutečnosti uvědomí Komisi a ESRB. ESRB toto oznámení neprodleně postoupí Evropskému parlamentu, Radě a orgánu EBA.

K oznámení se přiloží tyto dokumenty, přičemž v něm jsou v příslušných případech zahrnuty relevantní kvantitativní nebo kvalitativní důkazy níže uvedených skutečností:

a) změny velikosti makroobezřetnostního nebo systémového rizika;

b) důvody, proč by uvedené změny mohly představovat hrozbu pro finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni nebo pro reálnou ekonomiku;

c) vysvětlení důvodů, na jejichž základě má orgán za to, že makroobezřetnostní nástroje vymezené v článcích 124 a 164 tohoto nařízení a v článcích 133 a 136 směrnice 2013/36/EU by byly pro řešení daných rizik méně vhodné a účinné než navrhovaná vnitrostátní opatření podle písmene d) tohoto odstavce;

d) návrh vnitrostátních opatření pro instituce s vnitrostátním povolením nebo podskupinu těchto institucí, jejichž účelem je zmírnit změnu velikosti rizika a jež se týkají:

   i) úrovně kapitálu stanovené v článku 92;

   ii) požadavků týkajících se velkých expozic stanovených v článku 392 a článcích 395 až 403;

   iii) požadavků na likviditu stanovených v části šesté;

   iv) rizikových vah pro ošetření bublin v odvětví obytných a obchodních nemovitostí;

   v) požadavků na veřejné zpřístupňování informací stanovených v části osmé;

   vi) výše bezpečnostní kapitálové rezervy podle článku 129 směrnice 2013/36/EU nebo

   vii) expozic uvnitř finančního sektoru;

e) vysvětlení, proč orgán určený podle odstavce 1 považuje navrhovaná opatření za vhodná, účinná a přiměřená k řešení dané situace a

f) posouzení pravděpodobného pozitivního nebo negativního dopadu navrhovaných opatření na vnitřní trh, a to na základě informací, které má daný členský stát k dispozici.“;

b) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Pravomoc přijmout prováděcí akt s cílem zamítnout navrhovaná vnitrostátní opatření podle odst. 2 písm. d) je svěřena Radě, která jedná na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

ESRB a EBA zašlou do jednoho měsíce od obdržení oznámení podle odstavce 2 Radě, Komisi a dotčenému členskému státu svá stanoviska k záležitostem zmíněným v písmenech a) až f) uvedeného odstavce.

Pokud existují spolehlivé, silné a podrobné důkazy, že příslušné opatření bude mít negativní dopad na vnitřní trh, jenž převáží přínosy v oblasti finanční stability vyplývající ze snížení zjištěného makroobezřetnostního nebo systémového rizika, Komise zohlední co nejvíce stanoviska uvedená v druhém pododstavci a ve lhůtě jednoho měsíce může navrhnout Radě prováděcí akt k zamítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření.

Pokud Komise v uvedené lhůtě jednoho měsíce nepředloží žádný návrh, může dotčený členský stát okamžitě přijmout navrhovaná vnitrostátní opatření na dobu nejvýše dvou let nebo dokud makroobezřetnostní nebo systémové riziko nepřestane existovat, pokud se tak stane dříve.

Rada přijme rozhodnutí o návrhu předloženém Komisí během jednoho měsíce po obdržení návrhu a uvede důvody zamítnutí nebo nezamítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření.

Rada zamítne navrhovaná vnitrostátní opatření pouze v případě, že bude toho názoru, že nejsou splněny tyto podmínky:

a) změny velikosti makroobezřetnostního nebo systémového rizika jsou takové povahy, že ohrožují finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni;

b) makroobezřetnostní nástroje vymezené tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU jsou pro řešení zjištěného makroobezřetnostního či systémového rizika méně vhodné nebo účinné než navrhovaná vnitrostátní opatření;

c) navrhovaná vnitrostátní opatření nemají neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku v tom smyslu, že by bránila fungování vnitřního trhu nebo že by vytvářela překážky bránící jeho fungování a

d) problém se týká pouze jednoho členského státu.

Rada ve svém posouzení zohlední stanovisko ESRB a EBA a vychází z důkazů, které v souladu s odstavcem 2 předložil orgán určený podle odstavce 1.

Pokud Rada nepřijme prováděcí akt o zamítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení návrhu Komise, může dotčený členský stát přijmout příslušná opatření a uplatňovat je po dobu nejvýše dvou let nebo dokud makroobezřetnostní nebo systémové riziko nepřestane existovat, pokud se tak stane dříve.

5. Další členské státy mohou opatření stanovená v souladu s tímto článkem uznat a uplatnit na jimi povolené instituce, které mají pobočky nebo expozice nacházející se v členském státě, který získal povolení k uplatňování daného opatření.“;

c) odstavce 9 a 10 se nahrazují tímto:

„9. Před skončením platnosti povolení vydaného podle odstavce 4 dotčený členský stát v konzultaci s ESRB a EBA danou situaci přezkoumá a může postupem uvedeným v odstavci 4 přijmout nové rozhodnutí o prodloužení doby uplatňování vnitrostátních opatření vždy o dva další roky. Po prvním prodloužení Komise v konzultaci s ESRB a EBA situaci následně alespoň jednou za dva roky přezkoumá.

10. Bez ohledu na postup uvedený v odstavcích 3 až 9 tohoto článku mohou členské státy u expozic stanovených v odst. 2 písm. d) bodech iv) a vii) tohoto článku zvýšit rizikové váhy nad rámec vah stanovených v tomto nařízení až o 25 % a zpřísnit limit velkých expozic stanovený v článku 395 až o 15 %, a to na dobu nejvýše dvou let nebo dokud makroobezřetnostní nebo systémové riziko nepřestane existovat, pokud se tak stane dříve, za předpokladu, že jsou splněny podmínky a požadavky týkající se oznamování stanovené v odstavci 2 tohoto článku.“

123) Článek 460 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Komisi je svěřena pravomoc k doplnění tohoto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem podrobně rozvést obecný požadavek uvedený v čl. 412 odst. 1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto odstavce vychází z položek, jež mají být oznámeny podle části šesté hlavy II a podle přílohy III, stanoví, za jakých okolností musí příslušné orgány nařídit institucím konkrétní úrovně přítoku a odtoku s cílem pokrýt konkrétní rizika, kterým jsou tyto instituce vystaveny, a respektuje limitní hodnoty uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

Komisi je zejména svěřena pravomoc k doplnění tohoto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci upřesňujících podrobné požadavky na likviditu pro účely uplatňování čl. 8 odst. 3 a článků 411 až 416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j až 428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak a 451a.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Komisi je svěřena pravomoc ke změně tohoto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem změnit seznam produktů nebo služeb stanovených v čl. 428f odst. 2, pokud má za to, že aktiva a závazky přímo spojené s jinými produkty nebo službami splňují podmínky stanovené v čl. 428f odst. 1.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v prvním pododstavci do 28. června 2024.“

124) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 461a

Alternativní standardizovaný přístup k tržnímu riziku

Pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v čl. 430b odst. 1 je Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 ke změně tohoto nařízení technickými úpravami článků 325e, 325g až 325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap až 325at, 325av, 325ax a ke stanovení rizikové váhy koše 11 tabulky 4 v článku 325ah a rizikových vah krytých dluhopisů vydaných úvěrovými institucemi ve třetích zemích podle článku 325ah, jakož i korelací krytých dluhopisů vydaných úvěrovými institucemi ve třetích zemích podle článku 325aj v rámci alternativního standardizovaného přístupu stanoveného v části třetí hlavě IV kapitole 1a, a to s ohledem na vývoj mezinárodních regulatorních standardů.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci podle odstavce 1 do 31. prosince 2019.“

125) Článek 462 se nahrazuje tímto:

„Článek 462

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6, článcích 456 až 460 a článku 461a je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje 28. červnem 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6, článcích 456 až 460 a článku 461a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6, článků 456 až 460 a článku 461a vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

126) V článku 471 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Odchylně od čl. 49 odst. 1 se mohou během období od 31. prosince 2018 do 31. prosince 2024 instituce rozhodnout neodečítat kapitálové investice do pojišťoven, zajišťoven a pojišťovacích holdingových společností, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1 písm. a) a e);

b) příslušné orgány jsou spokojeny s úrovní kontroly rizika a s postupy finanční analýzy specificky přijatými institucí za účelem dohledu nad investicí do podniku nebo holdingové společnosti;

c) kapitálové investice instituce do pojišťovny, zajišťovny nebo pojišťovací holdingové společnosti nepřevyšují 15 % nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných pojišťovacím subjektem k 31. prosinci 2012 a v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2024;

d) výše kapitálových investic, která není odečtena, nepřevyšuje výši kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 pojišťovny, zajišťovny nebo pojišťovací holdingové společnosti k 31. prosinci 2012.“

127) Článek 493 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Ustanovení o velkých expozicích uvedená v čl. 387 až 403 tohoto nařízení se nepoužijí na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9, 10 a 11 přílohy I směrnice 2014/65/EU a na něž se nevztahovala k 31. prosinci 2006 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).“;

b) v odstavci 3 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) expozice včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic instituce vůči mateřskému podniku, vůči jiným dceřiným podnikům takového mateřského podniku nebo vůči jeho vlastním dceřiným podnikům a kvalifikované účasti, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením, směrnicí 2002/87/ES nebo s rovnocennými normami platnými ve třetí zemi; s expozicemi nesplňujícími tato kritéria bude zacházeno jako s expozicemi vůči třetí straně, ať jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 tohoto nařízení, nebo nikoli;“.

128) Článek 494 se nahrazuje tímto:

„*Článek 494*

Přechodná ustanovení týkající se požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Odchylně od článku 92a platí, že instituce označené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo jsou součástí G-SVI, musí od 27. června 2019 do 31. prosince 2021 vždy splňovat tyto požadavky na kapitál a způsobilé závazky:

a) na riziku založený poměr ve výši 16 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 a 4;

b) na riziku nezaložený poměr ve výši 6 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4.

2. Odchylně od čl. 72b odst. 3 platí, že od 27. června 2019 do 31. prosince 2021 činí rozsah, v němž mohou být nástroje způsobilých závazků podle čl. 72b odst. 3 zahrnuty do položek způsobilých závazků, 2,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 a 4.

3. Odchylně od čl. 72b odst. 3 platí, že dokud orgán příslušný k řešení krize poprvé neposoudí soulad s podmínkou stanovenou v písmenu c) uvedeného odstavce, považují se závazky za nástroje způsobilých závazků až do souhrnné výše, která do 31. prosince 2021 nepřevyšuje 2,5 % a poté 3,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 a 4, splňují-li požadavky stanovené v čl. 72b odst. 3 písm. a) a b).“

129) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 494a

Zachování právních účinků u emisí prostřednictvím jednotek pro speciální účel

1. Odchylně od článku 52 se do 31. prosince 2021 kapitálové nástroje nevydané přímo institucí považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pouze jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 kromě podmínky vyžadující, aby nástroje byly přímo vydány institucí;

b) nástroje jsou vydány prostřednictvím subjektu zahrnutého do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

c) výnosy jsou okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici instituci.

2. Odchylně od článku 63 se do 31. prosince 2021 kapitálové nástroje nevydané přímo institucí považují za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pouze jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) podmínky stanovené v čl. 63 odst. 1 kromě podmínky vyžadující, aby nástroje byly přímo vydány institucí;

b) nástroje jsou vydány prostřednictvím subjektu zahrnutého do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

c) výnosy jsou okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici instituci.

Článek 494b

Zachování právních účinků u kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků

1. Odchylně od článků 51 a 52 se nástroje vydané před 27. červnem 2019 považují nejpozději do 28. června 2025 za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, splňují-li podmínky stanovené v článcích 51 a 52 kromě podmínek uvedených v čl. 52 odst. 1 písm. p), q) a r).

2. Odchylně od článků 62 a 63 se nástroje vydané před 27. červnem 2019 považují nejpozději do 28. června 2025 za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, splňují-li podmínky stanovené v článcích 62 a 63 kromě podmínek uvedených v čl. 63 písm. n), o) a p).

3. Odchylně od čl. 72a odst. 1 písm. a) se závazky vydané před 27. červnem 2019 považují za položky způsobilých závazků, splňují-li podmínky stanovené v článku 72b kromě podmínek uvedených v čl. 72b odst. 2 písm. b) bodě ii) a v čl. 72b odst. 2 písm. f) až m).“

130) Článek 497 se nahrazuje tímto:

„Článek 497

Kapitálové požadavky pro expozice vůči ústředním protistranám

1. Pokud ústřední protistrana ze třetí země požádá o uznání v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012, mohou instituce považovat tuto ústřední protistranu za způsobilou ústřední protistranu ode dne, kdy byla podána její žádost o uznání orgánu ESMA, a do jednoho z těchto dat:

a) pokud Komise ve vztahu k třetí zemi, v níž je daná ústřední protistrana usazena, již přijala prováděcí akt podle čl. 25 odst. 6 nařízení (EU) č. 648/2012 a tento prováděcí akt vstoupil v platnost, do dvou let po datu podání žádosti;

b) pokud Komise ve vztahu k třetí zemi, v níž je daná ústřední protistrana usazena, dosud nepřijala prováděcí akt podle čl. 25 odst. 6 nařízení (EU) č. 648/2012, nebo v případech, kdy uvedený prováděcí akt dosud nevstoupil v platnost, do dřívějšího z těchto dat:

i) do dvou let ode dne vstupu prováděcího aktu v platnost;

ii) v případě ústředních protistran, které podaly žádost ode dne 27. června 2019, do dvou let po datu podání žádosti;

iii) v případě ústředních protistran, které podaly žádost před 27. červnem 2019, do 28. června 2021.

2. Do uplynutí lhůt uvedených v odstavci 1 tohoto článku platí, že pokud ústřední protistrana zmíněná v uvedeném odstavci nemá fond pro riziko selhání a nesjednala si s členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo zčásti využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, instituce nahradí příslušný vzorec pro výpočet kapitálového požadavku uvedeného v čl. 308 odst. 2 tímto:

$$K_{CM_i} = \max\left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM} ; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i \right\}$$

kde:

K_{CM_i} = kapitálový požadavek;

K_{CCP} = hypotetický kapitál způsobilé ústřední protistrany sdělený instituci touto protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012;

DF_{CCP} = předfinancované finanční prostředky ústřední protistrany sdělené instituci touto protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012;

i = index označující člena clearingového systému; a

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému i u ústřední protistrany; a

IM = celková částka počáteční marže sdělená instituci ústřední protistranou v souladu s čl. 89 odst. 5a nařízení (EU) č. 648/2012.

3. Za mimořádných okolností, kdy je to nutné a přiměřené k zamezení narušení mezinárodních finančních trhů, může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, že se platnost přechodných ustanovení v odstavci 1 tohoto článku jednou prodlužuje o dvanáct měsíců.“

131) V čl. 498 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Ustanovení o kapitálových požadavcích uvedená v tomto nařízení se nevztahují na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům uvedeným v bodech 5, 6, 7, 9 10 a 11 oddílu C přílohy I směrnice 2014/65/EU, na které se k 31. prosinci 2006 nevztahovala směrnice 2004/39/ES.“

132) Ustanovení čl. 499 odst. 3 se zrušuje;

133) Články 500 a 501 se nahrazují tímto:

„Článek 500

Úprava pro odprodej ve velkém rozsahu

1. Odchylně od čl. 181 odst. 1) písm. a) může instituce upravit odhady hodnoty LGD tak, že částečně nebo v plné míře kompenzuje dopad expozic, u nichž došlo k selhání, na skutečné hodnoty LGD až do výše rozdílu mezi průměrnými odhadovanými hodnotami LGD u srovnatelných expozic v selhání, jež nebyly s konečnou platností zlikvidovány, a průměrnými skutečnými hodnotami LGD, mimo jiné na základě ztrát, jež vyvstaly v důsledku odprodeje ve velkém rozsahu, a to jakmile jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) instituce vyrozuměla příslušný orgán o plánu, v němž jsou stanoveny rozsah, složení a data odprodejů expozic, u nichž došlo k selhání;

b) data odprodejů expozic, u nichž došlo k selhání, spadají do období po 23. listopadu 2016 do 28. června 2022;

c) celkový objem expozic, u nichž došlo k selhání, odprodaných od data prvního odprodeje uvedeného v plánu podle písmene a), přesáhl ke dni prvního odprodeje podle písmen a) a b) 20 % celkového objemu všech zjištěných selhání.

Úpravu uvedenou v prvním pododstavci lze provést pouze do 28. června 2022 a její účinky mohou trvat tak dlouho, dokud jsou odpovídající expozice zahrnuty do vlastních odhadů hodnot LGD dané instituce.

2. O splnění podmínky stanovené v odst. 1 písm. c) instituce bez zbytečného odkladu vyrozumějí příslušný orgán.

Článek 501

Úprava rizikově vážených expozic vůči malým a středním podnikům, u nichž nedošlo k selhání

1. Instituce upraví objemy rizikově vážených expozic o expozice vůči malému nebo střednímu podniku, u nichž nedošlo k selhání (RWEA), které se vypočítají v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo případně 3 podle tohoto vzorce:

$$\mathrm{RWEA}^{*} = \mathrm{RWEA} \cdot \frac{\min\{E^{*}; \text{EUR } 2\,500\,000\} \cdot 0{,}7619 + \max\{E^{*} - \text{EUR } 2\,500\,000; 0\} \cdot 0{,}85}{E^{*}}$$

kde:

RWEA* = RWEA upravený podpůrným koeficientem pro malé a střední podniky; a

E* = celková částka, kterou malý či střední podnik nebo ekonomicky spjatá skupina klientů malého nebo středního podniku dluží instituci, jejím dceřiným podnikům, jejím mateřským podnikům a dalším dceřiným podnikům těchto mateřských podniků, včetně jakékoli expozice v selhání, avšak s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných obytnými nemovitostmi.

2. Pro účely tohoto článku:

a) jsou expozice vůči malému nebo střednímu podniku zahrnuty do kategorie retailových nebo podnikových expozic, nebo zajištěny nemovitostmi;

b) malé a střední podniky jsou definovány v souladu s doporučením Komise 2003/361/ES (*); z kritérií uvedených v článku 2 přílohy tohoto doporučení se zohlední jen roční obrat;

c) instituce učiní přiměřené kroky ke správnému stanovení hodnoty E* a k získání informací požadovaných podle písmene b).

(*) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).“;

134) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 501a*

Úprava kapitálových požadavků k úvěrovému riziku pro expozice vůči subjektům, které provozují nebo financují fyzické struktury nebo zařízení, systémy a sítě, které poskytují nebo podporují základní veřejné služby

1. Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku vypočtené v souladu s částí třetí hlavou II se vynásobí faktorem 0,75, splňuje-li expozice všechna tato kritéria:

a) expozice je zahrnuta do kategorie expozic vůči podnikům nebo do kategorie specializovaných úvěrových expozic, s vyloučením expozic v selhání;

b) expozice je vůči subjektu, který byl vytvořen specificky pro financování nebo provozování fyzických struktur nebo zařízení, systémů a sítí, které poskytují nebo podporují základní veřejné služby;

c) zdrojem splácení závazku je minimálně do dvou třetin jeho výše příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, nikoliv nezávislá schopnost širšího obchodního podniku, nebo jsou jeho zdrojem dotace, granty či financování poskytnuté jedním nebo více subjekty uvedenými v odst. 2 písm. b) bodech i) a ii);

d) dlužník může splnit své finanční závazky i za krizových podmínek, jež jsou relevantní pro riziko projektu;

e) peněžní toky, které dlužník generuje, jsou předvídatelné a pokrývají všechny budoucí splátky úvěru během doby trvání úvěru;

f) riziko refinancování expozice je nízké nebo je přiměřeně sníženo, se zřetelem k veškerým dotacím, grantům nebo financování poskytnutým jedním nebo více subjekty uvedenými v odst. 2 písm. b) bodech i) a ii);

g) smluvní ujednání poskytují věřitelům vysoký stupeň ochrany, včetně následujícího:

   i) v případech, kdy příjmy dlužníka nejsou financovány platbami od velkého počtu uživatelů, zahrnují smluvní ujednání ustanovení, která účinně chrání věřitele před ztrátami v důsledku ukončení projektu stranou, která souhlasí s nákupem zboží nebo služeb poskytovaných dlužníkem;

   ii) dlužník má dostatečné rezervní fondy plně financované v hotovosti nebo jiná finanční opatření s vysoce hodnocenými ručiteli pro pokrytí požadavků na pohotovostní financování a provozní kapitál v průběhu životnosti aktiv uvedených v písmeni b) tohoto odstavce;

   iii) věřitelé mají významnou míru kontroly nad aktivy a příjmem generovanými dlužníkem;

   iv) věřitelé požívají zajištění v rozsahu povoleném příslušnými právními předpisy v aktivech a smlouvách kriticky důležitých pro infrastrukturní podnikání nebo mají alternativní mechanismy pro zajištění svých pozic;

   v) akcie jsou zastaveny ve prospěch věřitelů v takovém rozsahu, aby byli schopni v případě selhání převzít kontrolu nad subjektem;

   vi) použití čistých peněžních toků z provozní činnosti po provedení povinných plateb z projektu pro jiné účely než na obsluhu dluhových závazků je omezeno;

   vii) existují smluvní omezení možnosti dlužníka vykonávat činnosti, které mohou být na újmu věřitelů, včetně toho, že bez souhlasu stávajících věřitelů nelze vydat nové dluhové nástroje;

h) závazek má přednost před všemi ostatními pohledávkami s výjimkou zákonných nároků a pohledávek protistran derivátů;

i) je-li dlužník ve fázi výstavby, musí kapitálový investor, případně skupina kapitálových investorů jako celek, je-li jich více, splňovat tato kritéria:

   i) kapitáloví investoři v minulosti úspěšně vykonávali dohled nad projekty v oblasti infrastruktury a mají finanční sílu a příslušné odborné znalosti,

   ii) kapitáloví investoři mají nízké riziko selhání nebo z jejich selhání vyplývá pro dlužníka nízké riziko podstatných ztrát,

   iii) jsou zavedeny odpovídající mechanismy pro sladění zájmů kapitálových investorů se zájmy věřitelů;

j) dlužník má odpovídající ochranná opatření pro zajištění dokončení projektu podle dohodnuté specifikace, rozpočtu nebo data dokončení, a to včetně silných záruk dokončení nebo zapojení zkušeného poskytovatele a odpovídajících smluvních ustanovení upravujících odpovídající náhrady škody;

k) jsou-li operační rizika podstatná, jsou náležitě řízena;

l) dlužník používá ověřenou technologii a koncepci;

m) byla získána všechna nezbytná povolení a oprávnění;

n) dlužník používá deriváty pouze pro účely snížení rizika;

o) dlužník provedl posouzení, zda financovaná aktiva přispívají k plnění těchto cílů v oblasti životního prostředí:

i) zmírňování změny klimatu,

ii) přizpůsobování se změně klimatu,

iii) udržitelné využívání a ochrana vodních a mořských zdrojů,

iv) přechod k oběhovému hospodářství, předcházení vzniku odpadů a jejich recyklace,

v) prevence a omezování znečištění,

vi) ochrana zdravých ekosystémů.

2. Pro účely odst. 1 písm. e) se generované peněžní toky nepovažují za předvídatelné, pokud podstatná část příjmů nesplňuje tyto podmínky:

a) je splněno jedno z těchto kritérií:

i) příjmy se odvíjejí od disponibilního množství;

ii) na příjmy se vztahuje regulace míry návratnosti;

iii) na příjmy se vztahuje smluvní ujednání o povinnosti úhrady bez ohledu na realizaci odběru;

iv) úroveň produkce nebo využívání a cena nezávisle splňují jedno z těchto kritérií:

— jsou regulovány,

— jsou smluvně stanoveny,

— v důsledku nízkého rizika poptávky jsou dostatečně předvídatelné;

b) v případech, kdy příjmy dlužníka nejsou financovány platbami od velkého počtu uživatelů, musí být stranou, která souhlasí s nákupem zboží nebo služeb poskytovaných dlužníkem, jeden z těchto subjektů:

i) centrální banka, ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán, je-li jim přidělena riziková váha 0 % podle článků 114 a 115 nebo je-li jim přiděleno úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3;

ii) subjekt veřejného sektoru, je-li mu přidělena riziková váha 20 % či nižší podle článku 116 nebo je-li mu přiděleno úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3;

iii) mezinárodní rozvojová banka uvedená v čl. 117 odst. 2;

iv) mezinárodní organizace uvedená v článku 118;

v) podnikový subjekt, jenž má úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3;

vi) subjekt, jenž je nahraditelný bez významné změny výše a načasování příjmů.

3. Instituce poskytují příslušným orgánům každých šest měsíců zprávu o celkovém objemu expozic vůči subjektům projektů infrastruktury, jenž je vypočten v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

4. Komise do 28. června 2022 podá zprávu o dopadu kapitálových požadavků stanovených v tomto nařízení na úvěry pro subjekty projektů infrastruktury a tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.

5. Pro účely odstavce 4 podá EBA Komisi zprávu o:

a) analýze vývoje trendů a podmínek na trzích pro úvěry na infrastrukturu a projektové financování v období uvedeném v odstavci 4;

b) analýze skutečné rizikovosti subjektů uvedených v odst. 1 písm. b) v průběhu celého hospodářského cyklu;

c) konzistentnosti kapitálových požadavků stanovených v tomto nařízení s výsledky analýzy podle písmen a) a b) tohoto odstavce.

Článek 501b

Výjimka z požadavků na podávání zpráv

Odchylně od článku 430 může v období ode dne použitelnosti příslušných ustanovení tohoto nařízení do dne prvního zaslání zpráv uvedeného v prováděcích technických normách podle uvedeného článku příslušný orgán ustoupit od požadavku, aby instituce podávaly informace ve formátu specifikovaném ve vzorech obsažených v prováděcím aktu podle čl. 430 odst. 7, pokud tyto vzory nebyly aktualizovány tak, aby odrážely ustanovení tohoto nařízení."

135) V části desáté se na začátek hlavy II „Zprávy a přezkum" vkládá nový článek, který zní:

„*Článek 501c*

Obezřetnostní zacházení s expozicemi týkajícími se environmentálních nebo sociálních cílů

EBA po konzultaci s ESRB na základě dostupných údajů a zjištění odborné skupiny Komise na vysoké úrovni pro otázky udržitelného financování posoudí, zda by bylo odůvodněné uplatňovat u expozic týkajících se aktiv nebo činností podstatně souvisejících s environmentálními nebo sociálními cíli zvláštní obezřetnostní zacházení. EBA zejména posoudí:

a) metodiky pro posouzení skutečné rizikovosti expozic týkajících se aktiv a činností podstatně souvisejících s environmentálními nebo sociálními cíli ve srovnání s rizikovostí jiných expozic;

b) vypracování vhodných kritérií pro posouzení fyzických rizik a rizik přechodu, včetně rizik souvisejících s odpisy aktiv v důsledku změn právních předpisů;

c) potenciální vlivy zvláštního obezřetnostního zacházení s expozicemi týkajícími se aktiv a činností, které podstatně souvisejí s environmentálními nebo sociálními cíli, na finanční stabilitu a bankovní úvěry v Unii.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do 28. června 2025.

Komise na základě uvedené zprávy případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh."

136) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 504a*

Kapitálové investice do nástrojů způsobilých závazků

Do 28. června 2022 EBA podá Komisi zprávu o objemech a rozdělení kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků mezi instituce určené jako G-SVI nebo J-SVI a o možných překážkách bránících řešení krizí, jakož i o riziku nákazy se zřetelem k těmto kapitálovým investicím.

Na základě zprávy EBA pak Komise do 28. června 2023 informuje Evropský parlament a Radu o vhodném zacházení s takovými investicemi a případně předloží legislativní návrh."

137) Článek 507 se nahrazuje tímto:

„*Článek 507*

Velké expozice

1. EBA monitoruje používání výjimek stanovených v čl. 390 odst. 6 písm. b), čl. 400 odst. 1 písm. f) až m) a čl. 400 odst. 2 písm. a), c) až g), i), j) a k) a do 28. června 2021 podá Komisi zprávu, která posoudí kvantitativní dopad, který by mělo odstranění těchto výjimek nebo stanovení limitu jejich používání. Zpráva pro každou výjimku stanovenou v uvedených článcích zejména posoudí:

a) počet velkých expozic vyňatých v každém členském státě;

b) počet institucí, které využívají výjimku, v každém členském státě;

c) agregovaný objem expozic vyňatých v každém členském státě.

2. Do 31. prosince 2023 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání výjimek uvedených v čl. 390 odst. 4 a čl. 401 odst. 2, pokud jde o metody výpočtu hodnoty expozice u transakcí s financováním cenných papírů, a zejména o potřebu zohlednit změny v mezinárodních standardech stanovujících metody tohoto výpočtu.“

138) V článku 510 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„4. EBA monitoruje výši požadovaného stabilního financování k pokrytí rizik financování, která jsou spojena s derivátovými smlouvami uvedenými v příloze II a úvěrovými deriváty v průběhu jednoletého horizontu ukazatele čistého stabilního financování, zejména budoucí rizika financování pro tyto derivátové smlouvy, jak je stanoveno v čl. 428s odst. 2 a v čl. 428at odst. 2, a do 28. června 2024 podá Komisi zprávu o možnosti přijmout vyšší faktor požadovaného stabilního financování nebo opatření s větší citlivostí na riziko. Tato zpráva alespoň posoudí:

a) možnost rozlišovat mezi derivátovými smlouvami s maržemi a bez marží;

b) možnost odstranit, zvýšit nebo nahradit požadavek stanovený v čl. 428s odst. 2 a v čl. 428at odst. 2;

c) možnost obecněji změnit zacházení s derivátovými smlouvami při výpočtu ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v článku 428d, čl. 428k odst. 4 a čl. 428s odst. 2, čl. 428ag písm. a) a b), čl. 428ah odst. 2, čl. 428al odst. 4, čl. 428at odst. 2, čl. 428ay písm. a) a b) a čl. 428az odst. 2 s cílem lépe zachytit rizika financování spojená s těmito smlouvami v průběhu jednoletého horizontu ukazatele čistého stabilního financování;

d) dopad navržených změn na výši stabilního financování požadovanou pro derivátové smlouvy institucí.

5. Pokud mají mezinárodní standardy vliv na zacházení s derivátovými smlouvami uvedenými v příloze II a úvěrovými deriváty při výpočtu ukazatele čistého stabilního financování, Komise s ohledem na zprávu uvedenou v odstavci 4, na tyto změny mezinárodních standardů a na různorodost bankovního sektoru v Unii případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se toho, jak změnit ustanovení ohledně zacházení s derivátovými smlouvami uvedenými v příloze II a s úvěrovými deriváty při výpočtu ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v části šesté hlavě IV, tak aby bylo lépe zohledněno riziko financování spojené s těmito transakcemi.

6. EBA monitoruje výši stabilního financování požadovaného k pokrytí rizika financování spojeného s transakcemi s financováním cenných papírů, včetně aktiv přijatých nebo poskytnutých v rámci těchto transakcí, a s nezajištěnými transakcemi se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, a do 28. června 2023 podá Komisi zprávu o přiměřenosti tohoto zacházení. Tato zpráva alespoň posoudí:

a) možnost použít vyšší nebo nižší faktory stabilního financování na transakce s financováním cenných papírů s finančními zákazníky a na nezajištěné transakce se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, aby bylo lépe zohledněno jejich riziko financování v jednoletém horizontu ukazatele čistého stabilního financování a možné efekty nákazy mezi finančními zákazníky;

b) možnost použít zacházení stanovené v čl. 428r odst. 1 písm. g) na transakce s financováním cenných papírů zajištěné jinými druhy aktiv;

c) možnost použít faktory stabilního financování na podrozvahové položky používané při transakcích s financováním cenných papírů jako alternativu k zacházení stanovenému v čl. 428p odst. 5;

d) přiměřenost asymetrického zacházení se závazky se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců poskytovanými finančními zákazníky, na něž se vztahuje faktor dostupného stabilního financování 0 % podle čl. 428k odst. 3 písm. c), a aktivy majícími původ v transakcích se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců s finančními zákazníky, na něž se vztahuje faktor požadovaného stabilního financování 0 %, 5 % nebo 10 % podle čl. 428r odst. 1 písm. g), čl. 428s odst. 1 písm. c) a čl. 428v písm. b);

e) dopad zavedení vyšších nebo nižších faktorů požadovaného stabilního financování u transakcí s financováním cenných papírů, obzvláště se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, na tržní likviditu aktiv přijatých jako kolaterál v těchto transakcích, obzvláště u státních a podnikových dluhopisů;

f) dopad navržených změn na výši stabilního financování požadovanou pro transakce uvedených institucí, obzvláště pro transakce s financováním cenných papírů se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, jestliže v daných transakcích byly jako kolaterál přijaty státní dluhopisy.

7. Do 28. června 2024 Komise s ohledem na zprávu uvedenou v odstavci 6, mezinárodní standardy a různorodost bankovního sektoru v Unii případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se toho, jak změnit ustanovení ohledně zacházení s transakcemi s financováním cenných papírů, včetně aktiv přijatých nebo poskytnutých v těchto transakcích, a zacházení s nezajištěnými transakcemi se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců s finančními zákazníky pro výpočet ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v části šesté hlavě IV, pokud to považuje za vhodné s ohledem na dopad stávajícího zacházení na ukazatel čistého stabilního financování institucí a s cílem lépe zohlednit riziko financování spojené s těmito transakcemi.

8. Do 28. června 2025 se zvýší faktor požadovaného stabilního financování uplatňovaný u transakcí uvedených v čl. 428r odst. 1 písm. g) z 0 % na 10 %, v čl. 428s odst. 1 písm. c) z 5 % na 15 % a v čl. 428v písm. b) z 10 % na 15 %, není-li v legislativním aktu přijatém na návrh Komise v souladu s odstavcem 7 tohoto článku stanoveno jinak.

9. EBA monitoruje výši stabilního financování požadovanou za účelem pokrytí rizik financování spojených s držbou cenných papírů institucemi s cílem zajistit derivátové smlouvy. O vhodnosti zacházení podá EBA zprávu do 28. června 2023. Tato zpráva alespoň posoudí:

a) možný dopad zacházení na schopnost investorů získat expozici vůči aktivům a dopad zacházení na poskytování úvěrů v rámci unie kapitálových trhů;

b) možnost uplatňovat upravené požadavky stabilního financování na cenné papíry držené za účelem zajištění derivátů, které jsou zcela nebo částečně financovány z počáteční marže;

c) možnost uplatňovat upravené požadavky stabilního financování na cenné papíry držené za účelem zajištění derivátů, které nejsou financovány z počáteční marže.

10. Do 28. června 2023 nebo jeden rok po dohodě o mezinárodních standardech, již vypracuje Basilejský výbor, podle toho, co nastane dříve, Komise – pokud je to vhodné a s ohledem na zprávu uvedenou v odstavci 7a, na veškeré mezinárodní standardy, které vypracuje Basilejský výbor, na různorodost bankovního sektoru v Unii a na cíle unie kapitálových trhů – předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se toho, jak změnit ustanovení ohledně zacházení institucionálních holdingů s cennými papíry s cílem zajistit derivátové smlouvy pro výpočet ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v části šesté hlavě IV, pokud to považuje za vhodné s ohledem na dopad stávajícího zacházení na ukazatel čistého stabilního financování institucí, a jak lépe zohlednit riziko financování spojené s těmito transakcemi.

11. EBA posoudí, zda by bylo odůvodněné snížit faktor požadovaného stabilního financování pro aktiva používaná pro poskytování clearingových služeb a služeb vypořádání v oblasti drahých kovů, jako je zlato, stříbro, platina a palladium, nebo pro aktiva používaná pro poskytování financování transakcí v oblasti drahých kovů, jako je zlato, stříbro, platina a palladium, se splatností 180 dní nebo méně. EBA předloží zprávu Komisi do 28. června 2021.“

139) Článek 511 se nahrazuje tímto:

„*Článek 511*

Páka

1. Komise předloží do 31. prosince 2020 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda:

a) je vhodné zavést dodatečný požadavek k pákovému poměru u J-SVI a

b) je vhodná definice a výpočet celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4 včetně zacházení s rezervami u centrálních bank.

2. Pro účely zprávy uvedené v odstavci 1 Komise zohlední mezinárodní vývoj a mezinárodně dohodnuté standardy. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh."

140) Článek 513 se nahrazuje tímto:

„*Článek 513*

Makroobezřetnostní požadavky

1. Do 30. června 2022 a poté každých pět let Komise po konzultaci s ESRB a EBA přezkoumá, zda jsou makroobezřetnostní požadavky obsažené v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU dostatečné pro snížení systémových rizik v odvětvích, regionech a členských státech, a současně posoudí:

a) zda jsou stávající makroobezřetnostní nástroje stanovené v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU účinné, efektivní a transparentní;

b) zda jsou rozsah a případná míra překrývání jednotlivých makroobezřetnostních nástrojů určených k řešení podobných rizik, které jsou stanoveny v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, přiměřené, a případně navrhne nové makroobezřetnostní požadavky;

c) jakým způsobem se mezinárodně dohodnuté standardy pro systémové instituce a ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU vzájemně ovlivňují, a případně navrhne nová pravidla zohledňující tyto mezinárodně dohodnuté standardy;

d) zda by měly být mezi makroobezřetnostní nástroje stanovené v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU přidány jiné typy nástrojů, například nástroje týkající se dlužníka, kterými by byly doplněny nástroje týkající se kapitálu a díky nimž by bylo umožněno harmonizované používání nástrojů na vnitřním trhu; a to i zda harmonizované definice těchto nástrojů a poskytování příslušných údajů na úrovni Unie jsou nezbytným předpokladem pro zavedení takových nástrojů;

e) zda by požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru uvedený v čl. 92 odst. 1a měl být uplatňován i na jiné systémově významné instituce, které nejsou G-SVI, zda by se jeho kalibrace měla odlišovat od kalibrace pro G-SVI a zda měla jeho kalibrace záviset na úrovni systémové významnosti instituce;

f) zda by stávající dobrovolná reciprocita makroobezřetnostních opatření měla být změněna na reciprocitu povinnou a zda je pro takový krok vhodným základem stávající rámec ESRB pro dobrovolnou reciprocitu;

g) jak lze relevantním orgánům makroobezřetnostního dohledu na úrovni Unie a jednotlivých členských států svěřit nástroje, které by řešily nově vznikající systémová rizika vyplývající z expozic úvěrových institucí vůči nebankovnímu odvětví, především z trhů s deriváty a s transakcemi s financováním cenných papírů, z odvětví správy aktiv a odvětví pojišťovnictví.

2. Do 31. prosince 2022 a poté každých pět let podá Komise na základě konzultací s ESRB a EBA zprávu Evropskému parlamentu a Radě o posouzení uvedeném v odstavci 1 a případně Evropskému parlamentu a Radě předloží legislativní návrh."

141) Článek 514 se nahrazuje tímto:

„*Článek 514*

Metoda výpočtu hodnoty expozice derivátových transakcí

1. EBA podá do 28. června 2023 Komisi zprávu o dopadu a relativní kalibraci přístupů stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3, 4 a 5 pro výpočet hodnot expozice derivátových transakcí.

2. Na základě zprávy EBA Komise případně předloží legislativní návrh na změnu přístupů stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3, 4 a 5.“

142) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 518a*

Přezkum ustanovení o křížovém selhání

Do 28. června 2022 Komise přezkoumá a posoudí, zda je vhodné požadovat, aby bylo možné způsobilé závazky odepsat nebo konvertovat bez aktivace doložek křížového selhání obsažených v jiných smlouvách, a to s cílem co nejvíce posílit účinnost nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů a posoudit, zda by smluvní podmínky jiných závazků neměly být prosty ustanovení o křížovém selhání odkazujících na způsobilé závazky. K přezkumu a posouzení se případně připojí legislativní návrh.“

143) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 519b*

Kapitálové požadavky k tržnímu riziku

1. Do 30. září 2019 podá EBA zprávu o dopadu mezinárodních standardů pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku na instituce v Unii.

2. Do 30. června 2020 podá Komise s ohledem na výsledky zprávy uvedené v odstavci 1 a mezinárodní standardy a přístupy stanovené v části třetí hlavě IV kapitolách 1a a 1b zprávu Evropskému parlamentu a Radě o tom, jak provádět mezinárodní standardy pro přiměřené kapitálové požadavky k tržnímu riziku, případně s legislativním návrhem.“;

144) V části desáté se vkládá nová hlava, která zní:

„HLAVA IIA

PROVÁDĚNÍ PRAVIDEL

Článek 519c

Nástroj pro dodržování pravidel

1. EBA vypracuje elektronický nástroj, který institucím usnadní dodržování pravidel stanovených tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU, jakož i regulačních technických norem, prováděcích technických norem, obecných pokynů a vzorů přijatých k provedení tohoto nařízení a uvedené směrnice.

2. Nástroj uvedený v odstavci 1 každé instituci umožní minimálně následující:

a) rychle identifikovat odpovídající ustanovení, která musí dodržet, vzhledem k velikosti a modelu podnikání instituce;

b) sledovat změny provedené v legislativních aktech a v souvisejících prováděcích ustanoveních, obecných pokynech a vzorech.“

145) Příloha II se mění podle přílohy tohoto nařízení.

Článek 2

Změny nařízení (EU) č. 648/2012

Nařízení (EU) č. 648/2012 se mění takto:

1) V článku 50a se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Ústřední protistrana vypočítá hypotetický kapitál takto:

$$K_{CCP} = \sum_{i} EAD_i \cdot RW \cdot \text{kapitálový poměr}$$

kde:

K_{CCP} = hypotetický kapitál;

i = index označující člena clearingového systému;

EAD_i = objem expozice ústřední protistrany vůči členovi clearingového systému i, včetně vlastních transakcí člena clearingového systému s ústřední protistranou, transakcí klienta zaručených členem clearingového systému a všech hodnot kolaterálu v držení ústřední protistrany, včetně předfinancovaných příspěvků člena clearingového systému do fondu pro riziko selhání, vůči těmto transakcím, v souvislosti s oceněním na konci dne regulačního výkazu předtím, než se vymění výzva ke konečné dodatkové úhradě marže pro uvedený den;

RW = riziková váha 20 %; a

kapitálový poměr = 8 %.“

2) Článek 50b se nahrazuje tímto:

„*Článek 50b*

Obecná pravidla pro výpočet K_{CCP}

Pro účely výpočtu K_{CCP} podle čl. 50a odst. 2 se použijí tato ustanovení:

a) ústřední protistrany vypočítají hodnotu expozic, které mají vůči členům svého clearingového systému, takto:

i) pro expozice vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. a) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 vypočtou ústřední protistrany hodnotu v souladu s metodou stanovenou v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 3 uvedeného nařízení s použitím období krytí rizika marží v délce 10 obchodních dní;

ii) pro expozice vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 vypočtou ústřední protistrany hodnotu (EAD_i) podle tohoto vzorce:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

kde:

EAD_i = hodnota expozice;

i = index označující člena clearingového systému;

$EBRM_i$ = hodnota expozice před snižováním rizika, jež se rovná hodnotě expozice ústřední protistrany vůči členovi clearingového systému i, která vyplývá ze všech smluv a transakcí s tímto členem, vypočtená bez zohlednění kolaterálu složeného tímto členem clearingového systému;

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému i u ústřední protistrany;

DF_i = předfinancovaný příspěvek člena clearingového systému i do fondu pro riziko selhání.

Všechny hodnoty v tomto vzorci se vztahují k ocenění ke konci dne předtím, než se vymění výzva ke konečné dodatkové úhradě marže pro uvedený den;

iii) pro situace uvedené v čl. 301 odst. 1 druhém pododstavci třetí větě nařízení (EU) č. 575/2013 vypočítají ústřední protistrany hodnotu transakcí podle první věty uvedeného pododstavce podle vzorce v písm. a) bodě ii) tohoto článku a stanoví $EBRM_i$ v souladu s částí třetí hlavou V uvedeného nařízení;

b) pro instituce spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) č. 575/2013 jsou skupiny transakcí se započtením stejné jako ty, které jsou definovány v čl. 272 bodě 4 uvedeného nařízení;

c) ústřední protistrana, jež má expozice vůči jedné nebo více ústředním protistranám, musí s takovými expozicemi zacházet, jako by se jednalo o expozice vůči členům clearingového systému, a zahrnout veškeré marže nebo předfinancované příspěvky přijaté od těchto ústředních protistran do výpočtu K_{CCP};

d) ústřední protistrana, jež se členy svého clearingového systému sjednala závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo z části využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, považuje pro účely výpočtu v odstavci 1 tuto počáteční marži za předfinancovaný příspěvek, a nikoli za počáteční marži;

e) pokud je kolaterál držen proti účtu obsahujícímu víc než jeden druh smluv a transakcí podle čl. 301 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, přidělí ústřední protistrany počáteční marži poskytnutou jejich členy clearingového systému, případně klienty, úměrně k EAD odpovídajících druhů smluv a transakcí vypočítaným v souladu s písmenem a) tohoto odstavce, aniž by ve výpočtu vzaly v úvahu počáteční marži;

f) ústřední protistrany, jež mají víc než jeden fond pro riziko selhání, provedou výpočet pro každý fond pro riziko selhání samostatně;

g) pokud člen clearingového systému poskytuje clearingové služby klientům a transakce a kolaterál klientů tohoto člena clearingového systému jsou drženy na podúčtech oddělených od podúčtů vlastního obchodování daného člena clearingového systému, provedou ústřední protistrany výpočet EAD_i pro každý podúčet samostatně a vypočtou celkovou hodnotu EAD_i člena clearingového systému jako součet hodnot EAD podúčtů klientů a EAD podúčtu vlastního obchodování člena clearingového systému;

h) pro účely písmene f) platí, že pokud hodnota DF_i není rozdělena mezi podúčty klientů a podúčty vlastního obchodování člena clearingového systému, přidělí ústřední protistrany hodnotu DF_i na každý podúčet podle odpovídajícího zlomku, který má počáteční marže daného podúčtu vůči celkové počáteční marži složené členem clearingového systému nebo na účet člena clearingového systému;

i) ústřední protistrany neprovedou výpočet v souladu s čl. 50a odst. 2, pokud fond pro riziko selhání pokrývá pouze hotovostní transakce.

Pro účely písm. a) bodu ii) tohoto článku použije ústřední protistrana pro výpočet hodnoty expozice metodu stanovenou v článku 223 nařízení (EU) č. 575/2013 s regulatorními koeficienty volatility stanovenými v článku 224 uvedeného nařízení.“

3) V čl. 50c odst. 1 se zrušují písmena d) a e).

4) V článku 50d se zrušuje písmeno c).

5) V článku 89 se odstavec 5a nahrazuje tímto:

„5a. Během přechodného období stanoveného v článku 497 nařízení (EU) č. 575/2013 ústřední protistrana podle uvedeného článku zahrne do informací, které podává v souladu s čl. 50c odst. 1 tohoto nařízení, celkovou částku počáteční marže ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 140 nařízení (EU) č. 575/2013, kterou obdržela od členů svého clearingového systému, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

a) ústřední protistrana nemá fond pro riziko selhání;

b) ústřední protistrana si nesjednala s členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo zčásti využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky.“

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne 28. června 2021 s výjimkami uvedenými v odstavcích 3 až 8:

3. Tyto body článku 1 tohoto nařízení se použijí ode dne 27. června 2019:

a) bod 1, který obsahuje ustanovení o oblasti působnosti a o pravomocích dohledu;

b) bod 2, který obsahuje definice, ledaže se týkají výlučně ustanovení, která se v souladu s tímto článkem použijí od jiného dne, a v takovém případě se použijí od uvedeného jiného dne;

c) bod 3 písm. b), bod 6 písm. c), bod 8, bod 9 ve vztahu k článku 13 nařízení (EU) č. 575/2013, bod 12 ve vztahu k čl. 18 odst. 1 druhému pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013, body 14 až 17, body 19 až 44, bod 47 a body 128 a 129, které obsahují ustanovení týkající se kapitálu a ustanovení o zavedení nových požadavků na kapitál a způsobilé závazky;

d) bod 9 ve vztahu k ustanovením o dopadu nových pravidel sekuritizace stanovených v článku 14 nařízení (EU) č. 575/2013;

e) bod 57, který obsahuje ustanovení o rizikových váhách pro mezinárodní rozvojové banky, a bod 58, který obsahuje ustanovení o rizikových váhách pro mezinárodní organizace;

f) bod 53 ve vztahu k článku 104b nařízení (EU) č. 575/2013, body 89 a 90, bod 118 ve vztahu k článku 430b nařízení (EU) č. 575/2013 a bod 124, které obsahují ustanovení o požadavcích na podávání zpráv pro tržní riziko;

g) bod 130, který obsahuje ustanovení o kapitálových požadavcích pro expozice vůči ústředním protistranám;

h) bod 133 ve vztahu k ustanovením o odprodejích ve velkém rozsahu stanoveným v článku 500 nařízení (EU) č. 575/2013;

i) bod 134 ve vztahu k článku 501b nařízení (EU) č. 575/2013, který obsahuje ustanovení o upuštění od podávání zpráv;

j) bod 144, který obsahuje ustanovení o nástroji pro dodržování pravidel;

k) ustanovení, podle nichž mají evropské orgány dohledu nebo ESRB povinnost předložit Komisi návrhy regulačních nebo prováděcích technických norem a zprávy, ustanovení, podle nichž má Komise povinnost vypracovat zprávy, ustanovení, jimiž je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci nebo prováděcí akty, ustanovení o přezkumu a legislativní návrhy a ustanovení, podle nichž mají evropské orgány dohledu povinnost vydávat pokyny, tedy bod 2 písm. b); bod 12 ve vztahu k čl. 18 odst. 9 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 18 písm. b); bod 31 ve vztahu k čl. 72b odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 38 ve vztahu k čl. 78a odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 57 písm. b); bod 60 ve vztahu k čl. 124 odst. 4 and 5 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 63 ve vztahu k čl. 132a odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 67 ve vztahu k čl. 164 odst. 8 a 9 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 74 ve vztahu k čl. 277 odst. 5 a čl. 279a odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 89 ve vztahu k čl. 325 odst. 9 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 90 ve vztahu k čl. 325u odst. 5, čl. 325w odst. 8, čl. 325ap odst. 3, čl. 325az odst. 8 a 9, čl. 325bd odst. 7, čl. 325be odst. 3, čl. 325bf odst. 9, čl. 325bg odst. 4, čl. 325bh odst. 3, čl. 325bk odst. 3 a čl. 325bp odst. 12 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 93 ve vztahu k čl. 390 odst. 9 nařízení (EU) č. 575/2013;

bod 94; bod 96 ve vztahu k čl. 394 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 98 písm. b); bod 104 ve vztahu k čl. 403 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 109 písm. b); bod 111 písm. b); bod 118 ve vztahu k čl. 430 odst. 7 a 8, čl. 430b odst. 6 a článku 430c nařízení (EU) č. 575/2013; bod 119 ve vztahu k čl. 432 odst. 1 a 2 a článku

434a nařízení (EU) č. 575/2013; bod 123; bod 124; bod 125; bod 134 ve vztahu k čl. 501a odst. 4 a 5 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 135; bod 136; bod 137; bod 138; bod 139; bod 140; bod 141 ve vztahu k čl. 514 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 142; a bod 143.

Aniž je dotčen první pododstavec písm. f), ustanovení o zpřístupňování informací a o podávání zpráv se použijí ode dne použitelnosti požadavku, k němuž se zpřístupňování informací nebo podávání zpráv vztahuje.

4. Tyto body článku 1 tohoto nařízení se použijí ode dne 28. prosince 2020:

a) bod 6 písm. a), b) a d), body 7 a 12 ve vztahu k čl. 18 odst. 1 prvnímu pododstavci a odst. 2 až 8 nařízení (EU) č. 575/2013, které obsahují ustanovení o obezřetnostní konsolidaci;

b) bod 60, který obsahuje ustanovení o expozicích zajištěných nemovitostmi, bod 67, který obsahuje ustanovení o ztrátovosti ze selhání, a bod 122, který obsahuje ustanovení o makroobezřetnostním nebo systémovém riziku zjištěném na úrovni členského státu.

5. Bod 46 písm. b) článku 1 tohoto nařízení, který obsahuje ustanovení o zavedení nového požadavku na kapitál pro G-SVI, se použije ode dne 1. ledna 2022.

6. Bod 53 ve vztahu k článku 104a nařízení (EU) č. 575/2013 a body 55 a 69 článku 1 tohoto nařízení, které obsahují ustanovení o zavedení nových kapitálových požadavků k tržnímu riziku, se použijí ode dne 28. června 2023.

7. Bod 18 článku 1 tohoto nařízení, ve vztahu k čl. 36 odst. 1 písm. b), článku 1 nařízení (EU) č. 575/2013, který obsahuje ustanovení o výjimce z odpočtů obezřetně oceněných aktiv v podobě softwaru, se použije 12 měsíců ode dne, kdy vstoupí v platnost regulační technické normy uvedené v čl. 36 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013.

8. Bod 126 článku 1 tohoto nařízení, který obsahuje ustanovení o výjimkách z odpočtů kapitálových investic, se použije retroaktivně od 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. května 2019.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	G. CIAMBA

PŘÍLOHA

Příloha II se mění takto:

1) V bodě 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) úrokové opce;“.

2) V bodě 2 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) měnové opce;“.

3) Bod 3) se nahrazuje tímto:

„3. Kontrakty obdobné jako v bodě 1 písm. a) až e) a bodě 2 písm. a) až d) této přílohy týkající se jiných referenčních položek nebo indexů. Patří sem přinejmenším všechny nástroje uvedené v příloze I oddílu C bodech 4 až 7, 9, 10 a 11 směrnice 2014/65/EU, které nejsou uvedeny v bodech 1 nebo 2 této přílohy.“

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/877

ze dne 20. května 2019,

kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace úvěrových institucí a investičních podniků

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 9. listopadu 2015 zveřejnila Rada pro finanční stabilitu specifikaci celkové kapacity pro absorpci ztrát („standard TLAC“), která byla schválena skupinou G20 v listopadu 2015. Účelem standardu TLAC je zajistit, aby globální systémově významné banky, v právním rámci Unie označované jako globální systémově významné instituce (neboli „G-SVI“), měly nezbytnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci, která pomůže zajistit, že během řešení krize a bezprostředně po něm mohou tyto instituce nadále vykonávat své zásadní funkce, aniž by byly zapotřebí peníze daňových poplatníků, tedy veřejné finanční prostředky, a aniž by byla ohrožena finanční stabilita. Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015 nazvaném „Dokončení bankovní unie“ se Komise zavázala, že do konce roku 2016 předloží legislativní návrh, který by umožnil provedení standardu TLAC v právu Unie v mezinárodně dohodnuté lhůtě do roku 2019.

(2) Provedení standardu TLAC v právu Unie musí zohlednit stávající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky specifický pro jednotlivé instituce, který se použije na všechny úvěrové instituce a investiční podniky (instituce), usazené v Unii, jakož i na jiné subjekty podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ([4]) (subjekty). Jelikož standard TLAC a minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky sledují stejný cíl – zajistit, aby měly instituce a subjekty usazené v Unii dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace – měly by být tyto dva požadavky vzájemně se doplňujícími prvky společného rámce. Z operačního hlediska by harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC pro G-SVI (dále jen „minimální požadavek TLAC“)

([1]) Úř. věst. C 34, 31.1.2018, s. 17.
([2]) Úř. věst. C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna (dosud nezveřejněn v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2019.
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

měla být zavedena do právních předpisů Unie prostřednictvím změn nařízení (EU) č. 575/2013 ([5]), zatímco navýšení pro G-SVI specifické pro jednotlivé instituce a požadavek na jednotlivé instituce, které nejsou G-SVI, označovaný jako minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, by měly být řešeny prostřednictvím cílených změn směrnice 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ([6]).

Ustanovení nařízení (EU) č. 806/2014, ve znění tohoto nařízení, o schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace institucí a subjektů by měla být uplatňována konzistentně s obdobnými ustanoveními nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnic Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([7]) a 2014/59/EU.

(3) Absence harmonizovaných pravidel v členských státech zúčastněných v jednotném mechanismu pro řešení krizí s ohledem na zavedení standardu TLAC vede ke vzniku dodatečných nákladů a právní nejistoty a ke ztížení použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v případě přeshraničních institucí a subjektů. Tato absence harmonizovaných pravidel Unie také vede k narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že náklady institucí a subjektů spojené s dodržováním stávajících požadavků a standardu TLAC se mohou v rámci členských států zúčastněných v jednotném mechanismu pro řešení krizí výrazně lišit. Z toho důvodu je nutné odstranit uvedené překážky fungování vnitřního trhu a zabránit narušování hospodářské soutěže vyplývajícímu z absence harmonizovaných pravidel týkajících se zavedení standardu TLAC. Proto je vhodným právním základem tohoto nařízení článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(4) Nařízení (EU) č. 806/2014 by v souladu se standardem TLAC mělo i nadále uznávat strategii řešení krize v jednom subjektu skupiny i strategii řešení krize ve více subjektech skupiny. Na základě strategie řešení krize v jednom subjektu skupiny je řešena krize pouze v jednom subjektu skupiny (obvykle se jedná o mateřský podnik), zatímco jiné subjekty skupiny (obvykle provozní dceřiné podniky) nejsou zařazeny do řešení krize, ale přesouvají své ztráty a potřeby v oblasti rekapitalizace na subjekt v režimu řešení krize. V rámci strategie řešení krize ve více subjektech skupiny může být krize řešena ve více než jednom subjektu skupiny. Za účelem účinného uplatňování požadované strategie řešení krize je důležité jasně vymezit subjekty, u nichž je třeba řešit krizovou situaci („subjekty řešící krizi“), tedy subjekty, vůči nimž by bylo možné opatření k řešení krize uplatňovat, společně s dceřinými podniky, které k nim patří („skupiny řešící krizi“). Toto vymezení je navíc důležité také pro určení toho, na jaké úrovni by instituce a subjekty měly uplatňovat pravidla týkající se schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace. Je proto nutné zavést pojmy „subjekt řešící krizi“ a „skupina řešící krizi“ a pozměnit nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o plánování řešení krize na úrovni skupiny, s cílem stanovit výslovný požadavek, aby Jednotný výbor pro řešení krizí (dále jen „výbor“) určil v rámci konkrétní skupiny subjekty řešící krizi a skupiny řešící krizi a aby náležitě posoudil důsledky plánovaných opatření v rámci této skupiny s cílem zajistit účinné řešení krize na úrovni skupiny.

(5) Výbor by měl zajistit, aby instituce a subjekty měly dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace pro zajištění hladké a rychlé absorpce ztrát a rekapitalizace v případě řešení krize s minimálním dopadem na daňové poplatníky a finanční stabilitu. Uvedeného cíle by se mělo dosáhnout tím, že budou instituce dodržovat svůj specifický minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jak stanoví nařízení (EU) č. 806/2014.

(6) Za účelem sladění jmenovatelů uplatňovaných při měření schopnosti institucí a subjektů absorbovat ztráty a jejich schopnosti rekapitalizace se jmenovateli uvedenými ve standardu TLAC by minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky měl být vyjádřen jako procento celkového objemu rizikové expozice a celkové míry expozic příslušné instituce nebo příslušného subjektu a instituce či subjekty by měly současně splňovat úrovně vyplývající z obou měření.

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

(7) Pro zajištění rovných podmínek pro instituce a subjekty usazené v Unii, a to i na celosvětové úrovni, by kritéria způsobilosti pro závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů pro účely minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky měla být úzce sladěna s kritérii uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013 pro účely minimálního požadavku TLAC, ale měla by podléhat doplňkovým úpravám a požadavkům zavedeným v tomto nařízení. Zejména určité dluhové nástroje s vloženým derivátovým prvkem, jako jsou určité strukturované dluhopisy, by měly být za jistých podmínek způsobilé plnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, pokud mají fixní nebo rostoucí výši jistiny splatnou v okamžiku splatnosti, která je předem známa, přičemž od tohoto derivátového prvku se odvozuje pouze doplňující výnos, který závisí na výkonnosti referenčního aktiva. S ohledem na tyto podmínky by tyto dluhové nástroje měly mít vysokou schopnost absorbovat ztráty a být snadno použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v případě řešení krize. Pokud instituce nebo subjekty drží kapitál nad rámec kapitálových požadavků, tato skutečnost by sama o sobě neměla mít vliv na rozhodnutí ohledně určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Instituce a subjekty by navíc měly mít možnost splnit jakoukoli část svého minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky prostřednictvím kapitálu.

(8) Rozsah závazků používaných pro splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky zahrnuje v zásadě všechny závazky vyplývající z pohledávek běžných, nezajištěných věřitelů (nepodřízené závazky), pokud splňují konkrétní kritéria způsobilosti stanovená v tomto nařízení. Za účelem zvýšení způsobilosti institucí a subjektů k řešení krize prostřednictvím efektivního použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by výbor měl mít možnost požadovat, aby byl minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky plněn prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, zejména jsou-li dány jasné známky toho, že věřitelé zapojení do procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů pravděpodobně ponesou při řešení krize ztráty vyšší, než by jinak utrpěli v rámci běžného úpadkového řízení. Výbor by měl rovněž posoudit, zda je třeba od institucí a subjektů vyžadovat splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, pokud výše závazků vyloučených z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů dosáhne v rámci třídy závazků zahrnující závazky způsobilé pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky určité prahové úrovně. Instituce a subjekty by měly plnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků v rozsahu nezbytném k zabránění tomu, aby jejich věřitelé nesli ztráty vyšší, než by jinak utrpěli v rámci běžného úpadkového řízení.

(9) Případným podřízením dluhových nástrojů požadovaným výborem pro účely minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by neměla být dotčena možnost částečně plnit minimální požadavek TLAC prostřednictvím nepodřízených dluhových nástrojů v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013, kterou standard TLAC připouští. Výbor by v případě subjektů řešících krizi G-SVI, subjektů řešících krizi v rámci skupin řešících krizi s aktivy převyšujícími 100 miliard EUR (nejvýznamnější banky) a subjektů řešících krizi v rámci skupin řešících krizi s aktivy nižšími než 100 miliard EUR, o nichž se vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize domnívají, že by mohly v případě selhání představovat systémové riziko, měl mít možnost při zohlednění převahy vkladů a absence dluhových nástrojů v modelu financování, omezeného přístupu na kapitálové trhy se způsobilými závazky a závislosti na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky požadovat, aby byla část minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky rovnající se úrovni absorpce ztrát a rekapitalizace podle čl. 27 odst. 7 nařízení (EU) č. 806/2014/EU ve znění tohoto nařízení plněna prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, včetně kapitálu použitého ke splnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU.

(10) Výbor by měl mít možnost snížit na žádost subjektu řešícího krizi část minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, která má být plněna prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, až na hranici, která představuje poměrnou část možného snížení podle čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 ve vztahu k minimálnímu požadavku TLAC stanovenému v témže nařízení. V souladu se zásadou proporcionality by měl mít výbor možnost požadovat, aby byl minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky plněn prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků v rozsahu, v němž celková úroveň požadované podřízenosti ve formě položek kapitálu a způsobilých závazků z důvodu povinnosti institucí a subjektů dodržovat minimální požadavek TLAC, minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky a případně požadavek kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU nepřevyšuje úroveň absorpce ztrát a rekapitalizace podle čl. 27 odst. 7 nařízení (EU) č. 806/2014 ve znění tohoto nařízení nebo výslednou hodnotu vzorce stanoveného tímto nařízením, založeného na obezřetnostních požadavcích v rámci pilíře 1 a pilíře 2 a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, podle toho, co je vyšší.

(11) U konkrétních nejvýznamnějších bank by výbor měl – s výhradou podmínek, které sám posoudí – minimální požadavek podřízenosti omezit na určitou prahovou úroveň, rovněž s přihlédnutím k možnému riziku nepřiměřeného dopadu na model podnikání daných institucí. Tímto omezením by neměla být dotčena možnost

stanovení požadavku podřízenosti nad tento limit prostřednictvím požadavku podřízenosti v rámci pilíře 2, a to rovněž s výhradou podmínek platných pro pilíř 2 a na základě alternativních kritérií, zejména překážek způsobilosti k řešení krize nebo proveditelnosti a důvěryhodnosti strategie řešení krize či rizikovosti instituce.

(12) Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky by měl institucím a subjektům umožňovat absorpci ztrát očekávaných při řešení krize nebo případně v okamžiku neživotaschopnosti a rekapitalizaci po provedení opatření stanovených v plánu řešení krize nebo po vyřešení krize skupiny řešící krizi. Výbor by na základě jimi zvolené strategie řešení krize měl řádně odůvodnit uloženou úroveň minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky a tuto úroveň by měl bez zbytečného odkladu přezkoumat s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU. Uložená úroveň minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by jako taková měla představovat souhrn objemů ztrát očekávaných při řešení krize, který odpovídá požadavkům instituce nebo subjektu na kapitál a rekapitalizační částku, která instituci nebo subjektu umožní, aby po vyřešení krize nebo po uplatnění pravomocí k odpisu nebo konverzi splnily požadavky na kapitál potřebné pro získání povolení k pokračování činností na základě zvolené strategie řešení krize. Rekapitalizační částky by měl výbor upravit směrem dolů či nahoru v případě jakýchkoli změn plynoucích z opatření stanovených v plánu řešení krize.

(13) Výbor by měl mít možnost zvýšit rekapitalizační částku, aby byla zajištěna dostatečná důvěra trhu v danou instituci nebo subjekt po provedení opatření stanovených v plánu řešení krize. Požadovaná úroveň rezervy tržní důvěry by měla instituci nebo subjektu umožnit, aby i nadále splňovaly podmínky pro povolení po náležitou dobu včetně toho, aby instituce nebo subjekt mohly pokrýt náklady na restrukturalizaci svých činností po vyřešení krize a udržet si dostatečnou důvěru trhu. Tato rezerva tržní důvěry by měla být stanovena odkazem na část požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU. Výši rezervy tržní důvěry by měl výbor upravit směrem dolů, pokud je k zajištění dostatečné důvěry trhů dostačující úroveň nižší, nebo směrem nahoru, pokud je nezbytná úroveň vyšší pro zajištění toho, aby po opatřeních stanovených v plánu řešení krize subjekt i nadále splňoval podmínky pro povolení po náležitou dobu a udržel si dostatečnou důvěru trhu.

(14) V souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ([8]) by výbor měl posoudit investorskou základnu nástrojů pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky dané instituce nebo subjektu. Již samotné držení významné části nástrojů pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky dané instituce nebo subjektu neprofesionálními investory, kteří nemuseli obdržet vhodné upozornění na příslušná rizika, může samo o sobě představovat překážku způsobilosti k řešení krize. Pokud navíc velkou část nástrojů pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky určité instituce nebo subjektu drží jiné instituce nebo subjekty, mohly by překážku způsobilosti k řešení krize představovat rovněž systémové dopady odpisu nebo konverze. Pokud výbor konstatuje překážku způsobilosti k řešení krize vyplývající z velikosti a povahy určité investorské základny, měl by mít možnost instituci nebo subjektu doporučit, aby tuto překážku řešily.

(15) Pro zvýšení způsobilosti k řešení krize by výbor měl mít možnost kromě minimálního požadavku TLAC podle nařízení (EU) č. 575/2013 uložit G-SVI i minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky specifický pro jednotlivé instituce. Tento minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky specifický pro jednotlivé instituce by měl být uložen v případě, že minimální požadavek TLAC není dostatečný pro absorpci ztrát a rekapitalizaci G-SVI v rámci zvolené strategie řešení krize.

(16) Při stanovení úrovně minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by výbor měl posoudit míru systémového významu instituce nebo subjektu a potenciální nepříznivý dopad jejich selhání na finanční stabilitu. Měl by zohlednit potřebu rovných podmínek mezi G-SVI a jinými srovnatelnými institucemi nebo subjekty se

([8]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize (Úř. věst. L 184, 8.7.2016, s. 1).

systémovým významem v rámci zúčastněných členských států. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky institucí nebo subjektů, které nejsou G-SVI, ale jejichž systémový význam v rámci zúčastněných členských států je srovnatelný se systémovým významem G-SVI, by se tudíž neměl neúměrně odlišovat od úrovně a složení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky obecně stanoveného pro GSVI.

(17) V souladu s nařízením (EU) č. 575/2013 by instituce nebo subjekty, které jsou určeny jako subjekty řešící krizi, měly podléhat minimálnímu požadavku na kapitál a způsobilé závazky pouze na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi. To znamená, že subjekty řešící krizi by za účelem splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky měly být povinny vydávat externím třetím věřitelům způsobilé nástroje a položky, které by byly použity k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud by se subjekt řešící krizi dostal do režimu řešení krize.

(18) Instituce nebo subjekty, které nejsou subjekty řešícími krizi, by měly minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky plnit na individuální úrovni. Potřeby těchto institucí nebo subjektů s ohledem na absorpci ztrát a rekapitalizaci by měly obecně pokrývat jejich příslušné subjekty řešící krizi prostřednictvím toho, že tyto subjekty řešící krizi získají přímo či nepřímo kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků vydané uvedenými institucemi nebo subjekty, a prostřednictvím jejich odpisu nebo konverze na nástroje účasti, pokud uvedené instituce nebo subjekty již nejsou životaschopné. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který se vztahuje na instituce nebo subjekty, které nejsou subjekty řešícími krizi, by se jako takový měl uplatňovat společně a soudržně s požadavky vztahujícími se na subjekty řešící krizi. To by výboru mělo umožnit řešit krizi skupiny řešící krizi, aniž by byly do procesu řešení krize zahrnuty některé její dceřiné podniky, čímž se zabrání možnému narušení trhu. Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na instituce nebo subjekty, které nejsou subjekty řešícími krizi, by mělo být v souladu se zvolenou strategií řešení krize, a zejména by nemělo měnit vlastnický vztah mezi institucemi nebo subjekty a jejich skupinou řešící krizi poté, co byly uvedené instituce nebo subjekty rekapitalizovány.

(19) Pokud jsou subjekt řešící krizi nebo mateřský podnik a jeho dceřiné podniky usazeny v témže členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi, měl by mít výbor možnost upustit od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, který se vztahuje na uvedené dceřiné podniky, které nejsou subjekty řešícími krizi, nebo jim povolit, aby minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky splnily prostřednictvím zajištěných záruk mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky, které lze aktivovat, pokud jsou splněny časové podmínky rovnocenné podmínkám umožňujícím odpis nebo konverzi způsobilých závazků. Zajištění záruky by mělo být vysoce likvidní s minimálním tržním a úvěrovým rizikem.

(20) Nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví, že příslušné orgány mohou v případě úvěrových institucí trvale přidružených k ústřednímu subjektu (dále jen „kooperativní sítě“) upustit od uplatňování některých požadavků na solventnost a likviditu, jsou-li splněny určité konkrétní podmínky. V zájmu zohlednění specifik takovýchto kooperativních sítí by orgány příslušné k řešení krize měly rovněž mít možnost upustit od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, který se vztahuje na tyto úvěrové instituce a ústřední subjekt, za obdobných podmínek, jako jsou podmínky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013, jsou-li úvěrové instituce a ústřední subjekt usazeny v témže členském státě. Při posuzování podmínek pro řešení krize by výbor měl rovněž mít možnost zacházet s úvěrovými institucemi a ústředním subjektem jako s celkem, a to v závislosti na prvcích mechanismu solidarity. Výbor by měl mít možnost zajistit dodržování externího minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky skupiny řešící krizi jako celku různými způsoby, a to v závislosti na prvcích mechanismu solidarity každé skupiny, započtením způsobilých závazků subjektů, od nichž výbor v souladu s plánem řešení krize požaduje vydání nástrojů způsobilých pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky mimo rámec skupiny řešící krizi.

(21) Jakékoli porušení minimálního požadavku TLAC a minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by mělo být odpovídajícím způsobem řešeno a napraveno příslušnými orgány, vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize a výborem. Jelikož by porušení uvedených požadavků mohlo tvořit překážku způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize, měly by být stávající postupy na odstranění překážek způsobilosti zkráceny tak, aby bylo každé porušení těchto požadavků vyřešeno co nejdříve. Výbor by měl rovněž mít možnost požadovat od institucí nebo subjektů, aby upravily profily splatnosti způsobilých nástrojů a položek a aby připravily a realizovaly plány na obnovení úrovně uvedených požadavků. Výbor by měl dále mít možnost zakázat určitá rozdělení výnosů, pokud se domnívá, že instituce nebo subjekt nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU, je-li zvažován navíc k minimálnímu požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

(22) Toto nařízení dodržuje základní práva a respektuje zásady zakotvené zejména v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na vlastnictví a svobodu podnikání, a je nutno je v souladu s těmito právy a zásadami uplatňovat.

(23) Jelikož cíle tohoto nařízení, tedy stanovení jednotných pravidel pro účely rámce Unie pro ozdravné postupy a řešení krize institucí a subjektů, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout toto nařízení v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(24) S cílem poskytnout dostatečnou dobu k uplatnění tohoto nařízení by se toto nařízení mělo použít od 28. prosince 2020,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 806/2014

Nařízení (EU) č. 806/2014 se mění takto:

1) v článku 3 se odstavec 1 mění takto:

a) bod 21 se nahrazuje tímto:

„21) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 16 nařízení (EU) č. 575/2013 a pro účely použití článku 8, čl. 10 odst. 10, článků 12 až 12k, 21 a 53 tohoto nařízení na skupiny řešící krizi uvedené v bodě 24b písm. b) tohoto odstavce zahrnuje ve vhodných případech úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu, ústřední subjekt jako takový a jejich příslušné dceřiné podniky, přičemž se přihlédne k tomu, jakým způsobem taková skupina řešící krizi splňuje čl. 12f odst. 3 tohoto nařízení;

21a) „významným dceřiným podnikem“ významný dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 135 nařízení (EU) č. 575/2013;“

b) vkládají se nové body, které znějí:

„24a) „subjektem řešícím krizi“ právnická osoba usazená v zúčastněném členském státě, která je v souladu s článkem 8 výborem určena jako subjekt, pro nějž plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize;

24b) „skupinou řešící krizi“:

a) subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které nejsou:

i) samy subjekty řešícími krizi;

ii) dceřinými podniky jiných subjektů řešících krizi, ani

iii) subjekty usazenými ve třetí zemi, které nejsou podle plánu řešení krize zahrnuty do skupiny řešící krizi, a jejich dceřinými podniky; nebo

b) úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu a ústřední subjekt jako takový, pokud alespoň jedna z těchto úvěrových institucí nebo ústřední subjekt jsou subjektem řešícím krizi, a jejich příslušné dceřiné podniky;

24c) „globální systémově významnou institucí“ neboli „G-SVI“ globální systémově významná instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 133 nařízení (EU) č. 575/2013;“

c) vkládá se nový bod, který zní:

„45a) „kmenovým kapitálem tier 1“ kmenový kapitál tier 1 vypočtený v souladu s článkem 50 nařízení (EU) č. 575/2013;“

d) v bodě 48 se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

e) bod 49 se nahrazuje tímto:

„49) „závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ závazky a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kmenového kapitálu tier 1, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 ani nástroji kapitálu tier 2 subjektu uvedeného v článku 2 a které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 27 odst. 3;“

f) vkládají se nové body, které znějí:

„49a) „způsobilými závazky“ závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, které splňují podmínky článku 12c nebo případně čl. 12g odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, a nástroje kapitálu tier 2, které splňují podmínky čl. 72a odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013;

49b) „podřízenými způsobilými nástroji“ nástroje, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, s výjimkou čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení;“

g) doplňuje se nový bod, který zní:

„55) „požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv“ požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU.“;

2) v čl. 7 odst. 3 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v souladu s články 12 až 12k;“;

3) článek 8 se mění takto:

a) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Plán řešení krize stanoví možnosti pro použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize uvedených v tomto nařízení na subjekty uvedené v odstavci 1.“;

b) v odstavci 6 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize, která může výbor přijmout, pokud subjekt uvedený v odstavci 1 splňuje podmínky zahájení řešení krize.

Dotčenému subjektu jsou poskytnuty informace uvedené v odst. 9 písm. a).“;

c) v odstavci 9 se písmena o) a p) nahrazují tímto:

„o) požadavky uvedené v článcích 12f a 12g a lhůtu pro dosažení této úrovně v souladu s článkem 12k;

p) pokud výbor uplatní čl. 12c odst. 4, 5 nebo 7, lhůtu pro dosažení souladu ze strany subjektu řešícího krizi podle článku 12k;“

d) odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„10. Skupinové plány řešení krize obsahují plán řešení krize pro celou skupinu uvedenou v odstavci 1 vedenou mateřským podnikem v Unii usazeným v zúčastněném členském státě a jsou v nich stanovena opatření, která se mají přijmout, pokud jde o:

a) mateřský podnik v Unii;

b) dceřiné podniky, které jsou součástí skupiny a které jsou usazeny v Unii;

c) subjekty uvedené v čl. 2 písm. b) a

d) s výhradou článku 33 dceřiné podniky, které jsou součástí skupiny a které jsou usazeny mimo Unii.

Plán řešení krize v souladu s opatřeními uvedenými v prvním pododstavci stanoví pro každou skupinu subjekty řešící krizi a skupiny řešící krizi.“;

e) v odstavci 11 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) uvádí opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k subjektu řešícímu krizi podle scénářů uvedených v odstavci 6, a důsledky těchto opatření k řešení krize pro ostatní subjekty skupiny, mateřský podnik a dceřiné instituce uvedené v odstavci 1;

aa) pokud skupina uvedená v odstavci 1 zahrnuje více než jednu skupinu řešící krizi, uvádí opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k subjektům řešícím krizi každé skupiny řešící krizi a důsledky těchto opatření k řešení krize na všechny tyto subjekty:

i) ostatní subjekty skupiny, které patří do téže skupiny řešící krizi;

ii) ostatní skupiny řešící krizi;

b) analyzuje, do jaké míry by nástroje a pravomoci k řešení krize mohly být koordinovaně použity a vykonány ve vztahu k subjektům řešícím krizi usazeným v Unii, včetně opatření usnadňujících koupi skupiny jako celku třetí stranou, popřípadě oddělené linie podnikání nebo činnosti provozované několika subjekty skupiny, nebo koupi konkrétních subjektů skupiny anebo skupiny řešící krizi, a určí možné překážky pro koordinované řešení krize;“

f) v odstavci 12 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Revize podle prvního pododstavce tohoto odstavce se provádí po provedení opatření k řešení krize či výkonu pravomocí uvedených v článku 21.

Při stanovování lhůt uvedených v odst. 9 písm. o) a p) tohoto článku za okolností uvedených v třetím pododstavci tohoto odstavce vezme výbor v úvahu lhůtu pro splnění požadavku uvedeného v článku 104b směrnice 2013/36/EU.“;

4) článek 10 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Má se za to, že skupina je způsobilá pro řešení krize, pokud výbor může buď subjekty skupiny proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení, nebo řešit krizi těchto subjektů skupiny použitím nástrojů k řešení krize a výkonem pravomocí k řešení krize ve vztahu k subjektům řešícím krizi v této skupině, přičemž se v co nejvyšší míře brání závažným nepříznivým důsledkům pro finanční systémy členských států, v nichž se subjekty skupiny nacházejí, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i širší finanční nestabilitě nebo událostem se systémovým dopadem – s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných těmito subjekty skupiny buď snadným včasným oddělením, nebo jinými prostředky.

Výbor oznámí EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že skupina není způsobilá pro řešení krize.

V případech, kde se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi, posoudí výbor v souladu s tímto článkem způsobilost k řešení krize u každé této skupiny řešící krizi.

Posouzení uvedené v prvním pododstavci se provádí nad rámec posouzení způsobilosti k řešení krize u celé skupiny.“;

b) v odstavci 9 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Do dvou týdnů od data doručení zprávy vypracované v souladu s odstavcem 7 tohoto článku navrhne subjekt výboru možná opatření a harmonogram jejich provedení k zajištění toho, aby subjekt nebo mateřský podnik splňoval ustanovení článku 12f nebo 12g a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, vyskytne-li se podstatná překážka způsobilosti k řešení krize v důsledku těchto situací:

(i) subjekt splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li tento zvažován navíc ke každému z požadavků uvedených v čl. 141a odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2013/36/EU, avšak nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li zvažován navíc k požadavkům uvedeným v článcích 12d a 12e tohoto nařízení při výpočtu v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, nebo

ii) subjekt nesplňuje požadavky uvedené v článcích 92a a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo požadavky uvedené v článcích 12d a 12e tohoto nařízení.

Při navrhování harmonogramu pro provedení opatření podle druhého pododstavce subjekt zohlední důvody pro vznik podstatné překážky. Výbor po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB posoudí, zda tato opatření dotyčnou podstatnou překážku účinně řeší či odstraňují.“;

c) odstavec 11 se mění takto

i) v písmenech i) a j) se slova „článek 12“ nahrazují slovy „články 12f a 12g“ v příslušném mluvnickém tvaru;

ii) doplňují se nová písmena, která znějí:

„k) požadovat, aby subjekt předložil plán na obnovení souladu s požadavky článků 12f a 12g tohoto nařízení vyjádřenými jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a případně s požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv, a s požadavky článku 12f nebo 12g tohoto nařízení vyjádřenými jako procento celkové míry expozic podle článků 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013;

l) pro účely zajištění trvalého souladu s článkem 12f nebo 12g požadovat, aby subjekt změnil profil splatnosti:

i) kapitálových nástrojů po obdržení souhlasu příslušných orgánů včetně ECB a

ii) způsobilých závazků uvedených v článku 12c a v čl. 12g odst. 2 písm. a).“

5) vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 10a*

Pravomoc zakázat určitá rozdělení výnosů

1. Nachází-li se subjekt v situaci, kdy splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li zvažován navíc ke každému z požadavků uvedených v čl. 141a odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2013/36/EU, avšak nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li zvažován navíc k požadavkům uvedeným v článcích 12d a 12e tohoto nařízení, při výpočtu v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, má výbor v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku pravomoc subjektu zakázat, aby rozdělil vyšší než nejvyšší rozdělitelnou částku související s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (M-MDA), vypočtenou v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, na základě některého z těchto postupů:

a) rozdělení výnosů souvisejících s kmenovým kapitálem tier 1;

b) vytvoření závazku k výplatě pohyblivé složky odměny nebo zvláštních důchodových dávek nebo k výplatě pohyblivé složky odměny, pokud tento závazek k výplatě vznikl v době, kdy subjekt nesplňoval požadavek kombinovaných kapitálových rezerv;

c) provedení platby na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1.

Nachází-li se subjekt v situaci uvedené v prvním pododstavci, neprodleně o tom informuje vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize a výbor.

2. V situaci uvedené v odstavci 1 výbor po konzultaci s příslušnými orgány, ve vhodných případech včetně ECB, bez zbytečného odkladu posoudí, zda je třeba vykonat pravomoc podle odstavce 1, přičemž zohlední všechny tyto aspekty:

a) důvod, dobu trvání a rozsah nesplnění požadavku a jeho dopad na způsobilost k řešení krize;

b) vývoj finanční situace subjektu a pravděpodobnost, že by v dohledné budoucnosti subjekt mohl splnit podmínku uvedenou v čl. 18 odst. 1 písm. a);

c) šanci, že subjekt bude v přiměřené lhůtě schopen zajistit soulad s požadavky uvedenými v odstavci 1;

d) není-li subjekt schopen nahradit závazky, které přestaly splňovat kritéria způsobilosti nebo splatnosti stanovená v článcích 72b a 72c nařízení (EU) č. 575/2013, článku 12c nebo čl. 12g odst. 2 tohoto nařízení, zda je tato skutečnost individuální povahy, nebo je způsobena narušením na úrovni celého trhu;

e) zda je výkon pravomoci uvedené v odstavci 1 nejvhodnějším a nejpřiměřenějším prostředkem k řešení situace dotčeného subjektu s ohledem na potenciální dopad na jeho finanční situaci a způsobilost k řešení krize.

Výbor provádí opětovné posouzení toho, zda je třeba vykonat pravomoc podle odstavce 1, nejméně jednou měsíčně, dokud se subjekt nadále nachází v situaci uvedené v odstavci 1.

3. Pokud výbor shledá, že se subjekt nadále nachází v situaci uvedené v odstavci 1 i devět měsíců poté, co byla tato situace subjektem oznámena, vykoná po konzultaci s příslušnými orgány, ve vhodných případech včetně ECB, pravomoc podle odstavce 1, s výjimkou případů, kdy po posouzení shledá, že jsou splněny nejméně dvě z následujících podmínek:

a) k nesplnění požadavku došlo z důvodu vážného narušení fungování finančních trhů, což vede k rozsáhlému napětí na finančních trzích v několika segmentech finančních trhů;

b) narušení uvedené v písmenu a) vede nejen ke zvýšené cenové volatilitě kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků subjektu nebo ke zvýšeným nákladům pro subjekt, ale má také za následek plné nebo částečné uzavření trhů, což danému subjektu znemožňuje vydávat na těchto trzích kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků;

c) uzavření trhu uvedené v písmenu b) je pozorováno nejen u dotčeného subjektu, ale i u několika dalších subjektů;

d) narušení uvedené v písmenu a) brání dotčenému subjektu ve vydávání kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků postačujícímu k nápravě nesplnění požadavku; nebo

e) výkon pravomoci podle odstavce 1 vede k nepříznivým vedlejším účinkům pro část bankovního sektoru, což by mohlo narušit finanční stabilitu.

Uplatňuje-li se výjimka uvedená v prvním pododstavci, výbor informuje o svém rozhodnutí příslušné orgány, ve vhodných případech včetně ECB, a své důvody písemně vysvětlí.

Výbor provádí každý měsíc opětovné posouzení, zda se uplatňuje výjimka uvedená v prvním pododstavci.

4. M-MDA se vypočítá vynásobením součtu vypočteného v souladu s odstavcem 5 činitelem určeným v souladu s odstavcem 6. M-MDA se sníží o částku vyplývající z opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c).

5. Součet, jenž se má vynásobit podle odstavce 4, se skládá z:

a) předběžných zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb vyplývajících z opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

plus

b) výročních zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb vyplývajících z opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

minus

c) částky, které by bylo nutno zaplatit na dani, pokud by částky uvedené pod písmeny a) a b) tohoto odstavce zůstaly nerozděleny.

6. Činitel uvedený v odstavci 4 se určí takto:

a) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění žádného z požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v článcích 12d a 12e tohoto nařízení, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází v prvním (tj. nejnižším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0;

b) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění žádného z požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v článcích 12d a 12e tohoto nařízení, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází v druhém kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,2;

c) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v článcích 12d a 12e tohoto nařízení, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází ve třetím kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,4;

d) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v článcích 12d a 12e tohoto nařízení, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází ve čtvrtém (tj. nejvyšším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,6.

Dolní a horní hranice každého kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv se vypočítají takto:

$$\text{Dolní hranice kvartilu} = \frac{\text{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Horní hranice kvartilu} = \frac{\text{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \times Q_n$$

kde „Q_n“ = pořadové číslo daného kvartilu.“;

6) článek 12 se nahrazuje tímto:

„*Článek 12*

Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky

1. Výbor po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB určí, s výhradou pravomocí k odpisu a konverzi, požadavky na kapitál a způsobilé závazky podle článků 12a až 12i, které mají trvale splňovat subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 2 a subjekty a skupiny uvedené v čl. 7 odst. 4 písm. b) a v čl. 7 odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení.

2. Subjekty uvedené v odstavci 1, včetně subjektů, které jsou součástí skupin, podávají vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize zúčastněného členského státu, v němž jsou usazeny, informace podle čl. 45i odst. 1, 2 a 4 směrnice 2014/59/EU.

Vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize předá informace uvedené v prvním pododstavci bez zbytečného odkladu výboru.

3. Při vypracovávání plánů řešení krize v souladu s článkem 9 určí vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize po konzultaci s příslušnými orgány, s výhradou pravomocí k odpisu a konverzi, požadavky na kapitál a způsobilé závazky podle článků 12a až 12i, které mají trvale splňovat subjekty uvedené v čl. 7 odst. 3. V této souvislosti se použije postup stanovený v článku 31.

4. Výbor rozhodne o určení uvedeném v odstavci 1 tohoto článku souběžně s vypracováním a udržováním plánů řešení krize podle článku 8.

5. Výbor sdělí své rozhodnutí o určení minimálního požadavku vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plní pokyny výboru v souladu s článkem 29. Výbor vyžaduje, aby vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize ověřily a zajistily, že subjekty a skupiny dodržují požadavky na kapitál a způsobilé závazky stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

6. Výbor informuje ECB a EBA o požadavcích na kapitál a způsobilé závazky, které určil pro každý subjekt a každou skupinu podle odstavce 1.

7. K zajištění účinného a jednotného uplatňování tohoto článku vydá výbor obecné směry a vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pokyny ve vztahu ke konkrétním subjektům nebo skupinám.

Článek 12a

Uplatnění a výpočet minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby subjekty uvedené v čl. 12 odst. 1 a 3 trvale splňovaly požadavky na kapitál a způsobilé závazky, jsou-li vyžadovány tímto článkem a články 12b až 12i a v souladu s nimi.

2. Požadavek uvedený v odstavci 1 tohoto článku se vypočítá v souladu s čl. 12d odst. 3, 4 nebo případně odst. 6 jako výše kapitálu a způsobilých závazků a vyjádří se jako procento:

a) celkového objemu rizikové expozice příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a

b) celkové míry expozic příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, vypočtené v souladu s články 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 12b

Osvobození od minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Bez ohledu na článek 12a výbor osvobodí hypoteční úvěrové instituce financované krytými dluhopisy, které podle vnitrostátního práva nesmějí přijímat vklady, od požadavku stanoveného v čl. 12a odst. 1, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) tyto instituce budou zlikvidovány ve vnitrostátním úpadkovém řízení nebo v jiných řízeních stanovených pro tyto instituce a prováděných v souladu s článkem 38, 40 nebo 42 směrnice 2014/59/EU a

b) řízení uvedená v písmenu a) zajišťují, že věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesou ztráty způsobem, který dosahuje účelů řešení krize.

2. Instituce osvobozené od požadavku uvedeného v čl. 12 odst. 1 nejsou součástí konsolidace uvedené v čl. 12f odst. 1.

Článek 12c

Způsobilé závazky v případě subjektů řešících krizi

1. Závazky se do výše kapitálu a způsobilých závazků subjektů řešících krizi zahrnou pouze tehdy, pokud splní podmínky uvedené v těchto článcích nařízení (EU) č. 575/2013:

a) v článku 72a;

b) v článku 72b s výjimkou odst. 2 písm. d) a

c) v článku 72c.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce platí, že odkazuje-li toto nařízení na požadavky podle článků 92a nebo 92b nařízení (EU) č. 575/2013, sestávají způsobilé závazky pro účely uvedených článků ze způsobilých závazků ve smyslu článku 72k uvedeného nařízení určených v souladu s částí druhou hlavou I kapitolou 5a uvedeného nařízení.

2. Závazky, které plynou z dluhových nástrojů s vloženými deriváty, jako jsou strukturované dluhopisy, a které splňují podmínky odst. 1 prvního pododstavce, s výjimkou čl. 72a odst. 2 písm. l) nařízení (EU) č. 575/2013, se zahrnují do výše kapitálu a způsobilých závazků pouze v případě, že je splněna jedna z těchto podmínek:

a) výše jistiny závazku plynoucího z dluhového nástroje je známa v době vydání, je fixní nebo rostoucí a není ovlivněna vloženým derivátovým prvkem a celková výše závazku plynoucího z dluhového nástroje včetně vloženého derivátu může být denně oceňována podle situace na aktivním a likvidním oboustranném trhu pro rovnocenný nástroj bez úvěrového rizika v souladu s články 104 a 105 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo

b) dluhový nástroj zahrnuje smluvní podmínku, která stanoví, že hodnota pohledávky v případě platební neschopnosti emitenta a řešení krize emitenta je fixní nebo rostoucí a nepřevyšuje původně splacenou částku závazku.

Dluhové nástroje uvedené v prvním pododstavci, včetně jejich vložených derivátů, nejsou předmětem žádné dohody o započtení a ocenění těchto nástrojů nepodléhá čl. 49 odst. 3 směrnice 2014/59/EU.

Závazky uvedené v prvním pododstavci se do výše kapitálu a způsobilých závazků zahrnují pouze ve vztahu k té části závazku, která odpovídá částce jistiny uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo fixní či rostoucí částce uvedené v prvním pododstavci písm. b).

3. Pokud jsou závazky vydány dceřiným podnikem usazeným v Unii, stávajícímu akcionáři, jenž není součástí téže skupiny řešící krizi, a tento dceřiný podnik je součástí téže skupiny řešící krizi jako subjekt řešící krizi, tyto závazky se zahrnují do výše kapitálu a způsobilých závazků dotčeného subjektu řešícího krizi, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) jsou vydány v souladu s čl. 12g odst. 2 písm. a);

b) výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi podle článku 21 ve vztahu k takovým závazkům nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

c) tyto závazky nepřekročí částku určenou odečtením:

   i) součtu výše závazků vydaných subjektu řešícímu krizi a zakoupených tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi a výše kapitálových nástrojů vydaných v souladu s čl. 12g odst. 2 písm. b) od

   ii) částky požadované podle čl. 12g odst. 1.

4. Aniž je dotčen minimální požadavek podle čl. 12d odst. 4 nebo čl. 12e odst. 1 písm. a), výbor z vlastního podnětu po konzultaci s vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize nebo na základě návrhu vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize zajistí, že subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 12d odst. 4 nebo 5, splní část požadavku uvedeného v článku 12f ve výši 8 % celkových závazků včetně kapitálu prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku. Výbor může povolit, aby subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 12d odst. 4 nebo 5, splnily úroveň nižší než 8 % celkových závazků včetně kapitálu, ale vyšší, než je částka vypočtená podle vzorce (1-X1/X2) x8 % celkových závazků včetně kapitálu, prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, kde s ohledem na možné snížení podle čl. 72b odst. 3 uvedeného nařízení:

X1 = 3,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013; a

X2 = součet 18 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a výše požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

Pokud u subjektů řešících krizi, na které se vztahuje čl. 12d odst. 4, vede uplatnění prvního pododstavce tohoto odstavce k požadavku, který převyšuje 27 % celkového objemu rizikové expozice, sníží výbor u dotčeného subjektu řešícího krizi část požadavku uvedeného v článku 12f, která má být splněna prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, na částku rovnající se 27 % celkového objemu rizikové expozice, pokud výbor dospěl v hodnocení k závěru, že:

a) přístup k fondu není v plánu řešení krize uvažován jako způsob vyřešení krize daného subjektu řešícího krizi, a

b) neplatí-li písmeno a), požadavek uvedený v článku 12f umožňuje danému subjektu řešícímu krizi splnit požadavek uvedený v čl. 27 odst. 7.

Výbor při hodnocení uvedeném v druhém pododstavci rovněž přihlédne k riziku nepřiměřeného dopadu na model podnikání dotčeného subjektu řešícího krizi.

V případě subjektů řešících krizi, na něž se vztahuje čl. 12d odst. 5, se druhý pododstavec tohoto odstavce nepoužije.

5. U subjektů řešících krizi, které nejsou G-SVI ani subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 12d odst. 4 nebo 5, může výbor buď z vlastního podnětu po konzultaci s vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize, nebo na základě návrhu vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize rozhodnout o tom, že část požadavku uvedeného v článku 12f až do výše 8 % celkových závazků včetně kapitálu subjektu nebo do výše částky vypočtené podle vzorce uvedeného v odstavci 7 tohoto článku, podle toho, co je vyšší, musí být splněna prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) nepodřízené závazky uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku mají ve vnitrostátní hierarchii stanovené pro případ platební neschopnosti stejný stupeň priority jako určité závazky, které jsou vyloučeny z uplatnění pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 27 odst. 3 nebo 5;

b) existuje riziko, že v důsledku plánovaného uplatnění pravomocí k odpisu a konverzi na nepodřízené závazky, které nejsou vyloučeny z uplatnění těchto pravomocí v souladu s čl. 27 odst. 3 nebo 5, vzniknou věřitelům pohledávek vyplývajících z těchto závazků větší ztráty, než jaké by jim vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadkového řízení;

c) výše kapitálu a jiných podřízených závazků nepřekračuje hodnotu nutnou pro zajištění toho, aby věřitelům uvedeným v písmeni b) nevznikaly ztráty vyšší, než jaké by jim jinak vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadkového řízení.

Určí-li výbor, že v rámci třídy závazků zahrnující způsobilé závazky představuje výše závazků, které jsou nebo budou s přiměřenou pravděpodobností z uplatňování pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 27 odst. 3 nebo 5 vyloučeny, celkem více než 10 % dané třídy, posoudí riziko uvedené v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce.

6. Pro účely odstavců 4, 5 a 7 se derivátové závazky zahrnují do celkových závazků na základě toho, že se plně uznávají práva protistrany na započtení.

Kapitál subjektu řešícího krizi použitý ke splnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv je způsobilý ke splnění požadavků uvedených v odstavcích 4, 5 a 7.

7. Odchylně od odstavce 3 tohoto článku může výbor rozhodnout, že subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 12d odst. 4 nebo 5 tohoto nařízení, splní požadavek uvedený v článku 12f tohoto nařízení prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, pokud v důsledku povinnosti subjektu řešícího krizi splnit požadavek kombinovaných kapitálových rezerv a požadavky uvedené v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013, čl. 12d odst. 4 a článku 12f tohoto nařízení nepřesahuje součet tohoto kapitálu, nástrojů a závazků vyšší z těchto hodnot:

a) 8 % celkových závazků včetně kapitálu subjektu, nebo

b) částku vypočtenou podle vzorce Ax2+Bx2+C, kde A, B a C odpovídají těmto částkám:

A = částka vyplývající z požadavku uvedeného v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013;

B = částka vyplývající z požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU;

C = částka vyplývající z požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

8. Výbor může vykonávat pravomoc podle odstavce 7 tohoto článku ve vztahu k subjektům řešícím krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty, na které se vztahuje čl. 12d odst. 4 nebo 5, a jež splňují jednu z podmínek stanovených v druhém pododstavci tohoto odstavce, až vůči 30 % z celkového počtu všech subjektů řešících krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty, na které se vztahuje čl. 12d odst. 4 nebo 5, pro které výbor určí požadavek uvedený v článku 12f.

Výbor posoudí uvedené podmínky takto:

a) při předcházejícím posouzení způsobilosti k řešení krize byly zjištěny podstatné překážky této způsobilosti a buď:

i) v harmonogramu požadovaném výborem nebylo po uplatnění opatření uvedených v čl. 10 odst. 11 přijato žádné nápravné opatření, nebo

ii) zjištěnou podstatnou překážku nelze odstranit uplatněním žádného z opatření uvedených v čl. 10 odst. 11 a výkon pravomoci podle odstavce 7 tohoto článku by částečně nebo úplně vyvážil nepříznivý dopad této podstatné překážky na způsobilost k řešení krize, nebo

b) výbor se domnívá, že proveditelnost a důvěryhodnost upřednostňované strategie řešení krize subjektu řešícího krizi je omezená, s ohledem na velikost subjektu a jeho propojenost s jinými subjekty, na povahu, rozsah, rizika a složitost jeho činností a na jeho právní status a vlastnickou strukturu, nebo

c) požadavek uvedený v článku 104a směrnice 2013/36/EU odráží skutečnost, že subjekt řešící krizi, který je G-SVI nebo subjektem, na který se vztahuje čl. 12d odst. 4 nebo 5 tohoto nařízení, je mezi 20 % nejrizikovějších institucí, pro které výbor určí požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 tohoto nařízení.

Pro účely procentní hodnoty uvedené v prvním a druhém pododstavci zaokrouhlí výbor číslo vyplývající z příslušného výpočtu na nejbližší celé číslo.

9. Po konzultaci příslušných orgánů včetně ECB přijme výbor rozhodnutí podle odstavců 5 nebo 7.

Při přijímání uvedených rozhodnutí výbor rovněž zohlední:

a) hloubku trhu pro kapitálové nástroje a podřízené způsobilé nástroje subjektu řešícího krizi, stanovování ceny takových nástrojů, pokud existují, a dobu potřebnou k provedení operací nezbytných pro dosažení souladu s uvedeným rozhodnutím;

b) hodnotu nástrojů způsobilých závazků splňujících všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností kratší než jeden rok k datu rozhodnutí za účelem provedení kvantitativních úprav požadavků uvedených v odstavcích 5 a 7 tohoto článku;

c) dostupnost a hodnotu nástrojů, které splňující všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. d) uvedeného nařízení;

d) skutečnost, zda závazky, které jsou vyloučeny z uplatňování pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 27 odst. 3 nebo 5 a v běžném úpadkovém řízení řazeny na stejnou pozici jako nejvýše řazené způsobilé závazky nebo na pozici nižší, dosahují významné hodnoty ve srovnání s kapitálem a způsobilými závazky subjektu řešícího krizi. Pokud hodnota vyloučených závazků nepřesahuje 5 % výše kapitálu a způsobilých závazků subjektu řešícího krizi, tato vyloučená hodnota se nepovažuje za významnou. Nad uvedenou prahovou hodnotou posoudí významnost vyloučených závazků výbor;

e) model podnikání, model financování a rizikový profil subjektu řešícího krizi, jakož i jeho stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství, a

f) dopad nákladů spojených s případnou restrukturalizací na rekapitalizaci subjektu řešícího krizi.

Článek 12d

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 určí výbor po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB na základě těchto kritérií:

a) potřeby zajistit, aby mohla být krize skupiny řešící krizi řešena použitím nástrojů k řešení krize ve vztahu k subjektu řešícímu krizi, případně včetně nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, způsobem, který dosahuje účelu řešení krize;

b) potřeby ve vhodných případech zajistit, aby subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi nebo subjekty uvedenými v čl. 12 odst. 1 a 3, nikoliv však subjekty řešícími krizi, měly dostatečný kapitál a způsobilé závazky k tomu, aby zajistily, že pokud by na ně byl aplikován nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo pravomoci k odpisu a konverzi, mohly by být ztráty absorbovány a celkový kapitálový poměr a případně pákový poměr příslušných subjektů by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;

c) potřeby zajistit, aby v případě, že by podle plánu řešení krize určité třídy způsobilých závazků mohly být z rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučeny podle čl. 27 odst. 5 tohoto nařízení nebo by mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, měl subjekt řešící krizi dostatečný kapitál a jiné způsobilé závazky k absorbování ztrát a obnově svého celkového kapitálového poměru a případně pákového poměru na úroveň nezbytnou k tomu, aby subjekt nadále splňoval podmínky pro povolení a pokračoval v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;

d) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikovému profilu subjektu;

e) rozsahu, v jakém by selhání subjektu mělo nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu, mimo jiné prostřednictvím šíření krize na další instituce nebo subjekty v důsledku jeho propojenosti s těmito dalšími institucemi nebo subjekty nebo se zbytkem finančního systému.

2. V případě, kdy plán řešení krize stanoví, že je třeba provést opatření k řešení krize nebo v souladu s příslušným scénářem uvedeným v čl. 8 odst. 6 uplatnit pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků v souladu s článkem 21, musí se požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 rovnat částce dostatečné k zajištění toho, že:

a) očekávané ztráty subjektu budou plně absorbovány („absorpce ztráty“);

b) subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi nebo subjekty uvedenými v čl. 12 odst. 1 a 3, nikoliv však subjekty řešícími krizi, jsou rekapitalizovány na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU, směrnice 2014/65/EU nebo rovnocenného legislativního aktu, po náležitou dobu nepřesahující jeden rok („rekapitalizace“).

V případech, kdy plán řešení krize stanoví, že subjekt má být likvidován v běžném úpadkovém řízení nebo jiném rovnocenném vnitrostátním řízení, výbor posoudí, zda je opodstatněné omezit požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 pro tento subjekt, tak aby nepřekročil částku dostatečnou pro absorpci ztrát v souladu s prvním pododstavcem písm. a).

Výbor ve svém posouzení zejména vyhodnotí možný dopad omezení uvedeného ve druhém pododstavci na finanční stabilitu a na riziko šíření krize ve finančním systému.

3. Pokud jde o subjekty řešící krizi, částka uvedená v odst. 2 prvním pododstavci činí:

a) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 12a odst. 1, v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. a), součet:

   i) objemu ztrát, které mají být absorbovány při řešení krize, odpovídajícího požadavkům na subjekt řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU; a

   ii) rekapitalizační částky, která skupině řešící krizi vycházející z řešení krize umožňuje, aby obnovila soulad s požadavkem na celkový kapitálový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a s požadavkem článku 104a směrnice 2013/36/EU na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi po provedení upřednostňované strategie k řešení krize, a

b) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 12a odst. 1, v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. b), součet:

   i) objemu ztrát, které mají být absorbovány při řešení krize, odpovídajícího požadavku na pákový poměr pro subjekt řešící krizi podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi, a

   ii) rekapitalizační částky, která skupině řešící krizi vycházející z řešení krize umožňuje, aby obnovila soulad s požadavkem na pákový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi po provedení upřednostňované strategie k řešení krize.

Pro účely čl. 12a odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočtená v souladu s prvním pododstavcem písm. a) tohoto odstavce děleno celkovým objemem rizikové expozice.

Pro účely čl. 12a odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočtená v souladu s prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce děleno celkovou mírou expozic.

Při stanovování individuálního požadavku podle prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce zohlední výbor požadavky uvedené v čl. 27 odst. 7.

Při stanovování rekapitalizačních částek uvedených v předcházejících pododstavcích výbor:

a) využije nejnovější vykázané hodnoty příslušného celkového objemu rizikové expozice nebo příslušné celkové míry expozic upravené s ohledem na jakékoli změny vyplývající z opatření k řešení krize stanovených v plánu řešení krize a

b) po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB upraví částku odpovídající stávajícímu požadavku uvedenému v článku 104a směrnice 2013/36/EU směrem dolů nebo nahoru, aby určil požadavek, který se má uplatnit na subjekt řešící krizi po provedení upřednostňované strategie k řešení krize.

Výbor má možnost zvýšit požadavek uvedený v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) o vhodnou částku nezbytnou k zajištění toho, aby si subjekt po vyřešení krize na náležitou dobu nepřesahující jeden rok mohl udržet dostatečnou důvěru trhu.

Použije-li se šestý pododstavec tohoto odstavce, rovná se částka v něm uvedená požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, který se má použít po uplatnění nástrojů k řešení krize, sníženému o částku uvedenou v čl. 128 bodě 6 písm. a) směrnice 2013/36/EU.

Částka uvedená v šestém pododstavci tohoto odstavce se upraví směrem dolů, pokud výbor po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB rozhodne, že by bylo proveditelné a důvěryhodné, aby po provedení strategie řešení krize k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 12 odst. 1 i jejího přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z fondu v souladu s čl. 27 odst. 7 a čl. 76 odst. 3 postačovala nižší částka. Uvedená částka se upraví směrem nahoru, pokud výbor po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB rozhodne, že k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 12 odst. 1 i jejich přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z fondu v souladu s čl. 27 odst. 7 a čl. 76 odst. 3 je po náležitou dobu nepřesahující jeden rok nezbytná vyšší částka.

4. Pokud jde o subjekty řešící krizi, na které se nevztahuje článek 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a které jsou součástí skupiny řešící krizi, jejíž celková aktiva převyšují 100 miliard EUR, rovná se výše požadavku uvedeného v odstavci 3 tohoto článku přinejmenším:

a) 13,5 % při výpočtu v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. a) a

b) 5 % při výpočtu v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. b).

Odchylně od článku 12c subjekty řešící krizi uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce splní výši požadavku uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce, která se rovná 13,5 % při výpočtu v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. a) a 5 % při výpočtu v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. b), prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v čl. 12c odst. 3 tohoto nařízení.

5. Na žádost vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize subjektu řešícího krizi uplatní výbor požadavky stanovené v odstavci 4 tohoto článku vůči subjektu řešícímu krizi, na který se nevztahuje článek 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a který je součástí skupiny řešící krizi s celkovými aktivy nižšími než 100 miliard EUR a který vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize vyhodnotil, že by s přiměřenou pravděpodobností mohl v případě selhání představovat systémové riziko.

Při přijímání rozhodnutí o vznesení žádosti podle prvního pododstavce tohoto odstavce vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize zohlední:

a) převahu vkladů a absenci dluhových nástrojů v modelu financování;

b) rozsah, v jakém je omezen přístup na kapitálové trhy se způsobilými závazky;

c) rozsah, v jakém subjekt řešící krizi závisí na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění požadavku uvedeného v článku 12f.

Neexistencí žádosti vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize podle prvního pododstavce tohoto odstavce není dotčeno jakékoli rozhodnutí výboru podle čl. 12c odst. 5.

6. Pokud jde o subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, výše požadavku uvedená v odst. 2 prvním pododstavci činí:

a) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 12a odst. 1, v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. a), součet:

   i) objemu ztrát, které mají být absorbovány, odpovídajícího požadavkům na subjekt uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU a

   ii) rekapitalizační částky, která subjektu umožňuje obnovit soulad s požadavkem na celkový kapitálový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a s požadavkem uvedeným v článku 104a směrnice 2013/36/EU po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 21 tohoto nařízení nebo po řešení krize skupiny řešící krizi, a

b) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 12a odst. 1, v souladu s čl. 12a odst. 2 písm. b), součet:

   i) objemu ztrát, které mají být absorbovány, odpovídajícího požadavku na pákový poměr pro subjekt uvedenému v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a

   ii) rekapitalizační částky, která subjektu umožňuje obnovit soulad s požadavkem na pákový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 21 tohoto nařízení nebo po řešení krize skupiny řešící krizi.

Pro účely čl. 12a odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočtená v souladu s prvním pododstavcem písm. a) tohoto odstavce děleno celkovým objemem rizikové expozice.

Pro účely čl. 12a odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočtená v souladu s prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce děleno celkovou mírou expozic.

Při stanovování individuálního požadavku podle prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce zohlední výbor požadavky uvedené v čl. 27 odst. 7.

Při stanovování rekapitalizačních částek uvedených v prvním pododstavci písm. a) bodu ii) výbor:

a) využije nejnovější vykázané hodnoty příslušného celkového objemu rizikové expozice nebo příslušné celkové míry expozic upravené s ohledem na jakékoli změny vyplývající z opatření stanovených v plánu řešení krize a

b) po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB upraví částku odpovídající stávajícímu požadavku uvedenému v článku 104a směrnice 2013/36/EU směrem dolů nebo nahoru, aby určil požadavek, který se má uplatnit na příslušný subjekt po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 21 tohoto nařízení nebo po řešení krize skupiny řešící krizi.

Výbor má možnost zvýšit požadavek uvedený v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) tohoto odstavce o vhodnou částku nezbytnou k zajištění toho, aby si subjekt po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 21 na náležitou dobu nepřesahující jeden rok mohl udržet dostatečnou důvěru trhu.

Použije-li se šestý pododstavec tohoto odstavce, rovná se částka v něm uvedená požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, který se má použít po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 21 tohoto nařízení nebo po řešení krize skupiny řešící krizi, sníženému o částku uvedenou v čl. 128 bodě 6 písm. a) směrnice 2013/36/EU.

Částka uvedená v šestém pododstavci tohoto odstavce se upraví směrem dolů, pokud výbor po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB rozhodne, že by bylo proveditelné a důvěryhodné, aby po výkonu pravomocí uvedených v článku 21 nebo po řešení krize skupiny řešící krizi k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 12 odst. 1 i jejich přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z fondu v souladu s čl. 27 odst. 7

a čl. 76 odst. 3 postačovala nižší částka. Uvedená částka se upraví směrem nahoru, pokud výbor po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB rozhodne, že k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 12 odst. 1 i jejich přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z fondu v souladu s čl. 27 odst. 7 a čl. 76 odst. 3 je po náležitou dobu nepřesahující jeden rok nezbytná vyšší částka.

7. V případech, kdy výbor očekává, že určité třídy způsobilých závazků budou s přiměřenou pravděpodobností zcela nebo zčásti vyloučeny z procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 27 odst. 5 nebo by mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 se splní prostřednictvím kapitálu nebo jiných způsobilých závazků dostatečných k:

a) pokrytí hodnoty vyloučených závazků určených podle čl. 27 odst. 5;

b) splnění podmínek uvedených v odstavci 2.

8. Každé rozhodnutí výboru uložit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle tohoto článku obsahuje zdůvodnění tohoto rozhodnutí, včetně úplného posouzení prvků uvedených v odstavcích 2 až 7 tohoto článku, a výbor je bez zbytečného odkladu přezkoumá s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU.

9. Pro účely odstavců 3 a 6 tohoto článku se kapitálové požadavky vykládají v souladu s tím, jak příslušný orgán uplatňuje přechodná ustanovení v části desáté hlavě I kapitolách 1, 2 a 4 nařízení (EU) č. 575/2013 a v ustanoveních vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádějí možnosti poskytnuté příslušným orgánům uvedeným nařízením.

Článek 12e

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro subjekty řešící krizi patřící k G-SVI a unijní významné dceřiné podniky mimounijních G-SVI

1. Požadavek podle čl. 12a odst. 1 pro subjekt řešící krizi, který je G-SVI nebo součástí G-SVI, zahrnuje:

a) požadavky uvedené v článcích 92a a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 a

b) jakýkoli dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jejž výbor určí specificky pro tento subjekt v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

2. Požadavek podle čl. 12a odst. 1 pro unijní významný dceřiný podnik mimounijní G-SVI zahrnuje:

a) požadavky uvedené v článcích 92b a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 a

b) jakýkoli dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jejž výbor určí specificky pro tento významný dceřiný podnik v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, který má splnit prostřednictvím kapitálu a závazků, jež splňují podmínky článku 12g a čl. 92b odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Výbor uloží dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) pouze:

a) v případě, že požadavek uvedený v odst. 1 písm. a) nebo v odst. 2 písm. a) tohoto článku není dostatečný ke splnění podmínek stanovených v článku 12d, a

b) v rozsahu, který zajišťuje splnění podmínek stanovených v článku 12d.

4. Každé rozhodnutí výboru uložit dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odst. 1 písm. b) tohoto článku nebo odst. 2 písm. b) tohoto článku obsahuje zdůvodnění tohoto rozhodnutí, včetně úplného posouzení prvků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, a výbor je bez zbytečného odkladu přezkoumá s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU, který se vztahuje na skupinu řešící krizi nebo unijní významný dceřiný podnik mimounijní G-SVI.

Článek 12f

Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty řešící krizi

1. Subjekty řešící krizi dodržují požadavky stanovené v článcích 12c až 12e na konsolidovaném základě na úrovni skupiny řešící krizi.

2. Výbor po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, pokud tento orgán není výbor, a s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě určí požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 pro subjekt řešící krizi usazený v zúčastněném členském státě na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi na základě požadavků stanovených v článcích 12c až 12e a na základě toho, zda se krize dceřiných podniků skupiny ze třetích zemí má podle plánu řešení krize řešit odděleně.

3. V případě skupin řešících krizi určených v souladu s čl. 3 odst. 1 bodem 24b písm. b) výbor v závislosti na vlastnostech mechanismu solidarity a upřednostňované strategie řešení krize rozhodne o tom, které subjekty v rámci skupiny řešící krizi mají splňovat čl. 12d odst. 3 a 4 a čl. 12e odst. 1, aby se zajistilo, že skupina řešící krizi jako celek splňuje odstavce 1 a 2 tohoto článku, a o tom, jak toho tyto subjekty mají dosáhnout v souladu s plánem řešení krize.

Článek 12g

Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi

1. Instituce, které jsou dceřinými podniky subjektu řešícího krizi nebo subjektu z třetí země, avšak nejsou samy subjektem řešícím krizi, dodržují požadavky stanovené v článku 12d na individuálním základě.

Výbor se po konzultaci s příslušnými orgány včetně ECB může rozhodnout uplatnit požadavek stanovený v tomto článku na subjekt uvedený v čl. 2 písm. b), který je dceřiným podnikem subjektu řešícího krizi, avšak není sám subjektem řešícím krizi.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce mateřské podniky v Unii, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, avšak jsou dceřinými podniky subjektů ze třetích zemí, musí splňovat požadavky stanovené v článcích 12d a 12e na konsolidovaném základě.

V případě skupin řešících krizi určených v souladu s čl. 3 odst. 1 bodem 24b písm. b) platí, že úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu, které však samy nejsou subjekty řešícími krizi, ústřední subjekt, který však sám není subjektem řešícím krizi, a jakékoli subjekty řešící krizi, na něž se nevztahuje požadavek podle čl. 12f odst. 3, musí splňovat čl. 12d odst. 6 na individuálním základě.

Požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 pro subjekt uvedený v tomto odstavci se určí na základě požadavků stanovených v článku 12d.

2. Požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 pro subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku se splní prostřednictvím jedné nebo více z těchto položek:

a) závazků:

   i) které jsou vydány subjektu řešícímu krizi a zakoupeny tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, které koupily dané závazky od subjektu, na který se vztahuje tento článek, nebo jsou vydány stávajícímu akcionáři, který není součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou tímto stávajícím akcionářem zakoupeny, a to pokud výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s článkem 21 nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

   ii) které splňují kritéria způsobilosti podle článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. b), c), k), l) a m) a odst. 3 až 5 uvedeného nařízení;

   iii) které se v běžném úpadkovém řízení řadí pod závazky, které nesplňují podmínku uvedenou v bodě i) a nejsou způsobilé pro kapitálové požadavky;

iv) které podléhají pravomocím k odpisu nebo konverzi v souladu s článkem 21 způsobem, který je v souladu se strategií řešení krize dané skupiny řešící krizi, zejména tím, že nemají vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

v) jejichž nabytí není přímo ani nepřímo financováno subjektem, na který se vztahuje tento článek;

vi) u kterých ustanovení, jimiž se řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by závazky byly subjektem, na který se vztahuje tento článek, předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny či případně zpětně odkoupeny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace daného subjektu, a tento subjekt nic takového ani jinak neuvádí;

vii) u kterých ustanovení, jimiž se řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace subjektu, na který se vztahuje tento článek;

viii) pro něž se výše splatných úroků nebo případně dividend nemění na základě úvěrového hodnocení subjektu, na který se vztahuje tento článek, nebo jeho mateřského podniku;

b) kapitálu:

i) kmenového kapitálu tier 1 a

ii) jiných kapitálových položek, které:

— jsou vydány subjektům, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou takovými subjekty zakoupeny, nebo

— jsou vydány subjektům, které nejsou součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou takovými subjekty zakoupeny, a to za podmínky, že výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s článkem 21 nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem.

3. Výbor může povolit, aby byl požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 zcela nebo zčásti splněn prostřednictvím záruky poskytnuté subjektem řešícím krizi, která splňuje následující podmínky:

a) dceřiný podnik i subjekt řešící krizi jsou usazeny v tomtéž zúčastněném členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;

b) subjekt řešící krizi splňuje požadavek uvedený v článku 12f;

c) výše poskytnuté záruky odpovídá alespoň výši požadavku, který nahrazuje;

d) záruka se uplatní v okamžiku, kdy dceřiný podnik není schopen hradit své splatné dluhy nebo jiné závazky, nebo bylo v souvislosti s dceřiným podnikem učiněno zjištění v souladu s čl. 21 odst. 3, podle toho, která událost nastane dříve;

e) záruka je zajištěna prostřednictvím dohody o finančním zajištění ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES (*) alespoň na 50 % její částky;

f) zajištění záruky plní požadavky článku 197 nařízení (EU) č. 575/2013, což je po přiměřeně konzervativní srážce dostatečné k pokrytí částky zajištěné podle písmene e);

g) zajištění záruky je nezatížené, a zejména se nepoužívá k zajištění žádné jiné záruky;

h) zajištění má skutečnou splatnost, která splňuje stejnou podmínku splatnosti, jaká je uvedena v čl. 72c odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, a

i) neexistují žádné právní, regulatorní ani praktické překážky, jež by bránily převodu zajištění ze subjektu řešícího krizi na příslušný dceřiný podnik, včetně situací, kdy je vůči subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize.

Pro účely prvního pododstavce písm. i) poskytne subjekt řešící krizi na žádost výboru nezávislé, písemné a odůvodněné právní stanovisko, nebo jinak uspokojivě prokáže, že převodu zajištění ze subjektu řešícího krizi na příslušný dceřiný podnik nebrání žádné právní, regulatorní ani praktické překážky.

Článek 12h

Upuštění od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi

1. Výbor může upustit od uplatňování článku 12g na dceřiný podnik subjektu řešícího krizi usazený v zúčastněném členském státě, pokud:

a) dceřiný podnik i subjekt řešící krizi jsou usazeny v tomtéž zúčastněném členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;

b) subjekt řešící krizi splňuje požadavek uvedený v článku 12f;

c) žádná stávající ani předpokládaná věcná, praktická nebo právní překážka nebrání okamžitému převodu kapitálu nebo vyplacení závazků subjektem řešícím krizi dceřinému podniku, pro který platí skutečnosti uvedené v čl. 21 odst. 3, zejména pokud je vůči subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize.

2. Výbor může upustit od uplatňování článku 12g na dceřiný podnik subjektu řešícího krizi usazený v zúčastněném členském státě, pokud:

a) dceřiný podnik a jeho mateřský podnik jsou usazeny v tomtéž zúčastněném členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;

b) mateřský podnik plní na konsolidovaném základě v daném zúčastněném členském státě požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1;

c) žádná stávající ani předpokládaná věcná, praktická nebo právní překážka nebrání okamžitému převodu kapitálu nebo vyplacení závazků mateřským podnikem dceřinému podniku, pro který platí skutečnosti uvedené v čl. 21 odst. 3, zejména pokud je vůči mateřskému podniku přijato opatření k řešení krize.

Článek 12i

Upuštění od uplatňování na ústřední subjekt a na úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu

Výbor může zcela nebo zčásti upustit od uplatňování článku 12g na ústřední subjekt nebo na úvěrovou instituci trvale přidruženou k ústřednímu subjektu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) úvěrové instituce a ústřední subjekt podléhají dohledu téhož příslušného orgánu, jsou usazeny v tomtéž zúčastněném členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;

b) závazky ústředního subjektu a jeho trvale přidružených úvěrových institucí jsou společné a nerozdílné nebo za závazky trvale přidružených úvěrových institucí plně ručí ústřední subjekt;

c) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky a solventnost a likvidita ústředního subjektu a všech trvale přidružených úvěrových institucí jsou sledovány jako celek na základě konsolidovaných účetních závěrek těchto institucí;

d) v případě upuštění od uplatňování na úvěrovou instituci trvale přidruženou k ústřednímu subjektu jsou vedoucí orgány ústředního subjektu oprávněny vydávat instrukce vedoucím orgánům trvale přidružených institucí;

e) příslušná skupina řešící krizi splňuje požadavek podle čl. 12f odst. 3 a

f) žádná stávající ani předpokládaná věcná, praktická nebo právní překážka nebrání okamžitému převodu kapitálu nebo vyplacení závazků mezi ústředním subjektem a trvale přidruženými úvěrovými institucemi v případě řešení krize.

Článek 12j

Porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Veškeré případy porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky uvedeného v článku 12f nebo 12g jsou řešeny na základě alespoň jedné z následujících pravomocí a opatření:

a) pravomocí řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize v souladu s článkem 10;

b) pravomocí uvedených v článku 10a;

c) opatření uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU;

d) opatření včasného zásahu v souladu s článkem 13;

e) správních sankcí a jiných správních opatření v souladu s články 110 a 111 směrnice 2014/59/EU.

Výbor nebo ECB mohou rovněž provést posouzení, zda je instituce v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, a to v souladu s článkem 18.

2. Výbor, orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány zúčastněných členských států se při výkonu svých příslušných pravomocí uvedených v odstavci 1 vzájemně konzultují.

Článek 12k

Přechodná opatření a opatření po vyřešení krize

1. Odchylně od čl. 12a odst. 1 výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize stanoví vhodná přechodná období pro to, aby subjekty uvedené v čl. 12 odst. 1 a 3 splnily požadavky podle článků 12f nebo 12g nebo případně požadavky vyplývající z uplatnění čl. 12c odst. 4, 5 nebo 7. Lhůta, v níž mají subjekty splnit požadavky podle článků 12f nebo 12g nebo požadavky vyplývající z uplatnění čl. 12c odst. 4, 5 nebo 7, je 1. leden 2024.

Výbor určí pro požadavky podle článků 12f nebo 12g nebo případně pro požadavky vyplývající z uplatnění čl. 12c odst. 4, 5 nebo 7 průběžné cílové úrovně, které musí subjekty uvedené v čl. 12 odst. 1 a 3 splnit ke dni 1. ledna 2022. Tyto průběžné cílové úrovně zpravidla zajistí rovnoměrné navyšování kapitálu a způsobilých závazků na požadovanou úroveň.

Výbor může stanovit přechodné období končící po 1. lednu 2024, je-li to řádně odůvodněné a vhodné na základě kritérií uvedených v odstavci 7, přičemž zohlední:

a) vývoj finanční situace subjektu;

b) vyhlídky, že subjekt bude v přiměřené lhůtě schopen zajistit soulad s požadavky uvedenými v článcích 12f nebo 12g nebo požadavkem vyplývajícím z uplatnění čl. 12c odst. 4, 5 nebo 7, a

c) skutečnost, zda je subjekt schopen nahradit závazky, které přestaly splňovat kritéria způsobilosti nebo splatnosti stanovená v článcích 72b a 72c nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 12c nebo čl. 12g odst. 2 tohoto nařízení, a pokud ne, zda je tato neschopnost individuální povahy nebo je způsobena narušením na úrovni celého trhu.

2. Lhůta, v níž mají subjekty řešící krizi splnit minimální úroveň požadavků uvedených v čl. 12d odst. 4 a 5, je 1. leden 2022.

3. Minimální úrovně požadavků uvedených v čl. 12d odst. 4 a 5 se nepoužijí po dobu dvou let ode dne:

a) kdy výbor nebo vnitrostátní orgán příslušný pro řešení krize uplatnil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů; nebo

b) kdy subjekt řešící krizi zavedl alternativní opatření soukromého sektoru uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. b), jehož prostřednictvím byly kapitálové nástroje a jiné závazky odepsány nebo konvertovány na nástroje kmenového kapitálu tier 1, nebo kdy byly vy vztahu k tomuto subjektu řešícímu krizi uplatněny pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s článkem 21, za účelem rekapitalizace subjektu řešícího krizi bez použití nástrojů k řešení krize.

4. Požadavky uvedené v čl. 12c odst. 4 a 7, případně i v čl. 12d odst. 4 a 5, se nepoužijí po dobu tří let ode dne, kdy subjekt řešící krizi nebo skupina, jejíž je subjekt řešící krizi součástí, byly určeny jako G-SVI nebo od kterého se subjekt řešící krizi nachází v situaci uvedené v čl. 12d odst. 4 nebo 5.

5. Odchylně od čl. 12a odst. 1 stanoví výbor nebo vnitrostátní orgán příslušný pro řešení krize vhodné přechodné období pro splnění požadavků podle článku 12f nebo 12g nebo případně požadavku vyplývajícího z uplatnění čl. 12c odst. 4, 5 nebo 7 pro subjekty, na které byly použity nástroje k řešení krize nebo pravomoci k odpisu nebo konverzi uvedené v článku 21.

6. Pro účely odstavců 1 až 5 sdělí výbor nebo vnitrostátní orgán příslušný pro řešení krize danému subjektu plánovaný minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky pro každé 12měsíční období v rámci přechodného období s cílem usnadnit postupné navyšování jeho schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace. Na konci přechodného období se minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky rovná částce určené podle čl. 12c odst. 4, 5 nebo 7, čl. 12d odst. 4 nebo 5, článku 12f nebo článku 12g.

7. Při stanovování přechodných období výbor zohlední:

a) převahu vkladů a absenci dluhových nástrojů v modelu financování;

b) přístup na kapitálové trhy se způsobilými závazky;

c) rozsah, v jakém subjekt řešící krizi závisí na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění požadavku uvedeného v článku 12f.

8. S výhradou odstavce 1 může výbor kdykoli následně přezkoumat buď přechodné období, nebo jakýkoli plánovaný minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky sdělený podle odstavce 6.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).“;

7) článek 16 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Výbor přijme opatření k řešení krize ve vztahu k mateřskému podniku uvedenému v čl. 2 písm. b), pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Bez ohledu na skutečnost, že mateřský podnik nesplňuje podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1, může výbor rozhodnout o opatření k řešení krize ve vztahu k tomuto mateřskému podniku, pokud je subjektem řešícím krizi a pokud jeden nebo více jeho dceřiných podniků, které jsou institucemi, avšak samy nejsou subjekty řešícími krizi, splňují podmínky stanovené v čl. 18 odst. 1 a jejich aktiva a závazky jsou takové, že jejich selhání ohrožuje instituci nebo skupinu jako celek, a opatření k řešení krize ve vztahu k tomuto mateřskému podniku je nezbytné buď pro řešení krize těchto dceřiných podniků, které jsou institucemi, nebo pro řešení krize příslušné skupiny řešící krizi jako celku.“

8) článek 18 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání subjektu v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, nebo orgánů dohledu, včetně opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle čl. 21 odst. 1, přijatá ve vztahu k subjektu;“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Výbor může přijmout program řešení krize podle odstavce 1 ve vztahu k ústřednímu subjektu a všem trvale přidruženým úvěrovým institucím, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, pokud tato skupina řešící krizi jako celek splňuje podmínky stanovené v odst. 1 prvním pododstavci.“;

9) článek 20 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 21“;

b) odstavec 5 se mění takto:

i) v písmenu a) se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 21“;

ii) písmena c) a d) se nahrazují tímto:

„c) je-li vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s čl. 21 odst. 7, poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo naředění nástrojů účasti a rozsahu odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků;

d) je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů. poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu odpisu nebo konverze závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

iii) v písmenu g) se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 21“;

c) v odstavcích 6, 13 a 15 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 21“;

10) článek 21 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„**Odpis nebo konverze kapitálových nástrojů a způsobilých závazků**“;

b) v návětí se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle odstavce 7a“ a v odst. 1 písm. b) se slova „kapitálové nástroje“ nahrazují slovy „kapitálové nástroje a způsobilé závazky podle odstavce 7a“;;

c) v odst. 3 písm. b) se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle odstavce 7a“;

d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Jsou-li splněny jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1, určí výbor jednající v rámci postupu podle článku 18, zda mají být pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků vykonány samostatně nebo společně s opatřeními k řešení krize v souladu s postupem podle článku 18.

Zakoupil-li subjekt řešící krizi příslušné kapitálové nástroje a způsobilé závazky nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, pravomoc k odpisu nebo konverzi těchto příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků se vykoná zároveň s vykonáním téže pravomoci na úrovni mateřského podniku dotčeného subjektu nebo na úrovni dalších mateřských podniků, které nejsou subjekty řešícími krizi, aby se ztráty fakticky přenesly a subjekt řešící krizi provedl rekapitalizaci dotčeného subjektu.

Po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků nezávisle na opatření k řešení krize se provede ocenění podle čl. 20 odst. 16 a použije se čl. 76 odst. 1 písm. e).“;

e) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„7a. Pravomoc k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků nezávisle na opatření k řešení krize může být vykonána pouze ve vztahu ke způsobilým závazkům, které splňují podmínky uvedené v čl. 12g odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, s výjimkou podmínky týkající se zbývající splatnosti závazků, jak je stanovena v čl. 72c odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

Při výkonu této pravomoci se odpis nebo konverze provádí podle zásady uvedené v čl. 15 odst. 1 písm. g).

7b. Je-li přijato opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu řešícímu krizi nebo – za výjimečných okolností odchylně od plánu řešení krize – ve vztahu k subjektu, který není subjektem řešícím krizi, částka, která se sníží, odepíše nebo konvertuje v souladu s čl. 21 odst. 10 na úrovni takového subjektu se započítá do limitů stanovených v čl. 27 odst. 7 písm. a) použitelných na dotčený subjekt.“;

f) v odst. 8 druhém pododstavci se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle odstavce 7a“;

g) v odstavci 10 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) jistina způsobilých závazků podle odstavce 7a se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 14 nebo až do plné výše příslušných způsobilých závazků, podle toho, která hodnota je nižší.“;

11) článek 27 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní, jež existují vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES (*), nebo vůči účastníkům těchto systémů a jež plynou z účasti v takovém systému, anebo jež existují vůči ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči ústředním protistranám ze třetích zemí uznaným ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).“;

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„h) závazkům vůči subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, ale nejsou samy subjekty řešícími krizi, bez ohledu na jejich splatnost s výjimkou případů, kdy se tyto závazky řadí pod běžné nezajištěné závazky podle příslušného vnitrostátního práva zúčastněného členského státu, které upravuje běžné úpadkové řízení, platného ke dni 28. prosince 2020; uplatňuje-li se uvedená výjimka, výbor posoudí, zda je hodnota položek v souladu s čl. 12g odst. 2 dostačující pro provedení upřednostňované strategie řešení krize.“;

c) v odst. 4 se slova „závazky způsobilé pro nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů“ nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

d) v odstavci 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Výbor důkladně posoudí, zda by závazky vůči institucím nebo subjektům, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, avšak samy nejsou subjekty řešícími krizi, a nejsou vyloučeny z uplatnění pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s odst. 3 písm. h), měly být vyloučeny nebo zčásti vyloučeny podle prvního pododstavce písm. a) až d), aby se zajistilo účinné provedení strategie řešení krize.

V případě vyloučení nebo částečného vyloučení závazku použitelného k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů nebo třídy závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle tohoto odstavce lze s ohledem na takové vyloučení zvýšit úroveň odpisu nebo konverze jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud úroveň odpisu a konverze uplatněná u jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů dodržuje zásadu stanovenou v čl. 15 odst. 1 písm. g).“;

e) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. V případě, že dojde k vyloučení nebo částečnému vyloučení závazku použitelného k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů nebo třídy závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle odstavce 5 a ztráty, které by byly těmito závazky neseny, nebyly plně přeneseny na jiné věřitele, může fond poskytnout instituci v režimu řešení krize příspěvek na jeden nebo oba z těchto účelů:

a) na krytí jakýchkoli ztrát, které nebyly absorbovány závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a na obnovení čisté hodnoty aktiv instituce v režimu řešení krize na nulu v souladu s odst. 13 prvním pododstavcem písm. a);

b) na nákup nástrojů účasti nebo kapitálových nástrojů v instituci v režimu řešení krize za účelem její rekapitalizace v souladu s odst. 13 prvním pododstavcem písm. b).“

f) v odst. 7 písm. a) se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

g) v odstavci 13 se slova „způsobilé závazky“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v příslušném mluvnickém tvaru;

12) v čl. 31 odst. 2 se slova „v čl. 45 odst. 9 až 13“ nahrazují slovy „v článku 45h“;

13) v čl. 32 odst. 1 se výraz „12“ nahrazuje výrazem „12 až 12k“.

Článek 2

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije od 28. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. května 2019.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	G. CIAMBA

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/878

ze dne 20. května 2019,

kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 53 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([4]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([5]) byly přijaty v reakci na finanční krize probíhající v letech 2007–2008. Tato legislativní opatření podstatně přispěla k upevnění finančního systému v Unii a k posílení odolnosti institucí vůči případným budoucím otřesům. Přestože jsou uvedená opatření nanejvýš obsáhlá, nezabývala se všemi identifikovanými slabými místy, která mají na instituce vliv. Na některá z původně navrhovaných opatření se navíc vztahovala ustanovení o přezkumu nebo nebyla dostatečně podrobná, aby mohla být provedena bez potíží.

(2) Tato směrnice se zabývá problémy v souvislosti s ustanoveními směrnice 2013/36/EU, která, jak se ukázalo, nebyla dostatečně jasná, a byla proto předmětem rozdílného výkladu nebo bylo zjištěno, že pro určité instituce představují přílišnou zátěž. Rovněž obsahuje úpravy směrnice 2013/36/EU, které jsou nezbytné buď následkem přijetí jiných relevantních právních aktů Unie, například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ([6]), nebo souběžně navrhovaných změn nařízení (EU) č. 575/2013. Navrhované změny navíc současný regulační rámec lépe přizpůsobují mezinárodnímu vývoji za účelem podpory souladu a srovnatelnosti mezi jurisdikcemi.

(3) Finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti mohou být mateřskými podniky bankovních skupin a vyžaduje se uplatnění obezřetnostních požadavků na základě konsolidované situace těchto holdingových společností. Jelikož instituce ovládaná těmito holdingovými společnostmi není vždy schopna

([1]) Úř. věst. C 34, 31.1.2018, s. 5.
([2]) Úř. věst. C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2019.
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).
([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).
([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

zajistit splnění požadavků na konsolidovaném základě napříč celou skupinou, je nutné, aby některé finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti byly včleněny do oblasti přímé působnosti pravomocí dohledu podle směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 s cílem zajistit plnění na konsolidovaném základě. Je proto třeba stanovit zvláštní schvalovací postup a přímé pravomoci dohledu nad některými finančními holdingovými společnostmi a smíšenými finančními holdingovými společnostmi s cílem zajistit, aby takové holdingové společnosti mohly být považovány za přímo odpovědné za zajištění splnění konsolidovaných obezřetnostních požadavků, aniž by se na ně na individuálním základě vztahovaly dodatečné obezřetnostní požadavky.

(4) Schválením některých finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností a dohledem nad nimi by se nemělo bránit skupinám v rozhodování o zvláštních vnitřních postupech a rozdělení úkolů ve skupině, jak to pokládají za vhodné s cílem zajistit plnění konsolidovaných požadavků, ani přímým dohledovým opatřením ohledně těch institucí ve skupině, které jsou zapojeny do zajištění plnění obezřetnostních požadavků na konsolidovaném základě.

(5) Za zvláštních okolností by mohla být od schválení osvobozena finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, jež byla zřízena za účelem holdingové účasti v podnicích. Ačkoliv se uznává, že osvobozená finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost může přijímat rozhodnutí v rámci běžného podnikání, neměla by přijímat správní, provozní nebo finanční rozhodnutí mající dopad na skupinu nebo dceřiné podniky skupiny, které jsou institucemi nebo finančními institucemi. Při posuzování souladu s tímto požadavkem by příslušné orgány měly zohlednit příslušné požadavky podle práva obchodních společností, jemuž daná finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost podléhá.

(6) Pokud jde o dohled na konsolidovaném základě, hlavní odpovědností je pověřen orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě. Proto je nezbytné, aby do schvalování finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností a dohledu nad nimi byl odpovídajícím způsobem zapojen orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě. Jestliže orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě není zároveň příslušným orgánem v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost usazena, schválení by mělo být uděleváno na základě společného rozhodnutí obou uvedených orgánů. Evropská centrální banka by při výkonu svého úkolu provádět dohled na konsolidovaném základě nad mateřskými společnostmi úvěrových institucí podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ([7]) měla rovněž vykonávat své povinnosti ohledně schvalování finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností a dohledu nad nimi.

(7) Zpráva Komise ze dne 28. července 2016 o posouzení pravidel pro odměňování podle směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 (dále jen „zpráva Komise ze dne 28. července 2016“) ukázala, že některé zásady stanovené ve směrnici 2013/36/EU, zejména požadavky na odklad splatnosti a výplatu v cenných papírech, pokud jsou uplatněny na malé instituce, přinášejí přílišnou zátěž a nejsou přiměřené přínosům z uplatnění obezřetnostních zásad. Podobně konstatovala, že v případě pracovníků s nízkou pohyblivou složkou odměny náklady na použití uvedených požadavků přesahují přínosy z uplatnění obezřetnostních zásad, protože nízká úroveň variability odměny nabízí pracovníkům jen malou či vůbec žádnou pobídku k převzetí nadměrného rizika. Takže zatímco by se od všech institucí mělo obecně vyžadovat, aby vůči všem svým pracovníkům, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil instituce, uplatňovaly všechny zásady, je nezbytné, aby malé instituce a pracovníci s nízkou pohyblivou složkou odměny byly od uplatňování zásad odkladu splatnosti a výplaty prostřednictvím cenných papírů stanovených ve směrnici 2013/36/EU osvobozeny.

(8) Pro zajištění sbližování dohledu, podpory rovných podmínek pro instituce a dostatečné ochrany vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii jsou nezbytná jasná, důsledná a harmonizovaná kritéria určení takových malých institucí i nízké úrovně pohyblivé složky odměn. Zároveň je vhodné nabídnout členským státům určitou flexibilitu, aby v případech, kdy to považují za nezbytné, mohly uplatnit přísnější přístup.

(9) V článku 157 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) je zakotvena zásada stejné odměny mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci. Je třeba, aby instituce tuto zásadu důsledně dodržovaly. Měly by proto uplatňovat genderově neutrální zásady odměňování.

([7]) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

(10) Účelem požadavků na odměňování je podpořit řádné a účinné řízení rizik institucí sladěním dlouhodobých zájmů institucí a jejich pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil instituce (osoby podstupující podstatné riziko). Na dceřiné podniky, které nejsou institucemi, a na něž se proto směrnice 2013/36/EU na individuálním základě nevztahuje, by se současně mohly vztahovat jiné požadavky na odměňování podle příslušných odvětvových právních aktů, které by měly mít přednost. Požadavky na odměňování stanovené v této směrnici by se tedy na konsolidovaném základě v zásadě neměly na takové dceřiné podniky vztahovat. S cílem zabránit možné arbitráži by se však požadavky na odměňování stanovené v této směrnici měly na konsolidovaném základě vztahovat na pracovníky dceřiných podniků, které poskytují určité služby, jako je správa aktiv nebo portfolia či provádění pokynů, přičemž tito pracovníci jsou pověřeni, ať již je forma tohoto pověření jakákoli, prováděním pracovních činností, na jejichž základě je lze označit za osoby podstupující podstatné riziko na úrovni bankovní skupiny. Součástí takových pověření by měla být ujednání o delegování nebo externím poskytování služeb uzavřená mezi dceřiným podnikem, pro nějž dané osoby pracují, a další institucí ve stejné skupině. Členským státům by se nemělo bránit v tom, aby požadavky na odměňování stanovené v této směrnici uplatňovaly na konsolidovaném základě na širší okruh dceřiných podniků a jejich pracovníků.

(11) Směrnice 2013/36/EU požaduje, aby podstatná část, v každém případě nejméně 50 %, jakékoli pohyblivé složky odměny, byla ve vyváženém poměru tvořena akciemi nebo rovnocennými vlastnickými podíly v závislosti na právní struktuře dané instituce, nebo nástroji spojenými s akciemi či rovnocennými nepeněžními nástroji v případě nekotované instituce; a pokud je to možné, alternativními nástroji tier 1 nebo tier 2, které splňují určité podmínky. Tato zásada omezuje použití nástrojů spojených s akciemi na nekotované instituce a požaduje, aby kotované instituce používaly akcie. Zpráva Komise ze dne 28. července 2016 ukázala, že použití akcií může u kotovaných institucí vést ke značné administrativní zátěži provázené vysokými náklady. Zároveň lze odpovídajících přínosů z uplatnění obezřetnostních zásad dosáhnout tím, že se kotovaným institucím ponechá možnost použít nástroje spojené s akciemi, jejichž hodnota sleduje hodnotu akcií. Možnost použití nástrojů spojených s akciemi by tedy měla být rozšířena na kotované instituce.

(12) Proces dohledu a hodnocení by měly zohlednit velikost, strukturu a vnitřní organizaci institucí a povahu, rozsah a složitost jejich činností. Pokud mají různé instituce podobné rizikové profily, například protože mají podobné modely podnikání nebo zeměpisnou polohu expozic nebo jsou členy stejného režimu institucionální ochrany, příslušné orgány by měly být schopny vypracovat individuální metodiku pro proces dohledu a hodnocení s cílem podchytit společné charakteristiky a rizika institucí s takovým totožným rizikovým profilem. Takové řešení na míru by však nemělo příslušným orgánům bránit v řádném zohlednění specifických rizik ovlivňujících jednotlivé instituce, ani by nemělo měnit povahu uložených opatření specifickou pro jednotlivé instituce.

(13) Dodatečný kapitálový požadavek uložený příslušnými orgány je významným motorem pro celkovou úroveň kapitálu instituce a je důležitý pro účastníky trhu, protože výše uloženého dodatečného kapitálového požadavku má dopad na okamžik aktivace omezení vyplácení dividend, výplat bonusů a plateb na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1. Měla by být stanovena jasná definice podmínek, za kterých by měl být dodatečný kapitálový požadavek uložen, aby bylo zajištěno důsledné uplatňování pravidel ve všech členských státech a řádné fungování vnitřního trhu.

(14) Dodatečný kapitálový požadavek uložený příslušnými orgány by měl být stanoven vzhledem ke konkrétní situaci instituce a měl by být řádně zdůvodněn. Dodatečné kapitálové požadavky lze ukládat s cílem řešit rizika nebo prvky rizika, které jsou výslovně vyjmuty z kapitálových požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 nebo kterých se tyto požadavky výslovně netýkají, jen do té míry, v jaké je to považováno za nezbytné s ohledem na konkrétní situaci určité instituce. Tyto požadavky by měly v příslušném pořadí kapitálových požadavků zaujímat místo nad příslušnými minimálními požadavky na kapitál a pod požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv nebo v relevantních případech požadavkem kapitálové rezervy k pákovému poměru. Skutečnost, že povaha dodatečných kapitálových požadavků je specifická pro každou instituci, by měla zabránit tomu, aby se tyto požadavky používaly jako nástroje k řešení makroobezřetnostních nebo systémových rizik. To by však nemělo příslušným orgánům bránit v tom, aby mimo jiné prostřednictvím dodatečných kapitálových požadavků řešily rizika, která pro jednotlivé instituce vyplývají z jejich činností, včetně rizik odrážejících dopad určitého hospodářského a tržního vývoje na rizikový profil konkrétní instituce.

(15) Požadavek na pákový poměr je souběžným požadavkem k požadavkům na výši kapitálu k pokrytí rizik. Jakékoli dodatečné kapitálové požadavky uložené příslušnými orgány k řešení rizika nadměrné páky by proto měly být připojeny k požadavku na minimální pákový poměr, a nikoli k požadavku na minimální výši kapitálu k pokrytí rizik. Ke splnění požadavků na výši kapitálu k pokrytí rizik včetně požadavku kombinovaných kapitálových rezerv by instituce navíc měly mít rovněž možnost použít jakýkoli kmenový kapitál tier 1, který využívají ke splnění požadavků týkajících se zadlužení.

(16) Příslušné orgány by měly mít možnost sdělit instituci v podobě pokynu požadavek na jakoukoli úpravu výše kapitálu převyšující příslušné minimální požadavky na kapitál, příslušný dodatečný kapitálový požadavek a případně požadavek kombinovaných kapitálových rezerv nebo požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru, kterou by podle jejich očekávání tato instituce měla držet, aby se vypořádala s výhledovými zátěžovými scénáři. Jelikož takový pokyn představuje kapitálový cíl, měl by se považovat za zařazený nad příslušné minimální požadavky na kapitál, příslušný dodatečný kapitálový požadavek, požadavek kombinovaných kapitálových rezerv nebo požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru, podle okolností. Nesplnění tohoto cíle by nemělo vést k uplatnění omezení týkajících se rozdělování výnosů podle směrnice 2013/36/EU. Vzhledem k tomu, že pokyn k držení dodatečného kapitálu odráží očekávání v oblasti dohledu, směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 by neměly stanovit povinné zveřejnění pokynu, ale ani zakazovat příslušným orgánům, aby jeho zveřejnění požadovaly. Jestliže instituce opakovaně neplní kapitálový cíl, příslušný orgán by měl být oprávněn přijmout opatření v oblasti dohledu a případně uložit dodatečné kapitálové požadavky.

(17) Ustanovení směrnice 2013/36/EU o úrokovém riziku vyplývajícím z investičního portfolia jsou propojena s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 575/2013, jež u institucí vyžadují delší období pro provedení. Za účelem jednotného uplatňování ustanovení o úrokovém riziku vyplývajícím z investičního portfolia by se měla ustanovení nezbytná k dodržení příslušných ustanovení této směrnice použít od stejného data jako příslušná ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013.

(18) Za účelem harmonizace výpočtu úrokového rizika vyplývajícího z investičního portfolia v případě, že interní systémy institucí pro měření tohoto rizika nejsou uspokojivé, by Komise měla být zmocněna přijmout regulační technické normy, které vypracoval Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví, EBA) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([8]) s cílem vytvořit standardizovanou metodiku pro účely hodnocení takového rizika. Komise by měla tyto regulační technické normy přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

(19) Aby mohly příslušné orgány lépe určit instituce, které by mohly v souvislosti se svým investičním portfoliem utrpět nadměrné ztráty z důvodu možných změn úrokových sazeb, měla by být Komise zmocněna přijmout regulační technické normy vypracované orgánem EBA. Tyto regulační technické normy by měly vymezit: šest dohledových šokových scénářů, které musí uplatnit všechny instituce při výpočtu změn ekonomické hodnoty vlastního kapitálu; obecné předpoklady, které musí instituce zavést do svých interních systémů pro účely výpočtu ekonomické hodnoty vlastního kapitálu, a v souvislosti se stanovením možné potřeby zvláštních kritérií pro určení institucí, pro něž mohou být odůvodněna opatření v oblasti dohledu po snížení čistého úrokového výnosu způsobeného změnami úrokových sazeb; a co představuje velký pokles. Komise by měla tyto regulační technické normy přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

(20) Pro zachování stability a integrity finančního systému má zásadní význam boj proti praní peněz a financování terorismu. Odhalení skutečnosti, že určitá instituce je zapojena do praní peněz a financování terorismu, by mohlo mít na životaschopnost a stabilitu finančního systému dopad. Vedle orgánů a subjektů odpovědných za zajišťování dodržování pravidel pro boj proti praní peněz podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ([9]) náleží významná úloha při odhalování a napravování nedostatků příslušným orgánům pověřeným vydáváním povolení a obezřetnostním dohledem. Tyto příslušné orgány by proto měly problematiku praní peněz a financování terorismu důsledně začleňovat do svých příslušných činností dohledu, včetně postupů hodnocení a přezkumu v oblasti dohledu, posuzování přiměřenosti systémů, procesů a mechanismů správy a řízení institucí a posuzování způsobilosti členů vedoucího orgánu, odpovídajícím způsobem informovat příslušné orgány a subjekty odpovědné za zajišťování dodržování pravidel pro boj proti praní peněz o všech zjištěných skutečnostech a v případě potřeby přijmout opatření v oblasti dohledu v souladu se svými pravomocemi podle směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013. Informace by měly být poskytovány na základě skutečností zjištěných v rámci procesů povolování, schvalování nebo přezkumu, jejichž prováděním jsou tyto příslušné orgány pověřeny, jakož i na základě informací obdržených od orgánů a subjektů odpovědných za zajišťování souladu se směrnicí (EU) 2015/849.

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

([9]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

(21) Jedním z klíčových ponaučení z finanční krize v Unii je skutečnost, že je zapotřebí náležitý institucionální a politický rámec pro předcházení nerovnováze v Unii a její řešení. S ohledem na nejnovější institucionální vývoj v Unii je třeba provést komplexní přezkum rámce makroobezřetnostní politiky.

(22) Směrnice 2013/36/EU by neměla členským státům bránit v tom, aby ve svém vnitrostátním právu prováděly opatření určená na posílení odolnosti finančního systému, například omezení poměru úvěru k hodnotě nemovitosti, omezení poměru zadlužení k příjmům, omezení poměru nákladů na obsluhu dluhu k příjmům a další nástroje zabývající se standardy v oblasti úvěrování.

(23) Aby se zajistilo, že proticyklické kapitálové rezervy řádně odrážejí riziko přílišné úvěrové expanze pro bankovní sektor, měly by instituce vypočítat své konkrétní kapitálové rezervy jako vážený průměr sazeb proticyklických kapitálových rezerv, které se uplatňují v zemích, kde se nacházejí jejich úvěrové expozice. Každý členský stát by proto měl určit orgán odpovědný za stanovování sazby proticyklické kapitálové rezervy pro expozice nacházející se v daném členském státě. Tato sazba kapitálové rezervy by měla zohledňovat úvěrovou expanzi a vývoj poměru úvěrů k hrubému domácímu produktu (HDP) v daném členském státě a veškeré další proměnné související s riziky ohrožujícími stabilitu finančního systému.

(24) Členské státy by měly mít možnost vyžadovat, aby určité instituce vedle bezpečnostní kapitálové rezervy a proticyklické kapitálové rezervy držely rovněž kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika za účelem předcházení makroobezřetnostním nebo systémovým rizikům, na která se nevztahuje nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU, jakož i za účelem jejich zmírnění, zejména riziku narušení kontinuity finančního systému, které může mít pro finanční systém a reálnou ekonomiku v konkrétním členském státě závažné negativní důsledky. Sazba kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika by se měla vztahovat na všechny expozice nebo podmnožinu expozic a na všechny instituce nebo na jednu či více jejich podskupin, pokud instituce mají v rámci své podnikatelské činnosti podobný rizikový profil.

(25) Je důležité zefektivnit mechanismus koordinace mezi orgány, zajistit jasné vymezení úkolů, zjednodušit aktivaci nástrojů makroobezřetnostní politiky a rozšířit škálu makroobezřetnostních nástrojů s cílem zajistit, aby orgány mohly včas a účinným způsobem řešit systémová rizika. Předpokládá se, že Evropská rada pro systémová rizika (ESRB) zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ([10]) bude zastávat klíčovou úlohu při koordinaci makroobezřetnostních opatření, stejně jako při předávání informací o plánovaných makroobezřetnostních opatřeních v členských státech, zejména zveřejňováním přijatých makroobezřetnostních opatření na svých internetových stránkách a sdílením informací mezi orgány v návaznosti na vyrozumění o plánovaných makroobezřetnostních opatřeních. V zájmu zajištění odpovídajících politických reakcí ze strany členských států se předpokládá, že ESRB bude monitorovat dostatečnost a soustavnost makroobezřetnostních politik členských států, včetně monitorování toho, zda jsou nástroje používány konsistentně a neduplicitně.

(26) Relevantní příslušné nebo pověřené orgány by se měly zaměřit na zamezení jakémukoli duplicitnímu nebo nekonsistentnímu používání makroobezřetnostních opatření stanovených ve směrnici 2013/36/EU a v nařízení (EU) č. 575/2013. Zejména by relevantní příslušné nebo pověřené orgány měly řádně zvážit, zda opatření přijatá podle článku 133 směrnice 2013/36/EU nejsou duplicitní nebo nekonsistentní s ohledem na další existující nebo připravovaná opatření podle článků 124, 164 nebo 458 nařízení (EU) č. 575/2013.

(27) Příslušné nebo pověřené orgány by měly být na základě povahy a rozložení rizik spojených se strukturou skupiny schopny určit úroveň či úrovně uplatňování kapitálové rezervy pro jiné systémově významné instituce (J-SVI). Za určitých okolností by mohlo být vhodné, aby příslušný orgán nebo pověřený orgán uložil kapitálovou rezervu pro J-SVI pouze na úrovni nacházející se pod nejvyšší úrovní konsolidace.

(28) V souladu s metodikou hodnocení pro globální systémově významné banky, kterou zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled, jsou pohledávky a závazky instituce napříč jurisdikcemi ukazateli globálního systémového významu této instituce a možných dopadů jejího selhání na globální finanční systém. Tyto ukazatele odrážejí konkrétní obavy, například ohledně obtížnější koordinace při řešení krizí institucí s podstatnými přeshraničními činnostmi. Díky pokroku, jehož bylo dosaženo z hlediska společného přístupu k řešení krizí v důsledku posílení jednotného souboru pravidel a zavedení jednotného mechanismu pro řešení krizí, se významně rozvinula schopnost řádně řešit úpadek přeshraničně působících skupin v rámci bankovní unie. Z tohoto důvodu a aniž je

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

dotčena schopnost příslušných nebo pověřených orgánů provádět posouzení v rámci dohledu, je třeba vypočítávat alternativní skóre odrážející tento pokrok a příslušné nebo pověřené orgány by k tomuto skóre měly přihlížet při posuzování systémového významu úvěrových institucí, aniž by to mělo vliv na údaje poskytované Basilejskému výboru pro bankovní dohled za účelem určení jmenovatelů na mezinárodní úrovni. EBA by měl vypracovat návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní další metodiku určení globálních systémově významných institucí (G-SVI) tak, aby bylo možné uznat specifika integrovaného evropského rámce pro řešení krizí v kontextu jednotného mechanismu pro řešení krizí. Tato metodika by se měla používat výhradně pro účely nastavení kapitálové rezervy pro G-SVI. Komise by měla tyto regulační technické normy přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

(29) Jelikož cíle této směrnice, totiž posílení a zlepšení již existujících právních aktů Unie zajišťujících jednotné obezřetnostní požadavky použitelné pro instituce v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(30) Ve společném politickém prohlášení členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ([11]) se členské státy zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení svých prováděcích opatření o jeden či více dokumentů, v nichž vysvětlí vztah mezi ustanoveními směrnice a odpovídajícími částmi nástrojů k jejímu provedení ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(31) Směrnice 2013/36/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2013/36/EU

Směrnice 2013/36/EU se mění takto:

1) V článku 2 se odstavce 5 a 6 nahrazují tímto:

„5. Tato směrnice se nevztahuje:

1) na přístup k činnosti investičních podniků, pokud je upraven směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*);

2) na centrální banky;

3) na žirové instituce poštovních úřadů;

4) v Dánsku: na činnost „Eksport Kredit Fonden“, „Eksport Kredit Fonden A/S“, „Danmarks Skibskredit A/S“ a „KommuneKredit“;

5) v Německu: na činnost „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, Landwirtschaftliche Rentenbank“, „Bremer Aufbau-Bank GmbH“, „Hamburgische Investitions- und Förderbank“, „Investitionsbank Berlin“, „Investitionsbank des Landes Brandenburg“, „Investitionsbank Schleswig-Holstein“, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank“, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank“, „LfA Förderbank Bayern“, „NRW.BANK“, „Saarländische Investitionskreditbank AG“, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank“, „Thüringer Aufbaubank“, podniků uznávaných podle „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ (zákona o neziskovém užívání bytů) za orgány státní bytové politiky, které se nezabývají především bankovními operacemi, a podniků uznávaných podle uvedeného zákona za neziskové bytové podniky;

6) v Estonsku: na činnost „hoiu-laenuühistud“, tedy podniků, které jsou podle „hoiu-laenuühistu seadus“ uznávány za družstevní podniky;

([11]) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

7) v Irsku: na činnost „Strategic Banking Corporation of Ireland“, úvěrových sdružení a dobročinných společností;

8) v Řecku: na činnost „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ (Tamio Parakatathikon kai Danion);

9) ve Španělsku: na činnost „Instituto de Crédito Oficial“;

10) ve Francii: na činnost „Caisse des dépôts et consignations“;

11) v Chorvatsku: na činnost „kreditne unije“ a „Hrvatska banka za obnovu i razvitak“;

12) v Itálii: na činnost „Cassa depositi e prestiti“;

13) v Lotyšsku: na činnost „krājaizdevu sabiedrības“, to znamená podniků, které jsou podle „krājaizdevu sabiedrību likums“ uznávány za družstevní podniky, jež poskytují finanční služby jen svým společníkům;

14) v Litvě: na činnost „kredito unijos“ kromě „centrinės kredito unijos“;

15) v Maďarsku: na činnost „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ a „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“;

16) na Maltě: na činnost „Malta Development Bank“;

17) v Nizozemsku: na činnost „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“, „Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV“ a „kredietunies“;

18) v Rakousku: na činnost podniků uznávaných za stavební sdružení ve veřejném zájmu a „Österreichische Kontrollbank AG“;

19) v Polsku: na činnost „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe“ a „Bank Gospodarstwa Krajowego“;

20) v Portugalsku: na činnost „Caixas Económicas“ existujících k 1. lednu 1986, s výjimkou těch, které mají formu akciových společností, a s výjimkou „Caixa Económica Montepio Geral“;

21) ve Slovinsku: na činnost „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d. Ljubljana“;

22) ve Finsku: na činnost „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ a „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“;

23) ve Švédsku: na činnost „Svenska Skeppshypotekskassan“;

24) ve Spojeném království: na činnost „National Savings and Investments (NS&I)“, „CDC Group plc“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, na činnost zmocněnců Koruny pro zámořské vlády a správní orgány („Crown Agents for overseas governments and administrations“), úvěrových sdružení („credit unions“) a obecních bank („municipal banks“).

6. Subjekty uvedené v odst. 5 bodě 1 a bodech 3 až 24 tohoto článku se pro účely článku 34 a hlavy VII kapitoly 3 považují za finanční instituce.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).“

2) Článek 3 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nové body, které znějí:

„60) „orgánem příslušným k řešení krize“ orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*);

61) „globální systémově významnou institucí“ neboli „G-SVI“ G-SVI ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 133 nařízení (EU) č. 575/2013;

62) „globální systémově významnou institucí mimo EU“ neboli „G-SVI mimo EU“ G-SVI mimo EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 134 nařízení (EU) č. 575/2013;

63) „skupinou“ skupina ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 138 nařízení (EU) č. 575/2013;

64) „skupinou ze třetí země“ skupina, jejíž mateřský podnik je usazen ve třetí zemi;

65) „genderově neutrálními zásadami odměňování“ zásady odměňování, které jsou založeny na stejné odměně mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Aby se zajistilo uplatňování požadavků nebo pravomocí v oblasti dohledu stanovených v této směrnici nebo v nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě v souladu s touto směrnicí a uvedeným nařízením, zahrnují pojmy „instituce“, „mateřská instituce v členském státě“, „mateřská instituce v EU“ a „mateřský podnik“ rovněž:

a) finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti schválené v souladu s článkem 21a této směrnice;

b) určené instituce ovládané mateřskou finanční holdingovou společností v EU, mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU, mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě, pokud příslušná mateřská společnost nepodléhá schválení v souladu s čl. 21a odst. 4 této směrnice, a

c) finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti nebo instituce určené podle čl. 21a odst. 6 písm. d) této směrnice.“

3) V článku 4 se odstavec 8 nahrazuje tímto:

„8. V případě, že pravomoc k řešení krize mají jiné než příslušné orgány, členské státy zajistí, aby tyto jiné orgány úzce spolupracovaly a konzultovaly s příslušnými orgány při přípravě plánů řešení krize a ve všech ostatních případech, kdy to vyžadují tato směrnice, směrnice 2014/59/EU nebo nařízení (EU) č. 575/2013.“

4) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) informací poskytovaných příslušným orgánům v žádostech o povolení úvěrových institucí, včetně plánu činností, organizační struktury a systému správy a řízení uvedených v článku 10;

b) požadavků na akcionáře a společníky s kvalifikovanou účastí, nebo pokud kvalifikované účasti neexistují, na 20 největších akcionářů nebo společníků podle článku 14 a“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny určené příslušným orgánům, jež stanoví společnou metodiku hodnocení pro účely vydávání povolení podle této směrnice.“

5) V článku 9 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„3. Členské státy oznámí Komisi a orgánu EBA vnitrostátní právní předpisy, které jiným podnikům než úvěrovým institucím výslovně umožňují vykonávat podnikatelskou činnost spočívající v přijímání vkladů a jiných splatných prostředků od veřejnosti.

4. Na základě tohoto článku nesmějí členské státy osvobodit úvěrové instituce od uplatňování této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013.“

6) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„*Článek 10*

Plán činností, organizační struktura a systém správy a řízení

1. Členské státy vyžadují, aby byl k žádostem o povolení přiložen plán činností, z něhož budou vyplývat druhy zamýšlené činnosti a organizační struktura dané úvěrové instituce, včetně údajů o mateřských podnicích, finančních holdingových společnostech a smíšených finančních holdingových společnostech ve skupině. Členské státy rovněž vyžadují, aby byl k žádostem o povolení přiložen popis systémů, postupů a mechanismů uvedených v čl. 74 odst. 1.

2. Příslušné orgány odmítnou vydat povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, pokud nejsou přesvědčeny, že jí systémy, postupy a mechanismy uvedené v čl. 74 odst. 1 umožňují řádné a účinné řízení rizik.“

7) V článku 14 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Příslušné orgány odmítnou vydat povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, nejsou-li přesvědčeny, že akcionáři nebo společníci vyhovují nárokům kladeným v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení úvěrové instituce v souladu s kritérii stanovenými v čl. 23 odst. 1. Použijí se čl. 23 odst. 2 a 3 a článek 24.“

8) V článku 18 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) nadále již nesplňuje obezřetnostní požadavky stanovené v části třetí, čtvrté nebo šesté nařízení (EU) č. 575/2013, s výjimkou požadavků stanovených v článcích 92a a 92b uvedeného nařízení, nebo uložené podle čl. 104 odst. 1 písm. a) nebo článku 105 této směrnice nebo nadále již není schopna plnit své závazky vůči svým věřitelům, a zejména pokud již nezajišťuje bezpečnost majetkových hodnot jí svěřených vkladateli;“.

9) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 21a

Schvalování finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností

1. Mateřské finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské finanční holdingové společnosti v EU a mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU žádají o schválení v souladu s tímto článkem. Jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti žádají o schválení v souladu s tímto článkem, mají-li povinnost dodržovat tuto směrnici nebo nařízení (EU) č. 575/2013 na subkonsolidovaném základě.

2. Pro účely odstavce 1 finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti v něm uvedené poskytnou orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, a je-li odlišný, příslušnému orgánu v členském státě, v němž jsou usazeny, tyto informace:

a) organizační struktura skupiny, jíž je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost součástí, s jasným uvedením dceřiných podniků a případných mateřských podniků, a umístění a druhy činnosti každého ze subjektů ve skupině;

b) informace týkající se jmenování alespoň dvou osob, které finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost skutečně řídí, a splnění požadavků stanovených v článku 121, pokud jde o kvalifikaci ředitelů;

c) informace týkající se splnění kritérií stanovených v článku 14, pokud jde o akcionáře a společníky, je-li dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti úvěrová instituce;

d) vnitřní uspořádání a rozdělení úkolů uvnitř skupiny;

e) jakékoli jiné informace, které mohou být nezbytné pro provedení posouzení uvedených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku.

Probíhá-li schvalování finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti souběžně s posuzováním podle článku 22, příslušný orgán pro účely uvedeného článku koordinuje činnost v závislosti na daném případě s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, a je-li odlišný, s příslušným orgánem v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost usazena. Lhůta pro posouzení uvedená v čl. 22 odst. 3 druhém pododstavci se v tomto případě staví na dobu přesahující 20 pracovních dnů, dokud není postup stanovený v tomto článku dokončen.

3. Schválení podle tohoto článku lze finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti udělit, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) vnitřní systémy a rozdělení úkolů uvnitř skupiny jsou přiměřené pro účely plnění požadavků uložených touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013 na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě, a zejména účinně:

   i) koordinují činnost všech dceřiných podniků finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, a to i prostřednictvím přiměřeného rozdělení úkolů mezi dceřiné instituce, je-li to nezbytné;

ii) předcházejí konfliktům uvnitř skupiny nebo je řeší a

iii) prosazují celoskupinové zásady stanovené mateřskou finanční holdingovou společností nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností uvnitř celé skupiny;

b) organizační struktura skupiny, jíž je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost součástí, nebrání ani jinak nepřekáží účinnému dohledu nad dceřinými institucemi nebo mateřskými institucemi, pokud jde o jejich individuální, konsolidované a případně subkonsolidované povinnosti. Při posuzování tohoto kritéria se zohlední zejména:

i) postavení finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti ve víceúrovňové skupině;

ii) vlastnická struktura a

iii) úloha finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti ve skupině;

c) jsou splněna kritéria uvedená v článku 14 a požadavky stanovené v článku 121.

4. Schválení finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti podle tohoto článku se nevyžaduje, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) hlavní činností finanční holdingové společnosti je nabývání účastí v dceřiných podnicích nebo v případě smíšené finanční holdingové společnosti je nabývání účastí v dceřiných podnicích její hlavní činností ve vztahu k institucím nebo finančním institucím;

b) finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost není označena jako subjekt řešící krizi v žádné ze skupin řešících krizi v dané skupině v souladu se strategií řešení krize určenou relevantním orgánem příslušným k řešení krize podle směrnice 2014/59/EU;

c) dceřiný podnik úvěrové instituce je označen jako odpovědný za zajištění souladu skupiny s obezřetnostními požadavky na konsolidovaném základě a je nadán veškerými nezbytnými prostředky a pravomocí, aby tyto povinnosti účinně naplnil;

d) finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost se nepodílí na přijímání řídicích, provozních ani finančních rozhodnutí ovlivňujících skupinu nebo její dceřiné podniky, které jsou institucemi nebo finančními institucemi;

e) neexistuje žádná překážka bránící účinnému dohledu nad skupinou na konsolidovaném základě.

Finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti osvobozené od schválení v souladu s tímto odstavcem nejsou vyňaty z dosahu konsolidace stanovené v této směrnici a v nařízení (EU) č. 575/2013.

5. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě sleduje, zda jsou soustavně dodržovány podmínky uvedené v odstavci 3, nebo odstavci 4. Finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti poskytnou orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě informace, jež potřebuje k soustavnému sledování organizační struktury skupiny a dodržování podmínek uvedených v odstavci 3 nebo případně odstavci 4. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě tyto informace sdělí příslušnému orgánu v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost usazena.

6. Zjistil-li orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, že podmínky stanovené v odstavci 3 splněny nejsou nebo přestaly být splněny, podléhá finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost příslušným opatřením v oblasti dohledu k zajištění nebo případně obnovení kontinuity a integrity konsolidovaného dohledu a k zajištění plnění požadavků stanovených v této směrnici a v nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidovaném základě. V případě smíšené finanční holdingové společnosti zohlední opatření v oblasti dohledu zejména dopady na finanční konglomerát.

Opatření v oblasti dohledu uvedená v prvním pododstavci mohou zahrnovat:

a) pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s podíly dceřiných institucí drženými finanční holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností;

b) vydání soudních příkazů nebo uložení sankcí proti finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti nebo členům vedoucího orgánu a manažerům, s výhradou článků 65 až 72;

c) udělení příkazů nebo pokynů finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, aby účasti ve svých dceřiných institucích převedla na své akcionáře nebo společníky;

d) dočasné označení jiné finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti nebo instituce ve skupině jako odpovědné za zajištění plnění požadavků stanovených v této směrnici a v nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidovaném základě;

e) omezení nebo zákaz rozdělování výnosů nebo výplaty úroků akcionářům nebo společníkům;

f) požadavek, aby finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti odprodaly nebo snížily účasti v institucích nebo jiných subjektech finančního sektoru;

g) požadavek, aby finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti předložily plán pro neprodlené obnovení souladu.

7. Zjistil-li orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, že podmínky uvedené v odstavci 4 již nejsou splněny, požádá finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost o schválení v souladu s tímto článkem.

8. Je-li orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě odlišný od příslušného orgánu v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost usazena, oba orgány pro účely rozhodování o schválení podle odstavce 3, o osvobození od schválení podle odstavce 4 a o opatřeních v oblasti dohledu podle odstavců 6 a 7 spolupracují a důkladně navzájem konzultují. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě posoudí záležitosti uvedené v odstavcích 3, 4, 6 a 7, v závislosti na daném případě, a toto posouzení předá příslušnému orgánu v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost usazena. Oba orgány učiní vše, co je v jejich silách, aby do dvou měsíců od obdržení uvedeného posouzení dosáhly společného rozhodnutí.

Společné rozhodnutí musí být řádně zdokumentováno a odůvodněno. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě společné rozhodnutí sdělí finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

V případě sporu orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nebo příslušný orgán v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost usazena, rozhodnutí nepřijme a v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010 postoupí věc orgánu EBA. EBA přijme rozhodnutí do jednoho měsíce ode dne, kdy mu byla věc postoupena. Dotčené příslušné orgány poté přijmou společné rozhodnutí v souladu s rozhodnutím orgánu EBA. Záležitost nelze orgánu EBA postoupit po skončení dvouměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

9. Je-li v případě smíšených finančních holdingových společností orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nebo příslušný orgán v členském státě, kde je smíšená finanční holdingová společnost usazena, odlišný od koordinátora určeného v souladu s článkem 10 směrnice 2002/87/ES, je pro účely rozhodnutí nebo společných rozhodnutí podle odstavců 3, 4, 6 a 7 tohoto článku, v závislosti na daném případě, vyžadován souhlas koordinátora. Je-li vyžadován souhlas koordinátora, postoupí se spory příslušnému evropskému orgánu dohledu, totiž orgánu EBA nebo Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (EIOPA), zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (*), který přijme rozhodnutí do jednoho měsíce ode dne, kdy mu byla věc postoupena. Žádným rozhodnutím přijatým podle tohoto odstavce nejsou dotčeny povinnosti podle směrnice 2002/87/ES nebo 2009/138/ES.

10. Je-li schválení finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti podle tohoto článku odmítnuto, oznámí orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě tohoto rozhodnutí i jeho odůvodnění žadateli do čtyř měsíců od doručení žádosti, nebo v případě neúplné žádosti do čtyř měsíců od doručení úplných informací potřebných k rozhodnutí.

V každém případě však musí být rozhodnutí o schválení nebo o odmítnutí schválení přijato do šesti měsíců od doručení žádosti. Odmítnutí může být v případě nutnosti doprovázeno kterýmkoli z opatření uvedených v odstavci 6.

Článek 21b

Zprostředkující mateřský podnik v EU

1. Dvě nebo více institucí v Unii, které jsou součástí téže skupiny ze třetí země, musí mít jediný zprostředkující mateřský podnik v EU, který je usazen v Unii.

2. Příslušné orgány mohou institucím uvedeným v odstavci 1 povolit, aby měly dva zprostředkující mateřské podniky v EU, pokud dospějí k závěru, že by zřízení jediného zprostředkujícího mateřského podniku v EU:

a) bylo neslučitelné s povinným požadavkem na oddělení činností, který ukládají pravidla nebo orgány dohledu ze třetí země, kde má nejvyšší mateřský podnik skupiny ze třetí země skutečné sídlo, nebo

b) vedlo podle posouzení provedeného orgánem příslušným k řešení krize zprostředkujícího mateřského podniku v EU k tomu, že by způsobilost k řešení krize byla méně účinná než v případě dvou zprostředkujících mateřských podniků v EU.

3. Zprostředkující mateřský podnik v EU musí být úvěrovou institucí povolenou v souladu s článkem 8 nebo finanční holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností schválenou v souladu s článkem 21a.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce platí, že pokud žádná z institucí uvedených v odstavci 1 tohoto článku není úvěrovou institucí nebo pokud v souvislosti s investičními činnostmi musí být zřízen druhý zprostředkující mateřský podnik v EU, aby byl splněn povinný požadavek uvedený v odstavci 2 tohoto článku, může být zprostředkující mateřský podnik v EU nebo druhý zprostředkující mateřský podnik v EU investičním podnikem povoleným v souladu s čl. 5 odst. 1 směrnice 2014/65/EU, který podléhá směrnici 2014/59/EU.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže celková hodnota aktiv skupiny ze třetí země v Unii je nižší než 40 miliard EUR.

5. Pro účely tohoto článku je celková hodnota aktiv skupiny ze třetí země v Unii součtem:

a) celkové hodnoty aktiv každé instituce ze skupiny ze třetí země v Unii vyplývající z její konsolidované rozvahy nebo z individuální rozvahy, není-li rozvaha instituce konsolidována, a

b) celkové hodnoty aktiv každé pobočky skupiny ze třetí země, která je povolena v Unii v souladu s touto směrnicí, směrnicí 2014/65/EU nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 (**).

6. Příslušné orgány oznámí orgánu EBA tyto informace týkající se každé skupiny z třetí země působící v jejich jurisdikci:

a) názvy a celková hodnota aktiv institucí podléhajících dohledu a patřících do skupiny ze třetí země;

b) názvy a celková hodnota aktiv odpovídající pobočkám povoleným v tomto členském státě v souladu s touto směrnicí, směrnicí 2014/65/EU nebo nařízením (EU) č. 600/2014 a druhy činností, které mají povoleno vykonávat;

c) název a typ, jak je uvedeno v odstavci 3, jakéhokoli zprostředkujícího mateřského podniku v EU zřízeného v tomto členském státě a název skupiny ze třetí země, jíž je součástí.

7. EBA na své internetové stránce zveřejní seznam všech skupin ze třetí země působících v Unii a jejich zprostředkující mateřský podnik v EU, nebo případně zprostředkující mateřské podniky v EU.

Příslušné orgány zajistí, aby každá instituce v jejich jurisdikci, která je součástí skupiny ze třetí země, splňovala jednu z těchto podmínek:

a) má zprostředkující mateřský podnik v EU;

b) je zprostředkujícím mateřským podnikem v EU;

c) je v Unii jedinou institucí skupiny ze třetí země nebo

d) je součástí skupiny ze třetí země, jejichž celková hodnota aktiv v Unii je nižší než 40 miliard EUR.

8. Odchylně od odstavce 1 skupiny ze třetí země, které působí v Unii prostřednictvím více než jedné instituce a jejichž celková hodnota aktiv k 27. červnu 2019 dosahuje nejméně 40 miliard EUR, musí mít do 30. prosince 2023 zprostředkující mateřský podnik v EU nebo v případě použití odstavce 2 dva zprostředkující mateřské podniky v EU.

9. Do 30. prosince 2026 Komise po konzultaci s orgánem EBA přezkoumá požadavky, které institucím ukládá tento článek, a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu. Tato zpráva alespoň posoudí:

a) zda jsou požadavky stanovené v tomto článku proveditelné, nezbytné a přiměřené a zda by nebyla vhodnější jiná opatření;

b) zda je třeba požadavky, které institucím ukládá tento článek, revidovat, aby odrážely osvědčené mezinárodní postupy.

10. Do 28. června 2021 předloží EBA Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o zacházení s pobočkami ze třetích zemí podle vnitrostátního práva členských států. Tato zpráva alespoň posoudí:

a) zda a nakolik se postupy dohledu podle vnitrostátního práva pro pobočky ze třetích zemí liší mezi členskými státy;

b) zda by rozdílné zacházení s pobočkami ze třetích zemí podle vnitrostátního práva mohlo vést k regulatorní arbitráži;

c) zda by byla nezbytná a vhodná další harmonizace vnitrostátních režimů pro pobočky ze třetích zemí, zejména pokud jde o významné pobočky ze třetích zemí.

V případě potřeby předloží Komise na základě doporučení orgánu EBA Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).“

10) V čl. 23 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pověst, znalosti, dovednosti a zkušenosti, jak je stanoveno v čl. 91 odst. 1, všech členů vedoucího orgánu, kteří budou v důsledku navrhovaného nabytí řídit činnosti úvěrové instituce;“.

11) Článek 47 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Členský stát vyžaduje, aby pobočky úvěrových institucí, jež mají skutečné sídlo ve třetí zemi, podávaly příslušným orgánům alespoň jednou ročně zprávu obsahující tyto informace:

a) celková aktiva odpovídající činnostem pobočky povolené v daném členském státě;

b) informace o likvidních aktivech, jež má pobočka k dispozici, a zejména o dostupnosti likvidních aktiv v měnách členských států;

c) kapitál, který má pobočka k dispozici;

d) systémy ochrany vkladů, které mají vkladatelé v pobočce k dispozici;

e) systémy řízení rizik;

f) systémy správy a řízení včetně osob zastávajících klíčové funkce pro činnosti pobočky;

g) ozdravné plány, které se na pobočku vztahují, a

h) jakékoli další informace, které příslušný orgán považuje za nezbytné pro komplexní sledování činností pobočky.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Příslušné orgány oznámí orgánu EBA:

a) veškerá povolení poboček vydaná úvěrovým institucím, které mají skutečné sídlo v třetí zemi, a veškeré následné změny těchto povolení;

b) celková aktiva a pasiva povolených poboček úvěrových institucí, které mají skutečné sídlo v třetí zemi, podle pravidelných výkazů;

c) název skupiny ze třetí země, k níž povolená pobočka patří.

EBA na své internetové stránce zveřejní seznam všech poboček ze třetích zemí, kterým bylo uděleno povolení provozovat činnost v Unii, s uvedením členského státu, ve kterém jim bylo uděleno povolení provozovat činnost.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Příslušné orgány vykonávající dohled nad pobočkami úvěrových institucí se skutečným sídlem v třetí zemi a příslušné orgány institucí, které jsou součástí téže skupiny z této třetí země, úzce spolupracují s cílem zajistit, aby veškeré činnosti uvedené skupiny ze třetí země v Unii podléhaly komplexnímu dohledu, zabránit obcházení požadavků podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 vztahujících se na skupiny ze třetích zemí a předejít jakémukoli nepříznivému dopadu na finanční stabilitu Unie.

EBA usnadňuje spolupráci mezi příslušnými orgány pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce, včetně ověřování toho, zda je splněna prahová hodnota uvedená v čl. 21b odst. 4.“

12) Článek 56 se mění takto:

a) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) orgány odpovědnými za dohled nad povinnými osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodu 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 (*) z hlediska souladu s uvedenou směrnicí a finančními zpravodajskými jednotkami;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“;

b) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„h) příslušnými orgány nebo subjekty odpovědnými za uplatňování pravidel týkajících se strukturálního oddělení v rámci bankovní skupiny.“

13) V čl. 57 odst. 1 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„1. Bez ohledu na články 53, 54 a 55 členské státy zajistí, aby mohla probíhat výměna informací mezi příslušnými orgány a orgány odpovědnými za dohled nad:“.

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 58a

Předávání informací mezinárodním subjektům

1. Bez ohledu na čl. 53 odst. 1 a článek 54 mohou příslušné orgány při dodržení podmínek stanovených v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku předat některé informace následujícím subjektům nebo je s nimi sdílet:

a) Mezinárodní měnový fond a Světová banka, pro účely hodnocení v rámci programu hodnocení finančního sektoru;

b) Banka pro mezinárodní platby, pro účely kvantitativních studií dopadu;

c) Rada pro finanční stabilitu, pro účely její dohlížecí funkce.

2. Příslušné orgány mohou důvěrné informace sdílet pouze na výslovnou žádost dotčeného subjektu a jsou-li splněny alespoň tyto podmínky:

a) žádost je patřičně zdůvodněna s ohledem na konkrétní úkoly žádajícího subjektu v souladu s jeho mandátem stanoveným právními předpisy;

b) žádost je dostatečně konkrétní, pokud jde o povahu, rozsah a formát požadovaných informací a způsob jejich sdělení nebo předání;

c) požadované informace jsou nezbytně nutné k plnění konkrétních úkolů žádajícího subjektu a nepřesahují rámec jeho úkolů stanovených právními předpisy;

d) informace jsou předány nebo sděleny výlučně osobám přímo zapojeným do plnění konkrétního úkolu;

e) osoby mající přístup k těmto informacím podléhají požadavkům profesního tajemství alespoň rovnocenným těm, které jsou uvedeny v čl. 53 odst. 1.

3. Podá-li žádost kterýkoli ze subjektů uvedených v odstavci 1, mohou příslušné orgány předat pouze souhrnné nebo anonymizované informace; jiné informace mohou sdílet pouze ve svých prostorách.

4. Pokud sdělení informací zahrnuje zpracování osobních údajů, musí být při každém zpracování osobních údajů prováděném žádajícím subjektem dodrženy požadavky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).“

15) V čl. 63 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy stanoví, že příslušné orgány mohou požadovat nahrazení osoby uvedené v prvním pododstavci, pokud tato osoba svým jednáním poruší své povinnosti podle prvního pododstavce.“

16) Článek 64 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány mají pro zasahování do činnosti institucí, finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností veškeré pravomoci v oblasti dohledu, které jsou pro výkon jejich úkolů nezbytné, zejména včetně práva odejmout povolení v souladu s článkem 18, pravomocí uvedených v článcích 18, 102, 104 a 105 a pravomocí přijmout opatření uvedená v čl. 21a odst. 6.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Rozhodnutí přijatá příslušnými orgány při výkonu jejich pravomocí v oblasti dohledu a pravomocí ukládat sankce musí obsahovat odůvodnění.“

17) V čl. 66 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) nepožádání o schválení v rozporu s článkem 21a nebo jakékoli jiné porušení požadavků stanovených v uvedeném článku.“

18) V čl. 67 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„q) mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost nepřijme žádné opatření, které může být vyžadováno k zajištění souladu s obezřetnostními požadavky stanovenými v části třetí, čtvrté, šesté nebo sedmé nařízení (EU) č. 575/2013 nebo uloženo podle čl. 104 odst. 1 písm. a) nebo článku 105 této směrnice na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě.“

19) Článek 74 se nahrazuje tímto:

„Článek 74

Vnitřní správa a řízení, ozdravné plány a plány řešení krize

„1. Instituce musí mít spolehlivé systémy správy a řízení, které zahrnují jasnou organizační strukturu s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními odpovědnostmi, účinnými postupy pro identifikaci, řízení, sledování a hlášení rizik, jimž instituce je nebo může být vystavena, přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádné správy a účetních postupů, a zásady a postupy odměňování, které odpovídají náležitému a účinnému řízení rizik a podporují je.

Zásady a postupy odměňování uvedené v prvním pododstavci musí být genderově neutrální.

2. Systémy, postupy a mechanismy uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí být komplexní a úměrné povaze, rozsahu a složitosti rizika spojeného s modelem podnikání a s činností instituce. Zohlední se technická kritéria stanovená v článcích 76 až 95.

3. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny o systémech, postupech a mechanismech uvedených v odstavci 1 tohoto článku s přihlédnutím k odstavci 2 tohoto článku.

EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny o genderově neutrálních zásadách odměňování pro instituce.

Do dvou let ode dne zveřejnění obecných pokynů uvedených v druhém pododstavci vydá EBA na základě informací shromážděných příslušnými orgány zprávu o tom, jak instituce genderově neutrální zásady odměňování uplatňují.“

20) V článku 75 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány shromažďují informace zpřístupněné v souladu s kritérii pro zpřístupňování informací podle čl. 450 odst. 1 písm. g), h), i) a k) nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i informace poskytnuté institucemi o rozdílech v odměňování žen a mužů, a používají tyto informace ke srovnávání trendů a postupů odměňování. Příslušné orgány poskytují tyto informace orgánu EBA.“

21) Článek 84 se nahrazuje tímto:

„Článek 84

Úrokové riziko investičního portfolia

1. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zavedly interní systémy a uplatňovaly standardizovanou metodiku nebo zjednodušenou standardizovanou metodiku pro identifikaci, hodnocení, řízení a snižování rizik vyplývajících z případných změn v úrokových sazbách, které mají vliv jak na ekonomickou hodnotu vlastního kapitálu, tak na čistý úrokový výnos z investičního portfolia instituce.

2. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zavedly systémy vyhodnocování a monitorování rizik vyplývajících z případných změn v úvěrových rozpětích, které mají vliv jak na ekonomickou hodnotu vlastního kapitálu, tak na čistý úrokový výnos z investičního portfolia instituce.

3. Příslušný orgán může vyžadovat, aby instituce uplatňovala standardizovanou metodiku uvedenou v odstavci 1 v případě, že interní systémy zavedené touto institucí za účelem hodnocení rizik uvedených ve zmíněném odstavci nejsou uspokojivé.

4. Příslušný orgán může vyžadovat, aby malá a nepříliš složitá instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013 používala standardizovanou metodiku, pokud se domnívá, že zjednodušená standardizovaná metodika není vhodná ke zjištění úrokového rizika vyplývajícího z investičního portfolia této instituce.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které pro účely tohoto článku upřesní standardizovanou metodiku, již mohou instituce uplatňovat k hodnocení rizik uvedených v odstavci 1 tohoto článku, včetně zjednodušené standardizované metodiky pro malé a nepříliš složité instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145 nařízení (EU) č. 575/2013, která je alespoň stejně konzervativní jako standardizovaná metodika.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 28. června 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. EBA vydá obecné pokyny k upřesnění kritérií pro:

a) hodnocení rizik uvedených v odstavci 1 interním systémem instituce;

b) identifikaci, řízení a snižování rizik uvedených v odstavci 1 institucemi;

c) vyhodnocovaní a monitorování rizik uvedených v odstavci 2 institucemi;

d) určení toho, které interní systémy zavedené institucemi pro účely odstavce 1 nejsou uspokojivé podle odstavce 3.

EBA tyto obecné pokyny vydá do 28. června 2020.“

22) V článku 85 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zavedly zásady a postupy pro hodnocení a řízení expozice vůči operačnímu riziku, včetně rizik modelů a rizik plynoucích z outsourcingu, a pro pokrytí méně četných, ale vysoce rizikových událostí. Pro účely těchto zásad a postupů instituce jasně zformulují, co tvoří podstatu operačního rizika.“

23) V čl. 88 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy zajistí, aby byly údaje o úvěrech poskytnutých členům vedoucího orgánu a jejich spřízněným stranám řádně zdokumentovány a na žádost poskytnuty příslušným orgánům.

Pro účely tohoto článku se „spřízněnou stranou“ rozumí:

a) manžel či manželka, registrovaný partner podle vnitrostátních právních předpisů, dítě nebo rodič člena vedoucího orgánu;

b) komerční subjekt, ve kterém má člen vedoucího orgánu nebo jeho blízký rodinný příslušník podle písmene a) kvalifikovanou účast ve výši nejméně 10 % kapitálu či hlasovacích práv, nebo ve kterém tyto osoby mohou uplatňovat významný vliv nebo jsou členy vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu.“

24) V článku 89 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Do 1. ledna 2021 Komise po konzultaci s orgány EBA, EIOPA a ESMA přezkoumá, zda jsou informace uvedené v odst. 1 písm. a) až f) stále odpovídající, přičemž zohlední předchozí posouzení dopadů, mezinárodní dohody a vývoj právních předpisů v Unii, a zda lze do odstavce 1 doplnit další relevantní požadavky na informace.

Do 30. června 2021 Komise na základě konzultace s orgány EBA, EIOPA a ESMA podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o posouzení uvedeném v tomto odstavci a v případě potřeby předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.“

25) Článek 91 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti mají prvořadou odpovědnost za zajištění toho, aby členové vedoucího orgánu měli vždy dostatečně dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti k výkonu svých povinností. Členové vedoucího orgánu musí splňovat zejména požadavky stanovené v odstavcích 2 až 8.

Pokud členové vedoucího orgánu nesplňují požadavky stanovené v tomto odstavci, mají příslušné orgány pravomoc tyto členy z vedoucího orgánu odvolat. Příslušné orgány zejména ověří, zda jsou požadavky uvedené v tomto odstavci nadále plněny, pokud mají důvodné podezření, že dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně, nebo že hrozí vyšší riziko takového jednání v souvislosti s danou institucí.“;

b) odstavce 7 a 8 se nahrazují tímto:

„7. Vedoucí orgán má dostatečné kolektivní znalosti, dovednosti a zkušenosti, aby rozuměl činnostem instituce, včetně hlavních rizik. Celkové složení vedoucího orgánu náležitě odráží širokou škálu zkušeností.

8. Každý člen vedoucího orgánu jedná čestně, bezúhonně a používá vlastní názory při účinném posuzování a případném vznášení konstruktivních připomínek k rozhodnutím vrcholného vedení a při účinném kontrolování a sledování rozhodování osob ve vedení instituce. Být členem přidružených společností nebo přidružených subjektů nepředstavuje samo o sobě překážku pro používání vlastních názorů.“;

c) v odstavci 12 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) důsledné uplatňování pravomoci uvedené v odst. 1 druhém pododstavci.“

26) Článek 92 se mění takto:

a) odstavec 1 se zrušuje;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby při vytváření a uplatňování zásad celkového odměňování zahrnujícího mzdy a zvláštní penzijní výhody pro kategorie pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil instituce, dodržovaly instituce následující požadavky způsobem, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností:“;

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) zásady odměňování jsou genderově neutrální;“

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pro účely odstavce 2 zahrnují kategorie pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil instituce, přinejmenším:

a) všechny členy vedoucího orgánu a vrcholného vedení;

b) pracovníky s manažerskou odpovědností za kontrolní funkce nebo významné obchodní jednotky instituce;

c) pracovníky s nárokem na významnou odměnu v předchozím účetním roce, jsou-li splněny tyto podmínky:

i) odměna pracovníka dosahuje nejméně částky 500 000 EUR a nejméně výše průměrné odměny členů vedoucího orgánu a vrcholného vedení instituce podle písmene a);

ii) pracovník vykonává pracovní činnost ve významné obchodní jednotce a tato činnost je takového druhu, že má podstatný vliv na rizikový profil příslušné obchodní jednotky.“

27) Článek 94 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) v písmeni l) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) akciemi nebo v závislosti na právní struktuře dané instituce rovnocennými vlastnickými podíly, nebo nástroji spojenými s akciemi nebo v závislosti na právní struktuře dané instituce rovnocennými nepeněžními nástroji;“

ii) písmeno m) se nahrazuje tímto:

„m) výplata podstatné části, avšak v každém případě alespoň 40 % pohyblivé složky odměny, se odkládá na dobu, která není kratší než čtyři až pět let a která náležitým způsobem odpovídá povaze činnosti, rizikům s ní spojeným a činnostem vykonávaným dotyčným pracovníkem. V případě členů vedoucího orgánu a vrcholného vedení institucí, které jsou významné z hlediska velikosti, vnitřní organizace a povahy, rozsahu a složitosti jejich činností, by doba odkladu neměla být kratší než pět let.

Odměna, která má být vyplacena v souladu s podmínkami odkladu splatnosti, se nepřiznává rychleji, než by tomu bylo na poměrném základě. V případě pohyblivé složky odměny představující zvlášť vysokou částku se odkládá výplata alespoň 60 % této částky. Délka této doby odkladu odpovídá hospodářskému cyklu, povaze činnosti, rizikům s ní spojeným a činnostem vykonávaným dotyčným pracovníkem;“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem za účelem stanovení kategorií nástrojů, které splňují podmínky stanovené v odst. 1 písm. l) bodu ii).

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 31. března 2014.

Za účelem identifikace pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil instituce, jak je uvedeno v čl. 92 odst. 3, vypracuje EBA návrhy regulačních technických norem, jež stanoví kritéria vymezující:

a) manažerskou odpovědnost a kontrolní funkce;

b) významnou obchodní jednotku a podstatný vliv na rizikový profil obchodní jednotky a

c) další kategorie pracovníků, kteří nejsou v čl. 92 odst. 3 výslovně uvedeni a jejichž pracovní činnosti mají na rizikový profil instituce srovnatelně podstatný vliv jako pracovníci v kategoriích tam uvedených.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v tomto odstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Odchylně od odstavce 1 se požadavky uvedené v písm. l) a m) a písm. o) druhém pododstavci zmíněného odstavce nepoužijí pro:

a) instituci, která není velkou institucí ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 146 nařízení (EU) č. 575/2013 a jejíž hodnota aktiv na individuálním základě v souladu s touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013 v průběhu čtyřletého období bezprostředně předcházejícího běžnému účetnímu roku činí v průměru 5 miliard EUR nebo méně;

b) pracovníka, jehož roční pohyblivá složka odměny nepřesahuje 50 000 EUR a nepředstavuje více než jednu třetinu jeho celkové roční odměny.

4. Odchylně od odst. 3 písm. a) mohou členské státy prahovou hodnotu tam uvedenou snížit nebo zvýšit za předpokladu, že:

a) instituce, vůči níž členský stát toto ustanovení uplatňuje, není velkou institucí ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 146 nařízení (EU) č. 575/2013 a že v případě, že se prahová hodnota zvýší:

i) instituce splňuje kritéria stanovená v čl. 4 odst. 1 bodě 145 písm. c), d) a e) nařízení (EU) č. 575/2013 a

ii) prahová hodnota nepřesahuje částku 15 miliard EUR;

b) je vhodné prahovou hodnotu upravit v souladu s tímto odstavcem s ohledem na povahu, rozsah a složitost činností instituce, její vnitřní organizaci nebo případně charakteristiku skupiny, do níž patří.

5. Odchylně od odst. 3 písm. b) může členský stát rozhodnout, že na pracovníky s nárokem na roční pohyblivou složku odměny, která nedosahuje výše a podílu uvedených v daném písmeni, se výjimka tam stanovená nevztahuje z důvodu specifických rysů vnitrostátního trhu, pokud jde o praxi v oblasti odměňování, nebo z důvodu povahy povinností a pracovní náplně těchto pracovníků.

6. Do 28. června 2023 Komise v úzké spolupráci s orgánem EBA přezkoumá uplatňování odstavců 3 až 5 a předloží o něm zprávu Evropskému parlamentu a Radě, v případě potřeby spolu s legislativním návrhem.

7. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny usnadňující provedení odstavců 3, 4 a 5 a zajišťující jejich jednotné uplatňování.“

28) Článek 97 se mění takto:

a) v odstavci 1 se vypouští slovo „úvěrové“ a zrušuje se písmeno b);

b) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Při provádění přezkumu a hodnocení podle odstavce 1 tohoto článku uplatňují příslušné orgány zásadu proporcionality v souladu s kritérii zveřejněnými podle čl. 143 odst. 1 písm. c).“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Příslušné orgány mohou přizpůsobit metodiky pro uplatňování přezkumu a hodnocení podle odstavce 1 tohoto článku za účelem zohlednění institucí s podobným rizikovým profilem, jako jsou podobné modely podnikání nebo podobná zeměpisná oblast expozic. Tyto přizpůsobené metodiky mohou zahrnovat rizikově orientovaná kritéria a kvantitativní ukazatele, dále umožní náležitě zohlednit specifická rizika, jimž může být každá instituce vystavena, a nemají vliv na povahu opatření uložených v souladu s článkem 104, která jsou specifická pro danou instituci.

Pokud příslušné orgány používají přizpůsobené metodiky podle tohoto odstavce, oznámí to orgánu EBA. EBA sleduje postupy dohledu a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá obecné pokyny s cílem upřesnit, jak mají být pro účely tohoto odstavce hodnoceny podobné rizikové profily, a zajistit jednotné a přiměřené uplatňování metodik v celé Unii přizpůsobených podobným institucím.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Pokud příslušné orgány na základě přezkumu, zejména hodnocení systémů správy a řízení, modelu podnikání nebo činností instituce, získají důvodné podezření, že v souvislosti s danou institucí dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně, nebo že hrozí vyšší riziko takového jednání, uvědomí o tom okamžitě orgán EBA a orgán nebo subjekt, který nad danou institucí vykonává v souladu se směrnicí (EU) 2015/849 dohled a který je příslušný pro zajištění plnění požadavků uvedené směrnice. V případě potenciálního vyššího rizika praní peněz nebo financování terorismu příslušný orgán a orgán nebo subjekt, který nad danou institucí vykonává v souladu se směrnicí (EU) 2015/849 dohled a který je příslušný pro zajištění plnění požadavků uvedené směrnice, naváží kontakt a okamžitě informují orgán EBA o svém společném hodnocení. Příslušný orgán případně přijme opatření v souladu s touto směrnicí.“

29) Článek 98 se mění takto:

a) v odstavci 1 se zrušuje písmeno j);

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Do přezkumu a hodnocení prováděného příslušnými orgány se zahrne expozice institucí vůči úrokovému riziku vyplývajícímu z investičního portfolia.

Pravomoci dohledu se vykonávají přinejmenším v těchto případech:

a) jestliže ekonomická hodnota vlastního kapitálu instituce uvedená v čl. 84 odst. 1 se z důvodu náhlé a neočekávané změny v úrokových sazbách popsané v kterémkoli ze šesti dohledových šokových scénářů pro úrokové sazby sníží o více než 15 % jejího kapitálu tier 1;

b) jestliže u instituce z důvodu náhlé a neočekávané změny v úrokových sazbách popsané v jednom ze dvou dohledových šokových scénářů pro úrokové sazby dojde k velkému poklesu čistého úrokového výnosu uvedeného v čl. 84 odst. 1.

Bez ohledu na druhý pododstavec nejsou příslušné orgány povinny vykonávat pravomoci dohledu, jestliže mají na základě přezkumu a hodnocení podle tohoto odstavce za to, že je řízení úrokového rizika vyplývajícího z investičního portfolia ze strany instituce přiměřené a že instituce není úrokovému riziku vyplývajícímu z investičního portfolia vystavena nadměrně.

Pro účely tohoto odstavce se „pravomocemi dohledu“ rozumějí pravomoci uvedené v čl. 104 odst. 1 nebo pravomoc stanovit modelovací a parametrické předpoklady jiné než ty, které určil orgán EBA podle odst. 5a písm. b) tohoto článku, jež mají instituce promítnout do výpočtu ekonomické hodnoty vlastního kapitálu podle čl. 84 odst. 1.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které pro účely odstavce 5 upřesní:

a) šest dohledových šokových scénářů podle odst. 5 druhého pododstavce písm. a) a dva dohledové šokové scénáře podle odst. 5 druhého pododstavce písm. b), které se uplatní na úrokové sazby všech měn;

b) s ohledem na mezinárodně dohodnuté obezřetnostní standardy společné modelovací a parametrické předpoklady jiné než předpoklady týkající se chování, které instituce promítnou do výpočtu ekonomické hodnoty vlastního kapitálu podle odst. 5 druhého pododstavce písm. a) a které se omezí na:

i) zacházení s vlastním kapitálem instituce;

ii) zahrnování, složení a diskontování peněžních toků citlivých na úrokové sazby, jež plynou z aktiv, závazků a podrozvahových položek instituce, včetně zacházení s obchodními maržemi a dalšími složkami rozpětí;

iii) využívání dynamických nebo statických rozvahových modelů a z toho plynoucí zacházení s amortizovanými a splatnými pozicemi;

c) s ohledem na mezinárodně dohodnuté standardy společné modelovací a parametrické předpoklady jiné než předpoklady týkající se chování, které instituce promítnou do výpočtu čistého úrokového výnosu podle odst. 5 druhého pododstavce písm. b) a které se omezí na:

i) zahrnování a složení peněžních toků citlivých na úrokové sazby, jež plynou z aktiv, závazků a podrozvahových položek instituce, včetně zacházení s obchodními maržemi a dalšími složkami rozpětí;

ii) využívání dynamických nebo statických rozvahových modelů a z toho plynoucí zacházení s amortizovanými a splatnými pozicemi;

iii) období, po které má být budoucí čistý úrokový výnos měřen;

d) co představuje velký pokles podle odst. 5 druhého pododstavce písm. b).

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 28. června 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. EBA posoudí možné začlenění environmentálních a sociálních rizik a rizik v oblasti správy a řízení (rizik ESG) do přezkumu a hodnocení, které provádějí příslušné orgány.

Pro účely prvního pododstavce obsahuje posouzení orgánu EBA alespoň informace týkající se:

a) vypracování jednotné definice rizik ESG včetně fyzických rizik a rizik přechodu; rizika přechodu zahrnují rizika spojená s odpisy aktiv v důsledku změn právních předpisů;

b) vypracování vhodných kvalitativních a kvantitativních kritérií pro posouzení dopadu rizik ESG na finanční stabilitu institucí v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu; tato kritéria zahrnují procesy zátěžového testování a analýzy scénářů za účelem posouzení dopadu rizik ESG v rámci scénářů s různou mírou závažnosti;

c) opatření, procesů, mechanismů a strategií, jež mají instituce zavést ke zjišťování, posuzování a řízení rizik ESG;

d) analytických metod a nástrojů pro posuzování dopadu rizik ESG na činnosti institucí v oblasti poskytování úvěrů a finančního zprostředkování.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Komisi, Evropskému parlamentu a Radě do 28. června 2021.

Na základě výsledků své zprávy může EBA případně v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydat obecné pokyny týkající se jednotného zahrnutí rizik ESG do procesu dohledu a hodnocení, který provádějí příslušné orgány.“

30) V čl. 99 odst. 2 se zrušuje písmeno b).

31) Článek 103 se zrušuje.

32) Článek 104 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Pro účely článku 97, čl. 98 odst. 4 a 5, čl. 101 odst. 4 a článku 102 této směrnice a uplatňování nařízení (EU) č. 575/2013 mají příslušné orgány alespoň pravomoc:

a) požadovat, aby instituce měly dodatečný kapitál převyšující požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013, za podmínek uvedených ve článku 104a této směrnice;

b) požadovat posílení systémů, postupů, mechanismů a strategií zavedených v souladu s články 73 a 74;

c) požadovat, aby instituce předložily plán na obnovení souladu s požadavky dohledu podle této směrnice a podle nařízení (EU) č. 575/2013 a stanovily lhůtu pro jeho provedení, včetně úprav tohoto plánu z hlediska rozsahu a lhůty;

d) požadovat, aby instituce používaly specifický systém tvorby opravných položek a rezerv nebo zacházení s aktivy z hlediska kapitálových požadavků;

e) zakázat nebo omezit obchody, operace nebo síť institucí nebo požadovat upuštění od činností, které znamenají nadměrné riziko pro zdraví instituce;

f) požadovat snížení rizika obsaženého v činnostech, produktech a systémech institucí, včetně činností v rámci outsourcingu;

g) požadovat, aby instituce omezily pohyblivou složku odměny stanovením její výše jako procentního podílu celkových čistých výnosů v případě, že je tato složka odměny neslučitelná s udržováním řádného kapitálového základu;

h) požadovat, aby instituce využívaly čisté zisky k posílení kapitálu;

i) omezit nebo zakázat, aby instituce rozdělovala výnosy nebo vyplácela úroky akcionářům, společníkům nebo držitelům nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1, pokud tento zákaz nepředstavuje nesplnění závazků dané instituce;

j) uložit požadavky na další nebo častější podávání zpráv, včetně zpráv o kapitálu, likviditě a páce;

k) uložit zvláštní požadavky na likviditu, včetně omezení týkajících se nesouladu splatností mezi aktivy a pasivy;

l) požadovat poskytnutí doplňujících informací.

2. Pro účely odst. 1 písm. j) mohou příslušné orgány institucím uložit požadavky na další nebo častější podávání zpráv pouze v případě, že příslušný požadavek je vhodný a přiměřený z hlediska účelu, pro který jsou informace požadovány, a že požadované informace nejsou duplicitní.

Pro účely článků 97 až 102 se za duplicitní považují veškeré další informace, které mohou být od institucí požadovány, pokud totožné nebo v podstatě totožné informace již byly příslušnému orgánu podány jiným způsobem nebo mohou být příslušným orgánem vytvořeny.

Příslušný orgán nepožaduje od instituce podání dalších informací, jestliže informace již dříve obdržel v jiném formátu nebo s jinou úrovní podrobnosti a tento jiný formát nebo jiná úroveň podrobnosti mu nebrání sestavit informace stejné kvality a spolehlivosti, jakou by měly informace sestavené na základě dalších informací, které by jinak byly podány.“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

33) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 104a

Dodatečný kapitálový požadavek

1. Příslušné orgány uloží dodatečný kapitálový požadavek podle čl. 104 odst. 1 písm. a) v případě, že na základě přezkumů provedených v souladu s články 97 a 101 zjistí u některé instituce kteroukoli z těchto situací:

a) instituce je vystavena rizikům nebo prvkům rizika, které nejsou pokryty nebo v dostatečné míře pokryty kapitálovými požadavky stanovenými v části třetí, čtvrté a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 (*), jak je uvedeno v odstavci 2 tohoto článku;

b) instituce nesplňuje požadavky stanovené v článcích 73 a 74 této směrnice nebo v článku 393 nařízení (EU) č. 575/2013 a není pravděpodobné, že by jiná opatření v oblasti dohledu stačila k zajištění souladu s uvedenými požadavky v odpovídajícím časovém rámci;

c) úpravy podle čl. 98 odst. 4 jsou považovány za nedostatečné k tomu, aby instituci umožnily v krátké době prodat nebo zajistit své pozice za běžných tržních podmínek bez významných ztrát;

d) hodnocení provedené v souladu s čl. 101 odst. 4 odhalí, že neplnění požadavků ohledně používání povoleného přístupu bude mít pravděpodobně za následek nedostatečné kapitálové požadavky;

e) instituce opakovaně nestanovuje nebo neudržuje dostatečnou výši dodatečného kapitálu ke splnění pokynu sděleného v souladu s čl. 104b odst. 3;

f) jiná situace specifická pro danou instituci, která podle názoru příslušného orgánu vzbuzuje významné obavy v oblasti dohledu.

Příslušné orgány uloží dodatečné kapitálové požadavky podle čl. 104 odst. 1 písm. a) pouze za účelem pokrytí rizik podstupovaných jednotlivými institucemi v důsledku jejich činností, včetně těch, které odrážejí dopad určitého hospodářského a tržního vývoje na rizikový profil dané instituce.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku se má za to, že rizika nebo prvky rizik nejsou pokryty nebo v dostatečné míře pokryty kapitálovými požadavky stanovenými v části třetí, čtvrté a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402 pouze v případě, že objemy, druhy a rozdělení kapitálu, které příslušný orgán považuje za přiměřené při zohlednění přezkumu hodnocení provedeného institucemi v rámci dohledu v souladu s čl. 73 prvním pododstavcem této směrnice, jsou vyšší než kapitálové požadavky stanovené v části třetí, čtvrté a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402.

Pro účely prvního pododstavce posoudí příslušné orgány s ohledem na rizikový profil každé jednotlivé instituce rizika, jimž je daná instituce vystavena, včetně:

a) rizik specifických pro danou instituci nebo prvků těchto rizik, jež jsou explicitně vyloučeny z kapitálových požadavků stanovených v části třetí, čtvrté a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402 nebo nejsou těmito požadavky výslovně řešeny;

b) rizik specifických pro danou instituci nebo prvků těchto rizik, jež budou pravděpodobně podceněny navzdory dodržení příslušných požadavků stanovených v části třetí, čtvrté a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402.

Za rizika nebo prvky těchto rizik, jež budou navzdory dodržení příslušných požadavků stanovených v části třetí, čtvrté a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402 pravděpodobně podceněny, se nepovažují rizika nebo prvky rizik v rozsahu, v jakém se na ně vztahují přechodná ustanovení nebo ustanovení o ochraně předchozího stavu obsažená v této směrnici nebo v nařízení (EU) č. 575/2013.

Pro účely prvního pododstavce kapitál považovaný za přiměřený pokrývá všechna rizika nebo prvky rizik, které byly na základě posouzení uvedeného v druhém pododstavci tohoto odstavce označeny za významné a které nejsou pokryty nebo v dostatečné míře pokryty kapitálovými požadavky stanovenými v části třetí, čtvrté a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402.

Úrokové riziko vyplývající z investičních pozic lze považovat za významné přinejmenším v případech uvedených v čl. 98 odst. 5, nedospějí-li příslušné orgány při provádění přezkumu a hodnocení k závěru, že je řízení úrokového rizika vyplývajícího z investičního portfolia ze strany instituce přiměřené a že instituce není úrokovému riziku vyplývajícímu z investičního portfolia vystavena nadměrně.

3. Je-li za účelem řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky, která nejsou dostatečně pokryta podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, požadován dodatečný kapitál, příslušné orgány určí výši dodatečného kapitálu požadovaného podle odst. 1 písm. a) tohoto článku jako rozdíl mezi kapitálem, který se považuje za dostatečný podle odstavce 2 tohoto článku, a příslušnými kapitálovými požadavky stanovenými v části třetí a čtvrté nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402.

Je-li za účelem řešení rizika nadměrné páky, které není dostatečně pokryto podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, požadován dodatečný kapitál, příslušné orgány určí výši dodatečného kapitálu požadovaného podle odst. 1 písm. a) tohoto článku jako rozdíl mezi kapitálem, který se považuje za dostatečný podle odstavce 2 tohoto článku, a příslušnými kapitálovými požadavky stanovenými v části třetí a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013.

4. Instituce splní dodatečný kapitálový požadavek uložený příslušným orgánem podle čl. 104 odst. 1 písm. a) kapitálem splňujícím tyto podmínky:

a) nejméně tři čtvrtiny dodatečného kapitálového požadavku tvoří kapitál tier 1;

b) nejméně tři čtvrtiny kapitál tier 1 uvedeného v písmeni a) tvoří kmenový kapitál tier 1.

Odchylně od prvního pododstavce může příslušný orgán v případě nutnosti a s ohledem na zvláštní situaci dané instituce požadovat, aby dodatečný kapitálový požadavek splnila s vyšším podílem kapitálu tier 1 nebo kmenového kapitálu tier 1.

Kapitál použitý ke splnění dodatečného kapitálového požadavku podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice uloženého příslušnými orgány k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky se nepoužije ke splnění žádného z těchto požadavků:

a) kapitálových požadavků stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013;

b) požadavku kombinovaných kapitálových rezerv;

c) pokynu k držení dodatečného kapitálu podle čl. 104b odst. 3 této směrnice, pokud tento pokyn řeší jiná rizika než riziko nadměrné páky.

Kapitál použitý ke splnění dodatečného kapitálového požadavku podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice uloženého příslušnými orgány k řešení rizika nadměrné páky, které není dostatečně pokryto podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, se nepoužije ke splnění žádného z těchto požadavků:

a) kapitálového požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013;

b) požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru podle čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013;

c) pokynu k držení dodatečného kapitálu podle čl. 104b odst. 3 této směrnice, pokud tento pokyn řeší rizika nadměrné páky.

5. Příslušný orgán každé instituci řádně písemně odůvodní rozhodnutí uložit dodatečný kapitálový požadavek podle čl. 104 odst. 1 písm. a), a to alespoň jasným popisem úplného posouzení prvků podle odstavců 1 až 4 tohoto článku. Součástí tohoto odůvodnění je v případě uvedeném v odst. 1 písm. e) tohoto článku zvláštní zdůvodnění, proč se uložení pokynu k držení dodatečného kapitálu již nepovažuje za dostatečné.

Článek 104b

Pokyn k držení dodatečného kapitálu

1. Podle strategií a postupů uvedených v článku 73 instituce určí vnitřně stanovený kapitál v přiměřené kapitálové výši, která stačí k pokrytí veškerých rizik, jimž je instituce vystavena, a k zajištění toho, aby kapitál instituce byl schopen absorbovat potenciální ztráty vyplývající ze zátěžových scénářů, včetně těch, které byly zjištěny při zátěžových testech v rámci dohledu uvedených v článku 100.

2. Příslušné orgány provádějí pravidelný přezkum úrovně vnitřně stanoveného kapitálu, kterou každá instituce stanovila v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, v rámci přezkumů a hodnocení prováděných v souladu s články 97 a 101, včetně výsledků zátěžových testů podle článku 100.

Na základě uvedeného přezkumu příslušné orgány určí pro každou instituci celkovou úroveň kapitálu, kterou považují za vhodnou.

3. Příslušné orgány sdělí institucím svůj pokyn k držení dodatečného kapitálu.

Pokyn k držení dodatečného kapitálu zahrnuje kapitál převyšující příslušný objem kapitálu požadovaný podle části třetí, čtvrté a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013, kapitoly 2 nařízení (EU) 2017/2402, čl. 104 odst. 1 písm. a) a čl. 128 bodu 6 této směrnice nebo případně čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013, jenž je nezbytný k dosažení celkové úrovně kapitálu, kterou příslušné orgány považují za vhodnou podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Pokyn příslušných orgánů k držení dodatečného kapitálu podle odstavce 3 tohoto článku je specifický pro každou instituci. Rizika, která jsou řešena prostřednictvím dodatečného kapitálového požadavku uloženého podle čl. 104 odst. 1 písm. a), může zahrnovat pouze v míře, v jaké zahrnuje aspekty těchto rizik, které v daném požadavku dosud nejsou zahrnuty.

5. Kapitál použitý ke splnění pokynu k držení dodatečného kapitálu sděleného v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, který má řešit jiná rizika než riziko nadměrné páky, se nepoužije ke splnění žádného z následujících požadavků:

a) kapitálových požadavků stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013;

b) požadavku stanoveného v článku 104a této směrnice uloženého příslušnými orgány k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

Kapitál použitý ke splnění pokynu k držení dodatečného kapitálu sděleného v souladu s odstavcem 3 tohoto článku k řešení rizika nadměrné páky se nepoužije ke splnění kapitálového požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, požadavku stanoveného v článku 104a této směrnice uloženého příslušnými orgány k řešení rizika nadměrné páky ani požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru uvedeného v čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013.

6. Nesplnění pokynu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku v případě, že instituce splňuje příslušné kapitálové požadavky stanovené v části třetí, čtvrté a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení (EU 2017/2402, příslušný dodatečný kapitálový požadavek podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice a případně požadavek kombinovaných kapitálových rezerv nebo požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru uvedený v čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013, nezpůsobí uplatnění omezení podle článku 141 nebo 141b této směrnice.

Článek 104c

Spolupráce s orgány příslušnými k řešení krize

Příslušné orgány informují orgány příslušné k řešení krize o dodatečných kapitálových požadavcích uložených institucím podle čl. 104 odst. 1 písm. a) a o jakémkoli pokynu k držení dodatečného kapitálu sděleném institucím v souladu s čl. 104b odst. 3.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).“

34) V článku 105 se zrušuje písmeno d).

35) V článku 108 se zrušuje odstavec 3.

36) Článek 109 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Příslušné orgány vyžadují, aby mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje tato směrnice, plnily povinnosti stanovené v oddíle II této kapitoly na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě, aby zajistily, že systémy, postupy a mechanismy požadované v oddíle II této kapitoly jsou konzistentní a řádně

integrované a že je možné získat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu. Zejména zajistí, aby mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje tato směrnice, zavedly tyto systémy, postupy a mechanismy ve svých dceřiných podnicích, na něž se tato směrnice nevztahuje, včetně podniků usazených v offshore finančních centrech. Takové systémy, postupy a mechanismy musí být rovněž konzistentní a řádně integrované a uvedené dceřiné podniky mohou rovněž poskytovat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu. Dceřiné podniky, na něž samotné se tato směrnice nevztahuje, musí splňovat požadavky specifické pro dané odvětví na individuálním základě.

3. Povinnosti vyplývající z oddílu II této kapitoly týkající se dceřiných podniků, na něž samotné se tato směrnice nevztahuje, se nepoužijí, pokud mateřská instituce v EU může příslušným orgánům prokázat, že použití oddílu II je z hlediska právních předpisů třetí země, kde je dceřiný podnik usazen, protiprávní.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Požadavky na odměňování stanovené v článcích 92, 94 a 95 se nevztahují na konsolidovaném základě na žádné z těchto podniků:

a) dceřiné podniky usazené v Unii, pokud podléhají zvláštním požadavkům na odměňování v souladu s jinými právními akty Unie;

b) dceřiné podniky usazené ve třetí zemi, pokud by podléhaly zvláštním požadavkům na odměňování v souladu s jinými právními akty Unie, jestliže by byly usazeny v Unii.

5. Odchylně od odstavce 4 tohoto článku a s cílem zabránit obcházení pravidel uvedených v článcích 92, 94 a 95 členské státy zajistí, aby se požadavky stanovené v článcích 92, 94 a 95 vztahovaly na pracovníky dceřiných podniků, na něž se tato směrnice na individuálním základě nevztahuje, pokud:

a) dceřiný podnik je společností spravující aktiva nebo podnikem poskytujícím investiční služby a vykonávajícím investiční činnosti uvedené v příloze I oddílu A bodech 2, 3, 4, 6 a 7 směrnice 2014/65/EU a

b) daní pracovníci byli pověřeni prováděním pracovních činností, které mají bezprostřední podstatný vliv na rizikový profil nebo činnost institucí ve skupině.

6. Bez ohledu na odstavce 4 a 5 tohoto článku mohou členské státy články 92, 94 a 95 uplatňovat na konsolidovaném základě na širší okruh dceřiných podniků a jejich pracovníků.“

37) Článek 111 se nahrazuje tímto:

„Článek 111

Určení orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě

1. Je-li mateřský podnik mateřskou úvěrovou institucí v členském státě nebo mateřskou úvěrovou institucí v EU, vykonává dohled na konsolidovaném základě příslušný orgán, který nad danou mateřskou úvěrovou institucí v členském státě nebo mateřskou úvěrovou institucí v EU vykonává dohled na individuálním základě.

Je-li mateřský podnik mateřským investičním podnikem v členském státě nebo mateřským investičním podnikem v EU a žádný z jeho dceřiných podniků není úvěrovou institucí, vykonává dohled na konsolidovaném základě příslušný orgán, který nad daným mateřským investičním podnikem v členském státě nebo mateřským investičním podnikem v EU vykonává dohled na individuálním základě.

Je-li mateřský podnik mateřským investičním podnikem v členském státě nebo mateřským investičním podnikem v EU a nejméně jeden z jeho dceřiných podniků je úvěrovou institucí, vykonává dohled na konsolidovaném základě příslušný orgán této úvěrové instituce nebo v případě několika úvěrových institucí příslušný orgán úvěrové instituce s nejvyšší bilanční sumou.

2. Je-li mateřský podnik instituce mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě, mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě, mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU, vykonává dohled na konsolidovaném základě příslušný orgán, který nad danou institucí vykonává dohled na individuálním základě.

3. Pokud dvě nebo více institucí, které mají povolení v Unii, mají tutéž mateřskou finanční holdingovou společnost v členském státě, mateřskou smíšenou finanční holdingovou společnost v členském státě, mateřskou finanční holdingovou společnost v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společnost v EU, vykonává dohled na konsolidovaném základě:

a) příslušný orgán úvěrové instituce, pokud je ve skupině pouze jedna úvěrová instituce;

b) příslušný orgán úvěrové instituce s nejvyšší bilanční sumou, pokud je ve skupině několik úvěrových institucí, nebo

c) příslušný orgán investičního podniku s nejvyšší bilanční sumou, pokud skupina nezahrnuje žádnou úvěrovou instituci.

4. Je-li konsolidace požadována podle čl. 18 odst. 3 nebo 6 nařízení (EU) č. 575/2013, vykonává dohled na konsolidovaném základě příslušný orgán úvěrové instituce s nejvyšší bilanční sumou nebo v případě, že skupina nezahrnuje žádnou úvěrovou instituci, příslušný orgán investičního podniku s nejvyšší bilanční sumou.

5. Odchylně od odst. 1 třetího pododstavce, odst. 3 písm. b) a odstavce 4 je v případě, že příslušný orgán vykonává na individuálním základě dohled nad více než jednou úvěrovou institucí ve skupině, orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě příslušný orgán, který vykonává na individuálním základě dohled nad jednou nebo více úvěrovými institucemi ve skupině, jestliže součet bilančních sum úvěrových institucí podléhajících jeho dohledu je vyšší než součet bilančních sum úvěrových institucí, nad nimiž vykonává dohled na individuálním základě jiný příslušný orgán.

Odchylně od odst. 3 písm. c) platí, že vykonává-li příslušný orgán na individuálním základě dohled nad více než jedním investičním podnikem ve skupině, je orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě příslušný orgán, který vykonává na individuálním základě dohled nad jedním nebo více investičními podniky ve skupině s nejvyšší celkovou bilanční sumou.

6. V konkrétních případech mohou příslušné orgány na základě vzájemné dohody upustit od kritérií uvedených v odstavcích 1, 3 a 4 a mohou výkonem dohledu na konsolidovaném základě pověřit jiný příslušný orgán, pokud by použití těchto kritérií bylo nevhodné s ohledem na dotčené instituce a relativní význam jejich činností v příslušných členských státech nebo na potřebu zajistit kontinuitu dohledu na konsolidovaném základě ze strany téhož příslušného orgánu. V takových případech mají mateřská instituce v EU, mateřská finanční holdingová společnost v EU, mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU nebo případně instituce s nejvyšší bilanční sumou právo vyjádřit se před tím, než příslušné orgány přijmou rozhodnutí.

7. Příslušné orgány oznámí Komisi a orgánu EBA neprodleně veškeré dohody, na něž se vztahuje odstavec 6.“

38) Článek 113 se nahrazuje tímto:

„Článek 113

Společná rozhodnutí ohledně obezřetnostních požadavků pro jednotlivé instituce

1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí:

a) o použití článků 73 a 97 pro stanovení přiměřenosti konsolidované úrovně kapitálu skupiny institucí s ohledem na její finanční situaci a profil rizika a požadovanou úroveň kapitálu pro použití čl. 104 odst. 1 písm. a) na všechny subjekty v dané skupině institucí a na konsolidovaném základě;

b) o opatřeních k řešení významných záležitostí a závažných zjištění týkajících se dohledu nad likviditou včetně těch, které se týkají přiměřenosti organizace a řízení rizik, jak vyžaduje článek 86, a těch, které se týkají potřeby uložení požadavků na likviditu pro konkrétní instituce v souladu s článkem 105;

c) o jakémkoli pokynu k držení dodatečného kapitálu uvedeném v čl. 104b odst. 3.

2. Společných rozhodnutí podle odstavce 1 bude dosaženo:

a) pro účely odst. 1 písm. a) tohoto článku do čtyř měsíců poté, co orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží ostatním dotčeným příslušným orgánům zprávu obsahující posouzení rizika skupiny institucí v souladu s článkem 104a;

b) pro účely odst. 1 písm. b) tohoto článku do čtyř měsíců poté, co orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží zprávu obsahující posouzení profilu rizika likvidity skupiny institucí v souladu s články 86 a 105;

c) pro účely odst. 1 písm. c) tohoto článku do čtyř měsíců poté, co orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží zprávu obsahující posouzení rizika skupiny institucí v souladu s článkem 104b.

Společná rozhodnutí uvedená v odstavci 1 tohoto článku také náležitě zohlední posouzení rizika dceřiných podniků vypracované dotčenými příslušnými orgány v souladu s články 73, 97, 104a a 104b.

Společná rozhodnutí uvedená v odst. 1 písm. a) a b) mají podobu dokumentů obsahujících úplná odůvodnění, které mateřské instituci v EU poskytne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě. V případě nesouhlasu konzultuje orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě na žádost kteréhokoli jiného dotčeného příslušného orgánu orgán EBA. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě může konzultovat orgán EBA z vlastního podnětu.

3. V případě, že příslušné orgány nedosáhnou takového společného rozhodnutí v rámci lhůt uvedených v odstavci 2 tohoto článku, rozhodne o použití článků 73, 86 a 97, čl. 104 odst. 1 písm. a) a článků 104b a 105 této směrnice na konsolidovaném základě orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po řádném zohlednění posouzení rizika dceřiných podniků provedeném dotčenými příslušnými orgány. Pokud na konci lhůt uvedených v odstavci 2 tohoto článku kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupí záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě odloží své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může EBA vydat podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím orgánu EBA. Lhůty uvedené v odstavci 2 tohoto článku se považují za lhůty pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme rozhodnutí do jednoho měsíce ode dne, kdy mu byla věc postoupena. Záležitost nelze orgánu EBA postoupit po skončení čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Relevantní příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky mateřské úvěrové instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU rozhodnou o použití článků 73, 86 a 97, čl. 104 odst. 1 písm. a) a článků 104b a 105 této směrnice na individuálním nebo subkonsolidovaném základě po náležitém zohlednění názorů a výhrad vyjádřených orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě. Pokud na konci kterékoli ze lhůt uvedených v odstavci 2 tohoto článku kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupí záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží příslušné orgány své rozhodnutí a vyčkají na rozhodnutí, které EBA přijme podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodnou v souladu s rozhodnutím orgánu EBA. Lhůty uvedené v odstavci 2 tohoto článku se považují za lhůty pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme rozhodnutí do jednoho měsíce ode dne, kdy mu byla věc postoupena. Záležitost nelze orgánu EBA postoupit po skončení čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Rozhodnutí mají podobu dokumentu obsahujícího plná odůvodnění a zohledňují posouzení rizik, názory a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené ve lhůtách uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě doručí tento dokument všem dotčeným příslušným orgánům a mateřské instituci v EU.

Pokud byl konzultován EBA, všechny příslušné orgány jeho doporučení zváží a podají vysvětlení ohledně všech významných odchylek od tohoto doporučení.

4. Společná rozhodnutí podle odstavce 1 a rozhodnutí přijatá příslušnými orgány v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavce 3, se považují za směrodatná a jsou příslušnými orgány uplatňována v dotčených členských státech.

Společná rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku a jakékoli rozhodnutí přijaté v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavce 3 tohoto článku, se aktualizují každoročně nebo za výjimečných okolností v případě, že

příslušný orgán odpovědný za dohled nad dceřinými podniky mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU písemně podá orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě plně odůvodněnou žádost o aktualizaci rozhodnutí o použití čl. 104 odst. 1 písm. a) a článků 104b a 105. Za těchto výjimečných okolností se aktualizace může provádět na dvoustranném základě, tj. může se na ní podílet orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušný orgán podávající žádost.

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro zajištění jednotných podmínek uplatňování postupu společného rozhodování uvedeného v tomto článku, pokud jde o použití článků 73, 86 a 97 a čl. 104 odst. 1 písm. a) a článků 104b a 105 s cílem usnadnit přijímání společných rozhodnutí.

EBA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem do 1. července 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

39) V článku 115 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Není-li orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě totožný s příslušným orgánem v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost schválená v souladu s článkem 21a usazena, uzavřou se dohody o koordinaci a spolupráci uvedené v odstavci 1 tohoto článku rovněž s příslušným orgánem členského státu, ve kterém je usazen mateřský podnik.“

40) Článek 116 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Za účelem usnadnění úkolů uvedených v čl. 112 odst. 1, čl. 114 odst. 1 a čl. 115 odst. 1 této směrnice zřídí orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě kolegia orgánů dohledu rovněž v případě, že všechny přeshraniční dceřiné podniky mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU mají skutečné sídlo v třetích zemích, za předpokladu, že orgány dohledu těchto třetích zemí podléhají požadavkům důvěrnosti, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v kapitole 1 oddíle II této směrnice a případně v článcích 76 a 81 směrnice 2014/65/EU.“;

b) v odstavci 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Příslušný orgán v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost schválená v souladu s článkem 21a usazena, se může účastnit příslušného kolegia orgánů dohledu.“

41) V článku 117 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„5. Příslušné orgány, finanční zpravodajské jednotky a orgány příslušné k dohledu nad povinnými osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodech 1 a 2 směrnice (EU) 2015/849 pro účely zajištění souladu s uvedenou směrnicí vzájemně úzce spolupracují v rámci svých pravomocí a vzájemně si poskytují informace, jež jsou relevantní pro plnění jejich příslušných úkolů podle této směrnice, nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice (EU) 2015/849, pokud tato spolupráce a výměna informací nezasahuje do probíhajícího šetření, vyšetřování nebo řízení v souladu s trestním či správním právem členského státu, v němž se příslušný orgán, finanční zpravodajská jednotka nebo orgán příslušný k dohledu nad povinnými osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodech 1 a 2 směrnice (EU) 2015/849 nachází.

EBA může příslušným orgánům v případě sporu týkajícího se koordinace činností dohledu podle tohoto článku pomoci z vlastního podnětu v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA do 1. ledna 2020 obecné pokyny, v nichž upřesní způsob spolupráce a výměny informací mezi orgány uvedenými v odstavci 5 tohoto článku, zejména ve vztahu k přeshraničním skupinám a v souvislosti se zjištěním závažných porušení pravidel pro boj proti praní peněz.“

42) V článku 119 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. S výhradou článku 21a přijmou členské státy jakákoli opatření nezbytná k zahrnutí finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností do konsolidovaného dohledu.“

43) Netýká se českého znění.

44) V čl. 125 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud je podle článku 111 této směrnice orgánem vykonávajícím na konsolidovaném základě dohled nad skupinou s mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností jiný orgán než koordinátor určený v souladu s článkem 10 směrnice 2002/87/ES, spolupracují tento orgán a koordinátor pro účely uplatňování této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidovaném základě. Za účelem usnadnění a zavedení účinné spolupráce uzavřou písemné dohody o koordinaci a spolupráci.“

45) V článku 128 se za první pododstavec vkládají nové pododstavce, které znějí:

„Instituce nesmějí kmenový kapitál tier 1 udržovaný za účelem plnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv uvedeného v prvním pododstavci bodě 6 tohoto článku používat ke splnění žádného z požadavků stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013, dodatečných kapitálových požadavků uložených podle článku 104a této směrnice k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky a pokynu sděleného v souladu s čl. 104b odst. 3 této směrnice k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky.

Instituce nesmějí kmenový kapitál tier 1 udržovaný za účelem plnění jednoho z prvků svého požadavku kombinovaných kapitálových rezerv používat ke splnění ostatních příslušných prvků svého požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

Instituce nesmějí kmenový kapitál tier 1 udržovaný za účelem plnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv uvedeného v prvním pododstavci bodě 6 tohoto článku používat ke splnění rizikově založených složek požadavků stanovených v článcích 92a a 92b nařízení (EU) č. 575/2013 a v článcích 45c a 45d směrnice 2014/59/EU.“

46) Články 129 a 130 se nahrazují tímto:

„*Článek 129*

Požadavek na udržování bezpečnostní kapitálové rezervy

1. Členské státy vyžadují, aby instituce nad rámec kmenového kapitálu tier 1 udržovaného za účelem splnění kteréhokoli z požadavků na kapitál stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 udržovaly bezpečnostní kapitálovou rezervu kmenového kapitálu tier 1 rovnající se 2,5 % celkového objemu jejich rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení na individuálním a případně konsolidovaném základě v souladu s částí první hlavou II uvedeného nařízení.

2. Odchylně od odstavce 1 může členský stát od dodržování požadavků stanovených v odstavci 1 osvobodit malé a střední investiční podniky, pokud toto osvobození nepředstavuje hrozbu pro stabilitu finančního systému daného členského státu.

Rozhodnutí uplatnit osvobození uvedené v prvním pododstavci musí být plně odůvodněné a musí obsahovat vysvětlení, proč dané osvobození nepředstavuje hrozbu pro stabilitu finančního systému členského státu, a přesnou definici malých a středních investičních podniků, které mají být osvobozeny.

Členské státy, které se rozhodnou osvobození uvedené v prvním pododstavci uplatnit, oznámí tuto skutečnost ESRB. ESRB tato oznámení neprodleně předá Komisi, orgánu EBA a příslušným a pověřeným orgánům dotčených členských států.

3. Pro účely odstavce 2 určí členské státy orgán, který bude zodpovídat za uplatňování tohoto článku. Tímto orgánem je příslušný orgán nebo pověřený orgán.

4. Pro účely odstavce 2 se investiční podniky klasifikují jako malé nebo střední v souladu s doporučením Komise 2003/361/ES (*).

5. V případě, že instituce nesplní v plném rozsahu požadavek stanovený v odstavci 1 tohoto článku, bude podléhat omezením týkajícím se rozdělování výnosů uvedeným v čl. 141 odst. 2 a 3.

Článek 130

Požadavek na udržování proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci

1. Členské státy vyžadují, aby instituce udržovaly proticyklickou kapitálovou rezervu stanovenou konkrétně pro danou instituci, jež se rovná celkovému objemu jejich rizikové expozice vypočtenému v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 vynásobenému váženým průměrem sazeb proticyklické kapitálové rezervy vypočtených v souladu s článkem 140 této směrnice na individuálním a případně konsolidovaném základě v souladu s částí první hlavou II uvedeného nařízení. Tato kapitálová rezerva je tvořena kmenovým kapitálem tier 1.

2. Odchylně od odstavce 1 může členský stát od dodržování požadavků stanovených v odstavci 1 osvobodit malé a střední investiční podniky, pokud toto osvobození nepředstavuje hrozbu pro stabilitu finančního systému daného členského státu.

Rozhodnutí uplatnit osvobození uvedené v prvním pododstavci musí být plně odůvodněné a musí obsahovat vysvětlení, proč dané osvobození nepředstavuje hrozbu pro stabilitu finančního systému členského státu, a přesnou definici malých a středních investičních podniků, které mají být osvobozeny.

Členské státy, které se rozhodnou osvobození uvedené v prvním pododstavci uplatnit, oznámí tuto skutečnost ESRB. ESRB tato oznámení neprodleně předá Komisi, orgánu EBA a příslušným a pověřeným orgánům dotčených členských států.

3. Pro účely odstavce 2 určí členské státy orgán, který bude zodpovídat za uplatňování tohoto článku. Tímto orgánem je příslušný orgán nebo pověřený orgán.

4. Pro účely odstavce 2 se investiční podniky klasifikují jako malé a střední v souladu s doporučením 2003/361/ES.

5. V případě, že instituce nesplní v plném rozsahu požadavek stanovený v odstavci 1 tohoto článku, bude podléhat omezením týkajícím se rozdělování výnosů uvedeným v čl. 141 odst. 2 a 3.

(*) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).“

47) V článku 131 se slova „instituce G-SVI“ a „instituce J-SVI“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují zkratkami „G-SVI“ a „J-SVI“ a text článku se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy určí orgán odpovědný za to, že jsou na konsolidovaném základě určeny globální systémově významné instituce (G-SVI) a na individuálním, subkonsolidovaném nebo případně konsolidovaném základě jiné systémově významné instituce (J-SVI), které jsou povoleny v rámci svých jurisdikcí. Tímto orgánem je příslušný orgán nebo pověřený orgán. Členské státy mohou určit více takových orgánů.

Mezi G-SVI patří:

a) skupina vedená mateřskou institucí v EU, mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU, nebo

b) instituce, která není dceřiným podnikem mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU ani mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU.

J-SVI může být buď instituce, nebo skupina vedená mateřskou institucí v EU, mateřskou finanční holdingovou společností v EU, mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU, mateřskou institucí v členském státě, mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Doplňující metodika pro určení G-SVI se zakládá na těchto kategoriích:

a) kategorie uvedené v odst. 2 písm. a) až d) tohoto článku;

b) přeshraniční činnost skupiny, vyjma činností skupiny v rámci zúčastněných členských států uvedené v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 (*).

Každá kategorie má stejnou váhu a zahrnuje kvantifikovatelné ukazatele. U kategorií uvedených v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce jsou ukazatele stejné jako odpovídající ukazatele určené podle odstavce 2.

Výsledkem doplňující určovací metodiky je doplňkové celkové skóre pro každý hodnocený subjekt podle odstavce 1, na jehož základě mohou příslušné nebo pověřené orgány přijmout jedno z opatření uvedených v odst. 10 písm. c).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).“;

c) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA po konzultaci s ESRB do 1. ledna 2015 obecné pokyny týkající se kritérií pro stanovení podmínek použití tohoto odstavce ve vztahu k posuzování J-SVI. Tyto obecné pokyny zohlední mezinárodní rámce pro vnitrostátní systémově významné instituce a specifické aspekty na úrovni Unie a na úrovni jednotlivých států.

Po konzultaci s ESRB podá EBA Komisi do 31. prosince 2020 zprávu o vhodné metodice pro koncepci a kalibraci sazeb kapitálových rezerv pro J-SVI.“;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Příslušný orgán nebo pověřený orgán může od každé J-SVI požadovat, aby na konsolidovaném, subkonsolidovaném nebo případně individuálním základě udržovala kapitálovou rezervu pro J-SVI až do výše 3 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, při zohlednění kritérií pro určení J-SVI. Tato kapitálová rezerva je tvořena kmenovým kapitálem tier 1.“;

e) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. S výhradou povolení Komise uvedeného ve třetím pododstavci tohoto odstavce může příslušný orgán nebo pověřený orgán od každé J-SVI požadovat, aby na konsolidovaném, subkonsolidovaném nebo případně individuálním základě udržovala kapitálovou rezervu pro J-SVI vyšší než 3 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013. Tato kapitálová rezerva je tvořena kmenovým kapitálem tier 1.

Do šesti týdnů od obdržení oznámení podle odstavce 7 tohoto článku poskytne ESRB Komisi stanovisko k tomu, zda je kapitálová rezerva pro J-SVI považována za vhodnou. EBA rovněž může Komisi poskytnout k dané kapitálové rezervě stanovisko podle čl. 34 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Do tří měsíců poté, co ESRB předala oznámení podle odstavce 7 Komisi, přijme Komise akt, jímž zmocní příslušný orgán nebo pověřený orgán k přijetí navrženého opatření, a to s ohledem na případné hodnocení ze strany ESRB a EBA a pokud je přesvědčena o tom, že kapitálová rezerva pro J-SVI nemá neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku, nebo které by představovaly nebo vytvářely překážku bránící řádnému fungování vnitřního trhu.“;

f) v odstavci 7 se úvodní část nahrazuje tímto:

„7. Dříve, než příslušný nebo pověřený orgán stanoví nebo upraví kapitálovou rezervu pro J-SVI, oznámí tuto skutečnost ESRB jeden měsíc před zveřejněním rozhodnutí uvedeného v odstavci 5 a tři měsíce před

zveřejněním rozhodnutí příslušného nebo pověřeného orgánu uvedeného v odstavci 5a. ESRB tato oznámení neprodleně předá Komisi, orgánu EBA a příslušným a pověřeným orgánům dotčených členských států. Tato oznámení obsahují podrobné informace o těchto skutečnostech:“;

g) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Aniž je dotčen článek 133 a odstavec 5 tohoto článku, pokud je určitá J-SVI dceřiným podnikem G-SVI nebo J-SVI, jež je buď institucí, nebo skupinou vedenou mateřskou institucí v EU, a na niž se vztahuje povinnost udržování kapitálové rezervy pro J-SVI na konsolidovaném základě, nepřesáhne kapitálová rezerva, která se pro danou J-SVI použije na individuálním nebo subkonsolidovaném základě, nižší z těchto úrovní:

a) součet vyšší ze sazeb kapitálové rezervy pro G-SVI nebo J-SVI platných pro skupinu na konsolidovaném základě a 1 % z celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a

b) 3 % z celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo sazbu, jejíž uplatňování na danou skupinu na konsolidovaném základě povolila Komise podle odstavce 5a tohoto článku.“;

h) odstavce 9 a 10 se nahrazují tímto:

„9. Rozlišuje se přinejmenším pět podkategorií G-SVI. Nejnižší hranice a hranice mezi jednotlivými podkategoriemi se vymezí prostřednictvím skóre stanovených v souladu s určovací metodikou podle odstavce 2 tohoto článku. Hraniční skóre mezi sousedními podkategoriemi se stanoví jednoznačně a v souladu se zásadou, podle níž mezi jednotlivými podkategoriemi dochází ke konstantnímu lineárnímu nárůstu systémového významu, což má za následek lineární nárůst výše požadovaného dodatečného kmenového kapitálu tier 1, s výjimkou páté podkategorie a jakékoli doplněné vyšší podkategorie. Pro účely tohoto odstavce se systémovým významem rozumí očekávaný dopad, jaký by měly potíže dotčené G-SVI na celosvětový finanční trh. Nejnižší podkategorii je přiřazena kapitálová rezerva pro G-SVI ve výši 1 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a kapitálová rezerva přiřazená jednotlivým podkategoriím se zvyšuje nejméně po 0,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení.

10. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 9, může příslušný orgán nebo pověřený orgán při provádění řádného posouzení v rámci dohledu s využitím podkategorií a hraničních skóre uvedených v odstavci 9:

a) přeřadit G-SVI z nižší podkategorie do vyšší podkategorie;

b) zařadit subjekt uvedený v odstavci 1, jehož celkové skóre podle odstavce 2 je nižší než hraniční skóre nejnižší podkategorie, do této podkategorie nebo do vyšší podkategorie, a tím jej označit za G-SVI;

c) s přihlédnutím k jednotnému mechanismu pro řešení krizí na základě doplňkového celkového skóre podle odstavce 2a přeřadit G-SVI z vyšší podkategorie do nižší podkategorie.“;

i) odstavec 11 se zrušuje;

j) odstavec 12 se nahrazuje tímto:

„12. Příslušný orgán nebo pověřený orgán oznámí ESRB názvy G-SVI a J-SVI a příslušné podkategorie, do nichž jsou jednotlivé G-SVI zařazeny. Toto oznámení obsahuje plné zdůvodnění, proč bylo nebo nebylo provedeno posouzení v rámci dohledu v souladu s odst. 10 písm. a), b) a c). ESRB předá tato oznámení neprodleně Komisi a orgánu EBA a zveřejní názvy systémově významných institucí. Příslušné orgány nebo pověřené orgány zveřejní informace o tom, do jakých podkategorií jsou jednotlivé G-SVI zařazeny.

Příslušný orgán nebo pověřený orgán jednou ročně přezkoumá určení G-SVI a J-SVI a zařazení jednotlivých G-SVI do podkategorií a o výsledku tohoto přezkumu informuje dotčené systémově významné instituce a ESRB, který výsledky neprodleně předá Komisi a orgánu EBA. Příslušný orgán nebo pověřený orgán zveřejní aktualizovaný seznam určených systémově významných institucí, jakož i informace o tom, do jaké podkategorie jsou jednotlivé určené G-SVI zařazeny.“;

k) odstavec 13 se zrušuje;

l) odstavce 14 a 15 se nahrazují tímto:

„14. Vztahuje-li se na skupinu na konsolidovaném základě kapitálová rezerva pro G-SVI a kapitálová rezerva pro J-SVI, použije se vyšší z kapitálových rezerv.

15. Vztahuje-li se na instituci kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika stanovená v souladu s článkem 133, je tato rezerva kumulativní s kapitálovou rezervou pro J-SVI nebo kapitálovou rezervou pro G-SVI uplatňovanou v souladu s tímto článkem.

Pokud by byl součet kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika vypočtené pro účely čl. 133 odst. 10, 11 nebo 12 a kapitálové rezervy pro J-SVI nebo kapitálové rezervy pro G-SVI vztahující se na tutéž instituci vyšší než 5 %, použije se postup stanovený v odstavci 5a tohoto článku.“;

m) odstavce 16 a 17 se zrušují;

n) odstavec 18 se nahrazuje tímto:

„18. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, jimiž se pro účely tohoto článku upřesní metodiky, podle nichž příslušný orgán nebo pověřený orgán určí instituci nebo skupinu vedenou mateřskou institucí v EU, mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU jakožto G-SVI, a metodiku pro vymezení podkategorií a zařazení G-SVI do podkategorií na základě jejich systémového významu, při zohlednění jakýchkoli standardů dohodnutých na mezinárodní úrovni.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 30. června 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijmout regulační technické normy uvedené v tomto odstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

48) Článek 132 se zrušuje.

49) Články 133 a 134 se nahrazují tímto:

„*Článek 133*

Požadavek na udržování kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika

1. Každý členský stát může pro finanční sektor nebo pro jedno či více pododvětví tohoto sektoru zavést pro všechny expozice nebo jejich podmnožinu podle odstavce 5 tohoto článku povinnost udržovat kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika tvořenou kmenovým kapitálem tier 1 za účelem předcházení makroobezřetnostním nebo systémovým rizikům, na která se nevztahuje nařízení (EU) č. 575/2013 a články 130 a 131 této směrnice, a zmírnění těchto rizik, ve smyslu rizika narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní důsledky pro finanční systém a reálnou ekonomiku v konkrétním členském státě.

2. Instituce vypočtou kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika takto:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

kde:

B_{SR} = kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika

r_T = sazba kapitálové rezervy platná pro celkový objem rizikové expozice instituce;

E_T = celkový objem rizikové expozice instituce vypočtený v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

i = index označující podmnožinu expozic uvedených v odstavci 5;

r_i = sazba kapitálové rezervy platná pro objem rizikové expozice podmnožiny expozic i a

E_i = objem rizikové expozice instituce pro podmnožinu expozic i vypočtený v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Pro účely odstavce 1 určí členské státy orgán, který bude odpovědný za stanovení kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika a určení expozic a podskupin institucí, na něž se vztahuje. Tímto orgánem je buď příslušný orgán, nebo pověřený orgán.

4. Pro účely odstavce 1 tohoto článku může relevantní příslušný orgán, nebo pověřený orgán požadovat, aby instituce držely kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika tvořenou kmenovým kapitálem tier 1, která se vypočte v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, a to na individuálním, konsolidovaném nebo případně subkonsolidovaném základě, v souladu s částí první hlavou II nařízení (EU) č. 575/2013.

5. Kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika se může vztahovat na:

a) všechny expozice nacházející se v členském státě, který danou kapitálovou rezervu stanoví;

b) tyto odvětvové expozice nacházející se v členském státě, který danou kapitálovou rezervu stanoví:

   i) všechny retailové expozice vůči fyzickým osobám zajištěné obytnými nemovitostmi;

   ii) všechny expozice vůči právnickým osobám zajištěné obchodními nemovitostmi;

   iii) všechny expozice vůči právnickým osobám jiné než expozice uvedené v bodě ii);

   iv) všechny expozice vůči fyzickým osobám jiné než expozice uvedené v bodě i);

c) všechny expozice nacházející se v jiných členských státech, s výhradou odstavců 12 a 15;

d) odvětvové expozice uvedené v písmeni b) tohoto odstavce a nacházející se v jiných členských státech, pouze s cílem umožnit uznání sazby kapitálové rezervy, která byla stanovena jiným členským státem v souladu s článkem 134;

e) expozice nacházející se v třetích zemích;

f) podmnožiny každé z kategorií expozic uvedených v písmeni b).

6. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 EBA po konzultaci s ESRB vydá do 30. června 2020 obecné pokyny o vhodných podmnožinách expozic, na něž může příslušný orgán nebo pověřený orgán uplatňovat kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika v souladu s odst. 5 písm. f) tohoto článku.

7. Kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika se použije na všechny expozice nebo podmnožinu expozic podle odstavce 5 tohoto článku všech institucí, pro něž jsou orgány dotčených členských států příslušné v souladu s touto směrnicí, nebo jedné či více podskupin těchto institucí a je stanovena v krocích s úpravou po 0,5 procentního bodu nebo násobcích této hodnoty. Pro jednotlivé podskupiny institucí a podmnožiny expozic mohou být zavedeny různé požadavky. Kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika neřeší rizika, na něž se vztahují články 130 a 131.

8. Při stanovení požadavku na udržování kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika dodržuje příslušný orgán nebo pověřený orgán tyto zásady:

a) kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika nemá neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku tím, že by bránila řádnému fungování vnitřního trhu nebo že by vytvářela překážky bránící jeho řádnému fungování;

b) příslušný orgán nebo pověřený orgán přinejmenším jednou za dva roky kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika přezkoumá;

c) kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika se nepoužije k řešení rizik, na něž se vztahují články 130 a 131.

9. Příslušný orgán, nebo pověřený orgán informuje ESRB před zveřejněním rozhodnutí podle odstavce 13. ESRB tato oznámení neprodleně předá Komisi, orgánu EBA a příslušným a pověřeným orgánům dotčených členských států.

Je-li instituce, na kterou se vztahuje jedna nebo více sazeb kapitálové rezervy pro systémová rizika, dceřiným podnikem, jehož mateřský podnik je usazen v jiném členském státě, příslušný orgán nebo pověřený orgán vyrozumí rovněž orgány daného členského státu.

Vztahuje-li se sazba kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika na expozice nacházející se v třetích zemích, příslušný orgán, nebo pověřený orgán to oznámí rovněž ESRB. ESRB předá tato oznámení neprodleně orgánům dohledu těchto třetích zemí.

Tato oznámení obsahují podrobné informace o:

a) makroobezřetnostních nebo systémových rizicích v daném členském státě;

b) důvodech, proč tato makroobezřetnostní nebo systémová rizika představují svými rozměry hrozbu pro stabilitu finančního systému na vnitrostátní úrovni, a opravňují tak sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika;

c) důvodech, proč se má za to, že kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika bude pravděpodobně účinným a přiměřeným prostředkem pro zmírnění daného rizika;

d) posouzení pravděpodobného pozitivního nebo negativního dopadu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, a to na základě informací, které daný členský stát má;

e) sazbě nebo sazbách kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, které příslušný orgán, nebo pověřený orgán zamýšlejí uložit, o expozicích, na které se tyto sazby použijí, a o institucích, pro které tyto sazby platí;

f) pokud se kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika použije na všechny expozice, důvody, proč se orgán domnívá, že kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika neduplikuje fungování kapitálové rezervy pro J-SVI stanovené v článku 131.

Pokud rozhodnutí o stanovení sazby kapitálové rezervy pro systémová rizika vede ke snížení dříve stanovené sazby nebo nevede k žádné změně této sazby, příslušný orgán, nebo pověřený orgán se řídí pouze tímto odstavcem.

10. Pokud nemá stanovení nebo úprava sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika u jakékoli množiny nebo podmnožiny expozic uvedených v odstavci 5, na které se vztahuje jedna nebo více kapitálových rezerv pro krytí systémového rizika, za následek kombinovanou sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika vyšší než 3 % pro jakoukoli z těchto expozic, příslušný orgán, nebo pověřený orgán informuje ESRB v souladu s odstavcem 9 jeden měsíc před zveřejněním rozhodnutí podle odstavce 13.

Pro účely tohoto odstavce se uznání sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanovené jiným členským státem podle článku 134 nezapočítá do 3 % prahové hodnoty.

11. Pokud má stanovení nebo úprava sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika u jakékoli množiny nebo podmnožiny expozic uvedených v odstavci 5, na které se vztahuje jedna nebo více kapitálových rezerv pro krytí systémového rizika, za následek pro kteroukoli z těchto expozic kombinovanou sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika vyšší než 3 % a nejvýše 5 %, příslušný orgán nebo pověřený orgán členského státu, který tuto kapitálovou rezervu stanoví, požádá v oznámení předloženém v souladu s odstavcem 9 o stanovisko Komise. Komise poskytne své stanovisko do jednoho měsíce od obdržení oznámení.

Je-li stanovisko Komise záporné, příslušný orgán, nebo pověřený orgán členského státu, který kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika stanoví, se tímto stanoviskem řídí, nebo uvede důvody, proč tak neučiní.

Je-li instituce, na kterou se vztahuje jedna nebo více sazeb kapitálové rezervy pro systémová rizika, dceřiným podnikem, jehož mateřský podnik je usazen v jiném členském státě, příslušný orgán nebo pověřený orgán požádá v oznámení předloženém v souladu s odstavcem 9 o doporučení Komise a ESRB.

Komise i ESRB poskytnou svá doporučení do šesti týdnů od obdržení oznámení.

Pokud orgány dceřiného podniku a mateřského podniku nedosáhnou shody na sazbě nebo sazbách kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika platných pro tuto instituci a v případě negativního doporučení ze strany Komise i ESRB, příslušný orgán, nebo pověřený orgán mohou postoupit záležitost orgánu EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Rozhodnutí o stanovení sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro systémová rizika pro tyto expozice se pozastaví, dokud EBA nevydá rozhodnutí.

12. Pokud má stanovení nebo úprava sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika u jakékoli množiny nebo podmnožiny expozic uvedených v odstavci 5, na které se vztahuje jedna nebo více kapitálových rezerv pro krytí systémového rizika, za následek pro kteroukoli z těchto expozic kombinovanou sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika vyšší než 5 %, příslušný orgán, nebo pověřený orgán před zavedením kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika požádá o povolení Komise.

Do šesti týdnů od obdržení oznámení podle odstavce 9 tohoto článku poskytne ESRB Komisi stanovisko k tomu, zda je kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika považována za vhodnou. EBA rovněž může Komisi poskytnout k dané kapitálové rezervě pro krytí systémového rizika stanovisko podle čl. 34 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Do tří měsíců od obdržení oznámení podle odstavce 9 přijme Komise akt, jímž zmocní příslušný orgán, nebo pověřený orgán k přijetí navrženého opatření, s přihlédnutím k případnému posouzení ze strany ESRB a EBA a pokud je Komise přesvědčena o tom, že sazba nebo sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika nemají neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku tím, že by bránily řádnému fungování vnitřního trhu nebo vytvářely překážky jeho fungování.

13. Každý příslušný orgán, nebo pověřený orgán oznámí stanovení nebo úpravu jedné nebo více sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika zveřejněním na příslušné internetové stránce. Zveřejní se přinejmenším tyto informace:

a) sazbu nebo sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika;

b) instituce, na něž se kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika použije;

c) expozice, na něž se sazba kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika použije;

d) důvody pro stanovení nebo úpravu sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika;

e) den, od něhož instituce uplatňují stanovení nebo úpravu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, a

f) názvy zemí, v nichž jsou expozice nacházející se v těchto zemích uznány v kapitálové rezervě pro krytí systémového rizika.

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. d) se do zveřejnění nezahrnou, pokud by jejich zveřejnění mohlo ohrozit stabilitu finančního systému.

14. V případě, že instituce nesplní v plném rozsahu požadavek stanovený v odstavci 1 tohoto článku, bude podléhat omezením týkajícím se rozdělování výnosů uvedeným v čl. 141 odst. 2 a 3.

V případě, že použití omezení týkajících se rozdělování výnosů vede k neuspokojivému zlepšení kmenového kapitálu tier 1 instituce z hlediska příslušného systémového rizika, mohou příslušné orgány přijmout dodatečná opatření v souladu s článkem 64.

15. Pokud se příslušný orgán, nebo pověřený orgán rozhodne stanovit kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika na základě expozic nacházejících se v jiných členských státech, musí být tato kapitálová rezerva stanovena rovnocenně na všechny expozice nacházející se v Unii, ledaže by byla stanovena v zájmu uznání sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanovené jiným členským státem v souladu s článkem 134.

Článek 134

Uznání sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika

1. Jiné členské státy mohou uznat sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanovenou v souladu s článkem 133 a mohou ji uplatňovat vůči institucím s vnitrostátním povolením u expozic nacházejících se v členském státě, který uvedenou sazbu stanoví.

2. Pokud členský stát uzná sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika pro instituce s vnitrostátním povolením v souladu s odstavcem 1, oznámí to ESRB. ESRB předá toto oznámení neprodleně Komisi, orgánu EBA a členskému státu, který uvedenou sazbu neprodleně stanoví.

3. Členský stát při rozhodování o tom, zda uzná sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, zohlední informace předložené v souladu s čl. 133 odst. 9 a 13 členským státem, který uvedenou sazbu stanoví.

4. Pokud členské státy uznají sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika pro instituce s vnitrostátním povolením, může být taková rezerva kumulativní s kapitálovou rezervou pro krytí systémového rizika použitou v souladu s článkem 133, pokud uvedené kapitálové rezervy řeší odlišná rizika. Pokud kapitálové rezervy řeší tatáž rizika, použije se pouze vyšší z nich.

5. Členský stát, který stanoví sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika v souladu s článkem 133 této směrnice, může požádat ESRB o vydání doporučení podle článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 pro jeden nebo více členských států, které mohou dotčenou sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika uznat.“

50) Článek 136 se mění takto:

a) v odstavci 3 se úvodní část nahrazuje tímto:

„3. Každý pověřený orgán čtvrtletně posoudí intenzitu cyklického systémového rizika a vhodnost příslušné sazby proticyklické kapitálové rezervy pro svůj členský stát a v případě potřeby sazbu proticyklické kapitálové rezervy stanoví nebo upraví. Každý pověřený orgán přitom zohlední:";

b) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Každý pověřený orgán na své internetové stránce čtvrtletně zveřejní přinejmenším tyto informace:

a) použitelnou sazbu proticyklické kapitálové rezervy;

b) rozhodný poměr úvěrů k HDP a jeho odchylku od dlouhodobého trendu;

c) orientační ukazatel kapitálové rezervy vypočtený podle odstavce 2;

d) odůvodnění této sazby kapitálové rezervy;

e) v případě, že dojde ke zvýšení sazby kapitálové rezervy, den, od kterého jsou instituce tuto zvýšenou sazbu kapitálové rezervy povinny uplatňovat pro účely výpočtu své proticyklické kapitálové rezervy stanovené konkrétně pro danou instituci;

f) v případě, že den uvedený v písmenu e) má nastat po uplynutí doby kratší než 12 měsíců ode dne zveřejnění podle tohoto odstavce, odkaz na výjimečné okolnosti, které tuto kratší lhůtu pro uplatňování dané sazby odůvodňují;

g) v případě, že dojde ke snížení sazby kapitálové rezervy, orientační dobu, během které se neočekává žádné zvýšení sazby kapitálové rezervy, společně s odůvodněním této doby.

Pověřené orgány přijmou veškerá rozumná opatření potřebná ke koordinaci načasování tohoto zveřejnění.

Pověřené orgány oznámí ESRB každou změnu sazby proticyklické kapitálové rezervy a požadované údaje specifikované v prvním pododstavci písm. a) až g). ESRB zveřejní na své internetové stránce veškeré takto oznámené sazby kapitálových rezerv a související informace."

51) V článku 141 se odstavce 1 až 6 nahrazují tímto:

„1. Instituce, která splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, nerozděluje výnosy související s kmenovým kapitálem tier 1 v rozsahu, v jakém by došlo ke snížení kmenového kapitálu tier 1 na takovou úroveň, kdy by požadavek kombinovaných kapitálových rezerv již splněn nebyl.

2. Instituce, která nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, vypočte nejvyšší rozdělitelnou částku (dále jen „MDA") v souladu s odstavcem 4 a oznámí ji příslušnému orgánu.

Použije-li se první pododstavec, instituce nepřijme žádné z níže uvedených opatření dříve, než vypočte MDA:

a) rozdělení výnosů souvisejících s kmenovým kapitálem tier 1;

b) převzetí závazku k výplatě pohyblivé složky odměny nebo zvláštních penzijních výhod nebo k výplatě pohyblivé složky odměny, pokud tento závazek k výplatě vznikl v době, kdy instituce nesplňovala požadavky kombinovaných kapitálových rezerv; nebo

c) provedení plateb na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1.

3. Jestliže instituce nesplňuje nebo nepřekračuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, nevyplatí prostřednictvím žádného z opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) a c) částku vyšší než MDA, která se vypočte v souladu s odstavcem 4.

4. Instituce vypočtou MDA vynásobením součtu vypočteného v souladu s odstavcem 5 činitelem určeným v souladu s odstavcem 6. MDA se sníží o jakoukoli částku vyplývající z opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) nebo c).

5. Součet, jenž se má vynásobit podle odstavce 4, se skládá z:

a) jakýchkoliv mezitímních zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb vyplývajících z opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) nebo c) tohoto článku,

plus

b) jakýchkoliv zisků ke konci roku, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb vyplývajících z opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) nebo c) tohoto článku,

minus

c) částky, které by bylo nutno zaplatit na dani, pokud by částky uvedené v písmenech a) a b) tohoto odstavce zůstaly nerozděleny.

6. Druhý činitel součinu se určí takto:

a) hodnota činitele se rovná 0, pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění žádného z požadavků na kapitál stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečných kapitálových požadavků k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky stanoveného v čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení, nachází v prvním (tj. nejnižším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv;

b) hodnota činitele se rovná 0,2, pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění žádného z požadavků na kapitál stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečných kapitálových požadavků k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky stanoveného v čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení, nachází v druhém kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv;

c) hodnota činitele se rovná 0,4, pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavků na kapitál stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečných kapitálových požadavků k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky stanoveného v čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení, nachází v třetím kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv;

d) hodnota činitele se rovná 0,6, pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavků na kapitál stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečných kapitálových požadavků k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky stanoveného v čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 uvedeného nařízení, nachází ve čtvrtém (tj. nejvyšším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

Dolní a horní hranice každého kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv se vypočtou takto:

$$\text{Dolní hranice kvartilu} = \frac{\text{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Dolní hranice kvartilu} = \frac{\text{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \cdot Q_n$$

kde:

Q_n = pořadové číslo daného kvartilu.“

52) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 141a

Nesplnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv

Má se za to, že instituce neplní požadavek kombinovaných kapitálových rezerv pro účely článku 141, nemá-li kapitál ve výši a kvalitě potřebné ke splnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv zároveň s každým požadavkem uvedeným v:

a) čl. 92 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečným kapitálovým požadavkem k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice;

b) čl. 92 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečným kapitálovým požadavkem k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice;

c) čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečným kapitálovým požadavkem k řešení jiných rizik než rizika nadměrné páky podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice.

Článek 141b

Omezení týkající se rozdělování výnosů v případě nesplnění požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru

1. Instituce, která splňuje požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru podle čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013, nerozdělí výnosy související s kmenovým kapitálem tier 1 v rozsahu, v jakém by tím došlo ke snížení jejího kmenového kapitálu tier 1 na úroveň, kdy by požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru již splněn nebyl.

2. Instituce, která nesplňuje požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru, vypočte nejvyšší rozdělitelnou částku související s pákovým poměrem (dále jen „L-MDA“) v souladu s odstavcem 4 a oznámí tuto částku příslušnému orgánu.

Použije-li se první pododstavec, instituce nepřijme žádné z níže uvedených opatření dříve, než vypočte L-MDA:

a) rozdělení výnosů souvisejících s kmenovým kapitálem tier 1;

b) převzetí závazku k výplatě pohyblivé složky odměny nebo zvláštních penzijních výhod nebo k výplatě pohyblivé složky odměny, pokud tento závazek k výplatě vznikl v době, kdy instituce nesplňovala požadavky kombinovaných kapitálových rezerv; nebo

c) provedení plateb na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1.

3. Jestliže instituce nesplňuje nebo nepřekračuje požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru, nevyplatí prostřednictvím žádného z opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) a c) částku vyšší než L-MDA, která se vypočte v souladu s odstavcem 4.

4. Instituce vypočtou L-MDA vynásobením součtu vypočteného v souladu s odstavcem 5 činitelem určeným v souladu s odstavcem 6. L-MDA se sníží o jakoukoli částku vyplývající z opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) nebo c).

5. Součet, jenž se má vynásobit podle odstavce 4, se skládá z:

a) jakýchkoliv mezitímních zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb týkajících se opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) nebo c) tohoto článku,

plus

b) jakýchkoliv zisků ke konci roku, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb týkajících se opatření uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) nebo c) tohoto článku,

minus

c) částky, které by bylo nutno zaplatit na dani, pokud by částky uvedené v písmenech a) a b) tohoto odstavce zůstaly nerozděleny.

6. Činitel uvedený v odstavci 4 se určí takto:

a) hodnota činitele se rovná 0, pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavků podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice v rámci řešení rizika nadměrné páky, které čl. 92 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení dostatečně nepokrývá, přičemž nadměrná páka je vyjádřena jako procento z celkové míry expozic vypočtené podle čl. 429 odst. 4 uvedeného nařízení, nachází v prvním (tj. nejnižším) kvartilu požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru;

b) hodnota činitele se rovná 0,2, pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavků podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice, v rámci řešení rizika nadměrné páky, které čl. 92 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení dostatečně nepokrývá, přičemž nadměrná páka je vyjádřena jako procento z celkové míry expozic vypočtené podle čl. 429 odst. 4 uvedeného nařízení, nachází v druhém kvartilu požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru;

c) hodnota činitele se rovná 0,4, pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavků podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice, v rámci řešení rizika nadměrné páky, které čl. 92 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení dostatečně nepokrývá, přičemž nadměrná páka je vyjádřena jako procento z celkové míry expozic vypočtené podle čl. 429 odst. 4 uvedeného nařízení, nachází v třetím kvartilu požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru;

d) hodnota činitele se rovná 0,6, pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavků podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a podle čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice v rámci řešení rizika nadměrné páky, které čl. 92 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení dostatečně nepokrývá, přičemž nadměrná páka je vyjádřena jako procento z celkové míry expozic vypočtené podle čl. 429 odst. 4 uvedeného nařízení, nachází ve čtvrtém (tj. nejvyšším) kvartilu požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru.

Dolní a horní hranice každého kvartilu požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru se vypočtou takto:

$$\text{Dolní hranice kvartilu} = \frac{\text{Požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Horní hranice kvartilu} = \frac{\text{Požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru}}{4} \cdot Q_n$$

kde:

Q_n = pořadové číslo daného kvartilu.

7. Omezení stanovená tímto článkem se použijí pouze na platby, které budou mít za následek snížení kmenového kapitálu tier 1 nebo snížení zisků, a za podmínky, že odložení nebo neprovedení platby nebude představovat selhání nebo splnění podmínky pro zahájení insolvenčního řízení proti dotčené instituci.

8. Pokud některá instituce nesplní požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru a má v úmyslu rozdělit kterýkoli ze svých rozdělitelných zisků nebo podniknout opatření uvedená v odst. 2 druhém pododstavci písm. a), b) a c) tohoto článku, oznámí tuto skutečnost příslušnému orgánu a poskytne informace uvedené v čl. 141 odst. 8, s výjimkou písm. a) bodu iii), a L-MDA vypočtenou v souladu s odstavcem 4 tohoto článku.

9. Instituce udržují v platnosti opatření k zajištění toho, aby byly částky rozdělitelných zisků a L-MDA vypočteny správně, a musí být schopny na žádost příslušného orgánu přesnost tohoto výpočtu prokázat.

10. Pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku zahrne rozdělení v souvislosti s kmenovým kapitálem tier 1 jakoukoli z položek uvedených v čl. 141 odst. 10.

Článek 141c

Nesplnění požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru

Má se za to, že instituce neplní požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru pro účely článku 141b této směrnice, pokud nemá kmenový kapitál tier 1 ve výši nutné k současnému plnění požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/213 a požadavku stanoveného v čl. 92 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení a v čl. 104 odst. 1 písm. a) této směrnice při řešení rizika nadměrné páky, které dostatečně nepokrývá čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013.“

53) V čl. 142 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. V případě, že instituce nesplňuje na ni vztahující se požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, nebo případně na ni použitelný požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru, vyhotoví plán zachování kapitálu a předloží jej příslušnému orgánu do pěti pracovních dnů ode dne, kdy zjistila, že předmětný požadavek nesplňuje, ledaže příslušný orgán povolí delší lhůtu v délce nejvýše deseti dnů.“

54) V čl. 143 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) obecná kritéria a metodiky, které používají při přezkumu a hodnocení podle článku 97, včetně kritérií pro uplatňování zásady proporcionality podle čl. 97 odst. 4;“.

55) Článek 146 se nahrazuje tímto:

„*Článek 146*

Prováděcí akty

Změna výše počátečního kapitálu stanovené v článku 12 a hlavě IV za účelem zohlednění hospodářského a měnového vývoje se přijímá prostřednictvím prováděcího aktu přezkumným postupem podle čl. 147 odst. 2.“

56) Za článek 159 se vkládá nová kapitola, která zní:

„*KAPITOLA 1a*

Přechodná ustanovení o finančních holdingových společnostech a smíšených finančních holdingových společnostech

Článek 159a

Přechodná ustanovení o schvalování finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností

Mateřské finanční holdingové společnosti a mateřské smíšené finanční holdingové společnosti, které již existují k 27. červnu 2019, požádají o schválení v souladu s článkem 21a do 28. června 2021. Pokud finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost nepožádá o schválení do 28. června 2021, přijmou se vhodná opatření podle čl. 21a odst. 6.

Během přechodného období podle prvního pododstavce tohoto článku mají příslušné orgány veškeré nutné pravomoci dohledu, které jim tato směrnice svěřuje vůči finančním holdingovým společnostem nebo smíšeným finančním holdingovým společnostem, s výhradou schválení v souladu s článkem 21a pro účely konsolidovaného dohledu.“

57) V článku 161 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„10. Do 31. prosince 2023 Komise přezkoumá provádění a uplatňování pravomocí dohledu uvedených v čl. 104 odst. 1 písm. j) a l) a předloží o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy do 28. prosince 2020 přijmou a zveřejní opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tato opatření ode dne 29. prosince 2020. Opatření, která jsou nezbytná k dosažení souladu se změnami stanovenými v čl. 1 bodě 21 a bodě 29 písm. a), b) a c) této směrnice, pokud jde o článek 84 a čl. 98 odst. 5 a 5a směrnice 2013/36/EU, však použijí ode dne 28. června 2021, a opatření, která jsou nezbytná k dosažení souladu se změnami stanovenými v čl. 1 bodech 52 a 53 této směrnice, pokud jde o články 141b a 141c a čl. 142 odst. 1 směrnice 2013/36/EU, použijí ode dne 1. ledna 2022.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 20. května 2019.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	G. CIAMBA

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/879

ze dne 20. května 2019,

kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky, ([1])

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru, ([2])

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 9. listopadu 2015 zveřejnila Rada pro finanční stabilitu specifikaci celkové kapacity pro absorpci ztrát („standard TLAC“), která byla schválena skupinou G20 v listopadu 2015. Účelem standardu TLAC je zajistit, aby globální systémově významné banky, v právním rámci Unie označované jako globální systémově významné instituce (neboli „G-SVI“), měly nezbytnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci, která pomůže zajistit, že během řešení krize a bezprostředně po něm mohou tyto instituce i nadále vykonávat své zásadní funkce, aniž by byly zapotřebí peníze daňových poplatníků, tedy veřejné finanční prostředky, a aniž by byla ohrožena finanční stabilita. Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015 nazvaném „Dokončení bankovní unie“ se Komise zavázala, že do konce roku 2016 předloží legislativní návrh, který by umožnil provedení standardu TLAC v právu Unie v mezinárodně dohodnuté lhůtě do roku 2019.

(2) Provedení standardu TLAC v právu Unie musí zohlednit stávající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky specifický pro jednotlivé instituce, který se použije na všechny úvěrové instituce a investiční podniky (instituce) usazené v Unii, jakož i na jiné subjekty podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ([4]) (subjekty). Jelikož standard TLAC a minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky sledují stejný cíl – zajistit, aby měly instituce a subjekty usazené v Unii dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace – měly by být tyto dva požadavky vzájemně se doplňujícími prvky společného rámce.

Z operačního hlediska by harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC pro G-SVI (dále jen „minimální požadavek TLAC“) měla být zavedena do právních předpisů Unie prostřednictvím změn nařízení (EU) č. 575/2013 ([5]), zatímco navýšení pro G-SVI specifické pro jednotlivé instituce a požadavek na jednotlivé instituce, které nejsou G-SVI, označovaný jako minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, by měly být řešeny prostřednictvím cílených změn směrnice 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ([6]). Ustanovení směrnice 2014/59/EU, ve znění této směrnice, o schopnosti absorbovat ztráty

([1]) Úř. věst. C 34, 31.1.2018, s. 17.
([2]) Úř. věst. C 209, 30.6.2017, s. 36.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2019.
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).
([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

a schopnosti rekapitalizace institucí a subjektů by měla být uplatňována konzistentně s obdobnými ustanoveními nařízení (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 806/2014 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([7]).

(3) Absence harmonizovaných pravidel Unie, pokud jde o provedení standardu TLAC v Unii, by vedla ke vzniku dodatečných nákladů a právní nejistoty a ke ztížení použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v případě přeshraničních institucí a subjektů. Tato absence harmonizovaných pravidel Unie také vede k narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že náklady institucí a subjektů spojené s dodržováním stávajících požadavků a standardu TLAC se mohou v rámci Unie výrazně lišit. Z toho důvodu je nutné odstranit uvedené překážky fungování vnitřního trhu a zabránit narušování hospodářské soutěže vyplývajícímu z absence harmonizovaných pravidel Unie, pokud jde o provedení standardu TLAC. Proto je vhodným právním základem této směrnice článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(4) Směrnice 2014/59/EU by v souladu se standardem TLAC měla i nadále uznávat strategii řešení krize v jednom subjektu skupiny i strategii řešení krize ve více subjektech skupiny. V rámci strategie řešení krize v jednom subjektu skupiny je řešena krize pouze v jednom subjektu skupiny (obvykle se jedná o mateřský podnik), zatímco jiné subjekty skupiny (obvykle fungující dceřiné podniky) nejsou zařazeny do řešení krize, ale převádějí své ztráty a rekapitalizační potřeby na subjekt, jehož krize má být řešena. V rámci strategie řešení krize ve více subjektech skupiny může být řešena krize ve více než jednom subjektu skupiny. Za účelem účinného uplatňování požadované strategie řešení krize je důležité jasně vymezit subjekty, u nichž je třeba řešit krizovou situaci („subjekty řešící krizi“), tedy subjekty, vůči nimž by bylo možné opatření k řešení krize uplatňovat, společně s dceřinými podniky, které k nim patří („skupiny řešící krizi“). Toto vymezení je navíc důležité pro určení toho, na jaké úrovni by instituce a subjekty měly uplatňovat pravidla týkající se schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace. Je proto nutné zavést pojmy „subjekt řešící krizi“ a „skupina řešící krizi“ a pozměnit směrnici 2014/59/EU, pokud jde o plánování řešení krize na úrovni skupiny, s cílem stanovit výslovný požadavek, aby orgány příslušné k řešení krize určily v rámci konkrétní skupiny subjekty řešící krizi a skupiny řešící krizi a aby náležitě posoudily důsledky plánovaných opatření v rámci této skupiny s cílem zajistit účinné řešení krize na úrovni skupiny.

(5) Členské státy by měly zajistit, aby instituce a subjekty měly dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace pro zajištění hladké a rychlé absorpce ztrát a rekapitalizace s minimálním dopadem na daňové poplatníky a finanční stabilitu. Uvedeného cíle by se mělo dosáhnout tím, že budou instituce dodržovat svůj specifický minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jak stanoví směrnice 2014/59/EU.

(6) Za účelem sladění jmenovatelů uplatňovaných při měření schopnosti institucí a subjektů absorbovat ztráty a jejich schopnosti rekapitalizace se jmenovateli uvedenými ve standardu TLAC by minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky měl být vyjádřen jako procentní podíl celkového objemu rizikové expozice a celkové míry expozic příslušné instituce nebo příslušného subjektu a instituce či subjekty by měly současně splňovat úrovně vyplývající z obou měření.

(7) S kritérii způsobilosti, která musí nástroje splnit, aby byly uznány jako způsobilé závazky TLAC nebo minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, je nutno včas seznámit trhy, aby bylo usnadněno dlouhodobé plánování vydávání nástrojů a získána jistota ohledně nezbytných rezerv.

(8) Pro zajištění rovných podmínek pro instituce a subjekty usazené v Unii, a to i na celosvětové úrovni, by kritéria způsobilosti pro závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů pro účely minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky měla být úzce sladěna s kritérii uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013 pro účely minimálního požadavku TLAC, ale měla by podléhat doplňkovým úpravám a požadavkům zavedeným v této směrnici. Zejména určité dluhové nástroje s vloženým derivátovým prvkem, jako jsou určité strukturované dluhopisy, by měly být za jistých podmínek způsobilé plnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, pokud mají fixní nebo rostoucí výši jistiny splatnou v okamžiku splatnosti, která je předem známa, přičemž od tohoto derivátového prvku se odvozuje pouze doplňující výnos, který závisí na výkonnosti referenčního aktiva. S ohledem na tyto podmínky by tyto dluhové nástroje měly mít vysokou schopnost absorbovat ztráty a být snadno použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v případě řešení krize. Pokud instituce nebo subjekty drží kapitál

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

nad rámec kapitálových požadavků, tato skutečnost by sama o sobě neměla mít vliv na rozhodnutí ohledně určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Instituce a subjekty by navíc měly mít možnost splnit jakoukoli část svého minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky prostřednictvím kapitálu.

(9) Rozsah závazků používaných pro splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky zahrnuje v zásadě všechny závazky vyplývající z pohledávek běžných, nezajištěných věřitelů (nepodřízené závazky), pokud splňují konkrétní kritéria způsobilosti stanovená v této směrnici. Za účelem zvýšení způsobilosti institucí a subjektů k řešení krize prostřednictvím efektivního použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost požadovat, aby byl minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky plněn prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, zejména jsou-li dány jasné známky toho, že věřitelé zapojení do procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů pravděpodobně ponesou při řešení krize ztráty vyšší, než by jinak utrpěli v rámci běžného úpadkového řízení. Orgány příslušné k řešení krize by měly rovněž posoudit, zda je třeba od institucí a subjektů vyžadovat splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, pokud výše závazků vyloučených z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů dosáhne v rámci třídy závazků zahrnující závazky způsobilé pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky určité prahové úrovně. Instituce a subjekty by měly plnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků v rozsahu nezbytném k zabránění tomu, aby jejich věřitelé nesli ztráty vyšší, než by jinak utrpěli v rámci běžného úpadkového řízení.

(10) Případným podřízením dluhových nástrojů požadovaným orgány příslušnými k řešení krize pro účely minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by neměla být dotčena možnost částečně plnit minimální požadavek TLAC prostřednictvím nepodřízených dluhových nástrojů v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013, kterou standard TLAC připouští. Orgány příslušné k řešení krize by v případě subjektů řešících krizi G-SVI, subjektů řešících krizi v rámci skupin řešících krizi s aktivy převyšujícími 100 miliard EUR (nejvýznamnější banky) a subjektů řešících krizi v rámci některých menších skupin řešících krizi, u nichž se považuje za pravděpodobné, že by mohly v případě selhání představovat systémové riziko, měly mít možnost při zohlednění převahy vkladů a absence dluhových nástrojů v modelu financování, omezeného přístupu na kapitálové trhy se způsobilými závazky a závislosti na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky požadovat, aby byla část minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky rovnající se úrovni absorpce ztrát a rekapitalizace podle čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 směrnice 2014/59/EU ve znění této směrnice plněna prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, včetně kapitálu použitého ke splnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU.

(11) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít možnost snížit na žádost subjektu řešícího krizi část minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky, která má být plněna prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků, až na hranici, která představuje poměrnou část možného snížení podle čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 ve vztahu k minimálnímu požadavku TLAC stanovenému v témže nařízení. V souladu se zásadou proporcionality by měly mít orgány příslušné k řešení krize možnost požadovat, aby byl minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky plněn prostřednictvím kapitálu a jiných podřízených závazků v rozsahu, v němž celková úroveň požadované podřízenosti ve formě položek kapitálu a způsobilých závazků z důvodu povinnosti institucí a subjektů dodržovat minimální požadavek TLAC, minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky a případně požadavek kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU nepřevyšuje úroveň absorpce ztrát a rekapitalizace podle čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 směrnice 2014/59/EU ve znění této směrnice nebo výslednou hodnotu vzorce stanoveného touto směrnicí, založeného na obezřetnostních požadavcích v rámci pilíře 1 a pilíře 2 a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, podle toho, co je vyšší.

(12) U konkrétních nejvýznamnějších bank by orgány příslušné k řešení krize měly – s výhradou podmínek, které samy posoudí – minimální požadavek podřízenosti omezit na určitou prahovou úroveň, rovněž s přihlédnutím k možnému riziku nepřiměřeného dopadu na model podnikání daných institucí. Tímto omezením by neměla být dotčena možnost stanovit požadavek podřízenosti nad tento limit prostřednictvím požadavku podřízenosti v rámci pilíře 2, a to rovněž s výhradou podmínek platných pro pilíř 2 a na základě alternativních kritérií, zejména překážek způsobilosti k řešení krize nebo proveditelnosti a důvěryhodnosti strategie řešení krize či rizikovosti instituce.

(13) Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky by měl institucím a subjektům umožňovat absorpci ztrát očekávaných při řešení krize nebo případně v okamžiku neživotaschopnosti a rekapitalizaci po provedení opatření stanovených v plánu řešení krize nebo po vyřešení krize skupiny řešící krizi. Orgány příslušné k řešení krize by na základě jimi zvolené strategie řešení krize měly řádně odůvodnit uloženou úroveň minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky a tuto úroveň by měly bez zbytečného odkladu přezkoumat s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU. Uložená úroveň minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by jako taková měla představovat souhrn objemů ztrát očekávaných při řešení krize, který odpovídá požadavkům instituce nebo subjektu na kapitál a rekapitalizační částku, která instituci nebo subjektu umožní, aby po vyřešení krize nebo po uplatnění pravomocí k odpisu nebo

konverzi splnily požadavky na kapitál potřebné pro získání povolení k pokračování činností na základě zvolené strategie řešení krize. Rekapitalizační částky by měl orgán příslušný k řešení krize upravit směrem dolů či nahoru v případě jakýchkoli změn plynoucích z opatření stanovených v plánu řešení krize.

(14) Orgán příslušný k řešení krize by měl mít možnost zvýšit rekapitalizační částku, aby byla zajištěna dostatečná důvěra trhu v danou instituci nebo subjekt po provedení opatření stanovených v plánu řešení krize. Požadovaná úroveň rezervy tržní důvěry by měla instituci nebo subjektu umožnit, aby i nadále splňovaly podmínky pro povolení po náležitou dobu včetně toho, aby instituce nebo subjekt mohly pokrýt náklady na restrukturalizaci svých činností po vyřešení krize a udržet si dostatečnou důvěru trhu. Tato rezerva tržní důvěry by měla být stanovena odkazem na část požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU. Výši rezervy tržní důvěry by měly orgány příslušné k řešení krize upravit směrem dolů, pokud je k zajištění dostatečné důvěry trhů dostačující úroveň nižší, nebo směrem nahoru, pokud je nezbytná úroveň vyšší pro zajištění toho, aby po opatřeních stanovených v plánu řešení krize subjekt i nadále splňoval podmínky pro povolení po náležitou dobu a udržel si dostatečnou důvěru trhu.

(15) V souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ([8]) by orgány příslušné k řešení krize měly posoudit investorskou základnu nástrojů pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky dané instituce nebo subjektu. Již samotné držení významné části nástrojů pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky dané instituce nebo subjektu neprofesionálními investory, kteří nemuseli obdržet řádné upozornění na možná rizika, může samo o sobě představovat překážku způsobilosti k řešení krize. Pokud navíc velkou část nástrojů pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky určité instituce nebo subjektu drží jiné instituce nebo subjekty, mohly by překážku způsobilosti k řešení krize představovat rovněž systémové dopady odpisu nebo konverze. Pokud orgán příslušný k řešení krize konstatuje překážku způsobilosti k řešení krize vyplývající z velikosti a povahy určité investorské základny, měl by mít možnost instituci nebo subjektu doporučit, aby tuto překážku řešil.

(16) S cílem zajistit, aby neprofesionální investoři neinvestovali nadměrně do některých dluhových nástrojů, které jsou způsobilé pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, měly by členské státy zajistit, aby minimální jmenovitá hodnota takových nástrojů byla poměrně vysoká nebo aby investice do takových nástrojů nepředstavovaly nadměrnou část portfolia investora. Tento požadavek by se měl vztahovat pouze na nástroje vydané po dni provedení této směrnice. Tento požadavek není směrnicí 2014/65/EU dostatečně pokryt, a měl by proto být vymahatelný podle směrnice 2014/59/EU a současně by jím neměla být dotčena pravidla týkající se ochrany investorů stanovená ve směrnici 2014/65/EU. Pokud při plnění svých úkolů odhalí orgány příslušné k řešení krize důkazy o možném porušování směrnice 2014/65/EU, měly by mít možnost vyměnit si důvěrné informace s orgány pro dohled nad tržním chováním pro účely vymáhání uvedené směrnice. Dále by členské státy rovněž měly mít možnost dále omezit uvádění na trh a prodej některých jiných nástrojů určitým investorům.

(17) Pro zvýšení způsobilosti k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost kromě minimálního požadavku TLAC podle nařízení (EU) č. 575/2013 uložit G-SVI i minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky specifický pro jednotlivé instituce. Tento minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky specifický pro jednotlivé instituce by měl být uložen v případě, že minimální požadavek TLAC není dostatečný pro absorpci ztrát a rekapitalizaci G-SVI v rámci zvolené strategie řešení krize.

(18) Při stanovení úrovně minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by orgány příslušné k řešení krize měly posoudit míru systémového významu instituce nebo subjektu a potenciální nepříznivý dopad jejich selhání na finanční stabilitu. Měly by zohlednit potřebu rovných podmínek mezi G-SVI a jinými srovnatelnými institucemi nebo subjekty se systémovým významem v rámci Unie. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé

([8]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize (Úř. věst. L 184, 8.7.2016, s. 1).

závazky institucí nebo subjektů, které nejsou G-SVI, ale jejichž systémový význam v rámci Unie je srovnatelný se systémovým významem G-SVI, by se tudíž neměl neúměrně odlišovat od úrovně a složení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky obecně stanoveného pro G-SVI.

(19) V souladu s nařízením (EU) č. 575/2013 by instituce nebo subjekty, které jsou určeny jako subjekty řešící krizi, měly podléhat minimálnímu požadavku na kapitál a způsobilé závazky pouze na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi. To znamená, že subjekty řešící krizi by za účelem splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky měly být povinny vydávat externím třetím věřitelům způsobilé nástroje a položky, které by byly použity k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud by se subjekt řešící krizi dostal do režimu řešení krize.

(20) Instituce nebo subjekty, které nejsou subjekty řešícími krizi, by měly minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky plnit na individuální úrovni. Potřeby těchto institucí s ohledem na absorpci ztrát a rekapitalizaci by měly obecně pokrývat jejich příslušné subjekty řešící krizi prostřednictvím toho, že subjekty řešící krizi získají přímo či nepřímo kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků vydané uvedenými institucemi nebo subjekty, a jejich odpisem nebo konverzí na nástroje účasti, pokud uvedené instituce již nejsou životaschopné. Jako takový by měl být minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky použitelný na instituce nebo subjekty, které nejsou subjekty řešícími krizi, uplatňován společně a soudržně s požadavky použitelnými na subjekty řešící krizi. To by orgánům příslušným k řešení krize mělo umožnit řešit krizi skupiny řešící krizi, aniž by byly do procesu řešení krize zahrnuty některé její dceřiné podniky, čímž se zabrání možnému narušení trhu. Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na instituce nebo subjekty, které nejsou subjekty řešícími krizi, by mělo být v souladu se zvolenou strategií řešení krize, zejména by nemělo měnit vlastnický vztah mezi institucemi nebo subjekty a jejich skupinou řešící krizi poté, co byly uvedené instituce nebo subjekty rekapitalizovány.

(21) Pokud jsou subjekt řešící krizi nebo mateřský podnik a jeho dceřiné podniky usazeny v témže členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi, měl by mít orgán příslušný k řešení krize možnost upustit od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky použitelného na dceřiné podniky, které nejsou subjekty řešícími krizi, nebo jim povolit, aby minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky splnily prostřednictvím kolateralizovaných záruk mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky, které lze aktivovat, pokud jsou splněny časové podmínky rovnocenné podmínkám umožňujícím odpis nebo konverzi způsobilých závazků. Zajištění záruky by mělo být vysoce likvidní s minimálním tržním a úvěrovým rizikem.

(22) Nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví, že příslušné orgány mohou v případě úvěrových institucí trvale přidružených k ústřednímu subjektu („kooperativních sítí“) upustit od uplatňování některých požadavků na solventnost a likviditu, jsou-li splněny určité konkrétní podmínky. V zájmu zohlednění specifik takovýchto kooperativních sítí by orgány příslušné k řešení krize měly rovněž mít možnost od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky upustit i u těchto úvěrových institucí a ústředního subjektu za obdobných podmínek, jako jsou podmínky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013, jsou-li úvěrové instituce a ústřední subjekt usazeny v témže členském státě. Při posuzování podmínek pro řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly rovněž mít možnost zacházet s úvěrovými institucemi a ústředním subjektem jako s celkem v závislosti na prvcích mechanismu solidarity. Orgán příslušný k řešení krize by měl mít možnost zajistit dodržování externího požadavku minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky skupiny řešící krizi jako celku různými způsoby v závislosti na prvcích mechanismu solidarity každé skupiny započtením způsobilých závazků subjektů, od nichž orgán příslušný k řešení krize požaduje vydání nástrojů způsobilých pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky mimo rámec skupiny řešící krizi v souladu s plánem řešení krize.

(23) Za účelem zajištění vhodných úrovní požadavku minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro účely řešení krize by za stanovení výše minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky měly odpovídat orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, tj. orgán příslušný k řešení krize nejvyššího mateřského podniku, a orgány příslušné k řešení krize dalších subjektů skupiny řešící krizi. Jakékoliv spory mezi orgány by měly podléhat pravomocím Evropského orgánu pro bankovnictví (EBA) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([9]) při dodržení podmínek a omezení uvedených v této směrnici.

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES, Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

(24) Jakékoliv porušení minimálního požadavku TLAC a minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by mělo být odpovídajícím způsobem řešeno a napraveno příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize. Jelikož by porušení těchto požadavků mohlo tvořit překážku způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize, měly by být stávající postupy na odstranění překážek této způsobilosti zkráceny tak, aby bylo každé porušení těchto požadavků vyřešeno co nejdříve. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít rovněž možnost požadovat od institucí nebo subjektů, aby upravily profily splatnosti způsobilých nástrojů a položek a aby připravily a realizovaly plány na obnovení úrovně těchto požadavků. Orgány příslušné k řešení krize by měly dále mít možnost zakázat určitá rozdělení výnosů, pokud se domnívají, že instituce nebo subjekt nesplňuje požadavky kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU, jsou-li zvažovány navíc k minimálnímu požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

(25) Za účelem zajištění transparentního použití minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky by instituce a subjekty měly podávat zprávy svým příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize a měly by pravidelně informovat veřejnost o svých minimálních požadavcích na kapitál a způsobilé závazky, objemu a složení způsobilých závazků a závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, včetně jejich profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení. V případě institucí nebo subjektů podléhajících minimálnímu požadavku TLAC by měl být zachován soulad v četnosti zpráv orgánům dohledu a poskytování informací o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky specifickém pro instituci, jak stanoví tato směrnice, s tím, co stanoví nařízení (EU) č. 575/2013 pro minimální požadavek TLAC. Přestože by v některých případech upřesněných v této směrnici mělo být umožněno udělovat určeným institucím nebo subjektům úplné nebo částečné osvobození od povinnosti podávat zprávy a zveřejňovat informace, toto osvobození by nemělo omezovat pravomoci orgánů příslušných k řešení krize požadovat informace pro účely plnění jejich úkolů podle směrnice 2014/59/EU ve znění této směrnice.

(26) Požadavek na zahrnutí smluvního uznání účinků nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů do smluv nebo nástrojů zakládajících závazky, které se řídí právními předpisy třetích zemí, by měl usnadnit a vylepšit proces pro použití těchto závazků v případě řešení krize. Smluvní ujednání, pokud jsou tato řádně navržena a všeobecně přijímaná, mohou představovat funkční řešení případů přeshraničního řešení krizí, dokud nedojde k vypracování předpisového rámce v právu Unie či pobídek k volbě smluvního práva členského státu, nebo k přijetí zákonného rámce uznávání ve všech jurisdikcích třetích zemí, které umožní účinné přeshraniční řešení krizí. Dokonce i když jsou zavedeny zákonné rámce uznávání, měly by smluvní ujednání o uznávání napomoci posilovat informovanost věřitelů v rámci smluvních ujednání, která se neřídí právem členského státu, o možných opatřeních k řešení krize ve vztahu k institucím nebo subjektům, které se řídí právem Unie. Mohou se však vyskytnout případy, kdy pro instituce nebo subjekty nebude proveditelné zahrnout tyto smluvní podmínky do smluv nebo nástrojů zakládajících určité závazky, zejména závazky, které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle směrnice 2014/59/EU, pojištěné vklady nebo kapitálové nástroje.

Za určitých okolností by mohlo být například považováno za neproveditelné zahrnout úpravu smluvního uznání do smluv o závazcích, je-li podle práva třetí země protiprávní, aby instituce nebo subjekt taková ustanovení o smluvním uznání zahrnuly do dohod nebo nástrojů zakládajících závazky, které se řídí právními předpisy dané třetí země, pokud daná instituce nebo subjekt nemá na individuální úrovni pravomoc podmínky smlouvy měnit, protože tyto jsou uloženy mezinárodními protokoly nebo jsou založeny na mezinárodně dohodnutých standardních podmínkách, nebo je-li závazek, který by požadavku smluvního uznání podléhal, podmíněný porušením smlouvy nebo vyplývá ze záruk, protizáruk či jiných nástrojů používaných v rámci operací financování obchodu. Pokud však protistrana odmítne souhlasit s tím, aby byla vázána smluvním ustanovením o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nemělo by to samo o sobě být považováno za důvod neproveditelnosti. EBA by měl vypracovat návrhy regulačních technických norem, které má Komise přijmout v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, jimiž přesněji vymezí případy neproveditelnosti. Při použití těchto regulačních technických norem a s ohledem na specifika dotyčného trhu by měl orgán příslušný k řešení krize, považuje-li to za nutné, upřesnit kategorie závazků, u kterých by mohly existovat důvody pro neproveditelnost. V mezích tohoto rámce by mělo být na instituci nebo subjektu, aby určily, zda je vložení ustanovení o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů do určité smlouvy nebo kategorie smluv neproveditelné. Instituce a subjekty by měly orgánům příslušným k řešení krize pravidelně poskytovat aktuální informace o pokroku směrem k provedení podmínek smluvního uznání.

V této souvislosti by instituce a subjekty měly uvést, u kterých smluv nebo kategorií smluv je vložení ustanovení o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů neproveditelné a z jakých důvodů. Orgány příslušné k řešení krize by měly v přiměřeném časovém rámci posoudit určení instituce nebo subjektu týkající se neproveditelnosti vložení úpravy smluvního uznání do určitého závazku a měly by řešit jakékoli chybné úsudky i překážky způsobilosti k řešení krize vyplývající z toho, že úprava smluvního uznání zahrnuta není. Pokud je o to orgán příslušný k řešení krize požádá, měly by být instituce a subjekty připraveny své určení zdůvodnit. K zajištění toho, aby nebyla ovlivněna způsobilost institucí a subjektů k řešení krize, by navíc závazky, u kterých nebyla do smlouvy zahrnuta příslušná ustanovení, neměly být způsobilé pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky.

(27) Je užitečné a nezbytné přizpůsobit pravomoc orgánů příslušných k řešení krize pozastavit na omezenou dobu některé smluvní závazky institucí a subjektů. Zejména by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost uplatnit tuto pravomoc před tím, než instituce nebo subjekt přistoupí k procesu řešení krize, tedy od okamžiku, kdy je učiněno zjištění, že instituce nebo subjekt je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, není-li okamžitě k dispozici žádné opatření soukromého sektoru, které by z pohledu orgánu příslušného k řešení krize v přiměřené lhůtě selhání dané instituce zabránilo, a je-li uplatnění uvedené pravomoci považováno za nezbytné k tomu, aby se zamezilo dalšímu zhoršování finanční situace instituce nebo subjektu. Orgány příslušné k řešení krize by v této souvislosti měly mít možnost uplatnit tuto pravomoc také tehdy, pokud nejsou spokojeny s navrženým opatřením soukromého sektoru, které je okamžitě k dispozici. Pravomoc pozastavit některé smluvní závazky by orgánům příslušným k řešení krize rovněž umožnila stanovit, zda je opatření k řešení krize ve veřejném zájmu, zvolit nejvhodnější nástroje k řešení krize nebo zajistit účinné uplatnění jednoho nebo více nástrojů k řešení krize. Doba trvání pozastavení by měla být omezena na nejvýše dva pracovní dny. Pozastavení by mohlo nadále platit i poté, co bylo přijato rozhodnutí o řešení krize, nejdéle však po uvedenou maximální dobu.

(28) Aby byla pravomoc pozastavit některé smluvní závazky používána přiměřeným způsobem, měly by mít orgány příslušné k řešení krize možnost zohlednit okolnosti každého individuálního případu a určit podle toho rozsah pozastavení. Kromě toho by uvedené orgány měly mít možnost povolit na individuálním základě určité platby – zejména, avšak nikoli výlučně administrativní výdaje dotčené instituce nebo subjektu. Mělo by být rovněž možné, aby se pravomoc pozastavit smluvní závazky vztahovala i na způsobilé vklady. Orgány příslušné k řešení krize by však měly pečlivě posoudit, zda je vhodné uvedenou pravomoc uplatňovat na některé způsobilé vklady, zejména pojištěné vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, a měly by vyhodnotit riziko, že by uplatnění pozastavení na tyto vklady mohlo vážně narušit fungování finančních trhů. Pokud se pravomoc pozastavit některé smluvní závazky uplatní vůči pojištěným vkladům, neměly by být tyto vklady považovány za nedisponibilní vklady pro účely směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ([10]). S cílem zajistit, aby se po dobu pozastavení nedostali vkladatelé do finančních potíží, měly by členské státy mít možnost stanovit, že vkladatelé mají povolenu určitou denní částku výběru.

(29) Po dobu pozastavení by orgány příslušné k řešení krize měly mimo jiné na základě plánu řešení krize dané instituce nebo subjektu rovněž zvážit možnost, že se u instituce nebo subjektu k procesu řešení krize nakonec nepřistoupí a namísto toho budou instituce nebo subjekt zlikvidovány podle vnitrostátního práva. V takových případech by orgány příslušné k řešení krize měly stanovit opatření, která považují za vhodná, k dosažení odpovídající koordinace s příslušnými vnitrostátními orgány a k zajištění toho, aby pozastavení smluvních závazků nenarušilo účelnost procesu likvidace.

(30) Pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění by se neměla vztahovat na povinnosti vůči systémům nebo provozovatelům systémů určeným v souladu se směrnicí 98/26/ES, centrálním bankám, povoleným ústředním protistranám nebo ústředním protistranám z třetích zemí uznaným Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) (ESMA). Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě platební neschopnosti účastníka takového systému. Aby bylo zajištěno, že se tato ochranná opatření řádně uplatní v situacích krize při zachování odpovídající jistoty pro provozovatele platebních systémů a systémů

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149)

vypořádání obchodů s cennými papíry a další účastníky trhu, měla by být směrnice 2014/59/EU změněna tak, aby opatření k předejití krizi, pozastavení povinnosti podle článku 33a nebo opatření krizového řízení samo o sobě nebylo pokládáno za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy. Žádným ustanovením směrnice 2014/59/EU by však nemělo být dotčeno fungování systému určeného podle směrnice 98/26/ES ani právo na zajištění, které je v ní zaručeno.

(31) Klíčovým aspektem účinného řešení krize je zajištění toho, aby po vstupu instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU do procesu řešení krize nemohly jejich protistrany ve finančních smlouvách ukončit své pozice pouze v důsledku toho, že instituce nebo subjekt vstoupily do procesu řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize by navíc měly být zmocněny pozastavit povinnost platby nebo plnění podle jakékoli smlouvy s institucí v režimu řešení krize a měly by být oprávněny omezit na omezenou dobu práva protistran finanční smlouvu závěrečně vypořádat, urychlit ji nebo jiným způsobem ukončit. Tyto požadavky nejsou přímo použitelné na smlouvy podle práva třetí země. Při neexistenci zákonného rámce přeshraničního uznávání by členské státy měly od institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) směrnice 2014/59/EU vyžadovat, aby do příslušných finančních smluv zahrnuly smluvní podmínku uznávající, že orgány příslušné k řešení krize mohou vůči takové smlouvě vykonat své pravomoci pozastavit určité povinnosti platby nebo plnění, omezit vymáhání práv ze zajištění nebo dočasně pozastavit práva na ukončení smlouvy, a aby byly vázány požadavky článku 68, jako kdyby se finanční smlouva řídila právem příslušného členského státu. Tato povinnost by měla být stanovena v rozsahu, v jakém daná smlouva spadá do oblasti působnosti těchto ustanovení. Povinnost vložit smluvní podmínku ohledně článků 33a, 69, 70 a 71 směrnice 2014/59/EU ve znění této směrnice tak například nevzniká u smluv s ústředními protistranami nebo provozovateli systémů určenými pro účely směrnice 98/26/ES, protože ve vztahu k těmto smlouvám, ačkoli se řídí právem příslušného členského státu, orgány příslušné k řešení krizí nemají pravomoci uvedené v těchto článcích.

(32) Vyloučení konkrétních závazků institucí nebo subjektů z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo z pravomoci pozastavit některé platby a plnění, omezit vymáhání práv ze zajištění nebo dočasně pozastavit práva na ukončení smlouvy, které jsou upraveny ve směrnici 2014/59/EU, by se mělo stejnou měrou týkat i závazků ve vztahu k ústředním protistranám usazeným v Unii a k ústředním protistranám z třetích zemí uznaným ESMA.

(33) Pro zajištění společného chápání termínů používaných v různých právních nástrojích je vhodné zapracovat do směrnice 98/26/ES definice a pojmy zavedené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ([11]) týkající se „ústřední protistrany“ a „účastníka“.

(34) Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí institucí a jiných subjektů v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě platební neschopnosti účastníka takového systému. V 7. bodě odůvodnění směrnice 98/26/ES se uvádí, že členské státy mají možnost uplatnit ustanovení uvedené směrnice na své vnitrostátní instituce, které se přímo účastní v systémech řídících se právem třetí země, a na zajištění poskytnuté v souvislosti s účastí v těchto systémech. S ohledem na globální velikost a činnosti některých systémů řídících se právem třetí země a na zvýšenou účast subjektů usazených v Unii v takových systémech by Komise měla přezkoumat, jakým způsobem členské státy možnost danou 7. bodem odůvodnění uvedené směrnice uplatňují, a posoudit nutnost jakýchkoli dalších změn uvedené směrnice ve vztahu ke zmíněným systémům.

(35) S cílem umožnit účinné uplatňování pravomocí ohledně omezení, odpisu nebo konverze položek kapitálu, aniž by byly porušeny záruky věřitelů podle této směrnice, by členské státy měly zajistit, aby byly pohledávky vyplývající z položek kapitálu v běžném úpadkovém řízení řazeny pod všechny ostatní podřízené pohledávky. Nástroje, které jsou jen částečně uznány jako kapitál, by se měly nadále považovat za pohledávky vyplývající

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

z položek kapitálu v celé jejich výši. K částečnému uznání by mohlo dojít například po použití ustanovení o zachování právních účinků, které vede k částečnému odúčtování nástroje, nebo v důsledku uplatnění harmonogramu umořování stanoveného pro nástroje tier 2 v nařízení (EU) č. 575/2013.

(36) Jelikož cíle této směrnice, tedy stanovení jednotných pravidel pro rámec ozdravných postupů a řešení krize institucí a subjektů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(37) S cílem poskytnout členským státům dostatek času pro provedení a uplatnění této směrnice v jejich vnitrostátním právu by k tomu členské státy měly mít osmnáct měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost. Ustanovení této směrnice týkající se zpřístupňování informací veřejnosti by se nicméně měla použít od 1. ledna 2024, aby bylo zajištěno, že institucím a subjektům v celé Unii bude poskytnuta přiměřená doba k řádnému dosažení požadované výše minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2014/59/EU

Směrnice 2014/59/EU se mění takto:

1) v článku 2 se odstavec 1 mění takto

a) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 16 nařízení (EU) č. 575/2013 a pro účely použití článků 7, 12, 17, 18, 45 až 45m, 59 až 62, 91 a 92 této směrnice na skupiny řešící krizi uvedené v bodě 83b písm. b) tohoto odstavce zahrnuje ve vhodných případech úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu, ústřední subjekt jako takový a jejich příslušné dceřiné podniky, přičemž se přihlédne k tomu, jakým způsobem taková skupina řešící krizi splňuje čl. 45e odst. 3 této směrnice;

5a) „významným dceřiným podnikem“ významný dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 135 nařízení (EU) č. 575/2013;“

b) vkládá se nový bod, který zní:

„68a) „kmenovým kapitálem tier 1“ kmenový kapitál tier 1 vypočtený v souladu s článkem 50 nařízení (EU) č. 575/2013;“

c) v bodě 70 se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

d) bod 71 se nahrazuje tímto:

„71) „závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ závazky a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kmenového kapitálu tier 1, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 ani nástroji kapitálu tier 2 instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 2;“

„71a) „způsobilými závazky“ závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, které splňují podmínky článku 45b nebo případně čl. 45f odst. 2 písm. a) této směrnice, a nástroje kapitálu tier 2, které splňují podmínky čl. 72a odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013;“.

„71b) „podřízenými způsobilými nástroji“ nástroje, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, s výjimkou čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení;“

e) vkládá se nový bod, který zní:

„83a) „subjektem řešícím krizi“:

a) právnická osoba usazená v Unii, který je v souladu s článkem 12 orgánem příslušným k řešení krize určena jako subjekt, pro nějž plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize, nebo

b) instituce, která není součástí skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU, pro niž plán řešení krize vypracovaný podle článku 10 této směrnice stanoví opatření k řešení krize;

83b) „skupinou řešící krizi“:

a) subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které nejsou:

i) samy subjekty řešícími krizi;

ii) dceřinými podniky jiných subjektů řešících krizi, ani

iii) subjekty usazenými ve třetí zemi, které nejsou podle plánu řešení krize zahrnuty do skupiny řešící krizi, a jejich dceřinými podniky; nebo

b) úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu a ústřední subjekt jako takový, pokud alespoň jedna z těchto úvěrových institucí nebo ústřední subjekt jsou subjektem řešícím krizi, a jejich příslušné dceřiné podniky;

83c) „globální systémově významnou institucí“ neboli „G-SVI“ globální systémově významná instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 133 nařízení (EU) č. 575/2013;“

f) doplňuje se nový bod, který zní:

„109) „požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv“ požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU.“;

2) článek 10 se mění takto::

a) v odstavci 6 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Revize podle prvního pododstavce tohoto odstavce se provádí po provedení opatření k řešení krize či výkonu pravomocí uvedených v článku 59.

Při stanovování lhůt uvedených v odst. 7 písm. o) a p) tohoto článku za okolností uvedených v třetím pododstavci tohoto odstavce vezme orgán příslušný k řešení krize v úvahu lhůtu pro splnění požadavku uvedeného v článku 104b směrnice 2013/36/EU.“;

b) v odstavci 7 se písmena o) a p) nahrazují tímto:

„o) požadavky uvedené v článcích 45e a 45f a lhůtu pro dosažení této úrovně v souladu s článkem 45m;

p) pokud orgán příslušný k řešení krize uplatní čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, lhůtu pro dosažení souladu ze strany subjektu řešícího krizi podle článku 45m;“;

3) článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize významných poboček, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, vypracovaly skupinové plány řešení krize. Ve skupinovém plánu řešení krize jsou určena opatření, která je nutno přijmout, pokud jde o:

a) mateřský podnik v Unii;

b) dceřiné podniky, které jsou součástí skupiny a které jsou usazené v Unii;

c) subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) a

d) s výhradou hlavy VI dceřiné podniky, které jsou součástí skupiny a které jsou usazené mimo Unii.

Plán řešení krize v souladu s opatřeními uvedenými v prvním pododstavci určí pro každou skupinu subjekty řešící krizi a skupiny řešící krizi.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

„a) stanoví opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k subjektům řešícím krizi v rámci scénářů uvedených v čl. 10 odst. 3, a důsledky těchto opatření k řešení krize pro ostatní subjekty skupiny uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), pro mateřský podnik a pro dceřiné instituce;

aa) v případech, kdy skupina zahrnuje více než jednu skupinu řešící krizi, stanoví opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k subjektům řešícím krizi z jednotlivých skupin řešících krizi a důsledky těchto opatření pro:

i) ostatní subjekty skupiny, které patří do téže skupiny řešící krizi;

ii) ostatní skupiny řešící krizi.“

b) analyzuje, do jaké míry by nástroje k řešení krize a pravomoci k řešení krize mohly být koordinovaně použity a vykonány ve vztahu k subjektům řešícím krizi usazeným v Unii, včetně opatření usnadňujících koupi skupiny jako celku třetí stranou, popřípadě oddělené linie podnikání nebo činnosti provozované několika subjekty skupiny, nebo koupi konkrétních subjektů skupiny anebo skupiny řešící krizi, a identifikuje možné překážky pro koordinované řešení krize;“;

ii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) stanoví dodatečná opatření, která v této směrnici nejsou uvedena a která relevantní orgány příslušné k řešení krize zamýšlí přijmout ve vztahu k subjektům v rámci každé skupiny řešící krizi;“;

4) článek 13 se mění takto:

a) v odstavci 4 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„V případě, kdy se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi, je plánování opatření k řešení krize uvedených v čl. 12 odst. 3 písm. aa) součástí společného rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce.“;

b) v odstavci 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, přijme každý orgán příslušný k řešení krize, který je odpovědný za dceřiný podnik a který nesouhlasí se skupinovým plánem řešení krize, vlastní rozhodnutí a případně určí subjekt řešící krizi a vypracuje a vede plán řešení krize pro skupinu řešící krizi, která je složena ze subjektů v jeho pravomoci. Každé takové individuální rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize, které nesouhlasí, musí být plně odůvodněno, uvádět důvody nesouhlasu s navrhovaným skupinovým plánem řešení krize a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize a příslušných orgánů. Každý orgán příslušný k řešení krize uvědomí o svém rozhodnutí ostatní členy kolegia k řešení krize.“;

5) článek 16 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Má se za to, že skupina je způsobilá pro řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize mohou buď subjekty skupiny proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení, nebo řešit krizi těchto subjektů skupiny použitím nástrojů k řešení krize a výkonem pravomocí k řešení krize ve vztahu k subjektům řešícím krizi v této skupině, přičemž se v co nejvyšší míře brání závažným nepříznivým důsledkům pro finanční systémy členských států, v nichž se subjekty nebo pobočky skupiny nacházejí, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i širší finanční nestabilitě nebo událostem se systémovým dopadem – s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných těmito subjekty skupiny buď snadným včasným oddělením, nebo jinými prostředky.

Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny oznámí EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že skupina není způsobilá pro řešení krize.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby v případech, kde se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi, posoudily orgány uvedené v odstavci 1 způsobilost k řešení krize každé skupiny řešící krizi v souladu s tímto článkem.

Posouzení uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se provádí nad rámec posouzení způsobilosti k řešení krize celé skupiny a řídí se rozhodovacím postupem stanoveným v článku 13.“;

6) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 16a

Pravomoc zakázat určitá rozdělení výnosů

1. Nachází-li se subjekt v situaci, kdy splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li tento zvažován navíc ke každému z požadavků uvedených v čl. 141a odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2013/36/EU, avšak nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li zvažován navíc k požadavkům uvedeným v článcích 45c a 45d této směrnice při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a) této směrnice, má orgán příslušný k řešení krize tohoto subjektu v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku pravomoc subjektu zakázat, aby rozdělil vyšší než nejvyšší rozdělitelnou částku související s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (M-MDA), vypočtenou v souladu s odstavcem 4 tohoto článku prostřednictvím kteréhokoli z následujících opatření:

a) rozdělení výnosů souvisejících s kmenovým kapitálem tier 1;

b) vytvoření závazku k výplatě pohyblivé složky odměny nebo zvláštních důchodových dávek nebo k výplatě pohyblivé složky odměny, pokud tento závazek k výplatě vznikl v době, kdy subjekt nesplňoval požadavek kombinovaných kapitálových rezerv; nebo

c) provedení plateb na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1.

Nachází-li se subjekt v situaci uvedené v prvním pododstavci, neprodleně o tom informuje orgán příslušný k řešení krize.

2. V situaci uvedené v odstavci 1 orgán příslušný k řešení krize subjektu po konzultaci s příslušným orgánem bez zbytečného odkladu posoudí, zda je třeba vykonat pravomoc podle odstavce 1, přičemž zohlední všechny tyto aspekty:

a) důvod, dobu trvání a rozsah nesplnění požadavku a jeho dopad na způsobilost k řešení krize;

b) vývoj finanční situace subjektu a pravděpodobnost, že by v dohledné budoucnosti subjekt mohl splnit podmínku uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. a);

c) šanci, že subjekt bude v přiměřené lhůtě schopen zajistit soulad s požadavky uvedenými v odstavci 1;

d) není-li subjekt schopen nahradit závazky, které přestaly splňovat kritéria způsobilosti nebo splatnosti stanovená v článcích 72b a 72c nařízení (EU) č. 575/2013 nebo v článku 45b nebo čl. 45f odst. 2 této směrnice, zda je tato skutečnost individuální povahy, nebo je způsobena narušením na úrovni celého trhu;

e) zda je výkon pravomoci uvedené v odstavci 1 nejvhodnějším a nejpřiměřenějším prostředkem k řešení situace dotčeného subjektu s ohledem na potenciální dopad na jeho finanční situaci a způsobilost k řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize provádí opětovné posouzení toho, zda je třeba vykonat pravomoc podle odstavce 1, nejméně jednou měsíčně, dokud se subjekt nadále nachází v situaci uvedené v odstavci 1.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize shledá, že se subjekt nadále nachází v situaci uvedené v odstavci 1 i devět měsíců poté, co byla tato situace subjektem oznámena, vykoná po konzultaci s příslušným orgánem pravomoc podle odstavce 1, s výjimkou případů, kdy po posouzení shledá, že jsou splněny nejméně dvě z následujících podmínek:

a) k nesplnění požadavku došlo z důvodu vážného narušení fungování finančních trhů, což vede k rozsáhlému napětí na finančních trzích v několika segmentech finančních trhů;

b) narušení uvedené v písmenu a) vede nejen ke zvýšené cenové volatilitě kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků subjektu nebo ke zvýšeným nákladům pro subjekt, ale má také za následek plné nebo částečné uzavření trhů, což danému subjektu znemožňuje vydávat na těchto trzích kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků;

c) uzavření trhu uvedené v písmenu b) je pozorováno nejen u dotčeného subjektu, ale i u několika dalších subjektů;

d) narušení uvedené v písmenu a) brání dotčenému subjektu ve vydávání kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků postačujícímu k nápravě nesplnění požadavku; nebo

e) výkon pravomoci podle odstavce 1 vede k nepříznivým vedlejším účinkům pro část bankovního sektoru, což by mohlo narušit finanční stabilitu.

Uplatňuje-li se výjimka uvedená v prvním pododstavci, orgán příslušný k řešení krize informuje o svém rozhodnutí příslušný orgán a své důvody písemně vysvětlí.

Orgán příslušný k řešení krize provádí každý měsíc opětovné posouzení, zda se uplatňuje výjimka uvedená v prvním pododstavci.

4. M-MDA se vypočítá vynásobením součtu vypočteného v souladu s odstavcem 5 činitelem určeným v souladu s odstavcem 6. M-MDA se sníží o částku vyplývající z opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c).

5. Součet, jenž se má vynásobit podle odstavce 4, se skládá z:

a) předběžných zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb vyplývajících z opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

plus

b) výročních zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb vyplývajících z opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

minus

c) částky, které by bylo nutno zaplatit na dani, pokud by částky uvedené pod písmeny a) a b) tohoto odstavce zůstaly nerozděleny.

6. Činitel uvedený v odstavci 4 se určí takto:

a) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění žádného z požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v článcích 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procentní podíl z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází v prvním (tj. nejnižším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0;

b) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění žádného z požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v článcích 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procentní podíl z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází v druhém kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,2;

c) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v článcích 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procentní podíl z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází ve třetím kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,4;

d) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčeným subjektem, který není používán k plnění požadavků uvedených v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a v článcích 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procentní podíl z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází ve čtvrtém (tj. nejvyšším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,6.

Dolní a horní hranice každého kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv se vypočítají takto:

$$\text{Dolní hranice kvartálu} = \frac{\text{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Horní hranice kvartálu} = \frac{\text{Požadavek kombinovaných kapitálových rezerv}}{4} \times Q_n$$

kde „An“ = pořadové číslo daného kvartálu.“;

7) článek 17 se mění takto

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize v případě, že na základě posouzení způsobilosti subjektu k řešení krize provedeného v souladu s články 15 a 16 po konzultaci s příslušným orgánem zjistí, že existují podstatné překážky způsobilosti tohoto subjektu k řešení krize, toto zjištění písemně oznámil dotčenému subjektu, příslušnému orgánu a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky.“;

b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Ve lhůtě čtyř měsíců od obdržení oznámení podle odstavce 1 navrhne subjekt orgánu příslušnému k řešení krize možná opatření k řešení či odstranění podstatných překážek uvedených v oznámení.

Subjekt do dvou týdnů od data obdržení oznámení učiněného v souladu s odstavcem 1 tohoto článku navrhne orgánu příslušnému k řešení krize možná opatření a harmonogram pro jejich provedení k zajištění toho, aby subjekt splňoval ustanovení článků 45e nebo 45f této směrnice a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, vyskytne-li se podstatná překážka způsobilosti k řešení krize v důsledku některé z těchto situací:

a) subjekt splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li tento zvažován navíc ke každému z požadavků uvedených v čl. 141a odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2013/36/EU, avšak nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, je-li zvažován navíc k požadavkům uvedeným v článcích 45c a 45d této směrnice, při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a) této směrnice, nebo

b) subjekt nesplňuje požadavky uvedené v článcích 92a a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo požadavky uvedené v článcích 45c a 45d této směrnice.

V harmonogramu pro provedení opatření navržených v souladu s druhým pododstavcem se zohlední důvody pro vznik podstatné překážky.

Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem posoudí, zda opatření navržená podle prvního a druhého pododstavce dotyčnou podstatnou překážku účinně řeší či odstraňují.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že opatření navrhovaná subjektem podle odstavce 3 účinně nezmírňují či neodstraňují dané překážky, uloží subjektu přímo nebo nepřímo prostřednictvím příslušného orgánu, aby přijal alternativní opatření, jež by uvedeného cíle mohla dosáhnout, a písemně je subjektu oznámí; subjekt pak musí do jednoho měsíce navrhnout plán jejich plnění.

Pokud orgán příslušný k řešení krize stanoví alternativní opatření, uvede, z jakého důvodu by opatření navržená subjektem nestačila k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a proč jsou navrhovaná alternativní opatření přiměřená k jejich odstranění. Orgán příslušný k řešení krize zohlední, jak dané překážky způsobilosti k řešení krize ohrožují finanční stabilitu a jaký dopad by daná opatření měla na obchodní činnost daného subjektu, na jeho stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství.“;

c) odstavec 5 se mění takto:

i) v písmenech a) b), d), e), g) a h) se slovo „instituce“ nahrazuje slovem „subjekt“ v příslušném mluvnickém tvaru a celá věta se odpovídajícím způsobem mluvnicky upravuje;

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ha) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice předložily plán na obnovení souladu s požadavky článků 45e nebo 45f této směrnice vyjádřenými jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a případně s požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv, a s požadavky článků 45e nebo 45f této směrnice vyjádřenými jako procento celkové míry expozic podle článků 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013;“;

iii) písmena i), j) a k) se nahrazují tímto:

„i) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydaly způsobilé závazky za účelem splnění požadavků podle článků 45e nebo 45f;

j) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijaly další kroky s cílem splnit minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky podle článků 45e nebo 45f, zejména aby se pokusily sjednat změnu jakéhokoli způsobilého závazku, nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje kapitálu tier 2, který vydaly, s cílem zajistit, aby jakékoli rozhodnutí o odpisu nebo konverzi daného závazku nebo nástroje přijaté orgánem příslušným k řešení krize bylo vykonáno podle práva, kterým se daný závazek nebo nástroj řídí;“

ja) pro účely zajištění trvalého souladu s články 45e nebo 45f požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) změnily profil splatnosti:

i) kapitálových nástrojů po obdržení souhlasu příslušného orgánu a

ii) způsobilých závazků uvedených v článku 45b a čl. 45f odst. 2 písm. a);

k) v případě, že je subjekt dceřiným podnikem holdingové společnosti se smíšenou činností, požadovat, aby tato holdingová společnost se smíšenou činností založila samostatnou finanční holdingovou společnost, která by subjekt kontrolovala, pokud je to nutné k usnadnění řešení krize subjektu a k zamezení tomu, aby se použily nástroje k řešení krize a vykonávaly pravomoci k řešení krize uvedené v hlavě IV, které mají nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny.“;

d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Než orgán příslušný k řešení krize stanoví kterékoli opatření podle odstavce 4 po konzultaci s příslušným orgánem, a je-li to vhodné, s určeným vnitrostátním makro obezřetnostním orgánem, řádně zváží možný dopad takových opatření na dotyčný subjekt, na vnitřní trh finančních služeb a na finanční stabilitu v jiných členských státech a v Unii jako celku.“;

8) v článku 18 se odstavce 1 až 7 nahrazují tímto:

„1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s kolegiem dohledu a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, zváží posouzení požadované podle článku 16 v rámci kolegia k řešení krize a učiní veškeré přiměřené kroky k dosažení společného rozhodnutí o uplatnění opatření stanovených podle čl. 17 odst. 4 ve vztahu ke všem subjektům řešícím krizi a jejich dceřiným podnikům, které jsou subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 a jsou součástí dané skupiny.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny ve spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a s EBA v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje a předloží zprávu mateřskému podniku v Unii, orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které ji poskytnou dceřiným podnikům, které spadají do jejich působnosti, a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky. Zpráva je vypracována po konzultaci s příslušnými orgány a analyzuje podstatné překážky pro účinné používání nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize ve vztahu ke skupině a rovněž ve vztahu ke skupinám řešícím krizi v případě, že se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi. Zpráva zváží dopad na model podnikání skupiny a doporučí veškerá přiměřená a cílená opatření, která jsou podle názoru orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny nezbytná či vhodná k odstranění těchto překážek.

V případech, kdy bude překážka způsobilosti skupiny k řešení krize důsledkem situace subjektu skupiny podle čl. 17 odst. 3 druhého pododstavce, musí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámit své posouzení této překážky mateřskému podniku v Unii, a to po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi a s orgány příslušnými k řešení krize jeho dceřiných institucí.

3. Do čtyř měsíců od data obdržení zprávy může mateřský podnik v Unii předložit své připomínky a navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny alternativní opatření, která by překážky uvedené ve zprávě odstranila.

V případě, že jsou překážky uvedené ve zprávě způsobeny situací subjektu skupiny podle čl. 17 odst. 3 druhého pododstavce této směrnice, je mateřský podnik v Unii do dvou týdnů od data obdržení oznámení učiněného v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem tohoto článku povinen navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny možná opatření a harmonogram pro jejich provedení za účelem zjištění toho, aby tento subjekt skupiny dosáhl souladu s požadavky uvedenými v článcích 45e nebo 45f této směrnice vyjádřenými jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a případně s požadavkem kombinovaných kapitálových rezerv, a s požadavky uvedenými v článcích 45e a 45f této směrnice vyjádřenými jako procento celkové míry expozic podle článků 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013.

V harmonogramu pro provedení opatření navrženém v souladu s druhým pododstavcem se zohlední důvody pro vznik podstatné překážky. Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem posoudí, zda tato opatření podstatnou překážku účinně řeší či odstraňují.

4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje o veškerých opatřeních navržených mateřským podnikem v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, EBA, orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků a orgány příslušné k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s příslušnými orgány a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly v kolegiu k řešení krize společného rozhodnutí o zjištění podstatných překážek a případně o posouzení opatření navrhovaných mateřským podnikem v Unii a opatření požadovaných orgány za účelem řešení či odstranění překážek, přičemž zohlední možný dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.

5. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do čtyř měsíců od předložení připomínek mateřského podniku v Unii. Pokud mateřský podnik v Unii připomínky nepředložil, musí být společného rozhodnutí dosaženo do jednoho měsíce od uplynutí čtyřměsíční lhůty uvedené v odst. 3 prvním pododstavci.

Společného rozhodnutí týkajícího se překážky způsobilosti k řešení krize způsobené situací uvedenou v čl. 17 odst. 3 druhém pododstavci musí být dosaženo do dvou týdnů od předložení připomínek mateřského podniku v Unii v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

Společné rozhodnutí musí být odůvodněné a uvedené v dokumentu, který orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 druhým pododstavcem písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Není-li společného rozhodnutí dosaženo v příslušné lhůtě uvedené v odstavci 5, rozhodne orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sám o vhodných opatřeních, která mají být přijata v souladu s čl. 17 odst. 4 na úrovni skupiny.

Toto rozhodnutí musí být plně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne toto rozhodnutí mateřskému podniku v Unii.

Pokud na konci příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušná lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze EBA předložit po uplynutí příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

6a. Není-li společného rozhodnutí dosaženo v příslušné lhůtě uvedené v odstavci 5 tohoto článku, rozhodne orgán příslušný k řešení krize příslušného subjektu řešícího krizi sám o vhodných opatřeních, která mají být přijata v souladu s čl. 17 odst. 4 na úrovni skupiny řešící krizi.

Toto rozhodnutí musí být plně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady orgánů příslušných k řešení krize dalších subjektů téže skupiny řešící krizi a orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny. Relevantní orgány příslušné k řešení krize poskytnou toto rozhodnutí subjektu řešícímu krizi.

Pokud na konci příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušná lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze EBA předložit po uplynutí příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize subjektu řešícího krizi.

7. Není-li dosaženo společného rozhodnutí, rozhodnou orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, které nejsou subjekty řešícími krizi, samy o vhodných opatřeních, která mají dceřiné podniky v souladu s čl. 17 odst. 4 přijmout na individuální úrovni.

Toto rozhodnutí musí být plně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Rozhodnutí se poskytne dotčenému dceřinému podniku a subjektu řešícímu krizi, který je součástí téže skupiny řešící krizi, orgánu příslušnému k řešení krize subjektu řešícího krizi, a je-li odlišný, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny.

Pokud na konci příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušná lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze EBA předložit po uplynutí příslušné lhůty uvedené v odstavci 5 tohoto článku nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku.“;

9) v čl. 32 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, nebo opatření dohledu, včetně opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle čl. 59 odst. 2, přijatá ve vztahu k instituci;“;

10) vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 32a

Podmínky řešení krize ve vztahu k ústřednímu subjektu a úvěrovým institucím trvale přidruženým k ústřednímu subjektu

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k ústřednímu subjektu a všem k němu trvale přidruženým úvěrovým institucím, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, pokud tato skupina řešící krizi jako celek splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.

Článek 32b

Úpadkové řízení ve vztahu k institucím a subjektům, jež nepodléhají opatřením k řešení krize

Členské státy zajistí, aby u instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), ve vztahu k nimž se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b) jsou splněny, ale že opatření k řešení krize by nebyla ve veřejném zájmu podle čl. 32 odst. 1 písm. c), byla provedena řádná likvidace v souladu s platným vnitrostátním právem.“;

11) v článku 33 se odstavce 2, 3 a 4 nahrazují tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize přijaly opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), pokud tento subjekt plní podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.

3. Pokud dceřiné instituce holdingové společnosti se smíšenou činností přímo nebo nepřímo drží zprostředkující finanční holdingová společnost, plán řešení krize stanoví, že je tato zprostředkující finanční holdingová společnost určená jako subjekt řešící krizi, a členské státy zajistí, aby opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny byla přijímána ve vztahu k této zprostředkující finanční holdingové společnosti. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize nepřijímaly opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny ve vztahu k holdingové společnosti se smíšenou činností.

4. S výhradou odstavce 3 tohoto článku a bez ohledu na to, zda subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1, mohou orgány příslušné k řešení krize přijmout opatření k řešení krize s ohledem na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) subjekt je subjektem řešícím krizi;

b) jeden nebo více dceřiných podniků tohoto subjektu, které jsou institucemi, avšak nikoli subjekty řešícími krizi, splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1;

c) aktiva a závazky dceřiných podniků uvedených v písmenu b) jsou takové, že selhání těchto podniků ohrožuje skupinu řešící krizi jako celek, a pro řešení krize těchto dceřiných podniků, které jsou institucemi, nebo pro řešení krize příslušné skupiny řešící krizi jako celku je nutno přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k danému subjektu.“;

12) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 33a

Pravomoc pozastavit určité povinnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly po konzultaci s příslušnými orgány, které poskytují svou odpověď včas, pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění vyplývající z jakékoli smlouvy, jejichž stranou je instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) bylo zjištěno, že instituce nebo subjekt je v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. a);

b) není okamžitě k dispozici žádné opatření soukromého sektoru podle čl. 32 odst. 1 písm. b), které by zabránilo selhání instituce nebo subjektu;

c) výkon pravomoci pozastavit povinnost je považován za nezbytný k zabránění dalšímu zhoršování finanční situace instituce nebo subjektu a

d) výkon pravomoci pozastavit povinnost je buď:

i) nezbytný k tomu, aby se dosáhlo zjištění uvedeného v čl. 32 odst. 1 písm. c), nebo

ii) nezbytný ke zvolení vhodných nástrojů k řešení krize či zajištění účinného uplatňování jednoho nebo více nástrojů k řešení krize.

2. Pravomoc uvedená v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na povinnost platby nebo plnění vůči:

a) systémům nebo provozovatelům systémů, které byly určeny v souladu se směrnicí 98/26/ES;

b) ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústředním protistranám ze třetích zemí uznaným ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení;.

c) centrálním bankám.

Orgány příslušné k řešení krize stanoví rozsah pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku s ohledem na okolnosti jednotlivých případů. Zejména pečlivě posoudí, zda je vhodné rozšířit pozastavení povinnosti na způsobilé vklady podle definice v čl. 2 odst. 1 bodě 4 směrnice 2014/49/EU, a zejména na pojištěné vklady fyzických osob, mikro podniků a malých a středních podniků.

3. Členské státy mohou stanovit, že v případě uplatnění pravomoci pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k pojištěným vkladům zajistí orgány příslušné k řešení krize, aby vkladatelé měli přístup k náležitému dennímu obnosu z uvedených vkladů.

4. Doba pozastavení podle odstavce 1 musí být co nejkratší a nesmí překročit minimální dobu, kterou orgán příslušný k řešení krize považuje za nezbytnou pro účely uvedené v odst. 1 písm. c) a d) a v žádném případně nesmí trvat déle, než činí doba od zveřejnění oznámení o pozastavení podle odstavce 8 do půlnoci - v členském státě orgánu příslušného k řešení krize instituce nebo subjektu - pracovního dne následujícího po dni zveřejnění.

Po uplynutí lhůty pro pozastavení uvedené v prvním pododstavci pozastavení končí.

5. Při výkonu pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by tento krok mohl mít na řádné fungování finančních trhů, a uváží stávající vnitrostátní pravidla, jakož i dohledové a soudní pravomoci za účelem ochrany práv věřitelů a rovného zacházení s věřiteli v běžném úpadkovém řízení. Orgány příslušné k řešení krize přihlédnou zejména k možnému použití vnitrostátního úpadkového řízení pro danou instituci či subjekt na základě určení podle čl. 32 odst. 1 písm. c) a učiní opatření, která považují za vhodná k zajištění odpovídající koordinace s vnitrostátními správními či justičními orgány.

6. Pokud jsou smluvní povinnosti platby nebo plnění pozastaveny podle odstavce 1, pozastaví se na stejnou dobu i povinnosti všech protistran týkající se platby nebo plnění podle téže smlouvy.

7. Jakákoli povinnost platby nebo plnění, která by obvykle nastala v průběhu doby pozastavení, nastane okamžitě po skončení uvedené doby.

8. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize neprodleně oznámily instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a orgánům uvedeným v čl. 83 odst. 2 písm. a) až h) výkon pravomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku poté, co bylo podle čl. 32 odst. 1 písm. a) zjištěno, že je instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, avšak předtím, než je přijato rozhodnutí o řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize zveřejní příkaz nebo nástroj, jimiž se povinnosti podle tohoto článku pozastavují, jakož i podmínky a dobu pozastavení, nebo jejich zveřejnění zajistí, a to prostředky uvedenými v čl. 83 odst. 4.

9. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení vnitrostátního práva členských států, která přiznávají pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k institucím a subjektům podle odstavce 1 tohoto článku předtím, než je podle čl. 32 odst. 1 písm. a) zjištěno, že jsou tyto instituce nebo subjekty v selhání nebo že je jejich selhání pravděpodobné, nebo ve vztahu k institucím nebo subjektům, jež mají být zlikvidovány v běžném úpadkovém řízení, a která přesahují působnost a dobu trvání stanovené v tomto článku. Tyto pravomoci jsou vykonávány v souladu s působností, dobou trvání a podmínkami stanovenými příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Podmínky týkající se takové pravomoci pozastavit povinnost platby nebo plnění nejsou dotčeny podmínkami uvedenými v tomto článku.

10. Členské státy zajistí, že pokud orgán příslušný k řešení krize vykonává podle odstavce 1 tohoto článku pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), může tento orgán příslušný k řešení krize vykonávat po dobu trvání tohoto pozastavení pravomoc:

a) omezit na stejnou dobu zajištěné věřitele dané instituce nebo subjektu ve vymáhání práv ze zajištění vztahu k veškerým aktivům této instituce nebo subjektu, přičemž v takovém případě se použije čl. 70 odst. 2, 3 a 4; a

b) pozastavit na stejnou dobu práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s danou institucí nebo subjektem, přičemž v takovém případě se použije čl. 71 odst. 2 až 8.

11. Pokud poté, co bylo učiněno zjištění podle čl. 32 odst. 1 písm. a), že je instituce nebo subjekt v selhání nebo že je jejich selhání pravděpodobné, vykonal orgán příslušný k řešení krize pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění za okolností stanovených v odstavcích 1 nebo 10 tohoto článku a pokud je ve vztahu k dané instituci nebo subjektu následně přijato opatření k řešení krize, nevykonává orgán příslušný k řešení krize ve vztahu k této instituci nebo subjektu své pravomoci podle čl. 69 odst. 1, čl. 70 odst. 1 nebo čl. 71 odst. 1.“;

13) článek 36 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59“;

b) odstavec 4 se mění takto:

i) slova „kapitálových nástrojů“ se nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59“;

ii) v písmenu d) se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

c) v odstavcích 5, 12 a 13 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59“;

14) článek 37 se mění takto:

a) v odstavci 2 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků“;

b) v odst. 10 písm. a) se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

15) článek 44 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno f) se mění takto:

„f) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní, jež existují vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES, nebo vůči účastníkům těchto systémů a jež plynou z účasti v takovém systému, anebo jež existují vůči ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči ústředním protistranám usazeným v třetí zemi uznaným ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení;“;

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„h) závazkům vůči institucím nebo subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, ale nejsou samy subjektem řešícím krizi, bez ohledu na jejich splatnost s výjimkou případů, kdy se tyto závazky řadí pod jiné běžné nezajištěné závazky podle příslušného vnitrostátního práva, jímž se řídí běžné úpadkové řízení, platného ke dni provedené této směrnice; uplatňuje-li se uvedená výjimka, orgán příslušný k řešení krize dotyčného dceřiného podniku, který není subjektem řešícím krizi, posoudí, zda je hodnota položek v souladu s čl. 45f odst. 2 dostačující pro provedení upřednostňované strategie řešení krize.“;

iii) v pátém pododstavci se slova „závazky způsobilé pro nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů“ nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

b) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Orgány příslušné k řešení krize důkladně posoudí, zda by závazky vůči institucím nebo subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, však samy nejsou subjekty řešícími krizi, a nejsou vyloučeny z uplatnění pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s odst. 2 písm. h) tohoto článku, měly být vyloučeny nebo zčásti vyloučeny podle prvního pododstavce písm. a) až d) tohoto odstavce, aby se zajistilo účinné provedení strategie řešení krize.

Rozhodne-li se orgán příslušný k řešení krize vyloučit nebo zčásti vyloučit závazek použitelný k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů nebo třídu závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle tohoto odstavce, lze s ohledem na takové vyloučení zvýšit úroveň odpisu nebo konverze jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud je úroveň odpisu a konverze uplatněná u jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v souladu se zásadou stanovenou v čl. 34 odst. 1 písm. g)“

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Rozhodne-li se orgán příslušný k řešení krize vyloučit nebo zčásti vyloučit závazek použitelný k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů nebo třídu závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle tohoto článku a ztráty, které by byly těmito závazky neseny, nebyly plně přeneseny na jiné věřitele, může mechanismus financování k řešení krizí instituci v režimu řešení krize poskytnout příspěvek pro jeden nebo oba z těchto účelů:

a) na krytí jakýchkoli ztrát, které nebyly absorbovány závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a na obnovení čisté hodnoty aktiv instituce v režimu řešení krize na nulu v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. a);

b) na nákup akcií či jiných nástrojů účasti nebo kapitálových nástrojů v instituci v režimu řešení krize za účelem její rekapitalizace v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. b).“

d) v odst. 5 písm. a) se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

16) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 44a

Prodej podřízených způsobilých závazků neprofesionálním zákazníkům

1. Členské státy zajistí, aby prodávající způsobilých závazků, jež splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, kromě čl. 72a odst. 1 písm. b) a čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení, prodávali takové závazky neprofesionálním zákazníkům ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 11 směrnice 2014/65/EU, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) prodávající provedl posouzení vhodnosti v souladu s čl. 25 odst. 2 směrnice 2014/65/EU;

b) prodávající je na základě posouzení podle písmene a) přesvědčen, že tyto způsobilé závazky jsou pro daného neprofesionálního zákazníka vhodné;

c) prodávající podloží vhodnost v souladu s čl. 25 odst. 6 směrnice 2014/65/EU.

Bez ohledu na první pododstavec mohou členské státy stanovit, že podmínky vymezené v písmenech a) až c) tohoto pododstavce se použijí na prodávající jiných nástrojů, které jsou kapitálem nebo závazky použitelnými k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.

2. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a portfolio finančních nástrojů daného neprofesionálního zákazníka v době koupě nepřekračuje částku 500 000 EUR, zajistí prodávající na základě informací poskytnutých neprofesionálním zákazníkem v souladu s odstavcem 3, že jsou v době koupě splněny obě tyto podmínky:

a) neprofesionální zákazník neinvestuje celkovou částku přesahující 10 % jeho portfolia finančních nástrojů do závazků uvedených v odstavci 1;

b) počáteční investice do jednoho nebo více nástrojů závazků uvedených v odstavci 1 dosahuje výše nejméně 10 000 EUR.

3. Neprofesionální zákazník poskytne prodávajícímu přesné informace o svém portfoliu finančních nástrojů, včetně jakýchkoli investic do závazků uvedených v odstavci 1.

4. Pro účely odstavců 2 a 3 zahrnuje portfolio finančních nástrojů neprofesionálního zákazníka hotovostní vklady a finanční nástroje, ale nezahrnuje finanční nástroje, které byly poskytnuty jako zajištění.

5. Aniž je dotčen článek 25 směrnice 2014/65/EU a odchylně od požadavků stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, mohou členské státy stanovit minimální jmenovitou hodnotu činící alespoň 50 000 EUR pro závazky uvedené v odstavci 1, přičemž se zohlední tržní podmínky a postupy dotčeného členského státu, jakož i stávající opatření na ochranu spotřebitele v rámci jeho jurisdikce.

6. Pokud hodnota celkových aktiv subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1, které jsou usazeny v členském státě a na něž se vztahuje požadavek uvedený v článku 45e, nepřekračuje 50 miliard EUR, daný členský stát může odchylně od požadavků stanovených v odstavcích 1 až 5 tohoto článku uplatnit pouze požadavek uvedený v odst. 2 písm. b) tohoto článku.

7. Členské státy nemusí uplatňovat tento článek na závazky uvedené v odstavci 1, které byly vydány před 28. prosincem 2020.“;

17) článek 45 se nahrazuje tímto:

„Článek 45

Uplatnění a výpočet minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Členské státy zajistí, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) trvale splňovaly požadavky na kapitál a způsobilé závazky, jsou-li vyžadovány tímto článkem a články 45a až 45i a v souladu s nimi.

2. Požadavek uvedený v odstavci 1 tohoto článku se vypočítá v souladu s čl. 45c odst. 3, 5 nebo případně odst. 7 jako výše kapitálu a způsobilých závazků a vyjádří se jako procento:

a) celkového objemu rizikové expozice příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, a

b) celkové míry expozic příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, vypočtené v souladu s články 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 45a

Osvobození od minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Bez ohledu na článek 45 orgány příslušné k řešení krize osvobodí hypoteční úvěrové instituce financované krytými dluhopisy, které podle vnitrostátního práva nesmějí přijímat vklady, od požadavku stanoveného v čl. 45 odst. 1, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) tyto instituce budou zlikvidovány ve vnitrostátním úpadkovém řízení nebo v jiných řízeních stanovených pro tyto instituce a prováděných v souladu s články 38, 40 nebo 42 stanovených pro tyto instituce; a

b) řízení uvedená v písmenu a) zajišťují, že věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesou ztráty způsobem, který dosahuje účelu řešení krize.

2. Instituce osvobozené od požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1 nejsou součástí konsolidace uvedené v čl. 45e odst. 1.

Článek 45b

Způsobilé závazky v případě subjektů řešících krizi

1. Závazky se do výše kapitálu a způsobilých závazků subjektů řešících krizi zahrnou pouze tehdy, pokud splní podmínky uvedené v těchto článcích nařízení (EU) č. 575/2013:

a) v článku 72a;

b) v článku 72b s výjimkou odst. 2 písm. d) a

c) v článku 72c.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce platí, že odkazuje-li tato směrnice na požadavky podle článků 92a nebo 92b nařízení (EU) č. 575/2013, sestávají způsobilé závazky pro účely uvedených článků ze způsobilých závazků ve smyslu článku 72k uvedeného nařízení určených v souladu s částí druhou hlavou I kapitolou 5a uvedeného nařízení.

2. Závazky, které plynou z dluhových nástrojů s vloženými deriváty, jako jsou strukturované dluhopisy, a které splňují podmínky odst. 1 prvního pododstavce, s výjimkou čl. 72a odst. 2 písm. l) nařízení (EU) č. 575/2013, se zahrnují do výše kapitálu a způsobilých závazků pouze v případě, že je splněna jedna z těchto podmínek:

a) výše jistiny závazku plynoucího z dluhového nástroje je známa v době vydání, je fixní nebo rostoucí a není ovlivněna vloženým derivátovým prvkem a celková výše závazku plynoucího z dluhového nástroje včetně vloženého derivátu může být denně oceňována podle situace na aktivním a likvidním oboustranném trhu pro rovnocenný nástroj bez úvěrového rizika v souladu s články 104 a 105 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo

b) dluhový nástroj zahrnuje smluvní podmínku, která stanoví, že hodnota pohledávky v případě platební neschopnosti emitenta a řešení krize emitenta je fixní nebo rostoucí a nepřevyšuje původně splacenou částku závazku.

Dluhové nástroje uvedené v prvním pododstavci, včetně jejich vložených derivátů, nejsou předmětem žádné dohody o započtení a ocenění těchto nástrojů nepodléhá čl. 49 odst. 3.

Závazky uvedené v prvním pododstavci se do výše kapitálu a způsobilých závazků zahrnují pouze ve vztahu k té části závazku, která odpovídá částce jistiny uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo fixní nebo rostoucí částce uvedené v prvním pododstavci písm. b).

3. Pokud jsou závazky vydány dceřiným podnikem usazeným v Unii stávajícímu akcionáři, jenž není součástí téže skupiny řešící krizi, a tento dceřiný podnik je součástí téže skupiny řešící krizi jako subjekt řešící krizi, tyto závazky se zahrnují do výše kapitálu a způsobilých závazků dotčeného subjektu řešícího krizi, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) jsou vydány v souladu s čl. 45f odst. 2 písm. a);

b) výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi podle článku 59 nebo 62 ve vztahu k takovým závazkům nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

c) tyto závazky nepřekročí částku určenou odečtením:

   i) součtu výše závazků vydaných subjektu řešícímu krizi a zakoupených tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi a výše kapitálových nástrojů vydaných v souladu s čl. 45f odst. 2 písm. b) od

   ii) částky požadované podle čl. 45f odst. 1.

4. Aniž je dotčen minimální požadavek podle čl. 45c odst. 5 nebo čl. 45d odst. 1 písm. a), orgány příslušné k řešení krize zajistí, že subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, splní část požadavku uvedeného v článku 45e ve výši 8 % celkových závazků včetně kapitálu prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku. Orgán příslušný k řešení krize může povolit, aby subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, splnily úroveň nižší než 8 % celkových závazků včetně kapitálu, ale vyšší, než je částka vypočtená podle vzorce (1-X1/X2) x8 % celkových závazků včetně kapitálu, prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, kde s ohledem na možné snížení podle čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013:

X1 = 3,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013; a

X2 = součet 18 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a výše požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

Pokud u subjektů řešících krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5, vede uplatnění prvního pododstavce tohoto odstavce k požadavku, který převyšuje 27 % celkového objemu rizikové expozice, sníží orgán příslušný k řešení krize u dotčeného subjektu řešícího krizi část požadavku uvedeného v článku 45e, která má být splněna prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, na částku rovnající se 27 % celkového objemu rizikové expozice, pokud orgán příslušný k řešení krize dospěl v hodnocení k závěru, že:

a) přístup k mechanismu financování k řešení krizí není v plánu řešení krize uvažován jako způsob vyřešení krize daného subjektu řešícího krizi a

b) neplatí-li písmeno a), požadavek uvedený v článku 45e umožňuje danému subjektu řešícímu krizi splnit případně požadavky uvedené v čl. 44 odst. 5 nebo 8.

Orgán příslušný k řešení krize při hodnocení uvedeném v druhém pododstavci rovněž přihlédne k riziku nepřiměřeného dopadu na model podnikání dotčeného subjektu řešícího krizi.

V případě subjektů řešících krizi, na něž se vztahuje čl. 45c odst. 6, se druhý pododstavec tohoto odstavce nepoužije.

5. U subjektů řešících krizi, které nejsou G-SVI ani subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, může orgán příslušný k řešení krize rozhodnout, že část požadavku uvedeného v článku 45e až do výše 8 % celkových závazků včetně kapitálu subjektu nebo do výše částky vypočtené podle vzorce uvedeného v odstavci 7, podle toho, co je vyšší, musí být splněna prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) nepodřízené závazky uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku mají ve vnitrostátní hierarchii stanovené pro případ platební neschopnosti stejný stupeň priority jako určité závazky, které jsou vyloučeny z uplatnění pravomocí k odpisu a konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3;

b) existuje riziko, že v důsledku plánovaného uplatnění pravomocí k odpisu a konverzi na nepodřízené závazky, které nejsou vyloučeny z uplatnění těchto pravomocí v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3, vzniknou věřitelům pohledávek vyplývajících z těchto závazků větší ztráty, než jaké by jim vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadkového řízení;

c) výše kapitálu a jiných podřízených závazků nepřekračuje hodnotu nutnou pro zajištění toho, aby věřitelům uvedeným v písmeni b) nevznikaly ztráty vyšší, než jaké by jim jinak vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadkového řízení.

Určí-li orgán příslušný k řešení krize, že v rámci třídy závazků zahrnující způsobilé závazky představuje výše závazků, které jsou nebo budou s přiměřenou pravděpodobností z uplatňování pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3 vyloučeny, celkem více než 10 % dané třídy, posoudí riziko uvedené v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce.

6. Pro účely odstavců 4, 5 a 7 se derivátové závazky zahrnují do celkových závazků na základě toho, že se plně uznávají práva protistrany na započtení.

Kapitál subjektu řešícího krizi použitý ke splnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv je způsobilý ke splnění požadavků uvedených v odstavcích 4, 5 a 7.

7. Odchylně od odstavce 4 tohoto článku může orgán příslušný k řešení krize rozhodnout, že subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6 této směrnice, splní požadavek uvedený v článku 45e prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, pokud v důsledku povinnosti subjektu řešícího krizi splnit požadavek kombinovaných kapitálových rezerv a požadavky uvedené v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013, čl. 45c odst. 5 a článku 45e této směrnice nepřesahuje součet tohoto kapitálu, nástrojů a závazků vyšší z těchto hodnot:

a) 8 % celkových závazků včetně kapitálu subjektu, nebo

b) částku vypočtenou podle vzorce Ax2+Bx2+C, kde A, B a C odpovídají těmto částkám:

A = částka vyplývající z požadavku uvedeného v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013;

B = částka vyplývající z požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU;

C = částka vyplývající z požadavku kombinovaných kapitálových rezerv.

8. Orgány příslušné k řešení krize mohou vykonávat pravomoc podle odstavce 7 tohoto článku ve vztahu k subjektům řešícím krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, a jež splňují jednu z podmínek stanovených v druhém pododstavci tohoto odstavce, až vůči 30 % z celkového počtu všech subjektů řešících krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, pro které orgán příslušný k řešení krize určí požadavek uvedený v článku 45e.

Orgány příslušné k řešení krize posoudí uvedené podmínky takto:

a) při předcházejícím posouzení způsobilosti k řešení krize byly zjištěny podstatné překážky této způsobilosti a buď:

i) v harmonogramu požadovaném orgánem příslušným k řešení krize nebylo po uplatnění opatření uvedených v čl. 17 odst. 5 přijato žádné nápravné opatření, nebo

ii) zjištěnou podstatnou překážku nelze odstranit uplatněním žádného z opatření uvedených v čl. 17 odst. 5 a výkon pravomoci podle odstavce 7 tohoto článku by částečně nebo úplně vyvážil nepříznivý dopad této podstatné překážky na způsobilost k řešení krize,

b) orgán příslušný k řešení krize se domnívá, že proveditelnost a důvěryhodnost upřednostňované strategie řešení krize subjektu řešícího krizi je omezená, s ohledem na velikost subjektu a jeho propojenost s jinými subjekty, na povahu, rozsah, rizika a složitost jeho činností a na jeho právní status a vlastnickou strukturu, nebo

c) požadavek uvedený v článku 104a směrnice 2013/36/EU odráží skutečnost, že subjekt řešící krizi, který je G-SVI nebo subjektem, na který se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6 této směrnice, je mezi 20 % nejrizikovějších institucí, pro které orgán příslušný k řešení krize určí požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 této směrnice.

Pro účely procentní hodnoty uvedené v prvním a druhém pododstavci zaokrouhlí orgán příslušný k řešení krize číslo vyplývající z příslušného výpočtu na nejbližší celé číslo.

Členské státy mohou s přihlédnutím ke specifickým rysům svého vnitrostátního bankovního sektoru, včetně zejména počtu subjektů řešících krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty, na které se vztahuje čl. 45c odst. 5 nebo 6, pro něž vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize určí požadavek uvedený v článku 45e, stanovit procentní hodnotu uvedenou v prvním pododstavci na úrovni vyšší než 30 %.

9. Po konzultaci příslušného orgánu přijme orgán příslušný k řešení krize rozhodnutí podle odstavců 5 nebo 7.

Při přijímání uvedených rozhodnutí orgán příslušný k řešení krize rovněž zohlední:

a) hloubku trhu pro kapitálové nástroje a podřízené způsobilé nástroje subjektu řešícího krizi, stanovování ceny takových nástrojů, pokud existují, a dobu potřebnou k provedení operací nezbytných pro dosažení souladu s uvedeným rozhodnutím;

b) hodnotu nástrojů způsobilých závazků splňujících všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností kratší než jeden rok k datu rozhodnutí za účelem provedení kvantitativních úprav požadavků uvedených v odstavcích 5 a 7 tohoto článku;

c) dostupnost a hodnotu nástrojů, které splňující všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. d) uvedeného nařízení;

d) skutečnost, zda závazky, které jsou vyloučeny z uplatňování pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3 a v běžném úpadkovém řízení řazeny na stejnou pozici jako nejvýše řazené způsobilé závazky nebo se řadí pod ně, dosahují významné hodnoty ve srovnání s kapitálem a způsobilými závazky subjektu řešícího krizi. Pokud hodnota vyloučených závazků nepřesahuje 5 % výše kapitálu a způsobilých závazků subjektu řešícího krizi, tato vyloučená hodnota se nepovažuje za významnou. Nad uvedenou prahovou hodnotou posoudí významnost vyloučených závazků orgány příslušné k řešení krize;

e) model podnikání, model financování a rizikový profil subjektu řešícího krizi, jakož i jeho stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství, a

f) dopad nákladů spojených s případnou restrukturalizací na rekapitalizaci subjektu řešícího krizi.

Článek 45c

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 určí orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem na základě těchto kritérií:

a) potřeby zajistit, aby mohla být krize skupiny řešící krizi řešena použitím nástrojů k řešení krize ve vztahu k subjektu řešícímu krizi, případně včetně nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, způsobem, který dosahuje účelu řešení krize;

b) potřeby ve vhodných případech zajistit, aby subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi nebo subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), nikoliv však subjekty řešícími krizi, měly dostatečný kapitál a způsobilé závazky k tomu, aby zajistily, že pokud by na ně byl uplatněn nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo pravomocí k odpisu a konverzi, mohly by být ztráty absorbovány a celkový kapitálový poměr a případně pákový poměr příslušných subjektů by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;

c) potřeby zajistit, aby v případě, že by podle plánu řešení krize určité třídy způsobilých závazků mohly být z rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučeny podle čl. 44 odst. 3 této směrnice nebo by mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, měl subjekt řešící krizi dostatečný kapitál a jiné způsobilé závazky k absorbování ztrát a obnově svého celkového kapitálového poměru a případně pákového poměru na úroveň nezbytnou k tomu, aby subjekt nadále splňoval podmínky pro povolení a pokračoval v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;

d) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikového profilu subjektu;

e) rozsahu, v jakém by selhání subjektu mělo nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu, mimo jiné prostřednictvím šíření krize na další instituce nebo subjekty v důsledku jeho propojenosti s těmito dalšími institucemi nebo subjekty nebo se zbytkem finančního systému.

2. V případě, kdy plán řešení krize stanoví, že je třeba provést opatření k řešení krize v souladu nebo v souladu s příslušným scénářem uvedeným v čl. 10 odst. 3 uplatnit pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků v souladu s článkem 59, musí se požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 rovnat částce dostatečné k zajištění toho, že:

a) očekávané ztráty subjektu budou plně absorbovány („absorpce ztráty“);

b) subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi nebo subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), nikoliv však subjekty řešícími krizi, jsou rekapitalizovány na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU, směrnice 2014/65/EU nebo rovnocenného legislativního aktu, po náležitou dobu nepřesahující jeden rok („rekapitalizace“).

V případech, kdy plán řešení krize stanoví, že subjekt má být likvidován v běžném úpadkovém řízení nebo jiném rovnocenném vnitrostátním řízení, orgán příslušný k řešení krize posoudí, zda je opodstatněné omezit požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro tento subjekt, tak aby nepřekročil částku dostatečnou pro absorpci ztrát v souladu s prvním pododstavcem písm. a).

Orgán příslušný k řešení krize ve svém posouzení zejména vyhodnotí možný dopad omezení uvedeného ve druhém pododstavci na finanční stabilitu a na riziko šíření krize ve finančním systému.

3. Pokud jde o subjekty řešící krizi, částka uvedená v odst. 2 prvním pododstavci činí:

a) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a), součet:

   i) objemu ztrát subjektu řešícího krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi, které mají být absorbovány při řešení krize, odpovídajícího požadavkům uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU; a

   ii) rekapitalizační částky, která skupině řešící krizi vycházející z řešení krize umožňuje, aby obnovila soulad s požadavkem na celkový kapitálový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a s požadavkem článku 104a směrnice 2013/36/EU na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi po provedení upřednostňované strategie k řešení krize, a

b) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b), součet:

   i) objemu ztrát, které mají být absorbovány při řešení krize, odpovídajícího požadavku na pákový poměr pro subjekt řešící krizi podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi, a

   ii) rekapitalizační částky, která skupině řešící krizi vycházející z řešení krize umožňuje, aby obnovila soulad s požadavkem na pákový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi po provedení upřednostňované strategie k řešení krize.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s prvním pododstavcem písm. a) tohoto odstavce děleno celkovým objemem rizikové expozice.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce děleno celkovou mírou expozic.

Při stanovování individuálního požadavku podle prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce zohlední orgán příslušný k řešení krize požadavky uvedené v čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 a 8.

Při stanovování rekapitalizačních částek uvedených v předcházejících pododstavcích orgán příslušný k řešení krize:

a) využije nejnovější vykázané hodnoty příslušného celkového objemu rizikové expozice nebo příslušné celkové míry expozic upravené s ohledem na jakékoli změny vyplývající z opatření k řešení krize stanovených v plánu řešení krize a

b) po konzultaci s příslušným orgánem upraví částku odpovídající stávajícímu požadavku obsaženému v článku 104a směrnice 2013/36/EU směrem dolů nebo nahoru, aby určil požadavek, který se má uplatnit na subjekt řešící krizi po provedení upřednostňované strategie řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize má možnost zvýšit požadavek uvedený v prvním pododstavci písm. a) bodě i) o vhodnou částku nezbytnou k zajištění toho, aby si subjekt po vyřešení krize na náležitou dobu nepřesahující jeden rok mohl udržet dostatečnou důvěru trhu.

Použije-li se šestý pododstavec tohoto odstavce, rovná se částka v něm uvedená požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, který se má použít po uplatnění nástrojů k řešení krize, sníženému o částku uvedenou v čl. 128 bodě 6 písm. a) směrnice 2013/36/EU.

Částka uvedená v šestém pododstavci tohoto odstavce se upraví směrem dolů, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že by bylo proveditelné a důvěryhodné, aby po provedení strategie řešení krize k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) a jejího přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 44 odst. 5 a 8 a čl. 101 odst. 2 postačovala nižší částka. Uvedená částka se upraví směrem nahoru, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) i jejich přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 44 odst. 5 a 8 a čl. 101 odst. 2 je po náležitou dobu nepřesahující jeden rok nezbytná vyšší částka.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiku používanou orgány příslušnými k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, týkajících se subjektů řešících krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Pokud jde o subjekty řešící krizi, na které se nevztahuje článek 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a které jsou součástí skupiny řešící krizi, jejíž celková aktiva převyšují 100 miliard EUR, rovná se výše požadavku uvedeného v odstavci 3 tohoto článku přinejmenším:

a) 13,5 % při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a) a

b) 5 % při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b).

Odchylně od článku 45b subjekty řešící krizi uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce splní výši požadavku uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce, která se rovná 13,5 % při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a), a 5 % při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b), prostřednictvím kapitálu, podřízených způsobilých nástrojů nebo závazků uvedených v čl. 45b odst. 3 této směrnice.

6. Orgán příslušný k řešení krize může po konzultaci s příslušným orgánem rozhodnout, že uplatní požadavky stanovené v odstavci 5 tohoto článku vůči subjektu řešícímu krizi, na který se nevztahuje článek 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a který je součástí skupiny řešící krizi s celkovými aktivy nižšími než 100 miliard EUR a u kterého orgán příslušný k řešení krize vyhodnotil, že by s přiměřenou pravděpodobností mohl v případě selhání představovat systémové riziko.

Při přijímání rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce orgán příslušný k řešení krize zohlední:

a) převahu vkladů a absenci dluhových nástrojů v modelu financování;

b) rozsah, v jakém je omezen přístup na kapitálové trhy se způsobilými závazky;

c) rozsah, v jakém subjekt řešící krizi závisí na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění požadavku uvedeného v článku 45e.

Neexistencí rozhodnutí podle prvního pododstavce tohoto odstavce není dotčeno jakékoli rozhodnutí podle čl. 45b odst. 5.

7. Pokud jde o subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, výše požadavku uvedená v odst. 2 prvním pododstavci činí:

a) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a), součet:

   i) objemu ztrát, které mají být absorbovány, odpovídajícího požadavkům na subjekt uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU a

   ii) rekapitalizační částky, která subjektu umožňuje obnovit soulad s požadavkem na celkový kapitálový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a s požadavkem uvedeným v článku 104a směrnice 2013/36/EU po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 a po řešení krize skupiny řešící krizi, a

b) pro účely výpočtu požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b), součet:

   i) objemu ztrát, které mají být absorbovány, odpovídajícího požadavku na pákový poměr pro subjekt uvedenému v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a

   ii) rekapitalizační částky, která subjektu umožňuje obnovit soulad s požadavkem na pákový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 této směrnice a po řešení krize skupiny řešící krizi.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s prvním pododstavcem písm. a) tohoto odstavce děleno celkovým objemem rizikové expozice.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce děleno celkovou mírou expozic.

Při stanovování individuálního požadavku podle prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce zohlední orgán příslušný k řešení krize požadavky uvedené v čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 a 8.

Při stanovování rekapitalizačních částek uvedených v předcházejících pododstavcích orgán příslušný k řešení krize:

a) využije nejnovější vykázané hodnoty příslušného celkového objemu rizikové expozice nebo příslušné celkové míry expozic upravené s ohledem na jakékoli změny vyplývající z opatření k řešení krize zahrnutých v plánu řešení krize a

b) po konzultaci s příslušným orgánem upraví částku odpovídající stávajícímu požadavku obsaženému v článku 104a směrnice 2013/36/EU směrem dolů nebo nahoru, aby určil požadavek, který se použije na příslušný subjekt po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 této směrnice nebo po řešení krize skupiny řešící krizi.

Orgán příslušný k řešení krize má možnost zvýšit požadavek uvedený v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) tohoto odstavce o vhodnou částku nezbytnou k zajištění toho, aby si subjekt po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 na náležitou dobu nepřesahující jeden rok mohl udržet dostatečnou důvěru trhu.

Použije-li se šestý pododstavec tohoto odstavce, rovná se částka v něm uvedená požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, který se má použít po výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 nebo po řešení krize skupiny řešící krizi, sníženému o částku uvedenou v čl. 128 bodě 6 písm. a) směrnice 2013/36/EU.

Částka uvedená v šestém pododstavci tohoto odstavce se upraví směrem dolů, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že by bylo proveditelné a důvěryhodné, aby po výkonu pravomocí uvedených v článku 59 nebo po řešení krize skupiny řešící krizi k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) i jejích přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 44 odst. 5 a 8 a čl. 101 odst. 2 postačovala nižší částka. Uvedená částka se upraví směrem nahoru, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) i jejich přístupu k financování bez využití mimořádné veřejné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 44 odst. 5 a 8 a čl. 101 odst. 2 je po náležitou dobu nepřesahující jeden rok nezbytná vyšší částka.

8. V případech, kdy orgán příslušný k řešení krize očekává, že určité třídy způsobilých závazků budou s přiměřenou pravděpodobností zcela nebo zčásti vyloučeny z procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 nebo by mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 se splní prostřednictvím kapitálu nebo jiných způsobilých závazků dostatečných k:

a) pokrytí hodnoty vyloučených závazků určených v souladu s čl. 44 odst. 3;

b) splnění podmínek uvedených v odstavci 2.

9. Každé rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uložit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle tohoto článku obsahuje zdůvodnění tohoto rozhodnutí, včetně úplného posouzení prvků uvedených v odstavcích 2 až 8 tohoto článku, a orgán příslušný k řešení krize je bez zbytečného odkladu přezkoumá s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU.

10. Pro účely odstavců 3 a 7 tohoto článku se kapitálové požadavky vykládají v souladu s tím, jak příslušný orgán uplatňuje přechodná ustanovení v části desáté hlavě I kapitolách 1, 2 a 4 nařízení (EU) č. 575/2013 a v ustanoveních vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádějí možnosti poskytnuté příslušným orgánům uvedeným nařízením.

Článek 45d

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro subjekty řešící krizi patřící k G-SVI a unijní významné dceřiné podniky mimounijních G-SVI

1. Požadavek podle čl. 45 odst. 1 pro subjekt řešící krizi, který je G-SVI nebo součástí G-SVI, zahrnuje:

a) požadavky uvedené v článcích 92a a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 a

b) jakýkoli dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jejž určí orgán příslušný k řešení krize specificky pro tento subjekt v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

2. Požadavek podle čl. 45 odst. 1 pro unijní významný dceřiný podnik mimounijní G-SVI zahrnuje:

a) požadavky uvedené v článcích 92b a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 a

b) jakýkoli dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jejž určí orgán příslušný k řešení krize specificky pro tento významný dceřiný podnik v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, který má splnit prostřednictvím kapitálu a závazků, jež splňují podmínky článku 45f a čl. 89 odst. 2.

3. Orgán příslušný k řešení krize uloží dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) pouze:

a) v případě, že požadavek uvedený v odst. 1 písm. a) nebo v odst. 2 písm. a) tohoto článku není dostatečný ke splnění podmínek stanovených v článku 45c, a

b) v rozsahu, který zajišťuje splnění podmínek stanovených v článku 45c.

4. V případech, kdy je subjektem řešícím krizi více než jeden subjekt G-SVI patřící k téže G-SVI, vypočítají relevantní orgány příslušné k řešení krize pro účely čl. 45h odst. 2 částku uvedenou v odstavci 3:

a) pro každý subjekt řešící krizi;

b) pro mateřský podnik v Unii, jako by to byl jediný subjekt řešící krizi této G-SVI.

5. Každé rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uložit dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odst. 1 písm. b) tohoto článku nebo odst. 2 písm. b) tohoto článku obsahuje zdůvodnění tohoto rozhodnutí, včetně úplného posouzení prvků uvedených v odstavci 3 tohoto článku, a orgán příslušný k řešení krize je bez zbytečného odkladu přezkoumá s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU, který se vztahuje na skupinu řešící krizi nebo unijní významný dceřiný podnik mimounijní G-SVI.

Článek 45e

Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty řešící krizi

1. Subjekty řešící krizi dodržují požadavky stanovené v článcích 45b až 45d na konsolidovaném základě na úrovni skupiny řešící krizi.

2. Orgán příslušný pro řešení krize určí požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekt řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v souladu s článkem 45h na základě požadavků stanovených v článcích 45b až 45d a na základě toho, zda se krize dceřiných podniků skupiny ze třetích zemí má podle plánu řešení krize řešit odděleně.

3. V případě skupin řešících krizi určených v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem 83b písm. b) relevantní orgán příslušný k řešení krize v závislosti na vlastnostech mechanismu solidarity a upřednostňované strategie řešení krize rozhodne o tom, které subjekty v rámci skupiny řešící krizi mají splňovat čl. 45c odst. 3 a 5 a čl. 45d odst., aby se zajistilo, že skupina řešící krizi jako celek splňuje odstavce 1 a 2 tohoto článku, a o tom, jak toho tyto subjekty mají dosáhnout v souladu s plánem řešení krize.

Článek 45f

Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty, které samy nejsou subjektem řešícím krizi

1. Instituce, které jsou dceřinými podniky subjektu řešícího krizi nebo subjektu z třetí země, avšak nejsou samy subjektem řešícím krizi, dodržují požadavky stanovené v článku 45c na individuálním základě.

Orgán příslušný k řešení krize se po konzultaci s příslušným orgánem může rozhodnout uplatnit požadavek stanovený v tomto článku na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), který je dceřiným podnikem subjektu řešícího krizi, avšak není sám subjektem řešícím krizi.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce mateřské podniky v Unii, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, avšak jsou dceřinými podniky subjektů ze třetích zemí, musí splňovat požadavky stanovené v článcích 45c a 45d na konsolidovaném základě.

V případě skupin řešících krizi určených v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem 83b písm. b) platí, že úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu, které však samy nejsou subjekty řešícími krizi, ústřední subjekt, který však sám není subjektem řešícím krizi, a jakékoli subjekty řešící krizi, na něž se nevztahuje požadavek podle čl. 45e odst. 3, musí splňovat čl. 45c odst. 7 na individuálním základě.

Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekt uvedený v tomto odstavci se určí v souladu s článkem 45h a případně článkem 89 na základě požadavků stanovených v článku 45c.

2. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku se splní prostřednictvím jedné nebo více z těchto položek:

a) závazků,

   i) které jsou vydány subjektu řešícímu krizi a zakoupeny tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, které koupily dané závazky od subjektu, na který se vztahuje tento článek, nebo jsou vydány stávajícímu akcionáři, který není součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou tímto stávajícím akcionářem zakoupeny, a to pokud výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

   ii) které splňují kritéria způsobilosti podle článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. b), c), k), l) a m) a odst. 3 až 5 uvedeného nařízení;

   iii) které se v běžném úpadkovém řízení řadí pod závazky, které nesplňují podmínku uvedenou v bodě i) a nejsou způsobilé pro kapitálové požadavky;

   iv) které podléhají pravomocím k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 způsobem, který je v souladu se strategií řešení krize dané skupiny řešící krizi, zejména tím, že nemají vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

   v) jejichž nabytí není přímo ani nepřímo financováno subjektem, na který se vztahuje tento článek;

   vi) u kterých ustanovení, jimiž se řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by závazky byly subjektem, na který se vztahuje tento článek, předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny či případně zpětně odkoupeny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace daného subjektu, a tento subjekt nic takového ani jinak neuvádí;

   vii) u kterých ustanovení, jimiž se řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace subjektu, na který se vztahuje tento článek;

   viii) pro něž se výše splatných úroků nebo případně dividend nemění na základě úvěrového hodnocení subjektu, na který se vztahuje tento článek, nebo jeho mateřského podniku;

b) kapitálu:

   i) kmenového kapitálu tier 1 a

   ii) jiných kapitálových položek, které:

      — jsou vydány subjektům, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou takovými subjekty zakoupeny, nebo

      — jsou vydány subjektům, které nejsou součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou takovými subjekty zakoupeny, a to za podmínky, že výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi podle článků 59 až 62 nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem.

3. Orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku, který není subjektem řešícím krizi, může upustit od uplatňování tohoto článku na daný dceřiný podnik, pokud:

a) dceřiný podnik i subjekt řešící krizi jsou usazeny v tomtéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;

b) subjekt řešící krizi splňuje požadavek uvedený v článku 45e;

c) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka, která by bránila tomu, aby dceřinému podniku, pro který platí skutečnosti uvedené v čl. 59 odst. 3, subjekt řešící krizi okamžitě převedl kapitál nebo mu splatil závazky, zejména pokud je vůči tomuto subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize;

d) subjekt řešící krizi splňuje požadavky příslušného orgánu na obezřetné řízení dceřiného podniku a se souhlasem příslušného orgánu prohlásil, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, anebo rizika v dceřiném podniku mají zanedbatelný význam;

e) postupy hodnocení, měření a kontroly rizik používané v subjektu řešícím krizi se vztahují i na dceřiný podnik;

f) subjekt řešící krizi drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku;

4. Orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku, který není subjektem řešícím krizi, může rovněž upustit od uplatňování tohoto článku na daný dceřiný podnik, pokud:

a) dceřiný podnik i jeho mateřský podnik jsou usazeny v tomtéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;

b) mateřský podnik plní na konsolidovaném základě v daném členském státě požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1;

c) v dané době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřským podnikem dceřinému podniku, pro který platí skutečnosti uvedené v čl. 59 odst. 3, zejména pokud je vůči mateřskému podniku přijato opatření k řešení krize nebo jsou uplatněny pravomoci uvedené v čl. 59 odst. 1;

d) mateřský podnik splňuje požadavky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a se souhlasem příslušného orgánu prohlásil, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;

e) postupy hodnocení, měření a kontroly rizika používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik;

f) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku.

5. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odst. 3 písm. a) a b), může orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku povolit, aby byl požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 zcela nebo zčásti splněn prostřednictvím záruky poskytnuté subjektem řešícím krizi, která splňuje tyto podmínky:

a) záruka je poskytnuta na částku, která je alespoň ekvivalentní výši požadavku, jejž nahrazuje;

b) záruka se uplatní v okamžiku, kdy dceřiný podnik není schopen hradit své splatné dluhy nebo jiné závazky, nebo bylo v souvislosti s dceřiným podnikem učiněno zjištění v souladu s čl. 59 odst. 3, podle toho, která událost nastane dříve;

c) záruka je zajištěna prostřednictvím dohody o finančním zajištění ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES, alespoň na 50 % její částky;

d) zajištění záruky plní požadavky článku 197 nařízení (EU) č. 575/2013, což je po přiměřeně konzervativní srážce dostatečné k pokrytí částky zajištěné podle písmene c);

e) zajištění záruky je nezatížené, a zejména se nepoužívá jako zajištění žádné další záruky;

f) zajištění má skutečnou splatnost, která splňuje stejnou podmínku splatnosti, jaká je uvedena v čl. 72c odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, a

g) neexistují žádné právní, regulatorní ani provozní překážky, jež by bránily převodu zajištění ze subjektu řešícího krizi na příslušný dceřiný podnik, včetně situací, kdy je vůči subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize.

Pro účely prvního pododstavce písm. g) poskytne subjekt řešící krizi na žádost orgánu příslušného k řešení krize nezávislé, písemné a odůvodněné právní stanovisko, nebo jinak uspokojivě prokáže, že převodu zajištění ze subjektu řešícího krizi na příslušný dceřiný podnik nebrání žádné právní, regulatorní ani provozní překážky.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž blíže upřesní metody zamezující tomu, aby nástroje uznané pro účely tohoto článku, částečně nebo v plném rozsahu nepřímo upsané subjektem řešícím krizi bránily hladkému provedení strategie řešení krize. Tyto metody mají zejména zajistit řádný převod ztrát na subjekt řešící krizi a řádný převod kapitálu od subjektu řešícího krizi na subjekty, které jsou součástí skupiny řešící krizi, avšak nejsou samy subjekty řešícími krizi, a poskytnout mechanismus zamezující dvojímu započtení způsobilých nástrojů uznaných pro účely tohoto článku. Tyto metody budou zahrnovat režim odpočtů nebo rovnocenně spolehlivý přístup a zajistit pro subjekty, které nejsou samy subjektem řešícím krizi, výsledek rovnocenný plnému přímému upsání způsobilých nástrojů, které jsou uznány pro účely tohoto článku, subjektem řešícím krizi.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 45g

Upuštění od uplatňování na ústřední subjekt a pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu

Orgán příslušný k řešení krize může zcela nebo zčásti upustit od uplatňování článku 45f na ústřední subjekt nebo na úvěrovou instituci trvale přidruženou k ústřednímu subjektu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) úvěrové instituce a ústřední subjekt podléhají dohledu téhož příslušného orgánu, jsou usazeny v tomtéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;

b) závazky ústředního subjektu a jeho trvale přidružených úvěrových institucí jsou společné a nerozdílné nebo za závazky trvale přidružených úvěrových institucí plně ručí ústřední subjekt;

c) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky a solventnost a likvidita ústředního subjektu a všech trvale přidružených úvěrových institucí jsou sledovány jako celek na základě konsolidovaných účetních závěrek těchto institucí;

d) v případě upuštění od uplatňování na úvěrovou instituci trvale přidruženou k ústřednímu subjektu jsou vedoucí orgány ústředního subjektu oprávněny vydávat instrukce vedoucím orgánům trvale přidružených institucí;

e) příslušná skupina řešící krizi splňuje požadavek podle čl. 45e odst. 3 a

f) v dané době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi ústředním subjektem a trvale přidruženými úvěrovými institucemi v případě řešení krize.

Článek 45h

Postup při určování požadavku

1. Orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, není-li totožný s prvně uvedeným orgánem, a orgány příslušné k řešení krize odpovědné za dceřiné podniky skupiny řešící krizi, které podléhají požadavku uvedenému v článku 45f na individuálním základě, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o:

a) výši požadavku uplatňovaného na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi na jednotlivé subjekty řešící krizi a

b) výši požadavku uplatňovaného na individuálním základě na každý subjekt skupiny řešící krizi, který není subjektem řešícím krizi.

Společné rozhodnutí zajistí dodržení článků 45e a 45f, je dostatečně odůvodněné a:

a) orgán příslušný k řešení krize jej poskytne subjektu řešícímu krizi, za něhož odpovídá;

b) orgány příslušné k řešení krize jej poskytnou subjektům skupiny řešící krizi, které nejsou subjekty řešícími krizi a za něž odpovídají;

c) orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi jej poskytne mateřskému podniku skupiny v Unii, pokud tento mateřský podnik v Unii není sám subjektem řešícím krizi z téže skupiny řešící krizi.

Společné rozhodnutí přijaté v souladu s tímto článkem může stanovit, že pokud je to v souladu se strategií řešení krize a subjekt řešící krizi přímo ani nepřímo nezakoupil dostatečné nástroje splňující požadavky podle čl. 45f odst. 2, plní dceřiný podnik požadavky podle čl. 45c odst. 7 v souladu s čl. 45f odst. 2 částečně prostřednictvím nástrojů vydaných subjektům, které nejsou součástí skupiny řešící krizi, a zakoupených těmito subjekty.

2. V případě, kdy je subjektem řešícím krizi více než jeden subjekt G-SVI náležící ke stejné G-SVI, pak orgány příslušné k řešení krize uvedené v odstavci 1 projednají a ve vhodných případech, je-li takový postup v souladu se strategií řešení krize G-SVI, sjednají uplatnění článku 72e nařízení (EU) č. 575/2013 a případnou úpravu za účelem minimalizace nebo eliminace rozdílu mezi součtem částek uvedených v čl. 45d odst. 4 písm. a) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013 v případě jednotlivých subjektů řešících krizi a součtem částek uvedených v čl. 45d odst. 4 písm. b) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013.

Tato úprava může být uplatněna za těchto podmínek:

a) úprava může být uplatněna s ohledem na rozdíly ve výpočtu celkového objemu rizikové expozice mezi příslušnými členskými státy tím způsobem, že se upraví úroveň požadavku;

b) úprava se neuplatní za účelem eliminace rozdílů vyplývajících z expozic mezi skupinami řešícími krizi.

Součet částek uvedených v čl. 45d odst. 4 písm. a) této směrnice a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013 v případě jednotlivých subjektů řešících krizi nesmí být nižší než součet částek uvedených v čl. 45d odst. 4 písm. b) této směrnice a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Není-li společného rozhodnutí dosaženo do čtyř měsíců, je přijato rozhodnutí v souladu s odstavci 4 až 6.

4. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se konsolidovaného požadavku pro skupinu řešící krizi uvedeného v článku 45e, přijme rozhodnutí o tomto konsolidovaném požadavku orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi po řádném zohlednění:

a) posouzení subjektů skupiny řešící krizi, které nejsou subjekty řešícími krizi, jež provedly relevantní orgány příslušné k řešení krize;

b) stanoviska orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, není-li tento orgán totožný s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA.

Rozhodnutí EBA zohlední první pododstavec písm. a) a b).

Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce.

Záležitost nelze EBA postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce od postoupení záležitosti, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize subjektu řešícího krizi.

5. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se úrovně požadavku uvedeného v článku 45f, který má být uplatněn na jakýkoli subjekt skupiny řešící krizi na individuálním základě, přijmou rozhodnutí orgány příslušné k řešení krize daného subjektu, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) byly náležitě zohledněny názory a výhrady vyjádřené písemně orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi a

b) pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny není totožný s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi, byly náležitě zohledněny názory a výhrady vyjádřené písemně orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny,;

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi nebo orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předložil záležitost EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgány příslušné k řešení krize odpovědné za dceřiné podniky na individuálním základě své rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodnou v souladu s rozhodnutím EBA. Rozhodnutí EBA zohlední první pododstavec písm. a) a b).

Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce.

Záležitost nelze EBA postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi nebo orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny záležitost EBA za účelem závazného zprostředkování nepostoupí, pokud úroveň stanovená orgánem příslušným k řešení krize dceřiného podniku:

a) je v mezích 2 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013požadavku uvedeného v článku 45e a

b) splňuje čl. 45c odst. 7.

Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použijí se rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků.

Společné rozhodnutí a veškerá rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.

6. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se úrovně konsolidovaného požadavku pro skupinu řešící krizi a úrovně požadavku, který má být uplatněn na subjekty skupiny řešící krizi na individuálním základě, platí následující:

a) rozhodnutí o úrovni požadavku, který má být uplatněn na dceřiné podniky skupiny řešící krizi na individuálním základě, se přijme v souladu s odstavcem 5;

b) rozhodnutí o úrovni konsolidovaného požadavku pro skupinu řešící krizi se přijme v souladu s odstavcem 4.

7. Společné rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a veškerá rozhodnutí přijatá podle odstavců 4, 5 a 6 orgány příslušnými k řešení krize v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pro dotčené orgány příslušné k řešení krize závazná.

Společné rozhodnutí a veškerá rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.

8. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány vyžadují a ověřují, že subjekty plní požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1, a souběžně s vypracováním a udržováním plánů řešení krize přijímají rozhodnutí podle tohoto článku.

Článek 45i

Podávání zpráv pro účely dohledu a zveřejnění požadavku

1. Subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1, na které se vztahuje požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1, podávají svému příslušnému orgánu a orgánu příslušnému k řešení krize tyto informace:

a) výši kapitálu, který v příslušných případech splňuje podmínky čl. 45f odst. 2 písm. b) této směrnice, a výši způsobilých závazků a vyjádření těchto výší v souladu s čl. 45 odst. 2 této směrnice po případném uplatnění odpočtů v souladu s články 72e až 72j nařízení (EU) č. 575/2013;

b) výši jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů;

c) v případě položek uvedených v písmenech a) a b):

   i) jejich složení, včetně jejich profilu splatnosti,

   ii) jejich pořadí v běžném úpadkovém řízení a

   iii) informace o tom, zda podléhají právním předpisům třetí země, a pokud ano, tak které, a zda obsahují smluvní podmínky uvedené v čl. 55 odst. 1 této směrnice a v čl. 52 odst. 1 písm. p) a q) a čl. 63 písm. n) a o) nařízení (EU) č. 575/2013.

Povinnost sdělovat výši jiných závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů uvedená v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce se nepoužije na subjekty, které ke dni podání této informace drží kapitál a způsobilé závazky ve výši alespoň 150 % požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, vypočítané v souladu s prvním pododstavcem písm. a) tohoto odstavce.

2. Subjekty uvedené v odstavci 1 podávají tyto informace:

a) nejméně jednou za půl roku informace uvedené v odst. 1 písm. a) a

b) nejméně jednou za rok informace uvedené v odst. 1 písm. b) a c).

Avšak na žádost příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize podávají subjekty uvedené v odstavci 1 informace uvedené v odstavci 1 častěji.

3. Subjekty uvedené odstavci 1 zveřejňují alespoň jednou ročně tyto informace:

a) výši kapitálu, který v příslušných případech splňuje podmínky čl. 45f odst. 2 písm. b), a výši způsobilých závazků;

b) složení položek uvedených v písmeni a) včetně jejich profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení;

c) použitelný požadavek podle článku 45e nebo článku 45f vyjádřený v souladu s čl. 45 odst. 2.

4. Odstavce 1 a 3 tohoto článku se nepoužijí na subjekty, jejichž plán řešení krize stanoví, že mají být likvidovány v běžném úpadkovém řízení.

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní jednotné šablony pro podávání zpráv, pokyny a metodiku k používání těchto šablon, četnost a lhůty podávání zpráv, definice a IT řešení pro podávání zpráv pro účely dohledu podle odstavců 1 a 2.

Tyto návrhy prováděcích technických norem stanoví standardizovaný způsob podávání informací o pořadí položek uvedených v odst. 1 písm. c), které se uplatní ve vnitrostátních úpadkových řízeních v každém členském státě.

V případě institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) této směrnice, na které se vztahují články 92a a 92b nařízení (EU) č. 575/2013, jsou tyto návrhy prováděcích technických norem v příslušných případech uvedeny do souladu s prováděcími technickými normami přijatými v souladu s článkem 430 uvedeného nařízení.

EBA předloží tyto prováděcí technické normy Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem specifikujících jednotné formáty pro zveřejnění, četnost zveřejňování a související pokyny, podle nichž se provádí zveřejnění požadované podle odstavce 3.

Tyto jednotné formáty pro zveřejnění musí poskytovat dostatečně obsáhlé a srovnatelné informace, aby na jejich základě mohli uživatelé posoudit rizikový profil subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 a to, do jaké míry splňují příslušný požadavek uvedený v článcích 45e nebo 45f. Je-li to vhodné, mají formáty pro zveřejnění podobu tabulky.

V případě institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) této směrnice, na které se vztahují články 92a a 92b nařízení (EU) č. 575/201,3 jsou tyto návrhy prováděcích technických norem v příslušných případech uvedeny do souladu s prováděcími technickými normami přijatými v souladu s článkem 434a uvedeného nařízení.

EBA předloží tyto prováděcí technické normy Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Pokud byla provedena opatření k řešení krize nebo vykonány pravomoci k odpisu a konverzi podle článku 59, požadavky na zveřejnění informací uvedené v odstavci 3 se použijí od konce lhůty pro splnění požadavků uvedených v článku 45e nebo 45f podle článku 45m.

Článek 45j

Podávání zpráv EBA

1. Orgány příslušné k řešení krize informují EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky, který byl stanoven pro jednotlivé subjekty v jejich pravomoci v souladu s článkem 45e nebo článkem 45f.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní jednotné šablony pro podávání zpráv, pokyny a metodiku k používání těchto šablon, četnost a lhůty podávání zpráv, definice a IT řešení týkající se toho, jak orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány zjišťují a předávají informace EBA pro účely odstavce 1.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 45k

Porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Veškeré případy porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky uvedeného v článku 45e nebo 45f řeší relevantní orgány na základě alespoň jedné z následujících pravomocí a opatření:

a) pravomocí řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize v souladu s články 17 a 18;

b) pravomocí uvedených v článku 16a;

c) opatření uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU;

d) opatření včasného zásahu v souladu s článkem 27;

e) správních sankcí a jiných správních opatření v souladu s článkem 110 a s článkem 111.

Relevantní orgány mohou rovněž provést posouzení, zda je instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a to v souladu s článkem 32, 32a nebo případně 33.

2. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány se při výkonu svých příslušných pravomocí uvedených v odstavci 1 vzájemně konzultují.

Článek 45l

Zprávy

1. EBA ve spolupráci s příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize každoročně předkládá Komisi zprávu obsahující posouzení přinejmenším následujícího:

a) jak byl požadavek na kapitál a způsobilé závazky stanovený v souladu s článkem 45e nebo 45f proveden na vnitrostátní úrovni, a zejména zda se jeho výše stanovená pro srovnatelné subjekty mezi členskými státy liší;

b) jak byla orgány příslušnými k řešení krize uplatňována pravomoc uvedená v čl. 45b odst. 4, 5 a 7 a zda se mezi členskými státy vyskytly rozdíly ve výkonu této pravomoci;

c) celkové výše a složení kapitálu a způsobilých závazků institucí a subjektů, hodnoty nástrojů vydaných v daném období a dodatečných hodnot nezbytných ke splnění příslušných požadavků.

2. Kromě každoroční zprávy stanovené v odstavci 1 předkládá EBA Komisi každé tři roky zprávu posuzující:

a) dopad minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky a jeho případně navržených harmonizovaných výší na:

   i) finanční trhy obecně a trhy s nezajištěnými dluhopisy a deriváty zvlášť;

   ii) modely podnikání a strukturu rozvah institucí, zejména jejich profil a strategii financování, a právní a provozní strukturu skupin;

   iii) ziskovost institucí, zejména jejich náklady na financování;

   iv) migraci expozic vůči subjektům, které nejsou předmětem obezřetnostního dohledu;

   v) finanční inovace;

   vi) převahu kapitálových nástrojů a podřízených způsobilých nástrojů a jejich povahu a prodejnost;

   vii) rizikové chování institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d);

   viii) míru zatížení aktiv institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d);

   ix) opatření přijatá institucemi nebo subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) ke splnění minimálního požadavku, zejména rozsah, v jakém k plnění minimálního požadavku dochází snižováním aktiv, emisí dlouhodobých dluhopisů a získáváním kapitálu, a

   x) výši úvěrů poskytovaných úvěrovými institucemi, se zvláštním zaměřením na úvěry pro mikropodniky a malé a střední podniky, místní orgány, regionální orgány a subjekty veřejného sektoru a na financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů;

b) interakci minimálních požadavků s požadavky na kapitál, pákový poměr a likviditu stanovenými v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU;

c) schopnost institucí nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) nezávisle získávat kapitál či financování na trzích za účelem plnění případně navržených harmonizovaných minimálních požadavků.

3. Zpráva uvedená v odstavci 1 se předává Komisi do 30. září kalendářního roku následujícího po posledním roce zahrnutém ve zprávě. První zpráva se předloží Komisi do ... [30. září roku následujícího po datu použitelnosti této směrnice].

Zpráva uvedená v odstavci 2 se vypracovává za tři kalendářní roky a předává Komisi do 31. prosince kalendářního roku následujícího po posledním roce zahrnutém ve zprávě. První zpráva se Komisi předloží do 31. prosince 2022.

Článek 45m

Přechodná opatření a opatření po vyřešení krize

1. Odchylně od čl. 45 odst. 1 orgány příslušné k řešení krize stanoví vhodná přechodná období pro to, aby instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) splnily požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo případně požadavky vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7. Lhůta, v níž mají instituce a subjekty splnit požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo požadavky vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, je 1. leden 2024.

Orgán příslušný k řešení krize určí pro požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo případně požadavky vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7 průběžné cílové úrovně, které musí instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) splnit ke dni 1. ledna 2022. Tyto průběžné cílové úrovně zpravidla zajistí rovnoměrné navyšování kapitálu a způsobilých závazků na požadovanou úroveň.

Orgán příslušný k řešení krize může stanovit přechodné období končící po 1. lednu 2024, je-li to řádně odůvodněné a vhodné na základě kritérií uvedených v odstavci 7, přičemž zohlední:

a) vývoj finanční situace subjektu;

b) vyhlídky, že subjekt bude v přiměřené lhůtě schopen zajistit soulad s požadavky podle článků 45e nebo 45f nebo požadavkem vyplývajícím z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, a

c) skutečnost, zda je subjekt schopen nahradit závazky, které přestaly splňovat kritéria způsobilosti nebo splatnosti stanovená v článcích 72b a 72c nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 45b nebo čl. 45f odst. 2 této směrnice, a pokud ne, zda je tato neschopnost individuální povahy nebo je způsobena narušením na úrovni celého trhu.

2. Lhůta, v níž mají subjekty řešící krizi splnit minimální úrovně požadavků uvedených v čl. 45c odst. 5 a 6, je 1. leden 2022.

3. Minimální úrovně požadavků uvedených v čl. 45c odst. 5 a 6 se nepoužijí po dobu dvou let ode dne:

a) kdy subjekt řešící krizi uplatnil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů; nebo

b) kdy subjekt řešící krizi zavedl alternativní opatření soukromého sektoru uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b), jehož prostřednictvím byly kapitálové nástroje a další závazky odepsány nebo konvertovány na nástroje kmenového kapitálu tier 1, nebo kdy byly ve vztahu k tomuto subjektu řešícímu krizi uplatněny pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s článkem 59, za účelem rekapitalizace subjektu řešícího krizi bez použití nástrojů k řešení krize.

4. Požadavky uvedené v čl. 45b odst. 4 a 7, případně i v čl. 45c odst. 5 a 6, se nepoužijí po dobu tří let ode dne, kdy subjekt řešící krizi nebo skupina, jejíž je subjekt řešící krizi součástí, byly určeny jako G-SVI nebo od kterého se subjekt řešící krizi nachází v situaci uvedené v čl. 45c odst. 5 nebo 6.

5. Odchylně od čl. 45 odst. 1 stanoví orgány příslušné k řešení krize vhodné přechodné období pro splnění požadavků podle článků 45e nebo 45f nebo případně požadavku vyplývajícího z uplatnění čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7 pro instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), na které byly použity nástroje k řešení krize nebo pravomoci k odpisu nebo konverzi uvedené v článku 59.

6. Pro účely odstavců 1 až 5 sdělí orgány příslušné k řešení krize dané instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) plánovaný minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky pro každé 12měsíční období v rámci přechodného období s cílem usnadnit postupné navyšování jejich schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace. Na konci přechodného období se minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky rovná částce určené podle čl. 45b odst. 4, 5 nebo 7, čl. 45c odst. 5 a 6, článku 45e nebo článku 45f.

7. Při stanovování přechodných období orgány příslušné k řešení krize zohlední:

a) převahu vkladů a absenci dluhových nástrojů v modelu financování;

b) přístup na kapitálové trhy se způsobilými závazky;

c) rozsah, v jakém subjekt řešící krizi závisí na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění požadavku uvedeného v článku 45e.

8. S výhradou odstavce 1 mohou orgány příslušné k řešení krize kdykoli následně přezkoumat buď přechodné období, nebo jakýkoli plánovaný minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky sdělený podle odstavce 6.“;

18) v článku 46 se slova „způsobilé závazky“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v příslušném mluvnickém tvaru;

19) v čl. 47 odst. 1 písm. b) bodu i) se slova „způsobilých závazků“ nahrazují slovy „závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

20) článek 48 se mění takto:

a) v odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) pouze v případě, že je celkové snížení akcií nebo jiných nástrojů účasti, příslušných kapitálových nástrojů a závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle písmen a) až d) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), sníží orgány v požadovaném rozsahu jistinu zbývajících závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, včetně dluhových nástrojů uvedených v čl. 108 odst. 3, nebo splatnou neuhrazenou částku v souvislosti s nimi, a to podle článku 44 v souladu s pořadím pohledávek v běžném úpadkovém řízení, včetně pořadí stanoveného pro vklady podle článku 108, ve spojení s odpisem podle písmen a) až d) tohoto odstavce, aby dosáhly součtu částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c).“;

b) v odstavci 2 se slova „způsobilé závazky“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v příslušném mluvnickém tvaru;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„7. Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení měly u subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až d) veškeré pohledávky vyplývající z položek kapitálu nižší stupeň priority než jakákoli pohledávka nevyplývající z položky kapitálu.

Pro účely prvního pododstavce, pokud je nástroj uznaný jako položka kapitálu pouze částečně, se s celým nástrojem zachází jako s pohledávkou vyplývající z položky kapitálu, přičemž se řadí pod jakoukoli pohledávku nevyplývající z položky kapitálu.“;

21) článek 55 se nahrazuje tímto:

„*Článek 55*

Smluvní uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Členské státy uloží institucím a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), aby do smluvních podmínek zahrnuly smluvní podmínku, podle níž věřitel nebo smluvní strana smlouvy či nástroje, které zřizují daný závazek, uznávají, že tento závazek může podléhat pravomocem k odpisu a konverzi, a souhlasí, že pro ně bude závazné jakékoli snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení provedené výkonem uvedených pravomocí orgánem příslušným k řešení krize, za předpokladu, že tento závazek splňuje všechny tyto podmínky:

a) závazek není vyloučen podle čl. 44 odst. 2;

b) závazek není vkladem podle čl. 108 písm. a);

c) závazek se řídí právem třetí země;

d) závazek byl vydán nebo uzavřen po dni, kdy nabudou účinnosti ustanovení členského státu přijatá za účelem provedení tohoto oddílu.

Orgány příslušné k řešení krize mohou rozhodnout, že povinnost uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce se netýká institucí nebo subjektů, u nichž se požadavek podle čl. 45 odst. 1 rovná částce k absorpci ztrát, jak je vymezena v čl. 45c odst. 2 písm. a), za předpokladu, že závazky, které splňují podmínky uvedené v prvním pododstavci a které nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v daném pododstavci, nejsou do tohoto požadavku započteny.

První pododstavec se nepoužije, pokud orgán členského státu příslušný k řešení krize zjistí, že závazky nebo nástroje uvedené v prvním pododstavci mohou podléhat pravomocem k odpisu a konverzi ze strany orgánu příslušného k řešení krize v členském státě podle práva třetí země nebo podle závazné dohody uzavřené s touto třetí zemí.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) dospějí ke zjištění, že zahrnutí podmínky v souladu s požadavkem v odstavci 1 do smluvních ustanovení, jimiž se příslušný závazek řídí, je právně nebo jinak neproveditelné, tato instituce nebo subjekt oznámí své zjištění včetně označení kategorie, do níž daný závazek spadá, a odůvodnění tohoto zjištění orgánu příslušnému k řešení krize. Instituce nebo subjekt poskytne orgánu příslušnému k řešení krize na jeho žádost veškeré informace v přiměřené lhůtě po obdržení oznámení, aby tento orgán vyhodnotil dopad tohoto oznámení na způsobilost dané instituce nebo subjektu k řešení krize.

Členské státy zajistí, aby v případě oznámení podle prvního pododstavce tohoto odstavce byla povinnost zahrnout podmínku v souladu s požadavkem v odstavci 1 do smluvních ustanovení automaticky pozastavena od okamžiku, kdy orgán příslušný k řešení krize oznámení obdržel.

V případě, že orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že s ohledem na potřebu zajistit způsobilost instituce nebo subjektu k řešení krize není zahrnutí podmínky do smluvních ustanovení v souladu s požadavkem v odstavci 1 právně nebo jinak neproveditelné, v přiměřené lhůtě po obdržení oznámení podle prvního pododstavce požaduje, aby tato smluvní podmínka byla zahrnuta. Orgán příslušný k řešení krize může navíc po instituci nebo subjektu požadovat, aby změnily své postupy týkající se uplatňování výjimky ze smluvního uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

Závazky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce neobsahují nástroje vedlejšího kapitálu tier 1, nástroje kapitálu tier 2 a dluhové nástroje uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 48 bodě ii), pokud jsou tyto nástroje nezajištěnými závazky. Závazky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce jsou navíc prioritní vůči závazkům uvedeným v čl. 108 odst. 2 písm. a), b) a c) a čl. 108 odst. 3.

Pokud orgán příslušný k řešení krize v rámci posouzení způsobilosti k řešení krize instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s články 15 a 16 nebo kdykoli jindy zjistí, že v třídě závazků, která zahrnuje způsobilé závazky, činí výše závazků, které v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1, spolu se závazky, jež jsou vyloučeny z uplatnění nástroje k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo by mohly být vyňaty v souladu s čl. 44 odst. 3, více než 10 % této třídy, okamžitě vyhodnotí dopad této konkrétní skutečnosti na způsobilost dané instituce nebo subjektu k řešení krize, včetně dopadu na způsobilost k řešení krize vyplývajícího z rizika porušení záruk pro věřitele stanovených v článku 73 při uplatnění pravomoci k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků.

Pokud orgán příslušný k řešení krize dospěje na základě posouzení uvedeného v pátém pododstavci tohoto odstavce k závěru, že závazky, které v souladu s prvním pododstavcem nezahrnují smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1, tvoří podstatnou překážku způsobilosti k řešení krize, uplatní případně pravomoci uvedené v článku 17 s cílem odstranit tuto překážku způsobilosti k řešení krize.

Závazky, u nichž instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezahrnou do smluvních ustanovení podmínku požadovanou podle odstavce 1 tohoto článku nebo na něž se v souladu s tímto odstavcem tento požadavek nevztahuje, se nezapočítávají do minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly od institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) vyžadovat, aby orgánům poskytly právní stanovisko týkající se právní vymahatelnosti a účinnosti takové podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

4. Skutečnost, že instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezahrnuly do smluvních ustanovení, jimiž se příslušný závazek řídí, smluvní podmínku v souladu s požadavkem v odstavci 1 tohoto článku, nebrání orgánu příslušnému k řešení krize ve výkonu pravomocí k odpisu a konverzi ve vztahu k uvedenému závazku.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k dalšímu určení seznamu závazků, na něž se vztahuje vyloučení podle odstavce 1, a obsahu smluvní podmínky uvedené v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání institucí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž dále upřesní:

a) podmínky, za nichž by bylo právně nebo jinak neproveditelné, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) zahrnuly smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku do některých kategorií závazků;

b) podmínky, za nichž má orgán příslušný k řešení krize vyžadovat zahrnutí smluvní podmínky podle odst. 2 třetího pododstavce;

c) přiměřenou lhůtu pro orgán příslušný k řešení krize, aby vyžadoval zahrnutí smluvní podmínky podle odst. 2 třetího pododstavce.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Považuje-li to orgán příslušný k řešení krize za nezbytné, upřesní kategorie závazků, u nichž mohou instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) dospět ke zjištění, že zahrnutí smluvní podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku je právně nebo jinak neproveditelné, a to na základě podmínek dále upřesněných v důsledku uplatňování odstavce 6.

8. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, aby upřesnila jednotné formáty a šablony pro oznamování orgánům příslušným k řešení krize pro účely odstavce 2.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 28. června 2020.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

22) název hlavy IV kapitoly V se nahrazuje tímto:

„Odepisování nebo konverze kapitálových nástrojů a způsobilých závazků“;

23) článek 59 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„**Požadavek na odpis nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků**“;

b) odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků může být vykonána buď:

a) nezávisle na opatření k řešení krize; nebo

b) v kombinaci s opatřením k řešení krize, pokud jsou splněny podmínky zahájení řešení krize stanovené v článcích 32, 32a nebo 33.

Zakoupil-li subjekt řešící krizi příslušné kapitálové nástroje a způsobilé závazky nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, pravomoc k odpisu nebo konverzi těchto příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků se vykoná zároveň s vykonáním téže pravomoci na úrovni mateřského podniku dotčeného subjektu na úrovni dalších mateřských podniků, které nejsou subjekty řešícími krizi, aby se ztráty fakticky přenesly na subjekt řešící krizi a aby subjekt řešící krizi provedl rekapitalizaci dotčeného subjektu.

Po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků nezávisle na opatření k řešení krize se provede ocenění podle článku 74 a použije se článek 75.“;

c) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Pravomoc k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků nezávisle na opatření k řešení krize může být vykonána pouze ve vztahu ke způsobilým závazkům, které splňují podmínky uvedené v čl. 45f odst. 2 písm. a) této směrnice, s výjimkou podmínky týkající se zbývající splatnosti závazků, jak je stanovena v čl. 72c odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

Při výkonu této pravomoci členské státy zajistí, aby se odpis nebo konverze prováděly podle zásady uvedené v čl. 34 odst. 1 písm. g).

1b. Přijme-li se opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu řešícímu krizi nebo za výjimečných okolností odchylně od plánu řešení krize ve vztahu k subjektu, který není subjektem řešícím krizi, částka, která se sníží, odepíše nebo konvertuje v souladu s čl. 60 odst. 1 na úrovni takového subjektu, se započítá do limitů stanovených v čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 písm. a) nebo v čl. 44 odst. 8 písm. a), použitelných na dotčený subjekt.“;

d) v odstavci 2 se slova „kapitálových nástrojů“ nahrazují slovy „kapitálových nástrojů a způsobilých závazků uvedených v odstavci 1a“;

e) v odstavci 3 se návětí a písmena a) a b) nahrazují tímto:

„3. Členské státy vyžadují, aby orgány příslušné k řešení krize vykonaly v souladu s článkem 60 neprodleně pravomoc k odpisu nebo konverzi ve vztahu k příslušným kapitálovým nástrojům a způsobilým závazkům uvedeným v odstavci 1a, vydaným institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), platí-li jedna nebo více z těchto okolností:

a) bylo zjištěno, že podmínky zahájení řešení krize stanovené v článcích 32, 32a nebo 33 byly splněny předtím, než byla přijata jakákoli opatření k řešení krize;

b) odpovědný orgán shledá, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) již nebudou životaschopné, pokud tato pravomoc nebude ve vztahu k příslušným kapitálovým nástrojům a způsobilým závazkům vykonána;“;

f) v odstavcích 4 a 10 se slova „kapitálové nástroje“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „kapitálové nástroje nebo způsobilé závazky uvedené v odstavci 1a“ v příslušném mluvnickém tvaru;

24) článek 60 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„**Ustanovení týkající se odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků**“;

b) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) jistina způsobilých závazků uvedených v čl. 59 odst. 1a se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 anebo se jak odepíše, tak konvertuje na uvedené nástroje, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 31 nebo do plné výše příslušných způsobilých závazků, podle toho, která hodnota je nižší.“;

c) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud se jistina příslušného kapitálového nástroje nebo způsobilého závazku uvedeného v čl. 59 odst. 1a odepíše:

a) snížení této jistiny je trvalé, s výhradou odškodnění v souladu s mechanismem připisování uvedeným v čl. 46 odst. 3;

b) vůči držiteli příslušného kapitálového nástroje nebo způsobilého závazku uvedeného v čl. 59 odst. 1a nezůstává na základě částky nástroje, která byla odepsána, nebo v souvislosti s ní žádný závazek, s výjimkou již vzniklého závazku a závazku k náhradě škody, jenž může vzniknout v důsledku napadení zákonnosti výkonu pravomoci k odpisu;

c) žádnému držiteli příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků uvedených v čl. 59 odst. 1a není vyplacena jiná náhrada než v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.“;

d) odstavec 3 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„V zájmu konverze příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků uvedených v čl. 59 odst. 1a podle odst. 1 písm. b), c) a d) tohoto článku mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat, aby instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydaly nástroje kmenového kapitálu tier 1 držitelům příslušných kapitálových nástrojů a takových způsobilých závazků. Příslušné kapitálové nástroje a takové závazky mohou být konvertovány pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:“

ii) v písmenu d) se slova „každý příslušný kapitálový nástroj“ nahrazují slovy „každý příslušný kapitálový nástroj nebo každý způsobilý závazek uvedený v čl. 59 odst. 1a“.“;

25) v čl. 61 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jsou příslušné kapitálové nástroje nebo způsobilé závazky uvedené v čl. 59 odst. 1a této směrnice uznány pro účely splnění požadavku podle čl. 45f odst. 1, je orgánem odpovědným za učinění zjištění uvedeného v čl. 59 odst. 3 této směrnice odpovědný orgán členského státu, kde byly instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice povoleny v souladu s hlavou III směrnice 2013/36/EU.“

26) článek 62 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby odpovědné orgány předtím, než učiní zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e) ve vztahu k dceřinému podniku, který vydává příslušné kapitálové nástroje nebo způsobilé závazky uvedené v čl. 59 odst. 1a za účelem splnění požadavku uvedeného v článku 45f na individuálním základě, nebo příslušné kapitálové nástroje, jež jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě nebo na konsolidovaném základě, splňovaly tyto požadavky:

a) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e), po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize dotčeného subjektu řešícího krizi tuto skutečnost do 24 hodin po konzultaci uvedeného orgánu příslušného k řešení krize oznámí:

i) orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědnému orgánu v členském státě, kde se nachází orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě;

ii) orgánům příslušným k řešení krize ostatních subjektů v rámci téže skupiny řešící krizi, které od subjektu, na který se vztahuje čl. 45f odst. 1, přímo nebo nepřímo zakoupily závazky uvedené v čl. 45f odst. 2;

b) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. c), to neprodleně oznámí příslušnému orgánu odpovědnému za každou instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež vydaly příslušné kapitálové nástroje, ve vztahu k nimž má být vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi, je-li toto zjištění učiněno, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědným orgánům v členském státě, kde se nacházejí tyto příslušné orgány a orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě.“;

b) v odstavci. 4 se návětí nahrazuje tímto:

„Bylo-li učiněno oznámení podle odstavce 1, posoudí odpovědný orgán po konzultaci s orgány, jež informoval v souladu s písm. a) bodem i) nebo písmenem b) uvedeného odstavce, tyto záležitosti:“;

27) v čl. 63 odst. 1 písm. e), f) a j) se slova „způsobilé závazky“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v příslušném mluvnickém tvaru;

28) v čl. 66 odst. 4 se slova „způsobilé závazky“ nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“;

29) článek 68 se mění takto:

a) v odstavci 3 se návětí nahrazuje tímto:

„Jsou-li nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování kolaterálu, pak opatření k předejití krizi, pozastavení povinnosti podle článku 33a nebo opatření krizového řízení, včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, samo o sobě nikomu neumožňuje:“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pozastavení nebo omezení podle článků 33a, 69 nebo 70 nepředstavuje neplnění smluvní povinnosti pro účely odstavců 1 a 3 tohoto článku a čl. 71 odst. 1.“;

30) článek 69 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na povinnost platby a plnění vůči:

a) systémům a provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES;

b) ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči ústředním protistranám z třetích zemí uznaným ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení;

c) centrálním bankám.“;

b) v odstavci 5 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Orgány příslušné k řešení krize stanoví rozsah uvedené pravomoci s ohledem na okolnosti jednotlivých případů. Zejména pečlivě posoudí, zda je vhodné rozšířit pozastavení povinnosti na způsobilé vklady, jež jsou vymezeny v čl. 2 odst. 1 bodě 4 směrnice 2014/49/EU, a zejména na pojištěné vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků.

Členské státy mohou stanovit, že v případě uplatnění pravomoci pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k pojištěným vkladům umožní orgány příslušné k řešení krize vkladatelům přístup k náležitému dennímu obnosu z uvedených vkladů.“;

31) v článku 70 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Orgány příslušné k řešení krize nevykonají pravomoc uvedenou v odstavci 1 tohoto článku ve vztahu k některé z těchto možností:

a) právům ze zajištění systémů nebo provozovatelů systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES;

b) ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústředním protistranám z třetích zemí uznaným ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení a

c) centrálním bankám, a to nad aktivy zastavenými nebo poskytnutými institucí v režimu řešení krize formou marže nebo zajištění.“;

32) v článku 71 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 nebo 2 se nevztahuje na:

a) systémy nebo provozovatele systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES,

b) ústřední protistrany povolené v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústřední protistrany z třetích zemí uznané ESMA podle článku 25 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo

c) centrální banky.“;

33) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 71a

Smluvní uznání pravomocí pozastavit nebo omezit práva a povinnosti

1. Členské státy vyžadují, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) do všech finančních smluv, které uzavírají a které se řídí právem třetí země, zahrnuly podmínku, podle níž smluvní strany uznávají, že daná finanční smlouva může podléhat pravomocem pozastavit nebo omezit práva a povinnosti podle článků 33a, 69, 70 a 71 vykonávaným orgánem příslušným k řešení krize, a uznávají, že budou vázány požadavky uvedenými v článku 68.

2. Členské státy mohou také vyžadovat, aby mateřské podniky v Unii zajistily, aby jejich dceřiné podniky ve třetích zemích do finančních smluv uvedených v odstavci 1 zahrnuly smluvní podmínku, která vyloučí, že výkon pravomoci orgánu příslušného k řešení krize pozastavit nebo omezit práva a povinnosti mateřského podniku v Unii podle odstavce 1 představuje platný důvod pro předčasné ukončení, pozastavení, změnu, započtení nebo vzájemné započtení nebo vymáhání práv ze zajištění u těchto smluv.

Požadavek uvedený v prvním pododstavci se může použít na dceřiné podniky ve třetích zemích, které jsou:

a) úvěrovými institucemi;

b) investičními podniky (nebo které by investičními podniky byly, měly-li by skutečné sídlo v příslušném členském státě) nebo

c) finančními institucemi.

3. Odstavec 1 se použije na jakoukoli finanční smlouvu, která:

a) zakládá novou povinnost nebo významně mění stávající povinnost poté, co vstoupí v platnost předpisy přijaté na vnitrostátní úrovni za účelem provedení tohoto článku;

b) stanoví výkon jednoho nebo více práv na ukončení smlouvy nebo práv vymáhat práva ze zajištění, na které by se uplatnily články 33a, 68, 69, 70 nebo 71, pokud by se finanční smlouva řídila právem příslušného členského státu.

4. Pokud instituce nebo subjekt smluvní podmínku vyžadovanou v souladu s odstavcem 1 tohoto článku do smlouvy nezahrnou, nebrání to orgánu příslušnému k řešení krize uplatnit ve vztahu k dané finanční smlouvě pravomoci uvedené v článcích 33a, 68, 69, 70 nebo 71.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k dalšímu určení obsahu podmínky požadované v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání institucí a subjektů.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 28. června 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

34) článek 88 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„S výhradou článku 89 orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny zřídí kolegia k řešení krize určená k výkonu úkolů uvedených v článcích 12, 13, 16, 18, 45 až 45h, 91 a 92 a případně k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích.“;

b) v odst. 1 druhém pododstavci písm. i) se slova „článku 45“ nahrazují slovy „článků 45 až 45h“;

35) článek 89 se nahrazuje tímto:

„*Článek 89*

Evropská kolegia k řešení krize

1. Pokud instituce v třetí zemi nebo mateřský podnik v třetí zemi má dceřiné podniky usazené v Unii nebo mateřské podniky v Unii usazené ve dvou nebo více členských státech nebo pokud jsou dvě nebo více poboček v Unii považovány za významné dvěma nebo více členskými státy, zřídí orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž jsou tyto subjekty usazeny nebo v nichž se nacházejí tyto významné pobočky, jedno evropské kolegium k řešení krize.

2. Evropské kolegium k řešení krize uvedené v odstavci 1 tohoto článku vykonává funkce a plní úkoly uvedené v článku 88 ve vztahu k subjektům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku, a pokud jsou tyto úkoly relevantní, k jejich pobočkám.

Úkoly uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce zahrnují stanovení požadavku uvedeného v článcích 45 až 45h.

Při stanovení požadavku uvedeného v článcích 45 až 45h zohledňují členové evropského kolegia k řešení krize případnou globální strategii řešení krize přijatou orgány třetích zemí.

Pokud v souladu s globální strategií řešení krize dceřiné podniky usazené v Unii nebo mateřský podnik v Unii a jeho dceřiné instituce nejsou subjekty řešícími krizi a pokud členové evropského kolegia k řešení krize s touto strategií souhlasí, splní dceřiné podniky usazené v Unii nebo na konsolidovaném základě mateřský podnik v Unii požadavek čl. 45f odst. 1 tím, že svému konečnému mateřskému podniku usazenému ve třetí zemi nebo dceřiným podnikům tohoto konečného mateřského podniku usazeného v téže třetí zemi nebo jiným subjektům za podmínek stanovených v čl. 45f odst. 2 písm. a) bodu i) a písm. b) bodě ii) vydají nástroje uvedené v čl. 45f odst. 2 písm. a) a b).

3. Pokud všechny dceřiné podniky v Unii, jejichž mateřským podnikem je instituce z třetí země nebo mateřský podnik z třetí země, jsou v držení jednoho mateřského podniku v Unii, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize členského státu, kde je usazen mateřský podnik v Unii.

Pokud se první pododstavec nepoužije, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize mateřského podniku v Unii nebo dceřiného podniku v Unii s nejvyšší hodnotou celkových držených rozvahových aktiv.

4. Členské státy mohou po vzájemné dohodě všech příslušných stran upustit od požadavku zřídit evropské kolegium k řešení krize, pokud jiná skupina nebo kolegium vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou funkce a úkoly uvedené v tomto článku, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 90, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v evropských kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na evropská kolegia k řešení krize v této směrnici rovněž považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

5. S výhradou odstavců 3 a 4 tohoto článku evropské kolegium k řešení krize v ostatních aspektech funguje v souladu s článkem 88.“;

36) v příloze se v oddílu B bodě 6 a oddílu C bodu 17 slova „způsobilé závazky“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v příslušném mluvnickém tvaru.

Článek 2

Změny směrnice 98/26/ES

Směrnice 98/26/ES se mění takto:

1) článek 2 se mění takto:

a) písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) „ústřední protistranou“ rozumí ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012;“;

b) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) „účastníkem“ rozumí instituce, ústřední protistrana, zúčtovatel, clearingová instituce, provozovatel systému nebo člen clearingového systému ústřední protistrany, jíž bylo vydáno povolení podle článku 17 nařízení (EU) č. 648/2012;“;

2) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 12a

Komise do 28. června 2021 přezkoumá, jak členské státy uplatňují tuto směrnici na své vnitrostátní instituce s přímou účastí v systémech řídících se právem třetí země a na zajištění poskytnuté v souvislosti s účastí v těchto systémech. Komise zejména posoudí, zda jsou potřebné jakékoli další změny této směrnice s ohledem na systémy, které se řídí právem třetí země. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě v této věci zprávu, k níž případně připojí návrhy na revizi této směrnice.“.

Článek 3

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 28. prosince 2020. Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.

Členské státy použijí tyto předpisy ode dne jejich vstupu v platnost ve vnitrostátním právu, který nastane nejpozději dne 28. prosince 2020.

Členské státy použijí čl. 1 bod 17 této směrnice, pokud jde o čl. 45i odst. 3 směrnice 2014/59/EU, ode dne 1. ledna 2024. Pokud orgán příslušný k řešení krize stanovil v souladu s čl. 45m odst. 1 43 směrnice 2014/59/EU pro splnění požadavků lhůtu, která končí po dni 1. ledna 2024, je datum použitelnosti článku 1 bodu 17 této směrnice, pokud jde o čl. 45i odst. 4 3 směrnice 2014/59/EU, shodné s touto lhůtou pro splnění požadavků.

2. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi a EBA znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 20. května 2019.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
A. TAJANI	G. CIAMBA

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS